

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI
VOLUMUL II
(D-K)**

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI
PITEȘTI, 2010

ENCICLOPEDIA ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI
VOLUMUL II
(D-K)

Editori: CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ; UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI;
CONSILIUL LOCAL PITEȘTI; CLUBUL ENCICLOPEDIȘTILOR DIN ARGEȘ-MUSCEL

COLEGIUL REDACȚIONAL

Coordonator: Prof. univ. dr. Petre **POPA**

Redactori responsabili:

dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (Volumul I),

drd.ing. Ileana **BĂLAN** (Volumul II),

dr. Spiridon **CRISTOCEA** (Volumul III),

dr. Filofteia **PALLY** (Volumul IV)

Redactori de specialitate:

- Domni, doamne, domnițe, regi, regine: dr. Vasile **NOVAC** (V.N.), dr. Claudiu **NEAGOE** (C.N.);
 - Academicieni: Silvestru **VOINESCU** (S.D.V.), dr. Petre **POPA** (P.P.)
 - Oameni politici și de stat: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.), dr. Sevastian **TUDOR** (S.T.);
 - Ierarhi, instituții eclesiastice, comunități etnice: Silvia **POPESCU** (S.P.);
 - Prefecți, instituții județene, funcționari de stat: Ion **BULACU** (I.T.B.), Manole **BIVOL** (M.B.);
 - Primari, instituții urbane, funcționari publici: Teodor **MAVRODIN** (T.M.), Nicolae **MOISESCU** (N.I.M.);
 - Parlamentari, cercetători în științe agricole, unități specializate în domeniu: dr. Constantin **BUDAN** (C.D.B.);
 - Scriitori, asociații literare: Marian **STOICA** (M.S.), Margareta **ONOFREI** (M.M.O.);
 - Muzicieni, instituții și formații muzicale: Lucreția **PICUI** (L.P.);
 - Plasticieni, instituții și asociații de artă: Simona **NAGÎȚ** (S.N.);
 - Generali, instituții militare: dr. Gheorghe **NICOLESCU** (G.I.N.), dr. Vasile **NOVAC** (V.N.);
 - Martiri postbelici, asociații memoriale: dr. Ilie **POPA** (I.I.P.), drd. Remus **CÎRSTEA** (R.P.C.), Zicu **IONESCU** (Z.I.);
 - Structuri politice, administrative și obștești actuale: Dănuț **BICA** (D.B.), Dumitru **DRĂGUȚ** (D.D.);
Marius **POSTELNICESCU** (M.I.P.)
 - Universitari, instituții de învățământ superior: drd. Ileana **BĂLAN** (I.A.B.), Mariana **SÂRBU** (M.C.S.);
dr. Ioana Iulica **VOICU** (I.I.V.);
 - Cercetători în științe exacte: dr. Radu **GAVA** (R.G.), dr. Elena **HEROIU** (E.H.);
 - Cercetători în științe umaniste: dr. Octavian Mihail **SACHELARIE** (O.M.S.);
 - Istorici, mari proprietari funciari și demnitari medievali: dr. Spiridon **CRISTOCEA** (S.I.C.), drd. Radu **OPREA** (R.O.);
 - Arhitecți, instituții de profil: Alexandru **MULȚESCU** (A.M.);
 - Constructori, edificii, zone rezidențiale: Grigore **POPESCU** (G.P.), Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.);
 - Juriști, instituții juridice: dr. Dumitru **VĂDUVA** (D.V.), dr. Iulia **BOGHIRNEA** (I.F.B.), Aurelian **DIANU** (A.D.D.);
 - Medici, farmaciști, unități medicale: Constantin **CAPĂTĂ** (C.C.);
 - Actori, instituții, activități teatrale: Ion **FOCȘA** (I.F.);
 - Întreprinzători tradiționali, economiști: dr. Tiberiu Cristian **AVRĂMESCU** (T.C.A.), Ion **BĂDESCU** (I.G.B.),
Gheorghe **HERA** (G.H.);
 - Structuri industriale, manageri contemporani, inovatori, inventatori: Ion **PIETRĂREANU** (I.D.P.);
Marin **DRAGOMIR** (M.T.D.), Dumitru **ILIE** (D.D.I.);
 - Diplomați de carieră, oameni actuali de afaceri: Ion Marius **MOTREANU** (I.M.M.);
 - Folcloriști, instituții și oameni de cultură: Constantin **CÂRSTOIU** (C.G.C.), Adriana **LUNGAN** (A.L.);
 - Mari proprietari funciari din etapele modernă și contemporană, fermieri, arendași: Ion **ȘTEFAN** (I.I.Ș.);
 - Familii argeșene și muscelene importante: dr. Filofteia **PALLY** (F.P.), dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.);
 - Cadre didactice, instituții școlare preuniversitare: dr. Ion M. **DINU** (I.M.D.), Dumitru **GHERĂSOIU** (D.I.G.),
drd. Constantin **VĂRĂȘCANU** (C.V.); Ion **BĂCANU** (I.S.B.)
 - Ziariști, publicații, tipografii: Ilie **BARANGĂ** (I.I.B.), Virgil **MARTINESCU** (V.G.M.), Constantin **SIMAN** (C.S.);
 - Edituri, maeștri fotografi, traducători, realizatori *media*: Iulia Elisabeta **CIUCĂ** (I.E.C.);
 - Sportivi, cluburi, baze și asociații: dr. Nicolae **MIHĂILESCU** (N.M.), Liviu Valentin **MOTREANU** (L.V.M.);
 - Localități, glosar argeșean selectiv: Grigore **CONSTANTINESCU** (G.C.), Eugenia **CONSTANTINESCU** (E.C.);
 - Hidronime, oronime, toponime, rezervații naturale: Ion **BĂCANU** (I.S.B.), Valeriu Florian **ALEXIU** (V.F.A.);
 - Varia: Nicolae **BADEA** (N.B.), Manole **BIVOL** (M.B.), Gheorghe **CHIȚA** (G.F.C.), Eduard Ionuț **FÎȘCĂ** (E.I.F.), dr. Nicolae **LEONĂCHESCU** (N.P.L.), Nicolae **NECȘOIU** (N.N.), dr. Filofteia **PALLY** (F.P.), dr. Petre **POPA** (P.P.), Silvia **POPESCU** (S.P.), Vintilă **PURNICHI** (V.P.), Răzvan Silviu **RUDI** (R.S.R.), dr. Adrian **ȘIMON** (A.Ș.);
-

**ENCICLOPEDIA
ARGEȘULUI
ȘI
MUSCELULUI**

VOLUMUL II

(D-K)

Cuvânt înainte: **drd.ing. Ileana BĂLAN**
Studiu introductiv: **prof.univ.dr. Petre POPA**

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI

PITEȘTI, 2010

Coperta I: Efigia județului Argeș (2010)

Coperta IV: Cuvinte despre Argeș și Muscel

Titularii proiectului: BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ *DINICU GOLESCU* ARGEȘ;
BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI; MUZEUL JUDEȚEAN ARGEȘ;
MUZEUL VITICULTURII ȘI POMICULTURII GOLEȘTI, ȘTEFĂNEȘTI, ARGEȘ

Consultanți științifici: prof.univ.dr.ing. Nicolae **LEONĂCHESCU**; cercetător principal gradul I dr. Gheorghe **PĂUN**, membru corespondent al Academiei Române

Parteneri media: **ARGEȘUL** (director, Mihai **GOLESCU**);

ATITUDINE ÎN ARGEȘ (director, Spiridon **VOINESCU**)

Caseta CIP. Biblioteca Națională a României

- Tehnoredactor: ing. Sorina Mihaela **DEACONU**
- Documentariști: Daniela **CALOTĂ**, Iuliana Liliana **COROȘ**, dr. Gheorghe **CREMENESCU**, Gheorghe **CREȚU**, Paul **DICU** (1926-2008), Nicoleta **DRĂGUȚ**, Vasile **DUMINICĂ**, drd. Jean **DUMITRAȘCU**, Maria **DUMITRESCU**, Ion **FÎNTÎNERU**, Cornelia **FOTA**, Mihaela **FULGEANU-MATEI**, Mihail Petre **GEORGESCU**, Nicolae **GEORGESCU**, Marian **GHITĂ**, Mihai **GOLESCU**, Gheorghe **GOMOIU**, dr. **Mihai IANCU**, Magdalena **IOAN**, Antonia **IONIȚESCU**, Luminița Ioana **IORDACHE**, Viorica **MĂNĂTUICĂ**, Gheorghe **MĂNDIȚĂ**, Mihai Constantin **MITRACHE**, Cezar **NEACȘU**, Ioana **NECULA**, Ioana **NEGOESCU**, dr. Marin **NIȚULESCU**, Nicolae Cristian **OTOBÎCU**, Ion **PĂTRAȘCU**, Petre **PETRIA**, dr. Dan Ovidiu **PINTILIE**, drd. Cornel **POPESCU**, Ion I. **POPESCU**, Maria Magdalena **ROȘOIU**, Gheorghe **SANDU**, drd. Doru Gabriel **STAN**, Dana **STANA**, dr. Ștefan **ȘTEFĂNESCU**, dr. Ștefan **TRĂMBACIU**, Daniela **TRICA**
- Secretariat general: Iulia Elisabeta **CIUCĂ**, Eduard Ionuț **FÎȘCĂ**, Carmen Nicoleta **TUDOR**
- Culegere computerizată: Oana Adriana **ANTONESCU**, Marina **APOSTOL**, Raluca **BADEA**, Dan **ARSENE**, Traian **BRÎNĂRU**, Adrian Nicolae **COMAN**, Cristina Maria **COSTEA**, Ionela **COSTEA**, Ionel **DOBRE**, Simona **FILIP**, Diana **GRIGOR**, Elena **HEROIU**, Iulian **MARICA**, Georgeta Elena **NICOLESCU**, Gabriela **OLTEANU-ZĂRNESCU**, Mihai **OPROESCU**, Iuliana Lucia **POPESCU**, Mihaela Luminița **STOIAN**, Gabriel **TUDOSE**, Aurelian Nicolae **ZAMFIR**
- Lectori: dr. Lavinia **GEAMBEI**, Ion I. **POPESCU**, Aurelia T. **POPESCU**, Gheorghe **CHIȚA**

Mulțumiri pentru: Constantin **BĂRBULESCU**, Vergil **CALCIU**, Dumitru **CÂRSTEA**, Nicolae **COZLOVSCI**, Mircea **CRĂCIUN**, Cristian **DANEȘ**, Virginia **DRAGNEA**, Mihail **GHITESCU**, Vasile **GHITESCU**, Ion **HIRU**, Dumitru A. **ILIE**, Liliana Teodora **MARINESCU**, Gheorghe **NEGOESCU**, Vasile **NEGOESCU**, Alexandru **NICA**, Marius **OLTEANU**, Eugen **POPESCU**, Romulus **POPESCU**, Constantin **ROTĂREASA**, Gabriel **SICOE**, Ion **STAN**, George **TĂTĂRUȘ**, Vasile **TUDOR**, Ion **ZARZĂRĂ**

Consilieri editoriali: ing. Sorina Mihaela **DEACONU** (Literale **D, E**); Mariana **SÂRBU** (Litera **F**); Mihaela Luminița **STOIAN** (Literale **G, H**); Luminița Ioana **IORDACHE** (Literale **I, Î**); ing. Cristina Maria **COSTEA** (Literale **J, K**).

Toate drepturile pentru **Volumul II (D-K)** aparțin BIBLIOTECII UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI, <http://biblioteca.upit.ro>.

CUVÂNT-ÎNAINTE

Ing.drd. Ileana **BĂLAN**
Director,
Biblioteca Universității din Pitești

Universitatea din Pitești, rector prof. univ. dr. Gheorghe BARBU, beneficiind de parteneriatul Consiliului Județean Argeș, președinte dr. Constantin NICOLESCU, a validat participarea noastră la realizarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, prima elaborare cu atare tematică din literatura națională. De aceea, ca structură specializată, Biblioteca Universității s-a aflat, constant, în prim-planul derulării amplului proiect, oficializat, strategic, la 5 octombrie 2006, împreună cu Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Muzeul Județean Argeș, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș. Se constituie, astfel, o redutabilă *echipă logistică*, suport incontestabil și oportun finalizării lucrării amintite.

Pentru sistematizarea datelor din *Enciclopedia Argeșului și Muscelului*, prezentate alfabetic, s-a convenit gruparea detaliilor în patru volume distincte: *A-C*; *D-K*; *L-R*; *S-Z*, toate elaborate de același colegiu redacțional, coordonat de prof. univ. dr. Petre POPA, *istoric*, inițiatorul demersului invocat, unul dintre colaboratorii noștri statornici.

Primul volum, *A-C*, a fost asumat de Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, redactor responsabil dr. Octavian Mihail Sachelarie, directorul instituției. S-a postat pe *internet* încă de la începutul anului 2009: www.bjarges.ro/profesionalproiecte. Impactul devine favorabil cititorilor, de la care s-au primit, pe lângă aprecieri protocolare, anumite detalii, binevenite pentru completarea textelor referitoare la persoane și familii importante, localități, instituții, publicații, locuri istorice, rezervații naturale, alte reperi de interes public din Argeș-Muscel. În prezent se pregătește pentru editare (suport hârtie).

Cel de-al doilea volum, **D-K**, este elaborat prin intermediul bibliotecii pe care o conducem, din 2001, continuând activitatea realizată anterior de Veronica Balmuș, Mariana Sârbu și Doru Gabriel Stan. Existăm, ca entitate distinctă, din 1962. Săptămânal, sala principală de lectură găzduiește reuniunea interactivă a membrilor *Clubului Enciclopediștilor din Argeș-Muscel*, precum și a *Colegiului redacțional*, format din autori cu experiență, dar și din tineri cercetători, aparținând mai multor sfere de investigație. Au la dispoziție, alături de utilizatorii obișnuiți, un portofoliu reprezentativ, constituit din aproape 250 000 unități de bibliotecă.

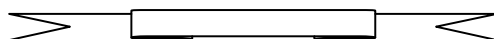
În același timp, cu acceptul rectoratului, Biblioteca Universității din Pitești mijlocește extinderea continuă a documentării în celelalte centre de învățământ superior din țară, ori în domenii conexe, acolo unde lucrează valoroși argeșeni și musceleni, îndrituiți să fie consemnați în enciclopedie. Totodată, urmărim să implementăm servicii dinamice, plurivalente, de certă calitate prin mai mulți redactori, informaticieni, tehnoredactori, operatori, proveniți din rândurile celor ce lucrează nemijlocit în bibliotecă, ale căror nume se regăsesc în *casetele tehnice* ale lucrării.

Pentru început, accesând <http://biblioteca.upit.ro> vă oferim spre analiză, din acest amplu dicționar, împreună cu elementele introductive, litera **D**, având sute de enunțuri, compartimentate conform criteriilor stabilite. Sunt în stadiu avansat de pregătire literele **E-K**, integrate **Volumului II**, pe care le vom prezenta ulterior.

Sugestiile, opiniile, comentariile, informațiile dumneavoastră vor fi receptate cu deosebit interes, pe adresa de e-mail: biblioteca@upit.ro. Se poate folosi, de asemenea, sistemul poștal clasic: Biblioteca Universității din Pitești, str. Târgu din Vale, Nr. 1, 110040, Județul Argeș. În ambele cazuri se va răspunde cu promptitudine.

Asigurăm pe toți cei implicați în elaborarea sau lecturarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* de respectul și grațitudinea noastră.

Pitești, 20 iulie 2010

SPIRITUL ENCICLOPEDISMULUI ȘI ARGEȘUL

Elaborarea *Volumului II (D-K)*, din *Enciclopedia Argeșului și Muscelului*, îmi conferă posibilitatea de a completa, cu noi considerații, *tema introductivă*, prezentată la *Volumul I (A-C)*, extinzând, astfel, cadrul informal adresat cititorilor noștri.

Realizarea unei ample lucrări de factură enciclopedică este, așadar, pentru autorii implicați într-un asemenea proiect, o adevărată *piatră unghiulară* a experienței lor editoriale. Ca principiu, modalitatea tratării unitare a domeniilor tematice a apărut relativ târziu, comparativ, cu sfera de cuprindere *segmentială* a descripțiilor clasice.

Din acest punct de vedere, principii inedite a dezvoltat *Școala enciclopedică franceză*, structurată în cea de-a doua jumătate a secolului XVIII, concomitent cu evoluția doctrinei *luministe*. Inițiatorul demersului privind elaborarea unui *dicționar polivalent*, de mari proporții, reprezentativ pentru cultura universală a timpului, este renumitul filosof, scriitor și estetician, născut în orașul Langres, Denis Diderot (1713-1784), cu studii la Universitatea din Paris, autor al unei vaste literaturi, din care se detașează titlurile: *Cugetări asupra interpretării naturii* (1753); *Călugărița* (1760), *Nepotul lui Rameau* (1772), *Jacques fatalistul* (1773); *Saloanele* (1781).

Printre colaboratorii săi, suficient de convingători în sensul spiritualității dialectice, se regăsesc importanți *corifei* europeni: matematicianul filosof Jean le Rond D'Alembert (1717-1783), care a elaborat *Discursul preliminar*, dar și un cuprinzător *Tratat de dinamică*; legistul fundamentalist Charles de Secondat, Baron de Montesquieu (1689-1755); gânditorul analist Paul Henri Dietrich, Baron D'Holbach (1723-1789); numeroase alte personalități continentale.

Denumită *Enciclopedie sau dicționar rațional al științelor, artelor și meșteșugurilor*, uzual, *Enciclopedia franceză*, lucrarea a fost elaborată și editată în perioada 1751-1780, având 35 de volume. Considerată *monument* al gândirii moderne, opozantă sensurilor medievisticii ignorante, *Enciclopedia franceză* demonstrează oportunitatea interferenței științelor cu viața socială și civică a

națiunilor, relevă modalitatea pragmatică de a analiza, prin sinteze comparatiste, evoluția umanității, surprinde acțiunile novatoare ale etapei amintite, direcționează perspectiva.

Arhetipul enciclopedic francez s-a extins, treptat, în toate statele occidentale, ulterior și pe alte coordonate geografice. Așa, de exemplu, importanță majoră prezintă *Enciclopedia americană*, apărută la mijlocul secolului al XIX-lea, dar și cele din Germania, Rusia, Marea Britanie. Acum, majoritatea covârșitoare a comunităților importante ale *Mapamondului* oferă cititorilor, inclusiv prin modalități *virtuale*, un relevant *conglomerat* de informații, având nuanță generalizatoare. Cu deosebire, în perioada interbelică s-au nuanțat, editorial, lucrările de mari proporții, acceptându-se apariția acestora pe domenii, pe litere sau alfabetic, indiferent de explicitarea enunțurilor. Aspectul denotă un relevant *dinamism* al multitudinii realizărilor umane, prevalând domeniile productive, unde lectorii pot găsi, într-un spațiu cât mai condensat, ori informații *globale*, ori detalii despre anumite domenii existențialiste.

Referindu-ne strict la portofoliul Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, considerat unul dintre fondurile reprezentative ale României contemporane, acesta listează numeroase titluri de enciclopedii tradiționale sau contemporane, așa cum sunt: *The Encyclopedia Britanica, I-XXIX*, London, 1929; *Encyclopedie Française, I-XVII*, Editura *Larousse*, Paris, 1937; *The Encyclopedia Americana, I-XXX*, New York, 1976; *Encyclopedia Universalis, I-XXX*, Paris, 1993; *Enciclopedia americanilor*, București, 2003; *Larousse: enciclopedia popoarelor: Africa, America, Asia și Oceania*, București, 2006; *Encyclopedia Judaica, I-XXII*, Detroit, 2007. Lucrări asemănătoare se găsesc, de asemenea, în Biblioteca Universității din Pitești, în bibliotecile municipale și orașenești, ale muzeelor sau altor instituții publice, ori în colecțiile unor cunoscuți intelectuali din Argeș-Muscel. Bunăoară, din portofoliul Bibliotecii Universității din Pitești, pe lângă titluri deja întâlnite, se detașează: *Encyclopédie française, I-XVII*, Paris, 1936-1939; *The Penguin Encyclopedia*, Baltimore, 1965; *Encyclopédie générale Larousse: En 3 volumes*, Paris, 1967; *Encyclopedia Universalis*, Paris, 1990; *The New Encyclopedia Britannica*, London, 1995; *The Wordsworth Encyclopedia, I-V*, Hertfordshire, 1995; *Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului, I-VII*, București, 1999-2004; *Encyclopaedia of Modern Techniques of Teaching, 1-8*, New Delhi, 2007, *Enciclopedia concisă Britannica*, București, 2009, precum și *Petit Larousse illustré: Dictionnaire encyclopédique pour tous librairie*, Paris, 1980; *Dictionnaire bibliographique des auteurs: Des tous les temps et des tous les pays, I-IV*, Paris, 1983; *Dicționar enciclopedic: 98.000 de definiții*, Chișinău, 2002; *Dictionary of Education*, New Delhi, 2005.

În ceea ce privește preocupările autohtone, un semnal autentic îl oferă inițiativele editoriale enciclopedice ale profesorului bănățean Constantin Diaconovici Loga (Caransebeș, 1 noiembrie 1770 – Buda, 12 noiembrie 1850). Apoi, la 7 februarie 1895, conducerea *Asociațiunii Transilvane pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român (Astra)*, cu sediul la Sibiu, hotărăște elaborarea și publicarea *Enciclopediei române*, coordonator, Corneliu Diaconovich (1859-1923), prim-secretar al acestui for. Cartea apare în trei volume (1898-1904), fiind realizată prin „conlucrarea reprezentanților literari ai tuturor țărilor și ținuturilor locuite de români”. Precizăm faptul că autorul, Corneliu Diaconovich, era un cunoscător avizat al enciclopedismului occidental, editând la Budapesta și Viena, apoi la Sibiu, periodicul *Rumänische Revue* (iulie 1885-decembrie 1904). Peste 25 de ani, în 1929, Lucian Predescu, născut la Iași în 1907, termina, la Cluj, *Enciclopedia Cugetarea. Material românesc, oameni și fapte*, tipărită în Capitală la 1940. De asemenea, în 1938-1943 se editează, la București, *Enciclopedia României*, patru volume, coordonator fiind sociologul, filosoful și esteticianul Dimitrie Gusti (1880-1955).

După cel de Al Doilea Război Mondial (1939-1945), s-au elaborat mai multe enciclopedii autohtone pentru diverse domenii, importantă fiind, printre altele, *Enciclopedia istoriografiei românești*, București, 1978, coordonator, academician Ștefan Ștefănescu. De asemenea, un succes incontestabil îl obține *Enciclopedia muzicii românești*, elaborată de Viorel Cosma, tipărită la București în mai multe volume, începând cu 2005. Toate aceste lucrări, de anvergură națională, fac relevante precizări privind spațialitatea Argeș-Muscel.

Ca succesiune valorică, *enciclopediile* au fost urmate de *dicționare* tematice, direcționând o tratare asemănătoare. Noile tomuri prezintă, constant, segmente *disparate* de activitate ori informații *pluraliste*, referitoare, cu deosebire, la persoane.

Modelul concludent universalist îl reprezintă, fără îndoială, inițiativa francezului Pierre Larousse (1817-1875), cunoscut și apreciat pentru *colecțiile lexicografice* care îi poartă numele. În 1852, acesta fonda, la Paris, *Casa de Editură Larousse*, anunțând prioritatea tipăririi lucrărilor enciclopedice. Primul succes de răsunet mondial rămâne *Marele dicționar universal al secolului al XIX-lea*, apărut în 17 volume (1865-1876).

În ceea ce privește dicționarele externe *Larousse*, acestea au devenit, cu timpul, o practică editorială frecventă. Interesant este, din punctul nostru de vedere, faptul că, într-o variantă apărută în Franța, la Paris (1925), coordonată de Claude Auge, intitulată *Dictionnaires encyclopédiques généraux*, având, în prima parte, 1 114 pagini care explică, sintetic, cuvinte sau expresii ale limbii

franceze, iar următoarele, până la 1 762 pagini, făcând referiri la personalități și *geografii*, este amintită (p. 1609) așezarea: „*Pitesei ou Pitesti, v. de Roumanie, Valachie, sur l'Argesu: 20 000 h*”. Volumul din 1925 prezintă România interbelică în 30 de rânduri, pe o coloană, la pagina 1 649, reproducându-se și stema statului. Asemenea consemnări fac, selectiv, aproape toate dicționarele enciclopedice universale, cu deosebire cele contemporane.

Astfel, *Meyers Neus Lexikon*, editat în Germania, Leipzig, 1974, aprecia: „*Municipiul Pitesti este capitala județului Argeș din Sudul României (Muntenia). Are dezvoltată industria chimică, industria lemnului, industria textilă, industria constructoare de autoturisme, industria motoarelor electrice. Nod de cale ferată. Important centru cultural și urbanistic.*”

Comparativ cu primele serii *Larousse*, dicționarele românești cu tentă enciclopedică sunt ulterioare. Dintre acestea, se detașează: *Dicționarul topografic și statistic al României* (1872), de Dumitru Frunzescu; *Marele dicționar geografic* (1898-1902), de George Ioan Lahovari, Constantin I. Brătianu și Grigore Tocilescu (cinci volume, peste 4 000 de pagini), având ca suport dicționarele geografice parțiale pentru județe; *Dicționarul de Istorie Veche a Romaniei* (1976). Există, de asemenea, mai multe tomuri complexe, așa cum este *Dicționarul enciclopedic*, tipărit la București în: 1962 (*Volumul I, A-C*); 1964 (*Volumul II, D-J*); 1965 (*Volumul III, K-P*); 1966 (*Volumul IV, Q-Z*). Toate înscriu alfabetic: nume, localități, cuvinte, instituții, zona Argeș-Muscel regăsindu-se constant.

În 1972, Editura Enciclopedică Română a oferit cititorilor primul *Mic dicționar enciclopedic*, având 1 736 de pagini, compus, după modelul *Dicționarului general Larousse* (1925), din două compartimente: glosar, respectiv, persoane, așezări, publicații, foruri politice și administrative, în total, 77 000 de enunțuri, la care se adaugă alocuțiuni și expresii celebre, plasate, tipografic, între cele două secțiuni amintite.

Preocupările din acest domeniu s-au multiplicat, prioritar, în ultimele decenii. O realizare importantă este reeditarea actualizată a *Dicționarului enciclopedic român*, amintit mai sus. Noua formă are șapte volume, păstrează metoda *amalgamării* enunțurilor și a apărut, succesiv, pe litere, în: 1993 (*A-C*), 1996 (*D-G*), 1999 (*H-K*), 2001 (*L-N*), 2004 (*O-Q*), 2006 (*R-Ș*), 2009 (*T-Z*). S-a extins, totodată, practica elaborării de lucrări asemănătoare cu caracter zonal, referitoare, mai ales, la personalitățile din diferite sectoare, sugerând inclusiv scopuri comerciale, realizate atât în manieră *clasică*, cât și prin sistemul internet.

Deosebit de utile sunt culegerile bibliografice, care listează asemenea titluri, așa cum este *Bibliografia românească veche*, patru volume (1903-1944), autori Ioan Bianu, Nerva Hodoș, Dan Simonescu.

Evidențiem, prevalent, scrierile aferente spațiului geo-istoric Argeș-Muscel și demersurile aparținând tradiționalității. Asemenea volume, cu conținut diversificat, ilustrează, prin raportare la nivelul informațiilor cunoscute: aspecte istorice, geografice, lingvistice, economice sau demografice; rolul unor personalități originare din această parte a României, alte detalii valoroase. Printre autoritățile în materie, care au analizat asemenea realități, nominalizăm: Nicolae Iorga, George Ioan Lahovari, Constantin Giurescu, Aurelian Sacerdoțeanu, Constantin Alessandru, Ioan Răuțescu, Gheorghe Pârnuță, Augustin Z.N. Pop, Nicolae Leonăchescu, Florian Tucă, Dan Zamfirescu și alții.

La rândul lor, autori locali precum: Dumitru Udrescu (*Glosar regional*), Ion M. Dinu (*Dascăli argeșeni*), Silvestru Voinescu (*Academicieni*), Spiridon Cristocea (*Istorici*), Sevastian Tudor (*Oameni politici și de cultură*), Vasile Novac (*Generali*), Grigore Constantinescu (*Argeș. Dicționar etnocultural*), Jean Dumitrașcu (*Parlamentari*), Marian Stoica (*Scriitori*), Petre Popa (*Universitari*), Ilie Barangă (*Ziariști*), Zicu Ionescu și Remus Petre Cîrstea (*Martiri*), Silvia Popescu, Marin Drăgușin, Silvie Buburuzan (*Tărâmul tăcerii*) Alexandru Căpățână, Gheorghe Barbu (*Domenii tehnice*), Constantin Cârstoiu, Teodor Mavrodin, Nicolae Rizescu, Dumitru Căpitanu, Octavian Mihail Sachelarie, Paul Dicu, Constantin Florea, Dumitru Baciuc, Flaminu Mârtzu, Ștefan Trâmbaciu, Nicolae Moisescu, Valeriu Marinescu, Ion Băcanu, Vili Firoiu, Ion Cruceană, Ion Boalcă, Nadia Ciochină (*Oamenii cetății*) și mulți alții au abordat, predilect, segmente tematice. Continuă asemenea demersuri intelectuali argeșeni ai *noului val*, formați, mai ales, la Facultatea de Științe Socio-Umane a Universității din Pitești, specializarea *Istorie*, înființată în 1997.

Lipsește, în mare măsură, scrierile despre constructori, arhitecți, economiști, medici, juriști, specialiști din științele agricole și tehnice, remarcați, cu deosebire, în etapa postbelică. Semnatarii paginilor propuse acum cititorilor abordează și asemenea domenii.

Devine oportună, așadar, realizarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, inițiativă finalizată, cu succes, în mai multe județe sau municipii ale țării. Descrierile următoare direcționează, în premieră pentru Argeș-Muscel, un atare deziderat, având ca reper principal semnificația distinctă a acestor locuri, integrate evoluției generale a statalității autohtone și

continentale. Pentru mine, ca istoric, elaborarea lucrării aduse în discuție a devenit o permanentă *stare de spirit*. Motivațiile sunt multiple. Bunăoară, primele impresii asupra acestui areal mi s-au conturat încă de pe băncile Școlii Primare Bocșa, comuna Măciuca, județul Vâlcea, când am reușit să descifrez explicația la fotografia din *Abecedar*, cu înfățișarea Bisericii Mănăstirii Curtea de Argeș. Tot atunci s-au întipărit în memorie legendele referitoare la Negru Vodă, Posada, Meșterul Manole. Ulterior, cunoștințele vor sistematiza prin vizite documentare, studii de specialitate, activități didactice și publice.

*

* *

Actualul județ Argeș, denumire apropiată legendarului hidronim *Ordessos/Argesis*, are, prin unirea cu zona Muscel, pe baza **Legii** din 6 septembrie 1950, peste 6 800 km², ceea ce reprezintă, aproximativ, 2,9% din suprafața de astăzi a României. Reședința oficială este municipiul Pitești, atestat printr-un document (20 mai 1388), care poartă *pecetea* lui Mircea cel Bătrân (1386-1418). La Curtea de Argeș și Câmpulung, foste reședințe domnești, se află importante necropole voievodale și regale. După 1 ianuarie 2007, face parte din **Euroregiunea Sud (Muntenia)**, cu sediul la Călărași. Prima referire la județul Argeș datează, se pare, de la 12 august 1437. Consemnarea, reprodusă în *Documenta Romaniae Historica*, B, Țara Rpmânească, Volumul I (pagina 50), amintește de „*Lanjești din Arghis*”.

Din punct de vedere geografic, înălțimile munților Făgăraș, din Carpații Meridionali, unesc Argeșul, la nord, cu județele Sibiu și Brașov; crestele semețe ale Masivului Leaota, dealurile din Podișul Getic și o parte din Câmpia Română constituie *puntea* de est cu județul Dâmbovița; Câmpia Găvanu-Burdea îl mărginește, la sud și sud-est, cu județele Teleorman și Olt; *cumpăna de ape*, dintre râurile Argeș și Olt, îi conferă vecinătatea, spre vest, cu județele Vâlcea și Olt. Relieful, *asemănător unui uriaș amfiteatru*, se *descifrează*, predilect, de la nord spre sud, de la Vârful Moldoveanul (2 543 m), până la șesurile aluvionare. Ținuturile *piemontane* ocupă mai mult de jumătate din teritorialitatea mai sus amintită. Pe văile *săpate* de ape în munți și dealuri, pe frumoasele plaiuri și muscele, de-a lungul drumurilor și șoselelor, precum și în plină câmpie, s-au constituit, de timpuriu, trainice așezări umane.

Viața materială și spirituală din Argeș-Muscel a *urcat*, prin secole și milenii, odată cu evoluția neîntreruptă a celorlalte *pământuri* tradiționale. Nu este *zidire* mai veche sau mai nouă, din

acest areal, care să nu amintească personalitatea poporului român, strădaniile sale pentru independență, unitate, progres, civilizație. Aici a fost *Țara Ctitoriei*, leagănul formării statului feudal primordial, numit frecvent *Muntenia* sau *Valahia*, aici s-au aflat primele reședințe princiare, de la Curtea de Argeș și Câmpulung, de aici s-a emis prima stemă a Basarabilor, simbolizând începuturile domniei dinastice și întinderea stăpânirii sale, în veacul al XIV-lea, peste toată *geografia neatârnată*, inclusiv la nordul Gurilor Dunării.

Eforturile pentru menținerea structurilor noastre medievale s-au *centrat*, deseori, pe aceste locuri. Astfel, la 12 noiembrie 1330, voievodul Argeșului, Basarab I *Întemeietorul* (c. 1310-1352), a obținut victoria *emblematică* de la Posada, din *pripoarele* Perișanilor, despre care va aminti inclusiv cronicarul Martin Strykowski din Polonia: „*Regele ungar Carol, ridicând război năprasnic asupra domnului muntean Basarab, fu bătut cu desăvârșire ... astfel încât cu puțini ai săi abia a scăpat cu fuga*”. Apoi, la 10 octombrie 1394, oastea condusă de voievodul Mircea cel Bătrân (1386-1418) s-a confruntat cu armatele legendarului sultan Baiazid (1389-1402), prima dată obținând la Rovine, undeva, pe *Câmpia de la sud de Pitești*, după cum opinează mulți analiști ai perioadei, un succes răsunător: „*A fost război mare, notează, în 1620, călugărul erudit Mihail Moxa, cât se întuneca văzduhul de mulțimea săgeților ... și mai pierdu Baiazid oastea lui cu totul*”.

În documente din secolul al XVI-lea s-au consemnat aspecte importante referitoare la rolul zonei Argeș-Muscel în vremea domnului Neagoe Basarab (1512-1521), cel care ne-a lăsat, printre altele, Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș, aureolată cu *Balada Meșterului Manole*, precum și celebrele texte *filosofale* reunite sub genericul *Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodarie*. Apoi, pe timpul voievodului Radu de la Afumați (1522 ~ 1525), una dintre cele 19 lupte ale sale cu turcii a fost purtată la Rucăr, pe drumul spre Brașov (1522). Deosebite sunt faptele primului *unificator* al Țărilor Române, Mihai Viteazul (1593-1601), petrecute, în 1595, la Stoenеști, între Câmpulung și Târgoviște, iar ulterior, 25 noiembrie 1600, lângă vechea reședință de la Curtea de Argeș, unde a angajat ultima sa inițiativă militară la sud de Carpați. Nu peste multă vreme, domnul Matei Basarab (1632-1654) a instalat, la reședința din Câmpulung, o tiparniță. Legături statornice au menținut, cu oamenii acestor locuri, totodată, voievozii Vlad Călugărul (1481 ~ 1495), Constantin Șerban (1654-1658), Șerban Cantacuzino (1679-1688), Constantin Brâncoveanu (1688-1714), dar și unii domni fanarioți (1716-1821), ale căror *legiuiri* și *coduri* vor direcționa administrația noastră premodernă.

Cartea Argeșului înscrie importante și semnificative concepte sau momente din timpul

evenimentelor naționale de la 1821, 1848, 1859, 1877, 1918. Bunăoară, Tudor Vladimirescu, inițiatorul Revoluției de la 1821, care servise, temporar, în administrația Muscelului, a cuprins orașul Pitești, ca punct strategic nordic al eventualei rezistențe, în planurile mișcării revoluționare, elaborate cu acordul unor patrioți argeșeni. Precipitarea evenimentelor nu a permis, însă, aplicarea celor preconizate; din contră, *oșteanul din Vladimiri* devenea *captiv* al aliaților săi, *liderii* Eteriei elene, în tabăra stabilită la Golești, *plătind*, la 27 mai 1821, cu viața, undeva lângă Târgoviște, îndrăzneala de a ridica doleanțele neamului de jos la valoarea cerințelor cardinale europene. Mulți panduri s-au stabilit, apoi, în sate din Subcarpații Argeșului (Stroești, Mălureni etc.).

În perioada 1832-1864, județele Argeș și Muscel au fost conduse de *ocârmuitori*, înlocuiți, prin *Legea administrației*, de la 1 aprilie 1864, cu prefecti. Conform *Regulamentului Organic*, aplicat în perioada 1831-1858, județul Argeș avea *plaiurile* Aref și Loviștea, precum și șase plase: Argeș, Gălăești, Oltul de Jos, Pitești, Topolog, Vâlsan. Structură asemănătoare întâlnim și în județul Muscel.

Argeșenii și muscelenii s-au implicat activ în *Revoluția de la 1848*, remarcându-se mai multe personalități originare din acest areal, precum: Ion C. Brătianu, Dumitru C. Brătianu, Ștefan C. Golescu, Nicolae C. Golescu, Radu C. Golescu, Alexandru C. Golescu (Albu), Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion D. Negulici, Carol Davila, Nicolae Kretzulescu. De menționat faptul că, în majoritatea lor, membrii Guvernului Provizoriu de la 1848 proveneau din asemenea locuri, iar la Rucăr s-a retras, pentru scurt timp, *forul executiv* amintit, într-un moment al dezorientării conducătorilor revoluției.

În vederea realizării unirii Principatelor Române, respectând cele prevăzute de *Articolul 5* din *Înaltul Împărătesc Firman*, elaborat de Cancelaria Otomană, referitor la alegerile pentru *Adunarea Ad-hoc* a Munteniei, argeșenii au optat, să-i reprezinte, ca deputați, prin voința exprimată, la 17 septembrie 1857, pentru: Scarlat Turnavitu, Dumitru C. Brătianu, Ion C. Brătianu, Tudosie Murgescu, iar muscelenii i-au preferat pe Ștefan Golescu, Alexandru G. Golescu (Negru), Constantin D. Aricescu, Ion Tică. Printre cei care l-au întâmpinat pe domnul Unirii, Alexandru Ioan Cuza, la București (7 februarie 1859), s-au aflat, împreună cu alți oficiali, piteștenii Nicolae Coculescu și Eftimie Nicolau. Peste câteva luni, în iunie 1859, principele a vizitat reședința Argeșului, iar doamna Elena Cuza va sosi aici în ziua de 3 octombrie 1863.

Pe durata *Războiului de independență* (1877-1878), cei mai mulți argeșeni și musceleni mobilizați au făcut parte din Regimentul 4 Dorobanți, Regimentul 2 Călărași, Batalionul 4 Vânători

Muscel. Pentru început, *dorobanții* au apărat linia Dunării, apoi, prin **Ordinul Cartierului General**, vor participa la luptele cu turcii de la Capitova, Rahova și Vidin, iar unitățile militare ale *călărașilor* s-au aflat în grupul celor ce au cucerit Rahova, Haltagi, Desa, Tatar, Mahala, Smârdan și Inova. *Vânătorii*, având comandamentul la Calafat, vor prelua (25 noiembrie 1878), după finalizarea ostilităților și obținerea succesului scontat, controlul asupra orașului Constanța, contribuind nemijlocit la instituirea administrației românești pe teritoriul Dobrogei în etapa dintre Tratatul de pace de la San Stefano (19 februarie 1878) și Berlin (13 iulie 1878). Înaintea festivităților de la București (8/20 octombrie 1878), Guvernul României, împreună cu viitorul rege Carol I, concentrează oștirea în *triunghiul strategic* Pitești-Câmpulung-Târgoviște, ceea ce relevă importanța acordată arealului Argeș-Muscel în finalul conflictului ruso-turc din 1877-1878.

Martirii Independenței, originari din județele invocate, sunt consemnați, după 1984, în originala operă comemorativă **Argeș. Cartea eroilor**, *bibliofilie* unicat în România, fiind înscrși, totodată, pe monumentele existente în toate localitățile din această parte a țării, împreună cu cei căzuți la datorie în 1913, 1916-1918, 1941-1945.

Argeșul și Muscelul s-au racordat eforturilor naționale din Primul Război Mondial, evenimentul favorizând Marea Unire a tuturor românilor de la 1918. Militarii din Pitești se găseau, la 21 august 1916, în zona operațiunilor transilvănene, care ne-au fost, însă, defavorabile. Spre sfârșitul lunii noiembrie 1916, au ajuns, prin Pasul Buzău, în Moldova, participând, între 22 iulie – 1 august 1917, la obținerea victoriei de la Mărăști contra *Centralilor*. De remarcat faptul că Regimentul 4 Argeș, staționat pentru o vreme în Iași, a trecut Prutul, la 24 februarie 1918, asigurând ordinea pe timpul dezbaterii **Hotărârii Unirii** Basarabiei cu statul român, adoptată în ziua de 27 martie 1918, cantonând, apoi, la Huși. S-a reîntors în Pitești spre finalul anului 1918.

Motive speciale determină Guvernul României să consolideze, însă, suportul militar autohton din Basarabia, unită cu *Patria Mamă*, context în care Regimentul 4 Argeș a plecat din București (25 februarie 1920), fiind păstrat dincolo de Prut până la 15 septembrie 1922. Peste exact o lună, regele Ferdinand s-a încoronat la Alba Iulia devenind, astfel, primul monarh al României Mari. Traectorii distincte și glorioase au avut, de asemenea, unitățile militare din Muscel, regăsite, în 1916, inclusiv pe *Frontul Dobrogean* ori la Mateiaș.

Implicarea țării noastre în cel de Al Doilea Război Mondial, din cauza unui climat internațional suficient de complicat, readuce Argeșul în prim-planul temporalității respective. Originar din Pitești, mareșalul Ioan/Ion Antonescu (1882-1946) a motivat participarea la această

conflagrație, începând cu 22 iunie 1941, prin obligația istorică a reintegrării Basarabiei, Bucovinei de Nord și a Ținutului Herța în teritoriul național. Reliefăm aspectul că, după *Notele ultimative* ale Guvernului Uniunii Sovietice, din iunie 1940, mai multe familii de români, din provinciile amintite, s-au refugiat în Argeș-Muscel, găsind aici adăpost și locuri de muncă onorabile. Reorientarea politicii externe a României, în august 1944, a determinat participarea multor argeșeni și musceleni pe *Frontul de Vest*, până în Slovacia, reeditându-se, în mare măsură, tragediile umane din *etapa estică* a războiului. Trupe sovietice rămân în baze militare apropiate orașelor Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, până în 1958. Evenimentele anilor 1941-1945 au mărit contribuția de sânge a cetățenilor din Argeș-Muscel pe *Altarul sacrificiului suprem*, numele celor deveniți eroi întâlnindu-le, acum, în *Cartea de onoare* a recunoștinței perpetue.

Încă din debutul exprimării regimului comunist postbelic, în zona nordică a Argeșului și Muscelului s-au organizat diverse grupări opozante, cele mai active fiind conduse de Gheorghe Arsenescu și Toma Arnăuțoiu (ofițeri), denumite *Haiducii Muscelului*, anihilate de Securitatea Statului în deceniul șase al secolului al XX-lea. Mulți dintre membri și susținătorii acestora au fost judecați, condamnați la moarte și executați în Închisoarea Jilava. Totodată, în reședința Argeșului a existat celebra *temniță a drasticei detenții*, unde s-au folosit inumane *tehnici de reeducare a deținuților*, care au generat sintagma *Experimentul Pitești*, de tristă amintire pentru istoria acestor locuri. În așezările sudice, opoziția anticomunistă a vizat, prioritar, contracararea *colectivizării* agriculturii.

Sistemele politic și economic din perioada decembrie 1947 (abolirea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române) – decembrie 1989 (Revoluția Antitotalitară), au conferit zonei Argeș-Muscel o anumită identitate contradictorie, în sensul anulării, de exemplu, a *pluripartidismului* organizațional local, prin impunerea *exclusivismului* piramidei comuniste, fenomen suprapus, însă, intensiv, redimensionării favorabile a structurilor urbane, industrializării, constituirii fermelor agricole, eradicării analfabetismului, menținerii echilibrului religios.

Ideile promovate, în etapa interbelică, de liderii naționali, originari din această parte a României, liberalii Ion I.C. Brătianu (1864-1927), Vintilă I.C. Brătianu (1867-1930), țărăniștii Armand Călinescu (1893-1939) și Ion Mihalache (1882-1965), ori de alți militanți politici apropiați acestora, au fost total repudiate după 1947. Concomitent, *parlamentarismul* de stânga l-a propulsat în arena vieții politice naționale și internaționale pe savantul endocrinolog Constantin I. Parhon (1874-1969), născut la Câmpulung, Muscel, primul președinte al Prezidiului Marii Adunări

Naționale (1947-1952), și pe Nicolae Ceaușescu (1818-1989), deputat de Pitești în supremul for legislativ al țării, vreme de 17 ani (1952-1969), primul președinte al statului (1974-1989).

Până în 1990, Argeșul a fost, timp îndelungat, a *patra putere* industrială *etatistă* a României postbelice, deținând, decenii succesive, *monopolul* național al fabricației de autoturisme, primordialitatea celei mai mari Platforme Petrochimice din țară, prevalența anumitor ramuri prelucrătoare ori din domeniile energiei electrice și nucleare, a pomiculturii, viticulturii, construcției de școli, spitale, apartamente, mari complexe comerciale. Ca urmare, cu deosebire după 1956, semnificativ, zeci de delegații străine, de pe toate continentele, au vizitat municipiul Pitești, considerat un *arhetip* al aplicării *Doctrinei dezvoltării socialiste multilaterale*. La 22 decembrie 1989, principalele instituții publice din această parte a României erau ocupate, totuși, *fără violență*, de contestatarii vechiului regim.

După 1990, argeșenii și muscelenii s-au readaptat, într-un timp relativ scurt, la principiile inițiativei individuale, liberalizării prețurilor, concurenței de piață, sistemului financiar actual, privatizării, conceptelor continentalizării. Comparativ cu alte județe, preocupările sociale au rămas, timp de 15 ani, în general, plurivalente. Ca dovadă, restructurarea întreprinderilor nu a generat o rată exagerată a șomajului, quantumul investițiilor străine s-a exprimat constant, iar ritmul constructiv a fost evident. Municipiul Pitești are tendința reală de a deveni o importantă *placă turnată* a activităților bancare și comerciale interne și internaționale. Aici se edifică unul dintre cele mai mari *campus*-uri universitare de stat, orașul se transformă, în fiecare primăvară, începând din 1978, într-o *capitală a lalelelor*, iar turismul este puternic promovat. De asemenea, viața politică exprimă diverse variante. Cele mai multe instituții cultural-ecclesiastice dezvoltă proiecte valoroase. Totuși, efectele crizei mondiale din 2008-2010 se regăsesc, vizibil, în Argeș-Muscel: demolări masive pe platformele industriale *Pitești-Nord*, Câmpulung, Curtea de Argeș; diminuarea ritmului de producție; scăderea veniturilor; falimentul unor firme mici și mijlocii; reducerea cheltuielilor bugetare. Apartenența României la *NATO* (2004) și la Uniunea Europeană (2007) favorizează depășirea efectelor crizei amintite inclusiv în această parte a țării.

Pentru argeșeni, una dintre personalitățile reprezentative ale ultimilor ani a fost social-democratul Nicolae Văcăroiu, parlamentar de Argeș încă de la sfârșitul secolului anterior, șef al executivului în perioada 1996-2000, președinte al Senatului mai multe legislaturi, președinte interimar al României (20 aprilie – 23 mai 2007). Este integrat, prin domiciliu, noului oraș Ștefănești. Totodată, s-au evidențiat importante nume ce aparțin, ca origine, acestei geografii

spirituale, pe care le vom prezenta în paginile următoare.

*

* *

Enciclopedia Argeșului și Muscelului dorim să fie, pe cât posibil, o relevantă *Carte de identitate* pentru locurile și oamenii din acest areal, suprapusă, concludiv, specificității românești. Prin urmare, integrându-se lucrărilor de factură asemănătoare, face trimiteri, alfabetic la: persoane remarcate de-a lungul timpurilor, originare din Argeș-Muscel, stabilite definitiv aici, sau cu activitate relevantă, câteva decenii, în spațiul enunțat; familii renumite; localități; instituții publice; asociații; mijloace *media*; toponime specifice zonei; hidronime; oronime; inițiative comunitare; locuri istorice, glosar selectiv.

Ideea oportunității elaborării ***Enciclopediei Argeșului și Muscelului*** s-a conturat încă din primăvara anului 2003. Dar, așa cum spunea *retorul* clasic Lucius Annaeus Seneca (55 a.Chr. ~ 41 p.Chr.), deseori „*ceea ce rațiunea nu izbutește, izbutește adesea vremea*”. Primii care au subscris conceptului expus, în 2003, de semnatarul acestor rânduri, au fost statornicii noștri colaboratori la scrierea volumelor: ***Pitești. Ghid de oraș*** (1985); ***Pitești. Pagini de istorie*** (1986); ***Istoria municipiului Pitești*** (1988); ***Pitești. Tradiție și contemporaneitate*** (2008). Aceste titluri sunt întâlnite în bibliografiile tematice alături de: ***Municipiul Pitești pe noi coordonate*** (1969); ***Pitești. Memento*** (1983, 2008); ***Plaiuri argeșene*** (1984); ***Pitești. Microalbum*** (1988). Este vorba de juristul Silvestru Voinescu (1935-2005), director emblematic al Bibliotecii Județene Argeș (1964-2004), și de profesorul Paul Dicu (1926-2008), multă vreme secretar al Societății de Științe Istorice, Filiala Pitești. S-au raliat, imediat ori pe parcurs, toți cei înscriși în *casetele tehnice*: redactori responsabili, redactori de specialitate, documentariști, tehnoredactori, *procesatori*, alți furnizori de informații.

Documentele primare, respectiv, ***Criteriile orientative de înscriere*** a persoanelor în ***Enciclopedie***, precum și ***Fișa de identificare***, le-am definitivat împreună cu prof.univ.dr. Radu Gava, la 26 august 2006, în laboratorul său de la ultimul etaj al Muzeului Județean Argeș, având o excelentă deschidere vizuală asupra panoramei municipiului nostru.

Pentru început, ne-am propus să prezentăm: voievozii Argeșului și Muscelului; academicienii din diferite domenii; oamenii politici și de stat importanți (șefi de stat și de guvern,

miniștri, miniștri adjuncți, conducători de departamente și de agenții guvernamentale); parlamentarii din toate etapele temporale; înalții ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române (patriarhi, mitropoliți, episcopi, egumeni) ori ai altor culte religioase, misionarii, teoreticienii, muzicologii în domeniu; prefectii de Argeș și Muscel; președinții și vicepreședinții consiliilor regionale sau județene administrative; primarii urbani, liderii locali, inclusiv cei ai altor comunități. Relevanță vor avea faptele lor perene.

Totodată s-au luat în calcul: scriitorii care sunt, cel puțin, membri ai uniunii de profil (prozatori, dramaturgi, poeți, critici literari, memorialiști, alte genuri); compozitorii și plasticienii (membri ai uniunilor din domeniu); dirijorii remarcați pe plan național, interpreții de operă și operetă, criticii și istoricii de artă; generalii, alți comandanți militari cu merite deosebite; eroii evenimentelor contemporane, căzuți în rezistența antitotalitară, opozanți ai *Experimentului Pitești*, implicați în *holocaust* ori uciși în teatrele externe de operațiuni; diplomații (ambasadori, șefi ai consulatelor, atașați, reprezentanți ai României la forurile internaționale, balcanice, continentale sau mondiale); călătorii și expediționarii originari din Argeș-Muscel.

De asemenea, am dorit să evidențiem: profesorii universitari; autorii și cercetătorii remarcați în: matematică, informatică, fizică, chimie, biologie, geografie, filosofie, sociologie, psihologie, pedagogie, tehnică și tehnologie, științe ale educației și comunicării; istoricii și cercetătorii prolifici din arhive, muzee, edituri; arhitecții și constructorii recunoscuți în breaslă; juriștii de prestigiu (teoreticieni, procurori, judecători, avocați, notari); medicii, farmaciștii, cercetătorii integrați sistemului sanitar; actorii de teatru, film, radio și televiziune, având rezonanță națională; creatorii și interpreții de muzică ușoară și folclor, analiștii fenomenului cultural, publiciștii, managerii, alte persoane implicate în spiritualitatea argeșeană și musceleană.

Un loc distinct îl ocupă marii proprietari funciari și industriașii tradiționali, oamenii de afaceri cu succese reale în actualitate; inovatorii și inventatorii de renume; inginerii de prestigiu; economiștii, comercianții, finanțiștii, bancherii, exprimând preocupări multiple și benefice; agronomii, fermierii, cercetătorii în științe agricole și silvice, astronomii, astrologii; cadrele didactice din învățământul preuniversitar, care au obținut gradul I ori titluri doctorale, sunt autori de manuale, cu preocupări de mai mare cuprindere, având cărți în edituri; ziariștii apreciați din presa scrisă și audiovizuală, comentatorii, analiștii, directorii și patronii de publicații, edituri, tipografii; sportivii de performanță și antrenorii, organizatorii de mari competiții, luându-se în calcul: titlul de campion național, locurile I, II, III la Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Europene,

Balcanice și Universitare.

După cum se poate observa, comparativ cu elaborările anterioare, criteriile noastre enciclopedice, grupate în volumele I, II, III, IV, sunt mult mai generoase. Ultimul dintre acestea (**S-Z**), va cuprinde, probabil, pe lângă articolele ordonate alfabetic, **Addenda** și **Glosar selectiv argeșean**.

Proiectul s-a lansat la 5 octombrie 2006, în Sala de Conferințe *Gheorghe Ionescu-Gion* a Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, director, dr. Octavian Mihail Sachelarie. Instituția *centenară* devenea atât o locație preferențială, cât și principalul suport documentar sau logistic al *enciclopediștilor*. Aspectul presupunea, însă, conlucrarea cu toate bibliotecile și muzeele din teritoriu. De atunci, în fiecare zi de luni a săptămânii, redactorii și alți furnizori de informații s-au revăzut sistemic, conlucrând cu toată onestitatea în spațiile instituției amintite pentru **Volumul I (A-C)**, ulterior, la Biblioteca Universității din Pitești, pentru **Volumul II (D-K)**.

Au răspuns invitației, pentru dezvoltarea acestui proiect, importanți oameni de cultură, autori apreciați pentru scrierile lor, cercetători din domenii convergente, manageri cu experiență, studenți, alți cetățeni. Cercul colaboratorilor, din care fac parte persoane de vârste, generații sau orientări ideologice diferite, a rămas permanent deschis, ceea ce determină să ni se alăture, pe parcurs, valoroși *confrați*. Există însă și cazuri *solitare* când, din diferite motive, s-a *declinat* opțiunea inițială. Împreună constituim o adevărată *echipă interdisciplinară*, cu numele membrilor înscrise în casele tehnice, dominată de optimism și spirit cetățenesc.

De altfel, reuniunea din 5 octombrie 2006, precizată anterior, nu a presupus *sine qua non* prezența unor oficiali din partea forurilor administrative județene sau municipale, întrucât am dorit să *inducem*, cu deosebire în acest caz, *voluntariatul și onorabilitatea civică*, promovate frecvent prin diverse îndemnuri ale structurilor Uniunii Europene, din care facem parte, așadar, după 1 ianuarie 2007.

Un prim bilanț îmbucurător s-a realizat la 8 octombrie 2007. Atunci, portofoliul cuprindea peste 1 425 de *potențiali candidați* pentru a fi înscrși în paginile **Enciclopediei Argeșului și Muscelului**. Totuși, s-a convenit continuarea documentării asupra persoanelor, extinderea tematică a lucrării, prin prezentarea localităților și a celorlalte enunțuri amintite mai sus, stabilirea unor *căi de comunicare* cu argeșeni sau musceleni aflați în străinătate, inițierea relațiilor cu cei care au preocupări asemănătoare din București și din celelalte reședințe județene. În asemenea ipostază, termenul pentru finalizarea primului volum, stabilit inițial, la doi ani s-a prelungit, prin raportare la

densitatea ori multitudinea consemnărilor. Era decisă, concomitent, înființarea *Clubului Enciclopediștilor din Argeș-Muscel*.

Pe lângă bibliografia lecturată și fondurile arhivistice naționale și particulare consultate, un loc aparte îl ocupă discuțiile purtate nemijlocit de redactorii de specialitate cu persoanele în viață. Ultimul aspect presupune atât asumarea morală a autenticității celor consemnate, cât și oferirea anumitor detalii esențiale, necesare viitorilor *enciclopediști*, ajutați de eforturile depuse prin strădaniile noastre. Conservând, așadar, inclusiv prin asemenea modalitate, esența evoluției zonei Argeș-Muscel din ultima jumătate de secol, vom menține, cu certitudine, durabilitatea seculară a tot ceea ce ne înconjoară.

Conținutul paginilor următoare se dorește realist și echilibrat, *disociat*, pe cât posibil, de conotații politice, subiectivism, influențe colaterale. Susținem, principial, concepția analistului american Charles Beard (1874-1948), care concluzionează: „*Istoricul trebuie să fie, în primul rând, un fiu al vremii sale*”. Sperăm să onorăm, cu succes, sensurile apriori nepărtinitoare, formulate prin diversitatea relatărilor, multe având un anumit grad de noutate și originalitate.

Așa, de exemplu, pentru prezentarea individuală s-a pornit de la ideea că toate numele listate sunt importante, fiind *departajate*, însă, prin ceea ce am numit *etaje informale*, implicând, ca succesiune: locul și data nașterii, iar acolo unde a fost cazul, ale decesului, înlocuite, uneori, din lipsa certitudinilor, prin secole sau decenii; profesia *titulară* și adiacentă; stabilirea în Argeș sau etapa activităților relevante din acest habitat, pentru cei proveniți din alte zone, dar care s-au identificat, cel puțin 15-20 de ani, prin realizări selective personalizate, cu arealul adus în discuție; studiile liceale și universitare, eventual doctorale sau stagii externe de specializare; etapele exprimării *productive*; selectarea a cinci elaborări reprezentative (volume, proiecte de arhitectură, construcții finalizate, roluri scenice, creații muzicale, plastice, științifice); domenii de excelență; contribuții distincte la evoluția anumitor fenomene; recunoașteri publice antume sau postume.

Generalizând asemenea criterii, s-a renunțat la prezentarea, de exemplu, a unor importanți actori de teatru (Gheorghe Leahu, Colea Răutu), care s-au aflat temporar la Pitești, ca și în cazul unor renumiți constructori, arhitecți, scriitori. Spațiile alocate în pagină au pornit, ca principiu, de la *primordialitatea* conferită voievozilor, academicienilor și creatorilor, până spre celelalte calități sau responsabilități civice. Oferim cititorilor latitudinea de a concluziona singuri asupra demersurilor întreprinse de cei prezentați în *Enciclopedie*, valorizând opțional *etajele informale* amintite mai sus.

Fiecare redactor de specialitate, înscris în *Caseta autorilor*, semnează, prin inițiale,

miniportretele și celelalte consemnări care îi aparțin, respectiv (alfabetic): Valeriu Florian **Alexiu** (V.F.A.); Tiberiu Cristian **Avrămescu** (T.C.A.); Nicolae **Badea** (N.B.); Ilie **Barangă** (I.I.B.); Ion **Băcanu** (I.S.B.); Ion **Bădescu** (I.G.B.); Ileana **Bălan** (I.A.B.); Dănuț **Bica** (D.B.); Manole **Bivol** (M.B.); Iulia **Boghirnea** (I.F.B.); Constantin **Budan** (C.D.B.); Ion **Bulacu** (I.T.B.); Constantin **Capătă** (C.C.); Constantin **Cârstoiu** (C.G.C.); Gheorghe **Chița** (G.F.C.); Iulia Elisabeta **Ciucă** (I.E.C.); Remus Petre **Cîrstea** (R.P.C.); Eugenia **Constantinescu** (E.C.); Grigore **Constantinescu** (G.C.); Spiridon **Cristocea** (S.I.C.); Aurelian **Dianu** (A.A.D.); Ion M. **Dinu** (I.M.D.); Marin **Dragomir** (M.T.D.); Dumitru **Drăguț** (D.D.); Eduard Ionuț **Fîșcă** (E.I.F.); Ion **Focșa** (I.F.); Radu **Gava** (R.G.); Dumitru **Gherăsoiu** (D.I.G.); Gheorghe **Hera** (G.H.); Elena **Heroiu** (E.H.); Dumitru **Ilie** (D.D.I.); Zicu **Ionescu** (Z.I.); Nicolae **Leonăchescu** (N.P.L.); Ariana **Lungan** (A.L.); Virgil **Martinescu** (V.M.); Teodor **Mavrodin** (T.M.); Nicolae **Mihăilescu** (N.M.); Nicolae **Moisescu** (N.I.M.); Ion Marius **Motreanu** (I.M.M.); Liviu Valentin **Motreanu** (L.V.M.); Alexandru **Mulțescu** (A.M.); Simona **Nagiț** (S.N.); Claudiu **Neagoe** (C.N.); Nicolae **Necșoiu** (N.N.); Gheorghe **Nicolescu** (G.I.N.); Vasile **Novac** (V.N.); Margareta **Onofrei** (M.M.O.); Radu **Oprea** (R.O.); Filofteia **Pally** (F.P.); Lucreția **Picui** (L.P.); Ion **Pietrăreanu** (I.D.P.); Ilie **Popa** (I.I.P.); Petre **Popa** (P.P.); Grigore **Popescu** (G.P.); Silvia **Popescu** (S.P.); Vintilă **Purnichi** (V.P.), Silviu Răzvan **Rudi** (S.R.R.); Octavian Mihail **Sachelarie** (O.M.S.); Mariana **Sârbu** (M.C.S.); Constantin **Siman** (C.S.); Marian **Stoica** (M.S.); Adrian **Șimon** (A.Ș.); Ion **Ștefan** (I.I.Ș.); Sevastian **Tudor** (S.T.); Dumitru **Văduva** (D.V.); Constantin **Vărășcanu** (C.V.); Ioana Iulica **Voicu** (I.I.V.); Silvestru **Voinescu** (S.D.V.).

Demersurile pentru elaborarea *Enciclopediei Argeșului și Muscelului* s-au interferat inițiativei Consiliului Județean Argeș, președinte, dr. Constantin Nicolescu, de a organiza, începând din 2007, *Întâlnirile de la Golești* cu personalități contemporane. Detalii furnizate *electronic* sau *clasic* au completat, iar uneori au suplinit total, datele oportune *creionării portretistice* a celor cuprinși în lucrarea de față. Informațiile curriculare sunt oferite de Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, director, dr. Filofteia Pally, care editează, anual, volumul *Fiii Argeșului*.

După cum se va constata, în *Enciclopedie*, există un segment mai puțin abordat până acum, acela referitor la familii importante din etapele medievală, modernă și contemporană. Acceptând premisa conform căreia renumele satelor sau orașelor din Argeș-Muscel se conturează, primordial, prin eforturile locuitorilor din comunitatea respectivă, dublate de inițiativele *gospodarilor oficiali*, subscriem, totuși, la faptul că paternitatea multor înfăptuiri rezidă în *succesul familial*, regăsit uneori convingător dincolo de limitele geografice ale așezărilor aborigene.

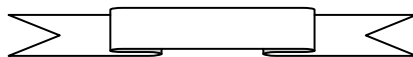
Realitatea întâlnită ne-a determinat să luăm în calcul familii remarcate prin cel puțin trei generații, ai căror membri s-au distins de-a lungul secolelor istorice. Sociologia *neamurilor autohtone* se impune a fi extinsă și *revigorată*, cu deosebire în această febrilă etapă a *amalgamării* demografiilor continentale. Aceleași aprecieri și în cazul celor implicați în industrializare, modernizarea agriculturii, reconstrucția urbană și rurală, relansarea ortodoxismului, realizarea de activități economice și culturale în state europene, asiatice sau africane, prezența pe fronturile menținerii păcii și stabilității universale.

Sistematizarea materialelor documentare și evaluarea celor înscrise în paginile *Enciclopediei Argeșului și Muscelului*, impune publicarea lucrării, așadar, pe volume. În debutul anului 2009, s-a oferit cititorilor primul dintre acestea, respectiv *Literele A-C*, identificate, pentru început, pe site-ul Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș, amintit mai sus.

În continuare, *Volumul II (D-K)*, este oferit inițial, tot pe cale *electronică*, de Biblioteca Universității din Pitești, director, ing.drd. Ileana Bălan. Eforturi deosebite a *investit* ing. Sorina Mihaela Deaconu, informatician, în calitate de tehnoredactor, împreună cu celelalte persoane interesate, intelectual, de acest proiect. Vă rugăm să vă pronunțați, cu sinceritate, asupra demersului nostru!

Prof. univ. dr. **Petre POPA**

Pitești, 10 iulie 2010

D

DACIADA – COMISIA JUDEȚEANĂ ARGEȘ (1976-1989). Ample activități sportive naționale cu caracter de masă, organizație competițional pe localități, zone sau centre de concurs. Etapă republicană din doi în doi ani. Pentru Argeș: comisie coordonatoare, constituită sub egida Consiliului de Educație Fizică și Sport, sediul la Pitești. Anterior: Cupa Tineretului Muncitor (1948-1959); Spartachiada (1960-1975). Reuniuni atletice, jocuri individuale sau de echipă, demonstrații publice, gale (categoriile de vârstă, profesii, discipline). Ceremonii pe terenuri special amenajate, stadioane, complexe în aer liber, săli de sport. Stimularea performanței, rezultate importate ale participanților din Argeș la campionate interne sau externe. Parade apologetice în București, dedicate conducătorilor Partidului Comunist Român. Numeroase atestări documentare. (N.M.).

DAFINESCU, Nicolae N. (Câmpulung, Muscel, 8 septembrie 1895 - ?). Ofițer de carieră, *cavalerie*, general. Studii militare în România. Combatant: Primul Război Mondial (locotenent, 1917); Al Doilea Război Mondial (colonel, 1942). Remarcat pe *Frontul de Est* (1941-1944), luptele din zonele Mării de Azov și Caucaz, Uniunea Sovietică. Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București (1944-1950). Redactor-șef, *Revista Cavaleriei*, București. Manuale, articole, reuniuni științifice în domeniu. General de brigadă (1946). Ordine militare române și germane, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DALABAN, Ion (Secolul XX). Lucrător industrial, proprietar imobiliar, parlamentar. Activitate productivă, Schela Valea Caselor, Dâmbovița, Sectorul Leordeni, Argeș. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Topoloveni (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative favorabile evoluției economice a localităților aferente. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DAMIAN, Ion I. (Voinești, Lerești, Muscel, 19 martie 1925 - Rucăr, Argeș, 7 iulie 1999). Economist, manager. Liceul Comercial, Târgoviște, Dâmbovița (1944), Academia de Studii Economice, București (1976). Stagiul în Germania (1980). Activitate specializată: Fabrica de Cherestea *Bărbulescu*, Nămăești, Valea Mare Pravăț, Muscel (1944-1950). Director economic: Întreprinderea Forestieră, Rucăr (1955-1960); Direcția Regională Exploatare Forestiere, Pitești (1960-1969); Combinatul de Exploatare și Prelucrarea Lemnului, Pitești (1969-1973); Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport, Pitești (1973-1990). Asigurarea suportului financiar pentru derularea programelor de producție din unitățile industriale menționate. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DAMIAN, Mihai I. (Pitești, Argeș, 8 noiembrie 1900 - ?). Ofițer de carieră, *stat major*, general. Școala Superioară de Război, București (1920). Comandant, Al Doilea Război Mondial (colonel, 1945). Remarcat pe *Frontul de Est* (1941-1944), luptele din zonele Bucovinei, Basarabiei, Niprului, Mării de Azov. Activitate didactică, Școala Superioară de Război, București (1942-1943). Misiuni speciale de legătură cu Statul Major al Armatei germane (1944). Combatant *Biroul 5 Servicii*. Ordine militare române și germane, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DAMIAN, Theodor (? – Pitești, Argeș, 1912). Medic veterinar, proprietar urban, înalt funcționar public. Activitate administrativă, Plasa Curtea de Argeș, subprefect de Argeș (1892-1911). Primar al orașului Curtea de Argeș (1911-1912). Importante inițiative urbane: începerea lucrărilor pentru consolidarea și restaurarea Bisericii Domnești *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș (1912); instalare, în localitate, a Tipografiei *Alexandru Valescu* (v.), transferată de la Mușătești, Argeș (1912); apariția ziarului *Vocea Argeșului* (1912). Căsătorit (1891-1906) cu Ioana Odobescu (v.), fiica scriitorului Alexandru Odobescu (1824-1895). Importante aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

DAMIAN, Vasile T. (n. Galați, 18 mai 1920). Lucrător industrial, manager, funcționar de stat. *Stabilit la Pitești din 1947*. Școala Medie Tehnică pentru Industria Lemnului / Grupul Școlar Forestier, Curtea de Argeș (1956). Activitate productivă: ateliere din orașul Câmpulung, Muscel (1935~1947). Responsabilități publice: șef, Secția Gospodărie, comitetele regionale ale Partidului Muncitoresc Român, Pitești, Argeș (1947-1949) și Craiova, Dolj (1949-1950); vicepreședinte, Sfatul Popular Regional Argeș (1956-1958). Director fondator, Complexul pentru Industrializarea Lemnului, Pitești (1961-1964); director, Întreprinderea Construcții și Prestări Servicii, Pitești (1964-1970); funcționar, Consiliul Popular al Județului Argeș (1970-1973). Contribuții la edificarea primelor unități economice de pe Platforma industrială *Pitești-Nord*. Aprecieri publice. (**I.D.P.**).

DAN I (A doua jumătate a secolului XIV). Domn al Țării Românești (c.1383 - 1386), aparținând *spiritualității argeșene prin dinastie tradițională și reședință voievodală*. Instituirea sistemului *daniilor* pentru mănăstirile ortodoxe din Muntenia și Oltenia (Cotmeana, Argeș; Cozia, Vâlcea; Tismana, Gorj), organizarea administrativ-teritorială a statului în județe. Emisiuni monetare: ducați și bani. Asociat la tron cu fratele său, Mircea cel Bătrân (v.). Fiu nelegitim, viitorul domn Vlad *Uzurpatorul* (1394-1397). Confruntări cu detașamente maghiare pentru Cetatea Mehadia, Caraș-Severin. Lupte crâncene împotriva oștilor lui Ivan Șişman, țarul bulgar de la Târnovo, căzut eroic în bătălie (1386). Înhumat (probabil): Biserica Domnească *Sfântul Nicolae*, Curtea de Argeș. Atestări documentare. (**V.N.**).

DAN II (A doua jumătate a secolului XIV – Prima jumătate a secolului XV). Domn al Țării Românești (1420 ~ 1431). *Fiul lui Dan I* (v.). Interferențe, la tron, cu voievodul Radu II Praznaglava (v.). *Integrat spiritualității argeșene prin dinastie tradițională și păstrarea unor reședințe temporare*. Numit, deseori, *Dan cel Viteaz*. Lupte și victorii împotriva detașamentelor otomane (1423), redeschiderea așezărilor întărite de pe malul stâng al Dunării,

ofensivă la sudul fluviului, succesul de lângă Vidin (1425). Folosirea, pentru întâia oară, a mercenarilor în oastea autohtonă. Opoziție internă din partea marilor boieri. Pace cu turcii (1428), păstrarea statutului preferențial în raporturile externe cu *Înalta Poartă*. Atestări documentare. (**C.N.**).

DANCIU, Ștefan D. (Sadova, Dolj, 20 septembrie 1928 – București, 3 februarie 2003). Inginer, *industrie textilă*, manager. *Domiciliat la Pitești în etapa 1966-1980*. Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1947), Facultatea de Textile, Iași (1954). Activitate productivă: inginer, șef serviciu, inginer șef adjunct, Întreprinderea *Textilă Dacia*, Cisnădie, Sibiu (1954-1966). Director fondator, Întreprinderea de Stofe *Argeșana*, Pitești (1966-1973), inginer principal, șef serviciu, Centrala Industriei Lânei, București (1973-1989). Analize, programe investiționale, standarde de calitate, studii de piață pentru industria autohtonă în domeniu. Documentări externe. Contribuții la: dezvoltarea Platformei Industriale *Pitești-Nord*, gestionarea construirii (1967-1968), dotării și punerii în funcțiune (1969) a Întreprinderii de Stofe *Argeșana*, unitate economică reprezentativă a României (1970-1990). Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (**I.D.P.**).

DANCOVICI, Aureliu (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Ziarist. Director, secretar de redacție, revista *Muguri* (1922-1923), Câmpulung, Muscel; inițiator, Cercul Cultural *Muguri*. Redactor-responsabil, ziarul *Ora unsprezecea*, Câmpulung (1930). Militant liberal. Diverse aprecieri publice. (**I.I.B.**).

DANCOVICI, Nicolae C. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mălureni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (**I.I.Ș.**).

DANIELESCU, Alexandrina (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX).

Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Stârci, plasa Teleorman, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DANIELESCU, Ecaterina A. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Stârci, plasa Teleorman, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DARA. Vârf de munte (2 500 m altitudine) din nordul județului Argeș, pe latura de sud a masivului Făgăraș, în bazinul Valea Rea (Râul Doamnei), integrat celor șase înălțimi reprezentative ale zonei. Relief cu urme glaciare, pășuni alpine, păduri de conifere, trasee turistice. Consemnări geografice, literare, cartografice. (I.S.B.).

DASCĂLU, Ioan (Secolul XIX). Proprietar urban, funcționar de stat, militant politic. Participant direct la evenimentele anului 1848 de la Câmpulung, Muscel: jurământ pe **Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)**, dezavuarea **Regulamentului Organic** și a **Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)**, adunare publică, Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung (6 august 1848). Destituit din poliție și arestat după înfrângerea revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea *Văcărești*, București (22 iunie - 4 iulie 1849). Continuarea activității pentru modernizarea societății românești. Aprecieri publice. (V.P.).

DASCĂLU, Mariana V. (n. Huși, Vaslui, 25 mai 1946) . Arhitect, funcționar public. *Stabilită în Argeș din 1950*. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1964), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1970). Arhitect: Institutul Județean de Proiectare Suceava (1970-1973), Institutul Județean de Proiectare Argeș (1973-1975). Șef-serviciu, arhitect-șef, Consiliul Județean Argeș (1975-2005). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Suceava, Bistrița-Năsăud,

Dorohoi, Pitești, Câmpulung. Schițe și detalii de sistematizare, zone rurale, Argeș-Muscel. Coordonator, **Planul de Urbanizare în Județul Argeș** (1995-2005). Membru: Uniunea Arhitecților (1970), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane. Aprecieri publice. (A.M.).

DASCĂLU, Nicolae I. (n. Zimnicea, Teleorman, 7 aprilie 1946). Arhitect, funcționar public. *Stabilit în Argeș din 1949*. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1964), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1972). Arhitect, Institutul Județean de Proiectare Vaslui (1972-1977), Institutul Județean de Proiectare Argeș (1977-1991); arhitect, consilier principal, Consiliul Județean Argeș (1991 ~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Vaslui, Pitești, Câmpulung; zone rurale, instituții administrative și culturale, locuințe. Membru: Uniunea Arhitecților (1972), Ordinul Arhitecților (2001), Registrul Urbaniștilor din România (2005). Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane. Aprecieri publice. (A.M.).

DASCĂLU, Traian E. (n. Davidești, Argeș, 5 decembrie 1956). Cercetător științific, fizică. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1975), Universitatea din București (1982). Doctorat, *laseri*, București (1993). Activitate de laborator: Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Pitești (1982-1984); Institutul de Cercetări Electrotehnice, București (1984-1985); Institutul de Fizică Atomică (*IFTAR*), București (1985~). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Inventator. Colaborări didactice, Universitatea Tehnică din Berlin, Germania. Diverse aprecieri publice. (R.G.).

DATORIA NOASTRĂ (1915-1916; 1921-1922). Publicație periodică, subintitulată *Revistă lunară a învățătorilor din Argeș*, editată la: Tigveni și Pitești (septembrie 1915–iunie 1916); Valea Mărului, Budeasa (noiembrie 1921 – martie/mai 1922). Fondatori și semnatari: învățători din localitățile argeșene Bradurile, Broșteni, Dobrogostea, Gruiu, Hârsești,

Richițele, Valea Danului, Zărnești. Temporar: *Revista Asociației Corpului Didactic Primar Românesc din Județul Argeș* (1916, 1921). Dezbateri: pedagogie, metodică, probleme sociale și organizatorice; revendicări; literatură, folclor, istorie, știință. (I.I.B.).

DAVID (Secolul XVIII). Pictor de așezăminte eclesiastice / zoograf. *Originar din Argeș*. Activitate, preponderent, în localități rurale din județele: Arad, Bihor, Cluj (1748 ~ 1786). Icoane împărătești, lucrări murale, restaurare. Contribuții distincte la evoluția tehnicilor artistice în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

DAVID (A doua jumătate a secolului XVIII – Începutul secolului XIX). Pictor de biserici / zoograf. *Activitate în Argeș*. Lucrare iconografică recunoscută: *Sfântul Ioan Botezătorul*, comandată de Ioan Anagnosti (1812), copist la Episcopia Argeșului. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

DAVID, Dan C. (n. Leleiu, Hodod, Sălaj, 9 septembrie 1936). Inginer, *chimie industrială*, manager, publicist. *Domiciliat la Pitești, Argeș (1966-1997)*. Școala Medie Tehnică de Chimie, Târnăveni, Mureș (1954), Institutul Politehnic, București (1962). Activitate productivă: Uzina Chimică *Nicolae Teclu*, Copșa Mică, Sibiu (1954-1963); Combinatul de Cauciuc Onești, Bacău (1963-1966), inginer tehnolog. Transferat la Combinatul Petrochimic, Pitești (1966): șef, secția *Piroliza I* (1967-1969); inginer-șef, sectorul *Petrochimie* (1969-1971); director, Centrul de Calcul (1971-1996). Contribuții directe la realizarea primei rețele de calculatoare pe fibră optică din industria chimică românească și implementarea sistemului informatic integrat de conducere a întreprinderilor mari. Inovator și inventator. Misiuni externe europene, americane, asiatice. *Stabilit în Statele Unite ale Americii (1997)*. Volume importante (poeme): *Bună dimineața, America !* (2003); *Master and Servant / Stăpân și slugă* (2004); *Dealul galben* (2007); *Cerșetorul de timp* (2010. Colaborator: *Fowler Museum*, Los Angeles (1998~); revista *Clipa*, Los Angeles. Aprecieri publice. (G.P.).

DAVIDESCU, Ion C. (Cârstănești, Oteșani, Vâlcea, 14 mai 1926 – Pitești, Argeș, 12 aprilie 2003). Medic, *pediatrie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1957*. Liceul *Sfântul Sava*, București (1946), Institutul Medico-Farmaceutic, Cluj (1952). Medic primar (1972). Doctorat, *științe medicale*, București (1977). Medic: Circumscripția Sanitară Urbană Nr. 1, Pitești (1957-1961); Spitalul Unificat Argeș (1961-1984); șef secție, Spitalul de Pediatrie, Pitești (1984-1993). Intensă activitate civică. Referate, comunicări, sesiuni științifice, alte reuniuni în domeniu. Membru, prestigioase asociații profesionale de pediatrie din România. Aprecieri publice. (C.C.).

DAVIDEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Davidești**, Coțești, Voroveni. Suprafața: 41,8 km². Locuitori: 2 800 (1971); 2.980 (2008). Atestare documentară medievală: Voroveani / Voroveni (1512-1513). Biserici: Davidești (1794, 1894); Coțești (1902); Voroveni (1826, 1959). Monumente ale eroilor: Coțești (1948), Davidești (1923). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1952). Cooperativa de producție și consum *Voroveni* (1920-1930); Cooperativă Agricolă de Producție (1956-1990); asociație economică intercooperatistă de bovine (1980-1990). Zonă cerealieră, pomicolă, forestieră, zootehnică. Firme înregistrate: 33 (2009). Turism local, trasee rutiere spre Pitești și Câmpulung. Artă populară. *Scrieri monografice*: Ion S. Băcanu (1999). Valoroase surse de arhivă. (G.C.).

DAVILA (Secolul XVIII ~). Familie de origine franceză, stabilită, prin descendenți, în București. *Integrată zonei Argeș-Muscel ca domiciliu, proprietăți, activitate intelectuală*. Mai cunoscuți: **Carol D.** (v.); **Alexandru C. D.** (v.); înrudiți cu familia Golescu (v.). Contribuții distincte în domeniul evoluției spiritualității moderne românești. Importante eponimii, alte valoroase recunoașteri publice. (F.P.).

DAVILA, Alexandru C. (Golești, Ștefănești, Muscel, 12 februarie 1862 - București, 19 octombrie 1929). Fiul lui **Carol D.**

(v.) și al **Anei Racoviță** (v.). Școala Luterană, București, Institutul *Vasile Alexandrescu Urechia*, București, (1874), Liceul *Saint-Louis*, Paris, Franța (1879). Funcționar: Ministerul de Externe, București; Poliția Capitalei; Plasa Măcin, Dobrogea. Director, Teatrul Național din București (1905-1908, 1912-1914). Fondator, actor, regizor, prima companie particulară de teatru stabilă din România (1909-1912). Capodoperă: drama istorică *Vlaicu Vodă* (1902), capitol din proiectata trilogie *Mirciada*. Volum important: *Din torsul zilelor I, II* (1920). Colaborări: *Revista literară* (1885); *Epoca* (1888); *Revista sportivă* (inițiator, 1896); *Gândirea*; *Rampa*, București. Premiul Național pentru Literatură (1929). Eponimie, teatrul din Pitești, lucrări picturale și literare dedicate, multiple atestări documentare. Valoroase aprecieri publice. (M.S.).

DAVILA, Carol (Parma, Italia 1828 – București, 24 august 1884). Medic, *chirurgie*, farmacist. *Integrat spiritualității argeșene prin domiciliu tradițional și apartenența la familia Goleșcu* (v.). Căsătorit cu Ana Racoviță (v.), nepoata lui Dinicu Goleșcu (v.). Școala de Medicină și Farmacie Angers, Franța (1846). Doctorat *chirurgie*, Paris (1852). Stabilit în România (13 martie 1853). Medic șef al oștirii, director Spitalul Ostășesc *Mihai Vodă*, București (1853-1884). Inițiatorul învățământului medical din Muntenia (1857). Organizator: Serviciul Sanitar Militar Român (1877); Serviciul Ocrotirii Sănătății Publice (1878). Volume importante: *Profilaxia sifilisului* (1853); *Aerul atmosferic* (1871). Editor, revistele *Monitorul medical* (1862), *Gazeta medicală*, București (1865). Membru fondator: Societatea Medicală (1857); Societatea de Științe Naturale (1865); Societatea de *Cruce Roșie* din România (1876); Azilul *Elena Doamna*, București; *Școala de meserii*, Pantelimon, Ilfov. Numeroase studii, articole, analize, comentarii pe diverse teme. Combatant: Războiul Franco-Prusian (1870-1871); Războiul de Independență al României (1877-1878). Intensă activitate didactică. Eponimie, Universitatea de Medicină și Farmacie, București, alte importante recunoașteri publice antume și postume. Atestări documentare, Muzeul Golești, Argeș. (C.C.).

DAVIDOIU, Valerian I. (n. Bezdead, Dâmbovița, 26 octombrie 1930). Inginer petrolist, manager. *Activitate și domiciliul la Pitești (1956-1993)*. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1951), Institutul de Petrol și Gaze, București (1956). Inginer, schelele de extracție Moșoaia, Băbeni, Găești, din regiunea Argeș (1956-1966). Inginer șef, director tehnic, director general, Trustul Petrolului, Pitești (1966-1993). Intensificarea lucrărilor de prospecțiuni geologice și extractive ale zăcămintelor în perimetrul Argeș-Vâlcea-Olt-Dâmbovița, implementarea procedeelelor avansate pentru creșterea producției și productivității specifice domeniilor menționate, stimularea cercetării științifice. Studii tehnice, analize, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (I.T.B.).

DĂNESCU, Mariana Gh. (n. Pitești, Argeș, 28 mai 1968). Actriță de teatru, film, televiziune. Liceul Poligrafic, București (1986), Academia de Teatru și Film, *Clasa Sanda Manu*, București (1995). Activitate artistică: *Theatrum Mundi*, București (1995 ~). Roluri de referință în spectacole realizate la Studioul *Cassandra*, București. Colaborări, teatrele: *Național*, *Mic*, *Nottara*, *Bulandra*, București. Laureată, *Gala Tânărului Actor*, Costinești, Constanța (1995). Seriale umoristice de televiziune. Aprecieri publice. (E.I.F.).

DĂUȘ, Petre I. (n. Vârfuri, Dâmbovița, 15 iunie 1943). Inginer petrolist, manager. *Stabilit în Argeș din 1966*. Liceul Nr. 1, Târgoviște (1961), Institutul de Petrol și Gaze, București (1966). Șef atelier, șef secție, șef serviciu (1966-1980), director (1980-1988), Întreprinderea de Foraj, Bascov, Argeș. Director general fondator SC *Foraj Sonde SA*, Bascov (1990-2005). Asistență tehnică în Iordania (1988-1990). Contribuții la obținerea unor succese distincte: 206 000 de metri forajați într-un deceniu (1980-1990); sonda cu cea mai mare adâncime (6002 metri), Curtea de Argeș. Adaptarea unităților de profil din Argeș la economia de piață (1990 ~). Membru, importante asociații profesionale în domeniu,

alte aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

DÂMBOVICIOARA. Râu din nord-estul județului Argeș, 11 km lungime, obârșie în Masivul Piatra Craiului, prin Valea cu Apă și Valea Seacă, unite la Brusturet, localitatea Dâmbovicioara. Traseu principal: Cheile Brusturetilui, Cheile Dâmbovicioarei, confluență cu Dâmbovița, la Podu Dâmboviței. Amenajări locale, sate montane, rută modernizată, trasee și cabane turistice, peșteră, 800 m lungime, Cheile Dâmbovicioarei, săpată în calcare mezozoice. Tradiții folclorice, descrieri geografice, literare, speologice. **(I.S.B.)**.

DÂMBOVICIOARA (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dâmbovicioara**, Ciocanu, Podu Dâmboviței. Suprafață: 63,1 km². Locuitori: 1800 (1971); 937 (2008). Atestare documentară medievală: Dâmbovicioara (1579). Monumente istorice: Podul de piatră / Podu Dâmboviței (1711); Cetatea Oratia (prezumativ, secolul XIII). Biserici: Dâmbovicioara (1903); Podu Dâmboviței (1944-1953); Ciocanu (1948); cruci de piatră: 1688, 1691, 1709, 1711, 1715, 1766, 1815. Monumente ale eroilor: Dâmbovicioara (1916-1918; 1941-1945); Podu Dâmboviței (1916-1918). Școală (1838); cămin cultural (1950); bibliotecă publică (1955). Obște tradițională. Firme înregistrate: 18 (2009). Artă populară: arhitectură, țesături, obiecte de îmbrăcăminte, folclor muzical, coregrafie. Zonă forestieră, zootehnică, turistică. Căi rutiere naționale spre Brașov și Câmpulung. Marcaje montane: Piatra Craiului, cabane, peșteră cu același nume, Complexul cultural *Paul Everac* (v.). **Lucrare monografică**, Iosif Căciulă (1998), valoroase informații documentare. **(G.C.)**.

DÂMBOVIȚA. Râu din nordul județului Argeș, obârșie în munții Făgăraș și Iezer. Lungime totală: 266 km, din care, 65 km în arealul Muscelului. Amenajări hidroenergetice principale: Pecineagu și Clăbucet, Rucăr; Dragoslavele. Cursul superior străpunge Masivul Piatra Craiului, prin *Cheile Mici* (amonte Podu Dâmboviței) și *Cheile Mari* (între

Podu Dâmboviței și Rucăr). Afluenți în zonă: râurile Ghimbav (stânga) și Râușor (dreapta). Delimitare naturală: Subcarpații Curburii de Subcarpații Getici și Piemontul Căndești, Argeș. Traseu în continuare: localități rurale din județul Dâmbovița, municipiul Târgoviște, Câmpia Română, București. Confluente, râul Colentina, apoi râul Argeș (Budești). Numeroase descrieri geografice. Consemnări folclorice, literare, hidrografice. **(I.S.B.)**.

DÂMBOVNIC. Râu din sudul județului Argeș, izvor în Câmpia Înaltă a Piteștilor. Lungime totală: 129 km, din care, 42 km pe teritoriul Argeșului. Traseu prin numeroase așezări rurale, confluență cu Neajlovul. Influențe ecologice: poluări reziduale de la Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești. Eponimie: sediul administrativ, Plasa *Dâmbovnic*, existentă până în 1950 (14 comune/1925, 24 de comune/1936); reședințe temporare: Teiu, Furduești, Rociu. Diverse consemnări istorice, geografice, literare, folclorice. **(I.S.B.)**.

DÂRMĂNEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dârmănești**, Negreni, Piscani, Valea Nandrii, Valea Rizii. Suprafața: 34,1 km². Locuitori: 3 754 (1971); 3 628 (2008). Atestare documentară medievală: Dârmonești / Dârmănești (1552); Negreni (1559); Piscani (1526); Valea Nandrii (1564). Biserici: Dârmănești (1863), Negreni (1798), Piscani (1773), Valea Nandrii (1854); cruci de piatră: Dârmănești (1711), Valea Nandrii (1810). Monumente ale eroilor: Dârmănești (1947). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1955). Cooperativă agricolă de producție (1962-1990). Tabără școlară interjudețeană: Valea Nandrii. Târg tradițional anual, 15 august, Piscani. Firme înregistrate: 77 (2009). Olărit: Valea Rizii și Valea Nandrii. Confecționarea pieselor de port popular și a textilelor de interior. Zonă pomicolă, forestieră, zootehnică. **Lucrare monografică**: Teodor Dina, Mihaela Cristian-Dina (1999); Marius Daniel Ștefan (2010). Valoroase referiri documentare. **(G.C.)**.

DEAC, Gica (n. Martinești, Tătăranu,

Vrancea, 26 aprilie 1951). Sportiv de performanță, *natație*, antrenore. *Stabilită la Pitești din 1983*. Studii liceale în Focșani, Vrancea (1970), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1974). Căsătorită cu Petre Deac (v.). Recorduri: campioană națională (juniori și seniori), *100 m* și *200 m bras*; campioană europeană (juniori), probele *100 m* și *200 m bras*, Italia (1966). Antrenore: Clubul Sportiv Municipal Baia Mare, Maramureș (1978-1983); Clubul Sportiv Municipal Pitești, Argeș (1983-2008), rezultate importante la întreceri naționale, europene, mondiale, olimpice. Succese distincte: Larisa Lăcustă (v.). Reprezentantă a Comitetului Internațional Olimpic în Regatul Bahrain (Asia), alte aprecieri publice. (L.V.M.).

DEAC, Petre (Rovinari, Gorj, 8 iunie 1940 - Budeasa, Argeș, 2008). Sportiv de performanță, *natație*, antrenor. *Stabilit la Pitești din 1983*. Antrenor: Centrul de Înot Turda, Cluj; cluburile sportive municipale Baia Mare (1976-1983) și Pitești (1983-2007). Pentru loturile naționale ale României (1983-2007): 29 de medalii la campionatele și cupele mondiale; două medalii la Jocurile Olimpice, Sydney, Australia (2000). Rezultate de excepție în Argeș: pregătirea a cinci maeștri internaționali ai sportului și 11 maeștri ai sportului, special: Beatrice Câșlaru (v.), Ștefan Gherghel (v.). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (2004), alte importante recunoașteri publice. (N.M.).

DEACONU / BOIERESCU (Secolul XVIII~). Familie tradițională din Ciofrângenii, Argeș. Origine transilvăneană, Turnu Roșu, Sibiu. Fondatori, satele: Ciofrângenii-Pământeni; Ciofrângenii-Piatra. Proprietari funciari, lucrători forestieri, pomicultori, crescători de animale, funcționari, mici întreprinzători, cadre didactice, publiciști, memorialiști. Conexiuni directe cu familia din Tigveni, Cepari, Valea Danului, Sălătrucu. Mai cunoscuți: **Dumitru Deaconu** (diacon, biserica din Dealul Pietrei); **Nicolae D./ Boieru**; **Constantin N.D. / Boierescu** (1851-1928); **Gheorghe Gh.C.N.D. / Gică Boierescu**; **Constantin C.N.D. / Codin Boierescu**; **Nicolae C.N.D. / Nicu Boierescu**; **Gheorghe N.C.D.**

(v.); **Ion Gh.Gh.D.** Volum genealogic: **Boieresții. O istorie subiectivă. Dialog cu Gică Boierescu**, de Gheorghe Deaconu (2009). Alte atestări documentare (F.P.).

DEACONU, Gheorghe I. (Stroești, Mușătești, Argeș, 13 octombrie 1929 - Stroești, Mușătești, Argeș, 11 mai 1985). Profesor gradul I, *istorie*, cercetător științific, publicist. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, București (1948), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1956). Stagiul, Federația Rusă (1957-1958). Activitate didactică: Academia de Studii Social-Politice, București (1956-1957); Școala Mușătești, Argeș (1958-1959); Școala Nr. 1, Pitești (1959); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959-1969), director adjunct; Școala Valea Ursului, Bascov (1970-1971). Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1971-1985). Volume importante (în colaborare): **Comuna Bascov la 550 de ani de existență** (1971); **Momente din istoria luptei revoluționare a maselor populare pe teritoriul județului Argeș** (1973); **Monografia Județului Argeș** (1980). Membru, Comitetul de redacție, revista *Anale*, București (1956-1958). Studii, articole, reuniuni naționale. Membru, asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (S.I.C.).

DEACONU, Gheorghe N. (n. Piatra, Ciofrângenii, Argeș, 22 august 1944). Folclorist, manager cultural, editor, publicist. Școala *Medie Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1961), Facultatea de Litere, București (1966). Doctorat, *filologie*, București (1984). Profesor, Școala Berislăvești, Vâlcea (1967-1968). *Director*: Casa Creației Vâlcea (1968-1988); Centrul Național de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare, București (1990-1992); Centrul Județean de Conservare și Valorificare a Tradiției și Creației Populare Vâlcea (1992-2001); Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Vâlcea (2001-2004); Ateneul *Meșterul Manole*, Golești, Vâlcea (2005 ~). Șef secție, Muzeul Județean Vâlcea (1988-1990). Preocupări didactice, filiale universitare din Râmnicu Vâlcea. Volume importante: **Mihai Pop. Discurs despre folclor I** (2007), **II** (2008); **Patrimoniul documentar al**

culturii tradiționale din Vâlcea (2008). Numeroase studii, articole, comunicări în: *Revista de etnografie și folclor; Contemporanul; Adevărul literar și artistic; Albina; Studii vâlcene*. Volum dedicat: *Gheorghe Deaconu. Vocație și devenire*, de Ion Soare (1999). Proprietar fondator, Editura *Fântâna lui Manole*, Râmnicu Vâlcea (2005). Reuniuni naționale și internaționale. Membru, prestigioase asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (P.P.).

DEACONU, Vasile Gr. (n. Corbi, Muscel, 7 februarie 1931). Inginer silvic, manager. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1950), Institutul Politehnic, Brașov (1955). Activitate în domeniu: Ocolul Silvic, Găești, Dâmbovița, inginer șef (1956-1960); întreprinderile forestiere: Rucăr, Argeș, șef serviciu (1960-1963), inginer șef (1963-1965); Brezoi, Vâlcea, director (1965-1969); Exploatare și Transport, Pitești, director tehnic (1974-1990). Fondator, SC *Elar SA*, Pitești (1991-1995). Colaborări tehnico-științifice cu unități similare din Bulgaria, Federația Rusă, Polonia, stimularea exportului de produse din lemn în state asiatice, africane, europene. Contribuții directe la coordonarea executării lucrărilor rutiere forestiere din bazinele hidroenergetice: Lotru și Latorița, Vâlcea; Valea Dâmboviței, Vidraru, Râul Doamnei, Râul Târgului, Argeș. Cercetări științifice privind combaterea insectelor defoliatoare și a uscării arboretelor de stejar. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DEALURILE SUBCARPATICE ÎNALTE DIN MUSCEL ȘI ARGEȘ. Areal colinar specific zonelor amintite, având, constant, peste 1 000 m înălțime. Mai cunoscute: Mățâu (1 019 m); Tămaș (1 104 m); Plătica (1 143 m); Ghicera (1 227 m). Păduri de fag, relief descendent orientat nord-sud, văi largi, terase. Între râurile Dâmbovița și Argeș, culmi de 600-650 m altitudine, mari suprafețe forestiere, pășuni, fânețe, denumite local, *muscele*. Trasee turistice. Descrieri geografice, literare, folclorice. (I.S.B.).

DEJAN, Constantin C. (Slănic, Aninoasa, Muscel, 15 aprilie 1916 – Pitești,

Argeș, 1 ianuarie 1996). Preot, sociolog, publicist. Seminarul Teologic al Orfanilor de Război / Seminarul Teologic Liceal Ortodox, Câmpulung, Muscel (1934), Facultatea de Teologie, București (1938), Facultatea de Filosofie, Secția Sociologie, București (1939). Colaborator: *Fundațiile Culturale Regale*, București (1936-1948); Muzeul Satului, București (1936). Consilier cultural, Ținutul *Dunărea de Jos* (1938-1940), funcționar, Ministerul Cultelor, București (1940). Hirotonit preot (1941). Paroh, bisericile: Găvana, Pitești (1941-1962); *Sfânta Treime*, Pitești (1962-1968); *Sfânta Vineri*, Pitești (1968-1990). Protopop, Protopopiatul Pitești, Argeș (1954-1985). Volum important: *Chipul adevăratului creștin* (1943). Numeroase articole, studii, analize în: *Presa, Argeșul, Îndrumător bisericesc anual*. Valoroase memorii în manuscris. Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

DELEANU, Constantin (Pitești, Argeș, 1881 – București, 1916). Ziarist. Studii liceale în Pitești (1899), Facultatea de Drept, București (1903). Redactor, corespondent, reporter, publicațiile: *Epoca, România, Foaia Populară, Dimineața, Adevărul, Belgia Orientului, Cronica, Zeflemeaua*, București. Diverse aprecieri comunitare. (I.I.B.).

DELEANU, Nicolae I. (Valea Nandrii, Dârmănești, Argeș, 16 septembrie 1903 – București, 10 aprilie 1970). Istoric, publicist, manager. Studii liceale și universitare, București. Specializare: *paleografie și arhivistică*. Activitate didactică: Universitatea din București (1948-1954), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1954-1956). Director, Muzeul Peleş, Sinaia, Prahova. Volume importante: *Istoricul mișcării muncitorești din porturi* (1932); *Istoricul mișcării muncitorilor mineri din România* (1935). Numeroase articole și studii privind istoria presei din România. Colaborator, revista *Presa noastră*, București. Proză literară cu conținut social. Diverse aprecieri publice. (S.T.).

DEMENI, Iosif (Sibiu, 13 august 1911 - Curtea de Arges, 20 aprilie 1990). Horticultor, înalt funcționar public. *Stabilit la Curtea de*

Argeș din 1942. Școala Tehnică de Agricultură din Austria (1936). Administrator, Parcul Mănăstirii și al Palatului Episcopal, Curtea de Argeș (1942-1947). Președinte, Sindicatele Unite, Curtea de Argeș (1947-1949); șef, Secția Gospodărie Comunală, Sfatul Popular Orășenesc, Curtea de Argeș (1949-1950). Primar al orașului Curtea de Argeș (1950-1961). Inițiative distincte: deschiderea Bibliotecii Orășenești (1950); înființarea Fabricii de Cahle și Cărămidă (1953); construirea Casei Raionale de Cultură (1954-1957); stabilirea perimetrului urban; elaborarea *crochiului* sistematizării localității; gestionarea recensămintelor din 1956-1959; primele investiții industriale postbelice. Diverse aprecieri publice antume și postume. (N.I.M.).

DEMOCRAȚIA MUSCELULUI (1912-1914). Publicație bilunară, subintitulată *Revistă a Partidului Conservator-Democrat din Muscel*. Editată la București: 30 decembrie 1912 – 1 mai 1914. Director: Petre Popescu-Muscel; secretar de redacție: Nicolae A. Rizeanu. Din ianuarie 1914, *Revistă politică conservator-democrată*. Știri, analize, comentarii, informații comunitare, corespondență. (I.I.B.).

DEPARTAMENTUL/CENTRUL DE FORMARE CONTINUĂ MUNTENIA PITEȘTI (2000 ~). Structură specializată a Universității din Pitești, agreată prin recomandările Comisiei Europene referitoare la Programul *Tempus*. Obiective specifice: identificarea oportunităților referitoare la inițierea, profesionalizarea și reconversia de pe piața muncii; organizarea de module educaționale pentru perfecționarea în diferite domenii (discipline teoretice, stagii de practică și muncă individuală, editarea materialelor documentare); atragerea, ca formatori, a unor specialiști de prestigiu național și internațional din sistemele economice, administrative, didactice, militare, sociale, spirituale; promovarea principiilor continentale privind educația permanentă. Directori: Nicu Bizon (v.); Tiberiu Macarie (v.). Colaborare permanentă cu organizații abilitate în domeniu. Diverse exprimări comunitare. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ - UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI (2002~). Structura specializată, integrată programelor actuale naționale în domeniu. Priorități: cunoașterea și stimularea preocupărilor științifice, fundamentale ori aplicative, ale cadrelor didactice, studenților, colaboratorilor; diseminarea anuală a rezultatelor specifice; reprezentarea instituției la reuniuni tematice, expoziții, târguri naționale sau internaționale; conlucrarea cu agenți economici, secții productive, laboratoare experimentale. Distinct: înființarea, consilierea, evaluarea periodică a centrelor de cercetare de la nivelul nucleelor interdisciplinare, catedrelor, facultăților. Rezultate importante: *Centrul de studii literare, lingvistice și didactice contemporane; Centrul de studii filologice medievale și premoderne*. Directorii departamentului (succesiv): Eugen Viorel Nicolae (v.), Adrian Clenci. Acțiuni promoționale, surse documentare, emisiuni *media*, alte exprimări publice. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL DE EVALUARE ASIGURAREA CALITĂȚII ȘI PROGRAME UNIVERSITARE PITEȘTI (2004~). Structură specializată a Universității din Pitești. Obiective specifice: implementarea standardelor de calitate prin sisteme adaptate la nivelul catedrelor și facultăților; asigurarea mijloacelor necesare educației și formării profesionale; prestarea serviciilor de calitate; responsabilizarea cadrelor didactice și a celorlalte persoane implicate în activitățile universitare pentru eficientizarea activităților permanente. Inițierea unor forme de cercetare în domeniu; reevaluarea periodică a programelor de studiu; stabilirea raportului optim între tutori și studenți privind abordarea de tip aptitudini, abilități, cunoștințe; promovarea culturii calității. Directori: Alexandru Boroiu (v.); Ion Iorga-Simăn (v.). Diverse exprimări publice. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL DE PREGĂTIRE A PERSONALULUI DIDACTIC - UNIVERSITATEA CONSTANTIN BRÂNCOVEANU PITEȘTI (2002~). Structură specializată, integrată preocupărilor actuale în domeniu. Competențe

pentru centrele Pitești, Brăila, Râmnicu Vâlcea. Obiective distincte: formarea inițială psihopedagogică, metodică și practică a studenților sau absolvenților care optează pentru calitatea de dascăl; formarea continuă și dezvoltarea profesională a personalului didactic prin programe periodice; stimularea cercetării teoretice și aplicative specifice științelor educației. Directori: Marin Scurtu, Mihaela Asandei (v.), Laura Pănoiu, Remus Grigorescu. Reuniuni tematice, emisiuni *media*, alte exprimări comunitare. (I.I.V.).

DEPARTAMENTUL DE RELAȚII INTERNAȚIONALE PITEȘTI (1996~).

Structură specializată a Universității din Pitești, agreată de forurile Uniunii Europene și alte instituții continentale. Autofinanțarea activităților prin atragerea unor proiecte externe sau a altor surse legale. Obiective prioritare: facilitarea procesului de integrare europeană a universității; accesul la educație pe tot parcursul vieții a solicitanților; acumularea de informații privind învățământul superior din alte state ale lumii; adaptarea la cerințele programelor *Leonardo da Vinci*, *Paddova*, *Socrates*, ale *Procesului Bologna* și sistemului creditelor transferabile; promovarea principiilor cooperării științifice, sociale, sportive, spirituale; implicarea în selectarea studenților și a cadrelor didactice universitare pentru module internaționale; inițierea de reuniuni tematice. Directori: Marioara Abrudeanu (v.), Tiberiu Macarie (v.), Dumitru Chirleşan (v.), Georgeta Chirleşan (v.). Temporar, la Pitești și Departament de Integrare Europeană, unificare în 2008. Importante exprimări comunitare. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL FRECVENȚĂ REDUSĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNT LA DISTANȚĂ- UNIVERSITATEA DIN PITEȘTI (2003~).

Structură specializată, integrată preocupărilor actuale în domeniu. Priorități: flexibilizarea formelor de pregătire a studenților; comunicarea informațiilor educaționale prin medii de suport multiple; elaborarea și respectarea programului activităților săptămânale aplicative; asigurarea desfășurării exigente a examenelor înscrise în

planurile de învățământ (*studii universitare de licență* și *studii de masterat*). Specializări autorizate provizoriu, apoi acreditate, pentru **Învățământ Frecvență Redusă: Management, Finanțe-Bănci, Contabilitate și Informatică de Gestiune, Economia Comerțului, Turismului și Serviciilor; Drept și Administrație Publică** (2003); *Marketing* (2010). Spații administrative: Facultatea de Științe Economice, Pitești. Directorii departamentului (succesiv): Ioan Pană (v.), Viorica Pană (v.). Reuniuni tematice, surse documentare, colaborări externe, emisiuni *media*, alte exprimări comunitare. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL PENTRU CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ, TRANSFER TEHNOLOGIC ȘI ACCESARE FONDURI STRUCTURALE / DEPARTAMENTUL DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ PITEȘTI.

Structură specializată a Universității din Pitești. Obiective specifice: organizarea managementului cercetării aplicative și fundamentale; stimularea activității cadrelor didactice și studenților în domeniu; evaluarea rezultatelor obținute la nivelul universităților, facultăților, catedrelor, centrelor de cercetare; promovarea succeselor în mediul public local, național, internațional; asigurarea climatului adecvat pentru desfășurarea unor reuniuni tematice, creșterea transparenței în evaluarea succeselor și direcționărilor viitoare. Directori: Eugen Viorel Nicolae, Adrian Clenci. Diverse exprimări comunitare. (I.A.B.).

DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA CADRELOR DIDACTICE PITEȘTI (1996~).

Structură specializată, integrată Universității din Pitești. Responsabilități distincte: organizarea și aplicarea sistemului frecvențării de către studenți sau absolvenți a *modulelor* metodice; emiterea *Certificatului* de atestare pentru a profesa în gimnazii, licee, grupuri școlare; desfășurarea cursurilor și examenelor de promovare pe trepte didactice preuniversitare; coordonarea practicii pedagogice. Colaborări cu decanatele facultăților, Inspectoratul Școlar Județean Argeș, departamentele similare din țară. Documentări externe. Directori: Gheorghe Bănică (v.), Viorel Malinovchi, Liliana Emilia

Ezechil (v.). Reuniuni științifice, emisiuni *media*, alte exprimări publice. (P.P.) (I.A.B.).

DEPRESIUNEA CÂMPULUNG MUSCEL. Zonă subcarpatică, origine tectonică erozivă, alungită direcțional vest-est. Spre nord: masivul Iezer-Păpușa; muntele Mateiaș (1 243 m); dealurile Nămăești (838 m) și Măgura (893 m). La sud: dealurile Mățău (1 019 m) și Ciocanu (887 m). Fragmentată de râurile Argeșel, Târgului, Bughea, Bratia. Altitudine: 570 m la Câmpulung; 640 – 655 m între Râul Târgului și Bughea. Climat temperat, resurse naturale generoase, așezări tradiționale, activități productive diversificate, monumente ale naturii protejate, trasee turistice. Importante descrieri geografice, literare, folclorice, istorice. (I.S.B.).

DEPRESIUNILE INTRACOLINARE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Forme naturale de relief, existente între dealurile reprezentative ale zonei, pe văile cursurilor de apă. Depresiuni mai cunoscute: *Boteni* (râul Argeșel); *Schitu Golești* (Râul Târgului); *Godeni* (râul Bughea); *Berevoești* (râul Bratia); *Slănic* (râul Slănic); *Domnești* (Râul Doamnei); *Mușătești* (râul Vâlsan); *Valea Iașului* (în apropierea municipiului Curtea de Argeș). Localități tradiționale, vegetație diversificată, preocupări economice agrare, căi rutiere naționale sau europene, monumente istorice, turism. Descrieri literare, geografice, etnografice. (I.S.B.).

DEPRESIUNILE INTRAMONTANE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Spații geografice naturale, existente în estul și nordul zonei amintite. Mai importante: *Depresiunea Podu Dâmboviței*, origine tectonică erozivă, 840m altitudine; la nord, podurile calcaroase Plătic și Oratia; la vest, *șaua* Posada; la sud, Colții Crucii din *Cheile Mari* ale Dâmboviței; loc de adunare pentru afluenți ai râului Dâmbovița; *Depresiunea Rucăr*, origine tectonică erozivă, interferența râurilor Dâmbovița și Râușor; la est, *șaua* Posada și Colții Crucii; la nord, masivul Păpușa; la sud, Pleașa Căpitanului (1 361 m) și Vârtopul (1 434 m); *Depresiunea Bahna Rusului*, pe Râul Doamnei, sculptată în argilă, între munții Plătica

și Iezer; la sud (800 m), plaiurile Slănic și Schitului, cote inferioare (700 m) spre *Depresiunea Domnești-Berevoești*. Așezări tradiționale, vegetație specifică, activități forestiere și zootehnice, turism. Descrieri istorice, literare, folclorice. (I.S.B.).

DEPRESIUNILE SUBCARPATICE ALE MUSCELULUI ȘI ARGEȘULUI. Reliefuri intermediare între munții și dealurile înalte, proprii arealului amintit, aferente, tipologic, localităților adiacente. Mai cunoscute: *Depresiunea Nămăești*, pe râul Argeșel, la ieșirea din masivul Păpușa, apropiată muntelui Mateiaș (1 242 m), mănăstire rupestră; *Depresiunea Nucșoara*, pe dreapta Râului Doamnei, la nord de satul Sboghițești, Nucșoara, lac format într-o zonă de prăbușire a scoarței; *Depresiunea Brădet* (685 m), pe râul Vâlsan, la ieșirea din masivul Ghițu, mărginită de vârfurile Aluniș (est) și Turburea (nord-vest); lac de acumulare, baraj, stațiune de recuperare; *Depresiunea Sălătruc*, pe valea râului Topolog; în apropiere, spre est, dealul Tămaș (1 104 m), adiacent munților Frunții. Sate tradiționale, monumente istorice, activități productive, turism. Importante consemnări literare, folclorice, geografice. (I.S.B.).

DESCEPTAREA (1876 ~ 1877). Publicație săptămânală, subintitulată *Ziar politic, literar și comercial*. Pitești, 21 martie 1876 – 7 ianuarie 1877. Girant responsabil: Dumitru Stan. *Primul ziar atestat documentar din județul Argeș*. În program, principii și opinii liberale, *instrucțiune* obligatorie; dezvoltarea economiei; *ridicarea* justiției; emanciparea femeii; prosperitatea poporului. Articole critice, manifeste electorale, eseuri, literatură. Colaborări permanente: Constantin Teiuleanu / Săgeată, Leon I. Duculescu, Marie Nicolescu, Marie Robescu. Implicări comunitare. (I.I.B.).

DEȘLIU, Dan (București, 31 august 1927 – Neptun, Constanța, 4 septembrie 1992). Scriitor, parlamentar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin activități politice, sociale, culturale*. Liceul de Construcții, București (1944), Conservatorul de Artă Dramatică, București (1946). Actor liber profesionist, București

(1946-1948). Redactor, cotidianul *Scânteia*, București. Documentări externe. Creații poetice, proză, literatură pentru copii, teatru, literatură proletcultistă. Volume importante: *Lascăr de la Rusca* (1949); *Trenurile de fiecare zi*; *Drumul spre Dikson* (1969); *Visul și veghea* (1972); *Cetatea de pe Cer* (1974). Membru, Uniunea Scriitorilor din România. *Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Micești (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare*. Articole, reportaje, interviuri, inițiative legislative, colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

DIACONEASA, Alexandru (Secolul XX). Proprietar urban, mic industriaș, întreprinzător, comerciant. *Activitate permanentă în Pitești*. Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Patron fondator: Moara Sistematică Țărănească; Brutăria *Viața*, Pitești, Argeș; capital investit, 1 859 000 lei; putere instalată, 80 CP; cinci lucrători (1939). Case, magazine de coloniale și de cereale, activități de import-export. Contribuții la diversificarea preocupărilor economice în perioada interbelică. (T.C.A.).

DIACONESCU (secolul XVIII ~). Familie tradițională din Muscel. Proprietari funciari și urbani, preoți, funcționari de stat, ingineri, cadre didactice, scriitori. Mai cunoscuți: **Costache D.**, cântăreț de biserică, Stâlpeni, Muscel; **Nicolae C.D.**, notar, Boteni, Muscel, căsătorit cu Maria Popescu, nouă copii; **Aurelian N.D.** (1894-1980), preot și învățător, președinte *Asociația Învățătorilor de pe Valea Argeșelului*, Boteni, Muscel, pasionat de literatură și muzică, domiciliu tradițional în Vulturești, Muscel; **Mihail A.D.** (v.); **Gabriel A.D.** (n. 14 aprilie 1942 Vulturești), doctorat, *cibernetică*, București, activitate didactică, Academia de Științe Economice București, volume de specialitate, stabilit în Statele Unite ale Americii; **Nicolae A.D.** (v.). Importante colaborări comunitare, valoroase aprecieri publice. (F.P.).

DIACONESCU, Constantin (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a

secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Moșoaia, plasa Bascov, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DIACONESCU, Cristina (n. Leordeni, Argeș, 17 decembrie 1951). Cercetător științific, *biochimie*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1970), Facultatea de Chimie, București (1974). Stagiul în Belgia (1998). Doctorat, *chimie*, București (2000). Activitate didactică: Liceul Topoloveni, Argeș (1974-1977); Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, București (1991 ~). Chimist: Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1977-1980); cercetător, Institutul pentru Cultivarea Plantelor, Balotești, Ilfov (1980-1983); Institutul *Pasteur*, București (1983-1991). Cursuri, monografii, articole, granturi, reuniuni științifice naționale și internaționale, inventator. Membru, importante asociații profesionale în domeniu, Alte aprecieri publice. (R.G.).

DIACONESCU, Dorin Valentin N. (n. Drăganu, Argeș, 22 decembrie 1947). Profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1965), Institutul Politehnic, Brașov (1970). Doctorat, *mecanisme și organe de mașini*, București (1982). Activitatea didactică și de cercetare, Universitatea *Transilvania*, Brașov (1970 ~). Volume importante: *Transmisii mecanice moderne* (1982); *Organizarea structurală a mecanismelor* (1987); *Mecanisme articulate* (1989). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Inovator, inventator, granturi. Premiul *Aurel Vlaicu* al Academiei Române (1987), alte valoroase aprecieri publice. (I.A.B.).

DIACONESCU, Emil (Secolul XX). Institutator, inspector școlar, militant politic, parlamentar. Președinte, Organizația Argeș a Partidului Social-Democrat (1945-1948); *Deputat de Argeș (1946-1948)*, reprezentând Blocul Partidelor Democratice. Delegat, Congresul XVIII al Partidului Social-Democrat,

București, 4-9 octombrie 1947, adept al grupării Ștefan Voitec pentru unificarea cu Partidul Comunist Român (1948). Contribuții la evoluția învățământului și a vieții comunitare locale în etapa imediat postbelică. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

DIACONESCU, Ilie (Teiu, Argeș, 18 ianuarie 1913 – Teiu, Argeș, 29 ianuarie 1959). Medic, *medicină generală*, militant politic, donator comunitar. Facultatea de Medicină, București (1937). Medic: Teiu, Argeș (1937-1941, 1944-1959); lagărul de prizonieri sovietici, Bălți, Basarabia (1941-1944). Fondator, Dispensarul Comunal Teiu, Argeș. Colaborări didactice, gimnazii din localități apropiate. Arestat (1946, 1948) pentru convingeri anticomuniste, anchetat, Securitatea din Pitești, eliberat, supravegheat. Considerat victimă a tratamentului aplicat pe timpul detenției temporare. Articole, dezbateri, reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

DIACONESCU, Ion I. (n. Boțești, Muscel, 25 august 1917). Inginer, *electromecanică*, militant și lider politic, parlamentar. Liceul Mihai Viteazul, București (1936), Școala Politehnică, București (1941). Activitate productivă, unități industriale din București (1941-1947, 1965-1989). Membru activ, Organizația București a Tineretului Universitar, Partidul Național Țărănesc (1936-1944), ales în Biroul Central de Conducere al Tineretului, Partidul Național Țărănesc (1944-1947). Arestat, 1 decembrie 1947, anchetat pentru activitate anticomunistă, Penitenciarul Râmnicu Sărat, Buzău, împreună cu fruntașii țărăniști Corneliu Coposu și Ion Mihalache (v.), condamnat, 15 ani temniță grea (*Legea Nr. 289* din 1947). Deținut la: Aiud, Alba; Baia Sprie, Maramureș (1947-1964). Eliberat, domiciliu obligatoriu, localitatea Rubla, Brăila (1964-1965). Contribuții directe la reactivarea, în 1989, a Partidului Național Țărănesc / Creștin-Democrat: prim-vicepreședinte (1989-1996), președinte (1996-2000). Deputat de București: Adunarea Constituantă (1990-1992); Parlamentul României (1992-2000); Președinte, Biroul Permanent, Camera Deputaților (1996-

2000). Numeroase inițiative legislative. Volum memorial: *Temnița. Destinul generației noastre* (1998). Dezbateri, interviuri, analize, colaborări externe. Consemnări memoriale editate. Valoroase aprecieri publice antume. (I.I.P.).

DIACONESCU, Marin / Marius N. (Vâlcele, Argeș, 12 octombrie 1930 – Pitești, Argeș, 21 octombrie 1998). Economist, ziarist, om de cultură. Liceul Comercial / Colegiul Economic Maria Teiuleanu, Pitești (1950), Facultatea de Științe Economice, București (1954). Șef serviciu, Direcția Regională de Exploatare Forestiere Argeș (1955). Redactor (1955-1958), redactor principal (1973-1975), redactor rubrică (1975-1988), ziarul *Secera și ciocanul*, Pitești. Redactor șef, fondator, cotidianul *Oltul*, Slatina (1968-1973). Volume importante: *File din Cartea Oltului* (1969); *Stoicănești. Anul 20. Schiță monografică* (1969). Numeroase articole, analize, interviuri publicate în presa locală, pe teme economice, politice, culturale. Aprecieri publice. (I.I.B.).

DIACONESCU, Marin S. (Teiu, Argeș, 9 aprilie 1899 - Pitești, Argeș, 31 august 1995). Preot, îndumător cultural, editor, memorialist. Seminarul Central, București (1921), Școala Normală, București (1921), Facultatea de Teologie Ortodoxă, București. Paroh, Biserica Domnească *Sfântul Gheorghe*, Pitești (1931-1962). Director, Căminul Cultural Județean Argeș (1942-1944), raportor, Congresul de la Craiova, Dolj. La 1 octombrie 1943, în Argeș: 112 cămine culturale, 82 cu activitate din 1939. Director, revistele: *Păstorul ortodox*, *Lumină pentru toți*, *Buletinul Eparhiei Argeșului*. Consilier cultural, Episcopia Argeșului, coordonator, Societatea Preotească *Frăția*, Pitești (1943-1948). Activitate didactică: Școala Teiu Deal, Argeș; Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1933-1937). Consemnări în manuscris, zece volume (1962-1986). Studii teologice, articole, interviuri, oratoric. Aprecieri publice. (S.P.).

DIACONESCU, Mihail A. (n. Priboieni, Muscel, 8 noiembrie 1937). Scriitor, editor, estetician, memorialist, universitar, teoretician ortodox. Liceul *Gheorghe Șincai*,

București (1955), Facultatea de Filologie, București (1960). Doctorat, *litere*, Iași (1972). Frate cu Nicolae A.D. (v.). Cadru didactic, Liceul *Ștefan Octavian Iosif*, Rupea, Brașov (1960-1964); Institutul Pedagogic de 3 ani, București (1964). Muzeograf, Muzeul Regional Brașov (1964-1965); redactor, ziarul *Drum nou*, Brașov (1965). Activitate universitară și de cercetare: Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1965-1972; 1975-1985; 2001-2003); Universitatea *Humboldt*, Berlin, Germania (1972-1975); Institutul *George Călinescu*, București (1985-2002); Universitatea *Spiru Haret*, București (1993-2007). Volume importante (romane): *Visele au contururi precise* (1963; 2007); *Culorile sângelui* (1973; 1976 în limba germană; 2004); *Adevărul retorului Lucaci* (1977; 1991); *Marele cântec* (1980; 1985, în limba franceză; 1987; 2007); *Călătoria spre zei* (1982); *Speranța* (1984; 1993; 1996); *Sacrificiul* (1988; 1993; 2010). Studii, comunicări, eseuri și articole pe teme istorice, literare, eclesiastice, retorice; *Istorie și valori* (1994), *Istoria literaturii dacoromane* (1999), *Farmecul dialecticii și fenomenologia narativă* (2001). Documentări externe, mari biblioteci europene. Redactor-șef fondator, revista *Argeș*, Pitești (1966-1969); director, *Argeș, Serie Nouă* (2001-2003). *Tomuri* dedicate de: Gheorghe Bulgăr (2001, 2004); Valeriu Filimon (2004); Theodor Codreanu (2005); Dumitru Radu (2005); Ilie Barangă (2009); Ilie Bădescu (2010). Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1965). Doctor *Honoris Causa*, Universitatea din Oradea, Bihor (1996); Universitatea din Pitești, Argeș (2011). Alte valoroase aprecieri publice. (M.C.S.).

DIACONESCU, Nicolae A. (n. Vulturești, Muscel, 13 august 1947). Inginer *electroenergetician*, cercetător științific, manager cultural. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1965), Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat *electroenergetică*, București (1998). Frate cu **Mihail A.D.** (v.). Inginer, Întreprinderea de Transporturi, București (1970-1973). Activitate didactică, Liceul Energetic Nr. 4, București (1973-1977). Șef secție, director, Muzeul Național Tehnic *Dimitrie Leonida*, București

(1977~). Expert, Ministerul Culturii, *Clasarea patrimoniului tehnic* (2003). Inițiator, simpozioane științifice în domeniul tehnicii. Participant activ, congresele internaționale de la Viena (Austria) și Bologna (Italia). Volume importante: *Invenții populare românești* (1977); *Strategia Muzeului Tehnic* (2001). Editor, reviste și buletine cu tematică adecvată. Premiul Național *Dimitrie Leonida* (2002), Cavaler al Ordinului Național *Serviciul Credincios* (2004), alte aprecieri publice. (I.D.P.).

DIACONU, Dumitru C. (n. Amărăști, Vâlcea, 25 septembrie 1955). Jurist, profesor universitar. *Stabilit la Pitești din anul 1995*. Liceul Pedagogic, Râmnicu Vâlcea (1975), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1984). Doctorat, *științe juridice*, Cluj-Napoca (1997). Activitate în domeniu: Hunedoara (1984-1985); Drăgășani, Vâlcea (1985-1995); Pitești, Argeș (1995 ~). Vicepreședinte: Tribunalul Județean Argeș (1996-2002). Președinte: Curtea de Apel, Pitești (2002-2006). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești, fondator Facultatea de Științe Economice, Juridice și Administrative (1998~). Volume importante: *Drept internațional penal* (1998); *Problema palestiniană până la fondarea statului Israel*, (1998); *Drept internațional public* (1999); *Curtea penală internațională* (1999); *Terorismul. Repere juridice și istorice* (2004). Membru, importante foruri naționale. Premiul special acordat de Societatea *Titu Maiorescu*, București (2004), alte aprecieri publice. (I.F.B.).

DIACONU, Gheorghe I. (Starchiojd, Prahova, 9 august 1949). Jurist, cadru didactic universitar, publicist. *Stabilit la Pitești din 1968*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1972), Facultatea de Drept, București (1977). Doctorat, *științe juridice*, București (2001). Judecător: Judecătoria Pitești (1977-1987); președinte de instanță, Pitești (1987-1993); Curtea de Apel, Pitești (1993-2002); Ministerul Justiției, București, Inspector general, director (2002-2004). Vicepreședinte, Curtea de Apel, Pitești (2004~). Colaborări didactice, universitățile *Hyperion* (1990-1992), *Pygmalion* (1992-1995), București;

Universitatea din Pitești (1995 ~). Volume importante: *Îndreptar alfabetic de jurisprudență și doctrină juridică* (1996), *Pedeapsa în dreptul penal* (2001); *Drept penal. Partea generală* (2003); *Dreptul mediului* (2004), *Elemente de drept al mediului* (2005). Articole în reviste de specialitate, reuniuni tematice, documentări externe. Aprecieri publice. (A.A.D.).

DIACONU, Mara Gh. (n. Oțeleni, Iași, 18 mai 1950). Artist plastic, grafică, profesor. *Stabilită la Pitești din 1980*. Liceul Roman-Vodă, Roman, Neamț (1969), Facultatea de Arte Plastice, Iași (1972), Institutul Nicolae Grigorescu, București (1982). Activitate didactică permanentă, Pitești (1980 ~), colaborări *media*. Numeroase expoziții personale sau de grup în România (1972 ~ 2006), Serbia (1996 ~ 2006), Franța (1998 ~ 1999), Statele Unite ale Americii (2001), Egipt (2002), Spania (2003). Prezențe în muzee și colecții particulare din țară și străinătate, tabere naționale și internaționale de creație. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1997), alte aprecieri publice. (S.N.).

DIACONU, Mihaela I. (n. Câmpulung, Argeș, 26 ianuarie 1966). Profesor universitar, manager. Liceul Pedagogic / Colegiul Carol I, Câmpulung (1984), Academia de Studii Economice, București (1988). Doctorat, *științe economice*, București (1998). Activitate didactică: instituții școlare din Argeș (1990-1995); Universitatea Constantin Brâncoveanu, Pitești (1995-2009), decan (2000-2007); Universitatea din Pitești (2009 ~), șef catedră (2009 ~). Volume importante: *Turism internațional* (1999); *Analiză economico-financiară* (2003); *Marketing în turism* (2003); *Turism prin internet* (2004). Studii, comunicări, articole, reuniuni științifice, asociații profesionale naționale și internaționale în domeniu. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior economic privat din Argeș. Aprecieri publice. (I.I.V.).

DIACONU, Mircea N. (n. Vlădești, Muscel, 24 decembrie 1949). Actor, manager, parlamentar. Liceul / Colegiul Dinicu Golescu,

Câmpulung, Argeș (1967), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică Ion Luca Caragiale, Clasa Sanda Manu, București (1971). Actor, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra, Teatrul de Comedie, Teatrul Constantin Nottara, București (1971~). Roluri de referință (teatru): *Ottavio (Mincinosul)*, Carlo Goldoni); *Brânzovenescu (O scrisoare pierdută)*, Ion Luca Caragiale); *Sir Andrew (A douăsprezecea noapte)*, William Shakespeare); *Pânzaru (Răceala)*, Marin Sorescu); *Filip II (Elisabeta I)*, Paul Foster). Ecranizări (selectiv): *Actorul și sălbaticii* (1974); *Căruța cu mere* (1983); *Filantropica* (2002); *Ticăloșii* (2007). Director, Teatrul Constantin Nottara (2001 ~). Senator de Argeș în Parlamentul României (2008-2012), Colegiul Uninomial Nr. 1, Câmpulung și Curtea de Argeș, reprezentând Partidul Național Liberal. Preocupări literare, volume de povestiri. Membru: Uniunea Teatrală din România, Uniunea Scriitorilor din România. Colaborări didactice universitare. Numeroase premii de interpretare, turnee artistice externe, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. (I.F.).

DIACONU, Nicolae (n. Tigveni, Argeș, 16 noiembrie 1957). Inginer, *electronică*, înalt funcționar public, manager. Liceul Nicolae Bălcescu, Râmnicu Vâlcea (1976), Institutul Politehnic, București (1982). Activitate productivă: Fabrica de Porțelan Arpo (1982-1987); Întreprinderea Electrocentrale (1987-1993); sectorul privat (1993-2000; 2004-2008), director tehnic SC Transarg SA, Curtea de Argeș. Viceprimar (2000-2004), primar (2008~), municipiul Curtea de Argeș. Preocupări constante pentru: evoluția industrială a localității (1982-1989); adaptarea economiei urbane la sistemul concurențial; sistematizarea verticală din cartiere; extinderea colaborării europene. Diverse aprecieri publice. (N.I.M.).

DIACONU, Petre I. (n. Brăduleț, Argeș, 20 iunie 1932). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, profesor universitar. Școala Medie Tehnică Horticolă / Grupul Școlar Agricol, Curtea de Argeș (1951), Institutul Agronomic, Odessa, Uniunea Sovietică (1956). Doctorat, *științe biologice*, Moscova (1962). Cercetător, Institutul de Cercetare pentru

Cereale și Plante Tehnice, Fundulea, Călărași (1962-1969). Activitate didactică: Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești, (1969-1983), decan, Facultatea de Științe Naturale și Agricole (1972-1974); Institutul Agronomic, București (1983-1999); Universitatea *Bioterra*, București (1999 ~). Volume importante (autor, coautor): *De la factorii ereditari la codul genetic* (1974); *Biologie generală. Genetică și ameliorare* (1975); *Genetica plantelor* (1991); *Elemente de biostatistică și tehnică experimentală* (2001); *Producerea, certificarea și legislația semințelor* (2002). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Conducător de doctorat (1994 ~). Brevete: *biologie celulară, noi soiuri de flori, rapiță, hibridi de porumb, plante medicinale*. Premiul *Mendelianum*, Brno, Cehia (1976). Membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, București (2007). Contribuții importante la: dezvoltarea învățământului superior din Pitești, amenajarea loturilor agricole experimentale în unități productive ale județului Argeș; extinderea colaborării didactice externe. Valoroase recunoașteri publice. (M.C.S.).

DIACONU, Sorinela Ileana (n. Pitești, Argeș, 6 aprilie 1952). Medic primar, *medicină generală*, publicist. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1971), Facultatea de Medicină *Carol Davila*, București (1977). Doctorat, *științe medicale*, București (2000). Medic: Spitalul de Boli Infecțioase, București (1977-1979); Cabinetul Sportiv Județean Ilfov (1979-1980); Spitalul Studentesc, București (1980-1982). Activitate didactică universitară, București (1982 ~). Studii, articole, comunicări apărute în reviste de specialitate din Capitală. Reuniuni științifice în domeniul bolilor infecțioase. Aprecieri comunitare. (C.C.).

DIACONU, Tudor (n. Bărăștii de Vede, Olt, 8 august 1930). Profesor, *istorie*, publicist. *Stabilit la Pitești din 1953*. Studii liceale la Slatina, Olt, Universitatea din București. Activitate didactică, școli din Pitești. Corespondent, *România liberă*, București, redactor, Secția de artă. Președinte: Comitetul Municipal de Cultură, Pitești; Cenaclul literar

Liviu Rebreanu, Pitești. *Crainic*, ample manifestări publice. Versuri, proză, dramaturgie. Volume importante: *Marea dragoste* (1976); *Țeava* (1981); *Limba vorbită de Adam și Eva I, II* (1996, în colaborare); *Marile serbări* (1999); *Scrierea secretă* (2003); *Dacia - țara zeilor* (2005). Colaborator, revistele/ziarele: *Flacăra*, *România liberă*, *Secera și ciocanul*, București; *Argeș*, *Posada*, Pitești. Aprecieri comunitare. (M.S.).

DIACONU, Virgil G. (n. Râmnicu Sărat, Buzău, 28 noiembrie 1948). Proiectant, scriitor, editor. *Stabilit la Pitești din 1950*. Școala de Ofițeri, Sibiu (1969), Școala Tehnică Auto, Colibași, Argeș (1974). Proiectant principal, Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești (1972-1999). Referent, Centrul Cultural, Pitești (1999 ~). Poet, eseist. Volume importante (versuri): *Departele Epimenides* (1976); *Călătorie spre sine* (1984); *Discurs despre liniște* (1989); *Diminețile Domnului* (2004); *Jurnal erotic* (2006). Editor fondator: *Solstițiu* (1990); *Cafeneaua literară* (2004), Pitești. Colaborator, revistele: *Argeș*, *Convorbiri literare*, *Familia*, *Luceafărul*, *Tribuna*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (1991). Numeroase premii literare, alte aprecieri publice. (M.S.).

DIAMANDESCU, Gheorghe N. (Câmpulung, Muscel, 9 octombrie 1881-?). Medic militar, chirurgie, ofițer de carieră, general. Gimnaziul de Băieți, Câmpulung (1896), Institutul Medico-Militar, București (1902). Doctorat, *științe medicale*, București (1906). Stagiul în Franța (1918-1919). Combatant: Campania Balcanică (1913, căpitan); Primul Război Mondial (1917, locotenent colonel). Activitate specializată: Regimentul 6 *Călărași* (1906-1909); Crucișetorul *Elisabeta* (1909-1912); Regimentul 8 *Dragoș* (1912-1916); Armata III, Spitalul de Evaluare Nr. 13 (1916-1917); medic șef, Divizia 13 Română (1917-1918); medic șef; Spitalul Militar Craiova Dolj (1919-1921); șef, Serviciul Sanitar Divizia 2 Română (1921-1936); șef Serviciul Sanitar, Corpul I Armată (1936-1938); Spitale de zonă interioară (1941-1943). General de brigadă în rezervă (1938). Colaborator,

reviste, ziare, anuare. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

DIAMANDESCU GHERASIM, Amelia Gh. (n. Pitești, Argeș, 29 iulie 1940). Artist plastic, *pictură, ceramică, design vestimentar*, profesoară. Familia tradițională **Diamandescu**, conexiuni directe cu **Paraschivopol / Paraschivescu Belizarie** (v.). Liceul *Ion Luca Caragiale*, Ploiești, Prahova (1957), Facultatea de Arte Plastice, București, *Clasa Raluca Lazăr, Iacob Lazăr, Octav Grigorescu* (1966). Activitate didactică permanentă în Capitală (1963-2004). Expoziții personale sau de grup: Bulgaria, Elveția, Federația Rusă, Finlanda, România, Spania. Lucrări în colecții muzeale și particulare din țară și străinătate. Premii internaționale, state din America de Nord, Asia, Europa. Tabere de creație (1995-2008). Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1970). Distinct: înființarea Fundației *Belizarie*, București (1997). Diverse aprecieri publice. (S.N.).

DIAMANDI, Nicolau (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, înalt funcționar public. Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1901-1902). Distinct: inițierea, elaborarea, aprobarea **Regulamentului pentru construcțiuni și alinierea urbei**. Aprecieri publice. (N.B.).

DIANU, Aurelian Al. (n. Bârsoiu, Stoilești, Vâlcea, 6 noiembrie 1934). Jurist, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1964*. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1953), Facultatea de Drept, București (1958). Activitate în domeniu, judecătoriile: Babadag, Tulcea (1958-1964) și Pitești (1964-1972); Tribunalul Județean Argeș (1972-1993 președinte; 1990-1991 președinte de secție, 1991-1993); Curtea de Apel, Pitești (1993-2000; vicepreședinte, 1993-1998, șef de secție, 1993-2000). Studii, articole, analize, interviuri, simpozioane, alte reuniuni tematice. Distinct: organizarea Biroului Electoral Județean Argeș și a birourilor circumscripțiilor electorale pentru alegerile parlamentare din 1990; medieri

favorabile instalării sediului primei Curți de Apel din Pitești (1993) în clădirea fostului Tribunal Argeș (1914); constituirea corpului de judecători pentru noua instituție. Membru, importante asociații profesionale naționale. Diverse aprecieri publice. (P.P.).

DIANU, Gheorghe G. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Ciomăgești, plasa Cuca, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DIANU, Tiberiu A. (n. Babadag, Tulcea, 13 octombrie 1961). Jurist, cercetător, publicist. *Domiciliu și activitate în Argeș (1964-1990)*. Fiul lui **Aurelian A.D.** (v.). Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1980), Facultatea de Drept, București (1985). Stagii în: Franța (1990), Anglia (1994), Statele Unite ale Americii (1997). Judecător: Curtea de Argeș (1987-1988) și Pitești (1988-1990). Consilier principal, Ministerul Justiției (1990-1991), cercetător, Institutul de Cercetări Juridice, București (1991-1994). Activitate didactică universitară: București (1994-1997); Washington (1998-2003); Expert: Departamentul de Stat (2003 ~); Academia Internațională Media (2004 ~), Statele Unite ale Americii. Volume importante; **Tranziția și criminalitatea** (1994, în colaborare); **Loviturile sau vătămurile cauzatoare de moarte** (1996); **Constituția României din 1991. O abordare critică** (1997); **Non-custodial Sanctions / Pedepse neprivative de libertate** (1997); **Reforma legislației penale în România** (2003). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Premiul *Andrei Rădulescu* al Academiei Române, București (1994), alte aprecieri publice. (P.P.).

DICU, Ion P. (n. Runcu, Vâlcea, 9 noiembrie 1935). Economist, funcționar de stat, publicist. *Stabilit la Pitești din 1958*. Școala Medie Tehnică de Comerț, Râmnicu Vâlcea (1953), Academia de Științe Economice, București (1958). Controlor financiar ministerial, Serviciul Financiar Regional Argeș (1958-1963). Șef, Serviciul Financiar Intern

(1963-1964), director economic (1964-1972), șef birou (1990-1992). Întreprinderea Regională / Județeană de Transporturi Auto, Pitești. Director, Oficiul Județean de Comerț Exterior (1972-1977). Analist (1977-1980), vicepreședinte (1980-1989), Comisia Economică Argeș. Primar, orașul Câmpulung (1989). Inspector, Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș (1992-1998); șef serviciu, Banca *Țiriac*, Sucursala Pitești (1993-1998). Volum important: *Argeșul pe coordonatele cincinalului 1971-1975* (1972). Programe: eficientizarea proceselor productive și a folosirii forței de muncă; reciclarea materialelor; promovarea investițiilor; diversificarea exportului. Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice. Recunoașteri publice. (I.T.B.).

DICU, Paul I. (Topana, Olt, 1 august 1926 – Pitești, Argeș, 19 aprilie 2008). Profesor gradul I, istorie, inspector școlar, publicist. *Stabilit la Pitești din 1955*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1945), Facultatea de Filosofie și Litere (1949), Facultatea de Pedagogie și Psihologie (1950), București. Activitate didactică: școli din Olt și Dâmbovița (1949-1955); Secția de Învățământ a Regiunii Argeș (1955-1959); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, școlile Nr. 2 și Nr. 5, Pitești (1959-1986). Secretar, Societatea de Științe Istorice din România, Filiala Argeș (1961-1978). Volume importante (în colaborare): *Pitești. Ghid de oraș* (1985); *Pitești. Pagini de istorie* (1986); *Istoria municipiului Pitești* (1988); *Contribuții la Monografia Școlii Nr. 3 Ion Pillat din Pitești* (1998); *Pitești. Tradiție și contemporaneitate* (2008). Elaborarea *Nomenclatorului rețelei stradale din Pitești* (1999-2000), aprobat și editat de Consiliul Local. Numeroase studii, articole, reuniuni științifice în domeniile arheologiei, istoriei, arhivisticii. Colaborări externe. Donator, piese litice și numismatice, cărți, manuscrise, mobilier, Muzeul Județean Argeș (2006-2007). Intensă activitate comunitară. Eponimie, stradă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

DIDEA, Ionel Claudiu C. (n. Costești, Argeș, 9 octombrie 1968). Jurist,

economist, publicist. Liceul Teoretic, Costești (1987); Facultatea de Drept, București (1994); Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București (1995), Academia de Studii Economice, București (2000). Doctorate: *științe economice* (2002), *științe juridice* (2003), București. Ofițer, Ministerul de Interne (1994-2003). Magistrat, Ministerul Justiției (2003-2006), director, Penitenciarul Colibași, Argeș (2005-2006). Cabinet notarial, Pitești (2006~). Preocupări didactice, Universitatea din Pitești (2001 ~). Volume importante: *Drept civil. Succesiuni* (2001); *Piața muncii în actualitate* (2002); *Economia și omul* (2003); *Drept comercial român* (2005); *Dreptul concurenței* (2006). Membru activ, diverse foruri juridice naționale și internaționale. Aprecieri publice. (I.F.B.).

DIMA, Dimitrie G. (Pitești, Argeș, 9 august 1877 - Pitești, Argeș, 6 martie 1923). Inginer constructor, înalt funcționar de stat, antreprenor. Studii liceale, Zürich, Elveția (1895), Universitatea Tehnică Ducală, Darmstadt, Germania (1899). Președinte, Asociația Studenților de Origine Latină din Germania (1895-1899). Fondator: Societatea de Construcții *Beton și Fier*, Pitești (1908); Banca Tehnică Argeșeană (1920), capital social inițial, 5 000 000 lei. Lucrări reprezentative în Pitești: Biserica *Sfânta Vineri* (1903-1908); *Țesătoria Română* (1908-1911); podurile de peste Argeș și Râul Doamnei (1912-1915); Uzina Electrică (1913); Uzina de Apă Gropeni, Mărăcineni (1914). Refaceri de poduri în Moldova după Primul Război Mondial (1918-1923). Electrificarea primului sat din țară, Dragoslavele, Muscel. Proprietar, Tipografia *Liga Poporului*, Pitești (1919-1923). Prefect de Argeș (1920-1921). Diversificarea tehnicilor constructive autohtone, evoluția urbanistică a orașului Pitești, sporirea prestigiului localităților din zonă în context național. Eponimie, stradă, colegiu tehnic, fundații în Pitești, alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (G.P.).

DIMA, Gheorghe T. (n. Călinești, Muscel, 9 februarie 1929). Inginer, *construcții hidroenergetice*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1948),

Institutul Politehnic, București (1952). Inginer, Șantierul *Baraj*, Hidrocentrala Bicaz, Neamț (1953-1961). Șef șantier (1961-1965), inginer șef (1965-1992), director tehnic (1992-1997), Antrepriza de Construcții Hidroenergetice Argeș, Pitești. Contribuții la edificarea Complexului Hidrocentralei Bicaz; realizarea Barajului și a Lacului Vidraru, *Argeșul Mare*; finalizarea acumulărilor din aval, pe Argeș, până la Golești; dimensionarea amenajărilor Dăești-Ionești, Vâlcea, pe Olt; Râușor-Lerești-Voinești, Argeș, pe Râul Târgului; Pecineagu-Sătic-Dragoslavele, pe Dâmbovița. Preocupări constante pentru: dotarea cu utilaje performante a bazelor de producție; organizarea șantierelor; dezvoltarea coloniilor hidroenergeticienilor. Studii tehnice, analize, interviuri. Diverse aprecieri publice. (G.P.).

DIMA, Nicolae T. (n. Călinești, Muscel, 6 februarie 1939). Profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Institutul de Mine, Petroșani, Hunedoara (1961). Doctorat, *științe tehnice*, București, (1971). Frate cu **Gheorghe T.D.** (v.). Activitate didactică și de cercetare, Universitatea Tehnică Petroșani (1962~), prorector. Volume importante: *Cartografie matematică*; *Topografie inginerească*; *Geodezie*. Multiple domenii de investigare în Valea Jiului. Inventator. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale. Distins cu *Meritul Științific* de Guvernul României. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic de specialitate în perioada contemporană. Membru, importante foruri profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.A.B.).

DIMANCEA, Nicolae (Cernești, Strehaia, Mehedinți, septembrie 1838 – Pitești, Argeș, 6 decembrie 1921). Proprietar funciar și urban, jurist, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1858*. Institutul *Schewitz*, București (1857). Terenuri și imobile în localități din Argeș-Muscel. Înrudit cu familiile Furduescu (v.) și Brătianu (v.). Avocat, Baroul Argeș (1858). Adept al Unirii Principatelor (1859), aducerii monarhiei străine (1866), mișcării republicane (1869-1871), formării României Mari (1918).

Membru fondator, filialele Pitești: Societatea *Carpați* (1882); Liga Culturală (1891). *Deputat de Argeș* (1870-1888; 1895-1901), vicepreședintele Camerei, reprezentând Partidul Național Liberal. Colaborator, publicațiile: *Românul*; *Gazeta Argeșului* (Comitetul de direcție). Activitate civică diversificată, inițiative legislative, comentarii de presă. Eponimie, stradă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

DIMITRESCU / DEMETRESCU, Maria (Mara D'ASTY). (Sinaia, Prahova 1871 - Curtea de Argeș, iunie 1905). Solistă de operă și operetă. Studii muzicale: București, Paris (Franța), Milano (Italia). Activitate profesională: *Compania Lirică*, București (1891), condusă de George Stephănescu (v.); Ansamblul *Societății Lirice Române* (1892-1895); teatre muzicale, Neapole și Florența, Italia (1898); companii particulare, București (1901-1904). Roluri de referință în: *Fata Răzeșului*, de Eduard Caudella; *Dona Juanina*, de Franz Suppé; *Diamantele Coroanei*, de Daniel Auber; *Lucia de Lamermoor*, de Gaetano Donizetti; *Traviata*, de Giuseppe Verdi. Eponimie, stradă în Pitești, Argeș. Comentarii elogioase în presa națională sau internațională. Aprecieri publice antume și postume. (L.P.).

DIMITRIU (A doua jumătate a secolului XIX ~). *Familie tradițională din Câmpulung, Muscel*. Proprietari urbani, farmaciști, cercetători, publiciști. Mai cunoscuți: **Nicolae D.** (1865-1898), Școala Superioară de Farmacie, București, farmacist; **Emanuel D.** (v.); **Gabriel D.** (v.); **Maria Agnes D.**, farmacist, cercetător științific; doctorat, *farmacie*; cadru didactic universitar (București); activitate în domeniu, Câmpulung, Argeș. Perpetuarea profesiei de farmacist, la Câmpulung, timp de peste 120 de ani. Valoroase aprecieri comunitare. (M.B.).

DIMITRIU, Emanuel (Turnu-Severin, Mehedinți, 1875-?). Jurist, publicist, *Stabilit la Câmpulung, Muscel din 1898*. Liceul *Sfântul Sava*, București (1894), Facultatea de Drept București 1898. Avocat, Baroul Muscel (1898-1948). Volume importante: *Despre separațiunea de patrimoniu* (1898); *Psihologia unei ședințe*

a *Curtei cu Jurați din Muscel* (1910). Preocupări muzicale. Apărarea și reprezentarea publică a intereselor mai multor familii cunoscute din Muscel. Oratorie, consemnări memoriale, reuniuni în domeniu. Aprecieri comunitare antume. (M.B.).

DIMITRIU, Gabriel (Turnu Severin, Mehedinți, 1874 – Câmpulung, Muscel, 16 octombrie 1947). Farmacist, profesor *științe naturale*, publicist. *Stabilit la Câmpulung din 1899*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1893), Facultatea de Farmacie, București (1898). Stagii în: Austria, Germania, Suedia. Frate cu **Emanuel D.** (v.). Patron și diriginte (1900-1947), Farmacia *Sfânta Treime*, Câmpulung, existentă din 1842, fondator, Johann Miskoltzi. Activitate didactică, școli profesionale, licee, instituții particulare, Câmpulung (1902-1924). Membru marcant, Camera de Comerț și Industrie, Pitești, reprezentând Secția *Muscel* în Consiliul de Conducere al instituției (1905-1911). Colaborări de presă, ziare și reviste locale. Călător și fotograf pasionat, *Note de drum*, apărute în *Prietenul Nostru*, Câmpulung. Sfaturi medicale cu caracter civic. Importante aprecieri comunitare antume și postume. (C.C.).

DIMOIU, Iuliu Gh. (n. Pitești, Argeș, 25 iulie 1941). Inginer, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1959), Institutul *Traian Vuia*, Timișoara, Facultatea de Construcții (1967), Facultatea de Matematică (1972). Doctorat, *științe economice*, Timișoara (1978). Activitate didactică și de cercetare, Institutul Politehnic *Traian Vuia*, Timișoara (1972 ~). Volume importante: *Contribuții la studiul oboselii metalelor în diferite spectre de încărcare* (1978); *Modele matematice în proiectarea construcțiilor* (1980). Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea învățământului superior tehnic în deceniile contemporane românești. Aprecieri publice. (I.A.B.).

DIMULESCU, Ioan N. (Câmpulung, Muscel, 10 februarie 1893 - ?). Ofițer de carieră, *artilerie* și *infanterie*, general. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1911), Școala Militară,

București (1913). Combatant: Campania Balcanică (1913, sublocotenent); Primul Război Mondial (1916, locotenent), remarcat în luptele din Transilvania, de pe văile Oltului și Argeșului; Al Doilea Război Mondial (1943, general de brigadă), fronturile de Est și de Vest. Comandant: *Brigada 19 Artilerie* și *Divizia 19 Infanterie*, luptele din zona Kuban, Uniunea Sovietică; Regiunea Militară Dobrogea (septembrie 1944 - aprilie 1945); *Divizia 6 Infanterie* (aprilie - mai 1945). General de divizie (1945). Numeroase ordine române și străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DINCĂ (Secolul XIX). Preot, militant politic. *Originar din Mușătești, Argeș*. Implicat direct în evenimentele revoluționare de la 1848 din Muntenia. Anatemizarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*, jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, Grădina Publică a orașului Pitești (începutul lunii septembrie 1848). Nominalizat, documentar, ca membru al Comisiei de inițiativă protestatară constituțională din Argeș. Scrieri eclesiastice, reuniuni teologice, dezbateri publice. Susținător al ideilor cooperăției rurale. Aprecieri antume și postume. (S.P.).

DINCĂ, Ion N. (Cobia, Dâmbovița, 3 noiembrie 1928 – București, 9 ianuarie 2007). Ofițer de carieră, *stat major*, general, militant și lider politic, înalt funcționar de stat, demnitar. *Integrat demersurilor argeșene prin activități economice, parlamentare, administrative*. Liceul Comercial, București (1947), Școala Militară Ineu, Arad (1949), Academia Militară Generală, București (1968). Membru marcant, Partidul Comunist Român. Responsabilități politice de comandă, București (1950-1965), general (1961). Adjunct, prim adjunct, șef secție, secretar, Comitetul Central al Partidului Comunist Român (1968-1973). *Prim secretar, Comitetul Județean Argeș, președinte, Consiliul Popular Județean (21 aprilie 1973 – 16 iunie 1976)*. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională (1975-1980), Circumscripția Electorală Câmpulung, reprezentând Frontul Unității Socialiste. Primar general al Capitalei (1976-1979). Viceprim-ministru și ministrul

Construcțiilor Industriale (1979-1980), prim-viceprim-ministru, Guvernul României (1980-1989). Arestat, cercetat, judecat, condamnat, înțemnițat (1989-1994), pentru încercarea de reprimare a Revoluției Române din decembrie 1989. Consilier, firme private familiale (1994-2007). Importante contribuții la dezvoltarea zonei Argeș-Muscel. Aprecieri publice antume și postume controversate. (C.D.B.).

DINESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani și rurali, mici industriași, întreprinzători, comercianți. Mai cunoscuți: **Ion D.**, patron fondator, Fabrica de Aramă și Cazane de Țuică, Pitești; **Spirea D.**, asociat financiar, administrator. Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș (1925). Diversificarea activităților pentru valorificarea resurselor agricole argeșene în perioada interbelică. (F.P.).

DINESCU, Constantin T. (Azuga, Prahova, 12 iunie 1925 - București, 28 decembrie 2001). Actor, regizor, profesor. Familie tradițională din Galeș, Brăduleț, Argeș. Liceul Teoretic Sighișoara, Mureș (1943); Conservatorul particular *Astra*, București; Facultatea de Litere, București. Activitate permanentă, teatre și instituții de învățământ artistic din Capitală. Director adjunct, *Teatrul Mic*, București (1979-1983); șef catedră, Școala Populară de Artă, București. Colaborări, case de film, studiouri de radio și televiziune. Roluri de referință: *Șășkin (Micii burghezi)*, Maxim Gorki); *Spiridon (O noapte furtunoasă)*, Ion Luca Caragiale); *Tănase (Nepoții gornistului)*, Mihail Novicov, prelucrare după Cezar Petrescu); *Arlechino (Mincinosul)*, Carlo Goldoni); *Ion (Arendașul român)*, Ion Luca Caragiale). Importante aprecieri publice. (I.F.).

DINESCU, Mucenic (A doua jumătate a secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar din Argeș, militant politic. Susținător al *Programului* de emancipare a locuitorilor satelor. Colaborator apropiat al lui Constantin Dobrescu-Argeș (v.) pentru organizarea primului Comitet Țărănesc din România, Corbeni, Argeș (1880), și a primului Congres al Țărănimii, Corbeni, Argeș (1881).

Membru fondator, *Partida Țărănească*, București (1895). Relansarea problematicii rurale autohtone la sfârșitul secolul XIX. Diverse aprecieri publice. (S.R.R.).

DINICĂ, Elena (Secolul XX). Lucrător industrial, parlamentar. Șef birou, Întreprinderea de Rețele Electrice Pitești (1964-1994). *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Drăganu (1961-1965), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative privind evoluția unităților economice de pe Platforma Industrială *Pitești-Nord* și a localităților rurale apropiate. Aprecieri publice. (C. D.B.).

DINICĂ, Gheorghe P. (București, 1 ianuarie 1934 – București, 10 noiembrie 2009). Actor. Familie tradițională din Stolnici, Argeș. Liceul *Aurel Vlaicu*, București, Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Dina Cocea și Ion Cojar* (1961). Actor, teatrele: *Constantin Tănase* (1962-1968); *Lucia Sturdza Bulandra* (1968-1972); *Național* (1972-2009), București. Roluri de referință (teatru): *Caion (Procesul domnului Caragiale)*, Mircea Ștefănescu); *Domnul Papillon (Rinocerii)*, Eugen Ionesco); *Nepotul (Nepotul lui Rameau)*, Denis Diderot); *Robespierre (Danton)*, Camil Petrescu); *Cadâr (Tache, Ianke și Cadâr)*, Victor Ion Popa). Ecranizări (selectiv): *Comoara din Vadul Vechi* (1964); *Felix și Otilia* (1972); *Filantropica* (1987); *Craii de Curtea Veche* (1995); *După amiaza unui torționar* (2002). Membru, Uniunea Teatrală din România; Societar de Onoare, Teatrul Național *Ion Luca Caragiale*, București. Numeroase premii de interpretare, turnee artistice externe, emisiuni *media*, interviuri, volume de convorbiri. Valoroase recunoașteri publice. (I.F.).

DINICĂ, Nicolae (Pitești, Argeș, 12 martie 1940 – București, martie 1995). Actor. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1958), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Radu Beligan* (1962). Actor, teatrele: *Alexandru Davila*, Pitești (1962-1965), *Toma Caragiu*, Ploiești (1965-1980), *Mic*, București (1980-1995). Roluri de referință (teatru): *Doctorul*

Dărăscu (Febre, Horia Lovinescu); *Gore (Șeful sectorului suflete*, Alexandru Mirodan); *Zorin (Orașul visurilor noastre*, Alexei Arbuzov); *Fabrizio (Hangița*, Carlo Goldoni); *Feste (Noaptea regilor*, William Shakespeare). Apariții cinematografice, case de film din Capitală. Turnee artistice externe. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte recunoașteri publice. (I.F.).

DINISCHIOTU, Constantin S. (București, 11 mai 1927 – București, 19 iunie 2008). Regizor artistic, manager. *Activitate permanentă la Pitești: 1953-1958; 1967-1974; colaborări ulterioare*. Școala Populară de Artă, București, *Clasa Lucia Demetrius*; cursuri libere, Facultatea de Filologie, București. Regizor, instituții teatrale din: București, Iași, Petroșani, Constanța (director artistic), Botoșani (director), Bacău, Reșița, Galați, *Pitești (director, 1967-1974)*, Societatea Națională de Radio, Televiziunea Română (1974-1997). *Președinte, Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă Argeș (1968-1974)*. Realizări regizorale de referință (la Pitești): *Io, Mircea Voievod*, de Dan Tărchilă; *Ecaterina Teodoroiu*, de Nicolae Tăutu; *Bălcescu*, de Camil Petrescu; *Nunta din Perugia*, de Alexandru Kirițescu; *Căruța cu paiate*, de Mircea Ștefănescu. Montări de anvergură în aer liber: *Curtea de Argeș*, Pitești, Câmpulung, Târgoviște. Turnee externe. Membru, Uniunea Teatrală din România. Emisiuni *media*, interviuri, articole, eseuri în presa timpului. Volume de memorii: *De-ale teatrului. Și bune și rele, I, II* (2002). Premii naționale, alte aprecieri publice antume și postume. (I.F.).

DINU, Constantin (Secolul XX). Institut, funcționar de stat, manager. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel. Activitate didactică: școli/gimnaziile din Argeș, Vâlcea, Olt. Director: Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1958-1963); Palatul Culturii, Pitești (1963-1968); Direcția Interjudețeană Argeș pentru Culte (1968-1980). Membru, Adunarea Eparhială Curtea de Argeș a Bisericii Ortodoxe Române. Distinct: component al Coralei *Dumitru Georgescu-Kiriac*, din Pitești, turnee artistice în state europene. Contribuții la

diversificarea vieții spirituale din Argeș în a doua jumătate a secolului XX. Aprecieri publice antume. (I.F.).

DINU, Constantin G. (n. Boțești, Muscel, 27 decembrie 1939). Profesor gradul I, *biologie*, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Universitatea București (1962). Activitate didactică permanentă: Boțești, Argeș, director. Gestionarea edificării noului local de școală (1970). Volume importante (în colaborare): *Boțești – Argeș. Pagini din istoria unei vechi așezări de moșneni* (2000); *Neamuri din Boțeștii de ieri și de azi*. Referate, sesiuni de comunicări pe teme de creație populară în organizarea Asociației Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (v.) și a Centrului Județean Argeș pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale. Diverse aprecieri publice. (C.G.C.).

DINU, Constantin M. (Câmpulung, Muscel, 6 ianuarie 1920 – București, 14 iunie 1980). Profesor gradul I, *istorie*, cercetător științific, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1939), Universitatea din București (1943), Școala Superioară de Arhivistică și Paleografie, București (1943). Doctorat, *istorie*, București (1975). Activitate didactică: școli din Câmpulung, Muscel (1945-1946), Oradea, Bihor (1946-1949), Predeal, Brașov (1949-1950), București (1950-1956). Cercetător, Institutul de Științe Pedagogice și Psihologice, București (1956-1977). Volume importante: *Învățământul în presa progresistă și de partid (1872-1944)*. *Indice bibliografic selectiv* (1961, în colaborare); *Spiru Haret* (1970); *Metodica predării științelor sociale*. *Istorie* (1973); *Formarea sistemului de noțiuni la istorie*. *Cercetări experimentale* (1979, în colaborare). Studii, articole, reuniuni naționale tematice. Investigații arhivistice referitoare la genealogia familiei Golescu (v.), alte inițiative asemănătoare. Aprecieri publice. (S.I.C.).

DINU, Ilie D. (Brad, Argeș, 16 aprilie 1915 – Pitești, Argeș, 8 decembrie 2000). Institut, manager. Școala Normală, Târgu Mureș (1934). Activitate didactică: localități din

Basarabia (1934-1940); Geamăna, Bradu, Argeș (1944-1946); Cătanele, Căteasca, Argeș (1946-1952; director, 1951-1952); Zama Rece, Căteasca (1974-1975). Inspector, Secția Raională de Învățământ și Cultură, Topoloveni, Argeș (1952-1955). Fondator, Orchestra de Muzică Populară *Doina Argeșului*, Pitești (1955-1962), director administrativ, Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1962-1974). Importante activități pentru: eradicarea analfabetismului; generalizarea învățământului elementar; inaugurarea căminelor culturale; dotarea bibliotecilor publice; diversificarea artelor profesioniste; valorificarea folclorului din Argeș-Muscel; asigurarea logisticii primelor facultăți din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.S.B.).

DINU, Ion M. (Saru, Valea Mare, Dâmbovița, 8 august 1920 – Pitești, Argeș, 19 ianuarie 2009). Profesor gradul I, *limba română*, manager, publicist, memorialist, istoric literar. *Stabilit definitiv la Pitești din 1955*. Școala Normală a Societății pentru Învățătura Poporului Român, București. (1941), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1948). Doctorat, *filologie*, București (1976). Activitate didactică: Școala Ionești, Dâmbovița (1942-1944); Școala Medie Tehnică Silvică și Liceul Teoretic din Pucioasa, Dâmbovița (1948-1955); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1957-1962; 1975-1982); Liceul/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1962-1968; 1969-1975, director). Inspector școlar, regiunea Argeș (1955-1957). Inspector general, Județul Argeș (1968-1969). Volume importante: *Monografia Școlii Normale și a Liceului Alexandru Odobescu Pitești* (1970); *Nicolae I. Apostolescu. Omul și opera* (1938); *Figuri de dascăli argeșeni I* (1991), *II* (2002); *Romulus Dianu. Jurnal* (1999); *Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi* (2004 ~). Documentări externe, state din Europa, Asia, Africa. Numeroase articole, studii, referate, reuniuni științifice naționale. Intensă activitate civică. Premii, diplome, titluri, aprecieri publice antume și postume. (I.S.B.).

DINU, Marin C. (n. Poiana Lacului, Argeș, 8 mai 1925). Istoric, arheolog, publicist.

Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1946), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1952). Doctorat, *științe istorice*, Iași (1978). Activitate didactică universitară: Institutul *Maxim Gorki*, București (1951-1952); Facultatea de Istorie, Iași (1952-1995). Cercetări arheologice, *situri* din județele Botoșani, Iași, Suceava, Galați, Republica Moldova. Specialist, *cultura materială Cucuteni*. Volume importante (în colaborare): *Dicționar de istorie veche a României* (1976); *Istoria orașului Iași* (1980); *Enciclopedia Arheologică Italiană, I* (1997/1998); *Enciclopedia arheologiei și istoriei vechi a României, I* (1994), *II* (1996), *III* (2000). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale, arheologie și istorie veche. Membru, cunoscute asociații profesionale în domeniu. Importante aprecieri publice. (S.I.C.).

DINU, Mircea C. (Alimanu, Constanța, 23 august 1934 – Pitești, Argeș 18 iulie 2005). Inginer constructor, manager. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul *Mircea cel Bătrân*, Constanța (1952), Facultatea de Construcții Civile și Industriale, București (1957). Șef lot, șantierul Onești, Trustul de Construcții Industriale, Bacău (1957-1960); șef șantier, *Țiglina I, II, III*, Trustul de Construcții, Galați (1960-1970); șef șantier, Combinatul de Lianți și Combinatul de Fibre Sintetice, Câmpulung; Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1970-1980); inginer proiectant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1980-1999). Preocupări plastice și muzicale. Contribuții la evoluția economică a zonei Argeș-Muscel în ultimele două decenii ale secolului XX. Aprecieri comunitare. (G.P.).

DINU, Monica V. (n. Pitești, Argeș, 4 aprilie 1978). Artist plastic, *pictură*, profesor. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1996), Universitatea de Vest, Timișoara, *Clasa Magda Zimanu Vitalios* (2002). Activitate didactică: Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (2002 ~). Expoziții personale sau de grup: Arad, Pitești, Timișoara (2000 ~ 2009). Lucrări în colecții particulare: Italia, Spania. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2003), alte aprecieri publice. (S.N.).

DINU, Oprea F. (n. Zâmbreasca, Teleorman, 2 februarie, 1936). Dirijor cor, instrumentist fanfară militară. *Stabilit la Pitești din 1965*. Liceul Militar de Muzică, București (1954), Școala Militară Superioară de Muzică, București (1956). Specializare: Inspectoratul Muzicilor Militare, București (1965~1990). Activitate în domeniu: Liceul Militar *Ștefan cel Mare*, Câmpulung Moldovenesc (1956-1965); Unitatea Militară de Transmisiuni, Pitești (1965-1993); corurile bisericilor *Sfânta Vineri* și *Sfântul Ioan*, Pitești (1993-2005); Corul Veteranilor *Mihai Viteazul* (2005~), Cercul Militar, Pitești. Numeroase turnee artistice, festivaluri, concursuri, emisiuni *media*. Ordine și medalii militare, aprecieri publice. **(L.P.)**.

DINU-PIȚIGOI, Mihaela Sanda I. (n. Pitești, Argeș, 3 mai 1953). Artist plastic, scenografie, *desing*. Liceul de Artă Plastică *Nicolae Tonitza*, București (1972), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Mihai Tofan* (1977). Stagiul în Belgia. Scenograf: Teatrul de Păpuși *Vasilache*, Botoșani (1977-1980); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1980 ~). Schițe pentru decor și costume, spectacole de referință: *Operația Lifting*, de Pierre Chesont; *Vis de secătură*, de Mircea Ștefănescu; *Jucătorii*, de Nikolai Vasilievici Gogol; *Cameristele*, de Jean Genet; *Ușile Împărătești*, de Paul Everac (v.); *Joaca de-a mușchetarii*, de Lizica Mușatescu. Aprecieri critice favorabile. Activitate complementară: grafică de carte și pentru publicitate. Membră, Uniunea Teatrală din România/*Uniter*, alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

DINULIU, Petre P. (n. București, 9 aprilie 1940). Actor de teatru și film. *Activitate la Pitești în perioada 1965-1986*. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Dina Cocea* (1961). Actor: Teatrul de Stat din Baia Mare (1961-1965); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1965-1986). Roluri de referință (teatru): *Rică Venturiano (O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale); *Brighelo (Slugă la doi stăpâni*, Carlo Goldoni); *Alegree (Geamandura*, Tudor Mușatescu); *Jeff (Jocul de-a vacanța*, Mihail Sebastian); *Ychyō (Amurgul unui cocor*,

dramaturgie japoneză). Turnee artistice externe. Colaborări, case de film din București. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

DIONISIE, Clementina Ariana D. (n. Giurgiu, Ilfov 1 iunie 1951). Profesor gradul I, *pian*. *Stabilită la Pitești din 1976*. Liceul de Muzică, București (1970), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1980). Activitate în domeniu: Școala de Muzică, Giurgiu (1970-1973); Liceul de Muzică și Arte Plastice *Dinu Lipatti*, Pitești, Argeș (1976~); Universitatea din Pitești (2000 ~); Centrul Cultural Pitești (2003 ~); fondator, Filarmonica Pitești (2007 ~). Membră, juriile olimpiadelor naționale de muzică și Comisia pentru elaborarea *Programei analitice de pian* (1990; 1995). Colaborări *media*. Aprecieri publice. **(L.P.)**.

DIRECȚIA APELOR ARGEȘ-VEDEA / OFICIUL DE GOSPODĂRIREA APELOR PITEȘTI (1958~). Instituție publică de interes strategic național: cunoașterea, conservarea, protecția și folosirea programată a resurselor de apă din teritoriul aferent; reconstrucția ecologică a *bazinului*; supravegherea hidrologică și hidrogeologică a zonei; implementarea legislației autohtone și europene în domeniu. Pentru anul 2009, potențial informal: 20 911 km² suprafață administrată; 7 033 km lungime hidrografică pe Argeș și alte cursuri de apă; 38 de acumulări (674, 3 milioane mc volum total); 320 km regularizări; 11 prize; 15 noduri hidrotehnice; patru stații de pompare. Directori cunoscuți: Gheorghe Vrăbiescu (v.), Traian Moțescu (v.), Valeriu Pop (v.), Marius Postelnicescu (v.), Mircea Vasilescu, Adrian Moisescu. Colaborări comunitare permanente. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA COMERCIALĂ REGIONALĂ / JUDEȚEANĂ ARGEȘ (1968-1990). Instituție de stat, subordonată Consiliului Popular Județean Argeș și Ministerului Comerțului Interior, București. Anterior: Secția Comercială Regională Argeș (1950-1968). În structură: unități specializate *angro*, organizații comerciale urbane, magazine

de desfacere cu amănuntul. Realizarea **programelor** de investiții în domeniu; coordonarea edificării centrelor comerciale reprezentative din: Pitești (*Trivale, Fortuna, Muntenia*); Câmpulung (*Muscelul, Aro*); Curtea de Argeș (*Posada, Vidraru*); asigurarea aprovizionării populației cu produse industriale și alimentare. Directori cunoscuți: Constantin Anghel, Paul Coriolan, Ion Bădescu (v.), Cornel Oprescu, Ștefan Șuteu. Implicări comunitare permanente. Încetarea activității prin trecerea la economia concurențială și privatizarea rețelei comerciale. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA DE SĂNĂTATE PUBLICĂ ARGEȘ (1950 ~). Instituție de specialitate subordonată Sfatului Popular Regional / Consiliului Județean Argeș și ministerului de resort. Titulaturi succesive: Secția de Sănătate și Prevederi Sociale (1950-1968); Direcția Sanitară (1968-1990); Autoritatea / Direcția de Sănătate Publică (1990~). Activități specifice: aplicarea prevederilor legislative și a hotărârilor guvernamentale în teritoriu; realizarea indicatorilor specifici domeniului; gestionarea programelor investiționale; încadrarea medicilor și a altor specialiști în spitale, policlinici, dispensare; educația sanitară publică. Directori cunoscuți (medici): Dumitru Antonescu, Pande Nicoreșteanu, Emil Ștefănescu (v.), Ion Osman (v.), Constantin Capătă (v.), Maria Georgescu (v.), Traian Dumitrescu (v.), Dan Manu (v.), Maria C. Georgescu, Dan Gabriel Popa (v.), Sorin Vasilescu, Adrian Tase (v.), Roxana Marinescu (v.), Viorel Enache, Anca Alexandrescu (v.). Ample colaborări comunitare. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA DE STATISTICĂ ARGEȘ (1950 ~). Instituție publică specializată, subordonată Direcției Generale de Statistică / Institutului Național de Statistică, București. Anterior, servicii și oficii locale tradiționale. Activități specifice: recensământul populației, locuințelor, animalelor; evidența unităților economice, nivelurilor de producție, standardelor sociale; colectarea, centralizarea, prelucrarea, raportarea și publicarea informațiilor, stabilite prin lege, referitoare la

Regiunea Argeș (1950 - 1968), respectiv, Județul Argeș (1968 ~); editarea, periodic, a **buletinelor** sau **anualelor statistice**; conlucrarea cu factorii de decizie în profil teritorial. Directori cunoscuți: Ilie Rădulescu, Vasile Găbunea, Ion Dobre, Ion Buiculescu, Ion Anton (v.), Ilie Bădălan, Adina Armencea (v.), Remus Arbănaș. Colaborări comunitare permanente. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ARGEȘ (1990 ~). Instituție de specialitate a ministerului de resort, atribuită în domeniul impozitării și încasării sumelor datorate statului de persoane fizice sau juridice, agenți economici, unități administrative. Controlul aplicării legislației aferente în teritoriul arondat. Colaborări cu Consiliul Județean Argeș, consiliile locale, subunitățile altor departamente. Sediul propriu, S.C. *Proiect S.A.* Argeș, arhitecți: Ileana Oprescu (v.), Alina Toader (v.); constructor S.C. *Apartmentul S.A.* Pitești (1992-1997); diriginte de șantier Valeriu Manu (v.). Edificiu reprezentativ al municipiului Pitești. Directori generali cunoscuți: Ion Mihăilescu (v.), Petre Cojocar, Ion Moldoveanu, Florian Goran (v.), Gheorghe Banzea (v.), Dragoș Pătroi, Dorel Falcă. Preluarea Inspectoratului Teritorial Financiar de Stat Argeș (1993). Ample colaborări publice. **(I.T.B.)**.

DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIE A COPILULUI ARGEȘ / DIRECȚIA PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI (1997 ~). Instituție publică specializată, atribuții legale privind: evidența și asigurarea condițiilor de viață decentă pentru copiii sau persoanele adulte aflate în nevoie; elaborarea unor strategii specifice; asigurarea surselor bugetare necesare funcționării structurilor subordonate. Actuala denumire din 2004. În teritoriu: complexe de servicii (Câmpulung, Costești, Pitești, Priboieni, Rucăr, Valea Mare / Ștefănești); unități de asistență medico-sanitară (Călinești, Dedulești / Morărești, Șuici); centre de recuperare și reabilitare a persoanelor cu handicap (Mioveni, Pitești, Vulturești); centre de îngrijire, asistență și terapie ocupațională (Bascovele / Cotmeana, Pitești, Tigveni). Proiect de îngrijire la domiciliu

a persoanelor vârstnice *Alături de tine*, finanțat de Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse (2007 ~). Directori cunoscuți: Adrian Macovei, Florian Pena, Cornel Olteanu, Adrian Badea. Colaborări permanente cu autoritățile administrației locale și instituțiile școlare, sanitare, culturale, eclesiastice. (I.T.B.).

DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU DRUMURI ȘI PODURI ARGEȘ / SECȚIA DE DRUMURI ARGEȘ (1952 ~). Instituție specializată, atribuții în domeniile amenajării, administrării, exploataării, întreținerii căilor rutiere de interes zonal. Actuala denumire din 2005. Alte titulaturi: Secția Regională Drumuri (1952-1968); Direcția Județeană Drumuri și Poduri (1968-1990); Regia Autonomă *Drumarg* (1990-2001), Direcția Drumuri și Poduri / Serviciul Public pentru Administrarea Drumurilor și Podurilor (2001-2005). Studii și proiecte, investiții; lucrări de asistență tehnică; reabilitări. Directori cunoscuți: Petre Popescu (v.), Nicolae Donos, Octavian Mărășteanu, Lucrețiu Georgescu, Julieta Dănăiață. Colaborări permanente cu: Secția *Drumuri Naționale*, Pitești, primăriile urbane și rurale, direcțiile subordonate Consiliului Județean Argeș. (I.T.B.).

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU TINERET ȘI SPORT ARGEȘ / CONSILIUL REGIONAL / JUDEȚEAN PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT ARGEȘ (1950 ~). Instituție specializată, atribuții în domeniile educației permanente, coordonării mișcării sportive de masă, stimulării rezultatelor performante. Noua titulatură din 1994. Anterior: Organizația *Sportul Popular* (1948-1950). Coordonare generală asigurată de ministere proprii sau direcții guvernamentale din Capitală. Gestiune economică bugetară, sponsorizări, venituri din activități cu public. Sediul actual, zona centrală a municipiului Pitești. Program investițional anual, finanțarea întrecerilor sportive și a reuniunilor pentru tineret, alocarea de fonduri necesare structurilor subordonate (cluburi, asociații, comisii), tipărituri, evidențe statistice, informații *media*, activități externe. Președinți cunoscuți: Irimia Saha, Hristache Papaiani, Ion Duduleanu, Gheorghe Turcu,

Constantin Vlăsceanu, Gheorghe Crețu (v.), Nicolae Mihăilescu (v.), Georgiu Gingăraș (v.), Laurențiu Achimescu. Colaborări permanente cu forurile administrative județene și municipale din Argeș. Implicări comunitare permanente. (L.V.M.).

DIRECȚIA MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE / DIRECȚIA PENTRU MUNCĂ ȘI OCROTIRI SOCIALE ARGEȘ (1950 ~). Instituție publică de specialitate, subordonată forurilor administrative regionale / județene și ministerului de resort. Asigurarea resurselor umane pentru agenții economici, protecția socială a salariaților, aplicarea legislației în domeniile: muncii, reconversiei profesionale, pensiilor, expertizelor specifice. Reorganizare structurală după 1990, unități distincte: Camera de Muncă / Inspectoratul Teritorial de Muncă Argeș; Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Argeș; Casa de Pensii Argeș; Agenția Județeană pentru Prestații Sociale Argeș; Direcția Muncii și Protecției Sociale Argeș (2008 ~). Directori cunoscuți: Dumitru Ardeleanu (v.), Vasile Călinescu (v.), Gheorghe Burcea (v.), Silviu Ilie, Octavian Iliescu, Aida Enache, Elena Mateescu, Vincenzo Speri, Ovidiu Marinescu (v.), Octavian Popescu. Ample implicări comunitare. (I.T.B.).

DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE. SERVICIUL TERITORIAL PITEȘTI (2002~). Structură specială cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, București. Combaterea infracțiunilor de corupție, atribuții stabilite, potrivit legii, în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență Nr. 43*, din 4 aprilie 2002. Prima ședință: Pitești, 1 septembrie 2002. Activitate independentă în raport cu instanțele judecătorești, parchete și autorități publice. Efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile de corupție prevăzute în *Legea Nr. 78*, din 18 mai 2000. *Regulament de ordine interioară*, aprobat prin *Ordinul Ministrului Justiției, Nr. 2184*, din 2 octombrie 2006. Procuror șef de serviciu, grefieri, referenți. Competențe în raza de activitate a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, Pitești (județele Argeș și Vâlcea).

Colaborări cu instanțele de judecată, parchetele teritoriale, celelalte instituții publice abilitate. (A.A.D.).

DIRECȚIA PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ ARGEȘ / SECȚIA AGRICOLĂ ARGEȘ (1948 ~). Instituție publică de specialitate, subordonată ministerului de resort și forurilor administrative regionale/județene Argeș. Actuala denumire din 2002. Titulaturi succesive: Direcția Agricolă Județeană Pitești (1948-1950); Secția Agricolă Regională Argeș (1950-1962); Consiliul Agricol Regional Argeș (1962-1968); Direcția Agricolă Județeană Argeș (1968-1971); Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară Argeș (1971-2002). Aplicarea strategiilor și programelor investiționale în domeniu; apărarea sănătății animalelor; garantarea siguranței producerii alimentelor; implementarea proiectelor pentru dezvoltarea rurală; exercitarea inspecției și controlului agricol. În componență (2009): Unitatea Fitosanitară; Unitatea de Ameliorare și Reproducție în Zootehnie; Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice; Centrele de Inspecție Agricolă și Control Tehnic. Directori cunoscuți: Mihai Tivig (v.), Nicolae Pătroi (v.), Constantin Budan (v.), Gheorghe Bălan, Gheorghe Costache (v.), Emil Teodorescu (v.), Constantin Tămagă (v.), Ion Duță, Ion Ceaușu (v.), Ion Arsenescu (v.), Corneliu Vasilescu. Colaborări comunitare permanente. (I.T.B.).

DIRECȚIA PENTRU CULTURĂ, ARGEȘ / COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ARGEȘ (1963 ~). Instituție specializată a județului Argeș, subordonată, tradițional, forurilor regionale/județene și ministerului de resort. Actuala denumire din 2004. Succesiv: Căminul Cultural Argeș/Muscel (1928-1950); Secția Regională de Cultură și Artă (1950-1963); Comitetul Regional / Județean de Cultură și Educație Socialistă (1963-1990); Inspectoratul pentru Cultură, integrat Ministerului Culturii, București (1990-2004). Atribuții specifice: îndrumarea și diversificarea activităților culturale din teritoriu; coordonarea instituțiilor cultural-artistice profesioniste; *gestionarea* investițiilor în domeniu; evidența și

conservarea bunurilor de patrimoniu; promovarea imaginii spiritualității specifice zonei Argeș-Muscel. Președinți / directori cunoscuți: Marin S. Diaconescu (v.), Haralambie Sepețeanu, Ion Budan, Marin Mocanu (v.), Nicolae Mihăilescu, Alexandru Popescu (v.), Constantin Dinischiotu (v.), Florea Dinu, Petre Popa (v.), Gheorghe Pantelie (v.), Vasile Novac (v.), Sevastian Tudor (v.), Nicolae Brânzea (v.), Alexandru Muțescu (v.), Aurel Teodorescu (v.), Bogdan Cioabă, Cristian Cocea, Andrei Nicolescu. Reuniuni județene, naționale, internaționale. Colaborări comunitare permanente. (C.G.C.).

DIRECȚIA SANITAR-VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR ARGEȘ (1991 ~). Organ de specialitate, subordonat autorității naționale din domeniu. Activități și servicii specifice: apărarea sănătății și protecția animalelor; prevenirea transmiterii bolilor de la animale la om; biosecurizarea alimentelor de origine animală; salubritatea furajelor; protecția mediului în raport cu creșterea animalelor; inspecție și control sanitar-veterinar. Prestații pentru: gospodăriile individuale; exploatațile profilate pe creșterea animalelor; unitățile de desfacere și comercializare a alimentelor; stabilimentele comerciale publice. În subordine: nouă circumscripții pentru controlul alimentelor; 13 circumscripții zonale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor; 96 de circumscripții sanitar-veterinare, activități concesionate cabinetelor private; două laboratoare de analize. Directori cunoscuți: Cornel Grecu, Ion Falcă, Daniel Lupu. Implicări comunitare permanente. (C.D.B.).

DIȚĂ, Petre N. (n. Călinești, Muscel, 1 noiembrie 1942). Fizician, cercetător științific, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, (1960), Facultatea de Fizică, Universitatea București (1965). Doctorat, *fizică*, Universitatea București (1973). Activitate didactică: Institutul Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1965-1977); cercetător principal, Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară, București (1977 ~). Volume importante publicate în Statele Unite ale

Americii (1982, 1988), Olanda (1990). Numeroase studii și reuniuni în domeniile: *fizica particulelor elementare, fizică, matematică, ecuații de transport*. Organizator, conferințe internaționale tematice, București (1981, 1987, 1989.). Aprecieri publice. (E.H.).

DIVAN, Constatin A. (n. Coșarii, Timiș, 4 august 1945). Inginer chimist, inovator, manager. *Stabilit la Pitești din 1968*. Liceul Teoretic *Lipova*, Arad (1963), Institutul Politehnic, Timișoara (1968). Stagiul în Irlanda (1998). Tehnolog, șef secție, șef serviciu, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc, Pitești (1968-1990). Director general, SC *Rolast SA*, Pitești (1990-2002), privatizare pe bază de acțiuni, diminuarea producției. Inovator, asimilare și producție de repere din cauciuc pentru industriile constructoare de mașini, aeronautică, navală, minieră. Colaborări tehnice: proiectarea și punerea în funcțiune a unităților similare din Botoșani, Brașov, Jilava (Ilfov), Târgu Jiu (Gorj). Preocupări științifice, colectivul Pitești, Institutul de Cercetări Chimice, București (1975-1995). Editor, *cataloge de export*, destinate unor firme din America de Sud, Asia, Europa. Adept al trecerii la economia de piață în România. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DIVIZIA 2 VOLUNTARI HORIA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN PITEȘTI (1945-1947). Mare unitate a Armatei Române, constituită la Kotovsk, Uniunea Sovietică (12 aprilie 1945), din prizonieri capturați pe *Frontul de Est*. Alocată în *Zona Pitești* (iulie 1945). Structură operativă: Comandamentul general, Regimentul 4 Voluntari, Regimentul 7 Artilerie Moto (Pitești, Argeș); Regimentul 5 Infanterie Voluntari (Câmpulung Muscel): Regimentul 6 Infanterie (Curtea de Argeș); Regimentul 6 Infanterie Voluntari (Sibiu). Preluarea patrimoniului și a *Drapelului de luptă* aparținând, anterior, Diviziei 3 Infanterie (9 iunie 1946). Încadrare în Corpul 7 Armată. Noua denumire: Divizia II Voluntari Motomecanizată *Horia, Cloșca și Crișan*, transferată, preponderent, la Arad (**Ordinul Marelui Stat Major Nr. 4800**, din 1947). Comandanți cunoscuți (generali): Mihail Lascăr, Romulus

Dumitriu, Constantin Nichita. Ofițeri, subofițeri, trupă: misiuni politice în alte unități similare din țară. Diverse inițiativă și manifestări publice în așezări urbane sau rurale. Atestări documentare: centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești. (G.I.N.).

DIVIZIA 3 INFANTERIE (1889-1946). Mare unitate militară a Armatei Române, înființată pe baza **Înaltului Decret Regal Nr. 556**, din 22 ianuarie 1889. Garnizoane succesive: Târgoviște, Dâmbovița (22 ianuarie 1889 - 1 octombrie 1923); *Pitești Argeș (1 octombrie 1923 - 15 iunie 1946)*. În structura, din Argeș-Muscel: Regimentul 4 Dorobanți (1889); Regimentul 30 Dorobanți (1889), Regimentul 6 Artilerie (1900); Regimentul 15 Obuziere (1909). Misiuni speciale: participarea la Primul Război Mondial, *Frontul Carpatic* (1916) și *Frontul din Moldova* (1917); deplasarea la București (septembrie 1940 - ianuarie 1941) pentru asigurarea ordinii publice și contracararea rebeliunii legionare; participarea la cel de Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1944) și *Frontul de Vest* (1944-1945). Revenire la Pitești: 22 august 1945. Comandanți cunoscuți (1916-1945), generalii: Marin Niculescu, Alexandru Mărgineanu, Ioan/Ion Antonescu (v.), Ilie Șteflea, Ioan Arhip, Emilian Paraschivescu, Ion Boițeanu, Corneliu Calotescu (v.), Ioan Dumitriu, Ioan D. Popescu, Ioan Tănăsescu. Numeroase evidențieri transmise, constant, de eșaloanele superioare. Desființare conform **Ordinului Ministerului de Război Nr. 20057**, din 9 iunie 1946. Patrimoniul și *Drapelul de luptă* preluate de Divizia II Voluntari *Horia, Cloșca și Crișan*, alocată în Pitești. Atestări documentare: Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice din Pitești. (G.I.N.).

DOBTRAN, Ion (n. Văleni-Podgoria, Călinești, Muscel, 5 februarie 1919). Ofițer de carieră, *aviație militară și civilă*, general, memorialist. Pregătire specializată, București. Misiuni militare de război: *Frontul de Est* (1941-1944); *Frontul de Vest* (1944-1945). Comandant, *Escadrila 48 Vânătoare*. Numeroase confruntări, lupte și victorii aeriene. Activitate productivă, unități industriale din Capitală (1945-1952). Pilot, comandant, constructor trafic: aviația

utilitară (1952-1953); *Tarom*, București (1953-1959), linii interne și externe. Volum important: *Amintiri*. Interviu, emisiuni *media*, întâlniri evocatoare. Grade superioare acordate succesiv. General de flotilă. Valoroase ordine și medalii, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DOBRE, Daniel S. (n. Pitești; Argeș, 22 septembrie 1980). Artist plastic, *pictură*, restaurator. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*; Pitești (1999), Universitatea de Arte Plastice, București, *Clasa Ștefan Câlția* (2004). Expoziții personale sau de grup: România (2001-2006), Grecia (2003), Belgia (2005-2006). Lucrări în colecții particulare, state din Europa și America de Nord. Restaurator, *Echipa Grigore Popescu*, pictură eclesiastică, Lainici (Gorj), Borzești (Bacău). Tabere de creație (1997~2009). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2006), alte aprecieri publice. (S.N.).

DOBRE, Gheorghe I. (Bilcești, Valea Mare Pravăț, Muscel, 18 februarie 1933 – Voinești, Lerești, Argeș, 24 decembrie 1995). Inginer mecanic, manager, parlamentar. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1956), Institutul Politehnic, Timișoara (1964). Activitate productivă: Întreprinderea Mecanică Muscel, Câmpulung (1951-1956; 1958-1959; 1964-1971); Uzinele Reșița, Caraș-Severin (1956-1958). Vicepreședinte, Consiliul Popular Orășenesc Câmpulung (1971-1974). Șef serviciu investiții, director general, șef compartiment, Combinatul de Lianți / SC *Cimus SA*, Câmpulung (1974-1995). Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Nr. 4, Câmpulung (1980-1985), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Dezbateri legislative. Contribuții la evoluția economică a orașului Câmpulung, realizarea Memorialului de Război Mateiaș, dezvoltarea localităților adiacente. Diverse aprecieri publice. (M.B.).

DOBRE, Grigore (n. Icoana, Olt, 15 mai 1959). Inginer constructor, om de afaceri. Liceul Industrial *Semănătoarea*, București (1978), Facultatea de Construcții, București (1984). *Stabilit în Argeș din 1985*. Patron fondator, SC *Zeus SRL*, Pitești (1994). Lucrări

reprezentative în Pitești: nocturna Stadionului *Nicolae Dobrin* (2007-2008); reabilitarea zonei centrale a municipiului, Etapa III, Magazinul *Trivale*, Teatrul *Alexandru Davila* (2007-2008). Promovarea economiei actuale de piață în județul Argeș. Diverse aprecieri publice. (I.M.M.).

DOBRESCU, Dimitrie (Curtea de Argeș, 1843 – București, 1903). Profesor, *limba română - limba latină*, traducător, publicist. Liceul *Sfântul Sava*, București (1861), Facultatea de Litere, București (1870). Activitate didactică: Seminarul Central *Nifon*, București (1871-1893); Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1893-1903). Volum important: *Salust*, adaptare din *latina clasică*. Studii, articole, recenzii pe teme adecvate. Colaborări, reviste și ziare din Capitală. Aprecieri publice. (I.I.B.).

DOBRESCU, Petre A. (Pietroșani, Muscel, 9 mai 1934 – Râmnicu Vâlcea, 16 aprilie 2009). Profesor, *limba și literatura română*, ziarist. Școala Medie / Colegiul Dinicu Golescu, Câmpulung, Argeș (1952), Universitatea București (1957). Activitate didactică: Școala *Apa Sărată*, Câmpulung (1958-1962). Redactor: *Făclia Hidrocentralei*, șantierul Corbeni, Argeș (1963-1965), Lotru, Vâlcea (1966-1968). Șef de rubrică, cotidianul *Orizont*, Râmnicu Vâlcea (1968-1985); corespondent special pentru județul Vâlcea, *Scântea*, București (1970-1980). Funcționar de stat, Râmnicu Vâlcea (1980-1994). Numeroase articole, analize, interviuri, reportaje, note informative, rubrici și pagini speciale, reuniuni tematice naționale. Membru, Uniunea Ziariștilor din România, alte foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (V.G.M.).

DOBRESCU, Radu Nicolae D. (n. Brăila, 21 septembrie 1946). Inginer, *metalurgie*, profesor universitar. *Stabilit la Pitești din 1969*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Brăila (1964), Institutul Politehnic, București (1969). Doctorat, *științe tehnice*, București (1986). Stagii în Franța. Inginer, Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1969-1971). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior /

Universitatea din Pitești (1971 ~), secretar științific al Senatului (1990-1992). Volume importante: *Tratamentele termice ale produselor metalice. Asigurarea calității* (2001); *Elemente de tribologie* (2005, în colaborare); *Teoria și practica tratamentelor termice* (2008); *Știința și ingineria materialelor* (2008, în colaborare). Numeroase studii, articole, granturi, reuniuni naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.A.B.).

DOBRESCU, Rizea Hristea (Tigveni, Argeș, 1846 – Pitești, Argeș, 1927). Muzician, preot, copist, bibliofil. Seminarul Episcopal, Curtea de Argeș (1864), *Clasa de psaltichie Dimitrie Protopopescu* (v.). Paroh, Biserica Sfântul Ilie, Pitești (1867-1927). Manuscrise psaltice caligrafiate: *Antologhion*; *Doxatar*; *Gramatica muzicii psaltice*, aflate în patrimoniul Bibliotecii Centrale Universitare, Iași. Colecționar: manuscrise, cărți vechi teologice, muzicale și de cultură generală. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (L.P.).

DOBRESCU, Vasile N. (Ciulnița, Leordeni, Muscel, 14 septembrie 1900 – București, 3 martie 1975). Publicist, tematică rurală, editor. Colaborator, revista *Albina* (1922-1930; 1935-1940). Fondator, revistele: *Satul*, *Graiul satului*, *Viața la țară* (1930-1945). Volume de versuri: *Pe plaiuri muscelene* (1927); *O poveste cu-n pitic* (1930, în colaborare); *Cântecile sărăcii* (1937). Piese de teatru: *Lipitura casei* (1946); *Dreptatea robilor* (1947). Premii acordate de: Asociația Publiciștilor Români (1935), Ministerul Artelor (1949), alte aprecieri publice. (M.S.).

DOBRESCU-ARGEȘ, Constantin I. (Mușătești, Argeș, 28 iunie 1856 – Mușătești, Argeș, 10 decembrie 1903). Institut, militant politic, publicist, parlamentar. Nepotul preotului Constantin / Dincă Popescu (v.). Școala Secundară, Pitești (1867), Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1871), cursuri libere universitare și doctorale, Bruxelles, Belgia (1894-1897). Activitate didactică, Mușătești, Argeș (1871-1888). Fondator: Biblioteca (1875)

și Ateneul Central Rural (1879), Mușătești; Comitetul Țăranilor, Corbeni, Argeș (1880); asociații și bănci rurale cooperatiste. Inițiator: Congresul Țărănimii, Corbeni (1882); Societatea pentru Cultura Țăranilor (1892); Congresul Partidei Țărănești, București (1895). *Deputat de Argeș*, Colegiul III (1888-1896). Editor, periodice: *Țăranul* (1881); *Gazeta țăranilor* (1892-1903). Numeroase articole, cuvântări, comentarii, interpelări, propuneri legislative. Valoroase concepte privind: cooperatismul autohton, organizarea locuitorilor satelor, remodelarea parlamentarismului național. Eponimii: Bust (1933) și grup școlar (1990), Curtea de Argeș; stradă în Pitești. Volume dedicate, alte importante aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

DOBREȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dobrești**, Furești. Suprafața: 39,1 km². Locuitori: 1 838 (1971); 1 815 (2008). Atestare documentară medievală: Dobrești (1520). Biserici: Dobrești (1868, 1937); Furești (1894). Monumente ale eroilor: Dobrești (1921); Furești (1935). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1947). Banca populară *Dreptatea*, Furești (1919-1948); Cooperativa forestieră *Biruința / Sfânta. Treime*, Dobrești (1909-1947); Cooperativă Agricolă de Producție, Dobrești (1956-1990). Târguri tradiționale anuale: *Joia Mare* (21 mai, 14 septembrie). Firme înregistrate: 16 (2009). Zonă pomicolă, zootehnică, forestieră. Turism rural. Trasee rutiere spre Câmpulung, Târgoviște, Topoloveni. Exprimări etnofolclorice: țesături, formații corale și instrumentale, alte creații populare. (G.C.).

DOBRIAȘU MARE. Munte în zona nordică a Muscelului (1533 m), aflat între Argeșul și Râul Târgului, integrat Masivului *Păpușa*. Păduri de conifere, pășuni alpine, drumuri forestiere. Teatru de luptă în Primul Război Mondial (1916), oseminte ale ostașilor români depuse la Memorialul Mateiaș, Valea Mare Pravăț, Argeș. Trasee turistice, evocări literare, consemnări cartografice. (I.S.B.).

DOBRICĂ, Gheorghe T. (n. Pitești,

Argeș, 1 noiembrie 1957). Artist plastic, *pictură, artă monumentală*, profesor. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1974), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1980). Activitate didactică permanentă, școli sau licee din Pitești (1980 ~). Numeroase expoziții personale și de grup: România (1974 - 2009), Polonia (1985), Franța (1992-1993), Olanda (1996), Germania (2005). Prezențe în colecții particulare și muzee din țară și din state europene. Mozaic și frescă, instituții, alte locuri publice din Pitești: Liceul de Artă *Dinu Lipatti*; Monumentul Deținuților Politici (1995), integrat Ansamblului Monumental Memorial *Experimentul Pitești*; Cimitirul *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești, președinte (1998-2000; 2006~). Diverse aprecieri comunitare. (S.N.).

DOBRIN, Mariana (n. Dâmbovicioara, Argeș, 8 martie 1954). Profesor gradul I, *educație fizică*, solist de muzică populară românească, publicist. Liceul Experimental de Atletism, Câmpulung (1972), Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1975). Activitate didactică: școli, cluburi sportive, instituții de cultură, Pitești (1975 ~). Premii naționale de interpretare, folclor muscelan (1973 – 1988). Volume importante, literatură pentru copii: *Hai la joacă* (2002); *Ghici* (2003); *Raiul cuvintelor* (2003); *Album folcloric* (2004, în colaborare). Inițiază: reviste, concursuri, cenacluri literare, plastice și coregrafice ale elevilor. Emisiuni *media*. Membră, asociații profesionale și obștești din România, alte aprecieri publice. (C.G.C.).

DOBRIN, Nicolae V. (Pitești, Argeș, 26 august 1947 – Pitești, Argeș, 26 octombrie 2007). Sportiv de performanță, *fotbal*, antrenor, manager. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1968), Facultatea de Educație Fizică și Sport, Pitești (1972). Legitimat, inițial, echipa de juniori *Dinamo*, Pitești, *Grupa Leonte Ianovschi* (v.). Jucător profesionist: *Dinamo / Fotbal Club Argeș*, Pitești, campion național (1972, 1979); Clubul *Metalul* Târgoviște (1980-1982). Titular, Echipa Națională de Fotbal a României (1966-1980); Selecționata Lumii, Madrid, Spania (1972). Participant la Campionatul Mondial de

Fotbal, Mexic (1970). Antrenor: *Fotbal Club Argeș*, Pitești (1983-1985); *Fotbal Club Botoșani* (1985-1987); Centrul Olimpic *Viitorul*, Pitești; Centrul de Copii și Juniori *Fotbal Club Argeș*; Antrenor secund, *Reprezentativa B* a României (1991). Director, patron fondator, Școala Internațională de Fotbal *Nicolae Dobrin*, Valea Ursului, Bascov, Argeș. Cel mai bun fotbalist al anului în România (1966, 1967, 1971). Maestru Emerit al Sportului. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1995). Funeralii publice oficiale, Stadionul *Trivale* din Pitești (25-26 octombrie 2007), în prezența președintelui României. Statuie, stradă, stadion, turnee eponime în Pitești, alte recunoașteri antume și postume. (N.M.).

DOBRIN, Valeriu (Slatina, Olt, 1 februarie 1935 – Pitești, Argeș, 18 august 2007). Om de cultură, manager, realizator *media*, publicist. *Stabilit la Pitești din 1962*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina (1953), Școala Superioară de Marină, Constanța (1956), Școala de Artă, Pitești (1969), *Clasa Ion Foțsa* (v.). Metodist, Casa Creației Populare Argeș (1962-1968). Director: Palatul Culturii, Pitești (1968-1980, 1990-1998); Centrul Cultural Pitești (1998-2000); șef, Secția de Artă, Muzeul Județean Argeș (1980-1990). Inițiator, Trupa de Teatru *Breve / Teatru Scurt*, Pitești (1970), Festivalul Concurs de Muzică Cultă și Dans Clasic *Darclé*, Pitești (1972). Preocupări regizorale: echipe profesionale și de amatori, spectacole de teatru, folclor, dans sportiv, muzică ușoară. Turnee artistice în țări europene. Colaborări cu posturi de radio și televiziune, articole, note de drum, cronici, interviuri, titluri de laureat. Diverse recunoașteri comunitare. (C.G.C.).

DOBRIN CREȚU, Lidia (Zalău, Sălaj, 18 iunie 1933 – Pitești, Argeș, 2006). Actriță de estradă. *Stabilită la Pitești din 1961*. Școala de Artă, Cluj (1953). Actriță: Teatrul Muzical *Fantazio*, Constanța (1953-1961); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1961-1990). Partituri muzicale, cuplete, roluri episodice, în spectacole de referință: *Alo? Ați greșit gluma*, de Alexandru Constantinescu și Dan Mihăescu; *În ton major cu tinerețea*, de Constantin Zărnescu

(v.); *Fratele meu Charles*, de Edmond Deda și Alecu Popovici, după *Școala bârfelor*, de Richard Brinsley Butler Sheridar; *Zâmbete pe portativ*, de Eduard Jurist și Sin Arion. Turnee artistice externe. Diverse recunoașteri publice. (I.F.).

DOBRINESCU, Valeriu Florin F. (Ianca Sat, Brăila, 25 aprilie 1943 – Pitești, Argeș, 28 decembrie 2003). Profesor universitar, cercetător științific, publicist. *Domiciliat la Pitești (1950-1971; 1996-2003)*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Facultatea de Istorie, Iași (1968). Stagii în: Brazilia, Franța, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *științe istorice*, Iași (1976). Activitate didactică, școli din Argeș (1968-1971). Cercetător: Institutul de Istorie și Arheologie *Alexandru D. Xenopol*, Iași (1971-1992); Centrul de Istorie și Civilizație Europeană, Iași (1992-1995). Titular, Universitatea din Craiova, Dolj (1995-2003); asociat, Universitatea din Pitești (1997-2003). Volume importante: *Relații româno-engleze. 1914-1933* (1986); *România și organizarea postbelică a lumii. 1945-1947* (1988); *România și sistemul tratatelor de pace de la Paris. 1919-1923* (1993); *Plata și răsplata istoriei...* (1995); *Șefii Statului Major General Român. 1859-2000* (2001, în colaborare). Valoroase investigații arhivistice. Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Editor: documente, cărți, reviste. Fondator: Centrul de Studii ale Relațiilor Internaționale, Craiova (1997); specializarea *Istorie*, Universitatea din Pitești (1997). Premiul Academiei Române (1986). Membru, numeroase asociații profesionale în domeniu. Eponimie, amfiteatru și bust, Universitatea din Pitești (2003), alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

DOBROGEANU, Mihail (Secolul XX). Proprietar funciar, cooperator, parlamentar. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Vedeia (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative întâlniri cu alegătorii, preocupări privind evoluția agriculturii în zonele de deal și munte din Argeș-Muscel. Diverse inițiativă comunitare. Aprecieri publice

antume și postume. (C.D.B.).

DOBROVITZ, Ion A. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Muscel. Întinse suprafețe de teren în localitatea Racovița, plasa Argeșel, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DODUN, Periere de (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Cetățean francez, *stabilit la Pitești din 1880*. Proprietar urban, mic industriaș, întreprinzător. Patron fondator, Fabrica de Pânză, Pitești, Argeș (1897): 41 de lucrători, 15 000 lei producție (1900). Activitate agreată de Camera de Comerț Argeș. Contribuții la diversificarea activităților productive în perioada amintită. (T.C.A.).

DOGARU, Badea T. (Mârșa, Ilfov, 6 octombrie 1932 – Pitești, Argeș, 13 februarie 1999). Inginer energetician, manager, inovator. *Stabilit în Argeș din 1947*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1951), Institutul Politehnic, București (1956). Activitate productivă permanentă: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași/Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Mioveni, Argeș. Inginer principal, șef serviciul energetic, șef secție coordonator, inginer șef mecano-energetic, șef departament investiții (1956-1990). Valoroase modalități tehnologice pentru folosirea eficientă a resurselor energetice în etapele dezvoltării Platformei Industriale de Autoturisme *Pitești-Est*. Studii, analize, reuniuni economice în domeniu. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (I.D.P.).

DOGARU, Ion (Secolul XX). Medic, militant politic, proprietar urban. *Domiciliu și activitate la Pitești*. Membru marcant, Partidul Național Liberal, fondator, Organizația locală *Gheorghe Tătărăscu* (1946). *Deputat de Argeș* (1946-1948), reprezentând Blocul Partidelor Democratice. Contribuții la exprimarea parlamentarismului în etapa imediat postbelică. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DOGARU, Vasile I. (n. Dobrești, Argeș, 1 august 1929). Ofițer de carieră, *artilerie*, general. Școala de Ofițeri de Artilerie, Sibiu (1952), Academia de Înalte Studii Militare, București (1957). Activitate de comandă: Școala de Ofițeri, Sibiu (1952-1954), Regimentul Special Ineu, Arad (1957-1972); Garnizoana Craiova, Dolj, șeful Artileriei, Armata a 3-a (1972-1990). General de brigadă (1995 ~). Președinte, Asociația Județeană Argeș *Basarab I* a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere, Pitești (1997 ~). Studii, referate, analize, rapoarte, reuniuni în domeniu. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. **(G.I.N.)**.

DOLOC MIHU, Alexandru P. (n. Polovragi, Gorj, 2 mai 1940). Inginer constructor, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1957*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1962), Facultatea de Construcții, Timișoara (1971). Activitate productivă: șantiere de construcții din Argeș (1957-1963) și Timișoara (1963-1965); Institutul de Studii și Proiectări Energetice, Filiala Timișoara (1968-1971). Cadru didactic: Grupul Școlar de Construcții Nr. 2, Pitești (1971-1995), director (1982-1987); Colegiul Tehnic *Dimitrie Dima*, Pitești (1995-2002). Specializări europene, Irlanda (1996). Programul *Phare*: documente curriculare, planuri metodice, standarde ocupaționale, referent manuale școlare. Expert judiciar în construcții. Contribuții la evoluția învățământului profesional și tehnic din Argeș. Colaborări comunitare. Aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

DOMAN, Dumitru Augustin I. (n. Șovarna, Mehedinți, 29 august 1953). Editor, scriitor. *Stabilit în Argeș din 1986*. Liceul *Emil Racoviță*, Iași (1974). Activitate în unități economice și didactice din țară (1974-1990). Fondator, publicațiile: *Independentul*, București (1990); *Argeș Expres*, Curtea de Argeș (1999-2003). Redactor șef, revista și editura *Calende*, Pitești (1996-2000); redactor (2005-2008), redactor-șef (2008 ~), revista *Argeș*, Pitești. Narațiuni satirice în antologii (1985, 1986). Volume importante (proză): *Sfârșitul epocii cartofilor* (1999); *Meseria de a muri* (2001);

Concetățenii lui Urmuz (2007); *Moartea noastră cea de toate zilele* (2008); *Generația '80 văzută din interior, I* (2010). Colaborări: *Convorbiri literare*, *Manuscriptum*, *Ramuri*, *România liberă*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2007); secretarul filialei (2007); membru, Comitetul Director (2009), alte aprecieri publice. **(M.S.)**.

DOMINTE, Constantin N. (n. Merișani, Argeș, 23 mai 1944). Cercetător, *lingvistică*, prozator. Liceul *Dragoș Vodă*, Câmpulung Moldovenesc, Suceava (1962), Facultatea de Litere, București (1967). Stagiul în Italia (1971). Doctorat, *filologie*, București (1984). Activitatea didactică: Facultatea de Limbă și Literatură Română, București (1968 ~). Lectorat, *Limba română*, Université de Provence (Aix-Marseille), Franța. Volume importante în colaborare: *Studii și materiale cu privire la formarea cuvintelor în limba română, IV* (1967); *Sistemele limbii* (1970); *Antologie de istorie a lingvisticii românești*, (1987); *Balkana Antologia, II*; *Rumana Antologia* (1990, Zagreb, Croația); *Povești bucovinene* (autor, 1994). Numeroase articole în revistele: *Analele științifice ale Universității Alexandru Ioan Cuza, Iași*; *Tribuna României*; *Contemporanul*. Analize comparatiste în publicații din: Franța, Grecia, Italia. Membru, asociații profesionale cu profil lingvistic, alte aprecieri publice. **(M.M.O.)**.

DOMNEȘTI (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel. Suprafața: 19,8 km². Locuitori: 3 507 (1971); 3 228 (2008). Atestare documentară medievală: Domnești (1523). Biserici: Domnești (1829, 1872, 1922); cruci de piatră (1716, 1723, 1755, 1756, 1803, 1821). Monument al eroilor: (1936). Școală (1838); cămin cultural (1878); bibliotecă publică (1878). Cooperativă Agricolă de Producție (1962-1990); Stațiune de Mașini Agricole (1948-1990). Sediul Consiliului Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Domnești (1980-1990). Zonă pomicolă, forestieră, zootehnică. Fabrică de cherestea. Casă de cultură, cor cu activitate permanentă, spital, liceu, expoziții de artă feudală, artă plastică, etnografie. Societate culturală, Fundația *Petre*

Ionescu-Muscel (v.), publicația periodică *Pietrele Doamnei*. Stațiune climaterică. Târguri tradiționale anuale: 25 martie, 6 august, 26 septembrie. Firme înregistrate: 96 (2009). Turism rural. Căi rutiere naționale spre: Câmpulung, Curtea de Argeș, Pitești; acces în Munții Iezer. Artă populară, confecționarea pieselor de îmbrăcăminte și a textilelor de interior. *Lucrări monografice*: Petre Ionescu-Muscel (1941, 1942); Elisei Avram (1988); Ion Hiru, George Baciu (2004, 2009), alte scrieri de valoare națională. (G.C.).

DONA, Constantin P. (Câmpulung, Muscel, 26 august 1879 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Combatant: Campania Balcanică din 1913 (maior); Primul Război Mondial (locotenent-colonel), remarcat în luptele din Transilvania (1916), Moldova (1917) și de pe Tisa (1919). General de divizie în rezervă (1940). Decorat cu ordine și medalii române și străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DONCEA, Constantin (Richițele, Cocu, Argeș, 1904 – București, 1973). Militant politic, parlamentar, demnitar. Membru marcant, Partidul Comunist Român. Activitate pentru amplificarea mișcării muncitorești și protestatare. Lider, grevele de la Atelierele *Grivița*, București (15-16 februarie 1933), acuzat în *Procesul de la Craiova, Gorj* (17 iulie - 20 august 1933), condamnat, inițial, la muncă silnică pe viață, rejudicat (6 mai - 1 iulie 1934), sentință, 15 ani detenție severă. Evadat (ianuarie 1935), refugiat în Uniunea Sovietică (1935-1937). Voluntar, de partea republicanilor, în *Războiul Civil* din Spania (1937). Membru, Comitetul Central al Partidului Comunist Român (1944-1958), implicat în instaurarea guvernului condus de Petru Groza (1945) și în abolirea monarhiei din România (1947). Primar general al Capitalei (1947-1948), adjunct al ministrului Construcțiilor (1948-1950), comandant, Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului României (1950-1952), ministrul Colectărilor (1956-1957). *Deputat de Argeș*: Parlamentul României (1946-1948); Marea Adunare Națională (1957-1961), Circumscripția Electorală Vedea, reprezentând

Blocul Partidelor Democratice, Frontul Democrației Populare. Căzut în dizgrație, apoi, reabilitat (1968). Colecționar de artă. Punct memorial în localitatea natală. Aprecieri publice antume și postume controversate. (C.D.B.).

DONESCU, Alexandru (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar urban și rural, înalt funcționar public, demnitar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin suprafețe de teren, case, domiciliu temporar, Ștefănești, Muscel*. Patrimoniu preluat de stat după 1945, redobândit de urmași în 1996. Diverse activități politice și colaborări comunitare. Primar al Municipiului București în etapa interbelică. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.Ș.).

DONESCU Dumitru N. (Șuici, Argeș, 26 octombrie 1938 - Iași, 29 mai 2003). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, literat, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1956), Facultatea de Filologie, Iași (1966). Activitate didactică: liceele *Cuza Vodă*, Huși (1966-1974) și Iași (1974-1990); Inspectoratul Școlar Județean Iași (1990-2003). Volume importante (versuri): *Umbra dulce a lucrurilor* (1990), *Vulnerabila amiază* (1994), *Avataruri nu departe de Styx* (2002). Colaborări, revistele: *Argeș, Familia, Ramuri, Cronica, Cuvânt și suflet*. Studii și articole, comentarii, reuniuni metodice. Membru activ, asociații cu profil tematic din România. Aprecieri publice. (M.S.).

DONI (Secolul XVIII). Pictor eclesiastic / **zoograf**. *Activitate permanentă la Câmpulung, Muscel*. Lucrare importantă cunoscută: icoana *Adormirii Maicii Domnului* (1773), Biserica Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung. Consemnări documentare, alte aprecieri publice. (S.N.).

DONICI, Alexandru (București, 1912 – Câmpulung, Argeș, 26 septembrie 1970). Artist plastic, *pictură*, profesor. *Stabilit la Câmpulung din 1930*. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1931), Academia de Arte Frumoase, Iași. Activitate didactică permanentă: Școala Populară de Artă, Pitești, fondator și coordonator Secția Câmpulung (1948-1970).

Mentor, Cenaclul *Ion Negulici*, Casa Orașenească de Cultură, Câmpulung. Expoziții personale sau de grup în România. Animator al vieții culturale urbane. Eponimie, stradă în Pitești. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

DONOIU, Ion (Domnești, Muscel, 22 august 1933). Medic, publicist, colecționar. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1952), Facultatea de Medicină, București (1958). Medic militar, Ministerul Apărării Naționale, București (1958-1974), policlinici și spitale din Capitală (1974-2003). Preocupări istorice, *numismatică*. Volume importante: *Monede daco-getice și efigii romane* (1980); *Efigii feminine pe monedele romane* (1983); *Împărații Bizanțului și monedele lor* (1993); *Lumea antică pe monede* (1997). Studii, articole, reuniuni naționale în domeniile medicinei și istoriei. Vicepreședinte, Societatea Numismatică Română. Diverse aprecieri publice. (C.C.).

DORINȚA ARGEȘULUI (1886-1888). Publicație săptămânală apărută la Pitești, subintitulată, din noiembrie 1887, *Organ liberal-național*. Primul număr: 13 februarie 1886, director M.D. Chițescu. Informații, dezbateri, cronici judiciare, teatrale, politice; literatură, *educațiune*, cultură, traduceri, eseuri, istorie locală, cugetări, *observațiuni* meteorologice, bibliografie. Texte semnate de Alexandru D. Xenopol, Constantin Dobrescu-Argeș (v.), Ion Șerbănescu (medic), alți colaboratori. Diverse inițiative comunitare. (I.I.B.).

DORU, Olimpia (n. Bârla, Argeș, 6 decembrie 1967). Economist, om de afaceri. Liceul *Economic* / Colegiul *Maria Teiuleanu*, Pitești (1985), Academia de Studii Economice, București (1991). *Certificat profesional, management*, The Open University, Marea Britanie (2006). Administrator de conturi, lei și valută, persoane juridice și fizice, *Credit Bank*, Sucursala Argeș (1993-2001). Manager general, *New Design Composite SRL* Pitești (2001 ~). Activitate profitabilă. Promovarea consecventă a economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DRACULA (Secolul XV ~). Personaj legendar, identificat, de cronicarii sași din Transilvania, cu domnul Țării Românești Vlad Țepeș (v.), fiul lui Vlad Dracul (v.). Mit prezentat deformat în scrieri externe, predilect germane, irlandeze, americane: *vampir fabulos, geniul răului*, întâlnit în constelația *Dragonul*. Reuniuni cu caracter istoric și comercial: Sighișoara (Mureș), Brașov, Arefu (Argeș). Diverse variante contemporane. (C.G.C.).

DRAGA, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XVII - Prima jumătate a secolului XVIII). Proprietar urban, *dregător* medieval. *Județ* al orașului Pitești (1688-1710), conducătorul *Sfatului*, constituit din 12 *pârgari*. Ales de obște, atribuții politice, administrative, economice, juridice. Reprezentarea oficială a locuitorilor în relațiile cu *pârcălabii* numiți de domn, rezolvarea litigiilor, stabilirea obiectivelor dezvoltării așezării. Conlucrări directe cu voievodul Țării Românești, Constantin Brâncoveanu (v.), aflat, deseori, la Pitești, reședință oficială temporară. Atestări documentare. (S.C.).

DRAGHIA, Ion (Secolul XX). Înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș, președinte Consiliul Popular Local (1965-1968). Preocupări privind evoluția urbanistică a localității: inaugurarea sediului politico-administrativ / *Primăria nouă* (1965); reabilitarea și canalizarea Bulevardului *Basarabilor* (1966); începerea lucrărilor la Hotelul *Posada* (1968); intrarea în producție, Secția *Metalurgică* (1968); finalizarea clădirii pentru *Poștă și Telefoane* (1968). Analize, rapoarte, interviuri. Aprecieri publice. (N.M.).

DRAGNEA, Emilian D. (n. Mozăceni, Argeș, 15 decembrie 1955). Economist, funcționar de stat, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1974), Academia de Studii Economice, București (1979). Doctorat, *științe economice*, Craiova, Dolj (2004). Economist: Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1979-1984); Consiliul Popular al Județului Argeș (1984-1990). Director, Direcția Economică, Prefectura Argeș (1990-1992). Vicepreședinte,

Consiliul Județean Argeș (1992-1996), economist (1996-1999). Președinte, Casa de Asigurări de Sănătate Argeș (1999-2005), consilier (2005 ~). Reuniuni interne și internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

DRAGNEA, Gheorghe D. (Drăganu, Argeș, 1 ianuarie 1870-?). Magistrat. Studii liceale în Capitală, Facultatea de Drept, Universitatea din București (1910). *Portărel*, Tribunalul Vaslui; ajutor de judecător, tribunalele Vaslui și Roman. Avocat, membru marcant, Baroul Roman (Neamț). Diverse scrieri tematice. Aprecieri comunitare. (A.A.D.).

DRAGNEA, Ștefania C. (n. Pitești, Argeș, 9 noiembrie 1936). Institut, manager, publicist. Școala Pedagogică, Pitești (1956). Activitate profesională: Școala Drăgănești, Olt (1956-1957); organizațiile de tineret Drăgănești, Olt și Pitești, Argeș (1957-1965); școli din Pitești (1965-1978). Director: Casa Pionierilor / Palatul Copiilor, Pitești (1978 - 1990), Școala Nr. 15, Pitești (1990-1993). Diversificarea programelor educaționale permanente, promovarea schimburilor culturale externe, sporirea rolului instituțiilor de învățământ în comunitate. Articole, interviuri, reuniuni internaționale specializate. Alte aprecieri publice. (C.V.).

DRAGNEA, Victor B. (Sadâc, Cahul, Basarabia, 7 mai 1938 – Pitești, Argeș, 4 septembrie 2005). Inginer silvic, cercetător științific gradul I, publicist. *Stabilit la Pitești din 1940*. Liceul Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu., Pitești (1954), Institutul Politehnic, Brașov (1959). Stagiul în Statele Unite ale Americii. Doctorat, *instalații de transport*, Brașov (1977). Inginer, întreprinderile forestiere: Lugoj, Timiș (1959); Brezoi și Jiblea, Vâlcea (1959-1960); Sibiu (1960-1966). Cercetător, Institutul Național al Lemnului, Filiala Pitești (1966-2000), șef departament, SC *Alfrid SRL*, Pitești (2000-2005). Numeroase studii, articole, îndrumare tehnice, reuniuni științifice naționale. Colaborator: *Revista pădurilor*, *Meridiane forestiere*, București. Brevete de inovator și inventator. Activitate

pentru eficientizarea transportului forestier din Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (E.H.).

DRAGOMIR (Secolul XIV). Mare proprietar și demnitar medieval, comandant de oști, slujitor al *Curții Domnești* din Țara Românească. Pârcălab, *Cetatea Dâmbovița*, aflată, documentar, pe teritoriul actualei localități Cetățeni, Argeș. Victorie militară (1368) împotriva efectivelor voievodului Transilvaniei, Nicolae Lackfi (1367-1368), obținută în numele *stăpânului* său, Vladislav I Vlaicu (v.), reședință la Curtea de Argeș. Diverse atestări istorice. (S.I.C.).

DRAGOMIR (Secolul XVII). Proprietar medieval, meșter constructor tradițional. Edificarea ansamblului curții boierești de la Băjești, Bălilești, Muscel (1666), aparținând demnitarului Mareș Băjescu (v.). Contribuții la promovarea stilului autohton în domeniu. Atestări documentare. (G.P.).

DRAGOMIR, Constantin (n. Priboieni, Muscel, 30 octombrie 1936). Inginer constructor, manager, parlamentar. Institutul de Construcții, București (1963). *Activitate productivă permanentă*, Câmpulung, Argeș. Tehnolog, șef lot, șef șantier Câmpulung, Trustul de Construcții Argeș (1963-1990); specialist, *Arcom*, București, Antrepriza *Karakum*, Turkmenia. Acționar principal, SC *Corimus SA*, Câmpulung (1992-1998); patron fondator, firme de construcții, Câmpulung (1998 ~). Primar al orașului Câmpulung (1990), deputat de Argeș în Adunarea Constituantă (1990-1992), reprezentând Frontul Salvării Naționale. Diverse reuniuni științifice și tehnice, interviuri. Contribuții la redimensionarea urbană contemporană a municipiului Câmpulung. Diverse recunoașteri publice. (G.P.).

DRAGOMIR, Dumitru G. (Păduroi, Lunca Corbului, Argeș, 25 octombrie 1878 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Școală Superioară de Război, București (1899). Combatant: Campania Balcanică din 1913 (căpitan); Primul Război Mondial (locotenent colonel), distins în luptele din Transilvania (1916), Moldova (1917), Basarabia (1918).

General de brigadă (1928). Ordine și medalii române, ruse, franceze, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DRAGOMIR, Ilie Florin (n. Beleți Negrești, Muscel, 20 aprilie 1940). Bibliolog, publicist. Liceul Pedagogic / Colegiul *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1957), Facultatea de Filosofie, București (1974). Instructeur, funcționar public, localități din Olt și Dâmbovița (1957 ~ 1990). Bibliotecar, Biblioteca Județeană *Ion Heliade Rădulescu*, Târgoviște (1990-2005). Volume importante: *Tradiții de lectură în județul Dâmbovița* (1993); *Ghidul bibliotecilor din județul Dâmbovița* (1993, în colaborare); *Lectura publică târgovișteană* (1998). Studii, articole, recenzii, portrete, analize, comentarii, apărute în publicațiile: *Dâmbovița*, *Curier*, *Biblioteca*. Reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice. (I.E.C.).

DRAGOMIR, Ion (1951-2004). Sportiv de performanță, *lupte*, antrenor. *Domiciliu, studii liceale, activitate permanentă*, Câmpulung, Argeș. Antrenor, lotul național al României juniori și seniori (1992-1996). Succese importante în pregătirea campionilor la lupte: Marin Sandu, Constantin Uță, Anton Arghira (v.), Mihai Ștefan. Titlul de *antrenor emerit*, alte aprecieri publice. (N.M.).

DRAGOMIR, Leonard C. (n. Pitești, Argeș, 20 martie 1967). Medic veterinar, cadru didactic universitar, publicist. Studii liceale la Pitești. Institutul de Medicină Veterinară, Iași (1991), Facultatea de Filosofie, București (1998). Doctorat, *filosofie*, București (2003). Medic veterinar, Albota, Argeș (1991-2000), colaborator, Facultatea de Științe Socio-Umane, Pitești (2000 ~). Volume importante: *De toate și ceva în plus. Convorbiri cu Mihai Șora* (2005, 2006); *Freud și Nietzsche* (2007); *Fragmente de adolescent întârziat* (2009); *Paradoxuri existențiale. Antologie de aforisme* (2010); *Nietzsche și Freud. Un eseu asupra ideii de subconștient* (2010) Studii în revistele: *Argeș*, *Viața românească*, *Vatra*. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2007), alte aprecieri publice. (M.S.).

DRAGOMIR, Marcela (n. Valea Mare Pravăț, Muscel, 9 septembrie 1950). Profesor universitar, *educație fizică și sport*, publicist. Liceul Nr. 2, Câmpulung, Argeș (1969), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1973). Doctorat, *atletism*, Chișinău, Republica Moldova (2001). Activitate didactică și de cercetare: Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1973-1981); Universitatea din Craiova, Dolj (1981 ~); profesor universitar (2002). Sportiv de performanță (1965-1969), valoroase succese naționale și internaționale: săritură în lungime; 60/80/100 metri garduri; ștafetă (juniori și seniori), medalii de aur, argint, bronz. Antrenor, *atletism*. Volume importante: *Metodica predării exercițiilor de atletism* (1995, în colaborare); *Atletismul, o știință aparte?* (1999); *Atletism* (2003); *Atletism în școală* (2006, în colaborare); *Atletism. Tehnica probelor. Aria vocațională și extracurriculară* (2008). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice, granturi, interviuri în domeniu. Organizator de competiții, formator, evaluator. Membră, Consiliul Științei Sportului din România (1997~), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

DRAGOMIR, Maria Z. (Rucăr, Muscel, 13 septembrie 1930 – Pitești, Argeș, 19 august 1994). Inginer, *industrie ușoară*, manager. Liceul de Fete, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Politehnic, Iași (1961). Activitate productivă: *Întreprinderea 13 Decembrie 1918*, București (1956-1957); Uzina Chimică Română, Sibiu (1957-1958). Tehnolog, șef serviciu, inginer șef (1961-1969), director (1970-1986), Fabrica de Încălțăminte, Pitești. Modernizarea și diversificarea producției în domeniu. Contribuții directe la realizarea noii fabrici de încălțăminte Găvana, Pitești (1973), atingerea parametrilor proiectați, promovarea exportului în state din Asia și Europa. Analize tehnice, studii de eficiență economică, interviuri. Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

DRAGOMIR, Marin T. (n. Costești, Argeș, 9 noiembrie 1940). Inginer mecanic, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963), Institutul Politehnic,

București (1968). Activitate productivă și de cercetare: proiectant, tehnolog, șef birou, șef serviciu, șef secție: Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1968-1979; 1983-1999); Compania *Dacia-Renault*, Mioveni, Argeș (1999 - 2001). Director fondator, Întreprinderea de Scule, Dispozitive și Verificatoare Auto, Costești, Argeș (1979-1983), integrată Centralei de Autoturisme, Pitești. Numeroase studii și analize privind comportarea în exploatare a pieselor și subansamblelor folosite pentru echiparea automobilului *Dacia 1300*. Reuniuni naționale în domeniu. Colaborări didactice, Institutul de Subingineri / Facultatea Tehnică din Pitești (1970-1981). Contribuții la evoluția industriei de resort în etapele amintite. Președinte, Asociația pentru Protecția Consumatorilor Argeș (2001~). Membru, importante foruri civice locale și naționale, alte aprecieri comunitare. (N.N.).

DRAGOMIR, Ruxandra N. (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1972). Sportiv de performanță, *tenis de câmp*, antrenor, manager. Succese importante: campion național, juniori (1986) și seniori (1988), simplu și dublu. Concursuri internaționale profesioniste: Wimbledon, Statele Unite ale Americii (1993), Roland Garros (Franța), *Rebecca* (Belgia). Director fondator, Școala și Turneul de Tenis *Ruxandra Dragomir*, Bascov, Argeș. Președinte, Federația de Tenis a României (2009~). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1998), alte importante aprecieri publice. (L.V.M.).

DRAGOMIRESCU, Doina (n. Miroși, Argeș, 2 mai 1949). Sociolog, publicist. Liceul *Mihai Viteazul*, București (1963-1967), Facultatea de Filosofie, București (1967-1971). Stagii în Elveția (1981) și Marea Britanie. Sociolog: Centrul de Cercetări Sociologice, București (1971-1990), Institutul de Sociologie al Academiei Române, București (1990~). Activitate didactică: Facultatea de Sociologie, București (1971-1990), Institutul de Construcții, București (1990-1998). Studii, articole, volume, reuniuni științifice în domeniu. Membră, Grupul Român pentru Drepturile Omului, alte aprecieri publice. (O.M.S.).

DRAGOMIRESCU, Gheorghe (Lunca Corbului, Argeș, 12 februarie 1907 – București, 7 septembrie 1997). Cadru didactic universitar, *filologie*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1925), Universitatea din București (1932). Stagiul în Germania (1941-1942). Activitate în școli din Oradea și Brașov (1932 - 1935), București (1935 - 1961). Conferențiar, Facultatea de Filologie, Institutul Pedagogic, Pitești (1962-1971), decan (1968-1971). Volume importante: *Sintaxa și stilistica propozițiilor independente* (1939); *Essai d'une classification stylistique des phrases adversatives roumaines / Studiul clasificării stilistice a frazelor adversative românești* (1940); *Erotica eminesciană* (1944); *Mica enciclopedie a figurilor de stil* (1975); *Dicționarul figurilor de stil. Terminologia fundamentală a analizei textului poetic* (1995). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice în domeniu. Colaborări, reviste literare din România. Premiul *Ion Heliade Rădulescu* al Academiei Române (1940), alte aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

DRAGOMIRESCU, Mihai Liviu (Mălureni, Argeș, 10 octombrie 1964 – București, 23 decembrie 1989). Erou al Revoluției Române din decembrie 1989. Locotenent major, Unitatea Militară 01842 Boteni, Dâmbovița. Împușcat mortal (23 decembrie 1989), zona Televiziunii Române, București. Recunoaștere națională, *Certificat de Erou-Martir*. Inscricționat, Monumentul Eroilor din Târgoviște, Dâmbovița, alte aprecieri publice postume. (P.R.C.).

DRAGOSLAVELE (Secolul XV~). Comună din județul Argeș, aparținând, tradițional, zonei Muscel, satele: **Dragoslavele**, Valea Hotarului. Suprafața: 111,4 km². Locuitori: 2 370 (1971), 2 542 (2008). Atestare documentară medievală: Dragoslavele (1482). Biserici: Joseni (1661), Suseni (1745), Biserica de lemn (XVII); cruci de piatră (1632, 1642, 1664, 1675, 1692, 1716, 1719, 1723). Monumente ale eroilor: Dragoslavele (1925); cimitirele ostașilor români și germani din Primul Război Mondial, căzuți pe Culoarul Bran-Rucăr-Câmpulung. Școală (1838); cămin cultural

(1948); bibliotecă publică (1952). Obștea moștenilor, bancă și cooperativă de credit. Baraj, lac de acumulare, hidrocentrală (7,6 MW). Exploatare de calcar. Reședința patriarhală de vară (1925 ~). Firme înregistrate: 43 (2009). Zonă forestieră, zootehnică, turistică. Trasee naționale spre Brașov, Câmpulung Târgoviște, Munții Leaota. Artă populară: creștături și sculpturi în lemn, măști, pictură pe sticlă, piese de îmbrăcăminte, textile de interior. Localitate înfrățită cu așezarea Cassano (Italia). **Lucrări monografice tradiționale:** Ioan Răuțescu (v.), Constantin Rădulescu-Codin (v.); **Obștea moștenilor dragosloveni** (2010): Marcel Mogoș (v.), Viorel Irimia, Marian Frigură. Valoroase descrieri istorice, geografice, etnografice. (G.C.).

DRAGOȘ, Gheorghe C. (n. Vârfurile, Arad, 19 aprilie 1932). Profesor gradul I, istorie, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1960*. Liceul Pedagogic, Arad (1953), Universitatea Constantin I. Parhon, București (1958). Activitate didactică: Școala Alunișu, Olt (1958-1960); Școala Nr. 2, Pitești (1974-1994), director (1974-1990). Șef, secțiile raionale de învățământ și cultură: Vedea, Argeș (1960-1964), Pitești (1964-1968). Inspector general adjunct, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1968-1974). Preocupări pentru: organizarea rețelei școlare în contextul generalizării învățământului elementar de opt/zece clase și a celui liceal/tehnic de 12 ani; dotarea noilor instituții specializate; atragerea absolvenților de facultăți spre zonele rurale; perfecționarea metodică a corpului de control. Studii, articole, reuniuni științifice, interviuri. Diverse aprecieri publice. (D.I.G.).

DRAMITICESCU, Emilia (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Gliganu, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRAPELUL MUSCELULUI (1888 - 1890). Publicație săptămânală editată la

Câmpulung, subintitulată *Ziar național-liberal*. Primul număr, 18 august 1888. Administrator și girant-responsabil: Ion Lucescu (pretor). În program: combaterea anarhiei; lupta pentru menținerea libertăților constituționale; păstrarea religiei strămoșești; ocrotirea proprietății și a muncii oneste. Informații din județ: *drumul de fier*, fabrici, evenimente artistice, cronici judiciare și teatrale, versuri satirice, colinde, manifeste. Felicitări adresate redacției (6 ianuarie 1889) din partea liderului național Ion C. Brătianu (v.), alte aprecieri publice. (I.I.B.).

DRĂGAN, Constantin (n. Voinești, Dâmbovița, 1922). Om politic, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin activități economice, sociale, administrative (1950~1969)*. Membru marcant, Partidul Comunist Român (1945): secretar regiunea Argeș (1950-1961), ales în Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central (1965-1975). Președinte (1965-1967), prim-vicepreședinte (1967-1971), Consiliul Central, Uniunea Generală a Sindicatelor din România. Prim-secretar, Comitetul Județean Brașov, președinte, Consiliul Popular Județean (1971-1975). *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Tigveni (1957-1961; 1961-1965; 1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Inițiative legislative, dezbateri tematice, rapoarte, analize, interviuri, reuniuni externe. Contribuții la evoluția industrială a zonei Argeș-Muscel. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

DRĂGAN, Dumitru D. (n. București, 3 decembrie 1939). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești din 1973*. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București, *Clasa Alexandru Pop Marțian* (1960). Actor, instituții teatrale din: Baia Mare (Maramureș), Brașov, București, Piatra Neamț, Constanța (1960~1973); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1973-2005). Roluri de referință: *Pericles* (*Pericles*, William Shakespeare); *Spătarul Dragomir* (*Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila); *Vranios* (*Papa se lustruiește*, Spiros Mellas); *Iulius Caesar* (*Nunta din Perugia*, Alexandru Kirițescu); *Chiriac* (*O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale). Colaborări cu case de film din

Capitală. Turnee artistice externe. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte recunoașteri publice. (I.F.).

DRĂGANU (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, satele: **Drăganu-Olteni**, Băcești, Dumbrăvești, Prislopu Mare. Suprafața: 35,2 km². Locuitori: 2 559 (1971); 1 868 (2008). Atestare documentară medievală: Drăganu (1502); Prislop (1511). Biserici: Drăganu (1892), Dumbrăvești (1890), Prislop (1839), Troiță amplasată pe locul Bisericii de lemn *Cuvioasa Paraschiva*, strămutată (1988) în Rezervația de arhitectură eclesiastică de la Mănăstirea Curtea de Argeș. Monument al eroilor: Drăganu (1936). Școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1957). Banca populară *Drăganul* (1910). Cooperativă Agricolă de Producție (1954-1990). Zonă cerealiară, pomicolă, forestieră, zootehnică. Exploatare de petrol. Firme înregistrate: 35 (2009). Turism rural. Căi rutiere spre Pitești, Râmnicu Vâlcea, Curtea de Argeș. Artă populară. Expoziție permanentă de istorie și etnografie. (G.C.).

DRĂGĂNESCU, S.G. (Curtea de Argeș, 20 martie 1872 - ?). Profesor, *matematică*, publicist. Studii liceale și universitare, București. Stagiul în Franța (1895). Activitate didactică: Liceul *Matei Basarab*, București; Facultatea de Matematică, București; Liceul Teoretic, Bârlad, Vaslui, director (1904). Redactor, ziarele: *Bârladul*, *Zorile* (1906). Diverse aprecieri publice. (I.I.B.).

DRĂGHESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș. Proprietari urbani, mici întreprinzători, editori, publiciști. Mai cunoscuți: **George C.D.**, director fondator, ziarul *Alarma Argeșului*; **Ioan C.D.**, girant-responsabil, revista *Alarma*; **Gheorghe C.D.** (v.). Atestări documentare: Muzeul Județean Argeș, Direcția Arhivelor Statului, Pitești, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș. Aprecieri publice. (F.P.).

DRĂGHESCU, Gheorghe C. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, mic

întreprinzător, editor, donator comunitar. Girant-responsabil, publicația *Ecoul Argeșului* (1903); director, ziarul *Alarma Argeșului*, Pitești (1904); redactor și păroprietar, ziarul *Coroana de oțel a României*, Pitești (1905-1908); director, ziarul *Veteranul*, Pitești (1911). Membru marcant, Societatea *Coroana de Oțel a Veteranilor Grade Inferioare Pitești*. Inițiator (1905), edificarea, prin subscripție publică, a *Statuii independenței* din localitate: piatră fundamentală, 1 octombrie 1906; arhitect, Ion Traianescu; sculptor, Dumitru Pavelescu-Dimo. Monument finalizat în martie 1907, aflat, astăzi, pe strada Crinului, Pitești. Articole, dezbateri cetățenești, interviuri. Importante aprecieri publice. (I.I.B.).

DRĂGHICEANU, Mathei M. (Târgoviște, Dâmbovița, 15 mai 1844 - Câmpulung, Muscel, 2 mai 1939). Membru de onoare al Academiei Române (23 mai 1933). Inginer, *mine și geologie*, cercetător științific, înalt funcționar de stat. *Stabilit la Câmpulung din 1886*. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1864), Școala de Mine, Paris, Franța (1872), Școala Politehnică, Aachen, Germania (1874). Inginer, Ocele Mari, Vâlcea (1874-1875); inspector, Salinele din România (1875-1878). Director: Școala Națională de Poduri, Șosele și Mine (1878-1880); Direcția Minelor Statului (1880-1885); Eforia Spitalelor Civile (1885-1886), București. Președinte: Consiliul Județean Muscel (1901); Casa Obștei Moșnenilor; Societatea de Înfrumusețare Urbană, Câmpulung (1901-1908). Membru fondator: Ateneul Român (1875); Societatea Națională de Geografie (1876); Institutul Geologic (1893), București. Concesionar, Cariera de Piatră *Țărânică*, Albeștii de Muscel (1908-1939). Donații materiale: construirea de școli în Muscel, edificarea Ateneului Român, București și a Vilei *Florica*, Ștefănești, Argeș. Volume importante: *Elemente de cosmografie* (1865); *Harta geografică geologică a Țării* (1890); *Fenomene tectonice în România* (1896); *Rusia contemporană* (1898); *Cauzele crizei monetare* (1900); *Euro-Asia* (1937). Numeroase studii, articole, comunicări, referate de specialitate. Contribuții deosebite la dezvoltarea cercetărilor din domeniile geologiei și economiei naționale.

Eponimie, stradă în Câmpulung, Argeș. Valoroase aprecieri publice. (S.D.V.).

DRĂGHICEANU ZAHARESCU, Maria (? - 1896). Profesor, *limba română-limba franceză*, poliglot. *Domiciliată la Câmpulung, Muscel (1880-1896)*. Prima femeie din România licențiată în *litere*, Universitatea din București. Căsătorită cu Mathei D. (v.). Volum important (traducere și pregătire pentru tipar): *Les tremblements de terre de la Roumanie et des pays environnants / Cutremurele de pământ din România și țările înconjurătoare*. Locație personalizată, postumă, *Vila Maria* (1902), Câmpulung, înnobilită, printre altele, cu inscripționarea maximei lui Vergilius (*Georgicele*): „*Labor improbus omnia vincit*” / „*Munca stăruitoare învinge totul*”. Diverse aprecieri publice. (V.P.).

DRĂGHICESCU, Dumitru I. (Zăvoieni, Măciuca, Vâlcea, 4 mai 1875 – București, 15 septembrie 1945). Mare proprietar funciar, sociolog, diplomat. *Integrat spațiului județului Argeș prin reședință, proprietăți, acțiuni comunitare, donații*. Liceul *Carol I*, Craiova, Dolj (1894), facultățile de Drept și de Filosofie, București (1901). Doctorat, *sociologie*, Paris, Franța (1904). Activitate didactică în Capitală. Misiuni externe (1916-1918), acreditat, Liga Națiunilor, Geneva, Elveția. Participant la Congresul Naționalităților, Roma, Italia (1918), ambasador extraordinar și plenipotențiar în Mexic (1934-1936). Volume importante: *Le problème du déterminisme social / Problema determinismului social* (1903); *Du rôle de l'individu dans le déterminisme social / Despre rolul individului în determinismul social* (1904); *Le problème de la conscience / Problema conștiinței* (1907); *L'idéal créateur / Idealul creator* (1914); *Psihologia poporului român* (1907, Paris; 1937, București). Numeroase studii, articole, cercetări în domeniile științelor socio-umane. Întinse suprafețe de teren, Măciuca (Vâlcea), Șuici și Sălătrucu (Argeș), donator, 200 de hectare pentru locuitorii săraci ai satului Păuleni, Șuici (1945). Expropriere, prin *Reforma Agrară* din 1945. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Constantin Gh. (n. București, 14 octombrie 1950). Economist, profesor universitar, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1972), Academia de Studii Economice, București (1982). Doctorat, *management*, București (1998). Activitate productivă: Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, Argeș (1968-1997); director general, Regia Autonomă *Regotrans*, Pitești (1997-2000); SC *Termo 2000 SA*, Pitești (2000). Prestații didactice: Universitatea din Pitești (1998 ~), decan, Facultatea de Științe Economice (2008 ~). Volume importante: *Managementul calității, I, II, III* (1999, în colaborare); *Managementul aprovizionării* (2004); *Managementul vânzării* (2008); *Managementul relațiilor cu furnizorii* (2008); *Managementul relațiilor cu clienții* (2009). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Contribuții la: reorganizarea sistemului gospodăriei comunale urbane din Argeș; evoluția specializărilor *Management, Marketing, Turism*, Universitatea din Pitești; înființarea Centrului de Consultanță și Asistență în Management. Diverse aprecieri publice. (M.C.S.).

DRĂGHICI, Ion F. (n. Suseni, Argeș, 25 august 1945). Matematician, cercetător științific gradul I, meteorolog. Școala *Medie Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1963), Universitatea din București (1968). Doctorat, *matematică*, Anglia (1977). Meteorolog, șef serviciu (1968-1985), director general (1985-1992), Institutul Național de Meteorologie și Hidrologie, București. Funcționar internațional (1992-2004), director, Programul de Educație și Perfecționare a Personalului (2004-2007), Organizația Mondială de Meteorologie, Geneva, Elveția. Consilier, director general, Administrația Națională de Meteorologie, București (2007~). Volume importante (autor, coautor): *Aproximația semigeostrofică în coordonate izotropice* (1977), Statele Unite ale Americii; *O nouă privire la ecuația omega* (1978), Anglia; *Frontogeneza de coastă a Mării Negre* (1983), Suedia; *Jetul troposferic carpatic și ciclogeneza pontică* (1987); *Dinamica atmosferică* (1988).

Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Colaborări didactice, universități din Capitală. Membru titular, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Lazăr C. (Rătești, Argeș, 18 mai 1912 – București, 28 mai 2007). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, manager. Liceul *Sfântul Sava*, București (1930), Facultatea de Agricultură, București (1935). Doctorat, *agronomie*, București (1972). Activitate în domeniu, Institutul de Cercetări Agronomice al României, București (1935-1942). Director, stațiuni experimentale agricole: Boianu, Cernăuți, Bucovina (1942-1944); Deveselu, Dolj (1944-1947); Câmpia Turzii, Cluj (1947-1953); Moara Domnească, Ilfov (1953-1958). Cercetător, Institutul de Cercetări pentru Cereale și Plante Tehnice, Fundulea, Călărași (1958-1981). Operă fundamentală: *Monografia orzului* (1964). Brevete, noi soiuri de orz, premiate la Salonul Național de Invenții, București. Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Cunoscut genetician. Premiul *Ion Ionescu de la Brad*, 1979, 1988 al Academiei Române. Membru titular și de onoare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, alte importante recunoașteri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Mircea Gheorghe D. (n. Târgoviște, Dâmbovița, 8 aprilie 1966). Inginer, înalt funcționar de stat, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1986*. Facultatea Tehnică, Pitești (1989), Facultatea de Inginerie, Universitatea din Pitești (1996). Activitate în domeniu: Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service *Dacia*, Ștefănești, Argeș (1986-2000). Subprefect de Argeș (2001-2004), președinte, Agenția pentru Dezvoltare Regională *Sud-Muntenia*, Călărași (2005-2006). Proiecte economice europene. *Deputat de Argeș*, Colegiul Nr. 2, Curtea de Argeș (2002-2012), reprezentând Alianța Partidul Social Democrat – Partidul Conservator. Inițiative legislative. Sportiv de performanță, *automobilism*, campion național, Cupa *Dacia Nova* (1999). Vicepreședinte, Federația Română de Automobilism Sportiv (2004-2006), alte

aprecieri publice. (C.D.B.).

DRĂGHICI, Octavian Liviu A. (n. Felmer, Brașov, 12 martie 1940). Profesor universitar, *biologie*. Școala Medie Mixtă, Victoria, Brașov (1957), Facultatea de Biologie, Universitatea din București (1964). Doctorat, *biologie*, Cluj Napoca (1976). Activitate didactică și de îndrumare metodică: Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior (1964-1980) / Universitatea din Pitești (1990-2010); licee din Pitești (1980-1983); Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1983-1990), inspector general (1989-1990). Președinte, Clubul Sportiv Studentesc, Pitești (1978-1982). Volume importante: *Anatomia și fiziologia omului, I* (1978); *Anatomia omului* (1983, 1989, în colaborare); *Fiziologia animală, I* (1994); *Histologie și embriologie animală* (2005, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări în reviste din țară și străinătate. Reuniuni științifice naționale și internaționale. Realizare distinctă: Muzeul de Științe Naturale și Agricole, facultatea de profil din Pitești (1970, în colaborare). Contribuții la evoluția învățământului superior din Argeș. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

DRĂGHICI ȘUTIC, Viorel (n. Leordeni, Argeș, 27 septembrie 1957). Jurist, diplomat de carieră. Facultatea de Științe Juridice, București (1982). Cercetător, Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale, București (1988-1989). Atașat, secretar III, Misiunea Permanentă a României la Organizația Națiunilor Unite, New York, Statele Unite ale Americii (1990-1992). Secretar III, Ministerul Afacerilor Externe, București (1992~). Studii, articole, reuniuni științifice pe teme de interes general. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGHITĂSCU, Dumitru I. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Topolog, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DRĂGOESCU, Dumitru Gr. (Secolul XIX). Proprietar funciar și urban (*serdar*), înalt funcționar public. *Primar al orașului Pitești, Argeș / președintele maghiștratuului* (1837-1938; 1840~1842). Deputat de Argeș în Adunarea Obștească Extraordinară, București (1842) pentru alegerea domnului Țării Românești, Gheorghe Bibescu (1842-1848). Realizări distincte favorabile dezvoltării așezării Pitești: delimitarea celor zece *mahalale*; pietruirea *ulițelor/străzilor* principale; repararea podului de lemn peste râul Argeș; stabilirea *barierelor* localității; numerotarea caselor; înființarea *oborului de vite*; pregătirea inaugurării clădirii Școlii Naționale. Atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (T.M.).

DRĂGOESCU, Grigore I. (Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 1792 - ?). Mare proprietar funciar și urban, *slujbaș* al Curții Domnești din Muntenia (*stolnic*). Case la Pitești, întinse suprafețe de teren în localitățile apropiate, venit anual: 6 000 lei. Înscris (1829) în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document oficial dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Atestări de arhivă. (S.I.C.).

DRĂGOI, Florea (n. Ionești, Buzoești, Argeș, 6 iunie 1938). Geolog, diplomat de carieră. Facultatea de Geologie-Geografie, București (1964). Colaborări didactice, Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1964-1966). Activitate specifică: atașat, Ministerul de Externe, București (1966-1968); secretar III, Ambasada României la Tirana, Albania (1968-1970); secretar II, Ministerul de Externe, București (1970-1975); secretar II, Ambasada României la Varșovia, Polonia (1975-1979). Expert, Ministerul Comerțului Exterior, București (1979-1991). Secretar I: Ministerul Afacerilor Externe, București (1990-1993); Ambasada României la Chișinău, Republica Moldova (1993 ~). Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.M.).

DRĂGOI, Ion M. (Vâlsănești, Mușătești, Argeș, 20 octombrie 1900 – Jilava,

Ilfov, 18/19 iulie 1959). Preot, proprietar funciar, militant politic anticomunist, martir. Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1928). Paroh, Nucșoara, Muscel (1929-1950). Adept al doctrinei național-tărăniste. Membru marcant, Grupul *Haiducii Muscelului*. Arestat (25 aprilie 1950), torturat de Securitate, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (deplasat la Pitești), deținut, inițial, cinci ani muncă silnică, apoi (1959), condamnat la moarte și confiscarea totală a averii. Executat, împreună cu alți 11 *partizani*, Penitenciarul Jilava, Ilfov (18/19 iulie 1959). Studii cu caracter religios, reuniuni culturale și pastorale, valea Râului Doamnei. Cruce memorială Poenărei, Corbi, Argeș, alte consemnări publice antume și postume. (I.I.P.).

DRĂGOI, Marian (n. Izvoru, Argeș, 2 noiembrie 1962). Economist, om de afaceri. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1981), Facultatea de Științe Economice, Craiova, Dolj (2006). Activitate productivă: Cooperativa *Constructorul*, Pitești. Director general SC *Building Astrom SA*, Pitești. Clădiri reprezentative executate după 1992: Centrul de Piese de Schimb Auto, Mioveni; blocuri, zone rezidențiale, Curtea de Argeș. Promovarea economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.)

DRĂGUȘANU, Eugeniu I. (Bădești, Pietroșani, Muscel, 28 februarie 1928 – Pitești, Argeș, 18 mai 2005). Inginer silvic, profesor, *tehnologie*, publicist. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1947), Facultatea de Exploatarea și Prelucrarea Lemnului, Brașov (1953). Activitate productivă, unitățile forestiere din: Stâlpeni (Argeș), Lugoj (Timiș), Zăvoi (Caraș-Severin), Combinatul de Prelucrarea Lemnului, Târgu Jiu, Gorj (1953-1964). Cadru didactic: Liceul Forestier, Curtea de Argeș; Grupul Școlar Construcții Nr. 2, Pitești (1964-1989), director adjunct (1970-1982). Volume importante: *Monografia satului Bădești Argeș* (2002), *Oameni de seamă din Bădești* (2004). Inițiator (în colaborare): sărbătorirea a 650 de ani de la atestarea documentară a localității Bădești, Argeș și înființarea muzeului sătesc. Diverse aprecieri publice. (I.D.P.).

DRĂGUȘIN (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Drăgolești, Cotmeana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, cadre didactice, oameni de cultură. Suprafețe de teren, case, inițiativă și donații comunitare. Mai cunoscuți: **Gheorghe D.** (Drăgolești, 1871 – Drăgolești, 1936), ctitorul Bisericii Ortodoxe din satul natal; **Nicolae Gh. D.** (Drăgolești, 17 iulie 1904 – Drăgolești, 13 februarie 1987), preot, importante demersuri și lucrări pentru dezvoltarea așezării; **Marin N.D.** (v.); **Constantin N.D.** (v.); **Valeriu N.D.** (v.); **Gabriela M.D.** (v.). Valoroase aprecieri publice. (S.P.).

DRĂGUȘIN, Constantin N. (Bascovele, Cotmeana, Argeș, 24 iulie 1931). Preot, compozitor, dirijor, profesor. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1950), Facultatea de Teologie, București (1954), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972). Doctorat, *teologie*, București (2006). Frate cu **Marin N.D.** (v.). Activitate didactică: Seminarul Teologic, București (1957-1961); Facultatea de Teologie, București (1961-1968); Liceul de Muzică *George Enescu*, București (1972-1984). Redactor, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București. Dirijor, Corala Patriarhiei Române (1984 ~), împreună cu Nicolae Lungu. Lucrări teologice, compoziții muzicale corale, concerte liturgice. Membru, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România (1996), alte aprecieri publice. (L.P.).

DRĂGUȘIN, Elena I. (n. Fetești, Ialomița, 22 octombrie 1939). Inginer chimist, cercetător științific gradul I. *Stabilită la Pitești din 1972*. Liceul *Vasile Alecsandri*, Bacău (1956), Institutul Politehnic, București (1961). Doctorat, *ingineria proceselor chimice*, București (1979). Activitate profesională: Combinatul Petrochimic / *Arpechim*, Pitești, Institutul de Cercetări Chimice, București, Laboratorul Pitești (1972-1998). Invenții brevetate. Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

DRĂGUȘIN, Gabriela M. (Mediaș,

Sibiu, 23 mai 1953). Solistă de operă (*mezzosoprană*), lied și oratoriu. *Domiciliu tradițional în Argeș (1958 ~)*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1972), Conservatorul *George Enescu*, Iași (1977). Fiica lui **Marin N.D.** (v.). Solistă, Filarmonica *George Enescu*, București (1977-1990); Opera Națională Română, București (1990~). Colaborări, numeroase concerte cu acompaniamentul unor orchestre simfonice prestigioase, alături de interpreți consacrați și dirijori renumiți, în țară și străinătate. Roluri lirico-dramatice importante în: *Norma*, de Vincenzo Bellini; *Nunta lui Figaro*, de Wolfgang Amadeus Mozart; *Carmen*, de Georges Bizet; *Aida*, *Trubadurul*, *Nabucco*, *Traviata*, de Giuseppe Verdi. Turnee naționale și internaționale. Contribuții la evoluția artei interpretative românești contemporane. Laureată, concursuri de interpretare artistică, alte aprecieri publice. (L.P.).

DRĂGUȘIN, Ion P. (n. Călinești, Muscel, 13 august 1939). Medic, *interne*, general de brigadă, publicist. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1956), Facultatea de Medicină, București (1962). Stagiul în Italia (1990). Primariat (1974). Medic: unități militare operative din Ilfov și București (1962-1975; 1987-1991); Direcția Medicală și Policlinica Ministerului Apărării Naționale, București (1975-1987; 1991-2001); Șef Stat Major, Institutul Medico-Militar, București (1990-1991). Medic șef, spitale temporare de campanie, România și Angola. Consilier, probleme speciale NATO și integrare europeană, Ministerul Sănătății, București (2001-2009). Volume importante: *Profilaxia și combaterea bolilor infecțioase* (1982); *Manual de instrucție sanitară* (1982); *Posibilități de tratament, spitalizare și asigurare cu medicamente, sânge conservat și oxigen pe teritoriul României* (1984); *Regulamentul asigurării medicale în luptă* (1987). Studii, *Revista de Medicină Militară*, București. Reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (C.C.).

DRĂGUȘIN, Marian G. (n. Dedulești,

Morărești, Argeș, 19 mai 1967). Medic veterinar, om de afaceri. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1986), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1991). Doctorat, *medicină veterinară*, București (2009). Patron fondator, SC *DGM International SA*, Pitești, Centrul Comercial *New Planet*, Pitești. Acționar majoritar: Depozitul *Vinalcool*, Ștefănești; Fabrica *Pitber*, Pitești, retransacționată ulterior. Director coordonator, Oficiul Județean de Consultanță Agricolă (2009~). Promovarea economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (L.M.M.)

DRĂGUȘIN, Marin N. (n. Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 10 noiembrie 1929). Preot, om de cultură. Seminarul Teologic, Râmnicu Vâlcea (1948), Facultatea de Teologie, Sibiu (1952). Diacon: secretar al Protopopiatului Mediaș, Sibiu (1952-1958); Biserica *Sfântul Gheorghe*, Pitești (1958-1963). Hirotonit preot (1962). Paroh, Biserica *Sfântul Ioan Botezătorul*, Pitești (1963-2007). Secretar, Protopopiatul Pitești (1959-1985). Membru, solist, dirijor secund, formații corale, Palatul Culturii, Pitești (1959-1966); dirijor fondator, *Corala Bărbătească a Preoților din Protopopiatul Pitești* (1958-1999). *Hirotesit* iconom stavrofor (1968). Donator comunitar (împreună cu frații săi): casa părintească, teren (1,5 ha), alte construcții pentru înființarea Căminului de Bătrâni, Drăgolești, Cotmeana, Argeș; beneficiar, Consiliul Județean Argeș (2006). Volume importante (în colaborare): *Trepte spre cer* (2002); *Tărâmul tăcerii. Cimitirul Sfântul Gheorghe din Pitești* (2008). Scriere omagială dedicată: *Preotul Marin Drăgușin. Pagini de portret* (2009), alte valoroase recunoașteri publice. (S.P.).

DRĂGUȘIN, Valeriu N. (Drăgolești, Cotmeana, Argeș, 10 octombrie 1942 – Pitești, Argeș, 31 iulie 2001). Preot, profesor, publicist. Seminarul Teologic, Craiova (1962), Facultatea de Teologie, București (1967). Frate cu **Constantin N.D.** (v.) și **Marin N.D.** (v.). Activitate didactică (muzică): Școala Munteni-Buzău, Ialomița, Liceul Căzănești, Ialomița (1967-1970); Seminarul Teologic, Pitești (1991-1995); Facultatea de Teologie Ortodoxă, Pitești

(1995-2001). Hirotonit preot (1970), Parohia Bradu de Sus, Argeș. Hirotesit iconom stavrofor (1985), protopop, Protopopiatul Pitești (1985-1991). Paroh, Biserica *Sfânta Treime* (Beștelei), Pitești (1988-2001). Membru, solist, corepetitor, *Corala Bărbătească a Preoților din Pitești*. Volume importante: *Marea vieții* (1999); *Formare și trăire duhovnicească în lumina Sfintei Evanghelii după Matei* (2001); *Trepte spre cer* (2002, în colaborare, postum). Realizator, emisiunea săptămânală TV *Lumină călăuzitoare*, Pitești. Articole, studii, comunicări în revistele de specialitate. Diverse recunoașteri publice. (S.P.).

DRĂGUȚ, Dumitru Gh. (n. Govora, Uda, Argeș, 23 februarie 1941). Lucrător industrial, economist, militant politic, parlamentar. Liceul Ștefănești, Argeș (1964), Facultatea de Economie, București (1981). Activitate productivă: Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași, Argeș (1958-1964); Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1965-1976); Fabrica de Matrițe, Pitești (1987-1989); Cooperativa de Consum, Ștefănești, Argeș (1990-1992). Funcții publice: Comitetul Județean Argeș al Partidului Comunist Român, instructor (1981-1985), șef secție (1986-1987): președinte, Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Vedea (1985-1986); secretar, Primăria Ștefănești, Argeș (1989-1990). Președinte fondator, Filiala Pitești, Partidul Socialist al Muncii (1991-2002). Secretar executiv, Organizația Argeș, Partidul Social Democrat (2002-2008). *Deputat de Argeș* (1992-1996), reprezentând Partidul Socialist al Muncii, Comisia pentru Industrii și Servicii. Inițiative legislative, interpelări, reprezentări externe, interviuri, emisiuni *media*. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

DRĂGUȚ, Gabriel (Curtea de Argeș, 1953 - Pitești, Argeș, 1990). Arhitect. Liceul / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1971), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1977). Activitate în domeniu: Institutul de Proiectare, Pitești (1977-1987; 1989-1990); Algeria (1987-1989). **Proiecte finalizate prin construcții** (în colaborare): blocuri și spații publice din cartierul *Trivale*, etapa II (1981-

1983) și zona *Maior Șonțu-Rosetti* (1983-1984), Pitești; zona centrală Curte ade Argeș (1985-1988); Piața comercială Ceair / *Calea București*, Pitești (1981). Reuniuni tematice naționale sau internaționale, interviuri. Membru, Uniunea Arhitecților din România. Contribuții la evoluția arhitecturii contemporane românești. Aprecieri comunitare antume și postume. (D.I.G.).

DRĂGUȚESCU, Constantin I. (Secolul XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Hârșești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

DRĂGUȚESCU, Constanța (A doua jumătate a secolului al XIX-lea – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Hârșești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Alexandru (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Bârlogu și Buta, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Dumitru (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Cornățelu, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRISTORIANU, Fulvia Al. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Teiu, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare*

din 17 iulie 1921, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DRUGĂNESCU, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XVIII - Începutul secolului XIX). *Mare proprietar funciar din Muscel*, slujbaș al Curții Domnești de la București, înalt funcționar de stat. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, localitatea Retevoiești, plasa Râurilor, Muscel. *Căminar*, atribuit în strângerea dării pentru băuturi spirtoase, agreat de ultimii domni fanarioți ai Țării Românești. Ispravnic al județului Muscel (1821-1822). Adaptare la cerințele înnoitoare ale timpului. Edificarea culei de la Retevoiești (1822), alte inițiative specifice trecerii de la societatea medievală spre modernitate. (I.I.Ș.).

DRUGĂNESCU, Grigore S. (București, 1779 - ?). Mare proprietar funciar și urban din Argeș și Muscel, *slujbaș* al Curții Domnești de la București (*paharnic*). Case în Pitești, întinse suprafețe de teren și moară la Oești/Corbeni, vii în județul Muscel. Înscriș (1829) în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document oficial dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Atestări de arhivă. (A.Ș.).

DRUMUL GIURGIULUI (Secolul XV ~). Cale rutieră tradițională, existentă și astăzi, amintită la 27 septembrie 1421, între Dunăre și Transilvania. Ajungea, dinspre sud, la Pitești, Argeș, apoi, *pe sub dealuri*, la Câmpulung, Muscel și, *prin munți*, la Brașov. Folosit pentru transportul mărfurilor între *schelele* fluviale și orașele de la nord de Munții Carpați. Numeroase atestări documentare medievale, moderne, contemporane. Reabilitări succesive. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL BUCUREȘTI –PITEȘTI–RÂMNICU VÂLCEA / DN7. Traseu rutier de importanță europeană, intersectat, la Pitești, cu *direcționări* spre alte puncte de referință națională și internațională. În reședința Argeșului (1864): sediul unei *circumscripții* (din cele 12 ale Principatelor Unite) pentru întreținerea drumurilor și podurilor, aparținând Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului, Lucrărilor Publice.

Structuri asemănătoare inclusiv astăzi. **Tronsonul 1: București-Pitești** (115km). *Șoseluit*: 1845, proiect elaborat de Balzano din Triest (arhitect); 1859-1867, lucrări conduse de inginerul Spiridon Vorceanu (1834-1903). Reabilitare, sistematizare, betonare/asfaltare, succesiv, după 1922 și 1950, două benzi de circulație. Unește, în județul Argeș, localitățile: Leordeni, Topoloveni, Călinești, Ștefănești, Pitești. Denumit *Drumul Vechi* dinspre Capitală. Confluente cu *artere* ale județului Dâmbovița. Până în 1967-1973 (construirea Autostrăzii AI), principală modalitate pentru traversarea Câmpiei Române. **Traseul 2: Pitești - Râmnicu Vâlcea** (61 km). Amenajat, pentru activitate permanentă, după 1864. Reabilitare, sistematizare, betonare/asfaltare, deceniile 1950-1970, două benzi de circulație. Unește, în zona colinară a Argeșului, localitățile: Pitești, Bascov, Drăganu, Morărești. La intersecția cu *DN 7C*: **pasaj subteran** de mare capacitate, inaugurare, 22 octombrie 2008 (prelungirea *Centurii de Est* a municipiului Pitești, funcțională, 19 noiembrie 2007); costuri, peste șapte milioane euro, finanțare guvernamentală; executant, Firma *Astaldi SPA*, Italia; integrare în viitoarea autostrada Pitești - Râmnicu Vâlcea - Sibiu (*Coridorul IV Paneuropean*). Numeroase atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL CERBU–COSTEȘTI–ALEXANDRIA / DN 65A. Cale rutieră importantă a județelor Argeș și Teleorman (100 km), integrată Câmpiei Gavanu-Burdea și Câmpiei Române. Reabilitare, sistematizare, asfaltare, perioada 1975-1980, două benzi de circulație. Unește, pentru Argeș, localitățile: Cerbu/Albota, Costești, Buzoești, Recea, Izvoru, Râca, Popești, până la intrarea în județul Teleorman. Confluente cu traseul prin Roșiori de Vede. Atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL PITEȘTI–CÂMPULUNG–BRAȘOV / DN 73. Traseu rutier de importanță europeană, integrat zonelor colinare, subcarpatice și montane ale Argeșului, Muscelului, Țării Făgărașului, Țării Bârsei. **Tronsonul 1: Pitești-Câmpulung** (53 km).

Șoseluire: 1859-1867. Reabilitare, sistematizare, betonare/asfaltare, succesiv, după 1922 și 1960, două benzi de circulație. Unește în zona Argeș-Muscel, localitățile: Pitești, Mărăcineni, Budeasa, Mioveni/Clucereasa, Stâlpeni, Mihăiești, Schitu-Golești, Câmpulung. Confluente cu *arterele*: Mărăcineni-Mioveni/Colibași (modernizată în 1973); Clucereasa – Davidești – Vulturești – Hârtiești – Boteni – Mioarele/Suslănești – Valea Mare-Pravăț (*Drumul Vechi* dintre Argeș și Muscel); Schitu-Golești-Curtea de Argeș. **Tronsonul 2: Câmpulung-Brașov** (85 km). *Șoseluire* după 1864. Reabilitare, sistematizare, asfaltare, perioada 1960-1975, două benzi de circulație. Unește, pentru județul Argeș, localitățile: Câmpulung, Valea Mare-Pravăț, Dragoslavele, Rucăr, Dâmbovicioara, până la intrarea în județul Brașov. Confluente cu *artera* spre Târgoviște: Valea Mare-Pravăț-Stoenești-Cetățeni (limita cu județul Dâmbovița). Numeroase atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL PITEȘTI–CURTEA DE ARGEȘ–BARAJUL VIDRARU / DN 75; DN 7D. Traseu rutier de importanță majoră pentru zonele colinară, subcarpatică, montană ale Argeșului. **Tronsonul 1: Pitești–Curtea de Argeș** (36 km). Adaptat activității permanente după 1864. Reabilitare, sistematizare, asfaltare, deceniul 1950 și 1960, două benzi de circulație. Unește localitățile: Curtea de Argeș, Albeștii de Argeș, Corbeni, Arefu. În continuare, spre județul Sibiu, Drumul Național Transfăgărașan. Numeroase atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL PITEȘTI–DRĂGĂȘANI / DN 67B. Cale rutieră importantă a județelor Argeș, Olt, Vâlcea (75km), aflată în zona Piemontului Cotmeana. Reabilitare, sistematizare, betonare/asfaltare, (1970-1975), două benzi de circulație. Unește, pentru Argeș, localitățile: Pitești, Moșoaia, Poiana Lacului, Vede, până la intrarea în județul Olt. Confluente cu traseele: Pitești-Slatina; Pitești-Râmnicu Vâlcea. Diverse consemnări documentare. (G.P.).

DRUMUL NAȚIONAL PITEȘTI-SLATINA / DN 65. Traseu rutier de importanță europeană (70 km), integrat zonei de contact Piemontul Cotmeana-Câmpia Română. *Șoseluit:* 1845, proiect elaborat de Balzano din Triest (arhitect). Reabilitare, sistematizare, betonare/asfaltare, deceniile 1955-1975, două benzi de circulație. Unește, pentru Argeș, localitățile: Pitești, Albota/Cerbu, Lunca Corbului, până la intrarea în județul Olt. Confluente cu traseele: Cerbu/Albota-Costești-Alexandria Pitești-Drăgășani. Numeroase atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. **(G.P.)**.

DRUMUL NAȚIONAL SCHITU-GOLEȘTI-CURTEA DE ARGEȘ-BLIDARI / DN 72. Cale rutieră importantă pentru zona colinară a Muscelului și Argeșului. **Tronsonul 1: Schitu-Golești-Curtea de Argeș** (40 km), folosit, tradițional, ca *arteră* de legătură între reședințele domnești medievale Câmpulung și Curtea de Argeș. *Șoseluit* după 1864. Reabilitare, sistematizare, asfaltare, deceniul 1972-1982, două benzi de circulație. Finanțare parțială: Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare/*BIRD*. Unește localitățile: Schitu-Golești, Godeni, Berevoiești, Aninoasa, Domnești, Mușătești, Curtea de Argeș. Confluente cu traseul Pitești-Câmpulung-Brașov. **Tronsonul 2: Curtea de Argeș-Blidari** (30 km). Reabilitare, sistematizare, asfaltare, deceniul 1975-1985, două benzi de circulație. Unește localitățile: Curtea de Argeș, Tigveni, Ciofrângeni, Blidari/Vâlcea. Confluente cu traseele: Curtea de Argeș – Pitești; Pitești – Râmnicu Vâlcea. Diverse atestări documentare, descrieri geografice, consemnări turistice. **(G.P.)**.

DRUMUL NAȚIONAL TRANSFĂGĂRĂȘAN (1974~). Magistrală rutieră alpină realizată în 1970-1974, de la Barajul *Vidraru*, Arefu (Argeș), la Cârțișoara (Sibiu), 90 km lungime (55 km în Argeș / **sud**; 35 km în Sibiu / **nord**; șase metri lățime carosabilă, căi unidirecționale). Altitudine maximă: 2 042 m, Masivul Făgăraș. Concepție autohtonă: Institutul de Proiectări al Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de

Construcții, București (1968-1970), șef de proiect: Mihai Ionescu (versantul sudic); Teodor Guțu (versantul nordic); Ion Cazan (ramificații trasee); Boris Alexa (copertine de protecție). Investiție de stat. Constructori (1970-1974): Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor; Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, coordonator, Aurel Ungur, secretar de stat; Ministerul Energiei Electrice; unități de geniu din Ministerul Apărării Naționale (peste 3 000 de militari), comandant, general Vasile Șlicariu. **Versantul de sud** (*Vidraru* – Bâlea Lac), inclusiv tunelul (887 m lungime) pe sub vârful Iezerul Caprei (2543 m), între Capra și Lacul Bâlea: regimentul de geniu, Râmnicu Vâlcea, comandant, colonel Ștefan Bediu; Întreprinderea de Construcții Forestiere, Râmnicu Vâlcea, director Ion Zăvoianu; Șantierul Câmpulung, inginer șef, Nicolae Gulie (v.). **Versantul de nord** (Cârțișoara – Bâlea Lac): unități de geniu, Alba Iulia, comandant Nicolae Mazilu; Întreprinderea de Construcții Forestiere, Brașov, director, Viorel Popovici. Tunelul rutier de creastă: Grupul de Șantiere Construcții Hidroenergetice, Argeș, director, Nicolae Părunescu (v.). Drum forestier conex (35 km, *Vidraru* – Cumpăna). Lucrări speciale (în total): circa 4 000 000 m³ terasamente; 28 de poduri și viaducte; 550 de podețe; 54 km parapete; 26 000 m³ ziduri de sprijin. În *Harta României* (2010): de la Bascov / Argeș, la Cârțișoara / Sibiu, 151 km. Inaugurare: Nicolae Ceaușescu (v.), 20 septembrie 1974. Facilități de transport între Muntenia și Transilvania, trasee și cabane turistice, sporturi de iarnă, alpinism, activități forestiere, exerciții strategice. **Sciere monografică:** Eugen Boc (1976); consemnări documentare, Otto Breuer. Numeroase descrieri geografice, istorice, literare. **(I.D.P.)**.

DRUMUL OLACULUI (Secolul XV ~). Denumire medievală pentru traseul rutier București-Pitești-Câineni, poștă cu cai, puncte de oprire la fiecare 20 de km. Ramificații spre: Târgoviște (la Găești), Craiova (din Pitești). În Argeș, stații de poștă cunoscute: Cărcinov / Topoloveni, Pitești, Curtea de Argeș, Arefu. Refacere în: 1846-1848; 1862-1866; 1936 - 1960. Numeroase atestări documentare. **(G.P.)**.

DRUMUL VOIEVOZILOR (Secolul XIV ~). Arteră rutieră colinară, de la Schitu Golești (Muscel), la Curtea de Argeș, 40 de km lungime. Amenajări succesive (1714; 1877-1878; 1916). Modernizare în 1982-1985 (DN 73C): șase metri parte carosabilă, opt metri platformă, 40-60 km/h viteză de *croazieră*. Proiect autohton, finanțare bugetară și internațională. Lucrări executate de șantiere ale Ministerului Transporturilor, coordonate prin Secția *Drumuri Naționale*, Argeș, inginer șef Ion Gheorghe (v.): 600 000 m³ terasamente, importante consolidări, variante de traseu, poduri, podețe, ziduri de sprijin. Conexiuni directe spre Pitești și Câmpulung. Localități tradiționale, activități economice, turism rural. *Monumentul drumarilor*, pe *muscelul* dintre Schitu Golești și Godeni, *trei travee* sculptate, sugerând legăturile dintre capitalele medievale ale Țării Românești (Curtea de Argeș, Câmpulung, Târgoviște). Descrieri geografice, istorice, literare. (G.P.).

DRUȚĂ, Gheorghe M. (n. Drăgășani, Vâlcea, 11 ianuarie 1944). Inginer mecanic, cercetător științific gradul I, manager. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie, Drăgășani, Vâlcea (1961), Institutul Politehnic, București (1966). Stagii: Germania, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *științe tehnice*, București (1994). Activitate permanentă de cercetare, Centrul de Studii și Proiectare, Întreprinderea de Autoturisme *Dacia Colibași / Mioveni*, Argeș: inginer (1966-1968); șef laborator (1969-1990); șef secție (1990-1994); director tehnic (1994-1997); consilier tehnic coordonator (1997-2002); coordonator proiect (2002-2005). Șef serviciu (2005-2007), Direcția Inginerie Auto, Compania *Dacia-Renault*, Mioveni. Director proiect (2007~), Asociația Constructorilor de Automobile din România, Pitești. Inițiator, laboratorul de cercetare și testare, autorizat internațional, omologare *familia Dacia*. Volum important: *Metode și mijloace moderne pentru încercarea automobilelor* (1985, în colaborare). Studii, analize, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Membru, organizații specializate din România, alte aprecieri publice. (E.H.).

DUGAN, Silvia C. (n. Pitești, Argeș, 24 mai 1955). Economist, publicist. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1978), Academia de Științe Economice, București (1970). Doctorat, *relații economice internaționale*, București (2003). Economist: Atelierele *Grivița Roșie*, București (1978-1992); firme private din Pitești (1992-1999). Activitate didactică: Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1999~), decan, Facultatea Finanțe-Contabilitate (2007~). Volume importante: *Management internațional* (2002); *Managementul proiectării și derulării afacerilor economice internaționale* (2003); *Tehnici de plăți și garanții în afaceri economice internaționale* (2003). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Contribuții la evoluția învățământului superior particular din Argeș. Aprecieri publice. (I.I.V.).

DUINEA, Ion (Secolul XX). Proprietar funciar, cooperator, parlamentar. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Mozăceni (1965-1969), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, întâlniri cu alegătorii, preocupări privind sporirea potențialului economic al zonei de sud a Argeșului. Diverse inițiative. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DULICĂ, Ion N. (n. Drăganu, Argeș, 1 iulie 1953). Sportiv de performanță, *lupte greco-romane*, profesor, *educație fizică*, antrenor. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1971), Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1981), Facultatea de Științe, Specializarea *Educație Fizică și Sport*, Universitatea din Pitești (1995). Legiferat, cluburile: *Muscel*, Câmpulung; *Steaua*, București; *Dacia*, Pitești. Numeroase titluri naționale, juniori, tineret, seniori (*Categoria 57 de Kg*). Locul I: Campionatul Balcanic de Tineret, Bulgaria (1972); Campionatul Mondial de Tineret, Statele Unite ale Americii (1973). Locul III: Campionatul European de Seniori, Spania (1974). Metodist (1983-1989), președinte (1989-2000), Clubul Sportiv *Dacia*, Pitești; director executiv (2000-2002), Clubul Sportiv *Het V*, Pitești; șef complex *Atletică Grea* (2002 ~),

Direcția de Sport și Tineret Argeș. Antrenor. Prestații didactice: colegiile *Ion C. Brătianu* și *Zinca Goleșcu*, Pitești (2004~). Maestru emerit al sportului (1973), alte aprecieri comunitare. (L.V.M.).

DUMA, Aurel (Baba, Coroieni, Maramureș, 25 iulie 1919 – București, 25 martie 1993). Diplomat de carieră, demnitar, parlamentar, militant politic. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin inițiative economice, sociale, administrative*. Studii liceale și universitare în Bururești. Membru marcant, Partidul Muncitoresc Român / Partidul Comunist Român, reponsabilitate în Comitetul Central, București: adjunct șef de secție (1954-1960); șef al Cancelariei (1972-1979). Funcții publice: secretar, Consiliul General al Asociației Române de Legături cu Uniunea Sovietică / *ARLUS*, București (1951-1954); președinte, Uniunea de Cultură Fizică și Sport din România (1960-1966). Ambasador extraordinar și plenipotențiar, Republica Populară Chineză (1966-1972); ministru secretar de stat, Ministerul Afacerilor Externe, București (1978~1989). Numeroase misiuni oficiale din partea Guvernului României în state din Africa, America de Nord, Europa. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Costești (1975-1980), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Demersuri legislative privind creșterea potențialului industrial din sudul județului Argeș. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMA, Nichita/Vasile (Săcalu de Pădure, Brâncovenești, Mureș, 26 aprilie 1864 – Curtea de Argeș, 16 aprilie 1936). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române. *Activitate ecleziastică în Argeș-Muscel*. Liceul Năsăud, Bistrița-Năsăud (1883), Institutul Teologic *Andrei Șaguna*, Sibiu (1888). Profesor, Hodac, Mureș (1888-1890), preot paroh, Jabenita, Solovăstru, Mureș (1890-1912). Protopop: Cetatea de Piatră, reședință Târgu Lăpuș, Maramureș (1912); Reghin, Mureș (1923). Senator în Parlamentul României (1922-1926), reprezentând Partidul Național Român. *Episcop al Argeșului (1923-1936)*. Organizarea cancelariei și a gospodăriei eparhiale; preluarea

în administrație, de la Societatea Clerului *Frăția*, a Școlii de Cântăreți Bisericești, Curtea de Argeș. Lucrări de restaurare, sediul Episcopiei; reabilitarea și extinderea mănăstirilor păstorite. Consolidarea vieții monahale. Scrieri în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.P.).

DUMINICĂ, Petre F. (Drăganu, Argeș, martie 1927 – București, 2004). Militant politic, înalt funcționar de stat, diplomat. Liceul Industrial, București (1946), Facultatea de Economie, București (1965). Activitate productivă: *Uzina Malaxa/23 August*, București (1946-1952), *lider*, organizația de tineret (1952-1960). Membru marcant, Partidului Muncitoresc Român / Partidului Comunist Român: secretar, Organizația Argeș (1960-1966); prim-secretar, comitetele județene Argeș (1966-1970), Botoșani (1970-1975), Giurgiu (1986-1988), președinte, consiliile populare județene, funcții unificate în 1968; șeful Cancelariei, Secretariatul Comitetului Central, București (1975-1982). Ambasador extraordinar și plenipotențiar, Republica Populară Bulgară (1982-1986). *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Drăganu, reprezentând Frontul Democrației Populare (1965-1969). Contribuții directe la evoluția dezvoltarea postbelică a zonei Argeș-Muscel. Diverse recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

DUMINICĂ, Vasile P. (n. Merișani, Argeș, 14 septembrie 1959). Petrolist, militant politic, jurist. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1985), Școala de Aviație Sportivă / *Parașutism*, București (1991), Facultatea de Drept, Universitatea *Titu Maiorescu*, București (2009), Facultatea de Psihologie, Universitatea *Spiru Haret*, București (2009). Activitate productivă: Întreprinderea Componente Electronice Pasive, Curtea de Argeș (1976-1977); Trustul de Petrol, Pitești, schelele Bascov și Moșoaia (1977-1989). Participant direct, în Argeș, la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor revoluționare antitotalitare din decembrie 1989; comandant, *Garda Civilă*, Pitești (22 decembrie 1989 - 1 iulie 1990); secretar, Comitetul / Consiliul Frontului Salvării Naționale Argeș (22 decembrie 1989 - 9

februarie 1990); secretar executiv, Consiliul Provizoriu de Uniune Națională Argeș (9 februarie 1990 - 1 iulie 1990). Elaborarea și conservarea unor documente valoroase ale timpului. Președinte fondator, *Club 22 / Comitetul Central, Filiala Argeș* (1992). Numeroase reuniuni pe diverse teme. Consemnări memoriale, interviuri, emisiuni *media*. Ofițer, Inspectoratul de Poliție Argeș (1990-2007), locotenent colonel. Aprecieri publice. (D.B.).

DUMITRACHE, Carmen Elena C. (n. Pitești, Argeș, 13 ianuarie 1969). Ziarist, realizator *media*, manager. Liceul Industrial Nr. 4 / Grupul Școlar de Chimie *Costin D. Nenițescu*, Pitești (1987), Facultatea de Jurnalism, Universitatea *Hyperion*, București (1997). Activitate permanentă la Pitești: redactor, Radio-Televiziunea *Aplha* (1999-2007); redactor, Centrul Cultural (2007-2009); director, Centrul Cultural (2009~). Emisiuni televizate distincte: *Viața în direct* (2001~). Colaborări redacționale: *Informația piteștenilor* (2007~). Continuarea și îmbunătățirea conținutului festivalurilor de anvergură din Pitești: *Dansul Florilor* (Concurs Național de Dans Sportiv); *Zavaidoc* (Muzică Lăutărească Veche); *Leoaică Tânără, Iubirea* (Concurs Național de Poezie). Diversificarea spectacolelor dedicate *Simfoniei Lalelelor; Zilelor Piteștiului; Unirii Basarabiei cu Statul Român; Zilei Îndrăgostiților*. Stabilirea unei strategii dinamice privind colaborarea cu importante instituții de învățământ și cultură, asociații, uniuni profesionale, foruri științifice. Documentări externe: Republica Moldova, Serbia, Suedia. Interviuri, diplome de excelență, alte aprecieri comunitare. (I.E.C.).

DUMITRACHE, Eugeniu A. (n. Petrești, Coșești, Muscel, 6 august 1936). Inginer constructor, manager, expert tehnic autorizat. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Facultatea de Construcții Civile și Industriale, București (1959). Documentări în țări europene și asiatice (1974~1985). Activitate permanentă, Institutul de Proiectare / SC *Proiect Argeș SA*, Pitești: inginer proiectant (1959-1964), șef atelier

rezistență (1964-1985), director tehnic (1985-1990), director general (1990~). Proiecte reprezentative, finalizate prin construcții la Pitești: reabilitarea clădirii Teatrului *Alexandru Davila* (1963, 1978); dublarea podurilor peste Râul Doamnei și Argeș (1980); Bazinul Olimpic de Înot (1982); Hotelul *Muntenia II* (1976, structură de rezistență pe nucleu central); Complexul Comercial *Fortuna* și Blocurile A1-A5 (1982, structură de rezistență pe nucleu dual); blocuri înalte P+10/12 (1980~), structură de rezistență pe sistem glisat. Colaborări: schițe de sistematizare (așezări urbane și rurale); consolidarea unor monumente istorice; lucrări strategice. Studii, articole, interviuri. Adept al privatizării unităților de proiectare. Contribuții la evoluția Argeșului contemporan. Importante recunoașteri publice. (G.P.).

DUMITRACHE, Ioan G. (n. Dârmănești, Muscel, 26 august 1940). Inginer energetician, manager, profesor universitar. Membru corespondent al Academiei Române (21 iulie 2003). Școala Medie Nr. 1 *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Facultatea de Energetică, București (1962). Stagii în: Franța, Germania, Statele Unite ale Americii. Doctorat, *automatică*, București (1970). Activitate didactică permanentă, Facultatea de Automatică și Calculatoare, București (1962 ~). Rector, Universitatea *Politehnica*, București (2000-2004). Volume importante: *Tehnica reglării automate* (1980), *Regulatoare automate* (1985, în colaborare); *Introduction to Genetic Algorithms / Introducere în algoritmi genetici* (1995, în colaborare), *Rețele neuronale în identificarea și conducerea proceselor* (1999), *Algoritmi genetici* (2000, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări, publicate în reviste de specialitate. Conducător de doctorat. Colaborări constante cu universități din Uniunea Europeană. Președinte, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (1998 ~). Membru, Academia de Științe Tehnice din România (1999), alte prestigioase foruri naționale și internaționale în domeniu. *Doctor Honoris Causa*, universitățile din: Timișoara (2000); Craiova (2001); Pitești (2001); Arad (2005).

Premiul *Traian Vuia* al Academiei Române (1970). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior românesc, stimularea cercetării științifice fundamentale, evoluția Centrului Universitar Pitești. Valoroase aprecieri publice. (S.D.V.).

DUMITRACHE, Ioan N. (Godeni, Muscel, 11 septembrie 1910 – Jilava, Ilfov, 11 mai 1952). Ofițer de carieră, *stat major*, militant politic anticomunist, martir. Școala Militară de Infanterie, București (1934). Activitate de comandă: Regimentul 30 Infanterie, Muscel (1934-1942); Regimentul 91 Infanterie (1942~1944). Combatant, al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944); prizonier în Uniunea Sovietică (1944-1946). Luptător (1948-1950), Grupul *Haiducii Muscelului*. Arestat (27 martie 1950), torturat de Securitate, judecat, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (deplasat la Pitești), condamnat la moarte, degradare militară și confiscarea totală a averii. Executat, împreună cu alți șase inculpați, consemnări române memoriale. Aprecieri antume și postume. (I.I.P.).

DUMITRAȘCU, Gheorghe Gr. (n. Ivești, Galați, 21 septembrie 1937). Ziarist. *Stabilit definitiv în Pitești, Argeș din 1965*. Școala Medie Mixtă Nr. 1, Petroșani, Hunedoara (1956), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj, specializarea Filosofie-Pedagogie, Istorie (1965). Redactor, secretar de redacție: *Secera și Ciocanul* (1965-1974); revista *Argeș* (1974-1977); *Argeșul* (1989-1998). Șef catedră *filosofie*, Universitatea Politică a Județului Argeș (1977-1986; 1989). Președinte, Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist, Teiu (1986-1989), format din comunele Negrași, Rociu, Teiu. Volum important: *Culte neoprotestante din România* (1980). Numeroase articole, analize, interviuri, creații literare, apărute în publicații din Argeș. Membru: Uniunea Ziariștilor (1968-1977); Uniunea Ziariștilor Profesioniști (1991-1998), filialele Pitești. Aprecieri publice. (C.S.).

DUMITRAȘCU, Jean I. (n. Teiu, Argeș, 15 decembrie 1967). Editor, scriitor, manager cultural. Liceul *Nicolae Bălcescu* /

Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1986), Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, Pitești (2004); licență, *filosofie*, Universitatea din București (). Funcționar, *Cooperativa Muncitoarea*, Topoloveni, Argeș (1987-1990); director, Căminul Cultural Teiu (1990-1993); redactor, șef de secție, cotidianul *Argeșul liber / Argeșul* (1993-2004). Director, Centrul Cultural, Pitești (2004-2009). Director fondator, Filarmonica Pitești (2007 ~). Volume importante: *Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent* (2000); *Eminescu și Argeșul* (2000); *Și când gândesc la viața-mi...* (2001); *Năbădăiosul Zavaidoc* (2006); *Bătălia pentru Filarmonică* (2008). Redactor-șef / director; revista *Argeș* (2001~); *Caietele Vladimir Streinu*; *Informația piteștenilor*. Colaborator: Radio Oltenia, *România liberă*, *Cotidianul*. Reuniuni științifice și inițiative culturale pe diverse teme. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești (2006), Consiliul Director (2008), alte aprecieri publice. (M.S.).

DUMITRAȘCU, Liviu Gh. (n. Ciofrângenii, Argeș, 1 septembrie 1947). Profesor universitar, inginer, *tehnologie și informatică*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1965), Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat, *științe tehnice*, Ploiești (1986). Cercetător: Centrul de Cercetare și Proiectare pentru Aparatură Științifică, București (1970-1971). Activitate didactică, succesiv: Centrul de Perfecționare a Cadrelor din Administrație, București (1971-1980); Institutul/Universitatea de Petrol și Gaze, Ploiești (1980 ~), prorector (2000 ~). Volume importante: *Conversând cu calculatorul, I, II* (1985); *Totul despre... BASIC, I, II, III* (1989, 1990); *Informatică de gestiune* (în colaborare, 2000); *Dreamweaver MX* (2003); *Sisteme informatice de management* (2004). Studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale, granturi. Director executiv, Asociația Română de Parteneriat Economic, București (1997-2001); director, Institutul Național de Dezvoltare Economică, Ploiești (1995 ~); colaborări externe, state din Uniunea Europeană, preferențial medii universitare din Franța. Aprecieri publice. (A.Ș.).

DUMITRAȘCU, Vasile N. (n. Tecuci, Galați, 13 august 1928). Ofițer de carieră, *tancuri*, general. *Stabilit la Pitești din 1976*. Școala Militară de Ofițeri de Tancuri, Pitești, Argeș (1951), Academia Militară Generală, Facultatea de Tancuri, București (1955). Stagii: psihopedagogie militară (1972); arme întrunite și tancuri (1975). Activitate de comandă: plutonul tancuri, *Brigada 83* (1951-1952); batalionul tancuri, *Divizia 63 Infanterie* (1952-1955); birou conducere, Comandamentul Trupelor Blindate de Tancuri și Mecanizate, București (1955-1976). Comandant, Școala Militară de Ofițeri de Tancuri și Auto *Mihai Viteazul*, Pitești (1976-1981). Studii, articole, rapoarte, analize, publicate în reviste de specialitate. Filme didactice în domeniu, distinse la festivaluri militare din Europa (1970 ~ 1980). General de brigadă (r.) din 2008. Colaborări comunitare. Membru activ, asociații militare naționale, alte aprecieri publice. **(G.I.N.)**.

DUMITRAȘCU CÂRSTEA, Ion (n. Câmpulung, Muscel, 22 martie 1942). Manager sportiv. Studii liceale, Câmpulung, Argeș (1961) și universitare, București. Președinte/director, Clubul Sportiv *Muscelul*, Câmpulung (1977-2001): performanțe naționale și internaționale în pregătirea campionilor; dezvoltarea infrastructurii specifice; organizarea activităților de selecție și promovare a juniorilor; gestionarea unor importante competiții în domeniu. Aprecieri publice. **(N.M.)**.

DUMITRĂCHESCU, Ioan C. (Dobrești, Muscel, 5 februarie 1857 – Dobrești, Muscel, 5 aprilie 1928). Preot, învățător, om de cultură. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1878). Activitate ecleziastică și didactică: Dragomirești, Dâmbovița (1878-1879); Dobrești, Muscel (1879-1921); directorul școlii primare (1879-1908). Preocupări distincte pentru construcția și dotarea școlilor din Dobrești, edificate în 1897, 1914-1920. Adept al **Programului politic** prezentat de Ion Mihalache (v.). Insistențe pentru: promovarea cooperatismului rural; asocierea locuitorilor de la sate în organizații proprii; diversificarea activităților obștești spre *luminarea poporului*.

Membru, diverse foruri profesionale în domeniu, numeroase inițiative comunitare. Bust (1929), amplasat în fața Școlii Dobrești, evocări memoriale, alte aprecieri publice antume și postume. **(I.M.D.)**.

DUMITRESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș. Dirijori, instrumentiști, interpreți de muzică populară. Mai cunoscuți: **Nicolae D.**; **Simion D.**; **Constantin N.D.**; **Anghel N.D.**; **Alexandru N.D.**; **Gheorghe N.D.**; **Marin N.D.** Membri, importante orchestre profesionale și de amatori din țară, discografie. Participări la viața culturală argeșeană. Turnee externe. Aprecieri publice. **(L.P.)**.

DUMITRESCU, Alexandru N. (Pitești, Argeș, 8 noiembrie 1875 - Pitești, Argeș, 8/9 aprilie 1949). Profesor, *limba franceză*, jurist, parlamentar, înalt funcționar public. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1894), facultățile de Litere (1897) și Drept, București (1900). Stagiul în Elveția. Activitate didactică permanentă, Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1897~1935). Membru marcant: Partidul Conservator; Partidul Poporului; Partidul Național Liberal; președinte, Partidul Național *Nicolae Iorga*, organizația Argeș (1925-1926). Primar al orașului Pitești (1912-1913), președinte, Consiliul Comunal. Deputat de Argeș în Parlamentul României (1927-1928). Realizări urbanistice în Pitești: inaugurarea furnizării curentului electric pentru iluminatul public (15 decembrie 1913); așezarea pietrei fundamentale, *Hala mare de carne* (28 decembrie 1913), zona centrală a orașului (demolată după 1969); planul de amplasare a *Halei mici de pește*. Avocat, Baroul Argeș (1910-1948). Cărturar de prestigiu: studii, articole, traduceri, reuniuni științifice, consemnări memoriale. Arestat și anchetat de Securitate (1949), sinucidere, Parchetul Argeș. Locuință reprezentativă (1925), Bulevardul *Republicii* din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. **(T.M.)**.

DUMITRESCU, Constantin / Titu I. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Industriaș, manager.

Patron fondator (1912), Fabrica de Tăbăcărie și Pielărie, Găvana, Pitești, Argeș: capital investit, 27000 lei aur; putere instalată, 35 CP; 18 lucrători; producție anuală, 107 tone. (1927). La naționalizare (1948): 55 de salariați; 1 667 kg piei crude prelucrate în 24 de ore. Donator comunitar. Contribuții distincte la dezvoltarea economică a orașului Pitești în perioada interbelică. Aprecieri publice. **(T.C.A.)**.

DUMITRESCU, Constantin I. (Pitești, Argeș, 1 mai 1895 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie și artilerie*. Studii militare în România. Combatant: general, Primul Război Mondial (locotenent, 1917), remarcat în luptele de la Mărăști, Vrancea (iulie-august 1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944), colonel (1943), *Frontul de Vest* (1944-1945). General de brigadă (1946). Expert, Pirotehnia Armatei, București. Ordine și medalii române, germane, sovietice, alte aprecieri publice antume și postume. **(G.I.N.)**.

DUMITRESCU, Constantin I. (Bărbătești, Vâlcea, 30 mai 1936 – Pitești, Argeș, 12 iunie 1980). Istoric, publicist, cadru didactic universitar. *Stabilit în Argeș din 1961*. Școala Pedagogică, Râmnicu Vâlcea (1954), Universitatea Constantin I. Parhon București (1959). Doctorat, *științe istorice*, București (1974). Profesor, școlile Vaideeni (1959-1960) și Bodești, Vâlcea (1960-1961, director). Muzeograf, Complexul Muzeal Golești, Argeș (1961-1963). Catedra de Științe Sociale, Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1963-1980), conferențiar (1978). Decan, Facultatea Pedagogică (1976-1980). Volum important: *Dezvoltarea învățământului în județul Argeș. 1864- 1918* (1974). Studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Redactor responsabil, revistele: *Lucrări științifice* (1969); *Studii și comunicări* (1972); *Buletin științific* (1979), Centrul Universitar Pitești. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice antume și postume. **(S.I.C.)**.

DUMITRESCU, Dan H. (București, 22 februarie 1942 – Pitești, Argeș, 13 decembrie 2007). Inginer, informatician, manager. *Stabilit*

la Pitești din 1970. Liceul Nicolae Grigorescu, Câmpina, Prahova (1959), Institutul Politehnic, București (1965). Stagiul în Franța (1973). Inginer: Institutul de Proiectare Construcții și Utilaj Petrolier, București (1965-1966); Trustul Petrol Argeș (1966-1970). Director fondator, Centrul Teritorial de Calcul, Pitești (1970-1987; 1990-2001). Șef secție, Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1987-1990); cercetător, Societatea Servicii în Informatică, Pitești (2001-2002). Coordonarea proiectării, edificării, dotării și integrării funcționale (1970-1973) a Centrului Teritorial de Calcul, Pitești (noutate în materie); înființarea filialelor zonale; pregătirea personalului. Colaborări cu specialiștii de pe marile platforme industriale din Argeș, Vâlcea, Teleorman. Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Preocupări literare. Inițiative comunitare. Diverse aprecieri publice. **(E.H.)**.

DUMITRESCU, Grigore (Secolul XX). Proprietar urban. *Deputat de Argeș* în Parlamentul României (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiunii Intelectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politici liberale. Contribuții la evoluția spiritualității locale interbelice. **(C.D.B.)**.

DUMITRESCU, Ilie R. (Bărăștii de Cepturi, Olt, 1 iulie 1933 – Pitești, Argeș 25 decembrie 1990). Profesor gradul I, *limba română*, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1956*. Liceul Pedagogic, Craiova, Dolj (1952), Facultatea de Filologie, București (1956). Activitate didactică: Școala Vedea, Argeș (1956-1957); secțiile raionale de învățământ: Vedea (1957-1964); Pitești (1964-1965), șef secție (1965-1966); Comitetul Regional / Județean Argeș (1966-1970). Director adjunct, Liceul Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1970-1973); director, Școala Nr. 8, Pitești (1973-1980). Șef birou, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1980-1990). Activitate pentru: organizarea rețelei școlare în condițiile generalizării învățământului

elementar de opt/zece clase și a celui liceal de 12 ani; dotarea noilor locații; atragerea absolvenților de facultăți spre unitățile din zonele deficitare. Studii, articole, reuniuni științifice, consfătuiri metodice, interviuri. Aprecieri publice. **(D.I.G.)**.

DUMITRESCU, Ion Gh. (n. Oarja, Argeș, 4 octombrie 1951). Inginer mecanic, înalt funcționar public, manager. Liceul Industrial de Chimie, Pitești (1971), Institutul Politehnic *Traian Vuia*, Timișoara (1977). Inginer stagiar: Întreprinderea *Hidromecanica*, Brașov (1977-1978); șef serviciu, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service Auto *Dacia*, Ștefănești, Argeș (1978-1987); șef birou, Baza Județeană de Aprovizionare Tehnico-Materială, Pitești (1987-1990). Viceprimar (1990), primar (1990-1992), municipiul Pitești. Director SC *Universal SA*, Pitești (1992-1996). Vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (1996-2000). Preocupări economice particulare (2000 ~). Demersuri pentru: introducerea informatizării în comerț și activitate administrativă; privatizarea marilor magazine din zona centrală a municipiului Pitești; stimularea micilor investitori și a infuziei de capital străin în Argeș-Muscel. Organizarea *Simfoniei lalelelor*, Ediția XIV (1991). Diverse inițiative specifice economiei de piață. Aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

DUMITRESCU, Ion / Puiu (București, 5 octombrie 1914 – București, 7 decembrie 1988). Sportiv de performanță, *box*, actor de teatru și film, publicist. Actor: Teatrul Național, București (1949-1954); Teatrul de Stat din Reșița (1956-1959); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1958-1968). Roluri de referință: *Spătarul Dragomir (Vlaicu Vodă)*, Alexandru Davila); *Knurov (Fata fără zestre)*, Aleksandr Ostrovski); *Șeriful (Omul care aduce ploaia)*, Richard Nash); *Pavel (Surorile Boga)*, Horia Lovinescu); *Directorul (Mitică Popescu)*, Camil Petrescu). Partituri cinematografice în: *Răsună Valea* (1949), *Viața învinge* (1952). Volume și articole cu tematică sportivă, arbitru internațional de *box*. Membru, asociații în domeniile amintite, alte aprecieri publice. **(I.F.)**.

DUMITRESCU, Ionel (A doua jumătate a secolului XX – Începutul secolului XXI). Inginer, *telecomunicații*, ofițer de carieră, general, demnitar. *Domiciliu tradițional la Bogați, Argeș*. Studii liceale și universitare în Capitală. Doctorat, *științe tehnice*, București. Secretar de stat, Ministerul Apărării Naționale, Departamentul Telecomunicații Speciale, București (1990). Director general, SC *Procetel SRL*, București (2004 ~). General de brigadă în rezervă (1997). Documentări externe. Studii, articole, reuniuni în domeniu. Colaborări comunitare permanente în Argeș-Muscel. Diverse aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

DUMITRESCU, Nicolae / Nae Gh. (Voinești, Lerești, Muscel, 15 septembrie 1857 – Pitești, Argeș, 1948). Profesor *geografie*, înalt funcționar public, manager. Liceul *Matei Basarab*, București (1876), Facultatea de Științe, București (1880). Stagiul în Franța (1890-1892). Activitate didactică: Liceul Brăila (1880-1881); Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1881-1928; director, 1897-1900; 1901-1905; 1907). Primar al orașului Pitești (1907-1911; 1918), președinte, Consiliul Comunal. Inițiative urbanistice în Pitești: construirea clădirii Liceului Clasic de Băieți (1897-1899); coordonarea lucrărilor pentru alimentarea cu apă a localității (forarea a 25 de puțuri și dotarea Uzinei Gropeni); demersuri privind edificarea Teatrului Comunal (donator) și a Pieței Comerciale; canalizarea bulevardului pe distanța Centru-Gară; înființarea Societății de Electricitate; inaugurarea noii clădiri a școlii *Nicolae Simonide*, Pitești. Președinte: Societatea Corală *Armonia*; Filiala *Banca Românească*; Societatea de Electricitate, Pitești. Avocat, Baroul Argeș. Proprietăți imobiliare, Pitești, naționalizate (1952), retrocedate moștenitorilor (2006), clădire reprezentativă (1927), Bulevardul *Republicii*, arhitect Dumitru Ionescu-Berechet (v.). Contribuții distincte la evoluția reședinței Argeșului în etapele enunțate. Importante aprecieri publice. **(M.B.)**.

DUMITRESCU, Nicolae R. (Oarja, Argeș, 12 octombrie 1912 - București, 23 ianuarie 1939). Inginer chimist, ofițer de carieră, inventator. Specialist, Arsenalul Armatei

Române, București. Preocupări științifice în domeniile explozivilor și armelor antitanc, descoperiri folosite postmortem în Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Convingeri și activități de extremă dreapta, opozante structurilor guvernamentale. Deținut politic, București. Asasinat (23 ianuarie 1939), Prefectura Poliției Capitalei. Înhumat, biserica din Catanele, Câteasca, Argeș. Consemnări memoriale. Aprecieri publice controversate. (I.I.P.).

DUMITRESCU, Petre A. (n. București, 29 aprilie 1939). Actor de teatru și film. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul Vlaicu Vodă, București (1957), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București, *Clasa Dinu Negreanu* (1963). Actor: Teatrul de Stat din Reșița, Caraș-Severin (1963-1966); Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1966 ~). Roluri de referință: *Lelio (Să nu pui dragostea la încercare*, Pietro Antonio Locatelli); *Jimm (Omul care aduce ploaia*, Richard Nash); *Jeff (Jocul de-a vacanța*, Mihail Sebastian); *Petre Dinu (Titanic vals*, Tudor Mușatescu); *Radu (Casa cu două fete*, Mircea Ștefănescu). Premii de interpretare. Colaborări cu case de film din Capitală. Turnee artistice externe. Inițiative distincte: Laboratorul fotografic și Expoziția permanentă de fotografii, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești. Retrospectivă personală, *Clipe de viață*, Pitești, 2006. Membru, Uniunea Teatrală din România, alte recunoașteri publice. (I.F.).

DUMITRESCU, Petre Gr. (Pitești, Argeș, 8 septembrie 1876 - Pitești, Argeș, 15 august 1940). Jurișt, proprietar urban. Liceul de Băieți / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1894), Facultatea de Drept, București (1898). Avocat renumit, Baroul Argeș (1900-1940). Căsătorit (1907-1940) cu Ioana Odobescu (v.), fiica scriitorului Alexandru Odobescu (1834-1895). Apărarea și reprezentarea publică a intereselor mai multor familii importante din România. Oratorie, consemnări memoriale, reuniuni în domeniu. Aprecieri antume. (A.A.D.).

DUMITRESCU, Petre M. (Jupânești, Coșești, Muscel, 1891 - 7 iunie 1967). Instructor,

militant politic, manager. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1912). Activitate didactică: Drăgănești, Olt (1912-1913), Bădiceni, Mălureni, Argeș (1913~1938) director (1914-1916; 1918-1938). Combatant: Campania Balcanică (1913); Primul Război Mondial (1916-1918). Inspector, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1938-1943). Președinte, Consiliul Director, Banca *Dobrescu-Argeș*, Pitești. Membru activ, Partidul Național Țărănesc *Iuliu Maniu*, candidat pe listele pentru alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946. Deținut politic. Ordine și medalii militare, alte aprecieri publice. (S.R.R.).

DUMITRESCU, Sorin M. (n. Mihăești, Argeș, 16 martie 1961). Artist plastic, *pictură*, *design*, sociolog. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1980), Universitatea *Spiru Haret*, București (2009). Designer, Întreprinderea de Asistență Tehnică și Service Auto *Dacia*, Pitești (1984-2006); funcționar, Muzeul Județean Argeș (2006 ~). Expoziții personale sau de grup în: România (1989-2008), Franța (1990, 2004), Germania (1992). Lucrări în colecții publice și particulare din Europa. Aprecieri comunitare. (S.N.).

DUMITRESCU, Steliana Gh. (n. Buciumeni, Dâmbovița, 7 decembrie 1934). Medic primar, *pediatrie*, manager. *Stabilită în Pitești din 1960*. Școala Medie Tehnică Sanitară, Brașov (1953), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1959). Medic, dispensarele: Râul Alb, Dâmbovița (1959-1960); Ștefănești, Argeș (1960-1963); spitalele: Pitești (1963-1966; 1973-1995, șef secție 1984-1995); Ștefănești, Argeș (1966-1973). Primariat în 1978. Inspector (1973-1976), director adjunct (1976-1990), Direcția Sanitară a Județului Argeș. Cabinet particular (1995-2000). Activitate pentru: diversificarea profilului unităților specializate; înființarea creșelor și a grădinițelor; dezvoltarea fizică a copiilor antepreșcolari și preșcolari; pregătirea cadrelor medico-sanitare în domeniu. Studii epidemiologice și pe alte teme, reuniuni ministeriale sau externe. Membră: societăți profesionale naționale și internaționale de pediatrie; foruri obștești din Pitești. Aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRESCU, Vasile (n. Cocu, Argeș, 6 ianuarie 1932). Inginer mecanic, profesor universitar. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1953), Facultatea de Mecanică, Brașov (1971). Doctorat, *științe tehnice*, Brașov (1983). Inginer, *Întreprinderea Portul*, Sulina, Tulcea (1971-1972). Activitate didactică și de cercetare, Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1972-2000), decan, Facultatea de Inginerie (1992-2000). Colaborator, universități particulare din București, filiale locale (2002 ~). Volume importante (în colaborare): *Ciclurile mașinilor și instalațiilor termice* (1996); *Injecția de benzină* (1999). Numeroase studii, articole, comunicări, tematică prioritară, fabricarea autoturismelor. Inovator, motorul cu distribuție variabilă și experimentarea folosirii biogazului pentru alimentarea tractoarelor. *Marele Premiu*, Salonul Național, București (1981). Fondator, Baza de Cercetare, Facultatea de Inginerie, Pitești. Integrarea preocupărilor științifice în activitatea productivă. Membru, numeroase asociații profesionale în domeniu. Inițiative comunitare. Diverse aprecieri publice. (M.C.S.).

DUMITRESCU LAZEA, Ion I. (Voinești, Lerești, Muscel, 14 iulie 1907 - ? 1959). Mare proprietar funciar, jurist, militant politic anticomunist. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1925), Facultatea de Drept, București (1930). Avocat, Baroul Capitalei (1932-1958). Luptător, Grupul *Haiducii Muscelului*. Judecat în contumacie (1949), arestat (1959), torturat la Securitate, condamnat, 25 de ani muncă silnică, Tribunalul Militar, Regiunea a II-a, București (19 mai 1959). Decedat în detenție. Consemnări memoriale, alte aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

DUMITRESCU NEGRU, Traian Șt. (n. București, 13 noiembrie 1937). Medic primar, *laborator clinic*, manager. *Stabilit în Argeș din 1946*. Școala Medie / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1954), Facultatea de Medicină, București (1960), Stagii în: Anglia și Belgia (1993) Medic, circumscripțiile sanitare: Filipeni, Bacău (1960-1961); Stâlpeni, Argeș

(1961-1962); laboratoarele clinice: spitalul Curtea de Argeș (1962-1977), Spitalul Județean Argeș, Pitești (1977-2002). Primariat în 1991. Director, Direcția Sanitară a Județului Argeș (1990-1994). Contribuții la elaborarea *Legii sănătății* (1990). Studii, articole, rapoarte, reuniuni științifice naționale. Membru activ, asociații profesionale în domeniu. Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (C.C.).

DUMITRESCU NICULESCU, Iosif (n. București, 3 octombrie 1914). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Activitate în Argeș (1949-1968)*. Liceul *Cantemir Vodă*, București (1931), Facultatea de Medicină, București (1937). Specializare, clinici și spitale din Capitală (1937-1944). Prestații didactice, Facultatea de Medicină, București (1944-1947). *Primariat în 1947*. Activitate în domeniu, instituții din București (1947-1949). Șef, Secția Chirurgie, director, Spitalul Racovița, Muscel/Mioveni, Argeș (1949-1968). Observații, analize, studii, articole, prognoze, tratamente originale. Recunoscut pentru grija specială față de bolnavi și invocarea puterii divine în redobândirea sănătății (*Sfântul*). Diverse aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRICĂ, Valeriu (n. Teiu, Argeș, 8 septembrie 1940). Inginer mecanic, manager, parlamentar. Liceul Ștefănești, Argeș (1962), Facultatea de Mecanică Agricolă, Institutul Politehnic, Timișoara (1967). Activitate productivă permanentă, Stațiunea de Mașini și Tractoare, Teiu, Argeș: șef secție (1967-1972); director (1972-1998). *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Izvoru (1980-1984), reprezentând Frontul Unității Socialiste. Contribuții la dezvoltarea și mecanizarea agriculturii din zona de sud a județului Argeș. Diverse inițiative comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMITRU, Dragoș-Petre (n. București, 17 februarie 1964). Inginer constructor, ziarist, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin inițiative, economice, sociale, culturale*. Institutul de Construcții, București (1988). Activitate în domeniu : Trustul de Construcții Hidrotehnice, București (1988-

1990). Preocupări media în Capitală. Director, publicațiile: *Strada* (1990-1992); *Ancheta* (2000-2004); redactor șef: *Universul român* (1992-1993); *Atac la persoană* (1997-2000); comentator, *Actualitatea*, *Jurnalul național*, *Vocea României* (1993-1997). *Deputat de Argeș* (2004-2008), reprezentând, succesiv: Partidul *România Mare*; Partidul Conservator. Demers distinct: *Proiect* privind oficializarea denumirii *Județul Argeș-Muscel*, neaprobat legislativ. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMITRIU, Ion Cristian (Pitești, Argeș, 23 decembrie 1954 - Pitești, Argeș, 17 octombrie 2008). Inginer agronom, cercetător, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion. C. Brătianu*, Pitești (1973), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, București (1978). Doctorat, *științe agricole*, București (1994). Cercetător: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice, Pitești (1978-1992); Stațiunea de Cercetare și Producție pentru Viticultură și Vinificație, Ștefănești, Argeș (1992-1999). Activitate didactică, Universitatea din Pitești (1999 ~). Volume importante (în colaborare): *Lucrări practice de pedologie* (2000); *Cultura plantelor de câmp, a pomilor și a viței de vie* (2001); *Cultura viței de vie. Recomandări pentru micii producători* (2001); *Agrotehnică și biotehnologii agricole* (2002); *Viticultură practică cu elemente de viticultură ecologică* (2007). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (C.D.B.).

DUMITRU, Florea (n. Cerșani, Suseni, Argeș, 1 iunie 1932). Ofițer de carieră, *tancuri* și *auto*, general. Școala Militară de Ofițeri de Artilerie Antiaeriană, Brașov (1955), Academia Militară Tehnică, București (1970). Șef, Catedra de Automobile și Transportoare, Școala Militară de Ofițeri Tancuri și Auto, Pitești (1970-1979), locțiitor al comandantului școlii (1979-1982). Comandant: Școala Militară de Maiștri și Subofițeri, Pitești (1982-1987); Institutul Militar Auto *Basarab I*, Pitești (1987-1990). Volume importante (în colaborare): *Studiul privind principiul constructiv, de funcționare și*

exploatare a alternatoarelor de pe automobile; Manualul autocamioanelor S.R. Cunoaștere și exploatare, (1972); *Manualul autocamioanelor DAC 665 T/G. Cunoaștere și exploatare*, (1983); *Autovehiculele în Armata Română. Tradiții și contemporaneitate*, (1991). Studii, articole, reuniuni științifice militare și civile. General de brigadă. Membru, asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

DUMITRU, Gheorghe I. (n. Prundu, Pitești, Argeș, 2 septembrie 1947). Economist, diplomat de carieră. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1965), Academia de Studii Economice, București (1970). Doctorat, *științe economice*, București (1978). Activitate didactică, Academia de Studii Economice, București (1970-1976). Atașat, secretar III, Ministerul de Externe, București (1976-1979); secretar III, Ambasada României la Damasc, Siria (1979-1986); secretar II, secretar I, director adjunct, Ministerul de Externe, București (1986-1990); secretar I, Ambasada României la Washington, Statele Unite ale Americii (1990-1993). Consul general al României la New York, Statele Unite ale Americii (1993 ~). Studii, articole, reuniuni naționale și internaționale pe teme de interes general. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.M.N.).

DUMITRU, Ioan F. (n. Oarja, Argeș, 30 mai 1934). Cercetător științific gradul I, *biochimie*, profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Universitatea din Leningrad / Sankt Petersburg, Federația Rusă (1958). Doctorat, *metabolism*, București, (1962). Stagiul în Belgia (*enzimologie*). Activitatea didactică și științifică: Universitatea din București (1958-2004); Institutul Oncologic, București. Volume importante: *Biochimie* (1980); *Hormonii corpului omenesc, organismelor animale și vegetale* (1989); *Biotehnologii moderne* (1990). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Conducător de doctorat. Secretar de Stat, Ministerul Educației Naționale. Director, fondator, Laboratorul de Enzimologie și Biotehnologii, București (1996). Docent, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1971).

Profesor universitar emerit (1983). Membru, numeroase societăți, asociații, fundații din Europa și Statele Unite ale Americii. Premiul *Emil Racoviță* al Academiei Române (1982), expert *UNESCO*, alte aprecieri publice. (I.A.B.).

DUMITRU, Ion A. (Secolul XX). Proprietar urban, înalt funcționar public. *Primar al orașului Pitești (1950-1954)*, președinte, Comitetul Executiv Local. Ales în urma primului scrutin postbelic, reprezentând Frontul Democrației Populare (3 decembrie 1950). Gestionarea unor *provocări* ale etapei: inaugurarea Fabricii de Tananți *Argeșul* (28 septembrie 1951) și a Uzinei de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași (8 octombrie 1952); înființarea unităților comerciale de stat cu amănuntul și ridicata; fundamentarea obiectivelor proprii *întâului plan cincinal* (1951-1955); deschiderea oficială a Parcului *Ștrand* (2 august 1953), alte inițiativă specifice tranziției de la societatea tradițională la *dirijism*. Recunoașteri publice. (T.M.).

DUMITRU, Ion D. (n. Boteni, Muscel, 27 august 1937). Ziarist, scriitor, editor. Liceul *Mircea cel Bătrân*, Constanța (1957), cursuri libere, *geografie*, Cambridge Institut, Marea Britanie. Șef secție, Radio *Europa Liberă*, München, Germania (1964-1991); secretar, Departamentul românesc (1991-1995). Volume importante: *Flori în furtună; Forme de genocid în U.R.S.S.; Memorii și mărturii. Supraviețuitorii; Pe urmele mirajelor; Accente în poezia românească din Bavaria și Bucovina de Nord*. Fondator: Societatea de Ajutor a Românilor din Germania (1965-1999); editurile: *Jean Dumitru*, München, Germania (1977), *Snagov*, București, împreună cu scriitorul Anatolie Paniș (1992); Asociația Scriitorilor Români și Germani de la München. Membru activ: Uniunea Jurnaliștilor din Bavaria, Germania (1965-1999); Institutul Român de Cercetări, Biblioteca Română din Freiburg, Germania (2002 ~). Diverse colaborări comunitare. Aprecieri publice. (M.M.O.).

DUMITRU, Ion M. (n. Brătești, Albeștii de Argeș, 26 septembrie 1947). Scriitor, editor, traducător. Școala Medie / Colegiul Național

Vlaicu Vodă, Curtea de Argeș (1965), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, Secția *Teatologie*, București. Redactor, cronicar dramatic și literar, creații proprii, revistele: *Luceafărul*, București; *Argeș*, Pitești. Volume importante: *Iadeș* (1967); *Una sută de balade; Fals tratat de vânatoare; Orgolii; Culoare și aromă. Melancolii* (versuri); *Imnuri; Paștele cailor; Povestea minunatelor călătorii* (proză); *Farfuri zburătoare; Sir și Elixir* (teatru pentru copii). Fondator, Festivalul Internațional *Noaptele de poezie de la Curtea de Argeș*. Premiul *Luceafărul* (1964). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice. (M.S.).

DUMITRU, Ion S. (Popânzălești, Drăgotești, Dolj, 16 februarie 1921 – Pitești, Argeș, 4 septembrie 1996). Ofițer de carieră, *tancuri și auto*, memorialist. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul Militar *Mihai Viteazul*, Timișoara (1941), Școala Superioară Militară de Infanterie, București (1943). Stagiul în Germania (*tancuri*, 1944). Activitate de comandă: Regimentul 1 *Care de Luptă*, Târgoviște (1943-1945). Combatant: Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1943-1944), *Frontul de Vest* (1944-1945). Prizonier de război, deținut politic. Activitate didactică, Școala de Ofițeri Tancuri și Auto, Pitești (1970-1980). Volum important: *Tancuri în flăcări* (1999, postum). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (1995). Studii, articole, interviuri. Ordine și medalii militare române, germane, sovietice. Diverse inițiativă și aprecieri cetățenești. (G.I.N.).

DUMITRU, Mihail D. (n. Pitești, Argeș, 24 octombrie 1932). Medic primar, *chirurgie-urologie*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1951), Facultatea de Medicină Generală, București (1957). Medic: circumscripțiile sanitare Ștefănești (1957) și Topoloveni, Regiunea Argeș, șef secție raională (1957-1960); rezidențiat, *chirurgie*, Spitalul Clinic Fundeni, București (1960-1964). Specialist, Policlinica Ștefănești (1964-1975); director, Spitalul Ștefănești (1964-1970); inspector, Direcția Sanitară a Județului Argeș (1975-1979). Primariat (1978). Șef secție *urologie*, Spitalul

Județean Argeș (1979-1998). Studii, articole, referate, comunicări, reuniuni tematice. Implementarea de noi tehnici chirurgicale în domeniu. Membru activ, societăți profesionale naționale și internaționale. Aprecieri comunitare. (C.C.).

DUMITRU, Octavian I. (Gângiova, Dolj, 14 august 1941 – Pitești, Argeș, 3 iunie 2008). Inginer mecanic, profesor universitar. Liceul *Frații Buzești*, Craiova, Dolj (1964), Institutul Politehnic, Brașov (1969). Doctorat, *Științe tehnice*, București (1999). Inginer, Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1969- 1976). Activitate didactică, Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești (1976-2008). Volume importante: *Mecanică tehnică* (1981, în colaborare); *Mecanică* (1992, 1994); *Elemente de inginerie mecanică* (1994); *Utilizarea energiei electrice. Îndrumar de proiectare* (2002). Numeroase studii, articole, comunicări publicate în reviste din țară și străinătate. Inovații și invenții omologate, granturi, proiecte de autototare (electromecanică), reuniuni științifice naționale. Contribuții la dezvoltarea industriei și învățământului tehnic superior din Pitești. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

DUMITRU, Virgil (n. Mătășaru, Dâmbovița, 16 noiembrie 1957). Inginer mecanic, om de afaceri. *Stabilit în Argeș din 1980*. Liceul Industrial de Utilaj Chimic, Găești, Dâmbovița (1977), Facultatea Tehnică, Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1982). Director general fondator, SC *Comesad* SA, Pitești (1990), activitate profitabilă. Contribuții la evoluția economiei de piață în județul Argeș. Aprecieri publice. (I.M.M.).

DUMITRU AFRIMESCU, Ștefan A. (n. Urlueni, Bârla, Argeș, 4 februarie 1951). Ziarist, editor, publicist. Corespondent pentru Județul Argeș, cotidianul *România liberă*, București. Fondator, revista *Mileniul III* (1990). Creații în culegerea *Caietul debutanților* (1983). Volume importante (versuri): *No man's patria / Patria nimănui* (2002); *Poeme albastre* (2002); *Hermeneutica libertății* (2009). Numeroase

reportaje, interviuri, analize, comentarii, informații de presă. Aprecieri publice. (M.S.).

DUMITRU MAICAN, Gheorghe (n. Suseni, Argeș, 3 februarie 1944). Maestru fotograf, publicist. Autodidact. Activitate în domeniu: Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Argeș (1966-1970); Studioul Cinematografic *Buftera*, București (1970-1976); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București (1976-1980); Institutul *Romproiect*, București (1980-1986); Biroul de Turism pentru Tineret, București (1986-1990). Fondator, Studio *Maican Art*, București (1990 ~), birouri în Pitești și Costești, Argeș. Colaborări cu importante edituri din țară și străinătate. Albume de referință: *Plaiuri argeșene* (1982); *Bărăganul Ialomițean; Muzeul Viticulturii și Pomiculturii din România* (1983); *Metroul Bucureștean; Repere artistice româno-belgiene. 1800-1940* (1999); *Irimescu. 100* (2003). Imagini artistice pentru muzee, publicații, expoziții organizate în state din Africa, America de Nord, Asia, Europa. Aprecieri critice favorabile. (I.E.C.).

DURĂ (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Argeș. Dirijori, instrumentiști, interpreți de muzică populară. Mai importanți: **Dumitru D.; Marin D.D.; Constantin D.D.; Dumitru D.D.; Jean D.D.; Ștefan D.D.** Membri, importante tarafuri și orchestre profesionale sau de amatori din țară, discografie, înregistrări radio. Turnee externe. Participări la viața culturală argeșeană. Aprecieri publice. (L.P.).

DURDUN, Sorin Gh. (n. Câmpulung, Argeș, 24 ianuarie 1967). Profesor gradul I, *limba română*, editor, publicist. Liceul Agroindustrial, Curtea de Argeș (1985), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1993). Activitate didactică, Grupul Școlar Auto, Valea Mare Pravăț, Argeș (1994-1997). Redactor șef, *Realitatea musceleană* (1997 ~). Volume importante: *Eu nu oblig pe nimeni să m-asculte* (1994); *Poemul cel mai lung* (1999); *Lumea văzută prin lentile* (2006). Numeroase articole de presă, cronici, comentarii. Inițiator, Fundația *Ion D. Țicăloiu*, Câmpulung (1999). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Pitești

(2004), alte aprecieri publice. (V.P.).

DUȘAN, Florian Gh. (Orbeasca de Jos, Teleorman, 23 octombrie 1915 – Curtea de Argeș, 28 aprilie 1992). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1955*. Liceul Teoretic, Alexandria, Teleorman (1935), Facultatea de Medicină, București (1941). Combatant: *Frontul de Est* (1941-1944); prizonier de război, *Frontul de Vest* (1944-1945). Medic: Circumscripția Poroschia, Teleorman (1945-1946); Spitalul Slatina, Olt (1946-1948). Medic șef, județul Olt (1948-1950). Director, Spitalul Slatina (1950-1955). Consultanț, Spitalul Câmpulung, Argeș (1955-1957). Primariat, *chirurgie* (1957). Șef secție (1957-1982), director (1957-1971), Spitalul Curtea de Argeș. Studii, articole, comentarii, publicate în reviste de specialitate. Activitate comunitară diversificată. Membru, societăți profesionale naționale și internaționale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

DUȚĂ, Adrian (n. Colibași, Mioveni, Argeș, 2 mai 1953). Profesor gradul I, *istorie*, manager, parlamentar. Studii liceale, Pitești (1970), Facultatea de Istorie, Universitatea din București (1976). Activitate didactică, școlile: Doftana, Bacău (1976-1979); Racovița, Mioveni, Argeș (1979 ~), director (1989-1990; 1997). Primar al orașului Mioveni (1990). *Deputat de Argeș*: Adunarea Constituantă (1990-1992), reprezentând Frontul Salvării Naționale; Parlamentul României (1992-1996), reprezentând Frontul Democrat al Salvării Naționale. Vicepreședinte, Organizația Argeș, Partidul Democrației Sociale din România (1996-2000). Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale pe diverse teme. Inițiative legislative, interpelări, emisiuni *media*. Aprecieri publice. (C.D.B.).

DUȚĂ, Jean Gh. (n. Curtea de Argeș, 29 septembrie 1943). Economist, profesor gradul I, *educație tehnologică*, artist plastic, *pictură naivă*. Liceul Real-Umanist / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1969), Academia de Studii Economice, București (1980). Activitate didactică: Liceul *Spiru Haret*, Tulcea (1973 – 2006). Expoziții personale sau de grup:

Austria, Belgia, Franța, Germania, Olanda, România. Lucrări în colecții muzeale și personale din țară. Premii naționale în domeniu, alte aprecieri publice. (S.N.).

DUȚĂ, Traian M. (n. Drăganu, Argeș, 27 iunie 1952). Artist plastic, *ceramică*, *sculptură*. Liceul Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1971), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Costel Badea* (1982). Activitate de creație, unități economice și culturale, Curtea de Argeș (1982~). Expoziții personale sau de grup: România (1983~2008), Franța (1990), Italia (1994), Statele Unite ale Americii (2008). Lucrări în colecții particulare, țări ale Uniunii Europene, Australia, Canada. Opere sculpturale: *Naum Râmniceanu* (1993, Corbi, Argeș); *Monumentul eroilor* (1988, Curtea de Argeș); *Mircea cel Bătrân* (1995, Școala Nr. 4, Curtea de Argeș); *Mihai Viteazul* (Curtea de Argeș, 2002). Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1989), președinte, Filiala Pitești (1990-1991). Colaborări comunitare. Diverse aprecieri publice. (S.N.).

DUȚESCU, Gheorghe (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Zărnești, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

DUȚESCU, Gheorghe N. (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitățile Mălureni și Valea Mărului, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de guvernul condus Petru Groza. (I.I.Ș.).

DUȚESCU, Nicolae Gh. (Zărnești, Mălureni, Argeș, 1903 – București, 1984). Medic, *stomatologie*, profesor universitar, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1924), Facultatea de Medicină, București (1930). Stagii de specializare și doctorat,

chirurgie maxilo-facială, Viena, Austria (1930-1933). Medic, Spitalul *Witing*, București (1933-1946). Primariat, *stomatologie* (1936). Activitate didactică: Facultatea de Stomatologie, Iași (1946-1962); Facultatea de Stomatologie, Timișoara (1962-1971). Numeroase volume, studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Promovarea, în premieră pentru România (1936) a tehnicilor operatorii de reconstrucție maxilo-faciale prin grefon costal al mandibulei și în malformațiile velo-palatine. Membru, importante asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri comunitare. (C.C.).

DUȚESCU, Teodor (Vârzaru, Merișani, Argeș, 8 noiembrie 1870 - București, 8 decembrie 1949). Scriitor, îndrumător cultural, traducător. Școala Comercială, București (1885), activitate în domeniu (1895-1904), asociat, Ion Luca Caragiale (cumnatul său). Inspector, Casa Școalelor, București (1904-1907), publicist independent (1907-1949). Volume importante (versuri, teatru): *Crâng și luncă* (1896); *Freamăt* (1898); *Două drame țărănești* (1903, în colaborare); *Din vatra unui sătean cuminte* (1911); *Contra Austriei* (1915). Piese preluate de Teatrul Național din București, scrise împreună cu actorul Vasile Leonescu: *Jianu* (1900); *Peneș Curcanul* (1901); *Zavistie* (1902); *Oricum* (1912). Editorialist, comentator, eseist, revistele: *Deșteptarea*, *Epoca*, *Familia*, *Telegraful român*, *Viața*. Libret, opereta *Dora*, compusă de Ionel G. Brătianu. Tălmăciri din limbi europene. Diverse aprecieri critice (M.S.).

DUȚU, Ion Gh. (n. Milcoiu, Vâlcea, 27 decembrie 1936). Economist, ziarist, funcționar de stat. *Stabilit la Pitești din 1962*. Școala Medie Nr. 1 / Colegiul Național *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1956), Școala de Ofițeri de Aviație *Traian Vuia*, Mediaș, Sibiu (1958), Facultatea de Economie, București (1969). Doctorat, *științe economice*, București (1984). Activitate productivă, Uzinele Sodice Govora, Vâlcea (1958-1962). Ziarist, cotidianul *Secera și ciocanul*, Pitești (1962-1974). Expert: Cabinetul Județean Argeș de Organizare Științifică a Producției și a Muncii (1974-1987). Șef serviciu: Consiliul Județean Argeș (1987-1990), Prefectura Argeș (1990-1999). Numeroase

articole de presă, apărute în publicații din Pitești, Râmnicu Vâlcea, București. Studii și teme de cercetare, unități din industriile chimică, ușoară și de prelucrare a lemnului, Pitești. Aprecieri publice. (T.C.A.).

DUȚU, Ion V. (n. Drăgotești, Olt, 12 iulie 1947). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, manager. *Stabilit în Argeș din 1977*. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza, Prahova (1965), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1973). Doctorat, *științe agricole*, București (1995). Activitate în domeniu: Întreprinderea Agricolă de Stat, Niculițel, Constanța (1973-1976); Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1976~): director științific (1994-2004), director general (2004-2006), șef laborator (2006- 2009). Volume importante (în colaborare): *Pepiniera pomicolă* (1984); *Producerea, păstrarea și valorificarea materialului săditor pomicol și dendrologic* (1992); *Caisul* (1993); *Pomicultura României. Fundamentarea strategiei de dezvoltare* (2001). Numeroase studii, analize, reuniuni naționale și internaționale. Noi soiuri de prun și portaltoi. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (2004), alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

Dan II

Ilie Diaconescu

Mara d'Asty

Ion Diaconescu

Carol Davila

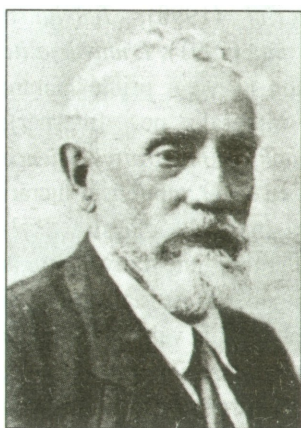
Gheorghe Dinică

Constantin Doncea

Petre Duminică

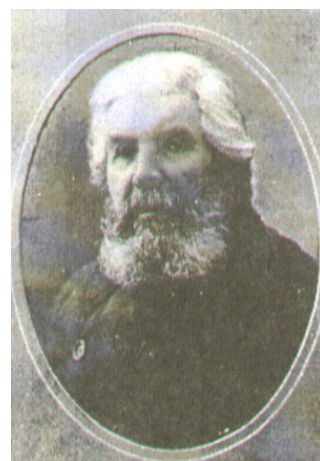
Matei Drăghiceanu

Ioan M. Dumitrache

Ion M. Drăgoi

Ioan Dumitrăchescu

Alexandru N. Dumitrescu

Drumul Național Transfăgărășan

Nicolae R. Dumitrescu

Dâmbovicioara (Chei)

E

ECONOMISTUL (1888-1889).

Publicație apărută la Pitești, Argeș, subintitulată *Buletin bilunar al Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția II Pitești* (20 iunie 1888 – 12 august 1889). Director, Alexandru I. Corlățeanu. Informații, note, comentarii, analize în domeniu. Promovarea inițiativei particulare pentru dezvoltarea comerțului și industriei în Argeș-Muscel. (**I.I.B.**).

ECOUL (1930-1937). *Ziar politic, social, cultural*, Câmpulung, Muscel (23 iulie 1930 – 19 decembrie 1937). Director-proprietar și redactor-responsabil, Adrian C. Popovici, farmacist, fost inspector general în Ministerul Sănătății. Obiective: purificarea moravurilor, divulgarea și fixarea pe „stâlpul infamiei” a hoților, parveniților și îmbogățiților „de ocazie”, a făptuitorilor de abuzuri și ilegalități, a celor „certați” cu morala. Articole despre partidele politice, șomaj, poziții antițărăniste; știri culturale, literatură, epigrame. Texte de Mihai Tican-Rumano (v.). Colaboratori: Ion Barbu (v.), Simion Chirițescu, Constantin Nica, Ion Hodoș, Niță Topoloveanu. Rubrici permanente pe teme medicale, civice, politice. (**I.I.B.**).

ECOUL MUNCII (1933-1937). *Foaie bilunară a meseriașilor și muncitorilor musceleni*, Câmpulung, Muscel (1 decembrie 1933 – 20 decembrie 1937). Redactor, administrator, tipograf, Vasile S. Marinescu. Publicație administrativ-oficială: legi, circulare, instrucțiuni, anunțuri, informații. Versuri de George Coșbuc, texte de Dumitru Danielopolu. Dezbateri comunitare. (**I.I.B.**).

EDITURA ALEAN PITEȘTI (2006 ~).

Unitate specializată a Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, profilată pe realizarea de monografii, culegeri literare, scrieri cu tematică muzicală, de etnografie și folclor. Tiraj mediu. Fondator, Constantin Alexandrescu (v.). Directori: Ionuț Adrian Sămărescu, Alexandru Mărchidan. Titluri speciale: *Monografia comunei Coșești*

(2006), de Sorin Mazilescu; *Argeș. Dicționar etnocultural* (2006), de Grigore Constantinescu (v.); *Doină de dor... Dorul de doină* (2007), de Dorin Oancea (v.); *Monografia comunel Vlădești* (2007), de Ion Stroe; *Festivalul internațional de muzică corală Dumitru Georgescu Kiriac* (2009), de Gheorghe Gomoiu (v.). Diverse colaborări comunitare. (**C.G.C.**).

EDITURA ARGEȘ-PRESS PITEȘTI

(1992 ~). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică diversă, tiraj mediu. Activitate integrată Grupului de Presă *Argeșul liber* SA Pitești. Acționar majoritar și director, Mihai Goleșcu (v.). Titluri speciale: *Hotel Boccaccio* (1995), de Marin Ioniță (v.); *File din istoria orașului Topoloveni Argeș* (1996), de Ion Boalcă; *Mărturii de suflet din Corbi Argeș* (1997), de Ion Ilinescu (v.); *Legende biblice. Floarea Paștelui* (1998), de Marin Ioniță; *Valea Danului Vernești. Monografie* (2007), de Mihai Goleșcu (v.). Diverse colaborări comunitare. (**I.E.C.**).

EDITURA ARHIEPISCOPIEI ARGEȘULUI ȘI MUSCELULUI DIN CURTEA DE ARGEȘ (2005 ~).

Unitate specializată în realizarea de lucrări cu tematică religioasă, morală, culturală, istorică, socială. Cărți, reviste, calendare creștin-ortodoxe, pastorale. Fondator: Calinic Argeșeanul (v.); manager: Daniel Gligore (preot). Volume de succes: *Învățăturile lui Neagoe Basarab către sine sau Teodosie. Versiunea românească de la Curtea de Argeș* (2009); *Toată vremea-și are vreme, I, II, III* (2009-2011), de Calinic Arhiepiscopul; *Argeșul - necropolă voievodală, domnească și regească* (2009), de Cristache Gheorghe (v.), Florian Tucă (v.), Daniel Gligore; *Neagoe Basarab. Viața, domnia, opera* (2009), de Radu Ștefan Vergatti; *Istoria Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului* (2010). Periodice: *Argeșul Ortodox*; *Lumină lină*; *Păstorul ortodox*. Interacțiuni cu alte structuri similare din țară. Participări la expoziții tematice, saloane, reuniuni științifice, emisiuni *media*. Diverse lucrări comunitare. (**I.E.C.**).

EDITURA CALENDE PITEȘTI

(1991~). Unitate specializată în realizarea de

cărți, periodice. Tiraj mediu. Inițiatori: Călin Vlasie (v.), Nicolae Oprea. Locație: Centrul Cultural, Pitești. Titluri cu tematică diversă. În conducere: Călin Vlasie, director (1991-1993); Nicolae Oprea, redactor-șef (1993-1996); Dumitru Doman, redactor-șef (1996-2000). Imprimare: SC *Tiparg* SA, Pitești; SC *Pământul* SA, Pitești. Colaborări cu alte unități similare din Argeș. (I.E.C.).

EDITURA *CARMINIS* PITEȘTI

(1994~). Unitate specializată în realizarea și difuzarea de carte școlară, tiraj mediu. Patron fondator, Carmen Iordăchescu. Volum inaugural: *Limba română. Fonetică. Vocabular* (1994). Titluri speciale: *Abordarea didactică a disciplinelor opționale* (2000), de Lucia Pîrvan; *Management-Marketing* (2000), de Constantin Drăghici (v.), Marian Popescu; *Microeconomie* (2001), de Emilia Ungureanu (v.); *Tranziția ca proces de restructurare sistematică* (2003), de Viorel Raicu. Exprimări naționale: târguri de carte, saloane, reuniuni în domeniu: Brașov, București, Cluj-Napoca, Craiova, Constanța, Iași, Pitești. Diplome de participare, premii, emisiuni *media*. Colaborări cu autori consacrați, promovarea debutanților, stimularea cercetării specifice filologiei. Prezență constantă în *viața Cetății*. (I.I.B.).

EDITURA *CULTURA* PITEȘTI

(1991~). Unitate specializată în realizarea de cărți, periodice, pliante, alte publicații cu tematică diversă. Tiraj mediu. Inițiatori: Radu Stancu (v.), Sergiu Nicolăescu (v.), Dan Rotaru (v.), Aurențu Stoica. Locație: Muzeul Județean Argeș. Titluri speciale: *Tratat de iubire* (1996), de Dan Rotaru (v.); *O viață printre cărți, I* (1997), de Silvestru D. Voinescu (v.); *Guvernarea lui Salvache* (1998), de George Rizescu (v.); *Vegetația Masivului Iezer-Păpușa* (1998), de Valeriu Florian J. Alexiu (v.); *Monografia comunei Davidești județul Argeș* (1999), de Ion S. Băcanu (v.). Periodic: revista *Cultura*, Pitești, în colaborare cu tipografii locale. (I.E.C.).

EDITURA *EURO-PRESS* PITEȘTI

(2000 ~). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică diversă, integrată Grupului

de Presă și Editare *Edit Press Image* SRL, director general fondator, Nicolae Badiu (v.). Cărți, albume, ziare, reviste. Tiraj mediu. Titluri speciale: *Ziceri gazetărești* (2003), de Nicolae Badiu; *Universitatea din Pitești*, Ediție bilingvă, româno-engleză (2003), de Nicolae Badiu, Gheorghe Crivac (v.); *Bătălia din zona Bran-Câmpulung* (2005), de Ștefan Trâmbaciu (v.), Ionel Batalii, George Bălan (v.); *Teste de Limba și literatura română pentru clasele V-VIII* (2006), de Renata Alexe; *O Românie în șah etern* (2007), de Nicolae Badiu; *Istoria fotbalului județean* (2009). Diverse colaborări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA *ION BUSUIOCESCU*

RUCĂR (1900-1931). Firmă specializată în realizarea de cărți poștale ilustrate, litografii, papetărie, diverse publicații tematice. Tiraj mic.. Desfacere proprie și prin modalități conexe. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Rucăr; Prefectura Muscel. Colaborări cu fotografi din Câmpulung. Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA *INDEPENDENȚA* **ECONOMICĂ** PITEȘTI

(1992~). Unitate specializată a Universității *Constantin Brâncoveanu*, Pitești, profilată pe realizarea de tratate, cursuri, culegeri, sinteze, alte materiale didactice. Tiraj mediu. Titluri speciale: *Stadiul actual al cercetărilor privind utilizarea materialelor compozite în realizarea unor elemente de structură* (2001), de Bogdan Comănești; *Strategiile bancare* (2003), de Alexandru Puiu (v.); *Statistică generală* (2003), de Gheorghe Săvoiu; *Dreptul familiei* (2006), de Iuliana Cebuc, Silvia Olaru; *Economie mondială* (2006), de Sterian Dumitrescu, Ovidiu Puiu (v.), George Marin. Periodice: *Strategii manageriale*; *Dialog studențesc brâncovenesc*. Participări frecvente la expoziții și târguri tematice din România, alte colaborări comunitare. (I.I.V.).

EDITURA *JURIS* **ARGESSIS** **CURTEA DE ARGEȘ**

(1993~). Societate comercială particulară de drept privat,

specializată în realizarea lucrărilor cu tematică juridică: tratate, coduri, manuale, ghiduri, repertorii de doctrină și jurisprudență. Tiraj mediu. Manager fondator, Constantin Crișu (v.). Până în 2010, peste 90 de cărți de specialitate. Titluri speciale: *Ghidul juristului* (1996-2001, 2003-2004, 2006-2009); *Codul juristului* (17 ediții); *Tratat de acțiuni civile în justiție* (2009); *Codul penal adnotat* (2009); *Codul familiei* (2009); *Contenciosul administrativ* (2010). Diverse colaborări comunitare. (A.A.D.).

EDITURA LIBRĂRIEI IOAN STAIUCU CÂMPULUNG (1911-1927). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mediu. Desfacere prin Magazinul Universal *Ioan Staicu*. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Titluri speciale: *Câmpulungul Muscelului. Istoric și legendar* (1925), de Constantin Rădulescu-Codin (v.); *Încercări istorico-literare* (1926), de Dan Simonescu (v.); *Viața literară și culturală a Mănăstirii Câmpulung (Muscel) în trecut* (1926), de Dan Simonescu (v.). Colaborări cu autori și publiciști din mai multe centre culturale, preferențial, fotografii Florian Otolescu (Bușteni, Prahova). Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA LIBRĂRIEI IOAN ZĂRNESCU CÂMPULUNG (1911-1930). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mediu. Desfacere proprie. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Colaborări cu autori, publiciști și fotografi din mai multe centre culturale. Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări: arhivă, presă scrisă, radio. Multiple implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA LIBRĂRIEI NICOLAE MANOLESCU CÂMPULUNG (1900-1910). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mediu.

Desfacere proprie. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Colaborări cu autori și publiciști din mai multe centre culturale, preferențial, fotografii E. R. Speek (Câmpulung). Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA LIBRĂRIEI TACHE NICULESCU CÂMPULUNG (1899-1902). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mic. Desfacere proprie. Drepturi rezervate: Florian Niculescu. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Colaborări cu autori, publiciști și fotografi din mai multe centre culturale. Exemplare în biblioteci muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA LIBRĂRIEI WILHELM BECK CÂMPULUNG (1898-?). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mic. Desfacere proprie. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Colaborări cu autori și fotografi din mai multe centre culturale. Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA LIBRĂRIEI ȘI TIPOGRAFIEI GHEORGHE N. VLĂDESCU CÂMPULUNG (1898-1948). Unitate specializată în realizarea de cărți, reviste, ziare, ilustrate, papetărie. Tiraj mediu. Capacitate proprie de producție, desfacere asigurată în centrele urbane ale țării. Activitate agreată de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Titluri speciale: *Muscelul nostru* (1922), de Constantin Rădulescu-Codin (v.); *Dragoslavele. Monografie* (1923), de Constantin Rădulescu-Codin (v.), Ioan Răuțescu (v.); *Vitrinele toamnei* (1926), de Tudor Mușatescu (v.); *Biografiile învățătorilor din Muscel morți în Războiul pentru întregirea neamului* (1929),

de Ion G. Nicolaescu; *Florile bune de leac* (1934), de George Ulieru (v.). Colaborări cu diverși autori de volume, proprietari, directori, redactori și publiciști din domeniile comunicării, preferențial, fotografii Florian Ottolescu (Bușteni, Prahova). Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Din 1925: *Gheorghe N. Vlădescu și Fiul*. Atestări: arhivă, presă scrisă, radio. Multiple implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA MAGAZINULUI EUGEN RĂGĂDUNESCU CÂMPULUNG (1903-1906). Activitate complementară a firmei nominalizate, realizarea, prioritar, de cărți poștale ilustrate, tiraj mic.. Desfacere proprie. Preocupări agreate de: Camera de Comerț și Industrie Pitești; Primăria Câmpulung; Prefectura Muscel. Colaborări cu fotografi din mai multe centre culturale. Exemplare în biblioteci, muzee, colecții particulare. Atestări de arhivă. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EDITURA MUSCEL 2000 CÂMPULUNG (2000 ~). Unitate de profil, specializată în realizarea de lucrări cu tematică diversă, tiraj mediu. Patron fondator, Ion Paraschiv. Tipografie proprie *Campo Print*. Colaborări cu autori consacrați și debutanți, societăți comerciale, asociații familiale, persoane fizice. Diverse prestații comunitare. (G.F.C.).

EDITURA NOVA INTERNAȚIONAL PITEȘTI (2000 ~). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică istorică și literară, integrată Asociației *Nova Internațional* / Mijloc de acțiune familială. Tiraj mediu. Director fondator, Fevronia Le Fol Novac, stabilită în Franța. Titluri speciale: *Copii în sat de basm* (2004), de Elisaveta Novac (v.); *Generali argeșeni, I, II* (2006), de Vasile Novac (v.); *Măria Sa Vlad Țepeș Drăculea* (2008), de Elisaveta Novac; *Județul Muscel. 1831-1939* (2008), de Vasile Novac; *Nămăești. Apostolul Andrei pe tărâmul lupilor* (2010), de Elisaveta Novac. Periodic: revista *Satul natal* (2000 ~). Colaborări pentru imprimare cu SC *Tiparg SA*. Pitești. Diverse implicări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA ORDESSOS PITEȘTI (2007~). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică istorică, director fondator, Spiridon Cristocea (v.). Activitate integrată Muzeului Județean Argeș. Tiraj mediu. Titluri speciale: *Comuna Leordeni, Județul Argeș. File de cronică* (2007), de Spiridon Cristocea, Teodor Mavrodin (v.), Vasile Novac (v.); *Câmpulungul Muscelului reflectat în catagrafia din 1838* (2007), de Spiridon Cristocea, Ștefan Trâmbaciu (v.); *Din istoria comunei Mărăcineni, Județul Argeș* (2009), de Nicolae Dumitrache, Marin Pufu; *Dimitrie Butculescu. Călătorii și explorațiuni arheologice în Muscel* (2009), de Dragoș Măndescu; *Bisericile de lemn din județul Argeș* (2010), de Ioana Cristache-Panait. Periodic: anuarul *Argesis* (2007 ~). Colaborări cu tipografi din țară. (I.E.C.).

EDITURA PARALELA 45 PITEȘTI (1994~). Unitate specializată în domeniu, titluri cu conținut enciclopedic, producție de mare tiraj. Proprietar fondator, director și acționar majoritar: Călin Vlasie (v). Edificii proprii, administrație și tipografie performantă *Pitești-Sud* (1999-2004); arhitect, Amalia Gugui; constructor, Mircea Georgescu (v.). Sedii comerciale: Pitești, București, Cluj-Napoca. Exprimări externe: Belgia, Franța, Italia, Olanda, Spania, Suedia. Colecții cunoscute: *Sinteze* (inițiator, Mircea Martin), carte reprezentativă, *Istorie critică a literaturii române*, de Nicolae Manolescu, *Marile dicționare* (inițiator, Călin Vlasie), elaborare importantă, *Dicționarul biografic al literaturii române*, de Aurel Sasu; *Capodopere ale literaturii universale* (coordonator, Sorin Mărculescu), apariții succesive, *Integrala Miguel de Cervantes*, *Biblioteca de filosofie* (inițiator, Romulus Brâncoveanu), volum relevant, *Filosofia formelor simbolice*, de Ernest Cossirer; *Studii* (inițiator, Mircea Martin), scriere selectivă, *Teoria estetică*, de Theodor W. Adorno. Din 2007, activitate integrată distinctă: *Graficprint Industries*, manageri: Liviu Rădulescu, Silviu Stancu. Imprimări de cotidiene, periodice, buletine informative, alte formule jurnalistice pentru

zona Argeș-Muscel. Numeroase premii: saloane, expoziții, reuniuni tematice naționale și internaționale. Diverse inițiative publice. (P.P.).

EDITURA PĂMÂNTUL - SMEURA, ARGEȘ (1993 ~). Unitate specializată în realizarea de lucrări cu tematică diversă, patron fondator și director general, Gheorghe Frangulea (v.). Tiraj mediu. Sediul inițial, municipiul Călărași (1992-1993). Integrată SC *Pământul ARG SRL*, Pitești (1994). Tipografie proprie, Smeura, Moșoaia, Argeș. Titluri speciale: *Istoria Primăriei Pitești* (1996), de Teodor Mavrodin (v.); *Memorii* (2008), de Șerban Milcoveanu; *Antologia epigramei românești de la 1498 -1900* (2008), de Nicolae Petrescu (v.); *Pitești. 20 de ani de istorie. 1989-2009* (2009), de Tudor Pendiuc (v.), Cornel Carp (v.); *Monografia Municipiului Călărași* (2010), coordonator, Nicolae Țiripan. Inițiativă: Concursul Național *Literatura modernă* (Pitești, 2009). Colaborări permanente cu: Consiliul Local Pitești; Centrul Cultural Pitești; Filarmonica Pitești; cotidianul *Argeșul*; filialele uniunilor de creație din Argeș-Muscel; Universitatea Ecologică, București. (I.E.C.).

EDITURA TIPARG PITEȘTI (1991 ~). Unitate specializată din cadrul S.C. *Tiparg SA*, Pitești, profilată pe lucrări cu tematică enciclopedică, producție de mare tiraj. Director, Ionuț Adrian Sămărescu. Titluri speciale: *Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene* (2000), de Teodor Mavrodin (v.), Ion Căpățână (v.), Sorin Vișinescu; *Argeș. Dicționar de istorici* (2003), de Spiridon Cristocea (v.); *Martiri argeșeni și musceleni. 1939-1989* (2006), de Zicu Ionescu, Remus Petre Cîrstea; *Pitești. Tradiție și contemporaneitate* (2008), de Petre Popa (v.), Paul Dicu (v.), Silvestru Voinescu (v.). Participări la târguri de carte, saloane de literatură, expoziții, alte reuniuni naționale și internaționale. Diverse colaborări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA TIPNASTE PITEȘTI (1992 ~). Unitate specializată în realizarea de lucrări cu tematică diversă, patron fondator, Ion Năstăsioiu. Tiraj mic. Tipografie proprie, centru

de difuzare, relații de import-export, agreate prin Ministerul Culturii și Cultelor. Capital social inițial: 4 000 lei. Titluri speciale: *Poezii* (1994), de Marian Georgescu (v.); *Biserica Piscani. Scurtă monografie* (1999), de Teodor Dina, Mihaela Cristian-Dina; *Oameni de seamă din Bădești* (2004), de Eugen Drăgușanu (v.); *Memorialul de război Mateiași, Valea Mare, C'âmpulung, Argeș* (2009), de Petre Popa (v.). Promovarea scriitorilor consacrați și debutanți. Participări la reuniuni locale în domeniu. Prestații comunitare permanente. (C.S.).

EDITURA TIPOGRAFIEI EUROPRODUCT PITEȘTI (1993 ~). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică diversă. Director fondator, George Ionescu. Tiraj mediu: cărți, ziare, reviste, pliante, etichete, diverse tipizate. Titluri speciale: *Pe calea bisericii* (1998), de Gheorghe Grigore; *Cruci de piatră. Monumente memoriale din județul Argeș* (1999), de Calinic Argeșeanul (v.), Grigore Constantinescu (v.); *Monografia așezării Argeșului. Curtea de Argeș de la începuturi până în prezent* (1999), de Valerian Marinescu; *Episcopia Argeșului. 1793-1949* (2005), de Teodor Mavrodin (v.); *Ecoturism și turism rural* (2006), de Florentina Miu. Colaborări comunitare permanente. (I.E.C.).

EDITURA TIPOGRAFIEI ȘI LIBRĂRIEI ARTISTICA PITEȘTI (1923-1948). Unitate specializată, reprezentativă pentru cultura urbană interbelică, patron fondator, Petrache C. Mitu (v.). Lucrări cu tematică diversă. Tiraj mediu. Titluri speciale: *Istoricul Regimentului Argeș no. 4 scris cu ocazia jubileului de 50 de ani. 1877-1927* (1927), de Barbu Pârâianu; *Istoria patriei, I, II* (1928), de Virgil Lupescu (v.); *Viața economică a Daciei Romane* (1929), de Vasile Christescu; *Câteva pagini din trecutul Școalei Primare Domnești... din Pitești* (1936), de Gheorghe M. Franțescu (v.); *Comerțul și industria în trecutul orașului Pitești* (1938), de Ioan Gr. Rădulescu (v.). Pe copertă, deseori: *Institutul de Arte Grafice Artistica P. Mitu-Pitești; Imprimeria Artistica P. Mitu, Pitești*. Patrimoniu naționalizat în 1948. Diverse colaborări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA TREFLA PITEȘTI (1997 - 2007). Unitate specializată în realizarea de lucrări cu conținut literar, bibliografic, memorial. Director fondator, Doru Gabriel Stan. Tiraj mic. Titluri speciale: *Aduceri aminte..., I* (2002), *II* (2006), de Livia Popa; *Filosoful și omul D.D. Roșca* (2003), de Andrei Iustin Hossu; *Știința homeopatiei* (2004), de George Vithoulkas; *Prof.univ.dr. Petre Popa: Biobibliografie*, de Dana Stana, Doru Stan (2005). Colaborări cu instituții de învățământ și cultură, relatări de presă, alte exprimări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA UNIVERSITĂȚII DIN PITEȘTI (1997~). Unitate de specialitate cu profil preponderent didactic: volume tematice, dicționare, cursuri, culegeri, anuare, reviste. Tiraj mediu. Anterior, Centrul de multiplicare (1992-1997). Locație distinctă, *Campusul Târgu din Vale/ Rectorat* (1998). Tipografie proprie, dotare tehnică tradițională și digitală. Titluri speciale: *Anuarul Universității din Pitești* (1997, 1999), de Gheorghe Secară (v.); *Facultatea de Mecanică și Tehnologie la a 40-a aniversare a Universității din Pitești* (2002), coordonator, Ion Tabacu (v.); *Medalioane Universitare. Dicționar* (2002), coordonator, Petre Popa (v.); *Monografia Universității din Pitești* (2004), de Petre Popa. Conducere asigurată, succesiv, de: Nicolae Popa (v.), Dumitru Chirleşan (v.), Sorin Fianu; consilier editorial, Constantin Țibrian (v.). Acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (1997). Colaborări naționale și internaționale. Exprimări comunitare. (M.C.S.).

EDITURA ZIARULUI PRESA PITEȘTI (1928-1946). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică diversă, patron fondator, Vlad Furtună (v.). Tiraj mediu. Servicii tehnice, tipografia *Liga Poporului* din Pitești aparținând lui Ion Iotta (v.). Titluri speciale: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936), de Vlad Furtună. Importante colaborări comunitare. (I.E.C.).

EDITURA ZODIA FECIOAREI

PITEȘTI (?). Unitate specializată în publicarea de lucrări cu tematică diversă, patron fondator, Mona Maria Vâlceanu. Tiraj mediu. Titluri speciale: *Clisee din cronica unei vieți* (1994), de Marian Geo; *Comercianții de cuvinte* (1996), de Amalia Elena Constantinescu; *Geografie economică mondială* (2002), de Florentina Miu, Smaranda Toma; *Dacă vine ora H, pe cine putem conta?* (2010), de Aristide Ionescu; *Scrisori din Pont* (2010), de Mona Maria Vâlceanu. Diverse prestații comunitare. (I.E.C.).

EDULESCU, Maria I. (Budișteni, Leordeni, Muscel, 1893 – Budișteni, Leordeni, Muscel, 1946). Institutator, animator cultural, memorialist. Școala Normală *Carol I Câmpulung*, Muscel (1911-1946). Director, Căminul Cultural *Marele Voievod Mihai*, Budișteni. Manuscrise, colecție de documente, consemnări cu conținut didactic. Volumul omagial: *Maria I. Edulescu* (1946). Aprecieri publice antume sau postume: Ion Mihalache (v.), Marin Diaconescu (v.), sculptorul Ion Jalea. Contribuții la evoluția interbelică a învățământului și culturii în mediul rural muscelean. (S.I.C.).

ELEFTERESCU / ELEFTERIADES, Emanoil (Izvoru, Argeș, 15 mai 1863~?). Profesor, *limba română, teologie*, publicist. Facultatea de Litere, București. Doctorat, *teologie*, București. Activitate didactică: școli secundare din *Vechiul Regat*; decan, Facultatea de Teologie, Gherla, Cluj. Volume importante: *Conferințe la Societatea Culturală Familia din Mușătești/Argeș* (1902,1903); *Locuri ardelene. Monografii, I, II* (1934). Colaborator, revistele (selectiv): *Lumea literară*, Gherla (1893); *Gazeta Transilvaniei*, Brașov (1895-1898); *Gazeta țăranilor*, Mușătești (1897-1916); *Casa rurală*, Urziceni, Ilfov (1898); *Păstorul Ortodox*, Pitești, Argeș (1904-1910). Numeroase studii și teme religioase etice medievale, sociologice. Serial: *Monografii din Ardeal* (1935-1942), revista *Răsăritul* (XVII-XXIV). Membru: Asociațiunea Transilvană pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român/*Astra*, Sibiu; Societatea *Inocențiu Micu Clain*, Blaj (fondator). Numeroase aprecieri

publice antume și postume. (S.I.C.).

ELEFTERESCU, Venera R. (n. Pitești, Argeș, 18 iunie 1943). Medic, interne, manager. Școala Medie Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu, Pitești (1961), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1968). Doctorat, *științe medicale*, București (2006). Activitate specializată, dispensarele: Milcoiu, Vâlcea (1968-1969); Coșești, Argeș (1969-1973); Întreprinderea de Autoturisme Dacia, Colibași, Argeș (1973-1975); rezidențiat, *medicină internă*, București (1975-1979); spitalele Ștefănești, Argeș (1979-1983) și Pitești (1983 ~). Funcții publice : inspector, Direcția Sanitară a județului Argeș (1983-1990); director (1995-1997), director medical (2001-2004), Spitalul Județean de Urgență Pitești. Studii, articole, interviuri, rapoarte, comunicări științifice, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Aprecieri publice. (C.C.).

ELENA (Atena, Grecia, 2 mai 1896 - Lausanne, Elveția, 28 noiembrie 1982). Fiica regelui Greciei, Constantin I, și a reginei Sofia de Prusia. Princesă de Grecia și Danemarca. Regină a României, căsătorită (1921-1928) cu prințul/regele Carol II (v.), mama regelui Mihai I (v.). Cunoscută în Argeș-Muscel prin vizite la Mănăstirea Curtea de Argeș (necropolă regală), prin acțiuni filantropice, inițiative culturale și gospodărești. Obligată să părăsească România după transformarea țării în republică (30 decembrie 1947). Atestări de arhivă. Diverse aprecieri naționale și internaționale. (C.N.).

ELENA-DESPINA / MILIȚA (Sfârșitul secolului XV – Începutul secolului XVI). Doamnă, soția voievodului Țării Românești, Neagoe Basarab (v.), fiica despotului sârb Iovan Brancovici. Înmormântată la *Biserica Episcopală de la Curtea de Argeș*, alături de domn și de patru dintre cei șase urmași ai lor, Petru, Ioan, Anghelina, Stana. Contribuții importante la îmbogățirea spiritualității românești. (C.N.).

ELIADE, Maria (A doua jumătate a secolului XIX – Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Muscel. Întinse suprafețe

de teren în localitatea Vrănești, plasa Podgoria, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.S.).

ELISABETA (Secolul XIV). Domniță, fiica voievodului Țării Românești, Nicolae Alexandru (v.) și a doamnei Maria (v.), căsătorită cu Ladislau de Opelln. Contribuții la diversificarea spiritualității europene. (C.N.).

ELISABETA PAULINA OTILIA LUIZA DE WIED / CARMEN SYLVA (? - 1916). Princesă (1869-1881) și regină a României (1881-1916), scriitoare. Căsătorită (3 noiembrie 1869) cu Carol de Hohenzollern-Sigmaringen (v.). Un copil, Maria (27 august 1871 – 26 martie 1874). Integrată zonei Argeș-Muscel prin activitate publică, donații, domiciliu temporar și creații artistice la Palatul Episcopal Curtea de Argeș. Loc de veci, Biserica Mănăstirii Curtea de Argeș, necropolă voievodală și regală. Tren mortuar, traseul București-Pitești (21 februarie - 2 martie 1916) - Curtea de Argeș. Importante aprecieri antume și postume. (C.N.).

EMANOIL, Spiridon (1886 – Pitești, Argeș, 1961). Jurist, înalt funcționar public și de stat. Facultatea de Drept, București (1912). Avocat, Baroul Argeș (1912-1940). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Primar al orașului Pitești (1932-1933), prefect de Argeș (28 noiembrie 1937 – 10 februarie 1938; 30 mai – 10 iulie 1940). Gestionarea administrației locale în anii crizei economice mondiale. Inițiative edilitare: aprobarea unui nou *plan de sistematizare* a urbei; acordarea terenului pentru edificarea Cercului Militar / Casa Armatei; extinderea clădirii Liceului de Fete *Mihail și Sevastița Vasilescu* / Colegiul *Zinca Golescu*; continuarea amenajărilor la Schitul *Trivalea*. Aplicarea, în Argeș, a legislației elaborate de guvernele Octavian Goga (1937-1938) și Gheorghe Tătărescu (1939-1940). Marginalizat după 1945, domiciliu forțat, Măcin, Dobrogea (1953). Preocupări muzicale și literare, limbile greacă, franceză, germană. Atestări documentare. Aprecieri publice antume și

postume. (I.T.B.).

ENACHE, Gheorghe I. (n. Buzoiești, Argeș, 11 mai 1933). Inginer, *industria lemnului*, manager. Școala Tehnică Industria lemnului, Curtea de Argeș (1953), Facultatea de Industria Lemnului, Brașov (1958). Activitate permanentă, Combinatul de Prelucrarea Lemnului, Comănești, Bacău (1958-1993): tehnolog, șef secție, șef serviciu, inginer șef, director general. Coordonarea proiectării, construirii, punerii în funcțiune, atingerii parametrilor, fabricile de cherestea, placaj, tâmplărie, furnire, mobilă, drojdie furajeră. Diversificarea exportului în state din Asia, America de Nord, Europa. Colaborări permanente cu specialiștii și unitățile argeșene de profil. Studii, articole, interviuri, comandamente de investiții, rapoarte, analize în domeniu. Membru al delegației României la Reuniunea economică din Elveția (1975), alte aprecieri publice. (I.D.P.).

ENĂCHESCU, Dumitru (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Țărănesc. *Deputat de Argeș* (1919-1920), reprezentând Partidul Țărănesc. Adept al reducerii marilor domenii în favoarea gospodăriilor mici și mijlocii. Interpelări electorale pe diverse teme legislative. Contribuții la promovarea ideilor reformiste pentru evoluția economiei și administrației locale. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ENĂCHESCU / NEGRU, Marius N. (n. Negrași, Argeș, 1 august 1958). Profesor universitar, fizician. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1976), Universitatea București (1983). Doctorat, *fizică atomică*, Munchen, Germania (1994). Activitate didactică: Liceul de Fizică-Matematică, Măgurele, București (1983-1985); Facultatea de Fizică, Universitatea București (1987-1988); University of Maine (1995 ~); University of Berkeley (vizitator 1997 ~), Statele Unite ale Americii. Cercetător științific: Institutul de Tehnologie Materialelor, București (1985-1987); Berkeley National Laboratory, California, Statele Unite ale Americii (1997 ~).

Conducător de doctorat (2004). Vicepreședinte, Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, România (2009 ~). Numeroase volume, studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Invenții brevetate în state din America, Asia, Europa. Fondator laboratorul *Nanotech 21*, București, Premiul Academiei Române pentru Știință (1996), doctor *Honoris Causa*, Universitatea din Pitești (2009). Cetățean american. Membru în prestigioase societăți profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (I.I.P.).

ENE, Aureliu Dorel Șt. (n. Oarja, Argeș, 4 aprilie 1940). Medic veterinar, funcționar de stat, manager. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1956), Facultatea de Medicină Veterinară, București (1965). Activitate specializată: unități agricole de stat din județul Brăila (1965-1970); șef, fermă, Întreprinderea Agricolă de Stat, Pitești, Argeș (1970-1972); Director: Complexul Intercooperatist de Creșterea Bovinelor, Bradu, Argeș (1972-1975); Direcția Producției Animale, Ministerul Agriculturii, București (1984-1991); Oficiul Județean de Reproducție și Selecția Animalelor, Ștefănești, Argeș (1991-1998). Medic principal, Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară, Argeș (1975-1980); inspector șef, Inspectoratul Sanitar Veterinar, Argeș (1980-1984). Contribuții importante la fundamentarea programelor pentru dezvoltarea și modernizarea activității zootehnice din Argeș-Muscel. Studii, norme tehnice, reuniuni naționale, intervenții pe diverse teme. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ENE, Marin Radu (n. Tătulești, Olt, 30 iunie 1933). Școala *Pedagogică Mixtă* Nr. 3, București, cursul complet (1955). Cadru didactic, Școala de 7 ani Străjești de Sus, Olt (1955-1957); instructor artistic, Casa de Cultură Regională Drăgășani (1957-1959); actor, secția de Estradă, Teatrul *Al. Davila*, Pitești (20 aprilie 1959); membru, Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești (1960); învățător, actor, prozator, dramaturg, membru UNITER și al Uniunii Scriitorilor din România (2006). Autor de literatură pentru copii, schițe, povestiri: *Pintenu de aur* (București, 1985), *Soarele din*

casă (București, 1991). Colaborator permanent al Radiodifuziunii București, emisiunea *Noapte bună, copii!* (1972). Publică piese de teatru pentru copii, în Colecția *Micul actor*, București: *Unde-i melodia Iepurașului?* (jucată la Așchiuță, Pitești, 1973, Arad, 1975), *Cămașa bunicului* (1983), *Melodia și cele șapte zâne* (1985). Creează un cuplu cu Dragoș Mârzan care le asigură prezența în spectacole de gen ale Televiziunii Române, cum erau *Albumele Duminicale*. O activitate bogată care, din 1960, s-a împletit armonios cu cea de actor. (I.F.).

ENE, Virgiliu (n. Pitești, Argeș, 8 aprilie 1929 – București, 18 iunie 1997). Editor, scriitor, folclorist. Liceul *Mihai Eminescu*, București (1949), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1953). Doctorat, *literatură*, București (1973). Activitate permanentă în Capitală (1953-1997): Editura *Tineretului*; Editura *Albatros*, Centrala Editorială. Volume importante: *N. D. Cocea* (1966, 1979); *Anton Bacalbașa* (1975); *Folcloriști români* (1977); *Romantici de odinioară* (1985); *Un băiat vesel* (1989). Editor, operele scriitorilor N. D. Cocea, Cezar Bolliac, Constantin Mille, Jean Bart, Alexandru Vlașuță, Emil Gârleanu. Numeroase antologii, studii de critică și istorie literară, folclor, eseistică, schițe, nuvele, povestiri. Reuniuni interne și internaționale în domeniu. Membru, prestigioase asociații culturale din România, premii literare, alte importante aprecieri publice antume sau postume. (M.S.).

ENE, Vlad Ioan G. (n. Pitești, Argeș, 15 ianuarie 1975). Arhitect. Liceul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1993), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1999). Arhitect, S.C. *Proiect Argeș S.A.* (1999 ~). Edificii reprezentative în Pitești, zone rezidențiale, sedii de firme. Membru, Ordinul Arhitecților din România (2001). Contribuții la extinderea funcționalismului în arhitectura argeșeană. (A.M.).

ENESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Mălureni, Argeș. Mari proprietari funciari și urbani. Juriști, medici, finanțiști, înalți funcționari de stat, militanți politici, demnitari. Întinse suprafețe de teren în

localitățile Bunești și Zărnești, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu, și *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, pe timpul guvernului condus de Petru Groza. Mai cunoscuți: **Gheorghe E.**, căsătorit cu Zenovia (învățătoare), zece copii; **Fotin Gh.E.** (v.); **Dumitru Gh.E.** (director, Casa Autonomă a Monopolului); **Eugeniu Gh.E.** (consilier, Curtea de Apel); **Gheorghe Gh.E.** (medic, Casa de Asigurări); **Virgil Gh.E.** (junist militar); **Miși Gh.E.** (director, Casa de Asigurări Sociale). Donații comunitare, reuniuni politice, exprimări externe. Aprecieri publice. (F.P.).

ENESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Curtea de Argeș. Proprietari urbani, negustori, funcționari de stat, arhitecți, cadre didactice. Genealogie în Capitală și în alte centre urbane din România. Mai cunoscuți: **Dumitru E.** (negustor); **Ion D.E.**, arhitect (v.); **Gheorghe Mircea I.E.** (n. București, 31 august 1920), arhitect de orientare *funcționalistă*, Facultatea de Arhitectură, București (1944), doctorat, *arhitectură*, București (1970); proiecte pentru: *IAR Câmpulung* (1944); Muzeul de Artă al României, București (1953-1955); Institutul de Petrol și Gaze, București; Complexul de Vinificație Valea Călugărească, Prahova; Ansamblul Hidroenergetic *Porțile de Fier I*, Mehedinți (în colaborare); volume editate de specialitate; **Mihai I.E.** (n. București, 29 aprilie 1926), arhitect orientare *funcționalistă*, Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1952), doctorat, *arhitectură*, București (1973); proiecte pentru spitale (Baia Mare, București, Buzău, Satu Mare, Târgoviște, Tulcea) și vile turistice pe litoralul Mării Negre. Diverse donații comunitare. Aprecieri publice. (F.P.).

ENESCU, Cornelius (n. Slătioarele, Băbana, Argeș, 7 septembrie 1924). Inginer constructor, epigramist, publicist. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1943), Institutul Politehnic, Timișoara (1948). Inginer: trusturile de construcții Constanța (1953-1965), Craiova (1965-1970), Argeș (1970-1972, inginer șef adjunct), Institutul de Cercetare și

Proiectare pentru Materiale de Construcții, București (1972-1986, șef de proiect). Volume importante: *Vânătoarea de struți* (1996); *Unde este Caragiale* (1999); *Strănepoții lui Dracula* (). Colaborator la revistele: *Argeșul*, *Gluma* (1942), *Humorul*, *Scaiul*, *Urzica și Radio București*. Numeroase reuniuni în domeniu. Membru de onoare fondator, Uniunea Epigramiștilor din România (1990), alte aprecieri publice. (M.S.).

ENESCU, Fotin (Bunești, Mălureni, Argeș, 30 ianuarie 1878 – Chișinău, Basarabia, 30 noiembrie 1918). Magistrat, mare proprietar funciar, demnitar. Întinse suprafețe de teren: Bunești, Zărnești, Mălureni. Liceul de Băieți /Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1896), Facultatea de Drept, București (1900). Activitate în domeniu: tribunalele județene Vâlcea și Argeș (judecător, procuror). Subdirector, Centrala Băncilor Populare, București. Adept al reformei agrare, cooperativismului rural, sistemului creditelor avantajoase acordate lucrătorilor de la sate. Ministru în 1918: Finanțe, Agricultură și Domenii, cabinetele Alexandru Averescu, Constantin Coandă, Ion I. C. Brătianu (v.). Studii economice și juridice, interviuri, articole, de presă. Diverse consemnări documentare. Eponimie: Federala Băncilor Populare *Fotin Enescu*, Pitești (1930-1947). Alte aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ENESCU, Gheorghe (Secolul XIX). Proprietar rural și urban, slujbaș domnesc, *pitar*, înalt funcționar public. Primar al orașului Pitești (1857-1859; 1860); președinte, Consiliul Municipal. Adept al unirii Principatelor Române, susținător al sistemului reformator modern, candidat pentru alegerea deputaților în *Divanul ad-hoc* al Munteniei (1857). Stabilirea reprezentanților urbei pentru întâmpinarea principelui Alexandru Ioan Cuza la București (7 februarie 1859), pregătirea vizitei domnului la Pitești (19 iunie 1859), prezentarea stării localității. Inițierea elaborării primului *plan urbanistic* al orașului, stimularea evoluției industriei, a redimensionării gospodărești. Aprecieri publice. (T.M.).

ENESCU, Gheorghe / Ghiță (? - Pitești, Argeș, 1880). Proprietar urban, militant politic, parlamentar. Școala Națională, Pitești. Cursuri libere, Paris, Franța. Apropiat familiilor Brătianu (v). Case, terenuri, alte bunuri cu valoare deosebită, Pitești; testamentar, Constantin / Dinu I. C. Brătianu (v.). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Deputat, senator de Argeș / Muscel (1870 ~). Consemnări documentare în presa timpului. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ENESCU, Ion D. (Curtea de Argeș, 17 februarie 1884 – București, 1973). Arhitect. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1902), Școala Superioară de Arhitectură, București (1912). Adept al eclecticismului național și al funcționalismului. Edificii reprezentative: *Sediul Asociației Generale a Medicilor*, București (1919), *Palatul Episcopal*, Constanța (1929-1932), *Institutul de Cercetări Zootehnice*, București (1929-1932), *Palatul Clinicilor Universitare*, Cluj (1932-1934, în colaborare), *Sanatoriul Valea Iașului*, Argeș (1939-1945). Numeroase spitale, sedii pentru instituții publice, locuințe. Studii și articole apărute în reviste de profil. Membru activ, președinte, Societatea (Colegiul) Arhitecților din România (perioada interbelică). Importante contribuții la diversificarea arhitecturii autohtone în secolul XX. (A.M.).

ENESCU, Mihai (Bughea de Jos, Muscel, 7 februarie 1903 - Aiud, Alba, 22 iunie 1959). Preot, proprietar funciar, militant și deținut politic anticomunist. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1925). Paroh, biserici din Muscel (1925-1952). Colaborator (1948-1952), Grupul *Haiducii Muscelului*. Arestat, Valea Româneștilor, Câmpulung Muscel (19 august 1952). Anchetat, torturat, judecat, Tribunalul Militar, București, condamnat, 15 ani muncă silnică. Decedat, după șapte ani de detenție, Închisoarea de la Aiud. Aprecieri publice antume și postume. Diverse consemnări documentare. (I.I.P.).

ENESCU, Nicolae (Curtea de Argeș, 1886 – Tigveni, Argeș 1923). Învățător, proprietar funciar, parlamentar, publicist.

Membru marcant, Partidul Țărănesc. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1904). Activitate didactică permanentă, Școala Tigveni (1904-1923). Combatant, Primul Război Mondial (1916-1918, locotenent). *Deputat de Argeș* (1919-1922), reprezentând Partidul Țărănesc. Fondator: Banca Populară și Cooperativa de Ateliere, Tigveni, Argeș. Susținător al dezvoltarea apiculturii. Volum important: *Sub steagul nostru și Carol I*. Interpelări electorale pe diverse teme legislative. Contribuții la promovarea ideilor reformiste în lumea satelor. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

ENESCU, Nicolae N. (Coșești, Muscel, 26 noiembrie 1911 - București, 6 decembrie 1993). Jurist, militant politic, parlamentar. Studii liceale la Pitești (1929), Facultatea de Drept, București (1933). Activitate în domeniu: Câmpulung, Muscel (1933-1948); București (1964-1993). Membru marcant, Partidul Național Liberal: președinte, Organizația Tineretului Universitar, Câmpulung; secretar al partidului, *Zona Muscel* (1931-1937). *Deputat de Muscel* (1946-1948), reprezentând Partidul Național Liberal. Membru activ, Grupul de rezistență armată anticomunistă *Munții Frunții*, Argeș (1948-1949), colaborator apropiat al lui Dumitru Apostol (v.). Arestat, anchetat, judecat. Deținut politic, condamnat, 20 de ani temniță grea, execuții parțial (1949-1964). Muncitor agricol, ferme din Bărăgan, Ialomița. Inițiator, reorganizarea mișcării liberale din România (1989), secretar executiv, vicepreședinte, conducerea centrală a partidului. *Deputat de Argeș*, Adunarea Constituantă (1990-1992), reprezentând Partidul Național Liberal. Președinte, Comisia Specială Berevoești, privind cercetarea distrugerii unor documente ale Securității din România. Scrieri, memorii, dezbateri parlamentare. Importante recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

ENESCU, Nicolae N. (Tigveni, Argeș, 4 iulie 1915 - Curtea de Argeș, 31 decembrie 2009). Profesor, *limba și literatura română*, militant politic, publicist. Fiul lui **Nicolae E.** (v.). Liceul Teoretic, Sibiu (1934), Universitatea din București (1940). Membru marcant, Partidul

Național Țărănesc. Funcționar, Curtea de Argeș (1940-1946). Activitate didactică sau culturală, școli și muzee din localitate (1946-1948; 1965-1977). Adept al rezistenței armate anticomuniste. Arestat, cercetat, torturat, Securitatea din Pitești, Argeș, Tribunalul Militar, Craiova; condamnat, șase ani detenție, penitenciarele Craiova (Dolj), Aiud (Alba). Eliberat în 1954. Domiciliu obligatoriu muncitor necalificat, sate din Bărăgan, Ialomița (1954-1965). Președinte fondator, Organizația Curtea de Argeș, Partidul Național Țărănesc Creștin. Democrat (1990-1998). Volum important: *Memoria lacrimii* (2007). Articole, comentarii, interviuri, publicații din Argeș. Emisiuni *media*, consemnări în manuscris. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

ENESCU-BUGHEA, Constantin (Bughea, Muscel, 13 mai 1899 - ?). Învățător, publicist. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1919). Inspector, Casa Muncii Căilor Ferate Române, București. Colaborator, cotidianul *Universul*, București (1932). Volume (proză, teatru): *Satul meu* (1923); *Povestea războiului de întregire* (1927); *Învățătorul în slujba binelui obștesc* (1928); *Din alte vremuri* (1932); *Sunt străjer* (1936). Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.B.).

ENESCU-STÂLPENI, Dem (Câmpulung, Muscel, 4 ianuarie 1884 – Alexandria, Teleorman, 6 februarie 1927). Profesor limba română, parlamentar, publicist, traducător. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung (1903), Universitatea din București, Litere, Filosofie, Drept (1915). Învățător, Bobicești, Romanăți și Stâlpeni, Muscel (1903-1910). Profesor: Gimnaziul din Câmpulung (1914-1916); Școala Normală de Băieți și Gimnaziul de Fete *Lumina*, Alexandria, Teleorman (1919-1927). Deputat de Teleorman în Parlamentul României (1921-1923). Volume importante: *Dezertorii* (1916); *Judecarea Generalului Averescu* (1920); *Comori indiene*, traducere adnotată din limba sanscrită (1925). Autor de manuale școlare; redactor, *Bunavestire*, Câmpulung (1922-1923), *Vreme nouă* și *Anuarul pedagogic*, Alexandria (1920). Colaborator, revistele *Învățământul românesc*,

Muscelul nostru. Studii, articole, comentarii pe diverse teme, reuniuni didactice și literare. Aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

ENESCU-STĂLPENI, Eliza Dem (Pitești, Argeș, 19 august 1888 - ?). Institutoare, publicist, traducător. Școala Normală *Elena Doamna*, București (1908). Învățătoare: Stâlpeni, Muscel; Școala Primară de Fete Nr. 2, Alexandria, Teleorman (1908). Volume importante: *Căutări* (1903, în colaborare); *Educațiile din România* (1908); *Proverbe și maxime indiene*, traducere comentată (1910). Articole în presa timpului, alte prezențe în viața publică. (M.M.O.).

ENGEL, Anica (Secolul XIX). Proprietar urban din Pitești, case, suprafețe de teren în *Zăvoiul Argeșului, cinci pogoane*, alte bunuri cu valoare deosebită. Inițiativa înființării unui parc de agrement în zona amintită, acțiune nefinalizată. Donație către Primăria Pitești a acestei suprafețe, spre vânzare, prin licitație, pentru grăbirea amenajării Grădinii Publice din centrul localității. Procură oficială în vederea finalizării demersului, notificată la 11/23 februarie 1871, legalizare a Poliției Pitești. Atestări de arhivă. Aprecieri publice antume și postume. (P.P.).

EPURE, Mihai M. (n. Gliganu de Jos, Rociu, Argeș, 1 octombrie 1948). Jurist, diplomat de carieră, publicist. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1966), Facultatea de Drept, București (1971). Doctorat, *științe juridice*, București (2000). Activitate specifică, Ministerul de Externe al României: referent, atașat, secretar III, II, I, consilier (1971-1979); atașat cultural și de presă, Japonia (1979-1986); director, zona Orientul Îndepărtat (1992-2004). Ziarist (1986-1992). Volume importante: *Japonia. Ikebana de gânduri* (1991); *Eșafodul din Bosfor* (1993, în colaborare); *Din Carpați până la Fuji* (2000); *Aproape de Soare Răsare* (2002); *Samuraiul de pe Argeș* (2009). Inițiator: reeditarea trilogiei *Suflet japonez*, de Gheorghe Bogulescu; înființarea Fundației *Niponzka*, București (1990); diverse proiecte internaționale. Premii literare acordate de reviste și societăți culturale

din Capitală, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

ERBAȘU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Corbeni, Argeș. Mari proprietari funciari și urbani, medici, funcționari de stat, ingineri, militanți politici, oameni de afaceri. Întinse suprafețe de teren arabil și păduri în localitățile Corbeni, Oești, Poenari (Argeș), Valea Mare Podgoria (Muscel). Mai cunoscuți: **Gheorghe E.** (v.), **Ion E.** (v.), **Vasile E.** (v.), **Robert E.** (om de afaceri). Diverse inițiative și donații comunitare. Aprecieri publice. (F.P.).

ERBAȘU, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Corbeni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.S.).

ERBAȘU, Ion (Secolul XX). Medic, militant politic. *Originar din Pitești*. Facultatea de Medicină, București. Activitate specializată în Argeș și Muscel. Membru marcat, Partidul Național Țărănesc, disident, *Gruparea Anton Alexandrescu*, vicepreședinte, Organizația Argeș (1945-1947). Adept al constituirii și consolidării Blocului Național Democrat și Blocului Partidelor Democratice. Susținător al mișcării cooperatiste postbelice, membru, Consiliul de Administrație, Institutul Național al Cooperăției, București (1945-1949), vicepreședinte, Comitetul de Direcție (1946-1947). Apropiat al scriitorului Liviu Rebreanu (v.), cumpărarea proprietății acestuia de la Valea Mare, Pitești. Aprecieri comunitare. (C.C.).

ERBAȘU, Vasile (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Corbeni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.S.).

ERCUȚĂ, Vasile C. (Moinești, Bacău, 24 ianuarie 1936 – Pitești, Argeș, 26 octombrie 2008). Inginer, *drumuri și poduri*, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1964*. Liceul

Teoretic, Târgu Mureș (1954), Institutul de Construcții, București (1959). Activitate în domeniu (șef lot, diriginte de șantier, șef serviciu tehnic): Întreprinderea Construcții Poduri, București, șantierele hidroenergetice Bicaz, Neamț (1959-1961) și Târgu Trotuș, Bacău (1961); Întreprinderea Căi Ferate, București, Șantierul Focșani, Vrancea (1962-1963); Secția Drumuri și Poduri, Sfatul Popular Regional Bacău (1963); Trustul de Construcții Montaj-Cărbune, București, Șantierul Motru, Gorj (1963-1964). Inginer principal, *drumuri și poduri*, Institutul de Proiectare Argeș / SC *Proiect SA*, Pitești (1964-1996). Colaborări, firme private (1996-2003). Contribuții distincte la sistematizarea și modernizarea principalelor rețele urbane sau rurale de străzi, drumuri județene, poduri, pasaje, pasarele din Argeș-Muscel. Aprecieri publice antume și postume. (G. P.).

EREMIA, Cătălin N. (n. Pitești, Argeș, 19 ianuarie 1975). Fotograf. Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1994), Școala Populară de Artă, Pitești (1996). Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1999). Instructor de fotografie, Clubul elevilor, Casa Studentului, Pitești (1999-2001). Fondator, Studio *Cătălin Eremia – images* (2002 ~). Colaborări media, revistele: *Descoperă România, Vacanță la țară, Plai cu boi* (București), *Stil de viață* (Pitești). Activitate externă, firme de publicitate din Italia. Aprecieri critice favorabile. (I.E.C.).

ERFULESCU, Ion (Mălureni, Argeș ?? - 1917). Proprietar funciar, constructor. Edificii religioase și civile reprezentative: biserica ortodoxă din Domnești, Muscel (1906~); casa învățătorului Anton Diaconescu (1910) și biserica ortodoxă din Cacaletți/Zărnești, Mălureni (1912). Participant la confruntările militare de la Mateiași, Valea Mare Pravăț, Muscel (octombrie – noiembrie 1916). Căzut la datorie în timpul retragerii trupelor române spre *Frontul din Moldova* (1917). Atestări documentare monografice. Diverse aprecieri publice. (R.R.).

ERNST, Emilia N. (n. Bărcănești, Ialomița, 23 ianuarie 1945). Arhitect. *Stabilită*

în Argeș în 1953. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1962), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1968). Arhitect, Institutul de Proiectare Argeș, S.C. *Proiect S.A.* Pitești (1968-1990). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: Centrul Stomatologic, Pitești; Administrația Financiară, Curtea de Argeș; căminul și atelierele Liceului *Nicolae Bălcescu*, Pitești; Pensiunea *Izvoru*, Argeș; Pensiunea *Arefu*, Argeș. Membru, Uniunea Arhitecților din România, alte asociații profesionale în domeniu. Aprecieri publice. (A.M.).

ERNST, Nicolae N. (Vulcan, Brașov, 1ianuarie 1939- Curtea de Argeș, 2 ianuarie 2005). Arhitect, funcționar public. *Stabilit în Argeș din 1968*. Liceul de Arhitectură, București (1956), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1964). Arhitect: Institutul de Proiectare Brașov (1964-1968); Institutul de Proiectare Argeș (1968-1977); Inspectoratul pentru Cultură Argeș (1995-1997); Atelier privat Curtea de Argeș (1993-2005). Arhitect șef al Municipiului Pitești (1977-1993). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: reabilitarea și extinderea clădirii Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești (1972-1979); Hotelul *Muntenia II (Turnul)*, Pitești (1976); Magazinul *Vidraru*, Curtea de Argeș; hotelurile *Alutus* și *Capela*, Râmnicu Vâlcea. Amenajări ambientale: Piața Civică Centrală, Bulevardul *Petrochimistilor*, Calea Craiovei, Pitești; primele fântâni arteziene, sensuri giratorii, pasaje pietonale subterane. Schițe speciale pentru: *Simfonia lalelelor*, Pitești (1978-1993); *Rotonda personalităților*, Muzeul Golești (1988); Centrul Civic, Curtea de Argeș. Premii naționale și internaționale: România, Franța, Belgia. Membru, Uniunea Arhitecților din România, alte asociații profesionale în domeniu. Valoroase aprecieri publice. (A.M.).

ESARCU, Constantin (București, 5 iunie 1836 – Govora, Vâlcea, 8 iunie 1892). Medic, demnitar, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin acțiuni sociale, educative, culturale*. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1854), licență, *științele naturii*, Paris (1859). Doctorat, *medicină*, Paris, Franța (1864). Activitate specializată, Școala de

Medicină, București (1864-1873). Membru, Consiliul General al Învățământului di România (1865); director, Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice, București (1870-1871). Agent diplomatic, Roma, Italia (1973); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar: Italia (1873;1876;1879; 1891-1893); Grecia (1879-1882); ministrul Afacerilor Străine (1891). Inițiator și fondator principal, *Societatea Ateneul Român*, București (1865). Membru corespondent al Academiei Române (1884). *Senator de Argeș*, Colegiul I (1891-1892), reprezentând, Partidul Conservator. Numeroase lucrări științifice și didactice, reuniuni tematice, interviuri. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

ESCADRONUL DE DOROBANȚI ARGEȘ (1850-1876). Prima unitate militară oficială de stat din Pitești, înființată conform *Legii pentru organizarea dorobanților de județe*, semnată de domnul Țării Românești, Barbu Știrbei (1849 ~ 1856). Subordonare față de *ocârmuirea* județului: asigurarea *soldei* lunare, construirea cazarmii, stabilirea terenului de instrucție. Reorganizări ulterioare: 27 februarie 1860, dispozițiile domnului Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), asimilarea dorobanților cu armata regulată a Principatelor Unite; 1 iulie 1872, înființarea Regimentului 2 dorobanți pentru județele Argeș, Gorj, Vâlcea, cu sediul la Râmnicu Vâlcea, 26 noiembrie 1876, înființarea Regimentului 4 dorobanți Argeș, având reședința la Pitești, pentru județele Argeș și Muscel. Structuri și evoluții asemănătoare la Câmpulung, Muscel. (P.P.).

ESENȚIAL ÎN ARGEȘ (2007~). Publicație săptămânală, apare la Pitești. Editor: SC *Esențial Media Press* SRL. Program structurat pe doctrina Partidului Democrat-Liberal. Analize, dezbateri, reportaje, informații, interviuri, anchete, note cu conținut politic, economic, social, eclesiastic, din domeniile învățământului, culturii, sănătății, sportului. Director general, Loredana Dumitrescu; imprimare, *Graficprint Industries*, Pitești (2009~). Conexiuni: suplimentul lunar *Esențial în educație*; Editura *Esențial Media*. Diverse inițiative și activități publice. (I.I.B.).

EUPHONIA (2000~). Publicație periodică, apare la Pitești, editată trimestrial de Filarmonica din localitate, 32 de pagini. Articole, analize, informații, comentarii, cronici pe teme de cultură muzicală. Prezentarea concertelor susținute de filarmonică, interviuri cu dirijori și interpreți, opinii ale spectatorilor, creații în primă audiere, note retrospective, proiecte alternative. Director: Jean Dumitrașcu (v.); redactor șef: Mihaela Fulgeanu-Matei (v.). Diverse sugestii comunitare. (V.G.M.).

EUSTATIADÉ, Mihail D. (Secolul XIX). Mare proprietar funciar, slujbaș al statului. Origine elenă. Stabilît în România din 1870. *Întinse suprafețe de teren, imobile, alte bunuri cu valoare deosebită: Ciulnița, Cotu Malului (Leordeni), Pătuleni (Rătești)*. Funcționar la vamă, București. Ctitor, Biserica *Sfinții Împărați Constantin și Elena* (1886-1888), clădirile școlii și primăriei, Ciulnița, Leordeni. Importante donații, bani și obiecte de cult, instituții eclesiastice din Leordeni, București, Paris, Curtea de Argeș. Eponimie, comuna Ciulnița-Eustatiade, existentă în etape 1892-1908, integrată ulterior localității Budișteni, astăzi Leordeni, Argeș. Contribuții la redimensionarea socială și arhitectonică a localităților amintite. Atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

EVENIMENTUL MUSCELEAN (1995 ~). Publicație periodică din Câmpulung, Argeș, subintitulată *Ziar independent*, apariție bisăptămânală. Președinte fondator, Paul Vișan; director, Nicolae Badiu (v.). Analize, comentarii, reportaje, interviuri, note, cronici, informații pe teme cetățenești. Tipografie, SC *Graficprint Industries* SRL, Pitești (2009 ~). Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

EVERAC, Paul / CONSTANTINESCU, Petru (n. București, 23 august 1924). Dramaturg, prozator, eseist, om de cultură, manager. *Domiciliu tradițional, Podu Dâmboviței, Dâmbovicioara, Argeș* (1970~). Liceul *Moise Nicoară*, Arad (1942), facultățile de Drept (1947) și de Filologie (1948), București. Funcții publice,

administrative și juridice (1949-1958): contabil, director de muzeu la Buzău și Sighișoara, șef de protocol la Marea Adunare Națională. Director general, Televiziunea Română (1993-1994), Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistă *Nicolae Iorga* de la Veneția, Italia (1995-1997). Fondator și președinte, Fundația *Steaua Carpatină* (București-Podu Dâmboviței). Scrieri dramaturgice importante: *Poarta* (1958), *Explozie întârziată* (1958), *Ștăfeta nevăzută* (1959), *Ochiul albastru* (1961), *Costache și viața interioară* (1962), *Omul de lângă tine* (1963), *Himera* (1963), *O întâmplare neobișnuită* (1964), *Simple coincidențe* (1964), *Patimi* (1967), *Ana* (1969), *Cine ești tu?* (1970), *Camera de dincolo* (1970), *Un fluture pe lampă* (1974), *Cititorul de contor* (1975). Proză și eseistică: *Reflecții despre inteligență* (1967), *Don Juan din Grădina Icoanei* (1968), *Poeme discursive* (1972), *Încotro merge teatrul românesc* (1975), *Ședința balerinelor* (1978), *Reacționarul* (1991), *Repetatele violuri* (2003). Numeroase premiere pe scena teatrului *Alexandru Davila* din Pitești. Membru, importante asociații profesionale în domeniul literaturii și științelor comunicării. Valoroase aprecieri publice. (M.S.).

EXPOZIȚIA AGRICOLĂ ȘI INDUSTRIALĂ DIN PITEȘTI (1881-1882). Prima activitate din acest domeniu cunoscută în reședința Argeșului. Deschidere oficială: 24 octombrie 1881, Hotelul *Dacia*, din localitate. Primar Nicolae Vișoreanu (v.), prefect Alexandru Budișteanu (v.). Reedități sub formă de concurs: august și octombrie 1882 (diplome, medalii, premii în bani). Demersuri agreeate de: Camera de Comerț și Industrie Argeș, ministerele economice din București, forurile administrative urbane. Stimularea preocupărilor economice. Atestări de arhivă. Alte inițiative notabile în deceniile următoare. (C.D.B.).

EXPOZIȚIA DE ISTORIE A FARMACIEI PITEȘTI (1983~). Colecție de documente, obiecte, cărți, fotografii, ilustrații privind activitatea farmaceutică tradițională din Argeș, Olt, Vâlcea. Inaugurare: 7 aprilie 1983. Inițiativă promovată de Dorina Irina Mureșanu Popescu (v.). Peste 1 500 de exponate specifice:

recipiente din cristal sau ceramică, instrumente din os, lemn ori metal, balanțe, mojar, barometre, pilulare, truse, diplome, piese de mobilier, provenite parțial din Austria, Franța, Germania. Volume tematice: *Farmacopeea Universală* (1845); *Farmacopeea Română* (1862 ~1983); *Dicționar de Mică Chirurgie* (Paris, 1853), cu autograful lui Carol Davila (v.). Locații succesive: Oficiul Farmaceutic / *Centrofarm*; Farmacia Nr. 67, *Banatului*; Farmacia Complexului *Eremia Grigorescu*, astăzi, *Catena*, Pitești. Patrimoniu consemnat în evidențele Muzeului Județean Argeș. Diminuarea preocupărilor din domeniu, după privatizarea unităților de profil. (C.C.).

EXPOZIȚIA FLORICOLĂ SIMFONIA LALELELOR PITEȘTI (1978 ~). Inițiativa originală a municipalității, consacrată prezentării selecte a lalelelor aclimatizate în arealul românesc. Participare națională și internațională: institute de cercetare, unități productive, cultivatori individuali. Prima ediție: 6-9 mai 1978. Fondatori: Ilarie Isac (v.), Valeriu Nicolescu (v.), Florian Popescu (v.), Petre Popa (v.), Gheorghe Pacea (v.), Alexandru Popa (v.), Mircea Pungoci (v.), Nicolae Erst (v.). Organizări anuale permanente, sub egida Consiliului Local și a Primăriei Pitești, în colaborare cu factori specializați din domeniul horticulturii (românești). Locații succesive: Casa de Cultură a Sindicatelor, Casa Cărții, Casa Artelor, Piața Publică, esplanada *Mobilux*. Activitate emblematică pentru reședința Argeșului. **Scene monografice:** Mircea Pungoci (2009). Numeroase exprimări documentare, emisiuni *media*, relatări de presă. Diverse activități culturale și urbanistice complementare. (C.D.B.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DIN MEMORIALĂ CONACUL GOLEȘTILOR (1958 ~). Obiectiv de referință al Muzeului Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș. Edificiu central (1640), ctitoria lui Stroe Leurdeanu (v.), refăcut, ca ansamblu arhitectonic, de Radu Golescu/Banul (v.), la sfârșitul secolului XVIII. Reabilitare: 1942-1943; 1960-1961 (finanțare guvernamentală). Construcție masivă, stil

românesc tradițional, ziduri din cărămidă, parter locuibil, compartimentat, astăzi, în: *camera de oaspeți; camera de lucru a fraților Golescu; camera Zinca Golescu; camera Anica și Carol Davila*. Mobilier baroc sau Biedermeyer, numeroase obiecte din țesături textile, lemn, metal, sticlă, porțelan. Truse personale, picturi, fotografii, scrisori, alte piese originale aparținând familiilor Leurdeanu (v.), Golescu (v.), Davila (v.), Racoviță (v.). Tematică elaborată în 1958, de Constantin Iliescu (v.), coordonatorul proiectului. Investiție de stat, sursă documentară de excepție pentru studierea istoriei noastre naționale. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ARTĂ PLASTICĂ DIN CÂMPULUNG (1963 ~). Colecție specială a Muzeului Municipal din localitate, constituită preponderent prin donațiile familiilor Mihai Tican Rumano (v.) și Ion C. Petrescu (v.). În prezent: peste 600 de picturi, sculpturi, desene, schițe, alte piese valoroase. Semnături consacrate: Corneliu Baba, Constantin Baraschi (v.), Marius Bunescu, Ilie Burghel, Iacovache Constantinescu (v.), Lucian Grigorescu, Oscar Han, Sava Hentia, Iosif Iser, Dimitrie Mățăuanu (v.), George Mircea Demetrescu (v.), Costin Petrescu (v.), Rudolf Schweitzer-Cumpăna (v.), Nicolae Vermont. Achiziții și oferte ulterioare. Spațiu inițial: Casa Domnească, Mănăstirea *Negru-Vodă*, Câmpulung, Argeș. Actuala organizare: 1979. Săli distincte pentru etalare, depozite, medalioane tematice, simeze temporare. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ECOLOGIE ȘI PROTECȚIA MEDIULUI PITEȘTI (1977 ~). Spațiu special amenajat pentru etalonarea exponanțelor existente în portofoliul Muzeului Județean Argeș, prezentate într-o manieră modernă, dinamică, adaptată provocărilor actuale. Anterior, într-o altă locație, Secția *Științe Naturale* a unității amintite. Tematică: Radu Stancu (v.), Radu Gava (v.). Colaboratori: consultanți, documentariști, experți în materie. Proiect și execuție *constructivă*: Întreprinderea *Decorativa*, București. Inaugurare: 18 august 1977. Directorul instituției: Radu Stancu. Șefii secției (succesiv): Radu Gava, Daniela Ileana Stancu.

Noutate europeană a domeniului. Reuniuni interdisciplinare periodice, diversificarea modalităților de conlucrare cu vizitatorii, ample inițiative avansate forurilor științifice naționale și internaționale. Comentarii elogioase. Implicări comunitare permanente. (S.I.C.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ETNOGRAFIE ȘI ARTĂ POPULARĂ DIN CÂMPULUNG (1952 ~). Secție specializată a Muzeului Municipal din localitate, aflată în cea mai verde construcție civilă urbană existentă (1735), denumită tradițional, *Vila Ștefănescu*. Reabilitare (1928), **teză de doctorat**, arhitect Dumitru Ionescu-Berechet (v.). Donație pentru Academia Română (1948), ultimul proprietar, Gheorghe Ștefănescu (v.). Muzeu Național (1952-1968). Inițial, colecție sistematizată. Redimensionare după 1977. Tematică elaborată de Flaminiu Mărtzu (v.), Ștefan Trâmbaciu (v.), Gheorghe Bodea. Secțiuni distincte: *interioare țărănești specifice muscelului; port popular zonal, ocupații tradiționale din mediul rural; ceramică*. Mobilier și alte dotări adecvate. Investiție de stat. Achiziții ulterioare, reuniuni științifice, ateliere de lucru, cercetări sociologice. Vizitatori de diferite vârste și preocupări profesionale. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ETNOGRAFIE ȘI ARTĂ POPULARĂ DIN CURTEA DE ARGEȘ (1986 ~). Secție distinctă a muzeului municipal din localitate, aflată în casa donată de Dumitru Noroce (v.). Reabilitare (1984), amenajare specifică (1985-1986). Tematică și execuție: specialiști ai Muzeului Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș; creatori și interpreți populari; artiști plastici. Coordonatori: Nicolae Moisescu (v.), Iulian Ilie Rizea (v.). Secțiuni distincte: *ocupații, îndeletniciri și meșteșuguri rurale; costume autentice; piese ceramice; in memoriam Dumitru Noroce*. Investiție de stat. Reactualizări ulterioare, reuniuni științifice, ateliere de lucru, cercetări sociologice în zona de nord a județului Argeș. Vizitatori de diferite vârste și preocupări profesionale. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ISTORIE A ARGEȘULUI - PITEȘTI (1974

~). Spațiu special amenajat pentru etalonarea exponanțelor existente în portofoliul Muzeului Județean Argeș, prezentate într-o manieră modernă, dinamică, adaptată provocărilor actuale. Anterior, într-o altă locație, secție distinctă a unității amintite. Tematică: Eugenia Popescu, Iulian Ilie Rizea (v.), Spiridon Cristocea (v.). Colaborări: consultanți, documentariști, experți în materie. Proiect și execuție *constructivă*: Întreprinderea *Decorativă*, București. Inaugurare: 21 august 1974. Directorul instituției: Radu Stancu (v.). Șefii secției (succesiv): Eugenia Popescu, Spiridon Cristocea, Romeo Mascheo. Experiență originală și noutate pentru Argeș-Muscel. Reuniuni interdisciplinare periodice, diversificarea modalităților de conlucrare cu vizitatorii, îmbogățirea *suportului* științific prin cercetări și donații. Implicări comunitare permanente. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ISTORIE DIN CÂMPULUNG (1952-). Spațiu amenajat în muzeul municipal din localitate pentru a releva, special, tradițiile și actualitatea zonei Muscel. Valoroase piese arheologice, documente medievale originale, hărți, fotografii, facsimile, machete din perioadele modernă sau contemporană. Secțiuni distincte: *Câmpulung, prima Capitală a Țării Românești* (1330-1369); *Promovarea culturii feudale autohtone*: Scrisoarea boierului Neacșu (v.) din 1521; Tipografia existentă în perioada 1635-1650, pe timpul voievodului Matei Basarab (v.), Școala Domnească înființată la 1669; *Muscelenii și evenimentele de la 1821, 1848, 1859, 1877, 1916, 1918, 1944, 1947*; *Personalități remarcate de-a lungul secolelor*. Tematică elaborată de: Flaminin Mârtzu (v.), Ștefan Trâmbaciu (v.), Iulian Iliea Rizea (v.). Actuala organizare din 1979. Primar Manole Bivol (v.). Investiție de stat. Periodic: medalioane memoriale, reuniuni științifice, lansări editoriale. Numeroși vizitatori din țară și din alte state europene. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ DE ISTORIE DIN CURTEA DE ARGEȘ (1969-). Spațiu special amenajat în muzeul municipal din localitate, prezentând, astăzi, evoluția *urbei* de la voievodul Basarab I *Întemeietorul* (v.), până în

1947. Piese litice, heraldice, numismatice medievale, acte nobiliare, domnești sau regale originale, fotografii, facsimile, hărți, machete, scrisori din perioadele modernă și contemporană, impresii de călătorie. Secțiuni distincte: *Curtea de Argeș, prima reședință a Țării Românești*; *Dezvoltarea economică și spirituală a Cetății (secolele XIV-XVIII)*; *Momente semnificative din timpul evenimentelor de la 1600, 1821, 1848, 1859, 1877, 1916, 1918, 1944, 1947*; *Personalități locale înscrise în universalitate*. Tematică elaborată de Nicolae Moiescu (v.), Iulian Ilie Rizea (v.). Actuala organizare din 1982. Primar Nicolae Zevedei (v.). Investiție de stat. Periodic: reuniuni științifice, lansări editoriale, medalioane tematice. Numeroși vizitatori din țară și din alte state europene. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ ETNOGRAFICĂ ÎN AER LIBER GOSPODĂRII DE VITICULTORI ȘI POMICULTORI DIN ROMÂNIA (1966 ~). Secție specializată a Muzeului de la Golești, Ștefănești, Argeș, unicat în România, amenajată pe o suprafață de 10 hectare. Construcții aduse din toate zonele ocupaționale și provinciile autohtone, majoritatea aparținând secolului XIX: Muntenia, Oltenia, Moldova, Transilvania, Maramureș, Banat, Crișana, Dobrogea, Bucovina, Basarabia. Amplasare unitară, sub forma unui *sat tradițional*, suprapunând, ca imagine, configurația geografică a țării. Gospodării complexe, mobilier specific de interior, instrumentar viti-pomicol, anexe, *acareturi*, spații cultivate. Distinct: biserică, primărie, școală, han, cramă, ateliere meșteșugărești. Tematica elaborată în 1965, de Consiliul Muzeelor de Etnografie, format din cercetătorii: Nicolae Ungureanu, Boris Zderciuc, Valeriu Butură, Cornel Irimie; plan general: Paul Niedermaier (arhitect). Echipe specializate ale muzeului pentru cercetare interdisciplinară, demontarea, transportul, remontarea și amenajarea obiectivelor achiziționate. Investiție de stat. Coordonatorii proiectului (succesiv): Constantin Iliescu (v.), Iulian Ilie Rizea (v.), Vasile Novac (v.), Filofteia Pally (v.). Suport documentar pentru cunoașterea unor preocupări tradiționale din lumea rurală românească.

(R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ ETNOGRAFIE ȘI ARTĂ POPULARĂ DIN ARGEȘ – MUSCEL (1992 ~). Spațiu special amenajat la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș, în pavilionul de nord al ansamblului constructiv aparținând, tradițional, familiei Golescu (V.). Succesiv: *așezări și arhitectură; ocupații și meșteșuguri; artă populară contemporană*. Numeroase exponate privind domeniile enunțate: obiecte casnice, țesături textile, port popular, piese din lemn, metal, ceramică și piatră; ilustrarea practicării permanente a ocupațiilor și meșteșugurilor tradiționale: agricultura, prelucrarea și conservarea resurselor naturale, creșterea viermilor de mătase, realizarea șitei sau a șindrilei; evidențierea schimburilor de produse între provinciile carpatice. Tematică elaborată în 1992, de: Valentina Popa, Gheorghiuța Lăzărescu, Filofteia Pally (v.). Coordonatorii proiectului: Vasile Novac (v.), Ilie Iulian Rizea (v.). Montaj general: Valentina Popa, Gheorghiuța Lăzărescu, Filofteia Pally, tehnicienii și muncitorii atelierelor proprii. Investiție de stat. Sursă documentară pentru redefinirea preocupărilor rurale cu caracter istoric, adaptate modului de viață actual. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ FLORI DE MINĂ COMORILE PĂMÂNTULUI PITEȘTI (2009 ~). Spațiu special amenajat pentru prezentarea celor mai importante *piese* din colecția de mineralogie a Muzeului Județean Argeș. Informații complexe despre diversitatea *podoabelor subteranului*: cuarț, ametist, citrin, agat, cuarț fumuriu, diamant de Maramureș, pirită, realgan, calcit, marcasit. Valoare de patrimoniu cultural prin: raritate, perfecțiune, dimensiuni, paragenză. Tematică: Daniela Ileana Stancu, șefa Secției Ecologie și Protecția Mediului, doctorant, *științe ale naturii*, colaborări didactice, Universitatea din Pitești. Inaugurare: 2 septembrie 2009, directorul instituției, Spiridon Cristocea (v.). Colucrări permanente cu Muzeul de Mineralogie Baia Mare, Maramureș, geologi din România, alți specialiști europeni. Diverse reuniuni științifice, întâlniri tematice cu vizitatorii, prezentări *media*,

îmbogățirea portofoliului prin achiziții sau donații. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ LOCUL ȘI ROLUL GOLEȘTILOR ÎN ISTORIA NAȚIONALĂ (1980 ~). Spațiu special amenajat la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș, în *pavilionul de vest* al ansamblului arhitectonic aparținând, tradițional, familiei Golescu (V.). Succesiv: *genealogie* (secolele XVI-XVII); *lumiștii* (secolul XVIII); *revoluționarii și uniștii* (1821-1859); *demnitarii României moderne* (1859-1977); *colaborări politice, economice, culturale, științifice* (1859-1977); *omajii postume*. Valoroase documente originale (inscripții, hărți, scrisori, fotografii, manifeste), obiecte personale, facsimile, exegeze. În prim-plan: Constantin/Dinicu Golescu (v.), Ștefan Golescu (v.), Nicolae Golescu (v.), Radu Golescu (v.), Alexandru Golescu-Albu (v.), Alexandru Golescu-Negru (v.), Alexandru Davila (v.), George Bengescu. Tematică elaborată în 1980, de Mihail Gorgoi, Radu Oprea, Filofteiu Vochin, Sevastian Tudor, Valentina Popa, Vasile Novac (v.). Coordonatorii proiectului: Vasile Novac, Iulian Ilie Rizea (v.). Montaj general: *Întreprinderea Decorativa*, București; manager, Alexandru Sendel. Investiție de stat. Sursă documentară de excepție pentru analiza fenomenologiei propriie istoriei noastre autohtone. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ SPORTUL ARGEȘEAN PITEȘTI (2008~). Spațiu special amenajat pentru prezentarea succeselor obținute, de-a lungul deceniilor, de campionii originari din Argeș-Muscel, la întreceri sportive naționale, balcanice, universitare, europene, mondiale, olimpice. Rezultate relevante: box, lupte, judo, atletism, fotbal, înot, planorism, tenis, ciclism. Echipamente, obiecte de concurs, diplome, medalii, fotografii, facsimile. Inițiator: Consiliul Județean Argeș, președinte Constantin Nicolescu (v.). Inaugurare: 5 septembrie 2008. Activitate integrată Muzeului Județean Argeș, director Spiridon Cristocea (v.). Primul custode, Liviu Valentin Motreanu. Complementar: lansări editoriale în domeniu; aniversări și comemorări,

întâlniri ale vizitatorilor cu preferații publicului; reuniuni științifice; acceptarea de donații pentru diversificarea patrimoniului expozițional. Colaborări permanente cu foruri și asociații sportive din România. (N.M.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ ȘCOALA SLOBODĂ OBȘTEASCĂ DE LA GOLEȘTI (1962 ~). Spațiu special amenajat la Muzeul Viticulturii și Pomiculturii Golești, Ștefănești, Argeș, în *pavilionul de sud* al ansamblului arhitectonic aparținând, tradițional, familiei Golescu (v.), unde a funcționat prima școală superioară rurală mixtă din Muntenia (1826-1830), inițiată de Constantin/Dinicu Golescu (v.). Predare în limba română, acces pentru copiii tuturor categoriilor sociale, învățământ și cărți gratuite, metodă *lancasteriană*. Întâiul profesor/director: Aaron Florian (v.). Reconstituirea sălilor de clasă, mobilier specific, manuale, obiecte didactice, portrete, consemnări, facsimile memoriale. Investiție de stat. Tematică elaborată în 1962, de Eugenia Constantinescu (v.), actualizată de Cristina Boțoghină, coordonator. Importantă sursă documentară privind studiul evoluției învățământului autohton din perioada premodernă. (R.G.).

EXPOZIȚIA PERMANENTĂ TEHNICA NOUĂ PITEȘTI (1979-1990). Spațiu distinct, rezervat ilustrării rezultatelor obținute în cercetarea științifică, integrată proceselor productive din unitățile economice ale județului Argeș. Locație proprie: zona centrală a municipiului, strada *I Mai / Ion C. Brătianu*, Bloc 6 (parter), aparținând cooperației meșteșugărești. Prezentări din domeniile: invenții și inovații; reducerea consumului de materii prime și materiale; diminuarea prețului de cost; creșterea productivității; înlocuirea reperelor din import; diversificarea exportului. Inițiatori: Comisia Economică a Județului Argeș, Consiliul Județean al Sindicatelor, Primăria Pitești. Desființată ca urmare a privatizării și trecerii la concurența de piață liberă. (I.D.P.).

EZECHIL, Emilia Liliana (n. Berevoiești, Argeș, 17 martie 1955). Profesor,

psihopedagogie. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1974), Facultatea de Istorie-Filosofie, Universitatea din București (1978). Doctorat, *pedagogie*, București (2000). Activitate didactică: Școala generală Mărăcineni (1979-1992), Institutul Militar Auto *Mircea cel Bătrân*, Pitești (1992-1996), Universitatea din Pitești (1996 ~), director Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic (2007 ~). Volume importante: *Comunicarea educațională în context școlar* (2002), *Pedagogie – fundamente teoretice* (2002, în colaborare), *Education Facing Contemporary World* (2004, în colaborare), *Didactica – Teoria instruirii* (2006, în colaborare), *Educația adulților – O abordare psihopedagogică* (2007). Studii, articole, comunicări științifice publicate în reviste de specialitate, realizarea de emisiuni media pe teme educative, activitate de cercetare. Contribuții deosebite la dezvoltarea învățământului academic pentru pregătirea personalului didactic. Aprecieri publice. (M.C.S.).

Elisabeta (Paula Ottilia Elisa) de Neuwied
(Carmen Sylva)

Expoziția permanentă de
Istorie a Argeșului - Pitești

Constantin Esarcu

Expoziția permanentă flori de mină
Comorile pământului Pitești

Expoziția permanentă de
Ecologie și Protecția Mediului Pitești

Expoziția permanentă *Sportul argeșean* Pitești

F

FABRICA DE AGREGATE AUTO ȘI TRACTOR COLIBAȘI/MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în realizarea de piese și subansamble pentru industria de automobile, autocamioane și tractoare din România. Secții: punți; transmisii; tratamente termice; cutii de viteză *Dacia*; cutii de viteză *Oltcit*; direcții comenzi frâne; componente speciale militare. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Directori: Petre Nițu, Constantin Ivan, Sergiu Vasilescu, Ion Șandru. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (M.T.D.).

FABRICA DE AGREGATE MATRIȚE PITEȘTI (1985-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în realizarea reperelor necesare operațiunilor pentru presaj la rece și ambutisare. Ateliere, linii tehnologice, servicii de proiectare, laborator. Gestiune economică distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Director fondator: Nicolae Aldea. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (D.D.I.).

FABRICA DE APE GAZOASE AURORA PITEȘTI (1920-1970). Unitate productivă de capacitate medie: sucuri, sifoane, alte băuturi fără alcool. Amplasare tradițională: strada Băilor, Pitești, Argeș. Patron cunoscut: Ion Nicolescu-Staicu. Pompe pentru extragerea și filtrarea apei, cazane decantoare, recipiente folosite la pregătirea *materiei prime*, bandă rulantă, compresoare, instalații electrice și mecanice. Desfacere în localități din Argeș,

Muscel, Dâmbovița. Activitate benefică, agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș, Primăria Pitești, Prefectură. Proprietate de stat (1952-1992), integrată structurilor industriei locale sau cooperăției de consum. Schimbarea destinațiilor spațiilor: atelier mecanic (1975). Retrocedare către urmași. Diverse atestări documentare, (P.P.).

FABRICA DE ARAMĂ ȘI CAZANE DE ȚUICĂ PITEȘTI (1868-1945). Capacitate productivă de serie mică, strada *Sfânta Vineri*, inițiativă particulară, patron fondator, Tudor Nicolau (atelier). Redimensionări după 1925, *investitori*, frații Ion Dinescu și Spirea Dinescu, agreați de Camera de Comerț Argeș. Materie primă din București, Craiova, Brașov. Desfacere în mai multe localități ale Munteniei, Olteniei, Transilvaniei. Confirmarea renumelui calității superioare a *țuicii de Pitești*, obținută în *alambicurile* și *aparatele* realizate de această unitate. Dificultăți economice pe timpul participării României la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945). Încetarea activității. Reamenajare parțială după 1990. (P.P.).

FABRICA DE BERE TRIVALEA PITEȘTI (1866-1935). Unitate industrială de capacitate redusă. Inițiativă familială, patron fondator, Carolina Fuchs (v.). Extindere, noi dotări tehnice (1883). În anul 1900, ca valoare: 80 000 lei mașini instalate; 10 000 lei capital pentru exploatare; 20 000 lei producție anuală (curs 10 iulie 1900), asociat, Emma Fuchs (1872-1911). După 1925, proprietar, Johan E. Schwartz (1865-1935). Pentru 1927, statistic: 20 de lucrători; 38 000 lei aur capital investit; 5 000 de hl/an producție maximă. Activitate agreată prin Camera de Comerț Argeș, consemnată în *Indicatorul industriei românești*, București (1927). Desfacere asigurată prin berăriile din Pitești. (P.P.).

FABRICA DE BUTOAI DE CÂMPULUNG (1883-1896). Unitate specializată în domeniu, reprezentativă pentru economia județului Muscel la sfârșitul secolului al XIX-lea. Patron fondator Gunter Iuneș; asociat, Ianoș Andrassy. Materie primă provenită de la proprietarii de cherestea din

zonă. Desfacere directă sau intermediată prin târguri săptămânale. Vase din lemn, achiziționate de pomicultorii și viticultorii Munteniei, Olteniei, Transilvaniei. Activitate profitabilă, agreată prin Camera de Comerț și Industrie Argeș. Transferată, în 1896, la Pitești. (M.B.).

FABRICA DE BUTOAI PITEȘTI (1896 - ?). Unitate productivă în domeniu, reprezentativă pentru economia Argeșului în prima jumătate a secolului al XX-lea. Transferată de la Câmpulung, Muscel. Patron fondator, Gunter Iuneș (v.), asociat, Ianoș Andrassy. Redimensionarea clădirilor (strada *Crinului*), activității și profilului (1909). Din 1912, preluarea inclusiv a sălii de spectacole teatrale, proprietari, succesiv, Uklar (v.) și Frantz Lehrer (v.). Importante cantități de: vase din lemn pentru vin, țuică, tescovină, mărimi diferite, solicitate în țară și în unele state europene; cherestea de foioase sau rășinoase; ambalaje. Adaptare la cerințele de război (1916-1918; 1941-1945). Intrată sub incidența *Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948*. Proprietate de stat. Integrată Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Pitești. Privatizare pe bază de acțiuni (1991), diminuarea drastică a producției, încetarea activității. Demersuri prelungite ale urmașilor în vederea recuperării clădirilor și terenului. (I.D.P.).

FABRICA DE CHERESTEA ARIFUL CURTEA DE ARGEȘ (1903-1948). Unitate industrială reprezentativă pentru economia românească. Societate pe acțiuni, sediul central la București. În 1927, statistic: 1 100 de lucrători; 18 gateri; 1 000 CP; 480 000 lei aur capital investit; 30 000 000 lei capital social; 44 000 mc/an cherestea producție maximă. Materie primă preluată de la proprietarii de păduri din zona Argeș-Muscel. Desfacere prin relații de intermediere în toată țara. Aflată sub administrație germană (1916-1918). Activitate profitabilă, agreată de Camera de Comerț Argeș, consemnată în *Indicatorul industriei românești*, București (1927). Din 1933, preluată de Casa Autonomă a Pădurilor Statului / CAPS, București. Disponibilități favorabile exportului european. Naționalizare în 1948. Implicări

comunitare permanente. (I.D.P.).

FABRICA DE CHERESTEA DIN ȘUICI (Secolul XX). Unitate productivă importantă a județului Argeș. Inițiativă particulară, patron fondator, Nicolae Popescu (v.). Pentru 1927, statistic: 36 de lucrători; un gater; 40 CP; 26 000 lei aur capital investit; 4 000 mc/an cherestea. Materie primă provenită de la proprietarii forestieri din zonă. Desfacere directă sau intermediată prin târgurile săptămânale, existente în Argeș și Vâlcea. Preocupări agreate de Camera de Comerț Pitești, consemnate în *Indicatorul industriei românești*, București (1927). Adaptare la cerințele administrației de război (1916-1918; 1941-1945). Încetarea activității după 1948. (C.D.B.).

FABRICA DE CHERESTEA DOMNEȘTI (1933-1996). Unitatea productivă importantă pentru economia zonei Muscel. Patron fondator: Anastase Ghicuț, proprietăți asemănătoare la Câmpulung și Rucăr. Inițial, forță matrice hidraulică. După 1936: extinderea spațiilor productive; dotarea cu mai multe gateri; introducerea acționării mecanice pe baza vaporilor (*locastabile*), prin valorificarea deșeurilor. Aprovizionare din zonele forestiere apropiate; desfacere în județele Muscel, Argeș, Olt, teleorman. Activitate profitabilă, agreată la Camera de Comerț și Industrie, Pitești. Naționalizare după 1948. Program investițional de stat, integrat Întreprinderii de Industrie Locală, Câmpulung. Diversificarea preocupărilor și sortimentelor, relații comerciale benefice, peste 250 de salariați. Apartenență la SC *Elar SA* Pitești (1990-1995): privatizare pe bază de acțiuni, pierderea pieței tradiționale, vânzarea patrimoniului, diminuarea drastică a personalului. Încetarea activității (1996). Implicații sociale majore. (M.B.).

FABRICA DE CHERESTEA TĂMAȘU DIN CICĂNEȘTI (1908-1948). Unitate productivă importantă a Județului Argeș, integrată Societății Forestiere *Tămașu*, patron fondator, Octave Calleya (v.). Materie primă provenită de la proprietarii de păduri din zonă. Desfacere directă sau intermediată prin

târgurile săptămânale, existente în Argeș, Muscel, Vâlcea. Birou comercial, cale ferată *uzinală*, locomotivă cu aburi, sursă proprie de curent electric. În 1940, statistic: 45 de lucrători; 60 CP; 1 950 000 lei capital investit. Preocupări agreate de Camera de Comerț Pitești, consemnate în *Indicatorul industriei românești*, București (1939-1940). Disponibilități pentru export european. Adaptare la cerințele de război (1916-1918; 1941-1945). Dificultăți economice postbelice, încetarea activității. (I.D.P.).

FABRICA DE DROJDIE FURAJERĂ PITEȘTI (1969-1992). Capacitate productivă integrată Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Platforma Industrială *Pitești-Nord*. Investiție de stat, noutate tehnologică în România. Proiect: Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Industria Lemnului, București, șef de proiect, Zayen Boiangiu; executant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef de șantier, Neculai Miloiu (v.). Colaborări în firme din Suedia și Franța. Potențial: 1900 to/an drojdie furajeră (55% proteine). Gestiune economică proprie. Conexiuni cu Fabrica de plăci Fibrolemnoase/*PAL* și Fabrica de Tananțe *Argeșul*. Revalorificarea unor produse secundare, rezultate în urma obținerii plăcilor fibrolemnoase de fag și a furfuroului (ape reziduale organice și acetice, tratate cu săruri nutritive). Beneficiari: unitățile de furaje concentrate, pentru creșterea intensivă a păsărilor și a porcinelor. Activitate profitabilă. Coordonatori (succesiv): Dionisie Vidu (v.), Laurențiu Grădinaru, Horia Radu. Încetarea producției, dezafectarea utilajelor, lichidarea patrimoniului, disponibilizarea salariaților în contextul trecerii la economia de piață, desființării Fabricii de Furfurol și a complexelor avicole sau zootehnice din Argeș-Muscel. (I.D.P.).

FABRICA DE ELICE PENTRU AVIOANE CÂMPULUNG (1944-1947). Unitate industrială cu profil special, înființată prin *Hotărârea Guvernului României*, condus de Ioan/Ion Antonescu (v.), în etapa participării armatei naționale pe *Frontul de Est*. Adaptarea spațiilor Fabricii de Hârtie din Câmpulung

(1943-1944), ca rezervă strategică privind transferarea de la Brașov, a liniilor tehnologice profilate în domeniu. Program coordonat de Dumitru Barbieri, Mircea Iliescu (Ministerul de Război, București). Arhitect, Gheorghe Mircea Enescu (v.). Decizie aplicată ca urmare a bombardamentelor anglo-americane asupra Transilvaniei. Primele reperi realizate la Câmpulung: 1 mai 1944. Activitate prelungită până în 1947. Reprofilarea productivă ulterioară la halele amintite: bunuri de larg consum, utilaje agricole, motociclete. Locație destinată Întreprinderii de Autoturisme *Aro*, Câmpulung Muscel. Importante implicații comunitare. (M.B.).

FABRICA DE FRÂNGHII ȘI SFOARA PITEȘTI (1895-1948). Unitate productivă, reprezentativă pentru economia orașului Pitești în prima jumătate a secolului XX. Patron fondator Carol Johann Gangl (v.). Materie primă provenită de la cultivatorii de in și cânepă din Argeș. Desfacere directă, sau intermediată prin piețe ori târguri ale zonei Argeș-Muscel. În 1900, statistic: 11 lucrători (opt români și trei străini); 10 000 lei capital de exploatare. Adaptată cerințelor pe timp de război (1916-1918; 1941-1945). Preocupări agreate de Camera de Comerț Argeș. Dificultăți în aprovizionare după 1947. Încetarea activității (1948), patrimoniu integrat *industrie locale* Pitești. (P.P.).

FABRICA DE FURFUROL PITEȘTI (1969-1992). Capacitate productivă integrată Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Platforma Industrială *Pitești-Nord*. Investiție de stat. Proiect: Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Industria Lemnului, București, șef de proiect, Bernard Reiss; executant (1968-1969), Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef de șantier, Neculai Milaiu (v.) Conexiuni tehnologice și de utilități cu Fabrica de Tananți *Argeșul*. Revalorificarea unor produse secundare, rezultate în urma obținerii taninului (95 000 to/an epuizat de stejar. Beneficiari: unități de industrie chimice, pentru realizarea uleiurilor minerale și a rășinilor furanice. Reziduri preluate, în circuit, de Fabrica de Drojdie Furajeră (ape acetice) și de Centrala

termică proprie (combustibil lemnos ars pe suport de gaz). Activitate profitabilă. Coordonator: Dionisie Vidu (v.). Încetarea producției, dezafectarea utilajelor, lichidarea patrimoniului, disponibilizarea salariaților în contextul trecerii la economia de piață, desființării Fabricii de Tananți, anulării comenzilor din partea partenerilor tradiționali. (I.D.P.).

FABRICA DE HÂRTIE CÂMPULUNG (1885-1943). Unitate reprezentativă a economiei județului Muscel, activitate performantă, sfârșitul secolului XX-începutul secolului XX. Capital privat (Ion Socec, Petre Ioanid), clădire amplasată la marginea pădurilor de brad, dealul Măgura, proprietatea obștei moșnenilor din localitate. Din 1890, proprietar, Ștefan Ioanid. Societate pe acțiuni (1902), peste 200 de salariați, independență termică și energetică, microhidrocentrală (0,8 Mw), linie de producție pentru celuloză. Diminuarea drastică a resurselor financiare în etapa 1929-1943, spații acordate Fabricii de elice, transferată din Brașov. Suport al viitoarei platforme industriale ARO. Atestări documentare, Muzeul Municipal Câmpulung. (M.B.).

FABRICA DE LIQUER, COGNAC ȘI ROM PITEȘTI (1910-1945). Unitate industrială de capacitate redusă. Inițiativă particulară, patroni fondatori, Ion Codreanu (v.) și Johann Bergson (v.). Pentru 1927, statistic: 12 lucrători; 36 000 de lei aur capital investit; 4 000 de hl/an producție maximă. Activitate agreată prin Camera de Comerț Argeș, consemnată în *Indicatorul industriei românești*, București (1927). Relații de import-export. Diminuarea preocupărilor specifice în anii celui de Al Doilea Război Mondial (1939-1945). Informații documentare în presa vremii și în fonduri arhivistice. (P.P.).

FABRICA DE MARMELADĂ PITEȘTI (1917-1918). Unitate economică temporară, existentă în perioada ocupației militare a zonei Argeș-Muscel. Tehnologie germană, mână de lucru, preponderent feminină, din localitate. Materie primă: dovleci/bostani

comestibili. Producție destinată exclusiv aprovizionării unităților operative ale *Puterilor centrale*. Atestări documentare: Muzeul Județean Argeș; Arhivele Militare din Pitești. (P.P.).

FABRICA DE MATRIȚE CÂMPULUNG (1976 ~). Unitate industrială reprezentativă pentru economia urbană, integrată Întreprinderii de Autoturisme Aro Muscel. Investiție de stat. Proiectant, Institutul de Proiectări Construcții de Mașini, București (1973-1974); executant, Trustul de Construcții Industriale Pitești (1974-1976). Dotare autohtonă și din import (Republica Populară Chineză), utilaje moderne de mare productivitate. Matrițe speciale pentru realizarea de repere folosite în fabricarea autoturismelor Aro 240, 320, 010 (Câmpulung), Dacia break (Colibași, Argeș), Olcit (Craiova, Dolj), Mic litraj, Timișoara și echiparea avioanelor (Craiova, București). Director fondator, inginer Nicolae Herța, anterior, șeful Serviciului Tehnic, Întreprinderea Aro. Forță de muncă pregătită în țară și în state europene. Privatizare pe bază de acțiuni. Redimensionarea activității după 2004, patron, inginer Ion Bulugea. Colaborări tehnice și productive cu companiile Dacia-Renaul (Mioveni, Argeș) și Ford (Craiova). Activitate profitabilă. (M.B.).

FABRICA DE MEZELURI PITEȘTI (1909-1948). Unitate economică reprezentativă pentru perioada amintită, patron fondator Leonhardt Ștempel (v.). Materie primă achiziționată de la producători agricoli din localitățile apropiate. Desfacere în județele Argeș, Dâmbovița, Muscel. Atestare documentară tradițională: *Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al Județului Argeș* (1925). Activitate profitabilă, agreată prin Camera de Comerț și industrie Pitești. Intrată sub incidența *Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948*. Patrimoniu prelat de stat. (C.D.B.).

FABRICA DE MOBILĂ ALPROM / COMBINATUL DE PRELUCRAREA LEMNULUI PITEȘTI (1963 ~). Unitate productivă de mare randament și eficiență

economică, integrată Platformei Industriale *Pitești-Nord*. Proiectant, Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Lemnului, București (1962), șef de proiect Mihai Bazac (inginer); execuție, șantier de construcții din Brașov și Pitești. Investiție de stat, autoutilări. Extinderi semnificative: mobilier tapițat (1970); semifabricate și prefabricate din lemn masiv (1980); scaune (1991). Desfacere: piața românească și la export (80%), în state din America de Nord, Asia, Europa. Diversificarea sortimentelor, pregătirea de muncitori, tehnicieni, maiștri, subingineri; implementarea experienței la capacități similare din Federația Rusă, Mongolia, Nigeria. Expoziții permanente: Pitești, București, Slatina (Olt), Târgoviște (Dâmbovița); târguri internaționale; numeroase vizite guvernamentale și prezidențiale. Specialiști recunoscuți: Ion Barba (v.), Teofil Crăciun, Constantin Potolea, Anda Domnișoru, Ilie Pârvu, Ion Popescu. Apartenență la SC *Alprom SA*, Pitești (1990-1994), privatizare (1994), modernizarea proceselor tehnologice, adaptate criteriilor de calitate și protecția mediului. După 2006: scăderea vizibilă a solicitărilor de mobilă, în contextul concurenței continentale. Implicații comunitare permanente. (I.D.P.).

FABRICA DE MOTOARE COLIBAȘI / MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în realizarea unor ansamble esențiale pentru industria de profil din România. Secții: carter montaj motor; tratamente termice și acoperiri de suprafață; piese diesel, organe în mișcare și normalizate; direcții, comenzi, frâne, cămăși chiulasă. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Directori: Constantin Necula, Radu Ciotor, Ion Șandru, Constantin Anuței, Nicolae Frâncu. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (M.T.D.).

FABRICA DE MOTOARE PENTRU AVIOANE COLIBAȘI (1944-1945). Unitate

industrială cu profil special, înființată prin **Hotărârea Guvernului României**, din 1942, condus de Ioan / Ion Antonescu (v.). Documentație germană. Construirea, în pădurea Vieroș/Făget, a șapte hale de producție și a 24 de locuințe pe *vatra satului* Colibași. Identificarea posibilităților pentru realizarea căilor rutiere și feroviare, traseelor electrice, surselor de apă, telefoniei. Finanțare: Ministerul de Război, Ministerul Comunicațiilor, Întreprinderea de Avioane Brașov. Program coordonat de Constantin C. Gheorghiu. Pentru Colibași, Muscel: arhitect, Octav Doicescu în colaborare cu inginerul Nicolae Caranfil, schițe din 1937-1938; demararea investițiilor militare (1943). Capacitate programată, 600 de motoare pe lună, prin transferarea sistemului tehnologic de la Brașov. Acțiune finalizată parțial în timpul bombardamentelor anglo-americane asupra Transilvaniei și angajării armatei naționale pe *Frontul de Vest*. Depozite militare strategice până la 8 octombrie 1952. Locație acordată Ministerului Industriei Metalurgice pentru Uzina de Piese Auto, Colibași, Muscel. (M.B.).

FABRICA DE PÂINE GĂVANA PITEȘTI (1969 ~). Unitate economică reprezentativă, Platforma Industrială Pitești-Nord, investiție de stat. Proiectant, Constantin Papadopol, Institutul de proiectări al Ministerului Industriei Alimentare, București (1968); executant, șantier specializat din Capitală. Capacitate inițială: 60 de tone / 24 de ore. Extinderi ulterioare: secție de specialitate (1972); Silozul de făină, 800 de tone (1978). Integrată, Întreprinderea de Panificație Pitești, directori cunoscuți: Petre Pârvu, Gheorghe Sandu (v.), Dochița Mărgăritescu, Virgil Buiculescu. Privatizare după 1990. Continuarea activității inițiale. (I.D.P.).

FABRICA DE PIESE AUTO ȘI PRODUSE METALICE PITEȘTI (1978-1998). Unitate economică de pe Platforma Industrială *Pitești-Nord*, integrată inițial Întreprinderii *Progresul*. Investiție de stat. Repere destinate, prevalent, realizării autoturismelor *Dacia* (Colibași / Mioveni, Argeș), *Aro* (Câmpulung, Argeș), *Oltcit* (Craiova, Dolj). Contracte cu ateliere

specializate din sistemele naționale *Dacia Service*, cooperăției, industriei locale. Structură distinctă după 1990: SC *Subansamble Auto SA*, privatizare, extinderi, diferșificarea activității, re tehnologizare. Suport productiv și managerial pentru Grupul *Componente Auto*, Pitești (1998). Colaborări interne sau externe profitabile. Director fondator: Gheorghe Șt. Badea (v.). Implicări comunitare permanente. (I.D.P.).

FABRICA DE PIESE ȘI SUBANSAMBLE AUTO CÂMPULUNG (1977~). Unitate economică integrată Întreprinderii de Autoturisme *Aro*, Câmpulung specializată în realizarea unor repere necesare industriei de profil din România. Anterior (1948-1977), secție locală pentru bunuri de larg consum. Dotare tehnică, resurse umane, program productiv raportate, prioritar, la solicitările județului Argeș: rezervoare pentru combustibili, circuite eșapare gaze, tapițerie de interior, prelate impregnate. Peste 1 200 de salariați în 1988. Societate comercială (1990), privatizare pe bază de acțiuni, diminuarea drastică a producției, raportate la încetarea fabricației de autoturisme din Câmpulung. Directori cunoscuți Marian Alexe, Pavel Dușan, Marinela Bolboacă. Diverse conlucrări comunitare. (M.B.).

FABRICA DE PRELUCRĂRI MECANICE ȘI MONTAJ, AUTOTURISME COLIBAȘI/MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în pregătirea intermediară și ansamblarea automobilelor. Secții: presaj; profilate și unit-suri mici vopsitorie; unit-suri caroserie I; caroserie II; vopsitorie I; vopsitorie II; armături scaune; montaj mecanic; finisări-livrări. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Directori: Ștefan Leca, Manole Sechi, Constantin Grigoriu, Ion Crăciun, Lucian Voiculescu (v.), Viorel Acioabăniței, Gheorghe Petrescu (v.). Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (D.D.I.).

FABRICA DE PREPARATE DIN CARNE CÂMPULUNG (1938-1986). Capacitate productivă, importantă pentru economia județului Muscel. Patron fondator: Gheza Szabo, familie originară din Transilvania. Extindere în 1940. Prelucrarea produselor cumpărate de la crescătorii de animale din zonele colinare, desfacere pe piața urbană și în târgurile tradiționale, preocupări profitabile, agreeate de administrația locală, înregistrate la Camera de Comerț și Industrie, Pitești. Naționalizare după 1948. Activitate integrată, succesiv, Întreprinderii de Industrie Locală, Câmpulung (1950-1961); Întreprinderii Agricole de Stat, Câmpulung (1961-1986). Manageri cunoscuți: Ion Diaconescu, Emanuel Dârstaru. Diverse implicări comunitare. (M.B.).

FABRICA DE PRODUSE ALIMENTARE TOPOLOVENI (1914-1848). Unitate economică tradițională din zona Cărcinov/ Topoloveni, Muscel. Succesiv: fabrică de magiun; fabrică de marmeladă; fabrică de conserve. Inițiativă particulară (1914). Capacitate închiriată Cooperativei Viticole *Dealul Topolovenilor* (1930), ulterior, Ministerului Agriculturii, Direcția Viticultură, București (1941). Materie primă: dovleac, prune, mere, struguri. Revigorarea activității (1941-1945), producție pentru front. Diminuarea funcționalității după apariția *Legii privind Naționalizarea din* 11 iunie 1948. Diverse atestări documentare. Conlucrări comunitare. (C.D.B.).

FABRICA DE REPARAȚII MECANICE, TURNĂTORIE FIER ȘI ALUMINIU PITESTI (1900-1948). Unitate productivă de profil, reprezentativă în economia orașului Pitești din prima jumătate a secolului XX. Inițiativă particulară, patron fondator, Goldwald Nicht (v.), asociat, Mihai Popovici. Administrație germană (1916-1918). În 1927, statistic: 42 de lucrători; 20 CP; 17 mașini diferite; 44 321 lei aur capital investit. Pentru 1940 *inventar* special: 56 de lucrători; 34 CP; 3 100 000 lei capital investit. Piese din fontă sau aluminiu, reparații de motoare, mașini agricole și industriale. Activitate agrată de Camera de

Comerț Argeș, consemnată în *Indicatorul industriei românești*, București (1927; 1939-1940). Diminuarea parametrilor în etapa 1941-1945. Naționalizare la 11 iunie 1948, proprietate de stat, noua denumire *metalurgica*, integrată, *industriei locale* din Pitești. Clădiri demolate după 1980. (P.P.).

FABRICA DE SCULE, DISPOZITIVE, VERIFICATOARE, MAȘINI UNELTE ȘI AUTOUTILARI COLIBAȘI/MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată, prevalent, în realizarea reperelor necesare industriei pentru prelucrarea metalelor. Secții: sculărie piese auto; sculărie autoturisme; matrișerie; mecanizări complexe și utilaje de sudură; autoutilări; mașini unelte și agregate; modelărie. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Directori: Nicolae Aldea, Constantin Stroe (v.), Dan Liviu Nițescu, Gheorghe Popa. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (M.T.D.).

FABRICA DE SEMIFABRICATE TURNATE ȘI FORJATE COLIBAȘI / MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în realizarea agregatelor auto și a celorlalte piese neferoase pentru gama *Dacia* și *Oltcit*. Secții: forjă; turnătorie neferoase; turnătorie și prelucrări segmenti. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări specifice (instalații de încălzire prin inducție, de cramare și de preparat pământuri, maxiprese; cuptoare rotative cu vatră mobilă și cu inducție; cubilouri; benzi de turnare), cursuri pentru pregătirea continuă a resurselor umane. Directori: Gheorghe Paleru (v.), Lucian Banu, Ion Gruianu. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la concurența de piață. (D.D.I.).

FABRICA DE TANANȚI ARGEȘUL PITEȘTI (1951-2005). Prima capacitate productivă postbelică de pe Platforma Industrială *Pitești-Nord*. Obținerea taninului prin chimizarea categoriilor inferioare din lemn de stejar. Proiectant: arhitect Maria Porumbescu Vaida (1949). Coordonatorul investiției (1949-1950), Bernard Reiss, inginer, Ministerul Economiei, București. Inaugurare: 28 septembrie 1951. De la 270 tone tanin lichid/an (1951), la 2000 de tone tanin praf/an (1970), folosit în tăbăcării. Extinderi: instalații pentru obținerea oxigenului (1966) și a *furfurolului* (1968), solicitat în rafinăriile de țigete. Directori cunoscuți: Vasile Pascaru, Iosif Dolomnea, Ștefan Uruc, Ladislau Vitușinski, Gheorghe Viorel (v.), Dionisie Vidu (v.). Din 1969, secție a Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Pitești. Diversificarea sortimentelor, peste 500 de salariați, laborator de cercetare, societate pe acțiuni (1991). Privatizare, SC *Rotan SA* (1992), renunțarea la profilul tradițional (2005). După 2006, SC *Maltexpan SA*, specializată în realizarea extractului de malț (70 tone/lună), utilizat în industria alimentară. Lucrare *monografică* (1970): Laura Rotaru. (I.D.P.).

FABRICA DE TĂBĂCĂRIE PITEȘTI (1924-1948). Unitate productivă în domeniu, strada *Râurilor*, inițiativă, particulară, patron fondator, Alexandru Univary (v.). Anterior, atelier manufacturier. În 1927, statistic: zece lucrători; 46 CP; 60 000 de lei aur capital investit; 30 to/an capacitate maximă (talpă, blăncuri, toval). Pentru 1940, *inventar special*: 50 CP; 1 000 000 lei capital investit. Aprovizionare provenită de la proprietarii de animale din Argeș-Muscel. Desfacere directă sau intermediată la târgurile săptămânale. Preocupări agreate prin Camera de Comerț Pitești, Consemnate în *Indicatorul industriei românești*, București (1927; 1939-1940). Intrată sub incidența *Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948*. Proprietate de stat, patrimoniu inclus industriei locale din Pitești. (P.P.).

FABRICA DE TĂBĂCĂRIE ȘI PIELĂRIE DIN GĂVANA (1904-1948). Unitate industrială în domeniu, reprezentativă

pentru zona suburbană a orașului Pitești. Inițiativă particulară, patron fondator, Constantin/Titu I. Dumitrescu (v.). În 1927, statistic: 18 lucrători; 35 CP; 27 000 de lei aur capital investit; 107 to/an producție (talpă, toval, iuft, opinci). Pentru 1940, *inventar* special: 44 de lucrători; 275 CP; 4 600 00 lei capital investit. Activitate agreată prin Camera de Comerț Pitești. Detalii în *Indicatorul industriei românești*, București (1927; 1939-1940). Intrată sub incidența *Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948*. Proprietate de stat, denumită, inițial *Proletarul*: 55 de salariați; 1667 de kg. piei crude prelucrate în 24 de ore. Patrimoniu indus în evidențele *industriei locale* din Pitești. (P.P.).

FABRICA DE TĂBĂCĂRIE ȘI SANDALE DIN GĂVANA (1913-1948). Unitate industrială în domeniu, reprezentativă pentru zona suburbană a orașului Pitești. Inițiativă particulară, patron fondator, Constantin / Costică Petrescu (v.). În 1927, statistic: 35 de lucrători; 25 CP; 102 500 lei aur capital investit; 85 to/an producție (talpă, toval, iuft, încălțăminte diversă, opinci). Pentru 1940, *inventar* special: 80 de lucrători; 55 CP; 5 000 000 de lei capital investit. Atestare documentară tradițională: *Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al Județului Argeș* (1925). Activitate agreată prin Camera de Comerț Pitești. Prezentare în *Indicatorul industriei românești*, București (1927; 1939-1940). Intrată sub incidența *Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948*. Proprietate de stat, denumită, atunci, *Căprioara* : 150 de perechi de încălțăminte și 267 de kg. piei crude prelucrate în 24 de ore. Patrimoniu indus în evidențele ministerului de resort. (P.P.).

FABRICA DE TURNĂTORIE BLOC MOTOR ȘI PIESE DIN FONTĂ SPECIALĂ COLIBAȘI/MIOVENI (1978-1991). Unitate productivă complexă, integrată Întreprinderii de Autoturisme Pitești-Colibași, Argeș, specializată în realizarea de repere specifice industriei din domeniu. Secții: turnătorie fontă nodulară; turnătorie fontă cenușie (carcase cutii viteză, tamburi de frână, corpuri și capace pentru pompe); turnătorie fontă maleabilă; turnătorie

bloc motor *Dacia*. Ateliere, linii tehnologice, laboratoare, serviciu programare, urmărire și eficiență economică. Gestiune distinctă, obiective investiționale prioritare, dotări performante, cursuri de pregătire continuă a resurselor umane. Directori: Marin Mihai Ilie, Dumitru Tomescu, Iulian Nițulescu. Restructurare: 1 aprilie 1991. Adaptare la cerințele concurențiale de piață. (M.T.D.).

FABRICA DOCTOR OETKER CURTEA DE ARGEȘ (1995 ~). Capacitate productivă importantă pentru economia actuală a zonei Argeș-Muscel. Investiție privată. Proiect elaborat de unități specializate din Capitală. Executant: SC *Argecom* SA Pitești; șefi de șantier: Victor Calangiu, Ștefan Radu. Produse alimentare, semipreparate, sortimente *exotice*. Desfacere pe piața internă și la export. Activitate agreată de forurile Uniunii Europene, organisme financiare internaționale, instituțiile administrative locale. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

FABRICA SISTEMATICĂ DE FĂINĂ PROGRESUL PITEȘTI (1880-1948). Unitate industrială reprezentativă pentru județul Argeș, profilată pe *măciniiș*. Societate anonimă, sediul central în București. Pentru 1927, statistic: 32 de lucrători; 21 de valțuri și 22 de pietre; 412 CP; 184 130 lei aur capital investit; 5 000 000 lei capital social; 12 000 to/an producție maximă. Uzină electrică proprie. În 1940, *inventar* special: 37 de lucrători; 300 CP; 27 474 000 lei capital investit; 9 127 000 lei capital social, împreună cu *Brutăria Populară* din Pitești. Preocupări agreate de Camera de Comerț Argeș, consemnate în *Indicatorul industriei românești*, București (1927; 1939-1940). Materie primă provenită de la marii proprietari funciari din Argeș-Muscel. Adaptare la cerințele de război (1916-1918; 1941-1945). Dificultăți economice după 1947. Naționalizată în 1948, proprietate de stat, patrimoniu integrat *industriei locale* din Pitești. (P.P.).

FABRICA TEXTILA ROMÂNEASCĂ DIN GĂVANA (1914-1948). Unitate industrială profilată pe realizarea de țesături din

bumbac și lână, reprezentativă pentru economia județului Argeș. Societate anonimă mixtă, româno-polonă, sediul principal, zona suburbană a orașului Pitești. În 1927, statistic: 300 lucrători; 229 de războaie; 25 CP; 863 000 lei aur capital investit; 20 000 000 lei capital social. Integrată Societății *Mica* (1938): extinderea țesătoriei, construirea filaturii și a vopsitoriei, diversificarea sortimentelor. Pentru 1940, *inventar* special: 342 de lucrători; 370 CP; 40 458 663 lei capital investit; 30 000 000 lei capital social. Adaptată cerințelor de război (1916-1918; 1941-1945). Activitate agreată de Camera de Comerț Argeș, consemnată în ***Indicatorul industriei românești***; București (1927; 1939-1940). Apartenență la Oficiul Industrial al României (1947-1948). Intrată sub incidența ***Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948***. Proprietate de stat. Patromoniul inclus în evidențele ministerului de resort. (P.P.).

FABRICA ȚESĂTORIA ROMÂNĂ PITEȘTI (1907-1948). Unitate industrială profilată pe realizarea de țesături din bumbac, reprezentativă pentru economia județului Argeș. Societate anonimă mixtă, româno-belgiană, înființată la 12/25 iunie 1907, aparținând, inițial, *Țesătoriei Române*, București. Arhitect, Van Titelboorn; constructori, Vande Voorde (Gand, Belgia) și Dimitrie Dima (v.); antreprenor, Alexandru Checais (v.). Dotări specifice (1908-1909), sursă proprie de curent electric. În 1927, statistic: 310 lucrători; 200 de războaie; 166 CP; 1 429 467 lei aur capital investit; 250 de to/an producție maximă. Sărbătorirea publică a unui sfert de veac de la înființare: 26 noiembrie 1932. Pentru 1940, *inventar* special: 978 de lucrători; 742 CP; 63 596 000 lei capital investit; 30 000 000 lei capital social. Adaptată cerințelor de război (1916-1918; 1941-1945). Activitate agreată de Camera de Comerț Argeș, consemnată în ***Indicatorul industriei românești***, București (1927; 1939-1940). Apartenență la Oficiul Industrial al României (1947-1948). Intrată sub incidența ***Legii privind naționalizarea din 11 iunie 1948***. Proprietate de stat. Patrimoniul inclus în evidențele ministerului de resort. (P.P.).

FACCA, Costache (1801-1845). Înalt funcționar de stat, scriitor, filantrop. *Integrat acestei geografii prin proprietăți, domiciliu, activități publice*. Ocârmuitor/cârmuitor al județului Muscel (1834). Aplicarea, în continuare, a prevederilor ***Regulamentului Organic***, apropiat al generalului Pavel Kiseleff și al adjunctului acestuia, generalul Lovenstein, pe timpul administrației Imperiului Țarist asupra Țărilor Române. Proprietăți și domiciliu temporar, Călinești și Boteni, Muscel. Finanțarea lucrărilor pentru refacerea Mănăstirii Glavacioc, Ștefan cel Mare, Argeș (1823-1830). Volum important: ***Comedia vremii*** (1833); editat postum (1860), teatru în trei acte, inspirat din literatura franceză a timpului. Traducător poliglot, corespondență, alte înscrisuri personalizate. Diverse aprecieri comunitare. (S.T.).

FACLA ARGEȘULUI (1913-1914; 1921-1922). *Ziar independent, Pitești*. Redactor: Vasile Purcăreanu (v.). În program: *asanarea morală* a societății; promovarea opiniei cetățenești; critică socială; combaterea politicii liberale. Rubrici permanente: ***Tipuri piteștene, Înțepături*** (epigrame), ***Fantezii, Clișee, Caricaturile provinciei***. Colaboratori permanenți: Mihail Mihăileanu (profesor, limba latină), Alexandru Roman. Suplimente pe diverse teme. (I.I.B.).

FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE CÂMPULUNG (1998). Instituție de învățământ superior privat, aparținând Universității *Spiru Haret*, București. Domenii specializate: *Contabilitate, Finanțe, Administrarea afacerilor*, cursuri de zi, învățământ deschis la distanță, frecvență redusă. Anterior (1992-1998), Colegiul Economic, Câmpulung. Cadre didactice din Argeș, Muscel și din Capitală. Locație proprie, achiziționată prin cumpărarea unor spații ale Întreprinderii de Autoturisme de Teren *Aro*, Câmpulung. Decan cunoscut: Constantin Ciotei (1999-2009). Relații internaționale, stagii de documentare pentru cadre didactice. Reuniuni științifice, emisiuni *media*. Diverse implicări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT PITEȘTI (1971-1974; 2000~). Instituție de învățământ superior, Universitatea din Pitești. Înființată, inițial, prin **Adresa Nr. 70866**, a ministrului de resort, București, 1 iulie 1971, în cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani, Pitești (1971-1974). Cursuri de zi, 30 de studenți (1971-1972); primii absolvenți, iunie 1974. Prodecan: Nicolae Macovei. Secție a Institutului de Învățământ Superior, Pitești (1974-1983) și a Universității din Pitești (1991-2000). Reorganizare distinctă: 2000. Decani: Gheorghe Simion (v.), Spiridon Horațiu, Mugurel Niculescu (v); secretar științific: Luminița Ionela Georgescu (v.). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale, școală doctorală. Spații didactice, sală polivalentă, bază sportivă în aer liber, Clubul Sportiv Universitar. Numeroase reuniuni tematice naționale și internaționale. Importante colaborări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ELECTRONICĂ, COMUNICAȚII ȘI CALCULATOARE PITEȘTI (1998/2000 ~). Instituție de învățământ superior aparținând Universității din Pitești. Inițial, integrare în Facultatea de Mecanică și Tehnologie (1998-2000), specializările: Electronică Aplicată; Electromecanică. Structură funcțională distinctă din 2000, catedrele: Electronică și Calculatoare; Electrotehnică și Electromecanică. Cursuri de zi, cinci ani. În 2010-2011, specializările: Electronică aplicată. Rețele și software pentru telecomunicații; Calculatoare; Electromecanică. Decani (succesiv): Gheorghe Șerban (v.), Ilie Popa (v.). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale, școală doctorală. Locații: Complexul *Gheorghe Doja*; Campusul *Târgu din Vale*, Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE FINANȚE-CONTABILITATE PITEȘTI (1999 ~). Instituție de învățământ superior, Universitatea *Constantin Brâncoveanu* Pitești, autorizată, inițial, prin **Hotărârea Consiliului Național de**

Evaluare Academică și Acreditare, București, 5 iulie 1999. Specializări: *Contabilitate și Informatică de Gestiuone* (1999 ~), acreditate, **Hotărârea de Guvern Nr. 676**, din 28 iunie 2007, cursuri de zi și frecvență redusă; *Finanțe-Bănci* (2003 ~), acreditate, 2010, cursuri de zi. Masterat: *Standarde, reglementări și politici contabile* (2008 ~). Activitate didactică și științifică diversificată. Programe de cercetare cu finanțare internă sau externă, mobilități pentru cadre didactice, studenți ori masteranzi, în universități europene și americane. Decan: Silvia Dugan (2007 ~). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Colaborări cu Centrul de Consiliere și Informare în carieră pentru încadrarea absolvenților pe piața muncii, alte conlucrări comunitare. (I.I.V.).

FACULTATEA DE LITERE PITEȘTI (1962-1974; 1998~). Instituție de învățământ superior, Universitatea din Pitești. Succesiv: Facultatea de Filologie (1962-1974); Facultatea de Litere și Istorie (1998-2002); Facultatea de Litere (2002~). Înființată, inițial prin **Ordinul Nr. 575**, al ministrului de resort, București, 21 iulie 1962, în cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani, Pitești (1962-1974). Specializări tradiționale: *Limba și Literatura Română; Limba Română - Limba Franceză; Limba Română - Limba Engleză; Limba Română - Limba Rusă*. Cursuri de zi, 60 de studenți (1962-1963), primii absolvenți (57), iunie 1965, șef de promoție, Emil Gâlceavă. Secție a Institutului de Învățământ Superior, Pitești (1974-1984; 1990-1991), Institutului de Subingineri, Pitești (1984-1990); Universității din Pitești (1991-1998). Pregătirea studenților străini. Reorganizare distinctă: **Hotărârea de Guvern Nr. 300**, București, 5 iunie 1998. Diversificarea specializărilor, filială la Râmnicu Vâlcea, sporirea considerabilă a numărului de cadre didactice și studenți, module masterale, doctorat. Decani: Augustin Z.N. Pop (v.), Gheorghe N. Dragomirescu, Gabriel Țepelea (v.), Marin Z. Mocanu (v.), Petru Mihai Gorcea (v.), Ștefan Găitănanu (v.), Alexandrina Mustăța (v.). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și

studenți, învățământ de licență, cursuri masterale, școală doctorală. Numeroase reuniuni științifice, colaborări externe, contribuții la evoluția spiritualității argeșene. (P.P.).

FACULTATEA DE LITERE ȘI ISTORIE (1998-2002). Instituție de învățământ superior aparținând Universității din Pitești. Suport legislativ: *Hotărârea Guvernului României Nr. 300*, din 5 iunie 1998, specializările: Limba și literatura franceză - Limba și literatura română / Limba și literatura engleză; Limba și Literatura română - Limba și Literatura Franceză; Limba și Literatura Română - Limba și Literatura Engleză; Istorie-Muzeologie. Cursuri de zi, patru ani. Decani (succesiv): Petru Mihai Gorcea (v.), Ștefan Găitânanu (v.). Locație: Complexul *Gheorghe Doja*, Pitești. Diverse conclucrări comunicare. (P.P.).

FACULTATEA DE MANAGEMENT-MARKETING ÎN AFACERI ECONOMICE PITEȘTI (1992~). Prima insituție de învățământ superior din cadrul Universității *Constantin Brâncoveanu*, înființată prin *Sentința civilă Nr. 4663*, din 30 septembrie 1991, a Judecătoriei Brăila. Inițial, secții la Brăila (1991 ~) și Râmnicu Vâlcea (1991 ~). Specializări: *Management, Marketing* (1992 ~), acreditare, *Hotărârea de Guvern Nr. 410*, din 25 aprilie 2002; *Relații Economice Internaționale* (2002~); *Economia Comerțului, Turismului și Serviciilor* (2002 ~), acreditare în 2009; *Administrarea Afacerilor* (2006 ~), cursuri de zi (la *Management* și frecvență redusă). Masterat: *Business Management* (2004 ~); *Management în Administrație și Servicii Publice* (2004~); *Management Financiar-Bancar* (2004~); *Marketingul Serviciilor* (2004~); *Managementul Resurselor Umane* (2008~); *Managementul Economic al Unităților Școlare* (2008~); *Business-to-Business Marketing* (2008~). Evenimente didactice și științifice naționale sau internaționale, colaborări, cu numeroși agenți economici, mobilități ale cadrelor didactice, studenților ori masteranzilor în state europene și americane. Decan: Mihaela Asandei (2008~). Multiple exprimări comunitare. (I.I.V.).

**FACULTATEA DE MATEMATICĂ-
INFORMATICĂ PITEȘTI** (1962-1974; 2002~). Instituție de învățământ superior, Universitatea din Pitești. Succesiv: Facultatea de Matematică (1962 – 1974); Facultatea de Matematică-Informatică (2002 ~). Înființată, inițial, prin *Ordinul Nr. 575*, al ministrului de resort, București, 21 iulie 1962, în cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani, Pitești (1962-1974). Specializări tradiționale: *Matematică, Matematică-Fizică, Fizică-Chimie-Cunoștințe Tehnice Productive*. Cursuri de zi, 50 de studenți (1962-1963), primii absolvenți (35), iunie 1965, șef de promoție: Maria Iana. Secție a Institutului de Învățământ Superior Pitești (1974-1979; 1990-1991) și a Universității din Pitești (1991-2002). Reorganizare distinctă: *Hotărârea de Guvern Nr. 410*, din 2002. Specializări de Licență: *Matematică; Informatică*. Programe de Master: *Matematică Aplicată; Matematică Didactică; Advanced Techniques for Information Processing (cu predare în limba engleză); Modelarea, Proiectarea și Managementul Sistemelor Software*. Sporirea numărului de cadre didactice și studenți, module masterale și doctorale. Decani: Silviu Telean, Gheorghe Petrescu (v.), Corneliu- Paul Radovici-Mărculescu (v.); secretari științifici: Bogdan Nicușor Nicolescu, Laurențiu Cristian Deaconu. Publicație periodică: *Buletinul Științific al Universității din Pitești, Seria Matematică și Informatică* (1997 ~). Importante reuniuni științifice naționale și internaționale. Locație proprie Campusul Târgu din Vale, Nr.1, Pitești (2002 ~): amfiteatre, săli de seminar, cabinete, laboratoare. Numeroase interferențe comunitare. (P.P.).

**FACULTATEA DE MECANICĂ ȘI
TEHNOLOGIE PITEȘTI** (1990 ~): Unitate de specialitate cu grad universitar, integrată, succesiv, Institutului de Învățământ Superior, Pitești (1990-1991), conform *Ordinului Nr. 7751 al Ministerului Învățământului*, București, 4 mai 1990, respectiv Universitatea din Pitești (1991 ~), prin *Ordinul Nr. 4894*, elaborat de ministrul de resort, București, 23 martie 1991. Module redimensionate: *Tehnologia Construcțiilor de Mașini;*

Autovehicule Rutiere; Inginerie Economică Industrială. Decani: Ioan Vucu (v.), Vasile Dumitrescu (v.), Ion Tabacu (v.), Eugen Viorel Nicolae. Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale, școală doctorală. Locație tradițională, strada Doaga, Nr.11. Din 2002, spații distincte, Campusul Târgu din vale, Nr.1: amfiteatre, săli de seminarii, laboratoare, cabinete. Numeroase reuniuni științifice naționale și internaționale. Colaborări importante cu agenți economici și institute de cercetare. Valoroase exprimări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI (2005 ~). Instituție de învățământ superior, aparținând Universității din Pitești. Anterior, activități specifice la Colegiul Pedagogic. Structură funcțională distinctă din 2005. Pentru 2010-2011, specializările: Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar; Asistență Managerială și de Secretariat. Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Decan: Constantin Țibrian (v.). Locație: Complexul *Doaga*, Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE (2007 ~). Instituție de învățământ superior, aparținând Universității din Pitești. Anterior, activități specifice la Facultatea de Științe Economice și Administrative. Structură funcțională distinctă din 2007. Pentru 2010-2011, specializările: Administrarea afacerilor; Economia comerțului, turismului și serviciilor; Economia agroalimentară și a mediului; Management; Contabilitate și Informatică de gestiune; Finanțe-Bănci; Marketing. Decani (succesiv): Ion Ciurea (v.), Constantin Drăghici (v.). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Locații: complexe *Centrul de Calcul, Doaga, Teilor*, Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE

ECONOMICE ȘI ADMINISTRATIVE PITEȘTI (1998-2007). Instituție de învățământ superior, aparținând Universității din Pitești. Suport legislativ: *Hotărârea Guvernului României Nr. 300*, din 5 iunie 1998. Anterior (1996-1998), la Facultatea de Științe, specializările: Contabilitate și Informatică de gestiune; Managementul firmei. Structură funcțională distinctă din 1998: Contabilitate și Informatică de gestiune; Managementul firmei; Administrație publică. Ulterior: Finanțe-Bănci, Turism-Servicii, Jurnalism (2000), Drept (2001). Cursuri de zi (patru ani) și frecvență redusă (cinci ani). Decani (succesiv): Ion Constantin Dima, Constantin Ciotei (v.), Ion Iorga Simăn (v.), Nicolae Barbu (v.). Locații: complexe *Odobescu, Teilor, Centrul de Calcul*, Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE, ADMINISTRATIVE ȘI ALE COMUNICĂRII PITEȘTI (2000 ~). Instituție de învățământ superior, Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Activitate și în Centrul Universitar Brăila (2000 ~). Specializări: *Jurnalism* (2000 ~), acreditare, *Hotărârea de Guvern Nr. 676*, din 28 iunie 2007; *Comunicare și Relații Publice* (2000 ~), acreditare, *Hotărârea de Guvern Nr. 635*, din 11 iunie 2008; *Administrație Publică* (2003 ~); *Drept* (2005 ~); *Relații Internaționale și Studii Europene* (2005 ~), cursuri de zi. Masterat: *Comunicare Managerială și Relații Publice* (2009 ~). Activitate didactică și științifică diversificată, colaborări permanente cu *media*, instituții administrative, foruri diplomatice. Mobilități pentru cadre didactice, studenți ori masteranzi în state europene și americane. Inițiativă distinctă: departament de presă, publicitate și relații publice (*Campus Communications*); săptămânalul *Dialog studentesc brâncovenesc*; laboratoare, cabinete, studii specializate. Decan: Radu Gabriel Pârnu (2004 ~). Numeroase conlucrări comunitare. (I.I.V.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE (2007 ~). Instituție de învățământ superior, aparținând

Universității din Pitești. Anterior, la Facultatea de Științe, specializarea Drept (1996), serie transferată (1999) la Universitatea din Târgu Jiu (Gorj), reînființată (2001), cursuri de zi, patru ani, în cadrul Facultății de Științe Economice și Administrative. Structură funcțională distinctă din 2007. Pentru 2010-2011, specializările: Drept, Administrație publică, Administrație Publică în contextul integrării europene, cursuri de zi și frecvență redusă. Decani (succesiv): Nicolae Barbu (v.), Eugen Chelaru (v.). Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Locații: complexe *Centrul de Calcul, Doaga, Teilor*, Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE PITEȘTI (1962-1974; 1990 ~). Instituție de Învățământ Superior, integrată Universității din Pitești. Succesiv: Facultatea de Științe Naturale (1962-1974); Facultatea de Științe (1990 ~). Înființată, inițial, prin **Ordinul Nr. 575**, al ministrului de resort, București, 21 iulie 1962, în cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani, Pitești (1962-1974). Specializare tradițională: *Științe Naturale și Agricole*. Cursuri de zi, 57 de studenți (1962-1963), primii absolvenți (53) iunie 1965, șef de promoție, Maria Năstăsoiu. Secție a Institutului de Învățământ Superior, Pitești (1974-1982). Reorganizare distinctă: **Hotărârea de Guvern Nr. 224**, București, 6 mai 1990. Entitate fundamentală a Institutului de Învățământ Superior (1990-1991), respectiv a Universității din Pitești (1991 ~). Diversificarea modulelor: *Biologie, Fizică, Chimie, Horticultură, Protecția Mediului*. Suport didactic pentru specializările devenite facultăți: Matematică - Informatică (1990-2002); Litere (1990-1998); Teologie (1991-1994); Educație Fizică și Sport (1991-2000); Științe Juridice și Administrative (1996-1998); Istorie, Filozofie, Jurnalism / Științe Socio-Umane (1997~2002). Decani: Ion Todor (v.), Ion Marinescu, Petre Diaconu (v.), Nicolae Arsenescu (v.), Ion Iorga-Simăn (v.), Ion Iosub, Aurel Popescu. Laboratoare, cabinete, muzeu. Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență,

cursuri masterale, școală doctorală. Numeroase reuniuni științifice naționale și internaționale. Prima locație acordată în Campusul Târgu din Vale, Nr.1 (1998~). Valoroase exprimări comunitare. (P.P.).

FACULTATEA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE / FACULTATEA DE ISTORIE, FILOSOFIE, JURNALISM (2002 ~). Instituție de învățământ superior, aparținând Universității din Pitești. Suport legislativ: **Hotărârea Guvernului României Nr. 410**, din 25 aprilie 2002, structuri provenite de la facultățile: Litere și Istorie (Istorie - Muzeologie, 1997); Teologie Ortodoxă (Filosofie, 2000); Științe Economice și Administrative (Jurnalism, 2000), cursuri de zi, patru ani. Actuala denumire din 2005, confirmată prin **Hotărârea Guvernului României Nr. 916**, din 23 august 2005. Decani (succesiv): Petre Popa (v.), Geanina Cucu Ciuhan (v.). În 2010-2011, specializările: Istorie, Psihologie, Filosofie, Științele Comunicării/ Jurnalism, Relații Internaționale și Studii Europene; Poliție Comunitară. Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Locație: Campusul *Târgu din Vale*, Pitești. Diverse implicări în viața *Cetății*. (M.C.S.).

FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ PITEȘTI (1991/1994~). Instituție de învățământ superior, integrată Universității din Pitești, înființată prin **Ordinul Nr. 4894** al ministerului de resort, București, 23 martie 1991. Cursuri de zi și fără frecvență. Domenii fundamentale: *Teologie Pastorală; Teologie-Asistență Socială, Teologie-Limba Română; Teologie-Limbi Străine*. Pentru început (1991-1994), activitate gestionată de Facultatea de Științe. Reorganizare distinctă în 1994. Decani: Dănuț Manu (v.), Ion Popescu (v.). După 2005: *Pedagogie Muzicală; Restaurare*. Diversificarea specializărilor, sporirea numărului de cadre didactice și studenți, învățământ de licență, cursuri masterale. Amenajări specifice: anfiteatre, săli de seminarii, cabinete, biserica din incinta Campusului *Gheorghe Doja*, Nr. 41. Vizite

patriarhale. Colaborări permanente cu Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului, protopopiate, parohii. Valoroase interferențe comunitare. (P.P.).

FACULTATEA PEDAGOGICĂ PITEȘTI (1974-1984). Unitate de specialitate cu grad universitar, integrată Institutului de Învățământ Superior, Pitești, organizată conform *Decretului Nr. 147*, din 5 iunie 1974. Continuarea diminuată a modulelor proprii Institutului Pedagogic, Pitești, (1962-1974): *Matematică-Fizică, Fizică-Chimie, Științe Naturale și Agricole, Educație Fizică (trei ani, zi); Limba Franceză-Limba Engleză (patru ani, zi); Studenți Străini (anul pregătitor)*. Decani: Gheorghe Petrescu (v.), Constantin Dumitrescu (v.), Nicolae Arsenescu (v.). Conservarea laboratoarelor, cabinetelor metodice, bazei sportive, spațiilor sociale din strada *Gheorghe Doja*, Pitești. Publicație periodică: *Buletin științific* (1979-1984). Reuniune națională, 15-16 mai 1982, consacrată împlinirii a două decenii de la înființarea primelor facultăți la Pitești (1962). Încetarea activității prin dispozițiile ministerului de resort. Exprimări comunitare specifice domeniilor enunțate. (P.P.).

FACULTATEA TEHNICĂ PITEȘTI (1974-1984). Unitate specializată cu grad universitar, aparținând Institutului de Învățământ Superior Pitești, organizată Conform *Decretului Nr. 147*, din 5 iunie 1974. Parametrii apropiați modulelor specifice Institutului de Subingineri, Pitești (1969-1974): *Tehnologia Prelucrării Metalelor; Autovehicule Rutiere (ingineri din 1977)*. Decani: Gheorghe Poțincu (v.), Victor Rădulescu (v.), prodecan, Ion Ungureanu (v.). Dezvoltarea bazei materiale proprii (Strada Doaga, Nr. 11), urificarea *anexelor* pentru producție și cercetare, modernizarea Casei Studenților, gestionarea *Terasei Turist / Casa Universitarilor* (astăzi), diversificarea colaborării cu platformele industriale din Argeș-Muscel. Numeroase reuniuni științifice naționale și internaționale, sporirea numărului de studenți și cadre didactice, promovarea în *trepte academice*. Valoroase interferențe comunitare. (P.P.).

FARMACIA INDEPENDENȚA CURTEA DE ARGEȘ (1964-1949). Unitate specializată reprezentativă din România, zona centrală urbană Curtea de Argeș. Fondator, farmacistul Alois Fintner. Ulterior, proprietarii: Iosif Graffins (1974); Zoe Merișanu (1879); Maria Voulț și Dimitrie Ioaniu (1881); Dumitru Lăzărescu (1936). Naționalizare conform deciziilor guvernamentale din 2 aprilie 1949. Obiecte în Expoziția permanentă a farmaciilor din Argeș-Muscel. Diverse atestări documentare. (C.C.).

FARMACIA MODERNA PITEȘTI (1898-1949). Unitate specializată reprezentativă din România, zona centrală urbană tradițională Pitești, astăzi, demolată. Fondator, farmacistul Ștefan D. Orezeanu. Ulterior, proprietarii: Panait Stavăr (1899); George Ciocoiu (1925); Petre Stavăr (1936). Naționalizare conform deciziilor guvernamentale din 2 aprilie 1949. Obiecte în Expoziția permanentă a farmaciilor din Argeș-Muscel. Diverse atestări documentare. (C.C.).

FARMACIA SALVATOR PITEȘTI (1840-1949). Unitate specializată reprezentativă din România, zona centrală urbană tradițională Pitești, astăzi, demolată. Fondator, Iosif Eitel (1839), denumire distinctă din 1840. Ulterior, proprietarii: Johan Sontang (1984); Eduard Jekel (1853); George Schirkanzer (1893). Naționalizare conform deciziilor guvernamentale din 2 aprilie 1949. Obiecte în Expoziția permanentă a farmaciilor Argeș-Muscel. Diverse atestări documentare. (C.C.).

FARMACIA SFÂNȚA TREIME CÂMPULUNG (1842 ~). Unitate specializată reprezentativă din România, zona centrală urbană Câmpulung, Muscel. Fondator, farmacistul Johan Miskoltzi. Ulterior, proprietarii: Ludwig Drexler (1849); Ștefan Schvab (1861); Alexandru Vârlănescu și Iosif Jurac; Nicolae Dimitriu și Gabriel Dimitriu (v.); Maria Agnes Dimitriu (1947). Naționalizare conform deciziilor guvernamentale din 2 aprilie 1949. Continuarea activității, diriginte, ultimul proprietar. Reabilitarea clădirii (1981), proiect

lansat de Ana Vlădău (farmacist primar). Privatizare (1991), denumire eponimă *Hepites*. Acționar, Maria Agnes Dimitriu. Numeroase atestări documentare. (C.C.).

FARMAZON, Marius I. (n. Costești, Argeș, 3 noiembrie 1962). Economist, colecționar de artă, manager. Liceul Industrial Nr. 1, Pitești (1981), Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești (1997). Activitate productivă: unități economice din Pitești (1983-1987); Comitetul Județean Argeș al Organizației de Tineret (1987-1989); pedagog, Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1989-1990). Inițiative private: SC *Alex SRL*, Pitești (1991-1992); SC *Miraj SRL*, Pitești (1992-1999). Fondator: *Galeriile Farmazon*, Pitești (1999); Asociația *Artă și Vin* (2008). Volum important: *Piteștii de odinioară* (1999). Documentări externe în domeniul pietrelor prețioase, evaluator. Președinte: Fundația *Alexandru Bogdan-Pitești*; Patronatul Producătorilor și Comercianților de Bijuterii din Argeș, alte aprecieri publice. (S.N.).

FĂCLIA HIDROCENTRALEI (1962-1965). Publicație apărută periodic pe șantierul Hidrocentralei *16 Februarie* Argeș, editori, comitetele Partidului Comunist Român și Sindicatului Constructorilor. Primul număr: Corbeni, Argeș, 10 ianuarie 1962, tipografie, Întreprinderea Poligrafică *Argeș*, Pitești. Redactori cunoscuți (succesiv): Mihai Dumitrașcu, Sever Ganci, Alexandru Dan Bițică (v.), Iulian Custa, Marin Ioniță (v.), Constantin Siman (v.). Fotografii: Traian Onofreiciuc (v.). Analize, sinteze, interviuri, reportaje, informații, comentarii pe teme economice, sociale, culturale, specifice etapelor amenajării *Argeșul Mare*. Printre semnatari: șeful Grupului de șantiere (ianuarie 1962): inginer Aurel Coca; liderul politic, Anton Francisc. Alte publicații periodice *de uzină* în Argeș-Muscel: *Avântul* (Întreprinderea de Autoturisme, Colibași); *Forestierul* (Curtea de Argeș, redactori, Constantin Radu, Bratu Bratu); *Minerul* (Câmpulung); *Metalurgistul* (Câmpulung). Importante surse documentare. (I.I.B.).

FĂCLA MUSCELULUI (1926-1927).

Foaia pentru luminarea poporului, Muscel. Publicație cu profil cultural-literar. Director editorialist: George Ulieru (v.). Versuri de Vasile Oancea și Alexei Mateevici, texte de Auguste Forel. Reflecții, „precepte igienice”, pagină medico-socială. (I.I.B.).

FĂLCOIANU, Nicolae (Lipovăț, Vaslui, 1899 - Câmpulung, Argeș, 6 octombrie 1962). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit la Câmpulung din 1950*. Studii liceale, Vaslui (1918), Facultatea de Medicină, Iași (1927). Activitate specializată: Clinica I Chirurgie, Iași (1927-1935); Spitalul Orășenesc Roman, Neamț (1935-1950), șef Secția *Chirurgie*. Primariat în 1935. Șef secție, director, Spitalul Orășenesc din Câmpulung (1950-1962). Numeroase articole, raportate, analizate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu. Implicări permanente în viața *Cetății*. Eponimie: stradă la Câmpulung. Importante aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

FĂLFĂNESCU, Radu I. (Cerbu, Albota, 17 septembrie 1888 - ?, 14 august 1972). Ofițer de carieră, general, *infanterie*. Școala militară de ofițeri (1910); Școala Superioară de Război (1922), București. Combatant: Primul Război Mondial (maior, 1917); Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est*, (general de brigadă, 1941). Activitatea de comandă: Marele Stat Major (1937-1938); Regimentul *90 Infanterie*, Brigada *I Munte*, Brigada *II Munte*; Brigada *III Mixtă Munte* (1940-1941); Divizia *3 Munte* (1941-1942). Trecut în rezervă (01 mai 1944). Ordine și medalii militare conferite de Imperiul Țarist și Regatul României. Importante aprecieri publice. (G.I.N.).

FÂNTÂNA LUI MANOLE DIN CURTEA DE ARGEȘ (1804 ~). Izvor celebru de apă potabilă din reședința voievodală medievală a Țării Românești, captat și amenajat în imediata apropiere a Mănăstirii Curtea de Argeș. Loc legendar unde, prezumtiv, a căzut Meșterul Manole (v.), purtând aripi din șindrila, de pe înălțimea Bisericii Episcopale, ctitorie a lui Neagoe Basarab (v.). Monument istoric,

introdus în circuitul turistic internațional. Amenajări succesive. Numeroase consemnari istorice, literare, memoriale. (N.I.B.).

FÂNTÂNA MUZICALĂ PITEȘTI (2008~). Arteziană de ample dimensiuni, pe locul unei mici instalații din 1978, aflată în *Piața Primăriei*, redimensionată structural (2007-2008). Inaugurarea fântânii 9 mai 2008, proiectant Laurent Fernon (Franța): Jocuri de lumini și apă (șase metri înălțime, 12 metri lățime); instalații computerizate; partituri muzicale selecte. Costuri estimative: 1 000 000 de euro. Primar Tudor Pendiuc (v.). Facilități pentru spectacole artistice *în direct*, primul susținut de Corul și Orchestra Filarmonicii din Pitești (*Oda Bucuriei*, *Rapsodia Română*, *Carmina Burana*). Spațiu înconjurător adecvat promenadei și unor reuniuni publice. (D.I.G.).

FÂNTÂNERU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Budișteni, Leordeni, Muscel/Argeș. Proprietari funciari, funcționari publici, cadre didactice, scriitori, ingineri, militari. Mai cunoscuți: **Duță F.**, primar, Budișteni, Muscel (1868-1875); **Ilie D.F.**; **Tudor D.F.**; **Gheorghe D.F.**; **Costache D.F.**, primar, Ciulnița, Muscel (1901-1906); **Ion T.F.** (1910-1994), învățător (1930-1953; 1958-1972), profesor (1953-1958), animator cultural, premii naționale, *teatru de amatori* (1956, 1958, 1967); **Victoria I.F.** (1924-2000), învățătoare (1942-1979), animator cultural, premii naționale, *teatru de amatori* (1956, 1958); **Constantin C.D.F.** (v.); **Georgeta Gh.C.D.F.** (n. 1926), învățătoare (1948-1950), profesoară, *istorie-geografie* (1950-1983), directoare, Școala Budișteni (1980-1983); animator cultural, premii naționale, *teatru de amatori* (1956, 1958, 1967); căsătorită cu Gheorghe Popescu (v.); **Ion Gh.C.D.F.** (n. 1932), inginer colonel, *radiolocații*; activitate didactică, Școala de Ofițeri, Brașov (1962-1983); **Viorica I.T.F.** (n. 1948), profesoară, *biologie*, Școli din Botoșani (Corlățeni) și Argeș (Budișteni); **Ion M.F.** (v.); **Cristian Dan I.F.** (n. 1967), inginer fizician, jurist, manager, societăți comerciale din România, Italia, Anglia. Conexiuni cu familiile: Comșa, Mazilu, Milescu, Codreanu, Popescu. Importante aprecieri publice. (F.P.).

FÂNTÂNERU, Alexandru D. (n. Ciulnița, Leordeni, Argeș, 1963). Inginer agronom, cercetător științific, fermier. Liceul *Ion Barbu*, Pitești (1981), Facultatea de Agricultură, București (1987), specializări, Franța (1997, 1999, 2000), Polonia (2001). Doctor, *științe agricole*, București (1998). Activitate productivă, șef de fermă, Prundu, Giurgiu (1987-1999), Inspector general, Ministerul Educației și Învățământului, București (1999-2000), colaborări didactice, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, București (1995~), manager, *Agrochemical*, București (2000~). Contribuții la implementarea rezultatelor cercetării științifice în agricultură și învățământ. (C.D.B.).

FÂNTÂNERU, Constantin C.D. (Budișteni, Leordeni, Muscel 1 ianuarie 1907 – Ștefănești, Argeș, 20 martie 1975). Scriitor, profesor, *limba română*, redactor. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1925), Universitatea din București, Secția Filologie Clasică (1930). Bibliotecar, ziarul *Universul*, București (1928-1930), redactor, revista *Universul literar*, București (1930-1942). Activitate didactică (1950-1959), școlile Siliștea (Argeș) și Budișteni (Muscel); Liceul Topoloveni, Argeș (1959-1969). Volume importante: *Interior* (1932), reeditări ulterioare; *Poezia lui Lucian Blaga și gândirea mitică* (1940); *Râsul morților de aur* (1940); postum: *Slujba din hol* (2009); *Cuvinte de humă* (2009, versuri). Colaborator, revistele: *Crucea Roșie a copiilor* (inițiator, 1923); *Ramuri fragede* (1924); *Cuvântul*, *Convorbiri literare*, *Vremea*, *Revista Fundațiilor Regale*, București. Premiul Societății Scriitorilor din România, școală eponimă, Budișteni, alte aprecieri publice. (M.S.).

FEDERALA ARGEȘ PITEȘTI (1926-1947). Asocierie a cooperativelor și băncilor populare din județul Argeș, inițiată conform prevederilor **Legii** din 29 martie 1903. Conducere nominalizată în *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936); președinte Marin Preoteșcu (v.); director Petre Dumitrescu; casier Ion Vișinescu (*iconom*). Din

Pitești, capital subscris important: Banca *Țăranilor Argeșeni*; Banca Populară *Avântul*; Banca Populară *Negoiul*; Banca Populară *Victoria*; Banca Populară *Școala Comercială*. Încetarea activității în urma etalizării Băncii Naționale a României (**Legea** din 20 decembrie 1946) și a reglementărilor privind controlul utilizării creditelor (15 iulie 1947). Colaborări permanente cu Camera de Comerț și Industrie Argeș, Prefectura Argeș, Primăria Pitești. Numeroase atestări documentare. (**C.D.B.**).

FEDERALA FERDINAND PITEȘTI (1929-1947). Asociere a cooperativelor orășenești din județele Argeș, Dâmbovița, Muscel, Olt, Teleorman, inițiată pe baza reglementărilor legislative în domeniu. Capital majoritar subscris, cooperativele din Pitești: *Argeșul Pomicol*; *Forestiera*; *Lumina Argeșană*; *Munca Argeșană*; *Olteanca*; *Tovărășia Argeșană*; *Victoria*. Diverse forme de întrajutorare: garantarea comună a creditelor; acordarea de împrumuturi raportate la eficiența economică; stimularea producției în zonele urbane; facilități pentru circulația mărfurilor pe piețele județelor enunțate. Încetarea activității conform reglementărilor statului din 1946-1947. Colaborări constante cu camerele de comerț și industrie, prefecturi, primării, bănci, agenți particulari. Diverse atestări documentare. (**C.D.B.**).

FEDERALA FOTIN ENESCU PITEȘTI (1930-1947). Asociere a cooperativelor și băncilor populare din Argeș-Muscel, promovată pe baza reglementărilor oficiale din 1903, completate ulterior. Eponimie dedicată memoriei militantului în domeniu, Fotin Enescu (v.). Inițiative specifice: obținerea de garanții din partea finanțatorilor români; investiții zonale prin conlucrarea comunelor, orașelor sau județelor limitrofe; scutirea membrilor federației de taxe în târgurile periodice; asigurarea unor materiale informative privind mișcarea cooperatistă europeană. Încetarea activității conform deciziilor statului din 1946-1947. Colaborări directe cu Camera de Comerț și Industrie Argeș, prefecturile Argeș și Muscel, primăriile din Pitești și Câmpulung. Diverse atestări documentare. (**C.D.B.**).

FEDERALA PODGORIA TOPOLOVENI (1908-1947). Societate cooperativă a băncilor populare din mai multe comune ale județului Muscel, inițiator Ion Mihalache (v.). **Statut** propriu, conform prevederilor înscrise în **Legea** adoptată la 29 martie 1903. Consiliu de conducere: președinte, vicepreședinți, membri, cenzori, contabil, casier. Inițial, 12 bănci *societare*: Beleți, Bogați, Budișteni, Dobrești, Leordeni, Golești, Râncăciiov, Ștefănești, Topoloveni, Țigănești, Văleni, Vrănești. Sediul construit Topoloveni (1916): depozit de vinuri, sală de teatru și întruniri, birouri, alte spații funcționale, modernizate ulterior (1930). Activități conexe: Cooperativa Vinicolă *Dealul Topologului* (1915), cu 20 depozite în alte localități; Cooperativa Forestieră *Luptătorul Mărăști*, Goleștii Badii (1919); Cooperativa *Înfrățirea*, pentru administrarea pădurilor și a târgului Cărcinov (1921); Cooperativa de Arendare *Inuri*, moșie proprie, 650 de pogoane (1921); Cooperativa Culturală *Fanfara* (1933); Cooperativa *Casa Sănătății*, Topoloveni (1933). După 1929, asociate, 44 de bănci populare din Muscel. Edificii, zona centrală Topoloveni, (1936-1938), arhitect, Mircea Popovici, preluate apoi de stat. Păduri, târguri, islazuri, gestionate de săteni. Stimularea activităților economice și culturale din mediul rural. Încetarea activității conform deciziilor postbelice. Numeroase atestări documentare. (**C.D.B.**).

FEDERAȚIA ARGEȘUL A ASOCIAȚIILOR PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR DIN JUDEȚUL ARGEȘ (1995~). Organizație obștească, formată din structurile specializate existente în municipiile Pitești și Câmpulung, Argeș. Activitate apolitică și nonprofit, realizată conform **Ordonanței Guvernului României Nr. 21**, din 1992. Sediul la Pitești. Apărarea intereselor consumatorilor în raport cu agenții economici și alte unități prestatoare de servicii publice, îndrumarea și coordonarea asociațiilor cu atribuții în domeniu din teritoriul aferent. Președinte fondator, Gheorghe Bănică. Diverse implicări comunitare. (**I.T.B.**).

FENOMENUL PITEȘTI (1949-1952).

Sintagmă sugerând folosirea metodei reeducării deținuților politici anticomuniști de la penitenciarul din localitate, prin *Experimentul Pitești* (6 decembrie 1949 - 31 decembrie 1952). Oficial, 30 de victime; documentar, 64. Procedu inspirat din practica *gulagurilor* sovietice, adus în România de Aleksandr Nikolski și aplicat de fostul student legionar, Eugen Țurcanu, originar din Rădăuți, Suceava. Comentarii, filme, volume cu tematică adecvată. La Pitești: memorial de artă; simpozion anual internațional; expoziții documentare. Alte activități evocatoare. (I.I.P.).

FERDINAND DE

HOHENZOLLERN-SIGMARINGEN (1865 - 20 iulie 1927). Rege al României (28 septembrie 1914 - 20 iulie 1927). Fiul principelui german **Leopold** (1835-1905), nepot de frate al regelui Carol I (v.). Căsătorit cu Maria, principesă de Marea Britanie (1875-1938), urmași direcți : Carol II (v.); Elisabeta (1894-1956), regină a Greciei; Maria (1900-1961), regină a Iugoslaviei; Nicolae (1903-1978), regent al României (1927-1930); Ileana (1908-1991); Mircea (1913-1916). Ofițer de carieră. *Receptat în zona Argeș-Muscel prin stagiile de pregătire la regimentele din Pitești și Câmpulung, activități publice, donații, loc de veci. Făuritor al României Mari.* Aliat al Antantei (1916-1918). Instituirea Ordinului Militar de Război **Mihai Viteazul** (25 decembrie 1916). Încoronat la Alba Iulia (15 octombrie 1922). Sistem reformator inspirat de societatea modernă occidentală. Omagiere postumă, stația feroviară Pitești, sosirea trenului mortuar dinspre București (24 iulie 1927). Înmormântat, Biserica Episcopală Curtea de Argeș. Valoroase aprecieri naționale și internaționale. (V.N.).

FESTIVALUL CĂLUȘULUI

ARGEȘEAN (1980 ~). Spectacole prezentate, sistematic, la căminele culturale de pe Valea Cotmenei, urmărind, prioritar, valorificarea tradițiilor călușărești, transmiterea coregrafiei specifice noilor generații, păstrarea autenticității costumelor populare, promovarea competiției în domeniu. Inițiator, **pagini monografice**,

expoziții evocatoare: Paul Trache, specialist, Comitetul pentru Cultură Argeș. Turnee naționale și internaționale. Ediții distincte: Pădurești, Stolnici, Fâlfani, Lunca Corbului, Săpata, Mârghia, Costești, Pitești. Invitați din județul Olt. Simpozion documentar, paradă, gală în aer liber, organizate la sărbătorirea a 600 de ani de la atestarea documentară medievală a reședinței Argeșului (1388-1988). Noi exprimări tematice după 1990. Dansuri preluate de numeroase ansambluri folclorice profesioniste din România. Valoroase atestări documentare. (C.G.C.).

FESTIVALUL CORAL DUMITRU GEORGESCU KIRIAC PITEȘTI (1970 ~).

Reuniune muzicală de prestigiu pentru domeniul enunțat, organizată, inițial, din doi în doi ani. Prima ediție: Pitești, Argeș, 30-31 mai 1970. Până în 1988, caracter competitiv interjudețean, sub egida Casei Centrale a Creației, București, Comitetului de Cultură Argeș, Centrului de Îndrumare a Creației Populare și a Mișcării Artistice de Amatori, Pitești. Juriu republican. Din 23-26 iulie 1992 (Ediția XI), festival internațional cu participarea unor formații reprezentând: Bulgaria, Franța, Grecia, Israel, Italia, Portugalia, România, Serbia, Spania, Republica Moldova, Statele Unite ale Americii, Turcia, Ungaria. Concerte susținute, prevalent, în instituții publice sau eclesiastice din Pitești. **Pagini monografice** (2006): Gheorghe Gomoiu (v.). Numeroase relatări *media*, alte atestări documentare. (L.P.).

FESTIVALUL DANSUL FLORILOR

(1984 ~). Reuniune artistică organizată anual în Pitești, integrată, tematic, Expoziției *Simfonia Lalelelor*. Concurs, *dans de societate*. Participare națională și internațională, pe categorii de vârstă. Recitaluri, parada costumelor, expoziții documentare, emisiuni *media*. Inițiator, Viorel Năstase (v.). Prima ediție: 27-29 aprilie 1984, concomitent cu *Simfonia Lalelelor*, Ediția VII. Locație: Sala Sporturilor, Pitești. Manageriat general: Primăria Pitești, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, Centrul Cultural Pitești, Școala de Arte Pitești. Cluburi eponime. (C.G.C.).

FESTIVALUL DE MUZICĂ CULTĂ ȘI DANS CLASIC DARCLEE PITEȘTI (1972-1988). Reuniune artistică, organizată din doi în doi ani, rezervată tinerelor talente din instituțiile învățământului de stat sau școlile populare de artă. Participare națională. Inițiator Valeriu Dobrin (v.). Locații: Palatul Culturii, Teatrul *Alexandru Davila*, Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești. Organizatori cunoscuți: Margareta Ștefănescu, Dorel Ștefan/Ștefănescu (v.), Marta Diaconu. Ediții succesive: I (1972) – IX (1988). Juriu format din personalități nașionale în domeniu. Activități conexe: concerte extraordinare, simpozioane, expoziții, recitaluri susținute de artiști consacrați, expoziții, vizite documentare, publicații, emisiuni *media*. Alte atestări documentare. (L.P.).

FESTIVALUL DE MUZICĂ LĂUTĂREASCĂ VECHĂ ZAVAI DOC PITEȘTI (2006~). Reuniune artistică, organizată anual, dedicată memoriei interpretului și creatorului de muzică lăutărească Marin Teodorescu /Teodor Zavai doc (v.). Ediția I: 17-19 noiembrie 2006; primar, Tudor Pendiuc (v.); președintele juriului, Tudor Gheorghe; director Centrul Cultural, Jean Dumitrașcu (v.). Participare națională: Prestații vocale și instrumentale competitive, recitaluri extraordinare, expoziții și filme documentare, emisiuni *media*. (L.P.).

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL NOPTILE DE POEZIE DE LA CURTEA DE ARGEȘ (1971 ~). Reuniune culturală originală, unică în România, inițiată de Academia Internațională *Orient-Occident*. Fondatori: Ion M. Dumitru (v.), Carolina Ilinca. Ediții succesive, locații tradiționale. Primăria Municipiului Curtea de Argeș; Arhiepiscopia Argeșului. În 2011 (6-12 iulie), Ediția XV, aniversară: recitaluri poetice; expoziții de carte, artă populară; concerte; vizite documentare; ceremonia acordării premiilor; recepție oficială. Creatori din mai multe țări europene, asiatice, americane. Comunicare în limbile română, engleză, franceză, spaniolă. Primar: Nicolae Diaconu (v.); arhiepiscop: Calinic *Argeșeanul* (v.). Partener *media*: cotidianul *Argeșul*, Pitești,

director Mihai Golescu (v.). Volume anuale, cuprinzând versurile prezentate în zilele festivalului, publicate de editura academiei organizatoare. Valoroase atestări documentare. (M.S.).

FESTIVALUL NAȚIONAL CÂNTAREA ROMÂNIEI – COMISIA JUDEȚEANĂ ARGEȘ (1976-1989). Ample activități artistice și științifice, cu caracter de masă, organizație competițional pe localități, zone sau centre de concurs. Etapă republicană din doi în doi ani. Pentru Argeș: comisie coordonatoare, constituită sub egida Consiliului Educației Politice și Culturii Socialiste, din reprezentanții instituțiilor specializate, organizațiilor de copii și tineret, sindicatelor, cooperației, garnizoanei militare, asociațiilor profesionale. Sediul la Pitești. Anterior: Concursul formațiilor artistice de amatori (1950-1975). Reuniuni pe teme economice, tehnice, sociale, cetățenești; concursuri de creație în domeniile literaturii, cinematografeiei, muzicii; expoziții de carte, artă populară, artă plastică, inventică. Spectacole de gală susținute de formații laureate, conținut preponderent apologetic adresat conducătorilor Partidului Comunist Român. Numeroase atestări documentare. (C.G.C.).

FIANU, Antoniu D. (n. Satu Mare, 18 septembrie 1939). Inginer, mine și geologie, manager. *Stabilit la Câmpulung, Muscel din 1946*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1956), Institutul de Mine, Petroșani, Hunedoara (1960). Inginer, Întreprinderea Minieră, Câmpulung (1960-1966). Șef șantier, hidrocentralele: Remeți, Maramureș, pe Tisa (1971-1974); Mărișelu, Bistrița-Năsăud, pe Someș (1974-1979); Târgului; Clăbucet/Rucăr și Dragoslavele, pe Dâmbovița (1979-2002). Contribuții directe la: realizarea sistemului hidroelectric național; dezvoltarea municipiului Câmpulung, comunelor Lerești, Rucăr, Dragoslavele, Valea Mare Pravăț. Importante aprecieri publice. (N.B.).

FIANU, Ion Victor If. (n. Băilești, Muscel, 5 august 1940). Inginer agronom, manager. Școala Medie Nr. 1 /Colegiul *Ion C.*

Brătianu, Pitești (1956), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1964). Asistent universitar, București (1964-1965). Activitate specializată în Argeș: Intreprinderea Agricolă de Stat Stolnici (1965-1966); vicepreședinte, Uniunea Raională a Cooperativelor de Producție Costești, (1966-1968). Director: Oficiul de Valorificare a Legumelor și Fructelor, Costești (1968-1981); Intreprinderea Județeană de Valorificare a Legumelor și Fructelor (1984-1990); inginer șef, Trustul Horticulturii, Pitești (1981-1984). Preocupări pentru: amenajarea de solarii și ferme specializate (800 de hectare); construirea Silozului Ștefănești (12 000 tone capacitate); redimensionarea fabricilor de prelucrare de la Băiculești și Topoloveni; înființarea secțiilor pentru deshidratare Curtea de Argeș, Câmpulung, Vedea; diversificarea exportului. Studii, articole, interviuri în domeniu. Aprecieri publice. (C.D.B.).

FICA, Simona V. (n. Câmpulung, Argeș, 1 ianuarie 1956). Medic primar, *endocrinologie*, profesor universitar, publicist. Liceul *Spiru Haret*, București (1974), Facultatea de Medicină Generală, București (1980). Fiica lui **Vasile I.F.** (v.). Doctorat, *endocrinologie*, București (1989). Medic, Spitalul *Elias*, București (1980~), primariat (1990), șef secție, Clinica de Endocrinologie, Diabet, Nutriție, Boli Metabolice (2003~). Activitate didactică: Institutul de Medicină și Farmacie (1981-1987); Institutul *Constantin I. Parhon* (1987-2003); Spitalul *Elias* (2003~), București; profesor universitar (2007). Competențe în: ginecologie și coloscopie (1992), sexologie (2000), managementul serviciilor de sănătate (2003). Volume importante: *Endocrinologie clinică* (1998, în colaborare); *Histofiziologia ovarului uman* (2003, în colaborare); *Gastroenterologia în practica medicală* (2005); *Probleme de diagnostic și tratament în practica endocrinologică* (2006). Numeroase studii, referate, comunicări, granturi, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membră, prestigioase asociații profesionale europene și americane în domeniile enunțate, alte aprecieri publice. (C.C.).

FICA, Vasile I. (n. Aninoasa, Muscel, 1

noiembrie 1929). Medic primar, *cardiologie*, profesor universitar, manager. Liceul Militar, Predeal, Brașov (1950), Facultatea de Medicină Generală, București (1956). Doctorat, *științe medicale*, București (1967). Specializare, *cardiologie*, Belgia (1969-1970). Medic: Dispensarul Vlădești, Argeș (1956-1958); spitalele *Filantropia* (1958-1960), *Colentina* (1960-1969), *Brâncovenesc* (1970-1978; director, 1973-1978), *Universitar de Urgență* (1978-2007; director, 1980-1990; șef secție, 1997-2007), București. Primariat, *cardiologie* (1967). Activitate didactică: Institutul de Medicină și Farmacie, București (1967~1997); profesor universitar (1978). Conducător de doctorat (1996-2007). Numeroase monografii, studii, referate, comunicări, reuniuni științifice, naționale și internaționale. Colaborator reviste *Spitalul*, București. Membru, prestigioase asociații profesionale în domeniu, alte importante aprecieri publice. (C.C.).

FICEAC, Bogdan V. (n. Pitești, Argeș, 31 martie 1958). Fizician, jurnalist, scriitor, realizator *media*. Liceul / Grupul Școlar de Chimie, Pitești (1977), Facultatea de Fizică, Universitatea din București (1982). Profesor, Liceul Zoia Kosmodemianskaia, București (1982 – 1983). Fizician: Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1983-1986), Institutul de Proiectări și Automatizări, București (1986-1994). Module de specializare: Statele Unite ale Americii (psihologie socială, 1994-1995), Belgia (*NATO* și Uniunea Europeană); Olanda (jurnalism de investigație); Marea Britanie (management și performanță, 1992). Redactor șef adjunct (1994-1998), redactor șef (1998-2007), *România Liberă*, București; consilier, Grup *Antena TV*, București (2007 ~); președinte director general *Flux TV*, București (2007 ~). Trimis special, reuniuni internaționale din: Belgia (1994); Statele Unite ale Americii (1995); Japonia și India (1997); Polonia (2006); România (2009). Volume importante: *Oameni de rezervă* (1992); *California, mirajul Vestului* (1996); *Tehnici de manipulare* (1996~2006, ediții succesive); *India o poartă spre eternitate* (1997); *Noaptea fantasmelor* (1999). Numeroase eseuri, articole, interviuri, manuale. Colaborări constante cu

instituții de învățământ superior, televiziuni, ziare sau reviste din capitală. Premii naționale în domeniul convergente, alte aprecieri publice. **(I.T.B.)**.

FILARMONICA PITEȘTI (2007 ~). Instituție publică de concerte, înființată pe baza **Hotărârii Nr. 186**, din 20 iunie 2007, a Consiliului Local Pitești, primar Tudor Pendiuc (v.). Director general fondator, Jean Dumitrașcu (v.). Concert promoțional, 25 mai 2007; concert inaugural, 26 iulie 2007; primul concert aniversar vocal-simfonic, 26 iunie 2008. Director adjunct artistic și dirijor orchestră, Tiberiu Dragoș Oprea; dirijor cor, Silviu Diaconescu. Volumul monografic: **Bătălia pentru Filarmonică**, Jean Dumitrașcu (2008). Sediul propriu, *Casa Artelor*, Pitești, spectacole, Casa de Cultură a Sindicatelor, Pitești. Stagiuni permanente, colaborări cu interpreți din țară și străinătate. Concert extraordinar, Festivalul Internațional *George Enescu*, București (2009). Numeroase prestații comunitare. **(L.P.)**.

FILATURA MUSCELEANCA DIN CETĂȚENI (1938 ~). Unitate economică specializată în realizarea firelor din lână țurcană, patroni fondatori Ion Purnichescu și Gheorghe Purnichescu. Utilaje autohtone, materie primă din zona Muscel-Dâmbovița, sursă proprie de apă și electricitate. Contracte militare cu fabricile de postav Azuga (Prahova) și Prejmer (Brașov) sau de covoare Cisnădie (Sibiu) și Alba Iulia (Alba). Naționalizată conform prevederilor **Legii** din 11 iunie 1948. Relansarea activității după 1955: noi dotări tehnice, extinderi, diversificarea producției, creșterea numărului de salariați. În 1973: peste 2 000 to/an fire lână sau în amestec; 430 de angajați; livrări ritmice în țară. Societate comercială pe acțiuni (1990), privatizare (1993). Directori cunoscuți: Emanuel Lupu, Dumitru Cojocar, Constantin Popescu, Ion Vlăsceanu. Acționar majoritar Ion Coman (1994). Menținerea în parametrii anteriori timp de un deceniu. Din 2009, capacitate în conservare. Implicări comunitare permanente. **(M.B.)**.

FILIPESCU, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului

XX). Mic industriaș, manager. Patron fondator, Moara Pitești, Argeș, administrație militară germană de ocupație (1916–1918). Diversificarea activităților economice argeșene în etapa interbelică. **(T.C.A.)**.

FILOTI, Eliza (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Teiu Vale, plasa Dâmbovnic, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, pe timpul guvernului condus de Petru Groza. **(I.I.Ș.)**.

FIȚION, Ion D. (Ciomăgești, Argeș, 8 februarie 1918 – 4 iulie 1993). Jurist, publicist. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1936), Facultatea de Drept, București (1949). Magistrat, instituții de specialitate din țară. Procuror-șef, tribunalele din: Câmpulung (Muscel), Curtea de Argeș, Slatina (Olt). Studii, articole, comunicări, reuniuni naționale în domeniu. Diverse aprecieri publice. **(A.A.D.)**.

FÎNTÎNERU, Ion M. (n. Budișteni, Leordeni, Argeș, 20 decembrie 1939). Inginer construcții civile și industriale, antreprenor. Liceul Teoretic, Găești (1957), Școala Tehnică de Topografie, Galați (1960), Institutul Politehnic, Timișoara (1966). Specializare, București, utilizarea calculatoarelor în domeniul construcțiilor (1968). Inginer de execuție (1966-1974), șef Atelier Proiectare (1974-1982), director tehnic (1982-1993), Trustul de Construcții Industriale, Pitești, președinte fondator, Consiliul de Administrație, director general, S.C. *Argecom S.A.* Pitești (1993-2001). Coautor, teme cercetare, realizarea prefabricatelor din beton ușor pentru pereții de închidere a halelor și a fundațiilor cu nervuri. Construcții reprezentative conduse direct: Coșul de fum de la Piroliză II, bazinele, cuvele aerare, turnuri de răcire hiperbolice, Combinatul Petrochimic Pitești (1966-1974), extinderea Uzinelor de Autoturisme, Colibași și Câmpulung, Blocul *Corona* (199_), Vama (199_), Universitatea din Pitești (prima etapă). Inovator și inventator, articole de specialitate, reuniuni de profil în Europa și Asia, membru asociații profesionale din România, activități

didactice și editoriale. Contribuții la amplificarea domeniului construcțiilor industriale din Argeșul contemporan. (G.P.).

FLEANCU, Eduard Emanuel C. (n. Pitești, Argeș, 23 septembrie 1975). Artist plastic, pictură, grafică. Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești (1994), Universitatea Națională de Arte, București (2000). Expoziții personale sau de grup în Pitești (1995 ~), lucrări în colecții particulare din România și Statele Unite ale Americii. Grafică de carte și în reviste culturale. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești, alte aprecieri publice. (S.N.).

FLEȘARU, Pantelimon I. (n. Mioarele, Muscel, 28 ianuarie 1920). Artist plastic, pictură, restaurator. Ucenic și colaborator al lui **Dumitru Belizarie** (v.). Ample lucrări în biserici din: Berevoiești, Godeni, Lerești, Rădești/Stâlpeni (Argeș); Micloșani, Moisei, Sâmbăta de Sus (Maramureș). Membru Cenaclul *Ion D. Negulici* (v.), Câmpulung. Aprecieri publice. (S.N.).

FLOREA (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Albeștii de Muscel. Cioplitori în piatră, proprietari funciari, lucrători agricoli și forestieri, meșteșugari, cadre didactice. Mai cunoscuți: **Gheorghe A.F., Ion F., Ion A.F., Ion I.F., Nicolae B.F., Nicolae Gh.F., Ionel F.** (n. 20 iulie 1955), profesor, Colegiul *Alexandru Odobescu* Pitești (1982 ~). Activitate permanentă pentru evoluția spiritualității autohtone, realizarea de monumente și clădiri reprezentative din București sau din alte centre urbane ale României. Aprecieri publice. (S.N.).

FLOREA, Constantin I. (Poiana Lacului, Argeș, 9 iulie 1926 – Pitești, Argeș, august 1978). Ziarist, istoric, publicist, manager. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1946), facultatea de Filosofie, București (1960). Activitate didactică: Poiana Lacului (1946-1950); Sectorul *Știință și Învățământ*, Raionul Pitești (1950-1953). Redactor șef secție, cotidianul *Secera și Ciocanul*, Pitești (1953-1964). Referent (1964-1969), director (1969-1978), Arhivele Naționale, Filiala Argeș.

Volume importante (în colaborare): *Localitățile județului Argeș* (1971); *Întreprinderea de Rețele Electrice Pitești* (1912-1972). *Scurt istoric* (1972); *Jupânești. Un vechi sat argeșean* (1976); *Argeșenii și muscelenii participanți la războiul de Independență a României* (1980). Studii, articole, reportaje, interviuri, reuniuni tematice de interes general. Contribuții la reorganizarea fondurilor arhivistice din Argeș-Muscel, valorificarea unor documente inedite, diversificarea jurnalismului local. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

FLOREA, Gheorghe P. (Păușești Ofășău, Vâlcea, 28 martie 1933 - Pitești, Argeș, 16 decembrie 2009). Inginer, *chimie industrială*, manager. *Stabilit la Pitești din 1967*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1952), Institutul de Petrol, Gaze și Geologie, București (1957). Activitate productivă, funcții tehnice: Rafinăria Dârmănești, Bacău (1957-1967); Rafinăria Pitești, Argeș (1967-1973), lucrări de investiții, punere în funcțiune, atingerea parametrilor proiectați. Inginer șef, Grupul Industrial de Petrochimie, Pitești (1971-1973); inginer șef, director adjunct (1973-1985), Combinatul Petrochimic, Pitești. Director general (1985-1987), director adjunct (1987-1989), Centrala Industrială de Rafinărie și Petrochimie, Pitești. Șef, Serviciul Tehnic, *Arpechim*, Pitești (1991-1997). Preocupări constante pentru: prelucrarea superioară a țiteiului, funcționarea, în condiții de siguranță, a instalațiilor de pe Platforma Industrială *Pitești-Sud*; introducerea de noi tehnologii (inovații brevetate); dezvoltarea relațiilor de import-export. Studii, reuniuni de specialitate, interviuri. Aprecieri publice. (G.P.).

FLOREA, Ilie D. (Curtea de Argeș, Argeș, 3 septembrie 1944 – Sibiu, 22 decembrie 1989). *Erou-Martir al Revoluției Române din decembrie*. Încadrat civil, Școala Militară pentru Creșterea și Dresarea Câinilor, Sibiu. Împușcat mortal, holul Miliției din Sibiu, în timpul serviciului. Recunoașteri postume naționale, avansat sublocotenent post-mortem, alte aprecieri publice. (P.R.C.).

FLOREA, Niculina (n. Urlueni, Bârla,

Argeș, 28 octombrie 1935). Profesor gradul I, *istorie*, redactor, publicist. Liceul *Iulia Hașdeu*, București (1953), Facultatea de Istorie, Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1958). Activitate didactică: Școala Lehliu, Ialomița (1958-1959); Liceul *Zoia Kosmodemianskaia*, București (1959-1961). Redactor, Editura Didactică și Pedagogică, București (1961-1964); redactor, șef de redacție, redactor-șef, Editura Academiei Române, București (1964-2004). Contribuții distincte la pregătirea pentru tipar, ca specialist, a numeroase volume: colecțiile *Documenta Romaniae Historica* și *Documente privind istoria României*; *Istoria Municipiului Pitești* (1988); *Membrii Academiei Române (1866-1999)*. *Dicționar*, Ediția II, revăzută și adăugită (1999). Studii, articole, comentarii, reuniuni științifice naționale și internaționale pe diverse teme. Aprecieri publice. (I.E.C.).

FLOREA, Stan (n. Uliești, Dâmbovița, 10 iulie 1936). Profesor, *filosofie*, manager, publicist. *Stabilit în Pitești din 1971*. Școala Normală, Câmpulung, Argeș (1954), Facultatea de Filosofie, Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1959). Doctorat, *filosofie*, București (2005). Activitate în domeniu: școli generală sau licee din: Slatina, Olt (1959-1960); Găești, Dâmbovița (1960~1971); Pitești, Argeș (1971~1998). Distinct: inspector-șef, Secția Raională de Învățământ și Cultura, Găești (1964-1968); specialist, Sectorul Învățământ-Știință al Județului Argeș (1968-1973; 1979-1989); inspector general, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1973-1979; 1989-1990). Colaborări didactice universitare: Institutul Pedagogic/Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1971~1989); Universitatea din Pitești (1998-2007); Universitatea *Spiru Haret*, București, director, Filiala Pitești (2007~). Volume, studii, articole, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Contribuții la dezvoltarea învățământului din Argeș-Muscel în etapele enunțate. Membru, importante asociații, foruri științifice, organizații obștești, alte aprecieri comunitare. (O.M.S.).

FLORENȚIU, Ventura M.
(Câmpulung Muscel, 27 decembrie 1846 –

București, 9 martie 1876). Institutoare, publicist. Activitate didactică, Școala de Fete Nr. 1, Alexandria, Teleorman, directoare (1866-1867). Ulterior, Ploiești și București (1867-1876). Volum important: *Limbajul florilor* (1872), reeditări postume (1877, 1888). Colaboratoare, revista *Amicul școlii*, Ploiești, Prahova. Exprimări literare naționale. Aprecieri publice. (M.M.O.).

FLORESCU, Elena V. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

FLORESCU, Ion M. (Ionești, Buzoești, Argeș, 26 ianuarie 1906 – Ionești, Buzoești, Argeș, 5 februarie 1999). Învățător, proprietar funciar, militant politic. Școala Normală *Alexandru Odobescu*, Pitești (1925). Activitate didactică (1925-1950): Stănceni (Mureș); Tomșanca (Argeș). Arestat, 6 iunie 1950, cercetat, deportat, localitatea Dropia, Călărași (28 iunie 1954). Volume importante: *Monografia satului Ionești, Argeș* (1990, manuscris); *Poeți după gratii* (1995). Versuri, pagini memoriale, consemnări pe diferite teme. Aprecieri publice antume și postume. (M.S.).

FLORESCU, Mihail (n. Roman, 28 ianuarie 1912 – București 2000). Inginer chimist, militant politic, demnitar, parlamentar. Membru corespondent, al Academiei Române (1 martie 1974). *Integrat spațialității argeșene prin activități economice, sociale, științifice*. Liceul Teoretic, Roman (1930), Facultatea de Științe, Universitatea, București (1934). Voluntar român, Războiul Civil din Spania și rezistența franceză (1936-1944). Ministru adjunct, Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice (1951-1952); ministrul Industriei Chimice (1952-1957; 1970-1983); ministrul Industriei Petrolului și Chimiei (1957-1963); șef, Secția de Industrie, Comitetul Central al Partidului Comunist Român (1965-1968); vicepreședinte, Consiliul Economic, București

(1968-1970); ministru secretar de stat, Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (1980-1989). Volume importante: *Industria chimică și petrolieră din România, I, II* (1970); *Eficiența economică a cercetării științifice* (1972); *Resursele mondiale și limitele lor* (1975); *Cibernetică* (1981); *Industria comparată a polimerilor din România* (1997).. *Deputat al regiunii/județului Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripțiile Electorale Slatina, Olt* (1965-1969), Nr. 2, *Pitești-Nord* (1975-1980), Nr. 5, *Curtea de Argeș* (1980-1985), reprezentând *Frontul Democrației Populare Frontul Unității Socialiste*. Membru, Academia de Științe Politice și Sociale, București, alte recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

FLORESCU, Petre (1873 – Pitești, Argeș, 1938). Medic proprietar urban. Edificiu reprezentativ în zona centrală a orașului Pitești (1887), cumpărat (1911) de la Frantz Lehrer. Sediul Comandamentului Diviziei 3 Infanterie, Pitești (1941-946), comandant, Ioan Ion Antonescu. Naționalizare, 20 aprilie 1950. Ulterior, instituție preșcolară de învățământ. Diverse colaborări comunitare. (C.C.).

FLORESCU, Silvio (Adam-Anastasiu Scipione; Anastasiu Scipion) (Câmpulung, Muscel, 13 august 1875 - București, 19 iunie 1945). Instrumentist, profesor, teoretician. Conservatorul București (1890- 1896), Conservatorul Bruxelles (1897-1898), Sternsches Conservatorium für Musik, Berlin, Hochschule für Musik, Berlin (1899-1903), Academia de Muzică, Praga (1903-1904). Debutul la Atheneul Român, București (1893), violonist în Orchestra Teatrului Național, București și Orchestra Societății Filarmonica Română, București (1895-1897), concert-maestru, prim-violonist la Bruxelles și Berlin, profesor-asistent la Viena (1911-1914), profesor de vioară la Conservatorul București (1926-1938) și Cernăuți (1938-1940). Realizează cea mai spectaculoasă carieră artistică de la începutul secolului XX, evoluează sub baghete celebre, lansează piese de compozitori germani de primă mână: Richard Strauss, Max Reger etc.

și colaborează cu mari orchestre europene. (L.P.).

FLOROIU (SecolulXIX ~). Familie tradițională din Conțești, Davidești, Muscel. Proprietari rurali, muzicanți, instrumentiști, soliști vocali, dirijori, economiști. Mai cunoscuți: **Constantin F.** (instrumentist, cobză, contrabas); **Ștefan C.F.** (1927-2003), vioară; **Gheorghe Șt.F.** (n. 18 septembrie 1949), profesionist, vioară, dirijor, orchestre populare, ansambluri folclorice; **Constantin Șt.F.** (1952), profesionist, acordeon; **Paul Șt.F.** (1954), profesionist, solist vocal; **Daniel Gh.F.** (n. 28 mai 1974), economist, manager firmă privată, Pitești, Argeș; **Cătălin Gh.F.** (n. 1 octombrie 1977), violonist, Opera din Brașov. Turnee artistice interne și internaționale, premii, alte aprecieri publice. (L.P.).

FOCȘA, Elena / Ileana C. (n. Horezu, Vâlcea, 31 octombrie 1923). Actriță de teatru și televiziune. *Stabilită la Pitești, Argeș, din 1958*. Soția lui **Ion F.** (v.). Școala Normală *Pia Brătianu*, București, Academia de Muzică și Artă Dramatică, București, *Clasa Victor Ion Popa* (1948). Activitate permanentă în domeniu, tratatele: *Național și Tineretului*, București (1948-1955); Galați (1955-1958), *Alexandru Davila*, Pitești (1958-1984). Roluri de referință: *Margo (Gaițele)*, Alexandru Kirilțescu); *Larisa (Fata fără zestre)*, Aleksandr Nikolaevici Ostrovski); *Suzana Manea Voinești (Arborele genealogic)*, Lucia Demetrius); *Elenca (Casa cu două fete)*, Mircea Ștefănescu); *Lizzie (Omul care aduce ploaie)*, Richard Nach). Spectacole televizate. Titlul de laureată, montajul **1907**, Gala Recitalurilor, Bacău. Numeroase cronici și comentari critice favorabile, apărute în publicații specializate din țară. Membră: Asociația Oamenilor de Tetur și Muzică / *ATM*, Filiala Pitești (1972-1990); Uniunea Teatrală din România / *UNITER*, București (1990~). Valoroase aprecieri publice. (P.P.).

FOCȘA, Ion (n. Peceneaga, Tulcea, 14 februarie 1925). Actor de teatru și film, publicist, om de cultură. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1958*. Liceul *Dimitrie Cantemir*, București, Academia Regală de Muzică și Artă Dramatică,

București, *Clasa Ion Manolescu, Alice Voinescu*. Activitate permanentă în domeniu: companii și tratate din Capitală (1944-1955), Galați (1955-1958), Pitești (1958-22003). Roluri de referință: *Sir Toby (Noaptea regilor*, William Shakespeare); *Matei Millo (Căruța cu paiețe*, Mircea Ștefănescu); *Willi Loman (Moartea unui comis voiajor*, Arthur Miler); *Chirică (Omul cu mârtoaga*, Gheorghe Ciprian); *Karandșev (Fata fără zestre*, Aleksandr Nicolaevici Ostrovski). Filmografie: *Nepoții gornistului* (1953), *Răsare soarele* (1954); *Desfășurarea* (1955); *Povestea unirii* (1979). Partituri radio și televiziune. Preocupări regionale, *echipe* profesioniste sau de amatori, premii naționale. Volume importante: *Trilogie. Ghinionul a fost norocul meu, I* (1995); *II* (2007); *III* (2010). Numeroase studii, articole, cronici, interviuri, emisiuni *media*. Inițiator și oprganizator, Muzeul Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești (1981). Colecție personală oferită Muzeului Județean Argeș (2010). Președinte (1972-1990), Filiala Pitești, Asociația Oamenilor de Teatru și Muzică / *ATM* din România; *Indemnizație de Merit*, acordată de Uniunea Teatrală din România / *UNITER* (2004). Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești, alte valoroase aprecieri publice. (**P.P.**).

FOIȘORUL DE FOC PITEȘTI (1881~). Clădire tradițională, construită în manieră *clasicizantă*, poziție favorabilă, pe strada Smeurei, una dintre terasele superioare ale așezării. Multă vreme, cea mai înaltă *cotă* pentru *privegherea* localității și anunțarea incendiilor. La Pitești: prima baterie a pompierilor militari, integrată artileriei (1874), comandă distinctă (1891); prima cazarmă a pompierilor (1886), antreprenori Zaharias și Drabant. Deteriorări în urma cutremurelor din 1902, 1940, 1977. Edificarea unui nou sediu pentru Grupul de Pompieri Argeș (1978). Reabilitarea vechiului turn/foișor și a cazarmei (1983), devenite, ulterior, sediul unității de jandarmi din Pitești. Atestări de arhivă. (**E.I.F.**).

FONDUL PROPRIETĂȚII DE STAT – SUCURSALA ARGEȘ (1994-2000). Instituție tutelată de Parlamentul României și Prefectura Județului Argeș, suport legislativ

național. Realizarea, în teritoriu, a criteriilor unice pentru privatizarea societăților comerciale cu capital de stat și intermedierea aplicării cerințelor **Programului Acționarilor Salariați / PAS**. Succesiv: prezentarea publică a condițiilor privatizării; verificarea autenticității rapoartelor de evaluare *auditare* și acceptate de adunările generale ale angajaților; anunțarea datei negocierii; înregistrarea *competitorilor* cu aport compensat de acțiuni ori capitalizare; organizarea și monitorizarea licitațiilor; avizarea rezultatelor; primirea și rezolvarea contestațiilor; urmărirea finalizării acțiunii prin hotărâre judecătorească; transmiterea portofoliului la Fondul Proprietății de Stat, București. Directorii Sucursalei Argeș: Eduard Opriș, Ștefan Osiac (v.), Marin Toader (v.). Încetarea activității, transferarea patrimoniului și atribuțiilor către Direcția Regională Ploiești (Prahova) a agenției de Valorificare a Artivelor Statului. Consecințe uneori controversate. (**I.T.B.**).

FOREST PRODUCT / FABRICA DE PLACAJ PITEȘTI (1963 ~). Capacitate productivă aparținând, inițial, Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Platforma Industrială *Pitești-Nord*. Investiție de stat. Proiect: Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Lemnului, București, șef de proiect, Mihai Bazac; Executant, Trustul de Construcții și Instalații, Brașov. Dotări tehnologice autohtone. Valorificarea superioară a lemnului de fag din zonele forestiere Argeș, Vâlcea, Dolj. Producție: 50% la export; 10-15% pentru fabricile de mobilă ale Combinatului din Pitești; 30-35%, valorificare pe piața internă. Sortimente speciale: investiții armate cu fibre de sticlă; compoziții rigide destinate șantierelor de construcții; modele cu miezuri din specii de lemn moale și fețe de furnir estetic. Reorganizări: integrarea în SC *Alprom SA*, Pitești (1990); transformare, prin privatizare, SC *Foresta Product SA* (1994), capital german (51%), român (49%). Retehnologizare, diversificarea producției, calificare înaltă. Manageri cu activitate mai îndelungată: Năstase Burcea, Lucian Gava, Cornel Chirca, Anicuța Marinică. Activități specifice economiei românești și europene. (**I.D.P.**).

FORESTA / ÎNTEPRINDEREA FORESTIERĂ CURTEA DE ARGEȘ (1948 ~). Unitate industrială reprezentativă pentru economia Argeșului. Păstrarea profilului Fabricii de Cherestea *Ariful* (1903-1948). Diversificarea producției, înființarea fabricilor de: Plăci Aglomerate din Lemn / *Pal* (1973); mobilă (1976); Panel (1988). Investiții de stat. Linii tehnologice din: Cehoslovacia, Germania, Italia, România. Proiect: Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Industria Lemnului, București, șef de proiect, Nestor Codreanu. Lucrări executate de șantiere specializate din Argeș. Activitate profitabilă. Desfacere pe piața internă și la export. Peste 1 500 de salariați. Reorganizare după 1990: detașarea administrativă a fabricilor nou construite (SC *Pamof* SA, Curtea de Argeș); integrarea celorlalte secții în SC *Elar* SA, Pitești (1990-1998); transformarea, prin privatizare, în SC *Foresta* SA, Curtea de Argeș (1998 ~). Continuarea preocupărilor tradiționale, adaptate cerințelor concurențiale: întreținerea și extinderea drumurilor forestiere pe văile Argeșului, Vâlsanului, Râului Doamnei; exploatarea pădurilor din zonă; producerea de cherestea, tâmplărie, semifabricate. Directori / manageri cu prestații mai îndelungate: Aurel Răduțiu, Nicolae Bădârcea, Gheorghe Manu, Liviu Pătrașcu. Implicări comunitare permanente. (I.D.P.).

FORESTA VOINEȘTI / ÎNTEPRINDEREA FORESTIERĂ RUCĂR (1948 ~). Unitate industrială reprezentativă pentru economia Muscelului. Continuarea tradițiilor fabricilor particulare: *Constantin Teodorescu* (Rucăr); *Anastase Iancu* (Dragoslavele); *Gheorghe Grigorescu* (Stoenești); *Frăția* (Voinești, Lerești). Naționalizate și unite la 1948: *Întreprinderea Forestieră Rucăr*. Priorități: amenajarea drumurilor în bazinele superioare ale Dâmboviței, Argeșului, Râului Târgului; mecanizarea tehnologiilor de exploatare a pădurilor; dezvoltarea fabricilor de cherestea Rucăr, Stoenești, Voinești; livrarea la export a 50% din producția obținută. Preluarea Fabricii de Mobilă a Industriei Locale, Câmpulung (1977); construirea Fabricii de Mobilă Voinești

(1985); stabilirea sediului administrativ la Voinești (1988); facilități de transport feroviar, Platforma Industrială *Aro*, Câmpulung. Reorganizări: integrarea în SC *Elar* SRL, Pitești (1990-1998); detașarea și unirea administrativă (1993) a fabricilor de mobilă (SC *Mov* SA); transformarea, prin privatizare, în SC *Foresta* SA, Voinești, Argeș (1998~). Amplificarea preocupărilor specifice. Directori manageri cu prestații mai îndelungate: Gavril Pilcă, Petre Bădescu (v.). Implicări comunitare. (I.D.P.).

FORTU, Oana Ruxandra (n. Câmpulung, Argeș, 1972). Artist plastic, *pictură, grafică*. Facultatea de Litere, București. Cursuri libere, Paris (2000). Expoziții personale sau de grup în România (1991~2000). Stabilită în Franța (2000), manager, galerie de artă. Lucrări în colecții particulare din Franța, Germania, România, Spania. Aprecieri publice. (S.N.).

FORUMUL DEMOCRAT AL GERMANILOR DIN ROMÂNIA, FILIALA ARGEȘ (1995-1997). Organizație politică a minorității germane din Argeș-Muscel, cu sediul la Pitești, afiliată structurii naționale în domeniu. Președinte fondator, Andreas Peter Ionescu. Preocupări pentru realizarea evidenței locuitorilor de origine germană și a urmașilor domiciliați în arealul amintit, stimularea menținerii identității acestora; redobândirea proprietăților și a altor drepturi conform prevederilor legale; relansarea spiritualității specifice din mediul urban; conservarea monumentelor istorice și de arhitectură edificate de etnicii germani; recunoașterea publică a meritelor lor tradiționale și contemporane. Documentări de arhivă, articole de presă, emisiuni media, colaborări cu factorii de decizie. (I.T.B.).

FOSTIROPOL (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Pitești, Argeș, de origine elenă. Negustori, mari proprietari imobiliari, juriști, înalți funcționari publici. Mai cunoscuți: **Alexandru F.** (v.); **Ana F.** (1876-1955); **Elena F.** (1895-1912); **Constantin F.** (1903-1981). Clădiri reprezentative, zona centrală a municipiului Pitești, naționalizate la

20 aprilie 1950, astăzi Restaurantul *Argeșul*; Școala Populară de Artă, grădinițe. Diverse inițiative comunitare. Aprecieri publice. (P.P.).

FOSTIROPOL, Alexandru F. (1860 – Pitești, Argeș, 1940). Jurist, mare proprietar imobiliar, înalt funcționar public. Facultatea de Drept, București (1884). Avocat (1884-1940), decan (1908-1914). Președinte, Comisia interimară, Consiliul Comunal Urban, Pitești (1914-1916; 1918-1920). Gestionarea administrației locale în perioada neutralității României din timpul Primului Război Mondial (1914-1918) și a desăvârșirii unității naționale. Stimularea inițiativelor economice culturale, gospodărești: începera lucrărilor (1914) la Hala de Carne (Hala Mare); amenajarea sălii de spectacole *Fostropol* (strada Șerban Vodă, astăzi, Victoriei); decorarea artistică a casei proprii (Bulevardul Ferdinand, astăzi, Republicii), naționalizate la 20 aprilie 1950; *alinierea* unor artere de circulație; refacerea localității după retragerea trupelor germane (1918). Importante aprecieri publice. (P.P.)

FRANGOPOL (Secolul XVIII). Proprietar urban, înalt funcționar de stat. Etnic grec, originar din insula Naxos. *Activitate economică și administrativă la Pitești după 1774*. Ispravnic de district (1786-1790), pe timpul domniei *fanariotului* Nicolae Mavrogheni. Atestări documentare, memoriile căpitanului francez Joseph Gabriel Monnier (1745-1818), găzduit *Casele Frangopol* din Pitești (15 septembrie 1786). Donator comunitar. (P.P.).

FRANGULEA, Gheorghe I. (n. Miloșești, Ialomița, 8 mai 1954). Ziarist, editor, publicist, manager. *Domiciliu în Pitești din 1992*. Liceul Teoretic, Slobozia, Ialomița (1975), Facultatea de Ziaristică, București (1981). Activitate tipografică, politică și redacțională, Slobozia, Ialomița (1973-1981) și Călărași (1982 ~). Redactor-șef, ziarul *Pământul*, Călărași (1989). Director general fondator, Editura *Pământul*, Smeura, Moșoaia, Argeș (1993~). Acționar principal, SC *Pământul ARG SRL*, Pitești (1994). Volume importante: *Rânduri pentru majoritatea tăcută* (2008); *La*

judecata presei (2008); *Orașul din sufletul meu* (2010); *Elita mută* (2011). Numeroase articole, reportaje, eseuri, interviuri. Redactor, revista *Cafeneaua literară* și colaborator, Televiziune *Alpha*, Pitești. Inițiator: Concursul Național *Literatura modernă* (Pitești, 2009). Vicepreședinte executiv, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (2008~), alte aprecieri publice. (I.I.B.).

FRANȚESCU, Gheorghe M. (Căldăraru, Argeș, 7 noiembrie 1887 - ?) Institut, revizor școlar, publicist. Școala Normală a Societății pentru Învățătura Poporului Român, București (1908). Activitate didactică permanentă, școlile primare din: Siliștea Gumești (1909-1911), Teleorman; Izvorul de Sus (1911-1919), Recea de Sus (1919-1924), Recea de Jos (1926-1928), Argeș. Institut urban: Curtea de Argeș (1924-1926); Pitești, Argeș (1928 ~). Director Școala Primară de Băieți Nr.1 *Nicolae Simonide*, Pitești (1934~). Revizor școlar, *Clasa a II-a*, pentru județul Argeș (1923-1926; 1927-1928). Volum important: *Câteva pagini din trecutul Școlii Primare Domnești azi Școala Primară de Băieți No.1 Nicolae Simonide din Pitești cu ocazia împlinirii a 103 ani de la înființare. 1833-1936*, Topografia Artistică Petruche Mitu, Pitești 1936. Tematici orientative, portrete, articole, comentarii, reuniuni specializate. Implicare în viața *Cetății*. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

FRĂȚIA (1897-1948). Societate cultural-filantropică a clerului din județul Argeș, organizată la inițiativa lui Dimitrie Lascăr (v.), cu binecuvântarea *chiriarhului* Gherasim Timuș. În 1912, aderarea inclusiv a preoților din județul Olt. Distinct: socializarea activităților ierarhilor; cunoașterea și evidențierea preocupărilor acestora; întrajutorarea comunitară; realizarea de edificii proprii; înființarea bibliotecii teologice; diverse preocupări cotidiene. În Pitești: terenuri, grădiniță de copii, depozit de lumânări și veșminte preoțești, cămin pentru călători, internat. La Curtea de Argeș: școală de cântăreți, revista *Păstorul ortodox* (1919), editată de Eparhia Argeșului. Președinți: Dimitrie Lascăr, Platon Ciosu (v.), Marin D.

Preoțescu (v.), Marin Diaconescu (v.). Atestări documentare de arhivă. **(S.P.)**.

FRÂNCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Colibași, Mioveni, Muscel / Argeș. Proprietari funciari, tehnicieni, maiștri, ingineri, economiști, funcționari, lideri politici. Mai cunoscuți: **Ion F.** (lucrător agricol); **Ion I.F.** (Colibași Muscel, 29 martie 1935). Specialist în prelucrarea metalelor, secția *sculărie*, Uzina *Vasile Tudose* / Întreprinderea de Autoturisme, Colibași (1954-1977; 19??-19??); primar localitatea Colibași/Mioveni (1977-); președinte, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, Pitești (1991~). **Nicolae I.F.** (1943-2005). Inginer, șef secție motor (1980-1986), director, Fabrica de Motoare 1986-1998, șef Serviciul Mecano-Energetic (1998-2001), Întreprinderea *Dacia* Colibași, Mioveni, Argeș. Importante inițiative tehnice, economice, gospodărești. Diverse aprecieri publice. **(M.B.)**.

FRIGURĂ DERIOIU, Georgian N. (n. Dragoslavele, Argeș, 1 octombrie 1951). Inginer silvic, cercetător, manager, om de afaceri. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1970), Facultatea de Silvicultură, Brașov (1975). Cercetător, șef atelier, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București, filialele Focșani, Vrancea (1975-1978) și Pitești, Argeș (1978-1996). Proiecte de referință: corectarea torenților, construcții de drumuri forestiere, înființarea de spații verzi, împăduriri. Patron fondator, SC *Alfrid SRL*, Pitești (1996 ~). Activitate specializată în domeniile amintite, județele: Argeș, Buzău, Dâmbovița, Dolj, Gorj, Prahova, Timiș, Vâlcea, Vrancea. Documentații pentru amenajarea a 300 000 ha fond forestier, 500 km căi rutiere, locale, comunale sau județene, 3000 ha refacere ecologică terenuri excesiv degradate. Colaborări cu unități profilate pe îmbunătățiri funciare, ocoale silvice, obști tradiționale montane. Acces la finanțare europeană. Preocupări agreate prin forurile centrale de resort. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. **(I.D.P.)**.

FRONTUL DEMOCRAT AL SALVĂRII NAȚIONALE – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1992-1993). Structură politică

desprinsă din Frontul Salvării Naționale, decizie centrală, 29 aprilie 1992, președinte Ion Iliescu. În Argeș: organizație distinctă, 28 mai 1992, lider Vasile Nițu (v.). Publicații proprii: *Frontul Românesc*; *Mâine*. Activitate intensă în campania electorală prezidențială și parlamentară pentru alegerile de la 27 septembrie 1992; senatori, Constantin Simionescu (v.), Gheorghe Rizescu (v.); deputați: Vasile Nițu, Adrian Duță (v.), Marian Jugravu (v.), Iulian Nistor (v.), Gheorghe Zgondea (v.). După 25 august 1993, Organizația Argeș a Partidului Democrației Sociale din România, președinte fondator Vasile Nițu. Contribuții directe la aplicarea în Argeș-Muscel a programelor guvernamentale. **(D.B.)**.

FRONTUL DEMOCRAȚIEI POPULARE – CONSILIUL JUDEȚEAN / REGIONAL ARGEȘ (1948-1968). Organ al alianței electorale teritoriale, format din delegațiile structurile județene Argeș și Muscel (1948-1950), respectiv, regionale Argeș (1950-1968), reprezentând: Partidul Muncitoresc Român, Frontul Plugarilor, Partidul Național Popular, asociațiile obștești. Întâlniri periodice, birou, președinte, vicepreședinte, secretar, membri. Activitate conform **Programului Național** (București 27 februarie 1948), adaptat, ulterior, strategiilor politice. Coordonarea acțiunilor locale pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională (1948, 1952, 1957, 1961, 1965) și în sfaturile populare județene/regional, raionale, comunale. După 1968, activitate preluată de Consiliul Județean Argeș al Frontului Unității Socialiste. Atestări documentare. **(P.P.)**.

FRONTUL DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE – CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1980-1989). Structură politică permanentă, constituită din reprezentanții organizațiilor județene ale Partidului Comunist Român, Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociațiilor Studenților, Uniunii Generale a Sindicatelor, grupărilor profesionale, forurilor economice, culturale, științifice, sportive, obștești. Continuarea demersurilor Consiliului Județean Argeș al Frontului Unității Socialiste (1968-1980). Birou

executiv, plenare trimestriale, analize pe domenii prioritare, dezbateri publice. Președinți (succesiv): Ion Sârbu, Constantin Zanfir, Gheorghe Catană (v.), Ion Bogdan Băluță. Propunerea listelor de candidați și gestionarea alegerilor generale de la: 9 martie 1980; 17 martie 1985. Consilii asemănătoare la nivelul municipiului Pitești, orașelor și comunelor din Argeș. Încetarea activității în contextul evenimentelor revoluționare din decembrie 1989. Atestări documentare. **(P.P.)**.

FRONTUL NAȚIONAL DEMOCRAT – CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (23 octombrie 1944 - 1 martie 1945). Organ al coaliției politice locale, format din lideri reprezentând Partidul Comunist Român: Alexandru Vaida, Petre Năstăsescu (v.), Constantin Frântu; Partidul Socialist Democrat: Traian Novacovici (v.), Ion Betle (v.), Constantin Georgescu; Uniunea Patrioților: Ion Garofoiu (v.), Mihail Baltă (v.), Ion Roncea; Sindicatele Unite: Stan Arsene (v.), Vasile Poiacevschi, Nicolae Voinea; Frontul Plugarilor: Nicolae Grigoroiu, Sandu Pavlică, Ion Mateescu. Secretar executiv, Mihail Baltă. **Program** de acțiuni în conformitate cu obiectivele **Platformei Naționale**, București, 24 septembrie 1944. Inițiative favorabile participării României la războiul antihitlerist, instaurării guvernului de *largă reprezentativitate* națională, populară, înfăptuirii reformei agrare, înlocuirii administrațiilor publice anterioare. Inițiative asemănătoare specifice județului Muscel. Atestări de arhivă. **(P.P.)**.

FRONTUL PATRIOTIC ANTIHITLERIST – COMITETUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1943-1944). Organ al coaliției politice locale, format din reprezentanții Partidului Comunist Român, Frontului Plugarilor, Uniunii Patrioților, Partidului Socialist Țărănesc, Partidului Social Democrat. Preocupări favorabile realizării obiectivelor **Programului Național** (București, iunie 1943): înlăturarea dictaturii fasciste; retragerea Armatei Române de pe *Frontul de Est*; relansarea economiei; îmbunătățirea administrației urbane și rurale. Inițiative asemănătoare specifice județului Muscel. Activitate amplificată, ulterior,

prin Consiliul Frontului Național Democrat. Atestări documentare. **(P.P.)**.

FRONTUL PLUGARILOR – ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1944-1953). Structură politică județeană, cu activitate preponderent în mediul rural, subordonată forurilor centrale, conduse de Petru Groza (1884-1958). Lideri locali cunoscuți: Nicolae Grigoroiu, Ion Garofoiu (v.), Sandu Pavlică, Ion Mateescu, Ștefan Bălănescu. Reprezentare în consiliile locale din Argeș ale Frontului Național Democrat (23 octombrie 1944) și Blocului Partidelor Democrate (25 mai 1946). Peste 12 000 de membri în perioada realizării **Reformei agrare din 1945** și a desfășurării campaniei electorale pentru alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946. Autodizolvare conform **Hotărârii** Plenarei Comitetului Central al Frontului Plugarilor, București, 7 februarie 1953. Atestări documentare. **(P.P.)**.

FRONTUL PLUGARILOR – ORGANIZAȚIA MUSCEL (1944-1953). Structură politică județeană, cu activitate preponderent, în lumea satelor, subordonată forurilor centrale, conduse de Petru Groza (1884-1958). Lider local cunoscut: Ion Mincu (v.) **Programul** din 17 septembrie 1944, adresat categoriilor sociale dezavantajate din Muscel: împărțirea pământurilor moșierilor la cei săraci; animale și unelte de muncă preluate din marile proprietăți funciare; anularea datoriilor țăranilor către stat și bănci. Reprezentare în consiliile / comisiile din Muscel ale: Frontului Național Democrat (1944); Reformei Agrare (1945); Blocului Partidelor Democrate (1946). Confruntări doctrinare mai ales cu susținătorii Partidului Național Țărănesc, influent, prin tradiție, în Muscel. Acțiuni distincte: participarea unui mare număr de membri la întrunirile Frontului Plugarilor, Pitești, Argeș (21 mai 1945; 10 iunie 1946); acordate titlurilor de împrumut; implicarea în campania electorală pentru alegerile parlamentare din 19 noiembrie 1946. Autodizolvare conform **Hotărârii** Plenarei Comitetului Central al Frontului Plugarilor, București, 7 februarie 1953. Atestări documentare. **(M.B.)**.

FRONTUL RENAȘTERII NAȚIONALE - CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1938-1940). Structură politică apărută conform prevederilor **Decretului** din 16 decembrie 1938, semnat de regele Carol II (v.). Pregătirea instaurării *monarhiei autoritare*. La Pitești: desființarea tuturor organizațiilor partidelor existente; numirea prefectului în calitate de președinte al Consiliului *Frontului Națiunii*; escaladarea tensiunilor doctrinare. Prefecții perioadei în Argeș: Petre Camenița (colonel); Mihail Georgescu. Directive asemănătoare și pentru județul Muscel; prefecți: Matei Velcescu; Ion Alexandru (colonel). Dizolvarea *Partidului Națiunii*, 11 septembrie 1940. Atestări documentare: arhive, muzee, colecții particulare. **(P.P.)**.

FRONTUL RENAȘTERII NAȚIONALE - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1938-1940). Structură politică unică instituită pe timpul domniei autoritare a regelui Carol I (v.). Existență efectivă: 16 decembrie 1938 – 22 iunie 1940. Continuarea activității prin departamentul Partidului Națiunii (22 iunie 1940 – 11 septembrie 1940). Susținerea legislației privind reorganizarea teritorială a României: județele Argeș și Muscel, împreună cu Dâmbovița, Teleorman, Vlașca, Ilfov, Prahova, Buzău, Brașov, Trei Scaune FORMAU Ținutul Bucegi, reședință la București (14 august 1938-5 septembrie 1940). Organizarea campaniilor electorale, anihilarea activității *partidelor istorice*, colaborări pe diverse planuri cu primăriile și prefecturile Aspecte asemănătoare județului Muscel. **(P.P.)**.

FRONTUL ROMÂNESC - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1935-1938). Structură politică desprinsă din Partidul Național Țărănesc oficializată la București (25 februarie 1935). Lider național: Alexandru Vaida-Voevod. În Argeș: activități sporadice favorabile ideii asigurării preponderenței românești pentru dezvoltarea generală a Țării: promovarea **doctrinei** monarhice privind evoluția armonioasă a societății, fără dispute de clasă; difuzarea publicației *Frontul Românesc* (aprilie 1935-martie 1938); liste separate în alegerile

comunale și județene (1936,1937); susținerea *cartelului* electoral cu Partidul Național Liberal pe timpul *sufragiului* parlamentar din 1937. Încetarea activității conform **deciziei** forurilor centrale: 30 martie 1938. Aspecte asemănătoare specifice județului Muscel **(P.P.)**.

FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE - CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (29 decembrie 1989 - 9 februarie 1990). For politic și administrativ, constituit conform **Decretului-Lege** din 29 decembrie 1989. Sediul în Pitești, *Casa Albă*. Preluare și extinderea atribuțiilor asumate autoritar de *Comitetul de Salvare Națională* Argeș (22-29 decembrie 1989). Noua componență: 60 de membri (*Argeșul liber*, 30 decembrie 1989); birou executiv (nouă membri); președinte: Mihai Aurel Pop Hotăran (v.); vicepreședinți: Vasile Duță, Vasile Nițu (v.); secretar Vasile Duminică (v.); membri în birou: Ion Eftimie (v.), Cătălin Rădulescu, Daniel Ene, Ion Vasilca, Adrian Sischin; 11 comisii pe domenii. **Reorganizare**: 9 ianuarie 1990, președinte Călin Visarion Chirilă (v.); vicepreședinți: Vasile Duță, Ion Eftimie; secretar: Vasile Duminică. Inițiative economice, gospodărești, culturale. Demersuri continuate prin Consiliul Provizoriu de Uniune Națională Argeș (9 februarie-1 iulie 1990). Structuri asemănătoare la nivelul municipiului Pitești, orașelor Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni, Mioveni. Importante implicări comunitare. **(D.B.)**.

FRONTUL SALVĂRII NAȚIONALE - ORGANIZAȚIA ARGEȘ (1990-1993). Structură *partinică*, înființată prin nedesființarea obiectivelor forului politic revoluționar, având aceeași titulatură (29 decembrie 1989 - 6 februarie 1990). Decizie centrală, președinte Ion Iliescu. În Argeș: organizație distinctă, 9 februarie 1990, lider Vasile Nițu (v.). Publicație proprie: *Curierul de Argeș*. Activitate susținută în campaniile electorale prezidențiale și parlamentare pentru alegerile de la: **20 mai 1990**, senatori, Vasile Nițu, Petru Pop (v.), Sava Costache (v.); deputați, Cătălin Marian Rădulescu (v.), Nicolae Olteanu (v.), Calinic Constantin Argatu (v.), Filip Georgescu (v.), Constantin Dragomir (v.), Nichita Sandu (v.),

Adrian Duță (v.), Dan Cristian Popovici (v.), Cornel Constantinescu (v.); **27 septembrie 1992**, senator, Constantin Radu Baltazar (v.), deputat, Doru Viorel Ursu (v.). După 11 iunie 1993, Organizația Argeș a Partidului Democrat / FSN, președinte fondator Ion Cîrstoiu (v.). Contribuții directe la aplicarea în Argeș-Muşcel a programelor guvernamentale. (D.B.).

FRONTUL TINERILOR LIBERI DIN JUDEȚUL ARGEȘ (1990). Organizație constituită de un grup de participanți la evenimentele revoluționare declanșate la Pitești în decembrie 1989. Activitate în etapa 1 ianuarie 1990 - 20 mai 1990, comitet format din 20 de membri, președinte Ionuț Decebal Tivig. Reorganizări ulterioare: un președinte, doi vicepreședinți, șapte șefi de comisii pe domenii. Acțiuni integrate **Programului** forurilor de conducere politică și administrativă ale Argeșului. Inițiative proprii. Diverse colaborări comunitare. (D.B.).

FRONTUL UNIC MUNCITORESC – COMITETUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1944-1948). For politic local, constituit, *la paritate*, din reprezentanții organizațiilor Partidului Comunist Român și Partidului Social Democrat. Lideri: Marin Neacșu, Constantin Nicolau. Activitate publică: 15 mai 1944 - 1 februarie 1948. Demersuri pentru înființarea sindicatelor comune și interferarea obiectivelor doctrine *de stânga*. Program conform prevederilor **Manifestului Frontului Unic Muncitoresc** (10 mai 1944) și **Platformei Partidului Unic Muncitoresc** (12 noiembrie 1947), adoptată în Capitală. Din Argeș, la viitorul congres de constituire a Partidului Muncitoresc Român, șapte delegați (București, 21-23 februarie 1948). Inițiative asemănătoare specifice județului Muscel. Atestări documentare. (P.P.)

FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE – CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ (1968-1989). For politic teritorial, reprezentând organizațiile județene ale Partidului Comunist Român, tineretului, femeilor, asociațiilor profesionale și obștești, oamenilor de știință, artă, cultură. Plenare trimestriale, birou permanent, președinte, vicepreședinți, secretar,

membri. Atribuții stabilite conform **Programului general**, adoptat la București, 19 noiembrie 1968, de Consiliul Național, lider Nicolae Ceaușescu (v.). Implicații prevalent electorale: aprobarea candidaților pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională (2 martie 1969-17 martie 1985) și în Consiliul Popular al Județului Argeș. Activități asemănătoare la nivelul municipiului Pitești, orașelor Câmpulung, Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni, Colibași, comunelor din teritoriu. Încetarea existenței prin **Declarația și Programul Frontului Salvării Naționale**, 22 decembrie 1989. Atestări documentare. (P.P.)

FRUMUZACHE, Florin G. (n. Pitești, Argeș, 8 septembrie 1950). Ofițer de carieră, general. Liceul Militar, Breaza, Prahova (1969), Academia Militară, București (1980). Activitate de comandă și de stat major în diferite unități militare. Ordine și medalii românești, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

FUCHS, Carolina (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mic industriaș, manager, donator comunitar. Patron fondator, Fabrica de Bere, Pitești, Argeș (1883), valoarea mașinilor, 80 000 lei, capital de exploatare, 10 000 lei (1900). Diversificarea economiei locale în perioada amintită. (T.C.A.).

FUCHS, Emmanuela (1872-1911). Proprietar urban, mic întreprinzător. Moștenitoare testamentară a *fabricii* de bere din Pitești, fondată de Carolina Fuchs (1866). Activitate agreată de Camera de Comerț și Industrie Argeș, recomandare pentru primirea de credite bancare, garantate prin imobil în valoare de 10 000 lei. Donator comunitar. Aprecieri publice. (T.C.A.).

FULGA, Ilie (Secolul XX). Proprietar funciar, cooperator, parlamentar. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Rociu (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, întâlniri cu alegătorii, preocupări privind aplicarea reformelor economice și sociale în lumea satelor. Diverse

inițiative comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

FULGA, Marian F. (n. București, 30 august 1968). Jurist, funcționar de stat, militant politic. *Stabilit la Pitești din 1988*. Liceul *Henry Coandă*, Pitești (1986), Facultatea de Drept, Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1996). Activitate productivă, *Întreprinderea Dacia*, Mioveni, Argeș (1988-1996). Membru marcant: Partidul *România Mare*; Partidul Poporului, Filiala Pitești. Avocat, Baroul Argeș. Șef Birou Senatorial, Pitești (1996-2000). Vicepreședinte, Consiliul Județean Argeș (2004-2008), coordonarea activității instituțiilor de cultură, serviciilor sociale, organizațiilor de tineret, sport, turism, salvamont. Vicepreședinte, Fundația Umanitară *Posada*. Reprezentant al Consiliului Județean Argeș în relațiile de parteneriat cu foruri regionale din Franța, Italia, Letonia, Serbia, Suedia, Ungaria. Documentări externe. Diverse inițiative în domeniul administrației de stat. Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*. Aprecieri publice. (I.T.B.).

FULGEANU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Muscel și Argeș. Proprietari funciari (Conțești, Davidești, Racovița, Găvana, Pitești), mici întreprinzători în industrie, cadre didactice, economiști, medici, ingineri, oameni de afaceri, ziariști, publiciști. Mai cunoscuți: **Constantin F.**, agricultor; **Gheorghe C.F.** (1900-1983), maistru tăbăcar, asociat, Fabrica de Încălțăminte *Constantin/Titu Dumitrescu* (v.), Pitești; **Victor Gh.F.** (1927-1976), tehnician constructor; **Ion Gh.F.** (1931-1999), profesor, *matematică și fizică*; *Școala Medie Tehnică Mecanică*, Pitești (1951); Facultatea de Matematică și Fizică, București (1959); activitate didactică, Școala Nr. 6, Pitești (director, 1957-1960); Liceul Nr. 2 / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1960-1971); Liceul Industrial Nr. 8, Pitești (1991); autor, culegeri de probleme; **Constantin Ion Gh.F.** (v.), căsătorit cu **Aurelia F.** (v.); **Lucian I.F.** (v.); **Ionuț I.F.** (n. Pitești, Argeș, 1958), inginer, funcționar de stat; Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1977), Facultatea Tehnică, Pitești (1983), director tehnic, Fabrica de Matrițe, *Întreprinderea ARO Câmpulung* (1983-

2007); comisar principal, Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Argeș (2008 ~); **Gabriel C.I.F.** (v.); **Bogdan C.I.F.** (Pitești, Argeș 1961 – București, 2008), medic specialist, *medicină de familie*; competență, *medicina muncii*; Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1979), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj Napoca (1986); activitate în domeniu, Cabinet Individual *Dr. Fulgeanu Bogdan*, Pitești; **Mirela C.F.** (n. Constanța, 2 august 1961). Medic primar, *medicină generală, medicină de familie*, competență *medicina muncii*. Liceul *Mihai Eminescu*, Constanța (1980), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj Napoca (1986); căsătorită cu **Bogdan C.I.F.** Activitate în domeniu (1986~); **Mihaela Corina C.I.F.** (v.). Diverse inițiative și implicări comunitare. Aprecieri publice. (F.P.).

FULGEANU, Aurelia V. (n. Secuieni, Bacău, 9 aprilie 1930). Profesor gradul I, *limba română*, publicist. *Stabilită la Pitești din 1957*. Liceul de Fete, Bacău (1950), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1957). Activitate didactică permanentă, Liceul Nr. 2 / Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1959-1987), director adjunct (1971-1972), șefă de catedră (1972-1987); metodist, Inspectoratul Școlar Județean Argeș: proiecte de tehnologie didactică; îndrumarea practicii personalului în curs de calificare, comisii pentru acordarea gradelor didactice. Contribuții distincte la organizarea Colocviului Național de Pedagogie, București (1972); coordonarea cercurilor de literatură *Ionel Teodoreanu* (1968-1982) și *Mihai Eminescu* (1976-1980); înființarea Societății Culturale *Ion Pillat* (1971); sărbătorirea Semicentenarului Liceului *Zinca Golescu*, Pitești (1971). Studii, articole, comunicări: cotidianul *Argeșul*, revistele *Argeș*, *Tribuna Școlii Argeșene*; Radiodifuziunea Română. Pregătirea elevilor premiați la olimpiadele naționale. Membră, Societatea de Științe Filologice din România, profesor evidențiat (1987), alte aprecieri publice. (C.V.).

FULGEANU, Constantin Ion Gh. (n. Pitești, Argeș, 14 martie 1933 - Pitești, Argeș, 26 august 2005). Profesor gradul I, *limba română*, manager, publicist. Liceul de Băieți Nr. 1, Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952),

Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1957). Director, Casa Pionierilor / Clubul Copiilor, Pitești (1958-1962). Activitate didactică permanentă, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Colegiul *Ion C. Brătianu* (1962-1996). Contribuții distincte la apariția revistelor școlare *Mlădițe* (1966-1971), respectiv *Junimea* (1971-1996); reorganizarea Societății Cultural-Științifice *Junimea*; înființarea Cenaclului literar al elevilor. Fondator, Cabinetul de Limba Română *Ion Minulescu*, șeful Comisiei diriginților. Volume importante: *Monografia Liceului Nicolae Bălcescu din Pitești. 1866-1966-1991* (reeditare, 1992, în colaborare); *Oameni de seamă ai Argeșului. Nicolae Leonăchescu* (1992). Numeroase studii, articole, cronică, comentarii, emisiuni media, expuneri metodice, pregătirea elevilor premiați la olimpiadele naționale de Limba și Literatura Română. Membru activ, Societatea de Științe Filologice din România; metodist, Inspectoratul Școlar Județean Argeș și Institutul Central de Perfecționare a Cadrelor Didactice, București, secretar, *Liga Culturală pentru Unitatea Românilor de Pretutindeni*, Filiala Argeș; mentor (1962-1996), practica pedagogică a studenților filologi de la Institutul Pedagogic / Institutul de Învățământ Superior / Universitatea din Pitești. Profesor evidențiat, alte aprecieri publice antume și postume. (C.V.).

FULGEANU, Gabriel C.I. (n. Pitești, Argeș, 16 noiembrie 1958). Economist, manager, funcționar public. Fiul lui **Constantin Ion F.** (v.) și al **Aureliei F.** (v.); frate cu **Bogdan C.I.F.** (1961-2008) și **Mihaela Corina C.I.F.** (v.). Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1977), Academia de Studii Economice, București, (1982), Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Economist: Stațiunea Viticolă Greacă, Ilfov (1982-1986); Întreprinderea Vinalcool, București-Est (1986-1990); Centrala Viei și Vinului, București (1990-1991). Director, Societatea Detectivilor Particulari din România, Filiala Pitești (1991-1992). Patron fondator, Societatea Detectivilor Particulari *Fulger Const*, Pitești (1992-1994). Inspector financiar, Consiliul Județean Argeș (1994-2000), auditor public, Primăria Municipiului Pitești (2000~). Analize tematice,

rapoarte, interviuri. Implicări comunitare. Aprecieri publice. (T.C.A.).

FULGEANU, Lucian I. (n. Pitești, Argeș, 24 iulie 1954). Inginer, economist, manager, om de afaceri. Fiul lui **Ion Gh.F.** (1931-1999). Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1973), Facultatea Tehnică, Pitești, (1977), Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Facultatea Management-Marketing, Pitești (1999). Director comercial, Service Auto-Dacia, Ștefănești, Argeș (1975-2004). Director, *Eurial Invest*, Pitești, dealer, Reprezentanța *Peugeot*, Pitești, desfacere auto (2004~). Documentări externe. Analize economice, studii de piață, interviuri. Diverse implicări comunitare. Aprecieri publice. (I.M.M.).

FULGEANU MATEI, Mihaela Corina C. I. (n. Pitești, Argeș, 10 iulie 1967). Jurnalist, redactor, realizator *media*. Fiica lui **Constantin Ion F.** (v.) și a **Aureliei F.** (v.); soră cu **Gabriel C.I.F.** (v.) și **Bogdan C.I.F.** (1961 - 2008). Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1985); Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, Pitești, licență la Universitatea *Lucian Blaga, Sibiu* (2006). Referent, Centrul Cultural, Pitești (2001-2008), secretar relații publice, Filarmonica Pitești (2008 ~). Emisiuni *media*, **Ora piteșteanului**, *Alpha TV*, Pitești (2005 ~). Colaborări: Radio România Actualități, Radio Tineret, Televiziunea Română, București. Redactor / lector (cu intermitență), revistele: *Argeș*; *Cafeneaua literară*; *Euphonia*; *Restituiri*; *Curtea Domnească*; *Informația piteștenilor*, editate, periodic, de Centrul Cultural, Pitești. Articole, interviuri, note, reportaje, publicațiile: *Cultura*; *Săgetătorul*; *Buletin cultural argeșean*, Pitești. Redactor responsabil (2008), volumul *Pitești 620. Memento*, de Petre Popa (v.); culegere computerizată, cartea *Pitești. 20 de ani de istorie (1989-2009)*, de Tudor Pendiuc (v.) și Cornel Carp (v.). Aprecieri publice. (I.I.B.).

FULGER, Mircea I. (n. Hârșești, Argeș, 26 ianuarie, 1959). Sportiv de performanță, *box*, antrenor, manager. Liceul Industrial Construcții de Mașini, Pitești (1977), Facultatea de Educație

Fizică și Sport, Pitești (2002). Legitimat, pregătit, competitor, Clubul Sportiv *Muscelul*, Câmpulung. Succese importante: Locul I și Campion balcanic (1983); Locul II, vicecampion, *Centura de Aur* (1983); Locul III, Medalia de bronz, Jocurile Olimpice Los Angeles, Statele Unite ale Americii (1984). Antrenor, asociații sportive. Director Clubul Sportiv *Muscelul*, Câmpulung, Argeș (2009~). Diverse aprecieri publice. (L.V.M.).

FULGERUL (1931-1932). Publicație lunară editată la Pitești, Argeș. Director – proprietar, S.N. Morjan, redactor, Ion Vreme (1932). Articole politice, de critică socială, analize privind criza economică, evoluția șomajului, starea materială a școlilor. Rubrici: *Reportajele noastre*, *Cronica artistică*, *Pagina prunarilor*, *Cronica literară*. Dezbateri de interes comunitar. (I.I.B.).

FUNDAȚIA CULTURALĂ DOINA ȘI ION ALDEA TEODOROVICI PITEȘTI (1996 ~). Așezământ cultural înființat de mai mulți cetățeni din România, pentru a cinsti memoria compozitorilor și soliștilor basarabeni, Doina și Ion Aldea Teodorovici, decedați într-un accident rutier pe traseul București-Constanța (30 octombrie 1996). Președinte fondator, Tudor Pendiuc (v.), prim-vicepreședinte, Florin Șandru. Inițiativă distinctă: realizarea și dezvelirea, în zona centrală, a compoziției sculpturale consacrată artiștilor evocați (27 martie 1997). Contribuții benevole. Anual ceremonia depunerii de coroane cu prilejul sărbătoririi Unirii Basarabiei cu statul român (27 martie 1918). Alte activități publice. (L.P.).

FUNDAȚIA CULTURALĂ MEMORIA BUCUREȘTI - FILIALA ARGEȘ (17 septembrie 2001 ~). Organizație nonguvernamentală, înființată la inițiativa unor oameni de cultură cu vederi antitotalitare și anticomuniste, foști deținuți politici din Pitești, filială a Fundației din Capitală. Sferă de activitate: editarea de periodice și cărți în limba română și în alte limbi de circulație internațională, pentru promovarea și răspândirea valorilor spirituale românești, care au avut de suferit în timpul regimurilor de dictatură, cu

deosebire în cel comunist; organizarea de conferințe, mese rotunde, simpozioane și alte manifestări naționale și internaționale, cu caracter literar, artistic, științific. Obiectiv principal, înființarea Muzeului Memorial *Experimentul Pitești*, în clădirea fostului penitenciar din Pitești: documente originale, fotografii, obiecte personale, *directive* oficiale privind acțiunile de exterminare a deținuților politici; detalii ale aplicării sistemului *reeducării prin tortură*, denumit *Fenomenul / Experimentul Pitești*. Importante inițiative pentru reabilitarea foștilor deținuți politici, organizarea și desfășurarea anuală a Simpozionului Internațional *Experimentul Pitești*, în colaborare cu instituții de cultură sau administrative locale ori centrale. Președinte fondator: Ilie Popa (v.), vicepreședinte fondator Aristide Ionescu (v.). Numeroase emisiuni *media*. Exprimări comunitare permanente. (R.P.C.).

FUNDAȚIA DE TINERET ARGEȘ (1990~). Unitate înființată conform prevederilor **Decretului-Lege Nr. 150**, din 1990, sediul în Pitești, Casa Științei și Tehnicii pentru Tineret / *Tehnic Club*. Preluarea și administrarea fostului patrimoniu din Argeș-Muscel al Uniunii Tineretului Comunist. Manager cunoscut: Mircea Biro. Diverse colaborări comunitare. (D.B.).

FUNDAȚIA DINU LIPATTI LEORDENI (1999 ~). Așezământ cu atribuții în domeniul conservării patrimoniului de la Ciolcești, Leordeni, Argeș, oferit de diplomatul Valentin Lipatti, din București, pentru folosința publică. Terenuri, casă tradițională, obiecte familiale, aflate în expoziția permanentă consacrată compozitorului și pianistului Dinu Lipatti, organizată de Muzeul Județean Argeș. Președinte onorific, Ion Iliescu; președinte executiv, Constantin Nicolescu (v.), administrator delegat, Nicolae Tudor. Inițiative culturale, reuniuni muzicale, promovarea tinerelor talente, colaborări cu instituții specializate în domeniu. (L.P.).

FUNDAȚIA LITERARĂ LIVIU REBREANU PITEȘTI (1994 ~). Asociație

culturală, de interes public, înființată pe structura Cenaclului literar *Liviu Rebreanu* din localitate. Autentificare Judecătorească, 21 de membri fondatori, inițiator, Maria/Mona Vîlceanu (v.). Președinți: Nicolae Badi (v.), Mihail Ghițescu (v.), Allora Albulescu Șerp (v.). *Antologie de versuri și proză*, Pitești (2005). Activitate comunitară permanentă. Locație: Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș. Colaborări cu instituții și asociații asemănătoare din țară. (M.S.).

FUNDAȚIA LUPĂTORILOR DIN REVOLUȚIE 1989. RĂNIȚI, INVALIDI ȘI URMAȘII CELOR DECEDAȚI (1992~). Organizație constituită, oficial, prin sentință judecătorească din 17 septembrie 1992, nominalizată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr 167**, din 1996. Continuarea activității Asociației Luptătorilor din Decembrie 1989. Răniți, Invalidi și Urmașii celor Decedați - Filiala Pitești (1990-1992). În 2010: președinte, Dorin Popa, 263 de membri. Activități specifice. Inițiativă distinctă: obținerea **Hotărârii Consiliului Local** privind acordarea titlaturii *Piața Revoluției* perimetrului din zona centrală a municipiului Pitești. Diverse colaborări comunitare. (D.B.).

FUNDAȚIA PRO-PATRIMONIO - FILIALA CÂMPULUNG (2000~). Așezământ cultural european, înființat de Marea Britanie, sediul central în Londra. Fondator: Șerban Cantacuzino, arhitect și critic de artă român. Priorități: protejarea, restaurarea, introducerea în circuitul de vizitare a clădirilor degradate, aflate pe listele patrimoniului național. Locație distinctă pentru România la Câmpulung, Argeș: Vila Vasile Golescu (v.) donată de urmași, construcție din 1910, stil neoromânesc, grădină cu specii dendrologice rare, mobilier valoros de interior. După reabilitare: casă memorială, sediul filialei; spațiu adecvat unor reuniuni naționale și internaționale pe teme convergente susținerii ideilor amintite; obiectiv turistic. Prin extensie, relansarea ocrotirii *zonei construite protejate din centrul istoric al municipiului Câmpulung*, conform prevederilor **Legii Nr. 5**, din 2000. Diverse implicări comunitare. (M.B.).

FUNDAȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT, ȘTIINȚĂ ȘI CULTURA PROFESOR UNIVERSITAR DOCTOR ALEXANDRU PUIU PITEȘTI (1998 ~). Organizație apolitică, non-profit, înființată conform principiilor juridice înscrise în **Legea Nr. 21**, din 1924. **Statut** propriu. Personalitate juridică, sentința Secției Civile a Tribunalului Argeș (26 iunie 1998). Fondator: Alexandru Puiu, redactor Universitatea *Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Coordonate prioritare: dezvoltarea învățământului de toate gradele; stimularea cercetării științifice; diversificarea asistenței și consultanței specializate; cultivarea spiritului valorilor spirituale românești în context european și mondial. Diverse implicări comunitare. (I.I.V.).

FUNDAȚIA UNIVERSITARĂ PITEȘTI (1998~). Așezământ cu caracter deschis, înființat pe baza **Legii Nr.21**, din 6 februarie 1924. Inițiative: diversificarea relațiilor publice ale mediului academic; atragerea de surse financiare benevole pentru dotarea laboratoarelor și cabinetelor, noilor catedre sau specializări; organizarea unor cursuri de informatică; prezentarea instituției în *media* locală și națională; promovarea relațiilor externe. În 1999: președinte executiv, Mărioara Abrudeanu (v.); secretar științific, Dumitru Chirleşan. Contribuții la aniversarea înființării primelor facultăți din Pitești. Diverse conlucrări comunitare. (I.A.B.).

FUNDESCU, Ioan C. (Pitești, Argeș, 1836 - București, 1904). Ziarist, om de litere, militant politic. Redactor, redactor-șef, director, ziarul *Telegraful*, București (1871-1888). Redactor, publicațiile: *Românul*, *Reforma*, *Nichipercea*, *Pepelea*, București. Volume importante: *Vocea Argeșului* (poezii, 1859). *Basme, orații, păcălituri și ghicitori* (1867, 1875); *Scarlat* (roman, 1875). Susținător al modernizării societății românești prin: unirea principatelor, dezvoltarea economiei, elaborarea legislației de inspirație occidentală. Eponimie, stradă în municipiul Pitești, alte aprecieri publice. (S.D.V.).

FURCĂ / FURCOVICI, Radu R.

(1495-1559). Mare proprietar funciar din Muscel, demnitar medieval, stăpân, prin căsătorie, al domeniilor familiei Golescu (v.). tatăl fraților Ivașcu Golescu (v.) și Albu Golescu (v.). Nominalizat documentar, în perioada 1527-1559, pentru colaborări cu voievozii Țării Românești: Radu Paisie/Petru de la Argeș (v.); Mircea Ciobanul (v.); Pătrașcu cel Bun (v.). Înalte funcții domnești: vistier (1544-1545); logofăt (1547), caimacam (1556-1557), mare clucer (1557-1558). Comandant militar. Genealogie, alte consemnări istorice, Muzeul Golești, Argeș. (S.T.).

FURDUESCU (Secolul XVIII ~) Familie tradițională din Argeș. Mari proprietari funciari, cadre didactice, funcționari publici. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, Furduești, plasa Dâmbovic, Argeș. Mai cunoscuți: **Alecu F.**, *boier de viță veche*; **Alecsandru F.**, institutor, Pitești, Diploma *Răsplata Muncii*, acordată de regele Carol I (v.) în 1906; **Elena F.**, căsătorită cu Ion Slăvescu, din Muscel; **Tinca F.**, căsătorită cu Nicolae Dimancea (v.). Apropiati familiilor Brătianu (v.) și Alimănișteanu (v.). Donații comunitare. Aprecieri publice. (F.P.).

FURDUESCU, Alexandru / Alecu F. (Bârsești, Tigveni, Argeș, 1802 - ?). Mare proprietar funciar și urban, slujitor al Curții domnești. Case la Pitești, întinse suprafețe de teren în localități apropiate, venit anual, 800 lei. Nominalizat, la 1829, în *Arhondologie (Condica rangurilor boierești)*, document dezavuat și ars de revoluționarii de la 1848 din Țara Românească. Sluger. Atestări de arhivă. Donator comunitar. (P.P.).

FURDUESCU, Toma (1816 - 1885). Înalt funcționar de stat, militant politic. Originar din Furduești, Rătești, Argeș. Școala Slobodă Obștească, Golești, Muscel. Slujbaș public, *impiegat*, administrația județului Argeș. Participant direct la evenimentele de la 1848 din Argeș: secretar al *Ocârmuirii*, *Jurământ pe Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, arderea *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)* și a *Regulamentului Organic*, Grădina Publică a orașului Pitești. Adept al

rezistenței militare. Destituit după înfrângerea revoluției (13 septembrie 1848), arestat la București, judecat, condamnat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (17 decembrie 1848 - 18 februarie 1849). Activități favorabile Unirii Principatelor Române și aplicării sistemului reformator promovat de Alexandru Ioan Cuza (1859-1866). Prefect de Argeș (17 septembrie 1862 - 8 martie 1863) și de Muscel (8 martie 1863 - 30 ianuarie 1864). Coordonarea lucrărilor comisiilor județene pentru aplicarea *Legii secularizării averilor mănăstirești* (13/25 decembrie 1863) și *Legii rurale* (14/26 august 1864). Inițiative edilitare. Eponimie, stradă în Municipiul Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

FURTUNĂ, Vlad / IONESCU, Romulus (A doua jumătate a secolului XIX - prima jumătate a secolului XX), ziarist, director editorial, publicist. Fondator, director și proprietar, cotidianul *Presa*, Pitești (1927-1939), ziar preluat de Gheorghe Martinescu (v.). Editură specializată. Volum important: *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș* (1936), Tipografia *Liga Poporului Ion Iotta* (v.), din localitate. Colaborator, cotidienele *Curentul*, *Dimineața*, *Universul*, București. Nominalizat în: *Dicționar de pseudonime* (1973); *Istoria Municipiului Pitești* (1988); *Pitești 620. Memento* (2008). Aprecieri publice antume și postume. (C.S.).

FUȘCĂ, Dumitru G. (n. Răzvad, Dâmbovița, 16 iunie 1940). Inginer, construcții hidrotehnice, manager. *Activitate permanentă în Argeș începând din 1965*. Domiciliat la Lerești. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște (1959), Institutul de Construcții București (1965). Inginer, specialist în baraje și captări secundare, Sistemul Hidroenergetic Argeș-Dâmbovița (1965- 2004). Șef lot, Lacul *Vidraru*, Argeșul Mare; șef șantier, barajele și lacurile de acumulare Cumpăna (pe Topolog); Cerbureni / Valea Iașului și Prundu / Pitești (pe Argeș); Barajul de siguranță Clucereasa / Mărăcineni (pe râul Doamnei); barajul Răușor / Rucăr, centralele Lerești, Schitu Golești, Câmpulung (pe râul Târgului); centralele Rucăr și Dragoslavele (pe Dâmbovița). Contribuții

directe la: realizarea sistemului hidroelectric național, alimentarea cu apă potabilă a municipiului Câmpulung; reabilitarea Mausoleului Mateiaș; construirea sau repararea unor insituții școlare și culturale din Câmpulung, Lerești, Valea Mare Pravăț, Dragoslavele. Importante aprecieri publice. **(M.B.)**.

Constantin C.D. Fântâneru

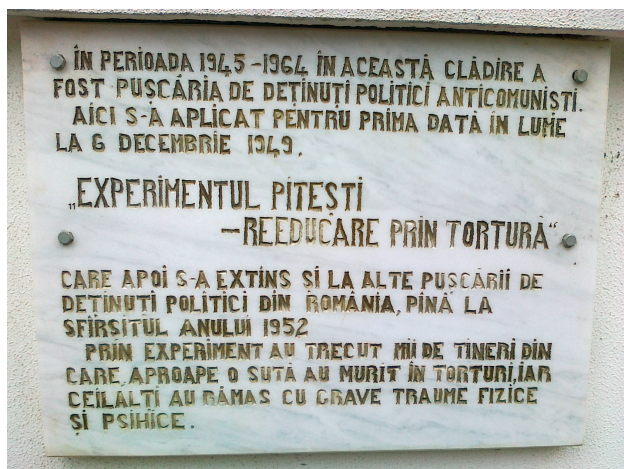
Ferdinand (Victor Adalbert Meinrad) de Hohenzollern-Sigmaringen

Costache D. Fântâneru

Gheorghe M. Franțescu

Fenomenul / Experimentul Pitești

Frăția – Sediul instituției

G

GAGIU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Vernești, Valea Danului, Argeș. Proprietari funciari și urbani, mici întreprinzători, ingineri, medici, economiști, sociologi. Mai cunoscuți: **Constantin G.** (1914-2000), negustor în Pitești, magazinul *Porumbița*, zona centrală a localității; **Maria C.G.** (asistentă de farmacie); **Dumitru C.G.** (asistent medical); **Constantin C.G.** (inginer, doctorat, *fiabilitate*, București, manager, Ministerul Agriculturii); **Liliana Angela C.G.** (n. Pitești, Argeș, 5 decembrie 1945); medic, funcționar public; Liceul Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1963), Facultatea de Medicină Generală, Cluj-Napoca (1971); activitate profesională: dispensarele Davidești, Argeș (1971-1975) și Uzina Colibași (1975-1977); specializare, *neurologie*, Spitalul *Colentina*, București (1977-1981); Spitalele: Slatina, Olt (1981-1982); Costești, Argeș (1982-1990); Pitești (1990-2004); președinte, Colegiul Medicilor din Argeș (1998-2000); viceprimar, municipiul Pitești (2004 ~); **Cătălin G.** (medic, *stomatologie*, asistent universitar, București). Diverse aprecieri publice. (C.C.).

GAGIU, Florian (Curtea de Argeș, 9 septembrie 1928 – Cluj-Napoca, 17 iunie 1972). Farmacist, cercetător științific, publicist. Gimnaziul *Principele Nicolae* / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1945), Facultatea de Farmacie, Cluj (1949). Doctorat, *chimie*, Cluj. Activitate didactică, Universitatea din Cluj (1949-1952). Cercetător: Institutul de Cercetări Chimico-Farmaceutice, Cluj (1952-1964); Institutul Oncologic, Cluj-Napoca, șef, Sectorul *Sinteze Chimice* (1964-1972). Numeroase lucrări specializate, publicate în România și în alte state continentale. Procese tehnologice omologate, preluate de fabricile de medicamente, având, deosebite, acțiune antitumorală solicitată în rețeaua oncologică. Reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări externe: Societatea de Chimie din Franța (1966-1972); Consiliul de Ajutor Economic Reciproc / CAER, Federația Rusă (1968-1990). Membru, importante foruri științifice, alte aprecieri comunitare. (C.C.).

GALATIOIU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș, origine *vlahă*, Galatia, Grecia. Proprietari funciari, meseriași, comercianți, militari de carieră, economiști, preoți, militanți politici. Descendenți în familiile Georgescu, Popescu, Iliescu, Ionescu, Frumuzache, din Stroești, Pitești, Câmpulung, București. Mai cunoscuți: **Hristea G.** / Tudor Ciolan (1738 ~ 1796); **Nițu G.**, diacon (1778), preot (1796); **Ionită D.G.** (? – Stroești, 23 iunie 1856), *boier de neam*, logofăt; **Sterie Gh.G.** / Gheorghiu, primar (1894); **Nicolae C.Gh. Georgescu** (v.); **Ion C.G.** (1896-1958), militant politic, primar; **Ion I.C.G.** (n. 27 octombrie 1927), inginer, manager, *Electroenergetica*, București. Diverse recunoașteri comunitare. (N.P.L.).

GALERIA DE ARTĂ NAIVĂ PITEȘTI (1971 ~). Secție specializată a Muzeului Județean Argeș, prima de acest gen din România,. Locații succesive: Pasajul *Victoria*, Pitești (1971-2005); noile spații ale Muzeului Județean (2005 ~), arhitecți, Maria Muțescu (v.), Alexandru Muțescu (v.). Fondatori: Roland Anceanu (v.), Aurel Calotă (v.), Lucian Cioată (v.), Radu Stancu (v.). Expoziții permanente și temporare, simpozioane, alte exprimări culturale în domeniu. Prezențe notabile în viața *Cetății* (S.N.).

GALERIA DE ARTĂ PLASTICĂ PITEȘTI (1971 ~). Secție distinctă a Muzeului Județean Argeș, organizată în Primăria Veche a orașului Pitești (1886), arhitect Ion Socolescu. Pictura, sculptura, grafica. Donații și colecții speciale: Rudolf Schweitzer-Cumpăna (v.), Gheorghe Iliescu-Călinești (v.). Importante expoziții retrospective: **Gheorghe Iliescu-Călinești** (1986); **Constantin Brâncuși** (1987). Manageri cunoscuți: Lucian Cioată (v.), Aurel Calotă (v.), Traian Secara (v.), Virgil ? Poleacu, Valeriu Dobrin (v.), Augustin Lucici (v.). Periodic, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Retrospective de excepție: Intense colaborări culturale comunitare. (S.N.).

GALERIA DE ARTĂ METOPA (1975 ~). Spațiu expozițional destinat membrilor

Uniunii Artiștilor Plastici, Filiala Pitești (1976). Inaugurată în anul 1975 în Piața Civică Centrală. Reunește numeroase activități specifice plasticienilor profesioniști argeșeni, întruniri naționale, internaționale, simpozioane. Magazin propriu. (S.N.).

GALL, Maria C.I.P. (n. Albeștii de Argeș, 12 iunie 1959). Artist plastic, *pictură, scenografie*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1978), Academia de Artă, București (1997), doctorat (2008). Participări la tabere de creație: Bulgaria (2001, 2002), Germania (2003). Expoziții: Arad (2001), Bârlad (2001), București (1993 ~), Pitești (1976, 1978), Reșița (1999), Timișoara (1994). Expuneri externe: Bulgaria (2002), Franța (1993, 2000), Italia (1996). Scenografie, teatrul *Excelsior*, București, Teatrul *Dramatic*, Galați. Membru *Uniunea Artiștilor Plastici, Filiala ...*(1997). Lucrări în colecții particulare și de stat din: Bulgaria, Franța, Germania, Italia, Olanda, România, Suedia. Aprecieri publice. (S.N.).

GANCIU, Mihai (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Gruiu, plasa Dâmbovic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guverul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GANE, Marius D. (n. Pitești, Argeș, 22 noiembrie 1969). Inginer, sportiv de performanță, *alpinism, salvamontism*. Liceul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1987), Facultatea de Utilaj Tehnologic, București (1993). Activitate productivă, unități economice din Pitești (1993 ~). Salvamontist, Serviciul Public *Salvamont Argeș* (1995~). Campion republican de alpinism - echipe (1992). Expediții în Munții Alpi, Munții Caucaz, Munții Parbat (1996), înălțimi de peste 8000 de metri. Component al echipei României pe Vârful Everest (2003), la împlinirea a 50 de ani de la cucerirea *Acoperișului Lumii*. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești, alte aprecieri publice. (N.M.).

GANE, Marius I. (n. Pitești, Argeș, 22 noiembrie 1968). Inginer, sportiv de performanță, *alpinism*, manager. Liceul de Matematică-Fizică Nr. 1, Pitești (1987), Institutul de Construcții, București (1993). Inginer mecanic, director tehnic, asociat, firme productive private din Capitală (1993 ~). Salvator montan voluntar, Serviciul Public *Salvamont*, Consiliul Județean Argeș (~). Premieră românești de iarnă și ascensiuni solitare *hibernale*, trasee alpine de mare dificultate în munți: Caucaz, Federația Rusă (1991, 1992); Aladagar, Turcia (1995); Karakorum, Pakistan (1996, 2008); Dolomiți, Italia (1997); Alpi, Franța (1998, 2001, 2009); Anzi, Argentina (2003); Everest (8850 m), Himalaia, India (2003); Point John și Batian, Kenia (2008). Partener *media*, revista *National Geographic*, expediție în masivul Anzi, Peru (2005). Arborarea de fanioane naționale, județene și municipale pe înălțimile dominante cucerite. *Note de drum*, interviuri, emisiuni radio și televiziune. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (2003) și al Județului Argeș (2008), alte aprecieri publice. (I.T.B.).

GANGL, Carol Johann (1871 - 1935). Mic industriaș, manager. Patron fondator, Fabrica de Frânghie și Sfoară, Pitești, Argeș (1895), capital de exploatare, 10 000 lei, 11 lucrători (1900). Diversificarea structurii economice a urbei în etapa amintită. (T.C.A.).

GARDA (1932-1933; 1940-1941). Publicație politică, subintitulată *Organul Garzii de Fier Muscel*. Apariții temporare la Domnești, Muscel și Câmpulung, Muscel. Prima revistă legionară editată în țara noastră, înscrisă în *Istoria presei românești*, de Pamfil Șeicaru. Conținut adecvat. (I.I.B.).

GARDA CIVICĂ ORĂȘENEASCĂ PITEȘTI (1866-1914). Structură militară la nivelul unui batalion, înființat la 11 iunie 1866, având patru companii, formate, inițial, numai din locuitori urbani, mai ales meseriași. Suport legislativ *Decretul Locotenenței Domnești* din 17/29 martie 1866, privind înființarea *gardei orășenești*, având menirea, „*să priveghească la paza ordinii*”. Ulterior, instruire specifică

participării la confruntări pe câmpul de luptă, pentru apărarea Principatelor Unite și Cucerirea Independenței de stat a României (1877-1878). Reorganizări succesive până la declanșarea Primului Război Mondial (1914). Formații asemănătoare la Câmpulung, Muscel. Atestări de arhivă. (G.I.N.).

GARDA CIVILĂ DIN MUNICIPIUL PITEȘTI (22 decembrie 1989 - 1 iulie 1990). Formațiune organizată din inițiativa Comitetului de Salvare Argeș, aproximativ 100 de persoane; comandant, Vasile Dumnică (v.). Asigurarea pazei *Casei Albe* și a obiectivelor de importanță strategică din Pitești. Stabilirea de legături cu oficialii Gărzilor Patriotice, Garnizoanei Militare, Miliției Județene, Inspectoratului Ministerului de Interne. Înarmarea a zece luptători (23 decembrie 1989). Elaborarea **Planului de apărare al județului Argeș**. Posturi fixe de observație, echipe de control pe străzi, aplanarea unor momente tensionate din unitățile economice, evitarea violenței. Peste 40 de apeluri false la nivelul județului în noaptea de 22/23 decembrie 1989. Colaborări comunitare. (D.B.).

GARNIZOANA MILITARĂ PITEȘTI (1877~). Ansamblul unităților și instituțiilor militare cu sediul în reședința Argeșului, înființate pe baza *decretelor* sau *legilor* adoptate de forurile naționale române. Mai cunoscute: Regimentul 4 Dorobanți, Regimentul 6 Artilerie, Școala de Ofițeri, Școala de Subofițeri și Maeștri Militari, Compania/Grupul Pompierilor, Cercul Militar / Casa Armatei, Muzica Militară, Coordonarea unitară a domeniului la nivelul localității, reprezentarea în relațiile cu structurile superioare ori similare din țară, stabilirea modalității de conlucrare cu factorii administrației urbane, implicarea responsabilă în viața *Cetății*. Comandant: ofițerul superior activ, având cel mai înalt grad sau cea mai înaltă funcție din Pitești, calitate recunoscută oficial prin ierarhie specifică. Aspecte asemănătoare la Câmpulung și Curtea de Argeș. Atestări documentare: Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești. (G.I.N.).

GAROFOIU, Ion (Câmpulung, Muscel,

1897 – București, 1982). Profesor, *limba și literatura română*, funcționar de stat, parlamentar. Liceul *Matei Basarab*, București (1918), Universitatea din București (1922). Voluntar, Primul Război Mondial (1916-1918). Activitate didactică: Alexandria și Zimnicea, Telorman; Pitești, Argeș; București (1922-1960). Director: Școala Normală, *Alexandru Odobescu*, Pitești (1926-1930); Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1937-1940). Inspector școlar general, Ministerul Învățământului (1945-1947). Fondator, Uniunea Patrioților, Filiala Pitești (1942); membru marcant, Consiliul Județean Argeș al Frontului Național Democrat (1944), lider local, Frontul Plugarilor (1946-1953). *Deputat de Argeș* (1946-1948), reprezentând Blocul Partidelor Democratice. Militant pentru aplicarea reformei agrare în Argeș-Miscel (1945-1946). Contribuții la evoluția școlii, vieții politice și culturale postbelice. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GAVA (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Albești de Muscel/Argeș. Proprietari rurali, meșteri pietrari, funcționari, cadre didactice, ingineri, ofițeri, medici, manageri. Mai cunoscute: **Dumitru G.** (n. 1787), *moștean*, și **Gheorghe G.** (n. 1802), *birnic*, nominalizați prin **Catagrafia** din 1837; **Dumitru G.**, meșter pietrar *în gros*, proprietar de carieră; **Gheorghe G./Turcu**, meșter pietrar *subțire*; **Gheorghe G.**, inginer mecanic, ministru adjunct, Căile Ferate Române; **Lucian G.** (v.); **Gabriel G.**, inginer, *automatică*, director adjunct, Combinatul de Oțeluri Speciale/SC *Mital SA*, Târgoviște, Dâmbovița; **Ion G.** (n. 1949), profesor gradul I, *istorie*, inspector școlar general, Râmnicu Vâlcea; **Radu G.** (v.); **Mihai Gh. G.** (n. 1928), cercetător științific, doctorat, *silvicultură*, Brașov; **Emil G.** (n. 1942), ofițer, *marină*, comandant de navă, *cursă lungă* (1978-1991), stabilit în Singapore. Distinct, pentru primele generații: realizarea de lucrări sculpturale valoroase (obeliscuri funerare, monumente ale eroilor, decorarea sau restaurarea unor edificii eclesiastice, civile, turistice), în Muscel, Argeș, Vâlcea, Olt, Teleorman, Dobrogea, București. Conexiuni cu familiile Burcea, Ene, Isbăsoiu, Țigău. Numeroase atestări documentare și aprecieri

publice. (F.P.).

GAVA, Lucian N. (n. Albeștii de Muscel, Argeș, 30 aprilie 1954). *Inginer prelucrarea lemnului*, întreprinzător industrial, manager, inventator. Liceul nr. 2, Câmpulung (1973), Universitatea *Transilvania*, Brașov (1980). Inginer, șef secție, Combinatul de Prelucrarea Lemnului / S.C. *Alprom* S.A., Pitești (1980–2005). Patron fondator, Societatea *Comlemn Grup* S.R.L., Golești, Ștefănești, Argeș (2005). Cercetări în domeniul placajelor cu fibră de sticlă, producție de serie pentru aviație, reperi ignifugate și antiderapante, panel multistratificat, furniruri diversificate. Promovarea expertului în țări din Europa și din Orientul Apropiat. Activitate profitabilă, mobilier din plăci aglomerate. Membru activ, organizații patronale și comerciale din Argeș, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

GAVA, Radu Gh. (n. Albeștii de Muscel, Muscel, 18 ianuarie 1940). Profesor universitar, *biologie*, muzeograf. Școala Medie Nr. 1, Câmpulung, Argeș (1956), Facultatea de Biologie, Universitatea din București (1963), doctorat, *biologie*, Cluj Napoca (1991). Activitate didactică: Școala Făgetul, Prahova (1963-1965); Universitatea din Pitești (1993-2010). Muzeograf: Muzeul Orășenesc Câmpulung (1965-1967); Muzeul Județean Argeș (1967-2010). Volume importante: *Cercetări ecologice asupra populațiilor de miriapode din unele tipuri de păduri de foioase* (1998); *Anatomia comparată a vertebratelor* (1998); *Observații ornitologice pe valea râului Argeș* (2001); *Biologia solului* (2001); *Ecologia miriapodelor din pădurile Făget, Zăvoi și Trivale Pitești* (2009). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Fondator: Expoziția *Ecologie și Protecția Mediului* (Muzeul Județean Argeș); Societatea *Omul și Natura*, Pitești (1980). Redactor-șef, *Argessis. Seria Științele Naturii* (1980). Diverse aprecieri publice. (M.C.S.).

GAVRILIU, Dan. (Brăila, 26 aprilie 1915 - ?). Medic, *chirurgie*, profesor universitar, manager. *Domiciliu tradițional în Argeș*. Liceul / Colegiul *Ion. C. Brătianu*, Pitești (1933),

Facultatea de Medicină, București (1938). Doctorat, *științe medicale*, București (1941). Stagiul în Statele Unite ale Americii (1975). Activitate specializată: Spitalul Eforiei, București (1938-1942); Spitalul *Filantropia*, București (1942-1949); Facultatea de Medicină, București (1949-1996); Clinica de Chirurgie, Spitalul Universitar, București (1978-1996). Volume importante (tratate): *Chirurgia esofagului* (1957); *Patologia esofagului* (1974); *Depistarea diagnosticului precoce în cancerul esofagului* (1974). Numeroase studii pe teme de chimie gastrointestinală, invenții în domeniul înlocuirii esofagului la om, tratamente speciale pentru ulcerul duodenal. Importante reuniuni științifice pe teme chirurgicale. Docent (1971). Membru al Academiei de Științe Medicale din România (1991), alte valoroase titluri acordate de foruri naționale și internaționale. (C.C.).

GAVRILOAIA, Gheorghe V. (n. București, 19 septembrie 1949). Profesor universitar. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza (1967), Școala Militară de Ofițeri Activi *Leontin Sălăjan*, Brașov (1970), Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic București (1974), doctorat în *radiotehnică și radiocomunicații*, București (1994). Specializări: Radare terestre, aeriene și de dirijare rachete, Managementul resurselor de apărare, Audit mediu. Ofițer pe tehnica radar, Ministerul Apărării Naționale București (1970-1979); inginer, Academia Tehnică Militară (1979-1980). Activitate didactică: Academia Tehnică Militară București (1980-2004), Universitatea din Pitești (2005 ~). Conducător de doctorat, Academia Tehnică Militară, specialitatea *Inginerie Electronică și Telecomunicații* (2001 ~). Volume importante: *Circuite active de microunde* (1998), *Analiza numerică a câmpului de microunde* (2000), *Prelucrarea primară a imaginilor digitale* (2001), *Prelucrarea de nivel mediu a imaginilor digitale* (2002), *Absorbția Câmpului electromagnetic* (2005). Numeroase studii și articole publicate în reviste de specialitate în țară și străinătate, coordonare proiecte de cercetare la nivel național, evaluator proiecte naționale și internaționale. Decorat cu *Virtutea*

Militară în grad de Cavaler (2002). (M.C.S.).

GAZETA CONSERVATOARE (1907 - 1908). Publicație a Partidului Conservator, apărută la Pitești, Argeș. Redactor-șef, N. Em. Teohari. În 1908: *organ conservator-democrat*. Articole politice antiliberare, comentarii, informații, versuri, pamflete, satire, cronici literare și civice. Semnează: Mihail Mihăileanu (profesor, *limba latină*), Emil N. Teohari (profesor, *matematică*), Dumitru Luca (avocat). Rubrici de interes: *Demnitarii noștri*, *Nostimade*, *Tipuri locale*. (I.I.B.).

GAZETA DE MUSCEL (1994 ~). Publicație periodică din Câmpulung, Argeș, subintitulată *Săptămânal de informare și opinie*. Director fondator, Corneliu Mercan. Editor, SC *Acvila SRL* Câmpulung. Analize, comentarii, reportaje, interviuri, note, cronici, informații pe teme cetățenești. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

GAZETA MUSCELULUI (1908 - 1909). Publicație a Partidului Conservator, apărută la Câmpulung Muscel (1 ianuarie 1908 - 12 decembrie 1909). Redactor și editorialist: G. Tamara. Obiective: trezirea conștiințelor și îndrumarea cetățenilor pe *calea dreaptă și luminoasă a progresului social*; analiza implicării învățătorilor în activitatea băncilor populare; prezentarea legii tocmelilor agricole și a izlaurilor comunale. Polemizează cu ziarul liberal *Viitorul Muscelului*. Printre semnatori: Dumitru A. Vlădescu, Alexandru Mușătescu. Rubrici atractive: *Cronica glumeață*, *Răfuielei*, *Versuri satirice*. (I.I.B.).

GAZETA POPORULUI (1890-1892). Ziar politic pentru țărani, apărut la Mușătești, Argeș. Director, Constantin Dobrescu-Argeș (v.). Tipărit în Pitești. Comentarii, analize, interpelări, *sfaturi* rurale, informații pe diverse teme. (I.I.B.).

GAZETA ȚĂRANILOR (1892 ~ 1930). Publicație pentru săteni, apărută la Mușătești, Argeș, primul număr, 8 noiembrie 1892, subtitlul *Organ al Asociațiunii pentru Cultura țăranilor*. Director fondator, Constantin

Dobrescu-Argeș (v.). Editată (cu întreruperi) la București, Câmpulung, Curtea de Argeș. Alți directori: Alexandru Valescu (v.), Ioan Rădoi. Tiraj inițial: 9000 exemplare. Difuzare în țară și în străinătate (Danemarca, Statele Unite ale Americii, Ungaria). Suplimente: *Hazul satelor*, *Povestiri alese*, *Prietenul colibeii*. *Almanah* (1895). Conținut politic (problemele țăranilor, înființarea unui partid țărănesc), cultural, literar. Texte din Ion Creangă, George Coșbuc, Dimitrie Bolintineanu, Theodor Speranția. Reportaje, cronici, medalioane, cugetări, maxime, bibliografie, iconografie. (I.I.B.).

GAZETA ȚĂRANILOR DIN MUSCEL (1920-1921). Publicație periodică editată în comuna Priboieni (15 aprilie 1920-22 mai 1921), subtitlu *Foaie săptămânală sub conducerea unui comitet de săteni*. Conținut politic *împotriva seceriștilor, care înclinau către socialiștii aflați sub influența bolșevicilor Vladimir Ilici Lenin și Lev Davidovici Troțki*. Texte de George Coșbuc, Ion C. Brătianu, Alexandru Cazaban, regina Maria. Animator și colaborator permanent: Constantin Rădulescu-Codin (v.). Comentarii, analize, note, interpretări, informații pe diverse teme. (I.I.B.).

GĂISEANU, Marin (? -). Profesor. Facultatea de Litere și Filosofie, Universitatea București (), *doctorat*, Berlin (). Profesor, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș, Liceul Comercial de Băieți, Școala pedagogică de educatoare, Școala Normală de învățătoare, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Școala Generală Numărul 8, Universitatea din Pitești. Membru, Asociația Culturală *Alexandru von Humbolt*, Cenaclul Literar *Liviu Rebreanu*, Pitești. Colaborator: *Revista scriitoarelor și scriitorilor români*, *Die Weltliteratur*, *Ramuri*, *Veac Nou*, *Curierul literar*, *Argeș*, *Contemporanul*, *Neue Literatur*. Volume publicate: *Lirica de idei*, *Poeme saturniene* (traduceri). Numeroase studii și traduceri din limbile germană și franceză. (O.M.S.).

GĂISEANU, Marin P. (Ciocăni, Moșoaia, Argeș, 21 ianuarie 1912 – Moșoaia, Argeș, 19 mai 2002). Școala Normală, Pitești, Liceul *Mihai Viteazul*, Facultatea de Litere și

Filozofie, Facultatea de Drept (la care a renunțat), București. Profesor, Liceul Economic, Pitești, înscris la doctorat, Universitatea din București, cu lucrarea *Personalitatea estetică a lui Eminescu*, din care a publicat fragmentar, bursier, Universitatea Humboldt (Berlin). Poliglot, critic literar, erudit, publicist, estetician, interzis publicului pentru orientarea sa ideologică. Publică în revista *Ramuri* (condusă de Constantin Făjețel). Lucrări reprezentative: *Estetica* (traducere din Schiller, needitată), *Strat, substrat și adstrat în limba română* (netipărită), *Lirica de idei* (lucrarea de doctorat a lui Panait Cerna, tradusă din germană de M.P.Găiseanu, Editura *Univers*, 1974), *Paul Verlaine - Poeme saturniene*, traducere și studiu introductiv de prof. M.P. Găiseanu, Editura *Zodia Fecioarei*, Pitești, 2001, *Album zoologic*, Editura *Zodia Fecioarei*, Pitești, 2001. (M.S.).

GĂITĂNARU, Ștefan (n. Ocnele Mari, Vâlcea, 17 septembrie 1951). Profesor universitar, lingvist. *Stabilit la Pitești în 1975*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1970), Facultatea de Limba și Literatura română, Universitatea din București (1974), doctorat, *filologie*, București (1993). Activitate didactică, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea, Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1974-1977), Universitatea din Pitești (1977 ~). Șef Catedră Limba și Literatura Română (1995-2000), decan, Facultatea de Litere (2000-2008), Șef, catedra Limba și Literatura română (2008 ~). Conducător de doctorat (2004 ~). Volume reprezentative: *Numeralul în limba română. Studiu descriptiv și istoric* (1993), *Limba română. Modele de analiză gramaticală* (1994, în colaborare), *Contextele diagnostice ale părților de vorbire* (1995), *Mic dicționar de regionalisme* (1996), *Gramatica actuală a limbii române* (1998). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții importante la cunoașterea spiritualității românești pe diverse coordonate geografice ale lumii prin pregătirea unui mare număr de studenți străini. (M.C.S.).

GĂLĂȘESCU, Nicolae (secolul XIX). Funcționar de stat, militant politic. Participant

direct la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor anului 1848 din Pitești, Argeș. Numit *subadministrator* de plasă/subprefect. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, dezavuarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica Rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului (6 septembrie 1848). Destituit și arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848 – 12 februarie 1849). Unionist (1857-1859). Activități favorabile evoluției societății autohtone spre modernitate. Aprecieri publice. (R.R.).

GĂLEȘANU, Nicolae (Valea Mare-Pravăț, Muscel, 1931). Sportiv de performanță, volei, antrenor, arbitru. Studii liceale la Câmpulung (1949), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1954). Locul I și titlul de campion național, ca antrenor, cu *Locomotiva*, București (1957). Arbitru internațional, concursuri balcanice și europene de volei. Diverse aprecieri publice. (N.M.).

GĂNESCU, Constantin (Secolul XX). Mare proprietar funciar, funcționar al statului. Întinse suprafețe de teren, activități economice, case, donații, inițiative comunitare, Râca Verde (Argeș), București, alte localități. Considerat absentist, prin *Legea de reformă agrară*, 23 martie 1945, expropriat, 98 de hectare. (R.O.).

GĂRDUȘ, Traian (n. Luncani, Cluj, 26 mai 1939). Poet, epigramist, traducător, profesor, *engleză*, gradul didactic I. Colaborează cu versuri în mai toate publicațiile de specialitate ale vremii, mai ales în paginile revistei *Argeș*, *Catedra*, cotidianul *Argeșul* și în suplimentul cultural al acestuia, *Săgetătorul*. Profesor de engleză, Colegiul *Ion C. Brătianu* și membru activ al Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești, în prezent *autoexilat* în Canada. T. Gărduș este un *Omar Khayyan balcanic* (Marian Barbu, *Traian Gărduș, bibliofilia candorii*, *Săgetătorul*, 11. II. 1997, p. 2), un menestrel al sonetelor și rondelurilor *cel de pe urmă menestrel/Și curtezan al morilor de vânt/Sunt paznic fără soldă la Cuvânt/Iubind*

poemul scris încetinel (Eu sunt), autor al volumelor *Poemele Afroditei*, Editura Zodia Fecioarei, Pitești, 1996, *Caleidoscop epigramatic*, Editura Zodia Fecioarei, Pitești, 2000. (M.S.).

GĂRZILE CIVILE ARGEȘ (1989-1990). Formațiuni constituite special de Comitetul Consiliului Județean Argeș al Frontului Salvării Naționale, active în perioada imediat următoare declanșării evenimentelor revoluționare din 22 decembrie 1989. Aproximativ 100 de voluntari ușor înarmați. Posturi fixe în Pitești pentru apărarea sediilor noilor structuri politice și administrative de eventuale atacuri teroriste; protejarea vieții cetățenilor; asigurarea ordinii publice. Colaborări cu comandamentele Gărzilor Patriotice, ale Apărării Civile Antiaeriene și unităților militare desemnate de Garnizoana Pitești. Misiuni îndeplinite fără incidente majore. (D.B.).

GĂVĂNESCU, Corneliu C. (Rovinari, Gorj, 30 iulie 1913 – Pitești, Argeș, 16 aprilie 2009). Inginer, *silvicultură*, proiectant, topometrist. *Stabilit la Pitești din 1958*. Liceul Tudor Vladimirescu, Târgu Jiu, Gorj (1932), Școala Politehnică, București (1939). Activitate specializată: șef ocol, Sasca Montană, Direcția Silvică Oravița, Caraș-Severin (1939-1941); topometrist, Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice Reșița, Uzina Electrică Văliug, Caraș-Severin (1949-1952); *Savrom-Metal*, Reșița (1952-1958). Inginer proiectant: Direcția Silvică Pitești (1958-1970); Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice Argeș (1970-1976). Distinct, în Argeș: elaborarea documentației pentru 100 km drumuri forestiere; studii de topometrie, acumulările hidroenergetice Căpățâneni, Budeasa, Golești, Prundu, Vâlsan, Vâlcele. Diverse analize tematice și reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice. (I.D.P.).

GÂLCĂ, Mircea M. (n. Vânători, Gorbănești, Botoșani, 12 noiembrie 1932). Istoric, editor, publicist. *Stabilit în Argeș din 1956*. Gimnaziul Unic, Botoșani (1952), Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași (1956).

Activitate specializată în Arhivele Statului: Pitești, Argeș (1956-1957, 1968-1994, arhivist principal); Focșani, Vrancea (1957-1964); Câmpulung, Argeș (1965-1968, șef filială). Muzeograf, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș (1964-1965). Volume importante (în colaborare): *Localitățile Județului Argeș* (1971); *Argeșenii și muscelenii participanți la războiul de independență a României* (1980); *Îndrumar în Arhivele Statului Județului Argeș* (1984); *Pitești: Mărturii documentare, I* (1988). Numeroase studii, articole, analize pe teme istorice, economice, didactice, militare, publicate în reviste de profil. Contribuții la reorganizarea fondurilor arhivistice din Argeș-Muscel, valorificarea unor documente inedite, diversificarea cercetării științifice în domeniu. Aprecieri publice. (S.I.C.).

GÂNDUL NOSTRU (1945-1948). Ziar apărut la Pitești, subintitulat *Organ ilustrat de informație și critică cetățenească*. Analize, comentarii, note, opinii pe diverse teme. (I.I.B.).

GÂRLEANU, Ion A. (n. Bogați, Argeș) doctor în drept, lector universitar. Liceul Teoretic Topoloveni, Școala Militară de Ofițeri Activi a Ministerului de Interne, Facultatea de Drept, Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza, București, cursuri potuniversitare, Institutul Român de Management, doctorat, *Științe juridice*, București (200?). Director Centru de Reeducare (anul), Director în sistemul penitenciar (anul). Lector universitar (anul- prezent). Scrieri importante: *Răspunderea juridică pentru faptele săvârșite de către minori* (1997), *Coordonatele psihosociale ale delincvenței juvenile în perioada tranziției* (1997), *Răspunderea penală a minorilor care comit infracțiuni* (1999), *Drept electoral* (2005). Membru foruri juridice naționale și internaționale. (I.Bg.).

GEAMĂMU, Grigore (Turcinești, Gorj, 1903 – București, 1985) Jurist, profesor universitar, demnitar, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin acțiuni economice, culturale, administrative*. Studii superioare specializate în România. Subsecretar

de stat, Ministerul de Interne, București (1947-1948); ambasador extraordinar și plenipotențiar în: Elveția (1959-1962); Turcia (1968-1971). Membru: Consiliul de Stat al Republicii Populare Române (1961-1967); Curtea de Arbitraj de la Haga, Olanda (1965-1971). Activitate didactică, Facultatea de Științe Juridice, București. Volume importante: *Drept internațional contemporan* (1968); *Dreptul internațional penal și infracțiunile internaționale* (1977); *Dreptul internațional public, I* (1981); *II* (1983). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni continentale. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Cotmeana (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Însemnate inițiative și elaborări legislative. Diverse recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

GEANĂ, MIHAI C. (n. Bala, Mehedinți, 9 octombrie 1935). Medic primar, *pediatrie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1964*. Liceul *Traian*, Turnu Severin, Mehedinți (1953); Institutul de Medicină și Farmacie, București (1962). Activitate specializată: dispensarele Costești, Vâlcea (1962-1964) și Uda, Argeș (1964-1966). Director fondator, Spitalul de Copii neuropsihici, Vedea, Argeș (1965-1967); Spitalul Racovița, Mioveni Argeș (1967-2001); director (1972-1994; 1996-1997). Stagiul de perfecționare, Spitalul Fundeni, București (1969-1970). Premiat în 1979. Studii, referate, analize pe teme de pediatrie, alte activități proprii Societății de Științe Medicale și facultăților de profil din România. Aprecieri publice. (C.C.).

GEANTĂ, Ioan (n. 20 martie 1951). Profesor universitar. Școala Militară de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*, Sibiu (1966), Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, ??? (1970), Academia Militară, Facultatea de Arme Întrunite, București (1973), doctorat. Activitate didactică Academia Militară, Academia Militară de Înalte Studii Militare, Universitatea Națională de Apărare, București. Șef de Catedră

GEOPEG / ÎNTREPRINDEREA DE PROSPECTIUNI ȘI EXPLORĂRI

GEOLOGICE ARGEȘ (1983 ~). Unitate economică specializată, zonă de referință, județele: Argeș, Dâmbovița, Olt, Sibiu, Teleorman, Vâlcea. Sediul la Pitești. Investigații predilecte: sulfuri complexe, nichel, marmură, cărbune, apă. Directori cunoscuți: Ion Marinescu, Ion Suciuc, Nicolae Bălan, Dumitru Tomescu, Vasile Dumitru, Dan Marinescu. Compartimente conduse de Ioan Pascu, Liviu Popescu, Octavian Gavrilovici, Constantin Sorescu, Gabriel Cazan, Gheorghe Vlădescu. Clădire proprie (1990), proiectant, Vasile Ciocândel (v.); executant, Trustul de Construcții Industriale, director, Ion Fântâneru (v.). Structuri asemănătoare: Hunedoara, Maramureș, Craiova, Suceava. Diverse colaborări comunitare. (E.H.).

GEORGESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Poiana Lacului, Argeș. Proprietari funciari, preoți, funcționari de stat, cadre didactice, medici, juriști, cercetători științifici, manageri, publiciști, donatori comunitari. Mai cunoscuți: **Gheorghe G./Stoica** (preot), căsătorit cu preoteasa Rada, șapte copii; **Ion Gh.G.** (1899-1951); **Stoian Gh.G.** (avocat); **Florian I.G.** (v.); **Ștefan I.G.** (v.); **Pion I.G.** (decedat în 1953, student); **Gheorghe I.G.** (v.); **Rodica Ileana Maria Fl.G./Sandu** (geolog, București); **Mihaela Șt.G. / Rădulescu** (universitar, limba și civilizația franceză, București); **Dan Gh.G.** (medic, stabilit în Elveția). Contribuții, prin diferite modalități, la dezvoltarea așezării natale. Înscriși în **Registrul Istoric al Comunei Poiana Lacului**, realizat de Gheorghe C. Negoescu (fost primar, Poiana Lacului, 2 decembrie 1972 – 30 iunie 1989). Aprecieri publice. (F.P.).

GEORGESCU, Bogdan M. (n. Pitești, Argeș, 27 ianuarie 1952). Pianist, compozitor, profesor. *Stabilit în Franța (1984)*. Fiul lui **Marian Georgescu** (v.). Liceul de Muzică, Pitești (1970), clasa: Muza Germani Ciomac și Florica Musicescu, Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1074). Debutează 1969, *Ateneul Român*, București. Acompaniator, Conservatorul *G. Dima*, profesor, Liceul de Muzică, Cluj Napoca (1974-1984). Profesor de pian, Conservatorul *Jean de Ockeghem*, Tours,

Franța (1984~). Pionierul unei noi discipline artistice: **Improvizație muzicală pentru dans**. Colaborator, companiile de dans: *Jean Cristophe Maillot*, Tours; *Ballet du Nord*, Lille; *Teatro del Liceu*, Barcelona; *Teatro Reggion*, Torino; *Jeune Ballet de France*, Paris; *Centre National de Dance Contemporaine* (1987-1997). Profesor d' *enseignement artistique* (PEA), Conservatorul *Cholet* (Maine et Loire), Franța (2007). Compoziții: **Val de Loire**, prima audiție Castelul *Chambord* (1991), miniaturi instrumentale pentru dans **Triptic European** (2008), muzică educativă **Jean d'Arc** și **Introduction a la Bible**. (L.P.).

GEORGESCU, Dan (n. Necșești, Teleorman, 9 decembrie 1940). Inginer constructor, manager, antreprenor. *Stabilit la Pitești din 1965*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1959), Institutul de Construcții, București (1965). Inginer, șef de lot, inginer șef adjunct, șef Serviciul Producție, director adjunct, Trustul de Construcții Argeș (1965-1990). Acționar, fondator, S.C. *Instag* S.A. Pitești (1990-2002). Implicarea în executarea proiectelor pentru edificarea principalelor cartiere de locuințe și dotări social-culturale din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții directe la realizarea sistemului instalațiilor complexe de apă, termoficare, canalizare din centrele urbane ale Argeșului contemporan. (M.C.M.).

GEORGESCU, Dumitru (secolul XX). Medic primar. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Facultatea de Medicină, București. Șef, Serviciul Sanitar al Județului Muscel (1940-1947). Adaptarea activității specifice la criteriile din timpul participării României la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945), realizarea evidenței unităților de profil și a medicilor din Muscel în prima etapă postbelică (1945-1947), organizarea acțiunilor profilactice. Articole de specialitate, interviuri, reuniuni științifice naționale. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GEORGESCU, Dumitru V. (Giurgiuveni, Golești, Vâlcea, 13 octombrie 1911 - Șuici, Argeș, 24 martie 2001). Preot,

publicist. Seminarul *Sfântul Nicolae*, Râmnicu Vâlcea (1932), Facultatea de Teologie, București (1937). Preot, Parohia Șuici (*Peste râu*), Argeș (1933-1987). Cercetări, istoricul unor lăcașuri de cult din Cepari, Șuici, Vătășești; istoricul Schitului Văleni, Argeș. Volum important: **Cartea despre Șuici** (1997, în colaborare). Studii, articole, comentarii, apărute în publicațiile: **Păstorul Ortodox**, **Glasul Bisericii**. Recunoașteri publice antume și postume. (S.P.).

GEORGESCU, Ecaterina (Secolul XX). Actriță de teatru. Conservatorul din București. Actriță: Teatrul Național din Iași (1929-1933); companii teatrale din Capitală (1933-1949); Teatrul de Stat / *Alexandru Davila*, Pitești (1949-1967); Teatrul Național *Vasile Alecsandri*, Iași. Roluri de referință: *Veta (O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale); *Maria (Ziua cea mare*, Maria Banuș); *Daria (Nu-i totdeauna praznic*, Alexandr Nicolaevici Ostrovski); *Mama (Platon Krecet*, Alexandru Korneiciuc); *Doamna Clara (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila). Aprecieri publice. (I.F.).

GEORGESCU, Filip (n. Călinești, Muscel, 14 noiembrie 1946). Inginer silvic, manager, parlamentar. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1969), Facultatea de Silvicultură, Brașov (1973). Activitate specializată în Argeș: Ocolul Silvic, Costești (1973-1975), șef ocol (1987-1990); inspector principal, Inspectoratul Silvic (1975-1985); director general, Direcția Silvică (1990-1997); șef ocol, Ocolul Silvic, Pitești (1998-2000). Responsabilități naționale: inspector, Ministerul Silviculturii (1985-1987); director general, *Romsilva* (1997-1998). *Deputat de Argeș*, reprezentând: Frontul Salvării Naționale (1990-1992); Partidul Democrației Sociale din România (2000-2004); Partidul Social-Democrat (2004-2008). Lider, Organizația Argeș (1994-2005). Exprimări *media*, articole, interviuri, dezbateri pe teme civice, economice, administrative. Preocupări privind redimensionarea activității silvice și a vieții politice argeșene în ultimele decenii. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Florea R. (n. Săpata, Argeș, 11 septembrie 1928). Inginer horticol, funcționar de stat, manager. Liceul de Industrii Horticole/Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic *Kuban*, Krasnodar, Federația Rusă (1955). Activitate specializată: director, Gospodăria Agricolă de Stat, Movila Vulpi, Prahova (1955-1962); șef, Secția de Horticultură; prim-vicepreședinte, Consiliul Agricol Regional, Ploiești, Prahova (1962-1966); director tehnic, Direcția Generală a Horticulturii, Consiliul Superior al Agriculturii, București (1966-1971); inginer principal I, director adjunct, Centrala Viei și Vinului, București (1971-1989). Coordonator, elaborarea programelor și normativelor pentru dezvoltarea și modernizarea viticulturii în România: delimitarea arealelor și a direcțiilor de producție; diferențierea ecologică a sistemelor de cultură a viței-de-vie. Numeroase studii, instrucțiuni, reuniuni tehnico-științifice. Membru, prestigioase foruri profesionale în domeniu. Valoroase recunoașteri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Florian I. (Poiana Lacului, Argeș, 19 noiembrie 1924 - București, 15 mai 1997). Istoric, editor, manager. Seminarul Teologic, Buzău (1945), facultățile de Teologie (1948), Istorie (1951), Muzică (1951), București. Doctorat, *istorie*, București (1968). Profesor: Școala Nr.1 de Construcții (1950-1953); Școala Medie Tehnică de Instalații (1953-1955), București. Director-adjunct (1957-1959), director (1959-1971), Muzeul de Istorie și Artă al Municipiului București; director (1971-1984), Muzeul Național de Istorie a României. Colaborări didactice universitare: Academia Militară (1953-1957); Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* (1955~1971); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (1970-1977), București. Volume importante (în colaborare): *Documente privind istoria orașului București* (1960); *Locuri și case din București legate de lupta Partidului Comunist Român* (1960,1961); *Monumente din București* (1966); *Istoria României. Crestomația, I, II* (1982); *Făurători ai unității și independenței naționale* (1983). Redactor-responsabil, revistele: *Muzeul Național, I-VI* (1974~1982); *Cercetări*

arheologice, I-VI (1975~1983); *Cercetări numismatice, I-V* (1978~1983), editate de Muzeul Național De Istorie a României. Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni pe teme de interes general. Contribuții valoroase la dezvoltarea muzeografiei românești contemporane. Membru, numeroase foruri științifice naționale și internaționale, premii de excelență, alte aprecieri publice antume sau postume. (S.I.C.).

GEORGESCU, Gheorghe (Secolul XIX). Mic întreprinzător, militant politic. Participant direct la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor anului 1848 din Pitești, Argeș. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, dezavuarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica Rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului (6 septembrie 1848). Arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848-26 februarie 1849). Unionist (1857-1859). Activități favorabile evoluției societății autohtone spre modernitate. Aprecieri publice. (R.R.).

GEORGESCU, Gheorghe I. (n. Poiana Lacului, Argeș, 10 iunie 1932). Inginer zootehnist, cercetător științific gradul I, profesor universitar, manager. Frate cu **Florian G.** (v.) și **Ștefan G.** (v.). Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București Facultatea de Zootehnie, București (1955), Facultatea Tehnico-Economică, București (1961). Doctorat, *științe agricole*, Cluj-Napoca (1968). Activitate didactică: Facultatea de Zootehnie și Medicină Veterinară, București (1955-1972); Universitate Națională, Zair (1972-1974); Universitatea Bioterra, București (1996- 2000, decan, prorector). Șef laborator, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine, Balotești, Ilfov (1992-1996); director, Stațiunea Didactică-Experimentală, Belciugatele, Ilfov (1997-2000). Volume importante (coordonator, autor): *Tratat de creșterea bovinelor, I, II, III, IV* (1988~1994); *Zootehnia României, III* (1973), *IV* (1974); *Tratat de producerea și procesarea*

cărnii (2000); *Tratat de producerea și procesarea laptelui, I, II, III, IV* (2002~2007). Numeroase studii și cercetări, dicționare, preocupări redacționale, reuniuni tematice naționale și internaționale, premii. Conducător de doctorat. Membru titular, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, doctor *Honoris-causa*, Universitatea Bioterra, București. Numeroase premii. Membru, prestigioase organizații și foruri profesionale în domeniu. naționale, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Ghica M. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

GEORGESCU, Haralamb / Bubi (Pitești, Argeș, 22 februarie 1908 - Los Angeles, Statele Unite ale Americii, 22 noiembrie 1977). Arhitect, antreprenor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1926), Școala Superioară de Arhitectură, București (1932). Adept al funcționalismului. *Stabilit în Statele Unite ale Americii* (1947). Arhitect, firme private și instituții de proiectare din Capitală (1932-1947). Edificii reprezentative: **Hotelurile Aro, Aro SPORT**, Brașov; **Restaurantul Pescăruș**, Herăstrău, București (anterior 1947, în colaborare), **Catedrala Românească Sfânta Maria**, Cleveland, **Catedrala Românească Sfântul Gheorghe**, Detroit, numeroase imobile particulare, Los Angeles, San Francisco, Statele Unite ale Americii, Melbourne, Australia (1947 ~ 1977). Preocupări didactice, Academia de Arhitectură, București (1941-1947), Universitatea *Lincoln*, Nebraska (1947-1951). Fondator, Agenția *Bubi Georgescu*, Los Angeles (1951). Contribuții la consolidarea arhitecturii tradiționale în etapa interbelică, promovarea stilului românesc peste Oceanul Atlantic, sporirea prestigiului internațional autohton în domeniu. (A.M.).

GEORGESCU, Ioan Șt. (Bogați, Muscel, 15 martie 1889 - Capul Midia,

Constanța, 4 februarie 1953). Învățător, proprietar funciar, militant politic. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1908). Activitate didactică, Școala Bogați, Muscel/Argeș (1908-1952). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945). Arestat, torturat, judecat, condamnat, întemnițat, Lagărul de muncă forțată Capul Midia. Decedat în detenție. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GEORGESCU, Ioan V. (Câmpulung, Muscel, 15 iunie 1898 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Studii militare în România. Activitate specifică, subunități din: Regimentul 70 Infanterie (1916-1934); Regimentul 30 Dorobanți Muscel (1934-1944), comandant de regiment. Combatant: Primul Război Mondial, sublocotenent (1916), locotenent (1917); Al Doilea Război Mondial, colonel (1942). Comandant, Cercul de Recrutare al Județului Muscel. General de brigadă (1946). Ordine și medalii românești sau străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GEORGESCU, Ion C. (Cepari, Argeș, 28 mai 1951). Jurist. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1974), Facultatea de Drept, București (1980). Consilier, Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție Argeș, Pitești (1975-1983). Judecător (1983-1993), președinte (1993-1999), Judecătoria Curtea de Argeș; profesie liberală, Birou Notarial, Pitești (1999 ~). Inițiative privind edificarea și dotarea sediului Judecătoriei Curtea de Argeș (1995-1997). Studii privind dreptul civil și regimul juridic al funcțiilor civile. Organizarea și adaptarea la cerințele europene a prestațiilor notariale, creșterea calității și a operativității serviciilor în domeniu. Aprecieri comunitare. (I.T.B.).

GEORGESCU, Ion V. (Bascov, Argeș, 13 ianuarie 1909 - București, 21 noiembrie 1976). Teolog, traducător. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1928), facultățile de Teologie și Litere, București (1932). Stagii: Atena, Paris. Doctorat, *teologie*, București (1938). Preparator, asistent, Catedra *Exegeza Vechiului Testament*,

Facultatea de Teologie, București. Specialist, limba ebraică, istoria culturii vechiului Orient. Diacon. Deținut, închisoarea Lubianka, Moscova. Condamnat la muncă silnică. Întemnițat, Gherla, Cluj, lagăre din Dobrogea. Eliberat 1962. Preocupări redacționale (1963-1976). Volume importante: *Actualitatea profesilor* (1934), *Demonologia Vechiului Testament*. *Azazel* (1934). Traduceri din limbile rusă, franceză, greacă. Numeroase studii, recenzii, comentarii în reviste de specialitate. Aprecieri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Luminița Ionela (n. Pitești, Argeș 5 iulie 1965). Profesor universitar, medic. Liceul Industrial nr. 4, Pitești (1983), Facultatea de Medicină, Institutul de Medicină și Farmacie Târgu Mureș (1990), cursuri postuniversitare și specializări, informatică (1992), Planning familial (1995), Medicină sportivă (1994-1997, 1998). Doctorat, *medicină*, Clinica Universitară de ORL, Târgu Mureș (2001). Cadru didactic, Universitatea din Pitești (1994~), Secretar Științific, Facultatea de Educație Fizică și Sport (2000-2004), prodecan (2004~). Conducător de doctorat (2007 ~). Volume importante: *Actualități în medicina sportivă* (2002), *Teste grilă: (Anatomie și fiziologie) pentru examenul de admitere la specializările Educație Fizică și Sport și Kinetoterapie* (2004, în colaborare). Studii de medicină sportivă publicate în reviste de specialitate din Europa și Statele Unite ale Americii. Premiul Congresului Preolimpic de Medicină sportivă, Australia (2000). Secretar, Academia Olimpică Română, Filiala Argeș (2001). Contribuții la modernizarea procedeeelor și tehnicilor de medicină sportivă pentru obținerea de performanțe la Liceul sportiv Pitești (1997), Clubul *Dacia*, volei fete, Pitești (1998), Centrul Olimpic de Judo, Pitești (1998-2000), Clubul Sportiv Universitar Pitești (1999-2002), înființarea și autorizarea secției *Kinetoterapie* la Universitatea din Pitești. (M.C.S.).

GEORGESCU, Marian I. (Pitești, Argeș, 12 august 1911 – Pitești, Argeș, 22 mai 1993). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C.*

Brătianu, Pitești (1930), Facultatea de Litere, București (1937), Seminarul Pedagogic Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1937). Activitate didactică: Gimnaziul Industrial *Vasile Poapă*, Valea Bonlui, *Prahova* (1937-1938); Liceul Comercial Turnu Măgurele, Teleorman (1938-1939); Liceul Comercial, Pitești (1939-1943); Școala Profesională *Metal-Lemn*, Pitești (1944-1954); Școala Nr. 5, Pitești (1954-1957); Școala Medie Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1957-1962); Școala Medie Nr. 1 *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1962-1968). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1943-1944). Volum important (postume): *Poezii* (1994). Colaborări: ziare și reviste din Pitești, cronici cu conținut literar, istoric, artistic, muzical, cinematografic. Secretar general, Consiliul Director, Asociația Națională a Veranilor de Război, Filiala Argeș (1990-1993), alte aprecieri publice antume și postume. (P.P.).

GEORGESCU, Marin M. (n. Pitești, Argeș, 13 februarie 1954). Medic militar, *chirurgie*, colonel, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1973), Institutul *Carol Davila*, București (1979). Medic: Spitalul Militar, Pitești (1979-1982); Regimentul de Parașutiști, Caracal, Olt (1982-1983). Rezident, *chirurgie*, spitalele Universitar de Urgență și Militar Central, București (1983-1986). Medic primar, spitalele militare: Craiova, Dolj (1986-1988); Pitești (1988-1992; șef secție, colonel, 1992-2007). Cabinet privat (2007~). Preocupări constante pentru folosirea procedeeelor moderne de investigație și a tehnicilor chirurgicale, asigurarea stării de sănătate a militarilor din Garnizoana Pitești, extinderea colaborării naționale și internaționale în domeniu. Reuniuni științifice, studii, articole, interviuri. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GEORGESCU, Mihail Petre (n. Pitești, Argeș, 28 mai 1944). Inginer chimist, manager, parlamentar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1962), Institutul de Petrol și Gaze, București (1967). Inginer, Combinatul Petrochimic Pitești, tehnolog, șef atelier (1967-1976), director general adjunct (1976-1984), director general (1984-1986); Centrala

Industrială de Rafinării și Petrochimie, Pitești, director general adjunct (1985), director general (1986); Combinatul Petrochimic, Midia, director general adjunct (1986-1990), SC *Arpechim* SA, Pitești, inginer principal (1990-1991), director uzină (1991-1993), director general (1993-1997); Compania Română de Petrol, București, director general (1996-1997); Societatea Națională *Petrom* SA, Sucursala *Arpechim*, Pitești, director general (1997-1998; 2001-2003), director tehnic (1998-2001); director investiții, departamentul prelucrare țiței și gaze (2003-2006). Consilier județean (1996, 2000-2004), deputat de Argeș (1996-1997), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România, respectiv, Partidul Social-Democrat. Studii, comunicări, articole publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, inovator, inventator. Președinte, Societatea Română de Chimie, Filiala Argeș. Adept al dezvoltării și al privatizării petrochimiei românești contemporane. (I.P.).

GEORGESCU, Mircea G. (n. Cetatea Albă/Bolgrad, Ucraina, 6 septembrie 1942). Inginer constructor, manager, antreprenor, funcționar public. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1960). Facultatea de Hidrotehnică, București (1966). Inginer, șef lot, șef șantier, Trustul de Construcții Argeș (1966-1990). Director fondator, acționar, SC *Nordco* SA Pitești (1990~). Consilier, vicepreședinte al Consiliului Județean Argeș (2000-2004). Coordonarea realizării unor ample programe de investiții în Argeș - Muscel, cartiere de locuințe, instituții de stat, unități comerciale și agricole, Sala Sporturilor, Pitești, lucrări de restaurare, Ctitoria Voievodală a Basarabilor, Curtea de Argeș. Membru, Consiliul de Conducere, Asociația Română a Antreprenorilor din Construcții, vicepreședinte, Clubul de Fotbal Argeș, Pitești. Contribuții importante la redimensionarea contemporană a acestui areal. (M.C.M.).

GEORGESCU, Miron (n. Brăduleț, Argeș 6 iunie 1931). Inginer mecanic, publicist. Liceul din Arad (1949), Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic, București (1954). Activitate productivă, unități industriale din

țară. Volume importante: *Poezii* (1972); *Sunetul odihnei* (1975). Colaborator, revista *Luceafărul* (București). Aprecieri critice favorabile. (M.S.).

GEORGESCU, Nicolae (n. Curtea de Argeș, 9 decembrie 1933). Artist plastic, *sculptură*, profesor gradul I, *desen*. Școala Medie de Arte Plastice, București (1951), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, Clasa *Boris Caragea* (1970). Stagii de specializare: Cehoslovacia și Ungaria (1972-1974), Germania (1985). Pictor scenograf, Teatrul de Estradă Deva, Hunedoara (1956-1963). Activitate didactică: Școala de Muzică și Arte Plastice, Deva (1956-1963), Liceul de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești (1973-1980; 1990-2000), Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1980-1987), Colegiul Național *Ion C. Brătianu* (2000-2005). Expoziții personale sau de grup: București (1968 ~ 1992), Constanța (1976), Curtea de Argeș (1990), Deva (1966), Pitești (1971, 1974, 1976, 1981), Liublin, Polonia (1990), Londra, Marea Britanie (1991), Skopje, Macedonia (1988), Berlin, Germania (1984, 1985). Artă monumentală și de for public: busturi pentru *Ion Antonescu* (v.), *Constantin Cristescu* (v.), *Nicolae I. Apostolescu* (v.), *Ion Barbu/Dan Barbilian* (v.), *Nicolae Bălcescu*, *Ion C. Brătianu* (v.), *Valeriu Florin Dobrinescu* (v.), *Dinu Lipatti* (v.), *Mihai Eminescu*, *Mihai Viteazul*, *Alexandru Odobescu*, *Ion Pillat* (v.), *Tudor Vladimirescu*. Compoziții alegorice *Marea, Ostaș în luptă*. Lucrări în colecții particulare și de stat: Argentina, Austria, Elveția, Franța, Germania, Grecia, Italia, Mexic, Olanda, România, Spania, Suedia. Studii, articole, interviuri, reuniuni interne și internaționale. Membru fondator, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1974); fondator, Filiala Pitești (1975), alte importante colaborări și aprecieri publice. (S.N.).

GEORGESCU, Nicolae C.Gh. (Stroești, Mușătești, Argeș, 13 martie 1910 – București 25 iulie 1989). Actor, manager. Studii libere, companii teatrale din Capitală. Actor, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1949-1967), director (1 noiembrie 1952 – 1 aprilie 1954). Contribuții la amenajarea postbelică a Teatrului de Stat din Pitești și la construirea Grădinii de vară. Roluri de referință : dr. *Teofil (Oamenii de*

azi, Lucia Demetrius); *Nesceastlivțev (Pădurea*, Aleksandr Nicolaevici Ostrovski); *Dan Pleșa (Citadela sfărâmată*, Horia Lovinescu); *Miller (Intrigă și iubire*, Friedrich Schiller); *Nicodim (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila). Colaborări cu teatre din București. Diverse recunoașteri publice. (I.F.).

GEORGESCU, Nicolae Gh. (Câmpulung, Muscel, 19 februarie 1872 - ?). Medic militar, *chirurgie*, ofițer de carieră, *stat major*, general. Studii de specialitate în România. Activitate specifică: șef, Depozitul Chirurgical Central, București; medic șef, Spitalul Corpului 3 Armată; medic șef, Divizia 1 Cavalerie. Combatant: *Campania balcanică* din 1913 (maior); Primul Război Mondial, locotenent colonel (1916), colonel (1918). General în rezervă (1931). Ordine și medalii militare românești, alte aprecieri publice. (C.C.).

GEORGESCU, Petre S. (n. Câmpulung, Argeș, 8 octombrie 1933). Inginer constructor, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1956*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1951), Institutul Politehnic, București, Facultatea Construcții Feroviare (1956). Inginer, Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton, Pitești, Secția Prefabricate (1956-1964); inginer principal tehnolog, șef secție, Secția de Poduri Metalice (1964-1969), inginer șef (1969-1973). Tehnologii și coordonare prefabricate de beton armat și beton precomprimat, traverse de beton precomprimat de cale ferată și grinzi de poduri pentru calea ferată și șosea, tehnologii de poduri metalice nituite și sudate pentru cale ferată și șosea. Președinte, membru, apreciate societăți profesionale. Activitate didactică, Liceul Industrial Căi Ferate, Pitești. Șef atelier proiectare, Centrala de Construcții Căi Ferate, București (1973-1996). Numeroase inovații: modernizări tehnologice, utilaje tehnologice pentru betonarea elementelor prefabricate, prelucrarea elementelor pentru construcții metalice. Adaptare proiecte: vagonul cu douăzeci de osii, capacitate de încărcare de trei sute de tone pentru transportarea marilor transformatoare de putere, frânele de cale pentru

traje. Studii, articole de specialitate în reviste de profil. Distincția *Medalia Muncii*. Diverse recunoașteri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Pimen / Petru (Provița de Sus, Prahova, 24 octombrie 1853 – București, 12 noiembrie 1934). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, publicist. *Activitate eclesiastică în Argeș (1895-1902)*, colaborări ulterioare. Seminarul *Central*, București (1876), Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1884). Doctorat, *teologie* (1885). Diacon, Catedrala Mitropolitană, București (1877-1880), tuns în monahism (1885). Preocupări didactice, *dogmatică și simbolistică*, Facultatea de Teologie, București. Hirotonit arhiereu locotenent al Eparhiei Argeșului, cu titlul *Piteșteanul* (1895-1902). Episcop, Episcopia Dunării de Jos (1902), Mitropolit al Moldovei (1909). Spitale în mănăstiri și colecte publice pe timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Volume importante: *Jurământul și cuvinte ostășești* (1914); *Din vremea Marelui Război* (1919); *Amintiri din Marele Război* (1923). Susținător al luptei pentru unitatea tuturor provinciilor tradiționale autohtone. Membru de onoare al Academiei Române (1918), alte valoroase aprecieri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Ștefan I. (n. Poiana Lacului, Argeș, 26 martie 1928). Profesor universitar, *filosofie*, manager. Frate cu **Florian G.** (v.). Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1947); Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1947). Facultatea de Psihologie, București (1951). Doctorat, *filosofie*, București (1963). Stagiul de specializare, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1966). Activitate didactică permanentă: Liceul Pedagogic de Băieți, Câmpulung, Argeș (1951-1954); Facultatea de Filosofie, București (1954-1998), profesor universitar (1969), conducător de doctorat (1969-1998), decan (1972-1976). Profesor, Universitatea din București (1965-1969), director, Institutul de Filosofie, București (1973-1976). Asociat, Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1998-2008). Volume importante: *Pozitivismul logic și teoria adevărului* (1964); *Episteneologie* (1978); *Teoria cunoașterii*

științifice (1982, în colaborare); *Filosofia științei* (1992); *Filosofia Dreptului* (1998, 2001). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale în domeniu. Premiul *Simion Bărnuțiu* al Academiei Române (1982), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

GEORGESCU, Valerie F. (n. Slătioarele, Băbana, 24 iunie 1934). Economist, funcționar public. Școala Medie Tehnică Mecanică, Pitești (1954), Facultatea de Economie Generală, București (1969). Tehnician, Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași, Argeș (1955-1962), consultant, Universitatea Politică, Pitești (1962-1969). Vicepreședinte, Consiliul Popular Curtea de Argeș (1969-1989), activitate pentru edificarea Cinematografului *Unirea* (1974-1975) amenajarea ștrandului și stadionului (1985-1989); sistematizarea zonei centrale a orașului (1986-1987); colectarea bronzului, material prohibit (1986-1989), pentru turnarea statuii *Basarab I Întemeietorul* (v.). Președinte, Comisia Economică a orașului Curtea de Argeș, alte aprecieri publice. (M.B.).

GEORGESCU, Virgiliu D. (n. Bolgrad, Ismail, Basarabia, 29 februarie 1928). Medic, interne, manager. *Stabilit la Pitești din 1930*. Frate cu **Eugenia Andrei** (v.). Liceul militar *Dimitrie A. Sturdza*, Craiova (1947), Universitatea din Cluj (1953). Medic: Circumscripția Govâjdia, Hunedoara (1953-1954); Spitalul Feroviar Simeria, Hunedoara (1954-1959; specialist, 1959-1964); Spitalul Racovița, Mioveni, Argeș (1964- 1966, director). Medic primar, șef secție, Interne II, Spitalul Județean Argeș (1966- 1994); director adjunct, Direcția Sanitară Argeș (1975- 1989); Instituții medicale private (1989~). Activitate constantă pentru introducerea noilor tehnici de investigație și tratament, pentru pregătirea stagiariilor, pentru extinderea colaborării interne și internaționale. Studii, articole, interviuri. Membru marcant, Uniunea Societăților de Științe Medicale din România, Filiala Argeș, alte importante aprecieri comunitare. (C.C.).

GEREA, Andrei Dominic (n. București, 8 septembrie 1968). Economist,

manager, parlamentar. *Activitate în Argeș începând din 1992*. Academia de Studii Economice, București (1997). Stagiu în Elveția (2001). Specialist, firme din Capitală: *Automatica SA* (1987-1990); *Felix Computers SA* (1990-1992); *Van Soestbergen SRL*, director comercial (1991-1992); *SC Industrialexport SA* (1992-1997); manager, relații cu clienții: *Eximbank România* (1997-2002). Director, Sucursala *Banca Țiriac*, Pitești (2002-2004). *Deputat de Argeș* (2004-2008; 2008-2012), reprezentând Partidul Național Liberal, vicepreședinte, Organizația Județeană Argeș (2002 ~). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, inițiative și interpelări legislative, declarații politice, reuniuni tematice naționale și internaționale. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

GHELMECI, Ștefan N. (Mozăceni, Argeș, 1906 - Curtea de Argeș, 24 mai 1949). Învățător, proprietar funciar, militant politic. Școala Normală de Băieți *Alexandru Odobescu*, Pitești (1924). Activitate didactică, instituții de profil din Slobozia, Argeș; ctitor, biserica localității. Revizor școlar. Opozant față de regimul totalitar instaurat în România (1945). Luptător, gruparea armată anticomunistă *Valea Topologului*, Argeș, condusă de Dumitru Apostol (v.), adept al colaborării cu *Haiducii Muscelului*, întâlnire secretă cu Gheorghe Arsenescu (v.), Suslănești, Mioarele, Muscel. Rănit în confruntările cu trupele de securitate, capturat, operat, Spitalul Curtea de Argeș. Refuzarea tratamentului, decedat sub supravegherea forțelor de ordine. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GHELMERGEANU, Mihail (Craiova, Dolj, 25 iunie 1896 – București, 20 octombrie 1982). Jurist, profesor universitar, demnitar, parlamentar. *Proprietăți și reședință la Valea Mare, Ștefănești, Argeș*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1915), Facultatea de Drept, București (1919). Membru marcant: Partidul Național Țărănesc (1926-1938;1940-1945)); Frontul Renașterii Naționale (1938-1940); Frontul Plugarilor (1945-1953). Subsecretar de stat ministerele: Agricultură și Domenii (1932-1933); Finanțe (1933). Titular: Ministerul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor

(1939); Ministerul de Interne (1939-1940). *Deputat de Argeș* (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Președinte: Comisia pentru Aplicarea Armistițiului cu Uniunea Sovietică (1945). Comitetul Român pentru Pace, București. Activitate didactică universitară, București. Contribuții la evoluția economiei și spiritualității autohtone în etapa interbelică. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GHENA, Nicolae (n. Deagurile, Recea, Argeș, 25 octombrie 1928). Inginer horticol, profesor universitar, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Institutul Agronomic, București (1953). Doctorat, *științe agricole*, Federația Rusă (1958). Stagiul în Franța. Specialist, Institutul de Cercetări Agronomice al României (1954-1955). Activitate didactică: Facultatea de Horticultură, București (1959-1972, decan) profesor asociat, Universitatea Hohenheim, Stuttgart, Germania (1979-1982), profesor titular, șeful Departamentului Agricultură, Universitatea de Științe Agronomice, Dschang, Camerun (1982-1994). Volume importante (coordonator, autor): *Pomicultură, I, II* (1967); *Pomicultura specială* (1974); *Pomicultura generală și specială* (1977); *Horticulture tropicale / Horticultura tropicală* (1986); *Cultura specială a pomilor* (2004). Numeroase studii și cercetări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1968-2007). Membru: Societatea Internațională de Științe Horticole; foruri academice italiene, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

GHENEA, Toma E. (Bascov, Argeș, 25 octombrie 1862 – București, 9 decembrie 1921). Ofițer de carieră, *artilerie*, general, publicist, inventator. Facultatea de Matematică București. Stagiul în Franța. Activitate didactică, Școala de Aplicație a Artileriei, București. Funcții specifice: regimentele 8, 2, 6 Artilerie; Regimentul 2 *Cetate*; Școala Specială de Artilerie și Geniu; Arsenalul Armatei, București,

comandant, Regimentul 13 Artilerie. Succesiv: sublocotenent (1883) ~ colonel (1908). Combatant, Primul Război Mondial, *Frontul din Moldova*, general de brigadă (1917). Membru activ, Comitetul Tehnic al Artileriei, preocupări în domeniul *opticii*; inventator, dispozitiv de ochire pentru tunuri. Colaborator, revista *România Militară*, București. General de divizie (1918). Ordine militare autohtone și germane, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GHEORGHE, Cristache C. (n. Mihăești, Muscel, 11 octombrie 1928). Istoric militar, numismat, publicist. Liceul Industrial *Polizu*, București (1947), Școala de Ofițeri, Brașov (1953), Liceul Teoretic *Loga*, Timișoara (1959), Academia Militară, București (1965), Facultatea de Istorie, București (1971). Doctorat, *istorie*, București (1977). Activitate de cercetare: structuri militare din România. Volume importante (în colaborare): *Bibliografie numismatică românească* (1984); *Revoluția română din 1848 reflectată în documente de metal* (1988); *Județul Argeș. Mileniul III. Anul I. Mică enciclopedie* (2001); *Românii în războiul pentru neatârnare (1877-1878). O cronică inedită a vitejiei românești* (2002); *Români în Europa și în lume. Mărturii pentru eternitate* (2002). Studii, articole, analize publicate în reviste specializate. Comunicări, importante reuniuni științifice naționale din segmente militare sau civile. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

GHEORGHE, Gheorghe I. (n. Siliștea, Căteasca, Argeș 14 septembrie 1946). Inginer, cercetător științific principal gradul I, publicist, manager. Școala Medie nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1965). Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat, *științe tehnice*, Timișoara (1997). Activitate permanentă, Centrul de Cercetare și Proiectare pentru Aparatură Științifică / Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Mecanică Fină / Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecatronică și Tehnica Măsurării, București (1970~), director general (2006~). Colaborări didactice universitare (2008~), facultăți de profil din București, Timișoara

(Timiș), Târgoviște (Dâmbovița). Volume importante: *Ingineria instrumentației, I* (1999); *II* (2000); *III* (2000); *Tehnica măsurării, I* (2001); *II* (2001); *Managementul și marketingul cercetării și dezvoltării* (2001); *Mecatronica. Fundamente, aplicații, tendințe* (2002). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni internaționale în domeniu (Austria, Germania, Italia, Suedia). Granturi, brevete, diplome de excelență. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHE, Ioan F. (n. Siliștea Gumești, Teleorman, 19 septembrie 1933). Inginer, *drumuri și poduri. Stabilizat în Argeș din 1958*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952). Institutul de Construcții, București, (1958). Stagii: București, România (1972), Italia, (1975). Inginer, Secția de Drumuri și Poduri, regiunea Argeș (1958-1965, șef lot, șef șantier, șef grup de șantiere). Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Direcția Generală a Drumurilor (1965-1995, șef, secția Pitești), coordonator lucrări firme străine (1995-2000). Primar Siliștea Gumești, Teleorman (2000-2004). Comentarii, articole, studii, interviuri, publicate în diverse reviste, delegații oficiale în state ale Uniunii Europene. Colaborări fructuoase cu instituții de cultură. Inițiator: *Monumentul Drumurilor*, Schitu Golești, Argeș; Expoziția permanentă de istorie în domeniu, Pitești. Contribuții importante la executarea Autostrăzii Pitești-București și a Drumului Național Transfăgărășan, modernizarea căii rutiere Câmpulung-Curtea de Argeș, reabilitarea Mausoleului Mateiaș. (G.P.).

GHEORGHE, Ioan S. (Pitești, Argeș, 6 februarie 1893 - ?). Ofițer de carieră, *geniu*, general, publicist, diplomat. Școala Superioară de Război, București. Combatant, Primul Război Mondial. Activitate de Stat major, comandant de regiment. Atașat militar în Turcia și Germania. Ministru al României la Berlin (1940-1944). Scrieri cu tematică militară, colaborări de presă, interviuri. General de brigadă. Numeroase ordine și medalii autohtone sau străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GHEORGHE, Ion C. (Godeni,

Muscel, 14 iunie 1886 – ?, 8 februarie 1962). Proprietar funciar, militant politic. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc (1938-1947). Opozant față de regimul totalitar instaurat în România (1945), susținător al mișcării de rezistență armată anticomunistă. Arestat pentru tănuirea partizanilor, torturat, judecat, condamnat, Tribunalul Militar, București, 15 ani muncă silnică (5 iunie 1958). Detenție în mai multe penitenciare din țară, decedat 8 februarie (1962). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GHEORGHE, Marius Mihail I. (n. Bărăști, Olt, 7 noiembrie 1958). Instrumentist. *Familia originară din comuna Vedea, Argeș*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1977). Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1981). Violonist, *Filarmonica Oltenia*, Craiova (1981-1987); *Filarmonica George Enescu*, București (1988-1991); *Orchestra simfonică*, Sevilla, Spania (1991~). Numeroase turnee în state europene și asiatice. Cronici elogioase în presa internă și internațională. Aprecieri publice. (L.P.).

GHEORGHE, Mihai (Vălsănești Mușătești, Argeș, 1901- Pitești, Argeș, 9 august 1946). Jurișt, înalt funcționar de stat, militant politic. Facultatea de Drept, București (1924). Avocat, Baroul Capitalei (1924-1946). Membru, Partidul Național Țărănesc, colaborator direct al lui Nicolae Penescu (v.). Împuternicit de Iuliu Maniu, președintele partidului, pentru negocierea condițiilor de armistițiu cu *Aliații* în Spania și Norvegia (1943-1944). Director, Ministerul de Interne, București (1944-1945). Deținut temporar, Penitenciarul Caracal, Olt (1945). Candidat din partea Partidului Național Țărănesc în alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946. Adunare electorală în Pitești, întrunire publică, sala Cinematografului *Aquila* (astăzi, *Modern*), împușcat mortal de un *comando* comunist adus de la Târgoviște, Dâmbovița. Placă memorială, 9 august 1990, fixată pe clădirea Curții de Apel, Pitești, fostul Tribunal Argeș, alte atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

GHEORGHE, Mihai A. (n.

Constanța, 17 noiembrie 1945). Inginer horticol, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1968*. Liceul Teoretic, Galați (1963). Facultatea de Horticultură, București (1868). Doctorat, *științe agricole*, Cluj-Napoca (1998). Stagiul, Statele Unite ale Americii (1979-1980). Activitate specializată în Argeș: inginer șef, Cooperativa Agricolă de Producție, Ștefan cel Mare (1968-1973); șef fermă (1973-1975), director (1975-1979), inginer șef (1980-1982), Întreprinderea de Legume și Fructe Pitești. Director/director general: Întreprinderea pentru Prelucrarea și Industrializarea Legumelor și Fructelor, Topoloveni (1982-1983); Trustul Horticulturii, Pitești (1983-1991); Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară (1991-1993; 2001-2002); SC *Agrovet APT SA* (2001-2002); SC *Vinalcool SA* (2002-2004). Expert: consilier de specialitate, Consiliul Județean Argeș (2004-2010); Asociația de Dezvoltare Intercomunitară *Servsal Argeș* (2010~). Norme tehnice, analize, studii, reuniuni tematice, preocupări privind evoluția economiei rurale în zona Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHEORGHE / MAICAN, Dumitru (n. Suseni, Argeș, 3 februarie 1944). Fotoreporter. Fotograf, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Argeș (1966-1970), Studioul Cinematografic *Buftea*, București (1970-1976), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București (1976-1980), Institutul de Studii și Proiectări pentru Construcții în Străinătate *ROMPROIECT*, București (1980-1986), Biroul de Turism pentru Tineret, București (1986-1990), Studio foto-profesional *Maican Art*, București (1990 ~). Lucrări de referință: *Plaiuri argeșene, Bărăganul Ialomițean, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii din România, Metroul Bucureștean, Confruntări – repere artistice româno-belgiene (1800-1940)* (1999), *Irimescu 100 – împlinirea unui secol de viață a unuia dintre titanii sculpturii românești* (2003). Numeroase expoziții în țară și străinătate și reportaje fotografice: Belgia, China, Egipt, Germania, Grecia, Franța, Insulele Malvine, Italia, Rusia, SUA. (I.E.C.).

GHEORGHE-SORESCU, Alexandru

(Brazi, Pravova, 27 octombrie 1940- Pitești, Argeș, 12 octombrie 1993). Inginer electrotehnician, manager. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie Nr. 5 *Alexandru Ioan Cuza*, Ploiești (1962), Institutul Politehnic, București (1967). Inginer, șef adjunct secție, șef birou/atelier proiectare tehnologică (1969-1980), inginer șef pregătirea fabricației (1980-1990), inginer producție (1990-1992), Întreprinderea de Motoare Electrice/SC *Ana Electronic*, Pitești. Misiuni externe: prezentarea produselor, organizarea de expoziții, contracte pentru export în Danemarca, Egipt, Finlanda, Franța, Italia, Serbia. Testarea și promovarea noutăților tehnice în fabricația micromotoarelor electrice, pregătirea noilor generații de specialiști, reuniuni științifice naționale și internaționale, interviuri. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHE-SORESCU, Cornelia C.

(n. Mătășaru, Dâmbovița, 8 mai 1943). Jurist. Liceul din Găești, Dâmbovița, Facultatea de Drept, Universitatea București. *Stabilită în Argeș din 1966*. Jurisconsult trustul de Construcții Argeș (1966-1972); procuror (1972-1985), judecător, Tribunalul Argeș (1985-1995), președinte 1985-1990, președinte secție penală 1990-1995); judecător Curtea de Apel Pitești (1995-2005 președinte secție penală 1996-2002, președinte 2002-2005). Volume importante: *Jurisprudența Curții de Apel Pitești* (1998-2005), *Viața ca o viață* (2006). Participări științifice naționale și internaționale. Diploma conferită de Președintele României *Meritul Judiciar* (2002). Membru, foruri juridice naționale. (I.Bg.).

GHEORGHESCU, Benedict V.

(Dobrești, Argeș, 14 ianuarie 1924 – București, 9 iunie 1987). Medic, *gastroenterologie*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1942), Facultatea de Medicină, București (1948). Doctorat, *științe medicale*, București (1962), docență (1973). Stagii postdoctorale: Italia (1964-1965), Suedia (1969-1970). Medic, Clinica *Grișița*, București (1948-1974), Spitalul Fundeni (1974-1987), șeful Centrului de Cercetare și al Clinicii de Gastroenterologie; fondator, Laboratorul cu izotopi. Volume

importante: *Diagnosticul cu radioizotopi în clinică* (1964); *Scintigrafie clinică* (1968, în colaborare); *Intestinul subțire* (1975, în colaborare); *Sindromul de malabsorbție* (1982; în colaborare); *Profilaxia și tratamentul ulcerului gastric și duodenal* (1988, postum). Numeroase studii, articole, interviuri. Membru, prestigioase academii și societăți medicale din Europa și Statele Unite ale Americii. Expert al Organizației Națiunilor Unite pentru medicina nucleară în Maroc și Etiopia. Activitate didactică universitară, București, Karlovy-Vari. Valoroase aprecieri publice, eponimie, Școala din Dobrești, Argeș. (C.C.).

GHEORGHESCU, Chesarie / Constantin (n. Oșești, Vaslui, 12 martie 1929). Teolog, arhimandrit. *Activitate ecleziastică în Argeș, 1972-1994*. Seminarul Teologic, Mănăstirea Neamț (1955), Institutul Teologic Universitar, București (1956), Academia duhovnicească Zagorsk – Moscova (1960). Doctorat, *teologie*, București (1980). Activitate didactică, *Studii biblice, Dogmatică*, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1972-1977), director al Seminarului (1975-1977), arhimandrit (1973), exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor (1977 – 1986). Preot, *Catedrala Curtea de Argeș* (1986-1994). Duhovnic, Mănăstirea *Dintr-un lemn*, Vâlcea (1994 ~). Studii, articole în periodice religioase. Aprecieri publice. (S.P.).

GHEORGHESCU, Constantin V. (n. Dobrești, Argeș, 29 martie 1930). Inginer, economist, funcționar de stat, demnitar, publicist. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Institutul Politehnic, București (1954). Doctorat, *științe economice*, București (1983). Frate cu **Benedict Gheorghescu** (v). Inginer, unitate de producție, București (1954–1958), specialist, Ministerul Industriei Ușoare, București (1958-1970, șef serviciu, director tehnic, director general); expert, Consiliul Superior Economic și Social al României (1970-1981). Ministru adjunct, Ministerul Industriei Ușoare (1981-1990), colaborator firme private și asociații patronale, București (1990 ~). Volume importante: *Tehnologii noi în industria de încălziminte, Tehnologia încălzimintei,*

Tehnologia confecțiilor din piele și înlocuitorilor din piele, Utilaje instalații și tehnologii în industria de pielărie, Marketingul din industria ușoară. Numeroase studii, articole, comunicări. Misiuni externe în țări din Europa, Asia, America. Diverse recunoașteri publice. (I.D.P.).

GHEORGHIESCU NICOLAESCU, Paul C. (n. Roman, Neamț, 26 mai 1943). Inginer, hidroenergetician, economist, manager. *Activitate în Argeș (1966-1990)*. Liceul *Roman Vodă*, Roman (1960), Institutul Politehnic, București (1965), Academia de Științe Economice, București (1976). Inginer (1966-1978), inginer șef (1978-1990), Întreprinderea *Centrale Hidroelectrice*, Curtea de Argeș; secretar de stat, Ministerul Mediului (1990-1991); director, *RENEL*, București (2001-2006); director *SC Hidroelectrica SA*, București (2006-2007). Activități specifice pentru exploatarea hidrocentralelor de pe râurile Argeș și Olt; gospodărirea apelor în timpul primului guvern după evenimentele din decembrie 1989; elaborarea strategiei sectorului hidroenergetic în etapa 2005-2025. Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, importante asociații profesionale în domeniul energiei hidroelectrice și marilor baraje, alte aprecieri publice. (N.B.).

GHEORGHIADIS, Ilarion/Ilie (București, 1777 – București, 8 ianuarie 1845). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, poliglot, militant politic. Integrat spiritualității argeșene prin responsabilități ecleziastice și inițiative didactice. Școala *Domnița Bălașa*, București. Ierodiacon, ieromonah, arhimandrit. Stareț, Mănăstirea *Dealul*, Dâmbovița (1808). Episcop al Argeșului (1820-1823; 1828-1845). Sfetnic al lui Tudor Vladimirescu (1821). Predicator, orator de mare talent. Fondator, Seminarul Teologic Curtea de Argeș (1836). Amfitrion, vizita generalului rus Pavel Kiseleff, președinte plenipotențiar al divanurilor / adunărilor Moldovei și Țării Românești (1829-1834), Mănăstirea Curtea de Argeș. Cuvânt rostit la înscăunarea domnului Munteniei, Alexandru Ghica (1834–1842). Patriot luminat. Numeroase atestări documentare. Importante

aprecieri antume și postume. (S.P.).

GHEORGHIU, Alexandru P. (n. Pitești, Argeș, 17 februarie 1928). Profesor universitar, manager. Liceul Comercial, Pitești (1946), Academia de Înalte Studii Economice, București (1950). Doctorat, *economie generală*, București (1963). Activitate didactică permanentă., Academia de Studii Economice, București (1950~). Funcții administrative: decan (), prorector (). Volume importante: *Analiza activității economice a întreprinderilor industriale* (1961, 1967, 1977, în colaborare); *Analiza contabilității întreprinderilor industriale* (1964), *Analiza economico-financiară la nivel microeconomic* (2004). Numeroase studii, articole, *granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1972 ~). Expert *UNESCO* (1968-1972). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior economic românesc în perioada postbelică. (I.I.V.).

GHEORGHIU, Constantin E. (n. București, 6 iunie 1948). Cercetător științific, *fizică nucleară*, manager, publicist. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1966), Universitatea din București (1971). Doctorat, *fizică nucleară*, București (1987). Stagii de specializare: Franța (1973), Argentina (1981), Statele Unite ale Americii (1993). Activitate permanentă, Institutul de Reactori Nucleari Energetici / Institutul de Cercetări Nucleare, Mioveni, Argeș: cercetător (1974-1987; 1990-1992; 2006~); director adjunct științific (1987-1990; 1992-2006). Valoroase studii și rapoarte de autor sau prin colaborare, publicate în reviste de strictă specialitate din Austria, România, Slovenia. Coordonator, programe tematice de cercetare-dezvoltare. Participare la elaborarea Planului Național Nuclear și a prognozelor cooperării internaționale specifice. Misiuni oficiale externe: Agenția Internațională de Energie Atomică, Viena (anual); Comisia bilaterală de cooperare România-Statele Unite ale Americii (2002); Comitetul Internațional de Coordonare al Agenției, întrunit în Ungaria, Slovacia, Austria, Franța, Bulgaria (2004~). Experimentări, Centrala Nucleară-Electrica de la Cernavodă, Constanța. Membru, importante

asociații profesionale în domeniul fizicii nucleare, alte aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHIU, Dimitrie (Golești, Ștefănești, Muscel 15 iunie 1899 - Aiud, Alba, 15 septembrie 1949). Economist, proprietar rural și urban, militant politic. Studii liceale în Câmpulung, Muscel, universitare la București. Activitate profesională permanentă, instituții financiare și bancare din Capitală. Director, *Credintul Minier*, București (1940~1948). Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945), legături cu *diaspora* occidentală. Arestat (2 noiembrie 1948), torturat, judecat, condamnat, 20 de ani muncă silnică, penitenciarele Jilava, Ilfov și Aiud, Alba. Decedat în timpul detenției. Importante atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

GHEORGHIU, Eliza H. / **AIDANIAN, Eliza H.** (Ruse, Bulgaria, 14 noiembrie 1919 – Pitești, 8 iulie 1990). Dirijor, profesor, acompaniator. *Stabilită în Pitești din 1948*. Colaborator extern, Teatrul Muncitoresc, Pitești (1948). Profesor, Colegiul *Notre-Dame de Sion*, Ruse, Bulgaria. Dirijor, Școala Populară de Artă Pitești. Membru fondator al Liceului de Muzică, Pitești, Argeș (1957). Importante contribuții la evoluția artei dirijorale și a fenomenului cultural național. (L.P.).

GHEORGHIU, Gheorghe N. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mușătești, plasa Argeș, expropriate prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

GHEORGHIU, Ioan (Văleni-Podgoria, Călinești, Muscel, 29 decembrie 1878-?). Jurist, publicist. Liceul *Ioan C. Brătianu*, Pitești (1898), Facultatea de Drept, București (1905). Inspector comunal, județul Muscel (1905-1906). Avocat, Baroul Argeș (1906~). Adept al **doctrinei** liberale. Activitate permanentă la Curtea de Argeș. Volum important: *Data în dreptul roman și român*. Oratorie.

Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Argeș-Muscel. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (**I.F.B.**).

GHEORGHIU, Nae N. (Sfârșitul secolului al XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mușătești, plasa Argeș, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (**I.L.Ș.**).

GHEORGHIU, Nicolae (Secolul XX). Înalt funcționar public, militant politic. Primar al orașului Curtea de Argeș (1929-1933) 23 august 1944 - 28 ianuarie 1945. Apropiat conceptelor promovate de Armand Călinescu (v.) și Florian Ștefănescu-Goagă (v.). Contribuții directe la: edificarea halei comerciale (1929); adoptarea noului regulament pentru urbanizarea localității (1933); înființarea Universității Populare (mai 1933); dezvelirea, în octombrie 1933, a bustului de bronz, Constantin Dobrescu-Argeș (v.); transferarea Fabricii de Cherestea Arif în administrație publică, sub denumirea Casa Autonomă a Pădurilor Statului/CAPS (1933); gestionarea gospodăririi orașului în primele luni după evenimentele de la 23 august 1944; pregătirea plecării unităților militare din Curtea de Argeș pe Frontul de Vest. Colaborări naționale. Importante aprecieri publice. (**N.M.**).

GHEORGHIU, Nicolae N. (Câmpulung Muscel, 4 septembrie 1968 - București, 1959). Medic, *obstetrică-ginecologie*, profesor universitar, cercetător, manager, publicist. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1892), Facultatea de Medicină, Paris (1896-1900). Medic, Clinica de Obstetrică - Ginecologie, București (1900-1913), profesor universitar, Facultatea de Medicină, București (1913-1937). Fondator; secția de chirurgie în domeniu; serviciul de puericultură; laboratorul clinic prenatal; revista *Obstetrică - Ginecologie și Puericultură* (1920); Societatea de binefacere *Prietenii Institutului Maternitatea* din capitală (1924); legislația gravidiei și a lehzuziei. Director: Institutul Clinico-Obstetrical, Școala de Moașe, București. Președinte: Asociația

Generală a Medicilor din România, Uniunea Medicală Balcanică, alte societăți profesionale. Membru, Academia de Științe Medicale din România, volum omagial (1937), alte importante aprecieri publice naționale și internaționale. (**C.C.**).

GHERĂSOIU, Dumitru (n. Odobești, Dâmbovița, 4 februarie 1933). Inginer constructor, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1951), Facultatea de Construcții București (1957). Stagii documentare: Franța, Italia. Șef lot, șef serviciu, șef șantier, șef grup șantiere, Trustul de Construcții Argeș (1957-1974). Lucrări reprezentative: locuințe, Pitești-Centru (1960-1961; 1971-1973); cartierele *Vișoi I*, Câmpulung (1967-1970), *Războieni II-III*, Pitești (1970-1974). Edificii distincte: Hotelul *Muscelul* și Casa de Cultură a Sindicatelor Câmpulung (1967-1969). Hotelul *Posada*, Curtea de Argeș (1968-1969); Magazinul *Trivale* (1971-1973), Sala Sporturilor (1972-1973), reamenajare, Teatrul *Alexadru Davila*, Pitești (1972-1973). Activitate didactică, discipline tehnice (1974-1995), director (1974-1982; 1990-1995), Grupul Școlar Construcții Nr. 2 Pitești, colaborator Școala de maiștri (1995~). Extinderea spațiilor de învățământ, dotarea atelierelor și laboratoarelor, înființarea cabinetelor de specialitate. Participare frecventă la importante demersuri metodice inițiate de Casa Corpului Didactic Pitești. Inspectoratul Școlar Argeș, Ministerul Educației. Reuniuni științifice, interviuri, colaborări externe. Intensă activitate civică. Membru, asociații profesionale în domeniu. Diverse aprecieri comunitare. (**P.P.**).

GHERGHEL, Alexandru (Pitești, Argeș, 27 aprilie 1879 - Constanța, Dobrogea, 20 decembrie 1951). Jurist, manager, publicist. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1897), Facultatea de Drept, București (1902). Avocat. Decan, Baroul Constanța. Articole, comentarii, interviuri: drept penal și civil. Preocupări literare. Volume importante: *Cântece de amurg* (1906); *Insula uitării* (1924); *Raze și umbre* (1933); *Solitare* (1935); *Dobrogea în viața românească* (1935). Colaborări, revistele: *Viața*

nouă (1905-1919); **Românul literar** (1905-1907). Diverse recunoașteri publice. (D.V.).

GHERGHESCU, Aurelian I. (n. Boteni, Argeș, 3 februarie 1932). Economist. Școala Normală, Câmpulung. Academia de Studii Economice, București (1959). Economist (1959-1961); director general, Întreprinderea Comercială cu Ridicata pentru zona Argeș, Olt și Vâlcea (1962 – 2001), fiind cel mai longeviv director de profil din țară. Articole cu specific comercial în presă, participări la simpozioane naționale. Decorat cu *Ordinul Muncii*. (T.C.A.).

GHERGHINA (A doua jumătate a secolului XV - Începutul secolului XVI). Demnitar medieval, mare proprietar funciar, Topoloveni, Muscel. Căsătorit cu jupâneasa **Neaga** (v.) pe timpul domnilor **Vlad Călugăru** (v.) și **Radu cel Mare** (v.). Apropiat familiei boierilor munteni Băleanu. Ctitor și donator (1502), Mănăstirea Nucet, Dâmbovița, fapte recunoscute documentar, prin acte oficiale de cancelarie. Alte aprecieri publice. (N.M.).

GHERGHINA, Gheorghe (Păduroi, Poiana Lacului, Argeș, 26 aprilie 1943). Profesor, *matematică*, publicist. Liceul Nr. 2, Pitești (1960), Universitatea din București (1965). Activitate didactică: Școala Călinești, Argeș (1965-1966), Liceul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1990-2006). Colaborări, Institutul de Subingineri / Universitatea din Pitești (1970-1973; 1997-2000). Coautor, lucrări de specialitate (2004, 2005, 2006). *Rezolvitor, Gazeta matematică*, București. Succese importante în pregătirea elevilor pentru olimpiade naționale și internaționale. Responsabil, Cercul pedagogic al profesorilor de matematică din liceele industriale din Pitești (1982-1990), alte aprecieri publice. (P.P.).

GHERGHINA, Gheorghe (Șuici, Argeș, 1 iulie 1955). Economist, înalt funcționar de stat, demnitar. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1977), Facultatea de Finanțe-Contabilitate, București (1981). Doctorat, *științe economice*, București (1995). Activitate specializată în Capitală: economist, Compania *Tarom* (1981-1983); cercetător, Institutul de

Finanțe, Circulație Monetară și Prețuri (1983-1987); economist (1987-1990), director general (1990-2001), secretar de stat (2001-2005), Ministerul Finanțelor; consilier direcție, Banca Națională a României (2005-2009); secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice (2009 ~). Preocupări didactice: Academia de Științe Economice și Universitatea *Dimitrie Cantemir*, București. Contribuții importante la: elaborarea Bugetului de Stat, urmărirea execuției departamentale; elaborarea conturilor naționale proprii și sistemelor asigurărilor sociale de stat. Studii, analize, evaluări, prognoze, reuniuni tematice. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHERMANO, Antim (Secolul XIX). Artist plastic, *pictură*, restaurator. Activitate la Câmpulung, Muscel. Portrete cunoscute: *Negru Vodă* (v.), *Nicolae Alexandru* (v.), *Matei Basarab* (v.), *Melchisedec* (v.). Compoziție eclesiastică de referință: Biserica Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung (1827). Fondator de școală picturală în reședința Muscelului, printre discipoli, Iacovache Constantinescu / Fota (v.). Adept al cunoașterii spiritualității românești și europene. Importante aprecieri publice antume sau postume. (S.N.).

GHERMĂNESCU, Ioan (Câmpulung, Muscel, 1828 – București, 1886). Teolog, profesor, *istorie eclesiastică*, traducător. Seminariile, București (1845) și Chișinău (1847). Bursier, Academia duhovnicească, Petersburg (1855), titlul de *magistru* în teologie. Activitate didactică, Seminarul *Central*, București (1857-1886). Volum important: *Manual de istorie bisericească pentru seminariile României, I-II* (1874), traducere din limba rusă, alte scrieri în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.P.).

GHERMĂNESCU, Neculae (Secolul XIX). Ierarh, militant politic. Inițiator, organizator, participant activ la evenimentele anului 1848 din Câmpulung, Muscel. Coordonatorul procesiunii depunerii *Jurământului* revoluționarilor oficiali, Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung: „*Jur în numele unui Dumnezeu și pe această Sfântă Cruce că voi fi credincios Nației Române,*

apărând-o din toate puterile împotriva vericărui atac și asuprire; jur că nu voi lucra niciodată în contra intereselor nației și că voi ținea și apăra acele 21 de puncturi decretate de popol, conlucrând după putință-mi și jertfind viața mea chiar pentru dânsule și pentru nație”. Arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), închis la Mănăstirea Văcărești, București, judecat și condamnat (noiembrie 1848 – februarie 1849). Aprecieri publice. (V.P.).

Ghibernea, Dan M. (n. Târgu Mureș, 15 septembrie 1954). Diplomat, parlamentar, patron *media*, traducător. *Domiciliat la Pitești, Argeș* (1954-1972), colaborări ulterioare. Fiul lui **Marcel G.** (v.) Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brăteanu*, Pitești (1972), Facultatea de Filologie, București (1977), Școala de Relații Internaționale, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1979). Traducător, limbile franceză și engleză, în Capitală: Întreprinderea *Conet* (1977-1980); Academia de Științe Social-Politice (1980-1990); Academia Română, București (1990-1993). Șef, Departamentul Relații Externe, Camera Deputaților (1993-1996). *Deputat de Argeș* (1996-2000), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România, Comisia Relații Externe. Ambasador al României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (2000-2004). Patron fondator, *trust de presă*, redacții în Argeș-Muscel. Articole, studii, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Aprecieri publice (C.D.B.).

Ghibernea, Marcel Mihai D. (n. Brașov, 5 septembrie 1924). Diplomat, ziarist, traducător, publicist. *Domiciliat la Pitești în perioada (1940-1960)*. Liceul Militar *Dimitrie A. Sturdza*, Craiova (1943), Facultatea de Limbi Germanice, București (1949). Cadru didactic, instituții din Vâlcea și Argeș (1949-1953), secretar literar, ziarul *Secera și Ciocanul*, Pitești (1953-1956); director Biblioteca Regională Argeș (1956-1960). Activitate diplomatică, Ministerul Afacerilor Externe, București (1960-1962; 1968-1972; 1979-1984), ambasadele României la Londra și Paris, ministru consilier

(1972-1979). Traduceri (volume): *Mari decizii ale celui de Al Doilea Război Mondial*, de Jacques Delannay (1988); *Expediția Jason*, de Tim Severin (1989); *Istoria secretă a petrolului*, de Jacques Delannay și Michel Charlier (1989); *Tainicul Pelerin*, de John le Carré (1944); *Până la Jerusalem și înapoi*, de Saul Bellow (2002). Valoroase inițiative culturale externe, acorduri, programe, înțelegeri cu state din Europa și Africa, alte reuniuni diplomatice pe diverse teme. Contribuții importante privind revigorarea activității culturale din Argeș – Muscel la mijlocul secolului XX, extensia spiritualității autohtone în marile capitale occidentale, cunoașterea operelor unor analiști de prestigiu în România contemporană. (C.S.).

Ghica, Ion T. (Pitești, 25 noiembrie 1873 – București, 1922). Jurist, înalt funcționar de stat, publicist, redactor, traducător. Cursuri liceale finalizate la București (1890); Facultatea de Drept, Paris (1896); Școala de Științe Politice, Paris, avocat. Prefect, județele Vlașca și Constanța; consilier al guvernului României în Basarabia 1918. Președinte fondator, Secțiunea din Paris a Ligii Culturale Române. Volume importante: *Ion C. Brătianu (1821-1891). Studiu biografic* (1892); *La propriété litteraire et artistique en Roumanie* (1906); *Politica* (1915). Traducere: Frantz von Curing, *Disciplina*, dramă adaptată după Jean Thorel, București (1913). Studii monografice pentru comunele din județul Vlașca. Colaborator: *Revista de drept și sociologie*, Paris; *Revista nouă, Pétrola, Libertatea* (Giurgiu, 1919-1920). Membru, Societatea de Antropologie din Paris, alte importante aprecieri publice. (M.M.O.).

Ghidul Locatarului (2007~). Publicație periodică, apare la Pitești, editată lunar de Asociația de Site-uri a Întreprinderilor din România, 10.000 de exemplare, 32 de pagini. Distribuție gratuită. Informații, analize, comentarii pe teme cetățenești semnate de specialiști în diverse domenii. Publicitate cu conținut economic și gospodăresc. Director fondator: Ionuț Petculescu. Importante sugestii cumunitare. (V.G.M.).

GHIGEANU, Constantin (n. Tărtășești, Dâmbovița, 13 octombrie 1930). Ofițer de carieră, înalt funcționar public, militant politic. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1952*. Liceul *Mihai Viteazul*, București (1948). Școala Militară, Sibiu (1952). Activitate specifică, *Unitatea Militară Vânători de Munte*, Curtea de Argeș (1952-1987), colonel în rezervă. Președinte, Comitetul Orașenesc al Frontului Salvării Naționale / Comitetul Provizoriu al Unității Naționale (1989-1992). Viceprimar (1989-1990), primar (1992-1996), Curtea de Argeș. Demersuri favorabile pentru introducerea televiziunii prin cablu (1993); ridicarea orașului la rang de municipiu (1995); finalizarea turnării în bronz a statuii *Basarab I Întemeietorul* (v.), transportul, montarea și dezvelirea monumentului (20 mai 1995). Alte inițiative comunitare. Importante aprecieri publice. (N.M.).

GHIGIU, Matei A. (Musculești, Bărbătești, Gorj, 15 aprilie 1924 – București, 20 iunie 2004). Inginer, *construcții civile și industriale*, înalt funcționar de stat, demnitar. *Domiciliat în regiunea Argeș (1954-1968)*. Liceul Teoretic Vedea, Argeș, Institutul de Construcții, București (1954). Activitate productivă: Firma *Prager*, București (1941-1953); Șantierul Uzinei de Sodă, Govora, Vâlcea (1954-1955); director, Grupul de Șantiere Râmnicu Vâlcea (1955-1956). Funcții publice: vicepreședinte, Sfatul Popular Regional Pitești (1956-1965); vicepreședinte, Comitetul de Stat al Planificării, București (1965-1966). Ministru, Ministerul Construcții Industriale, Chimie și Rafinării / Construcții industriale (1966-1974); director general, Trustul Construcții-Montaj Industrie Chimică (1974-1987), București. Participări directe la redimensionare urbanistică și industrială a zonei Argeș-Muscel. Coordonarea programelor de stat pentru: Construirea Cartierului *Calea București* (Pitești); edificarea Întreprinderii *Dacia* (Colibași), Combinatului Petrochimic și Rafinării (Pitești-Sud); extinderea rețelelor tehnice în Câmpulung și Curtea de Argeș. Activități asemănătoare la Bârlad, Brașov, Craiova, Iași, Slatina. Fondator, Firma *Arcom*, București (1967), colaborări benefice în Franța,

Germania, Irak, Iran, Siria, Egipt. Valoroase aprecieri antume și postume. (I.T.B.).

GHILAȘ, Vasile (județul Orhei, Basarabia, 1929 – Buzău, 1945). Erou. În timpul luptelor din 1941, când trupele române au întâmpinat rezistență în zona sa natală, el s-a oferit să fie călăuză și a condus ostașii români în spatele trupelor sovietice care s-au retras în grabă spre râul Nistru. Pentru fapta sa de curaj și dragoste de țară, a fost decorat, la vârsta de 12 ani, cu medalia „*Virtutea Militară*” și a fost trimis, pe cheltuiala statului, la Liceul Militar din Cernăuți. Fapta lui de eroism a fost redată în manualul de *Citire pentru clasa a IV-a primară cu titlul „Un copil erou”*. În timpul liber, viitorul ofițer se ocupa de sculptură, tema preferată fiind *capul de mort*. Urmare a ofensivei sovietice, în primăvara anului 1944, liceul din Cernăuți a fost desființat, elevii fiind repartizați la celelalte licee militare. Vasile Ghilaș a ajuns la Liceul Militar *General Gheorghe Macarovici* din Iași, evacuat la Câmpulung Muscel. În martie 1945, guvernul Groza a emis ordinul prin care elevii originari din Basarabia și Bucovina de Nord să fie trimiși înapoi, în haine civile, în 24 de ore, la părinții rămași în teritoriile considerate de autoritățile comuniste ca „eliberate de armata sovietică”. Vasile Ghilaș a fost reținut un timp la București și apoi predat sovieticilor. A fost găsit mort în apropiere de Buzău, fiind aruncat din tren în timpul transportului de către sovietici. Importante recunoașteri antume. (I.I.P.).

GHILENCEA, Vasile I. (n. Retevoiești, Argeș, 15 august 1936). Romancier. Școala Populară de Artă, secția *Sculptură*, Pitești (1958-1959) și Câmpulung-Argeș (1959-1960); evidențiat profesional pe țară în specialitatea *genetică* (1960). Colaborator, Societatea Răspândirii Științei și Culturii, Argeș (1958-1959); membru, Societatea Scriitorilor Ardeleni, Cluj; corespondent voluntar, ziarele *Secera și ciocanul* (Pitești), *Steagul roșu* (Brașov) - 1958-1961, *Drum nou* (Baia Mare, 1964-1965); corespondent internațional, Radio-Moscova (1961-1964); membru, colectivul redacțional al revistei literare *Dor de dor* (Călărași, Ialomița, din 2000). Beletristică: *Trei anotimpuri* (1986),

Între două iubiri (1997), *Flori pentru mama* (1997). (M.S.).

GHILENCEA, Vasile I. (n. Retevoiești, Pietroșani, Muscel, 15 august 1936). Genetician, publicist, romancier, redactor. Școala Tehnică de Maiștri Zootehniști (1960), Școala Populară de Artă, Pitești (1960). Activitate agricolă, unități specializate în localități din Argeș (1960-1998). Volume importante: *Trei anotimpuri* (1986); *Între două iubiri* (1997); *O floare albastră* (2001); *Flori pentru mama* (2005); *La marginea dimineții* (2007). Colaborator, ziarele: *Secera și ciocanul* (Pitești), *Steagul roșu* (Brașov), *Drum nou* (Baia Mare). Membru, colectivul redacțional, revista literară *Dor de dor* Călărași (2000~). Membru fondator, Liga Scriitorilor din România (2007), alte aprecieri publice. (M.S.).

GHIMPA, Dumitru I. (Optași, Olt, 24 octombrie 1865 - Pitești, Argeș, 1942). Profesor, fizico-chimice, publicist. *Stabilit definitiv la Pitești în 1901*. Liceul de Băieți, Craiova, Dolj (1885), licențiat Facultatea de Științe, București (1895). Asistent, Universitatea din București (1895-1901). Activitate didactică neîntreruptă: Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1901-1931), director (1907-1911; 1916-1920). Membru fondator: Societatea de Gimnastică *Aquila* (1910); Liceul de fete/Colegiul *Zinca Golescu* (1921); Ateneul Popular *Gheorghe Ionescu-Gion* (1928), Pitești. Volume importante (manuscris): *Din istoria diamantului*; *Viața și opera profesorului Constantin I. Istrati*; *Curs complet de fizică și chimie*. Studii, articole, conferințe pe teme științifice și metodice. Diverse aprecieri antume sau postume. (I.M.D.).

GHIMPA, Elena D. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Humele, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GHINESCU, Corneliu I. (Ungheni,

Argeș, 7 august 1916 – Pitești, Argeș, 6 ianuarie 1987). Medic, pneumoftiziologie, manager. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1934), Universitatea din Cluj (1943). Fiul lui **Ion G.** (v.). Medic: Facultatea de Medicină, Cluj (1943-1944); Spitalul de zonă interioară Pitești (1944-1945); Spitalul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1945-1948); Secția de Tuberculoză, Pitești (1948-1951); director fondator, Spitalul *TBC* Pitești (1951-1983). Medic primar (1956). Președinte emblematic: Filiala Pitești a Uniunii Societăților de Științe Medicale din România; Colegiul Medicilor, Argeș-Muscel. Numeroase studii, articole, analize de asistență socială, reuniuni științifice naționale. Colaborări externe. Medic emerit (1973), alte importante aprecieri comunitare. (C.C.).

GHINESCU, Ion D. (Ungheni, Argeș, 10 martie 1888 – Pitești, Argeș, 21 martie 1975). Jurist, militant politic, înalt funcționar de stat; publicist. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1908), Facultatea de Drept, București (1911). Doctorat, *științe juridice*, Universitatea *Sorbona*, Paris (1915). Avocat, barourile Muscel și Argeș (1911-1952). Participant la Primul Război Mondial, Frontul *Carpatic*, luptele de la Dragoslavele, Muscel (octombrie-noiembrie 1916), prizonier german (1916). Membru marcant, Partidul Național Liberal *Constantin / Dinu Brătianu*, prefect de Argeș (1933- 1937). Adept al constituirii Blocului Național Democrat (1944). Gestionarea redresării economiei locale după criza din 1929-1933; instalarea Camerei de Muncă Pitești, înființată la 31 ianuarie 1933; inaugurarea sediului Administrației Financiare Argeș (1936), astăzi, Primăria Municipiului Pitești; noi amenajări la Schitul *Trivale*. Articole de *presă*, interviuri, memorii, revista *Junimea*, Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

GHINESCU, Ion Mihai M. (Balabani, Boteni, Muscel, 6 iulie 1933 – Boteni, Argeș, 14 mai 2001). Poet popular, publicist, culegător de folclor. Membru, Asociația Folcloriștilor Argeșeni *C. Rădulescu-Codin*, Pitești. Fondator, Cenaclul literar *Argeșul*, Boteni. Volume: *Drag îmi e să spun în vers* (1977), *Cânt din plaiul dorului* (1982). (C.C.).

GHIOCULESCU, Alexandru C. (A doua jumătate a secolului XIX). Inginer *instalații electrice*. *Originar din Câmpulung*. Școala Superioară de Ingineri, Mannheim, Germania, *diplomat electro-inginer*. Activitate productivă, Salina Slănic, Prahova. Servicii oferite administrației urbane Câmpulung (1910) pentru executarea și exploatarea rețelei de iluminat public, recepționate în 1912. Aprecieri comunitare. (**G.C.**).

GHIȚĂ, Sorin (n. Domnești, Argeș, 29 iunie 1950). Inginer. Institutul Politehnic, București (1975). Inginer, Combinatul Chimic, Râmnicu Vâlcea, șef de atelier la IEH, inginer șef, Întreprinderea Specială Băbeni. (**A.T.C.**).

GHIȚĂ, Ștefan D. (Boșneagu, Ulmu, Călărași, 30 mai 1914 – Pitești, Argeș, 11 august 1988). Inginer mecanic, manager, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1958*. Școala Medie Nr. 2 / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1960), Institutul Politehnic, Brașov (1969). Activitate productivă: Întreprinderea de Avioane, Otopeni, București (1940-1951). Director general, uzinele: *Steagul Roșu*, Brașov (1951-1953); *Sovromtractor / Tractorul*, Brașov (1953-1958); *Vasile Tudose Colibași/Mioveni*, Argeș (1958-1962). Funcționar: Sfatul Popular Regional Argeș (1962-1968); Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni (1968-1973); Întreprinderea *Steagul Roșu*, Brașov (1973-1976). Deputat de Alba în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Blaj (1952-1953), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, analize, rapoarte, interviuri, inovații, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea industriei constructoare de mașini din România. Membru, diverse foruri economice, alte aprecieri publice antume și postume. (**D.D.I.**).

GHIȚESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Groși, Băbana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, cadre didactice, funcționari, muzicieni, ingineri, artiști plastici. Mai cunoscuți: **Vasile V.G.** (1869-1954), preot, Biserica Spirești/Negulești, Băbana, căsătorit cu Eugenia Bălășescu, șapte copii; **Vasile V.V.G.**

(1906-1990), învățător, Școala Normală Cristuru Secuiesc, Harghita (1926), activitate didactică permanentă, Școala Groși, Băbana (1926-1968); **Dumitru V.V.G.** (1913-1977), preot, Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1940); paroh, Biserica Spirești/Negulești, Băbana (1941-1977); **Ion V.V.G.** (1922-1999), muzician, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1941), combatant, Frontul de Est, prizonierat (1944-1949), tenor, corul Ansamblului *Ciocârlia* al Armatei București (1951-1987); **Constantin V.V.V.G.** (n. Băbana, 1934), electronist, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1953), Școala Tehnică de Electronică Nucleară, București (1963), activitate în domeniu, Institutul de Fizică Atomică, Măgurele, București (1963-2009); **Vasile V.V.V.G.** (n. Băbana, 1939), profesor, publicist, documentarist, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1956), facultatea de Filologie Pitești (1966) și București (1972). Activitate didactică, Școala Băbana, Argeș (1966-1968); lector, revista *Argeș*, Pitești (1968-1972); secretar șef, Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1972-1986); inspector, întreprinderea Cinematografică Argeș (1986-1994); lector, ziarul *Argeșul liber*, Pitești (1994-1997); metodist-documentarist, Casa Corpului Didactic, Pitești (1997-2000). Numeroase studii, articole, comunicări, recenzii, pe teme literare și de interes cetățenesc publicate în cotidiene, reviste, alte periodice din țară, Buletinul Științific al Facultății de Învățământ Pedagogic *Universitas*, Pitești. Vizite documentare în Bulgaria, Cehia, Serbia, Slovacia, Ungaria. Asigurarea logisticii pentru evidența studenților, stimularea creației literare, prezentarea portofoliului spectacolelor de film, valorificarea unor tradiții culturale din județul Argeș; **Dan Gabriel I.G.** (n. București, 1952), inginer, Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic, București (1977), inginer metalurg, Fabrica de batiuri pentru mașini unelte, Alba Iulia (1977-1980), Fabrica de ventilatoare, București (1980-1989); manager comerț exterior, firmă proprie (1989~); **Nicolae-Alexandru V.V.V.G.** (n. Pitești, 1973), designer, Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1994), Facultatea de Arte Decorative și Design, specializarea *artă murală*, Universitatea Națională de Arte, București (2002). Activitate în domeniu: *SC Film Factor*

SRL, București (2002-2007); colaborator în limba engleză la Universitatea din Changchun, Republica Populară Chineză, *Comunicații Vizuale și Graphic Design* (2007~). Premiul III la concursul de creație *Tigrul din zodiacul chinezesc, văzut și interpretat în manieră proprie*, nominalizat în volumul *Black Horse Chinese Zodiac Design Collections. 100 Tiger Faces = Colecțiile Black Horse ale Horoscopului Chinezesc. Tigrul în 100 de variante (Guangdong, 2009)*. Importante aprecieri publice. (F.P.).

GHÎTESCU, D.I. (.....). Ziarist. Fondator, responsabil, director-proprietar, *Glasul țării*, Câmpulung (1921-1924; 1928); director, ziarul *Curierul Muscelului*, Câmpulung (1922), director-proprietar, ziarul *Glasul luptătorilor*, Câmpulung (1923-1924), director, ziarul *Vestea*, Câmpulung (1928), director-proprietar, președinte, Cercul Ziariștilor Musceleni. (I.B.).

GHÎTESCU, Floriean S. (Curtea de Argeș, 20 februarie 1930 - Curtea de Argeș, 30 decembrie 2004). Înalt funcționar public, militant politic. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1970), Academia de Științe Social-Politice, București (1977). Muncitor, șef secție, maistru, Fabrica de Confecții, Curtea de Argeș (1955-1970). Membru marcant, Partidul Comunist Român, secretar (1970-1977), prim-secretar și primar (1977-1983), Curtea de Argeș. Activitate intensă pentru dezvoltarea economică și edilitară a orașului: inaugurarea Fabricii de Bioproteine (1982), colaborare româno-japoneză, desființată în 1990; construirea spitalului și a stadionului (1980-1983); continuarea lucrărilor de restaurare la Curtea Domnească; amenajarea Expoziției de etnografie și artă populară *Casa Norocea* (1981); extinderea zonelor rezidențiale. Primirea unor importante vizite prezidențiale și guvernamentale, documentări externe în Cehia, Italia, Olanda, Slovacia, direcționarea proiectelor urbane ulterioare. Importante aprecieri publice. (N.M.).

GHÎTESCU, Ludmila I. (Volintir, Cetatea Albă, Basarabia, 1 decembrie 1918 -

Pitești, Argeș, 2 ianuarie 1991). Scriitoare, educatoare. *Stabilită la Pitești din 1944* / Florea Ludmila. Căsătorită cu **Mihail S.G.** (v.). Școala Normală *Domnița Anca*, București (1938). Activitate didactică permanentă: unități de învățământ preșcolar din Argeș (1944-1975); inspector școlar (1949-1952); directoare, Casa de Copii Școlari, Pitești (1952-1954); Fondatoare, Cenaclu literar (1948), Pitești. Volume importante (versuri): *A căzut o stea* (1941); *Fântâni* (1969); *Câmpii interioare* (1975); *Între două dimineți* (1981); romanul *Enigma unui ametist* (1984). Președinte, Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești (1956~1991). Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala București (1970). Colaborări *media*: ziare, reviste, culegeri, anuare, antologii. Referiri critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (M.M.O.).

GHÎTESCU, Mihail S. (n. Curtea de Argeș, 9 ianuarie 1921). Publicist, funcționar de stat, profesor. Frate cu **Floriean S.G.** (v.). Liceul Industrial, Pitești (1942), Școala pentru Ofițeri de Aviație, Halle, Germania (1944). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Vest* (1944-1945). Cursuri speciale, *manageri culturali*, Timișul de Sus, Brașov (1947-1948). Consilier, Ministerul Artelor și Informațiilor, București (1948-1949); șef, Secția Culturală, Sfatul Popular Regional Argeș (1949-1958); director, Casa Creației Populare / Centrul pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș (1958-1960); muzeograf, Muzeul Regional Argeș, (1960-1962). Activitate didactică, școli din Pitești (1962-1983). Fondator: Biblioteca Regională Argeș (1951); Palatul Culturii, Pitești (1955); Teatrul de Stat, Pitești (1955); Cenaclul literar *Orizonturi noi / Alexandru Sahia / Liviu Rebreanu* (1948 / 1952 / 1956), Pitești. Volume importante: *Lidia, I* (1994), *II* (1996); *Cenaclul literar Liviu Rebreanu la 55 de ani. Antologie* (2004). Colaborări *media*: ziare, reviste, studiouri tv. din Argeș. Președinte, Fundația Literară *Liviu Rebreanu*, Pitești (1996-2006), președinte de onoare (2006~), alte aprecieri publice. (M.S.).

GHÎTULESCU, Mircea (Cuca, Argeș 14 august 1945 – București, 16 octombrie

2010). Profesor, *limba și literatura română*, scriitor, manager. Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca (1969). Doctorat, *estetică*, București (1995). Activitate didactică: liceele Întorsura Buzăului, Covasna (1969 -1970), Iara, Cluj (1970–1972); redactor: *Cuvântul liber*, Sfântul Gheorghe, Covasna (1970); *Steaua*, Cluj Napoca (1985-1990); *Drama*, București (2001-2010); inspector, Comitetul Județean de Cultură, Cluj (1972-1978); director: Teatrul de Păpuși, Cluj Napoca (1978-1980, 1991); Direcția Teatrelor, Ministerul Culturii, București (1991-1992); Teatrul Național, Cluj Napoca (1992-1993); Consilier, Televiziunea Română, București (1993-1994); secretar, Uniunea Scriitorilor din România (2001-2005), consilier (2005-2010). Volume importante: *Goga la Ciucea* (1975); *Orașul fără somn* (1978); *Aleksandri și debutul său* (1980); *Istoria literaturii dramatice române contemporane. 1900-2000* (2000); *Teatrul românesc contemporan* (2004). Numeroase studii, articole, comentarii, reuniuni literare. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București. Premiul *Ion Luca Caragiale* al Academiei Române (2002), Premiul Scriitorilor din România (2005). Alte importante aprecieri publice. (M.S.).

GHÎTESCU, Stan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, parlamentar, comerciant. *Deputat de Argeș (1939-1940)*, reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii liberale. Contribuții la evoluția economiei locale interbelice. Inițiative comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHIURCULESCU, Ioan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar rural și urban, parlamentar. *Deputat de Muscel* în perioada interbelică, reprezentând Partidul Național Liberal. Membru de drept, Consiliul de Conducere, Camera de Comerț și Industrie Pitești (1925), administrator delegat, *Banca Poporului*, Câmpulung. Preocupat de evoluția economică și sociala a

Muscelului tradițional. Aprecieri publice, (C.D.B.).

GHIZDAVĂȚ, Ion I. (n. Câmpulung, Muscel, 7 martie 1936). Economist, înalt funcționar public, militant politic. Liceul *Dinicu Goleșcu*, Câmpulung, Argeș (1968), Facultatea de Economie, București (1976). Activitate productivă: Uzina Electrică Schitu Golești (1953-1957), Întreprinderea *Aro*, Câmpulung (1960-1968). Lider: Organizația de tineret a orașului Câmpulung (1968-1972); Comitetul Partidului Comunist Român, Întreprinderea Minieră Câmpulung (1976-1987). Primar al orașului Câmpulung (1987-1989). Economist, Serviciul Investiții, Întreprinderea Minieră, Câmpulung (1989-1997). Realizări urbane: extinderea rețelelor de gaze, apă, canalizare; modernizarea *Pieței Primăriei*; amplasarea de lucrări sculpturale; redimensionarea spațiilor verzi din cartiere; diversificarea relațiilor cu orașele înfrățite din Slovacia și Belgia. Contribuții la evoluția generală a orașului Câmpulung în perioada 1968-1989. Prestații pentru amenajarea *memorialului de război* Mateiaș. Aprecieri publice. (M.B.).

GHIZDAVEȚ / PĂTRĂȘCAN, Maria Magdalena V. (n. Pitești, Argeș, 26 iulie 1977). Artist plastic, *pictură*. Liceul de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești (1996), Universitatea de Vest, Timișoara, *clasa prof. Călin Beloescu* (2001). Expoziții: Pitești (1992, 1995, 1996, 2002-2005), București (1994, 2004, 2006), Timișoara (2000, 2001), Câmpulung Muscel (2006, 2008), Râmnicu Vâlcea (2004). Exprimări externe: *Capistrano* (2000), *Sondrio* (2001). (S.N.).

GINGĂRAȘ, Vasile Georgiu (n. Brăila 21 mai 1959) Inginer, *geologie*, manager, demnitar, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1984*. Liceul Industrial, Brăila (1979), Universitatea București, specializare *Tehnologie Geologică și Geografică* (1984). Doctorat, *științe tehnice*, Sibiu. Stagiul în Danemarca. Activitate productivă: șantier hidroenergetic din Argeș-Muscel (1984-1994). Om de afaceri, director general, *SC Argeș General Construct SA*, Pitești, Argeș (1995~). Membru marcant, Partidul Social Democrat Român, președinte

Organizația Argeș (1997-1999), vicepreședinte (1999-2000); Partidul Social Democrat (2000-2010); Partidul Unității Naționale Române, Filiala Argeș (2010-2011); Uniunea Națională pentru Progresul României, lider Organizația Argeș (2011~). Președinte, Direcția Tineret și Sport Argeș. *Deputat de Argeș* (2000-2004), reprezentând Partidul Social Democrat. Ministrul Tineretului și Sportului (2000-2003). Inițiative legislative, interviuri, emisiuni *media*. Colaborări comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GIOROC, Florin (n. Vâlcea, 20 februarie 1949). Violonist, regizor de sunet, profesor. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1964-1968), cu profesorul-compozitor Constantin Fanciali, concertmaestru al orchestrei simfonice a elevilor dirijată de Marius Giura (v). Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1968-1972). Se dedică artei cinematografice și regiei de sunet. Regizor de sunet, Studioul Cinematografic al Armatei, București, cu gradul de colonel. Doctor în *Media-Film și Cinematografie*, profesor de *Arta regiei de sunet*, Facultatea de Film, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografie, București. (L.P.).

GIOSANU, Toderiță Radu V. (n. Mălini, Suceava, 4 februarie 1935). Inginer agronom, cercetător științific principal gradul I, manager. *Stabilit la Pitești din 1964*. Școala Medie Tehnică de Viticultură, Valea Călugărească, Prahova, (1953), Facultatea de Horticultură, București (1958), specializări, Franța (1967; 1968). Cercetător, Stațiunile Viti-Vinicole Valea Călugărească (1958-1964), Ștefănești, Argeș (1964-1977), director, Institutul de Cercetări Valea Călugărească (1977-1979), Trustul pentru Vinificație, București (1979-1982), Stațiunea Ștefănești, Argeș (1982-1998). Proiecte tehnologice pentru cramele Valea Călugărească, Ștefănești, Odobești, Cotești. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură din România, expert Oficiul Internațional al Viei și Vinului (1975-1978), membru, Institutul Internațional pentru acordarea premiilor în domeniu (1978-1982). Numeroase studii și

comunicări prezentate la reuniuni din Europa, America de Sud, Africa. (I.P.).

GIRARDI, Ioana D. (n. Costești – Argeș, 3 martie 1942). Profesor, *limba și literatura română*, ziarist. Liceul / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1960), Facultatea de Filologie, Universitatea București (1965). Activitate permanentă în publicistică la Pitești. Redactor: ziarul *Secera și ciocanul* (1965-1983); revista *Argeș* (1983-1990), cotidianul *Argeșul* (1990-1997). Membră: Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Uniunea Internațională a Ziariștilor. Alte aprecieri publice. (I.B.).

GIRARDI, Nicolae V. (Mănăstirea, Ilfov, 10 decembrie 1931- 24 ianuarie 2000). Operator de film, regizor. *Domiciliu tradițional în Argeș*. Liceul Industrial, Pitești (1951), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografie, Secția *Operatorie*, București (1954). Specializări în state europene. Operator de imagine, filmele: *Ciulinii Bărăganului* (1957); *Post restant* (1961); *Dacii* (1970); *Drum în penumbră* (1972); *Cantemir* (1975); *Nea Mărin Miliardar* (1979). Colaborări cu importanți actori și regizori din România postbelică. Aprecieri critice favorabile, alte recunoașteri comunitare. (I.F.).

GIURA, Anca M. (n. Sibiu, 6 ianuarie 1962). Artist plastic, *pictură*, profesor gradul I, *arte plastice*, publicist. Fiica lui **Marius Giura** (v.) și a **Ilenei Giura** (v.). *Stabilită la Pitești din 1967*. Liceul de Artă, Cluj Napoca (1980), Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Teodor Moraru* (1986), Facultatea de Educație Fizică și Sport, București, Secția *Natație* (1988). Activitate didactică permanentă, Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1986~). Colaborări: Facultatea de Teologie, Pitești, specializarea *Artă sacră* (2005-2007); opere de artă monumentală Cluj-Napoca. Expoziții personale sau de grup: București (1983, 1987-1999); Sibiu (1986~); Pitești (1992~); Alba Iulia (2010). Exprimări externe: Belgia (1996~), Franța (2000), Italia (2009). Lucrări de colecții particulare din Africa, America de Nord, Europa. Cronici,

interviuri, reuniuni în domeniu. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Sibiu (2005). Arbitru internațional: chinologie, natație. Nominalizată ca fondator, Alianța Franceză, Pitești (1990). Aprecieri publice. (S.N.).

GIURA/ SELBING, Ileana C. (n. Deda, Mureș, 21 aprilie 1939). Artist plastic, pictură, profesor, arte plastice, publicist. *Domiciliu la Pitești în perioada 1967-1985*. Liceul Teoretic de Fete, Sibiu (1956), Institutul Pedagogic, București (1967), *Clasa Ion Sălișteanu* (v.), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, specializarea *Muzeologie*, clasa Liviu Lăzărescu (1982). Activitate didactică: Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1967-1985); instituții școlare din Sibiu (1985-1996). Expoziții personale sau de grup: Râmnicu Vâlcea (1963); București (1967~1995); Pitești (1970-1985); Sibiu (1985~); Veneția, Italia (2009). Lucrări în colecții particulare din America de Nord și Europa. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Sibiu. Cronici plastice, recenzii în domeniu. Aprecieri publice. (S.N.).

GIURA, Marius Baziliu Ioan I. (Oradea, 23 octombrie 1919 – Pitești, 29 iunie 1984). Dirijor, violonist, profesor. *Stabilit în Argeș din 1965*. Liceul în orașul natal (1934-1938), Academia Regală de Muzică, București (1938-1942), cu George Enacovici și Ionel Perlea. Concerte și colaborări cu Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii, București. Subofițer pe Frontul de Est (august 1944). Participă la primul Festival Internațional al Tineretului de la Praga și câștigă premiul I; bursă de studii, Budapesta (1948); director și prim dirijor, Filarmonica de Stat, Sibiu (1955), Filarmonica de Stat, Craiova (1957), Școala de Muzică și Arte Plastice, Râmnicu-Vâlcea. Înfiițează orchestra de cameră a Palatului Culturii, Râmnicu-Vâlcea. Profesor (1968-1970) și director (1970-1976), Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești. Inițiază orchestra de cameră a liceului. Laureat a anumerose premii naționale și formator de instrumentiști. (L.P.).

GIURA, Vladi-Ionel I. (n. Drăgășani,

Vâlcea, 24 februarie 1937). Inginer, *prelucrarea țiteiului*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1966*. Școala Medie Tehnică de Chimie, Făgăraș, Brașov (1954), Institutul de Petrol și Gaze, București (1959). Activitate productivă: Combinatul de Cauciuc, Onești, Bacău (1949-1960); Rafinăria Nr. 5, Ploiești, Prahova (1960-1962); Rafinăria Brazi, Prahova (1962-1966). Inginer-șef (1966-19671), director (1971-1974), Rafinăria Pitești, Argeș. Șef, Serviciul Plan-Dezvoltare, Combinatul Petrochimic, Pitești (1974-1978; 1980-1985); director tehnic și de producție, Centrala Industrială de Rafinării și Petrochimie, Pitești (1985-1990); subsecretar de stat, Ministerul Industriilor, București (1990-1991). Misiune externă distinctă: director pentru realizarea Rafinăriei Baniias, Siria, edificată de România (1978-1980). Administrator general, SC *Activitate Industrială și de Cercetare Consulting Service SRL*, Pitești (1991~). Contribuții deosebite la proiectarea, construirea, punerea în funcțiune și atingerea parametrilor specifici Rafinăriei de Petrol din Pitești. Aprecieri publice. (G.P.).

GIURCULESCU, Ioan (Câmpulung, Muscel 1879 - ?). Jurist, înalt funcționar de stat, publicist. Liceul *Matei Basarab*, București (1897), Facultatea de Drept, București (1902). Avocat, Baroul Muscel (1905~). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Prefect de Muscel (1914-1918). Gestionarea administrației locale în timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Preocupat de reușita de apărare ale unităților militare din Garnizoana Câmpulung pe *Frontul Carpatic* (1916) și *Frontul din Moldova* (1917). Adaptare la cerințele impuse de Comandamentul trupelor germane de ocupație (noiembrie 1916 - aprilie 1918). Oratorie. Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Muntenia. Articole de presă, traduceri din opera dramaturgului norvegian Henrik Ibsen, diverse colaborări culturale europene. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri comunitare antume sau postume. (M.B.).

GIURCULESCU, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, proprietar urban, înalt funcționar de

stat. Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Câmpulung. Prefect de Muscel (8 ianuarie 1914 – 28 aprilie 1918). Gestionarea administrației locale conform deciziilor guvernamentale pe timpul Primului Război Mondial. Mobilizarea locuitorilor pentru sprijinirea militarilor români de pe *Frontul Carpatic* (1916), conlucrarea cu oficialitățile de ocupație (1916-1918). Diverse realizări edilitare în reședința județului Muscel, sediile *plaiurilor* și *plaselor* centrelor comunale. Aprecieri publice. (**I.T.B.**).

GIURCULESCU, Ion (A doua jumătate secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, militant politic, înalt funcționar de stat. Adept al doctrinei liberale. *Prefect de Muscel în perioada 8 ianuarie 1914-28 aprilie 1918*. Gestionarea administrației județului pe timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Preocupat de organizarea rezistenței naționale (culoarul Giuvala-Rucăr-Valea Mare). Solicitări oficiale adresate Marelui Stat Major și Guvernului pentru renunțarea la retragerea unităților militare din zonă (28 noiembrie 1916) și consolidarea apărării orașului Câmpulung, Muscel, în fața ofensivei, dinspre Transilvania, a trupelor *Puterilor Centrale*. Colaborări directe cu generalul Aristide Razu, comandantul Diviziei a 22-a, stabilită să păstreze traseul strategic amintit, acțiune eșuată. Adaptare la cerințele instituționale germane de ocupație (noiembrie 1916-aprilie 1918). Diverse inițiative privind conservarea preocupărilor economice și a spiritualității creștin-ortodoxe în etapa invocată. Aprecieri publice. (**M.B.**).

GIUREA, Dan Emilian (Focșani, Vrancea, 10 august 1948 - 16 februarie 1999, Pitești, Argeș, 1999). Ziarist, om de litere. Liceul Teoretic, Focșani (1966), Facultatea de Filologie, București (1971). Redactor: cotidienele *Secera și Ciocanul*, Pitești (1971-1978); *Argeșul liber*, Pitești (1990-1999); revista *Argeș*, Pitești (1978-1990). Numeroase reportaje, cronici literare, dramatice și de artă plastică, recenzii, interviuri, note de călătorie. Volum important: *Călător printre literele tipărite* (postum). Aprecieri publice. (**S.P.**).

GIURESCU, Dimitrie (București, 27 iulie 1835 – Ghigen, Bulgaria, 7 noiembrie 1877). Ofițer de carieră. *Erou emblematic al războiului pentru Independența României, asimilat, prin adopție, de Câmpulung Muscel*. Studii secundare în Imperiul Țarist (1847-1852). Activitate militară: ministerul de Război (1952-1953); Regimentul 1 *Lăncieri* (1853-1854); Regimentul 3 *Infanterie* (1854-1863); Regimentul 5 *Infanterie* (1863-1867); Batalionul 4 *Vânători* (1867-1875). Maior (1875). Comandant, *Batalionul 4 Belgrad* (1875-1876), *Batalionul 2 Muscel* (1876-1877), participant la luptele din Bulgaria (18 octombrie – noiembrie 1877), ocuparea redutei Rahova. Căzut la datorie (7 noiembrie 1877), împreună cu mai mulți ostași din Câmpulung și câinele său legendar, Tirax. Omagii postume: Carol I (19 mai 1878); scriitorii Emil Gârleanu, Alexandru Odobescu; publicațiile *Dorobanțul*, *Curcanii*, *Universul*. La Câmpulung: stradă care îi poartă numele; bust din bronz (21 iunie 1898), amplasat după planurile arhitectului Săvulescu, executat de Dumitru Mirea (v.); înscris pe monumentul eroilor. Alte aprecieri publice. (**M.B.**).

GIURESCU, Marin Mihail I. (n. Pădureți, Lunca Corbului, Argeș, 6 februarie 1925). Cercetător, profesor universitar, inovator, inventator. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1947), Facultatea de Geologie-Geografie, București (1951). Doctorat, *geografie*, București (1960). Activitate didactică și științifică permanentă, Universitatea din București, specializările: *geodezie*, *topografie*, *cartografie* (1951-1990). Volume importante: *Vulcanocarstul din Masivul Căliman* (1962); *Dobrogea în cartografie* (1965); *Harta lui Cuza* (1966); *Determinarea valorii pantei terenului pe planurile și hărțile topografice* (1970). Brevete de referință pentru *cartometru* și alte exprimări tematice. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Membru fondator: *Liga pentru Renașterea Daciei*; *Getica*; *Dacia Revival Internațional*; diverse asociații profesionale din România. Aprecieri publice. (**E.H.**).

GIUVELCĂ, Ioan I. (n. Cristian, Brașov, 23 octombrie 1939). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1961*. Liceul *Andrei Șaguna*, Brașov (1956), Institutul Politehnic, Brașov (1961). Specializare în Franța. Inginer tehnolog, proiectant, șef serviciu, Uzina de Piese Auto, Colibași, Argeș (1961-1968); Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Mioveni (1968-1972), director tehnic (1972-1982). Elaborarea și aplicarea programului pentru: asimilarea autoturismelor autohtone; diversificarea colaborării cu Societatea *Renault*, Franța; promovarea investițiilor și punerea în funcțiune a unităților din industria orizontală pentru *Dacia* și *Oltcit*. Preocupări distincte privind proiectarea cutiei de viteză și cutiei de distribuție *Aro 24*, noutate în materie; asigurarea ritmicității producției și eficienței economice la Centrala de Autoturisme, Pitești; inițierea privatizării Întreprinderii *Aro*, Câmpulung, relansarea fabricației după 1989. Studii, articole, interviuri, reuniuni internaționale în domeniu. Diverse aprecieri publice. (**I.D.P.**)

GÎRJOABĂ, Ion Aurel S. (n. Cerneți, Mehedinți, 22 februarie 1939). Artist plastic, grafică, pictură, profesor gradul I, desen. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1990*. Liceul *Decebal*, Turnu Severin (1960), Facultatea de Arte Plastice, Timișoara (1966). Activitate didactică: Școala Nr. 4, Curtea de Argeș (1990-1997); Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (2001-2005). Expoziții personale sau de grup: București (1973~2006), Craiova (1986). Exprimări externe: Franța (2002), Serbia (2003). Lucrări în colecții particulare din Belgia, Franța, Germania, Italia, Olanda, România, Statele Unite ale Americii, Suedia. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1994), alte aprecieri publice. (**S.N.**)

GÎRLEANU, Dumitru (n. Bogați, Argeș, 1934). Sportiv de performanță, atletism, antrenor, publicist. Studii liceale și universitare în Capitală. Îndrumarea carierei pentru recordurile sportivilor Petre Asaftei, Valentina Ionescu, Tudor Bogdan. Numeroase volume,

studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Maestru al sportului, antrenor emerit, alte aprecieri publice. (**N.M.**)

GÎRLEANU, Ion A. (n. Bogați, Argeș, 24 ianuarie 1955). Ofițer, Ministerul de Interne, jurist, manager, publicist. Liceul Teoretic, Topoloveni, Argeș (1973); Școala Militară de Ofițeri Activi, Ministerul de Interne; Facultatea de Drept, Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București. Stagii documentare în Anglia, Belgia, Italia. Doctorat, *drept penal*, București. Director: Centrul de Reeducare a Minorilor, Găești, Dâmbovița; Sistemul Penitenciarelor din România. Primar, comuna Bogați, Argeș. Colaborări didactice, Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe Juridice și Administrative. Volume importante: *Răspunderea juridică pentru faptele penale săvârșite de minori* (1997); *Coordonatele psihosociale ale delincvenței juvenile în perioada tranziției* (1997); *Drept electoral* (2005). Studii, articole, interviuri pe diverse teme. Misiuni externe, state ale Uniunii Europene. Inițiative gospodărești pentru reevaluarea contemporană a localității Bogați, Argeș. Aprecieri publice. (**I.F.B.**)

GLASUL ARGEȘULUI (1913 ~ 1932). Săptămânal editat la Pitești, sub îngrijirea unui comitet format din Nicolae Brânzeu (v.), Ion I. Purcăreanu (v.), Marin D. Preoteșcu, Andrei Marinescu. Directori-proprietari: Florian Constantinescu (avocat), fondator; Ionel Constantinescu-Pion. Periodic, subtitlu schimbat: *Organ popular pentru educația politică și economică; Organ național-liberal; Literar, social, politic; Foaie a țărânilor; Ziar politic și social; Ziar independent*. Noi membri în redacție: Grigore T. Coandă (v.), Honoriu Bănescu (v.), Gheorghe Marinescu-Trubadurn, Ghica Popescu, Mihail Lungeanu (v.). Analize, comentarii, interpretări, note, informații pe diverse teme. (**I.I.B.**)

GLASUL DREPTĂȚEI (1923 ~ 1930). Publicație lunară apărută la Câmpulung, Muscel, subintitulată *Ziarul popular*. Director, Ioan Giurculescu (avocat). După 1924: *Ziar popular al Partidului Dreptății; Ziarul Partidului Național Român*. Antibrătienist.

Periodic, suplimente independente. Colaboratori: Petre Ionescu-Muscel (v.), Nicolae Diaconescu, Grigore Grecescu (v.), Gheorghe Cătenescu (preot), editoriale de Ion Giurculescu. Știri, cronici, bibliografii, interpelări, aniversări, polemici, reportaje, versuri satirice, medalioane. **(I.I.B.)**.

GLASUL LUPTĂTORILOR (1923-1924). Publicație periodică, apărută la Câmpulung, Muscel. Director și girant responsabil, Dumitru I. Ghițescu. Subtitlul *Organ al demobilizaților...din județul Muscel*; deviza: *Uniți ca pe front*. Anterior: **Drapelul luptătorilor**; foaie electorală a Ligii luptătorilor din Muscel (1920), *Organ al orfanilor, văduvelor, invalizilor, veteranilor și al tuturor luptătorilor*. Conținut specific. **(I.I.B.)**.

GLASUL ȚĂRĂNIMEI (1918-1920). Publicație săptămânală apărută la Pitești, (16 decembrie 1918 – 18 ianuarie 1920), *Organ de publicitate al Partidului Țărănesc*. Deviză: *Prin noi înșine*. Anterior: **Glasul Argeșului**. Știri, programe politice, articole sociale și economice, informații electorale, versuri satirice. Articole de, Ion Mihalache (v.), Mihail Lungianu (v.). Colaboratori: Dumitru Udrescu (v.), Nicolae Cristescu, Ghica Popescu, Ion Gheorghe Mușetescu. Rubrici speciale: *Eroii noștri*, *Din România Mare*. **(I.I.B.)**.

GLASUL ȚĂRII (1921-1928). Publicație bilunară, apărută la Câmpulung Muscel. Primul număr, aprilie 1921, subtitlul *Revistă pentru îndrumarea poporului și apărarea intereselor profesionale*. Director-proprietar și fondator, Dumitru I. Ghițescu. Prim-redactor, I. Ștefănescu-Grim. Ulterior: *Revistă culturală, socială, comercială și industrială* (1923); *Revistă de Literatură, artă, știință* (1926). Din septembrie 1923, prim-redactori: *George Ulieru* (v.) și *Alexandru Robescu-Pollux* (1926-1928). Interes pentru problemele locale. Atitudine antisovietică și simpatii profasciste. Alfabetice. Texte de Duiliu Zamfirescu, Tudor Mușatescu (v.), Vasile Militaru, Vladimir Streinu (v.), Tudor Argezei. Traduceri din literatura europeană. Colaboratori: Ioan Răuțescu (v.), Dimitrie Scurei (v.), Nichita

Dragomirescu (medic), Alexandru Tuțuianu. **(I.I.B.)**.

GLĂMAN, Gheorghe G. (n. Dedulești, Morărești, Argeș, 2 decembrie 1945). Inginer horticol, manager, demnitar. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1963), Facultatea de Horticultură, Iași (1968). Doctorat, *științe agricole*, București (1994). Stagii în Franța și Germania. Șef fermă (1968-1969), inginer șef, director tehnic, director (1969-1983), Întreprinderile Agricole de Stat, Ostrov și Medgidia, Constanța. Director/director general: Trustul Pomiculturii, București (1983-1985); Direcția Generală a Horticulturii / ministru adjunct, Ministerul Agriculturii (1985-1991;1992-1994). Manager general, SC *Unisem SA*, București (1994~). Activitate didactică: Universitatea *Bioterra*, București (1997~). Volume importante (coordonator, autor, colaborator): ***Economia producției pomicole*** (1996); ***Memorator Horti-Viticol*** (1997); ***Producerea legumelor*** (1998); ***Istoria horticulturii de-a lungul timpului*** (2003); ***Managementul comunicării și negocierii*** (2006). Numeroase studii, lucrări științifice, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. *Reprezentant de seamă al modernizării horticulturii românești, soiuri*. Președinte, Societatea Română de Horticultură, București (reînființată 1991~), editor revista ***Hortinform***, București (1992). *Doctor Honoris Causa*, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Iași (2007). Preocupări editoriale: Director fondator și editorialist, Revista *Hortinform* (1992~). Membru titular, Academia de Științe Agricole, New-York (2000), Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (2003), alte foruri științifice naționale și internaționale Valoroase recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

GLĂMAN, Gheorghe (n. Dedulești, Morărești, Argeș, 2 decembrie 1945). Înalt funcționar de stat, profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1963), Facultatea de Horticultură, Iași (19689, stagii de perfecționare, România (1981, 1983), Germania (1995), Irlanda (1996, 2001). Doctorat, organizare, București (1994). Inginer

agronom, manager, județul Constanța (1968-1983), înalt funcționar de stat, director general, ministru adjunct, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1983-1994), director executiv fondator, S.C. *Unisem S.A.*, București (1994~). Activitate didactică, Universitatea *Biosfera*, București (1994~). Membru, Academia de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Iași (2007). Numeroase volume, studii, articole, comunicări, interviuri, emisiuni media. Director fondator, editorialist, revistele *Hortinform* (1991), *Hortus* (1991). Contribuții importante la evoluția contemporană a învățământului de specialitate și a horticulturii românești. (I.A.B.).

GLINIASTEI, Ion Horea (Davidești, 11 iunie 1934 – Mioveni, 20 noiembrie 2005). Învățător, ziarist, animator cultural. Liceul *Spiru Haret*, București, Școala Militară, Iași, Facultatea de Teologie, București. Învățător, Scărișoara, Alba (1925-1954). Fondator, ziarul *Dreptatea socială* (1991-1994), *Info-Autoturism* (1996), *Miovenii* (1998), *Ecoul munților* (Victoria, Brașov, 2001); interpret, traducător și crainic, Uzina *Dacia* (1994). Versuri și proză în presa locală (*Argeșul*, *Curierul zilei*). Volum: *Cavalcada copilăriei* (carte pentru copii). Membru, Uniunea Ziariștilor din România (2005). Aprecieri publice. (I.B.).

GLIȘCĂ, Ion M. (n. Caracal, Olt, 31 mai 1961). Inginer, om de afaceri. *Stabilit la Pitești din 1986*. Liceul Industrial, Caracal (1981), Facultatea de Autovehicule Rutiere, Pitești (1986). Tehnolog, Secția *Motor*, Uzinele *Dacia*, Colibași, Argeș (1986-1998). Inițiative private, societăți comerciale, produse industriale și alimentare (1992, 2003, 2004). Membru fondator, Asociația Întreprinzătorilor Particulari Mici și Mijlocii, Mioveni, Argeș (2004), Vicepreședinte, Consiliul Național al Asociației (2006). Activitate oficială în state ale Uniunii Europene, la Grupul de lucru specializat din Bruxelles, colaborări cu agenți economici similari de pe continent. Contribuții speciale privind dimensionarea contemporană a structurilor concurențiale de piață în Argeș – Muscel. (I.P.).

GLONȚESCU, Alexandru Marin I. (Curtea de Argeș, 10 martie 1932 – Curtea de Argeș, 15 martie 1998). Medic, *ORL*, manager. Școala medie, Curtea de Argeș (1951), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1957). Succesiv: Dispensarul Valea Danului, Argeș (1953-1960); Policlinica Potcoava, Olt (1960-1962). Activitate permanentă Curtea de Argeș (1962-1994): medic specialist, Spitalul Raional (1962-1965); șef, Secția Sanitară Raională (1965-1968); Spitalul Orășenesc (1968-1994), director adjunct (1973-1978), director (1978-1990), șef, Secția *ORL* (1990-1994). Contribuții deosebite la: edificarea, dotarea și inaugurarea Spitalului Curtea de Argeș (1984); îndrumarea unității sanitare din zona arondată; pregătirea și promovarea pe trepte profesionale a mai multor serii de medici și asistente medicale; aplicarea noilor tehnici operatorii în domeniu. Articole, referate, interviuri pe diverse teme. Membru activ, Uniunea Societăților de Științe Medicale din România, Subfilială Curtea de Argeș. Importante exprimări și aprecieri comunitare. (C.C.).

GLONȚESCU, Ion Al. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Editor, publicist. Patron fondator, revista bilunară *Cronica Argeșului*, Pitești, acord pentru tipografie, 18 ianuarie 1927, asociat, Constantin Popescu (v.). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Preocupări muzicale, libret de reviste, *Vremuri grele* (1925), *S-a făcut!* (1927), prezentate, la Pitești, în colaborare cu Nicolae N. Brânzeu (v.). Activitate favorabilă evoluției presei și vieții culturale din Pitești în perioada interbelică. Aprecieri publice. (I.E.C.).

GODESCU, Petre C. (Godeni, Argeș, 25 mai 1885 - Bascov, Argeș, 18 decembrie 1971). Preot, publicist. Seminarul Central, București (1905). Facultatea de Teologie, București (1911). Diacon, Mănăstirea Cernica, Ilfov (1910). Preot paroh, Rotărești, Bascov, Argeș (1910). Documentare, Patriarhia de la Constantinopol, Turcia (1911). Iconom (1913), stavrofor (1923). Preot, unități militare ale României, Primul Război Mondial (1916-1918).

Inițiator, Cercul Cultural Preoțesc, Bascov, Argeș. Suspendat de legionari (1932). Deținut politic (1946). Volume importante: *Treizeci de zile în Banat* (1911), *Furii pustiesc ogorul* (1915), *Fărâme din istoria misionarismului argeșean* (1929). Recunoașteri publice. (S.P.).

GODENI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, aparținând până în 1950, Muscelului, satele Bordeieni, Capu Piscului, Cotești, **Godeni**, Malu. Suprafață: 31,6 km². Locuitori: 4106 (1971); 3234 (2008). Atestare documentară: 1452 (Cotești); 1461 (Godeni). Cruci de piatră: 1662, 1667, 1759. Biserici: Godeni (1862); Cotești (1881); Malu (1898); Capu Piscului (1912). Monumente ale eroilor: Malu (1920); Capu Piscului (1922); Cotești (1927). Cea mai veche școală (1839); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1950). Mină de cărbune, zonă pomicolă, zootehnică, forestieră. Cooperativă Agricolă de Producție (1950-1990), integrată Consiliului-Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist Schitu Golești (1976-1990). Trasee rutiere naționale spre Câmpulung și Curtea de Argeș, turism rural. Firme înregistrate: 35 (2009). Lucrări monografice: Nichita Dragomirescu; Nicolae Soare (1941); Ion Dumitrache (1978); Ion Voican, Angela Voican, Cornelia Voican (1999). Valoroase informații tradiționale și contemporane. (G.C.).

GOGONCEA, Ion Nestor J. (Priboieni, Muscel, 19 iulie 1904 – Pitești, Argeș, 1 noiembrie 1983). Institut, publicist, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1921), Școala Normală *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1924). Activitate didactică, școlile: Lingina, Hunedoara (1924-1925); Teiu Vale, Argeș (1925-1951). Din 1948, asimilat ca profesor, *matematică*. Înlăturat din învățământ (1952), trimis pentru *reeducare prin muncă*, vechiul șantier, *Canalul Dunăre-Marea Neagră*. Volume importante (antume sau postume): *Gânduri pentru tine* (1929); *Modeste gânduri pentru toți* (1994); *Gânduri înăbușite* (2008); *Comuna Teiu - legende și adevăr* (2009). Activitate obștească diversificată. Aprecieri publice. (M.M.O.).

GOGU, Constantin (Câmpulung, Muscel, 30 mai 1854 – Craiova, 30 ianuarie 1897). Matematician, astronom, profesor universitar. Membru corespondent al Academiei Române (3 aprilie 1889). Liceul *Matei Basarab*, București (1873), Facultatea de Matematică, *Sorbona* (1878), Școala de Astronomie, Observatorul din Paris (1881). Doctorat, *matematici, astronomie*, Sorbona, Franța (1882); specializare aprofundată, *mecanică celestă*. Activitate didactică, *geometrie analitică*, Facultatea de Științe, București (1882-1897), colaborări, Școala de Poduri și Șosele, Școala de Ofițeri Artilerie și Geniu, Școala de Arhitectură, Seminarul *Nifon*, București (1887~1897). Președinte fondator, Societatea *Amicii Științelor Matematice* (1894), revista *Gazeta Matematică* (1895), președinte, Societatea Română de Științe (1897). Volume importante: *Sur une inégalité lunaire à longue période due à l'attraction perturbatrice de Mars* (1880), *On the numerical value of the coefficient due to the action of Mars* (1882), *Sur une inégalité de la lunaire à longue période* (1885). Inițiator al astronomiei moderne din România, apropiat preocupărilor științifice ale intelectualilor din Argeș-Muscel. Recunoașteri naționale și internaționale, antume și postume. În mormântat, Câmpulung. Contribuții speciale în domeniile evoluției matematicilor superioare, amplificării cercetării astronomice, conlucrării științifice europene. (S.D.V.).

GOLESCU (Secolul XVI~). Familie renumită din Țara Românească, originară din Muscel. Mari proprietari funciari și urbani, cărturari, oameni politici și de stat, militari, ingineri, publiciști, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, județele Muscel, Argeș, Vâlcea, Mehedinți, Teleorman, Olt; imobile în București, Câmpulung, Pitești. Inițiative și decizii privind aplicarea principiilor avansate din Europa Occidentală pentru dezvoltarea modernă a națiunii. Numeroase ctitorii civile sau eclesiastice. Mai cunoscuți: **Radu M.G.** / **Stolnicu** (v.); **Radu N.G.** / **Banul** (v.); **Gheorghe** / **Iordache R. G.** (v.); **Constantin** / **Dinicu R.G.** (v.); **Zoe** / **Zinca A.G.** (v.); **Alexandru C. G.** / **Albu** (v.); **Nicolae C.G.** (v.);

Alexandru G.G. / Negru (v.); Vasile A.G. (v.). Legături de rudenie cu familiile Leurdeanu (v.), Kretzulescu (v.), Gussi (v.), Davila (v.), Dudescu, Rosetti, Brâncoveanu, Știrbey. Eponimii: localități, străzi, lucrări de artă, instituții. Muzeu memorial, Golești, Ștefănești, Argeș, alte valoroase aprecieri publice. **(F.P.)**

GOLESCU, Albu R. (?-1574). Demnitar medieval, *viteaz* al Țării Românești, titlu de *duce*. Fiul lui **Radu Furcă/Furcovi** (v.), frate cu **Ivașcu Gole** (v.). Participant în luptele pentru ocuparea tronului Moldovei, ca susținător al domnului Petru Schiopul (1574-1579, 1582-1591), căzut în confruntarea militară de la Jiliștea (1574). Însmormântat la Biserica Mănăstirii Vieroș, Mioveni, Argeș, ctitorie de familie. Piatră tombală sculptată în manieră nobiliară medievală occidentală. Consemnări documentare și genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Alexandru C./Albu (Golești, Muscel, 1818 – Golești, Muscel, 29 octombrie 1873). Inginer, proprietar funciar, militant politic. Fiul lui **Constantin Dinicu R.G.** (v.), frate cu **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Școala Slobodă Obștească de la Golești (1826), pensioanele din München (1828) și Topffler, Geneva, Elveția (1834), cursuri libere, College de France (1835), auditoriu, istorie, Universitatea *Sorbona*, Paris (1836, 1866). Fondator, Societatea Studenților Români de la Paris (1845). Participant activ la Revoluția de la 1848: Comitetul de Inițiativă (membru, mai 1848), București, emisar în Transilvania, Sibiu și Munții Apuseni (1848-1849). Acțiuni externe: Germania, Austria. Emigrant: Turcia (1849-1855), Franța (1855-1857). Adept al Unirii Principatelor Române (1859). Lucrări ingineresti, captarea apelor minerale de la Căciulata, Vâlcea. Importante aprecieri publice, antume și postume. Obiecte personale, corespondența de familie, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Alexandru G./Negru (Golești, Muscel, 1819 – Rusănești, Romanați, 15 august 1881). Inginer, înalt demnitar, militant

politic, diplomat, mare proprietar funciar. Fiul lui **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.), frate cu **Dimitrie G.G.** (v.) și **Radu G.G.** (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1834), Școala Centrală de Arte și Manufactură, Paris (1839). Fondator, Societatea Studenților Români de la Paris (1845). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească, membru, Comitetul de Inițiativă (mai 1848), secretar, Guvernul Provizoriu, București. Misiuni externe: Franța și Austria (1848-1849). Editor, Proclamația de la Izlaz (limba germană), Viena; emigrant în Occident (1849-1856). Vicepreședinte, Comitetul Central al Unirii cu Muntenia (1857-1859). Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice (1866), ambasador în Turcia (1866-1868). Președinte, Consiliul de Miniștri al României (1870). Scrieri importante, Viena: *Die politische Stellung der Romanien (Moldo-Walachen) gegen den Turkai, nachdem Franzosischen* (1848); Paris: *Istoricul prolectoratului rusesc în Principate și al Regulamentului Organic* (1848), *Istoricul ultimelor evenimente petrecute în Principate* (1848), *De l'abolition du servage dans les Principautés danubiennes* (1856). Întinse suprafețe de pământ în Oltenia. Membru fondator, Partidul Național Liberal (1857). Diverse aprecieri publice antume și postume, scrisori de familie, obiecte personale, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Constantin/Dinicu R. (Golești, Ștefănești, Muscel, 7 februarie 1777 - București, 5 noiembrie 1830). Mare proprietar funciar și urban, cărturar patriot, memorialist, traducător. Fiul lui **Radu N.G./Banul** (v.), frate cu **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.) și **Nicolae R.G./Deli Aga** (v.). Academia Domnească, București. Cursuri libere, *litere*, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța. Adept al înnoirilor de factură modernă prin **Programul de la Brașov** (1802) și Revoluția din 1821. Fondator: Școala Slobodă Obștească de la Golești (1826); Societatea Literară Română (1927); *Curierul românesc* (1829). Volume importante: *Însemnare a călătoriei mele Constantin Radovici din Golești făcută în anul 1824, 1825, 1826* (Buda, Ungaria, 1826); *Adunarea de pilde* (1829); *Adunare de tractaturi ce s-au urmat*

între prea puternica împărăție a Rusiei și Nalta Poartă... (1929). Traduceri: *Starea de acum...a principatelor Valahiei și Moldovei* (1826, din limba engleză); *Elementuri de filosofie morală* (1827, după Neofit Vama). Întinse suprafețe de teren, județele Muscel și Mehedinți, palat în Capitală, viitoare reședință pentru Alexandru Ioan Cuza și Carol I (v.). Căsătorit cu **Zoe/Zinca G.** (v.). Diverse eponimii: străzi, busturi, statui, instituții (București, Câmpulung, Pitești). Obiecte personale, corespondență, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Dimitrie G. (Câmpulung Muscel, 1807 - Bruxelles, Belgia, 1892). Înalț funcționar de stat, scriitor, jurist, militant politic. Fiul lui **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.), frate cu **Alexandru G.G.** (v.) și **Radu G.G.** (v.). Școli particulare, Muntenia și Transilvania (1814-1825), extern, colegii din Elveția și Franța (1825-1840). Administrator al județului Brăila (15 iunie-31 august 1848), jurământ pe noua Constituție (20 iunie 1848). Emigrant în Franța (1849-1860). Stabilit la Spa, Belgia (1860). Volume importante: *Modulations* (1843); *Istoria civilizației* (1852); *Istoria prințului Modestus* (1865), *Cugetări și caractere* (1870). Preocupări muzicale și teatrale. Colaborări cu Alphonse de Lamartine (1790-1869), Hector Berlioz (1803-1869), Albin Bady, intelectuali occidentali. Proiect editorial, ziarul *Mercuriu*, Brăila, limbile română și greacă (1848). Adept al unirii tuturor românilor, pentru a forma un stat cu opt milioane de locuitori. Valoroase aprecieri publice. Atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Dinicu (RADOVICI, Constantin) (Golești, Argeș, 7 februarie 1777 - București, 5 octombrie 1830). Ștefan Comita i-a fost dascăl de limba greacă. *Însemnare a călătoriei mele Constantin Radovici din Golești, făcută la anul 1824, 1825, 1826*, scrisă la început în grecește și apoi tălmăcită, este cel dintâi jurnal de călătorie al unui român în Occident. A fost tipărită la Buda, în 1826. În 1827 fondează *Soțietatea literară românească*. La 1 octombrie 1826 deschisese prima școală de

nivel superior din mediul sătesc din țara noastră - Școala Slobodă Obștească, înființată pe moșia sa din Golești. A contribuit și la apariția primului ziar în limba română, *Curierul românesc* (1829). Traduce după: Neofit Vama, *Elementuri de filosofie morală* (București, 1827), *Adunare de pilde bisericesti și filosoficești* (Buda, 1826), *Starea Valahiei și Moldovei* după T. Thornton (Buda, 1826). (M.O.).

GOLESCU, Gheorghe / Iordache R. (București, 1776 - Orșova, Mehedinți, 1848). Mare proprietar funciar, cărturar *luminist*, înalt funcționar de stat, parlamentar, scriitor. *Integrat spiritualității argeșene și muscelene prin activitate în diverse domenii, familie tradițională, proprietăți*. Fiul lui **Radu N.G. / Banul** (v.), frate cu **Constantin / Dinicu R.G.** (v.) și **Nicolae R.G. / Deli Aga** (v.). Școala Grecească, București; *auditoriu extern*, Franța, Italia. Ispravnic al județului Argeș (1812-1813). Membru: Eforia Școalelor Naționale (1818); Comitetul de Sprijin, Colegiul *Sfântul Sava*, București (1818). Susținător al *Programului revoluționar* de la 1821. Deputat, ales în Adunarea Obștească Extraordinară a Munteniei (1831-1834); mare logofăt al Dreptății (1831). Scrieri importante: *Starea Țării Românești* (1818); *Barbu Văcărescul vânzătorul țării* (1828); *Băgări de seamă asupra canoanelor grămățicești* (1840); *Condica limbii române. Lexicon; Atlas geografic* (Viena). Contribuții la fundamentarea modernismului autohton, învățământului, culturii, structurilor civice administrative naționale. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.T.).

GOLESCU, Ivașcu R. (?-1584). Mare proprietar funciar, demnitar medieval, diplomat, militar. Fiul lui **Radu Furca Furcovici** (v.), frate cu **Albu R.G.** (v.). Mare stolnic al Țării Românești (1568). Întinse suprafețe de pământ, județele Muscel și Argeș: Golești, Bălteni, Vieroș, Mărăcineni, Purcăreni, Ghimpați, Căpățâneni, Izvorani, Vitichești. Participant la luptele pentru tron de la Jiliștea (1574), ca susținător al domnului Moldovei, Petru Șchiopul (1574~1579, 1582-1591). Refugiat în Polonia. Demersuri privind organizarea unei

cruciade antiotomane, alianța Rusiei, Poloniei, Imperiului Habsburgic, Țărilor Române, Statului Papal (1583). Colaborator al principelui Transilvaniei, Bathory (1571-1583), primirea, ca loc de refugiu, a domeniului Sâmbăta. Inmormântat, Mănăstirea *Bistrița Moldovei*. Aprecieri publice antume și postume, consemnări documentare și genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Mihail G. (n. Valea Danului–Vernești, Argeș, 16 februarie 1944). Ziarist, profesor. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1963), Facultatea de Filologie, Universitatea București (1971), curs postuniversitar jurnalism, Academia de Științe Sociale, București. Redactor, cotidianul *Secera și ciocanul* (șef al rubricii culturale); director, ziarul *Argeșul* (1996~); fondator al revistelor suplimentare ale cotidianului *Argeșul* – *Săgetătorul* și *Argeșul ortodox*; fondator al ziarului *Muscelul*; lector universitar la Facultatea de Istorie, Științe Sociale și Jurnalism a Universității Pitești. Numeroase articole (peste 15. 000), cronică dramatică ș.a. în revista *Argeș*, în ziarul *Argeșul* și în presa centrală. Volume importante: *Monografia comunei Valea Danului* (2007). (I.B.).

GOLESCU, Nicolae C. (Câmpulung, Muscel, 1810 – Golești, Muscel, 10 septembrie 1877). Militar de carieră, general, înalt demnitar, deputat, militant politic. Fiul lui **Dinicu/Constantin R.G.** (v.), frate cu **Alexandru C.G. /Albu** (v.), **Radu C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Școli particulare în limbile română și greacă din Muntenia (1817-1822), Colegiul din Geneva, Elveția (1825-1829). Cursuri libere, *Sorbona*, Paris. Ofițer, Regimentul Miliției Naționale (183-1834), aghiotant domnesc (1834-1842). Participant la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru, Comitetul de Inițiativă (mai 1848), ministru de interne, Guvernul Provisoriu, București, jurământ pe *Proclamația de la Islaz (Noua Constituție (Câmpia Libertății din Capitală))*. Membru, Locotenența Domnescă (1848). Emigrant în Franța (1849-1857). Participant la lucrările Adunării ad-hoc a Munteniei (1857), candidat la Tronul

Principatelor Unite (1859), ministru de interne (1859-1860). Președinte: Consiliul de Miniștri al României (1860, 1868); Comisia Centrală (Legislativă) de la Focșani (1861-1862), primlocotenent domnesc (1866). Membru marcant, Partidul Național Liberal (1875-1877). Inspector general, Garda Civică Națională (1866-1868). Inmormântat, Biserica din Golești, Muscel. Valoroase aprecieri publice antume și postume, eponimii, busturi, străzi. Consemnări documentare, scrisori, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Nicolae R./Deli Aga (1772-14 decembrie 1829). Mare proprietar funciar, demnitar, militant politic. Fiul lui **Radu N.G./Banul** (v.), frate cu **Constantin/ Dinicu R.G.** (v.) și **Gheorghe/ Iordache R.G.** (v.). Mare stolnic (1797), mare paharnic (1806), *ispravnic de Argeș* (1812-1813), mare logofăt (1817), mare agă (1822), mare vornic (1829). Întinse suprafețe de teren în Muscel. Colaborator apropiat al domnilor Țării Românești, Alexandru Șutu (1818-1821) și Grigore IV Ghica (1822-1828). Membru, *Grupul Boierilor Patrioți* (55), în timpul Revoluției lui Tudor Vladimirescu (1821), misiune diplomatică la Istanbul, adept al reinstaurării *domniilor pământene* (1822). Consemnări documentare, scrisori, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu C. (1814-1882). Militant politic. Fiul lui **Constantin/Dinicu R.G.** (v.); frate cu **Alexandru C.G.** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru, Comitetul de inițiativă (mai 1848). Aprecieri antume și postume. Atestări documentare, scrisori de familie, genealogie, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu G. (Golești, Muscel, 1817 – Dracea, Teleorman, 1877). Militar de carieră, mare proprietar funciar, militant politic. Fiul lui **Gheorghe / Iordache R.G.** (v.), frate cu **Alexandru G.G. / Nearu** (v.) și **Dimitre G.G.** (v.). Școli particulare din Muntenia (1821-1825), Institutul *Lemoine*, Paris (1825-1829).

Slujbaș domnesc (1829-1847). Participant la Revoluția din 1848: colonel activ, Brăila (iunie-iulie); comandant, Regimentul 2 Infanterie și Garnizoana București (august-septembrie), confruntări militare cu trupele otomane de ocupație, alături de locotinentul Pavel Zăgănescu, comandantul pompierilor, apărători ai Capitalei (13 septembrie 1848). Emigrant în Franța (1849-1855). Preocupări economice agrare, județele Muscel și Teleorman (1855-1877). Corespondență de familie, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu M. (Stolnicul, 1655 ~ 1731). Mare proprietar funciar, demnitar medieval, diplomat. Fiul lui **Matei Leurdeanu**, mare spătar al Țării Românești (secolul XVII), nepotul lui **Stroe Leurdeanu** (v.). Membru, Divanul Domnesc, București (1679). Înalte funcții publice: postelnic (1681), mare agă (1690), ispravnic de scaun (1693), *ispravnic de Câmpulung* (1700), locțiitor de domn (1703), mare clucer (1707-1709), mare logofăt, șef al Cancelariei (1714), mare spătar (1716), observator, Consiliul de Administrație al Olteniei (1618). Intensă activitate externă, colaborator apropiat al Voievodului Constantin Brâncoveanu (v.). Misiuni în Transilvania (1689), Turcia (1696), Moldova (1704), *Capuchehaie* la Constantinopol (1709). Politică filoautriacă după 1714. Întinse suprafețe de teren, județul Muscel. Învmormântat, Mănăstirea Hurez, Vâlcea. Valoroase aprecieri antume și postume. Atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu N. / Banul (1746 - 8 octombrie 1818). Mare proprietar funciar, demnitar, cărturar. Importante funcții publice în Țara Românească: mare clucer, mare spătar, mare vornic, mare logofăt, mare ban al Olteniei, vornic al obștilor; membru, Eforia Școalelor, București (1786-1818), ctitor, instituții românești de învățătură: Golești, Nămăești, Slatina; fondator, vechiul spital *Filantropia*, București, bolnița și târgul de la Golești. Întinse suprafețe de teren în județul Muscel. Propagator al luminismului occidental și dezvoltării economiei de factură capitalistă, stimularea

comerțului exterior. Refacerea și consolidarea așezământului tradițional de la Golești. Valoroase aprecieri antume și postume. Consemnări documentare, genealogie, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Ștefan C. (Câmpulung, Muscel, 1809-1874). Militant politic, înalt demnitar. Fiul lui **Constantin/Dinicu R.G.** (v.); frate cu: **Alexandru C.G./Albu** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.G.** (v.). Școli particulare din Muntenia, limbile română și greacă (1815-1825), Colegiul la Geneva, Elveția (1825-1829), cursuri libere, *Sorbona*, Paris, *drept și științe politice*. Aghiotant domnesc (1834-1842). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru: Comitetul de inițiativă (mai 1848), locotenență, Guvernul Provizoriu, București. Emigrant în Franța (1848-1857), susținător al Unirii Principatelor (1859). Președinte, Consiliul de Miniștri al României (1861, 1867-1868). Inițiative privind modernizarea statului, dezvoltarea relațiilor externe occidentale, adaptarea legislației la cerințele europene ale timpului. Colaborator al principelui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), adept al aplicării reformelor monarhiei germane în România (1866-1874). Importante recunoașteri publice antume și postume. Consemnări documentare, genealogie, scrisori, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Vasile A. (1875-1920). Inginer silvic, proprietar urban. Fiul lui **Alexandru G.G. / Negru** (v.). *Activitate la Câmpulung Muscel* și în alte localități din România. Inițiative sistematice pentru importul și aclimatizarea unor plante provenite din America de Nord, China, Japonia, Federația Rusă, Armenia, Gruzia/Georgia, Azerbaidjan. Aprecieri publice. (G.C.).

GOLESCU, Vasile A. (1875-1920). Inginer silvic, peisagist. Familie tradițională din Muscel. Fiul lui **Alexandru G.G. / Negru** (v.). Studii de specialitate în țară și în state europene occidentale. Inițiator și realizator, Parcul *Ștefănescu* din Câmpulung, Muscel: rezervație

botanică, vegetație antohtonă, specii forestiere exotice aclimatizate în spații naturale specifice zonelor piemontane. *Vilă stil neoromânească* (1910), grădină cu specii dendrologice rare, donate Fundației *Pro Patromonio*, Marea Britanie (2000), Filiala Muscel. Diverse aprecieri publice. (S.T.).

GOLESCU, Zoe/Zinca A. (Mehedinți, 1792 - Golești, Ștefănești, Muscel 10 februarie 1879). Mare proprietară funciară, memorialistă, epistolară. Născută în familia Alexandru și Dumitrana Farfara. *Stabilită la Golești prin căsătorie (1805)* cu **Constantin/Dinicu R.G.** (v.). Mama fraților: **Alexandru C.G.** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.), **Ana C.G./Racoviță.** Învățătură grecească, franțuzească și românească în familie, călătorii europene. Adeptă a spiritului național în cultură și viață civică. Refugiată la Sibiu (1848), după înfrângerea Revoluției din Țara Românească, ulterior (1849), la Istanbul și Brusa. Redeschiderea Școlii *Dinicu Golescu* din Golești (1850), acțiuni favorabile Unirii Principatelor Române (1859). Amplă corespondență internă și externă, acțiuni filantropice, preocupări literare. Importante recunoașteri antume și postume, versuri dedicate de Costache Artistică (1849), eponimie, liceul *Zinca Golescu*, Pitești (Decretul Consiliului de Stat Nr. 25, din 29 ianuarie 1971). Consemnări documentare, scrisori, obiecte personale, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOMOIU, Gheorghe (n. Topoloveni, Argeș, 22 iulie 1939). Dirijor cor, profesor. Liceul, Topoloveni (1956), Facultatea de Muzică, București (1963-1966), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972-1977). Instructor-metodist la Casa Regională Argeș a Creației populare. Tipărește culegeri de muzică corală pentru formațiile de amatori. Unul dintre inițiatorii și organizatorii Festivalului Internațional de Muzică corală *D. G. Kiriac*, Pitești. Dirijează numeroase formații corale din Argeș și Olt. Mentor și dirijor, corul *Ars Nova* (înființat în 1972), pe care-l conduce de 36 de ani și cu care a susținut turnee în multe țări ale Europei și Asiei. Cursuri muzicale de dirijat

(1981) la Institutul Național de la Marly le Roi, Franța, premiat cu medalia de aur a Asociației Corale din Germania și *Cetățean de Onoare* al orașului Marburg, premii pentru compoziție la Festivalul Național de Romantă *Crizantema de Aur*, Târgoviște. Vicepreședinte, Asociația Națională Corală din România. Numeroase realizări discografice. (L.P.).

GONTEAN, Zoe N. (n. Câmpulung, Muscel, 8 octombrie 1935). Inginer, *explorări miniere*, profesor universitar. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1953). Institutul de Mine, Petroșani (1958). Doctorat, *științe tehnice*, București (1975). Activitate didactică și de cercetare, Facultatea de Mine, Petroșani, prodecan (1981-1989). Volume importante: *Aeraj și protecția muncii în mină* (1970); *Manualul inginerului de mine (V, 1989, în colaborare)*; *Aplicații de calcul în proiectarea și realizarea aerajului minelor* (1995). Numeroase studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1998). Membră, Biroul Internațional de Termofizică Minieră (1979). Premiul Ministerul Învățământului pentru activitate științifică în domeniul de referință (1965). Contribuții la diversificarea învățământului superior tehnic în România contemporană. Alte aprecieri publice. (I.I.V.).

GORCEA, Petru Mihai (Timișoara, Timiș, 28 ianuarie 1941 – București, 6 ianuarie 2005). Critic literar, istoric literar, eminescolog, profesor universitar. Colegiul Național *Sf. Sava* (1959), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1964), doctorat, filologie, București (1973). Cadru didactic, Universitatea din Pitești (1964-2000?). Lector, limba română, Universitatea din Turku, Finlanda (1975-1978); Secretar de Stat, Ministerul Educației Naționale (1997-1998); decan, Facultatea de Litere și Istorie, Universitatea din Pitești (1998-2000). Volume importante: *Nesomnul capodoperelor. Eseuri despre Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Liviu Rebreanu* (1976), *Structură și mit în proza contemporană* (1982), *Steaua din oglinda visului. Eseu despre Lucașfărușul de Eminescu* (1983), *Mateiu I. Caragiale. Eseu* (1994), *Mihai Eminescu, I, II, III* (1997, 1998,

2001). Numeroase studii, articole, cronici, recenzii în publicații de specialitate. Contribuții deosebite la evoluția învățământului superior din Pitești. (M.C.S.).

GORCIU, Cicerone (Strehaia, Mehedinți, 7 noiembrie 1892 – Șuici, Argeș, ?). Jurist, politician, înalt funcționar public, demnitar. *Așezământ și reședință tradițională la Șuici*. Mare proprietar funciar, zona Șuici-Sălătrucu, Argeș. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Secretar general, Ministerul Agriculturii și Domeniilor (1936-1940), prefect de Olt. Contribuții importante la: dezvoltarea culturii și industrializării inului, cânepii, bumbacului; organizarea valorificării vinurilor românești și fructelor; coordonarea lucrărilor de reconstrucție și finisare a ansamblului Palatului Regal, București, executate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor (1937-1940). Interviuri, emisiuni radio, reuniuni în domeniul economiei. Expropriere prin *Reforma agrară* din 1945. Arestat, cercetat, judecat, condamnat, muncă silnică, Vechiul Canal Dunăre-Marea Neagră. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GOREA, Valică (n. Sânmihai de Câmpie, Bistrița Năsăud, 22 martie 1946). Chimist, cercetător științific principal gradul I. Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca (1968). *Domiciliat în județul Argeș (1969-1974, 1977-1988)*. Activitate științifică, Uzinele Dacia Colibași, șef laborator (1969-1974), Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1977-1988). Președinte, Agenția Națională Nucleară, București (2005~). Numeroase publicații, reuniuni de specialitate, invenții, rapoarte în domeniu. Activitate specifică elaborării tehnologiilor pentru obținerea combustibililor nucleari. Aprecieri publice. (E.H.).

GOSPODĂRIA COMUNALĂ ȘI LOCATIVĂ ARGEȘ (1950~). Sistem instituțional de stat, activitate preponderent urbană. La nivel regional/județean, succesiv; secție de profil a Sfatului Popular/ Consiliului Popular (1950-1968); Întreprinderea de Gospodărie Comunală și Locativă/Regotrans

(1968-2000); servicii teritoriale descentralizate specializate (2000~). Domenii prioritare: organizarea transportului în comun; extinderea și exploatarea rețelelor de apă, gaze naturale, termoficare, canalizare; implicare în electrificarea teritorială, în întreținerea fondului de locuințe, străzilor, spațiilor verzi, bazelor sportive, în salubritatea localităților. Obiective distincte: amenajarea și reabilitarea stațiunilor balneoclimaterice; executarea marilor captări de apă și a bazinelor de retenție, proiectarea și finanțarea stațiilor de epurare, mecanică și biologică și a rampelor ecologice de gunoi; edificarea și administrarea hotelurilor și cabanelor turistice și a refugiilor salvamont; înfrumusețarea habitatului conform specificului național și normelor continentale. Programe investiționale ca beneficiar principal. Unități reprezentative: gospodărie orășenească și balneară, transport local, construcții-prestații, construcții și exploatare electrice rurale. Directori cunoscuți: Ștefan Uruc (v.), Gheorghe Băiașu (v.), Ștefan Uruc (v.), Radu Pieleanu (v.), Doru Băncescu (v.), Florea Costache (v.), Constantin Drăghici (v.). Activități privatizate parțial după 2000. Ample colaborări comunitare. (I.T.B.).

GRANT, Nicolae Ef. (București, 9 mai 1868 - București, 10 mai 1950). Artist plastic, pictură, memorialist. Liceul din Tours (1878), Școala Națională de Belle-Arte, București (1885), École des Beaux Arts (1895), Academia Julian, Paris, mentor, stilistul Jean Leon Pérome. *Domiciliat la Câmpulung, Muscel (1910-1935)*. Lucrări în expoziții naționale și internaționale: București (1893-1946, Paris (1881, 1898). Membru fondator, *Tinerimea Artistică*, București (1901-1947), alături de Ștefan Luchian, Nicolae Vermont, Ștefan Popescu, Frédéric Storck. Tablouri în colecții particulare sau publice, precum: *Troiță din Muscel, Olar din Câmpulung, Cioban din Muscel*. Eponimie, *Vila Grant*, Câmpulung, Argeș. Înhumat, București (12 mai 1950). Consemnări critice favorabile, monografii dedicate, alte importante aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

GRĂDINA PUBLICĂ DIN

CÂMPULUNG (1885 ~). Spațiu comunitar, aflat în zona centrală a localității, 18000 m², amenajat, succesiv, după 1885. Inițial, suprafețe obștești și particulare, amenajate din inițiativa primarului Istrate Rizeanu (v.). Vegetație dendrologică și floricolă autohtonă sau europeană, aclimatizată la condițiile naturale specifice Muscelului. Promenadă, spectacole, întruniri cetățenești. Împrejmuire și poartă monumentală de intrare, din piatră de Albești, după planul realizat de Dumitru Ionescu-Beredet (v.), mici sculpturi figurative, executate de Dimitrie Mățăuanu (v.), noi dotări în timpul primarului Ionel Nicolau (v.). Realizare distinctă (1977-1978), *Aleea personalităților*, busturi pentru fiii orașului: Constantin D. Aricescu (v.), Ion Barbu/Dan Barbilian (v.), Constantin Baraschi (v.), Tudor Mușatescu (v.), Ion D. Negulici (v.), George Oprescu (v.), montate și dezvelite la insistențele Consiliului orașenesc, primarul Manole Bivol (v.). Anterior (1954), bustul lui Nicolae Bălcescu (1819-1852). Alte opere sculpturale donate de Constantin Baraschi. Puncte de atracție: chioșcul fanfarei militare, barometrul *Frederic Broehm*. Activitate gospodărească permanentă. (G.C.).

GRĂDINA PUBLICĂ DIN PITEȘTI (Secolul XIX ~). Spațiu comunitar, aflat, astăzi, în zona centrală urbană, aproximativ 10000 m². Amenajată și extinsă, treptat pe terenul Schitului *Buliga*, demolat total (1898) pentru edificarea Palatului Administrativ / Muzeului Județean Argeș. Alei de promenadă, vegetație specifică, lucrări de artă, instalații mecanice. Suprafață diminuată prin realizarea străzilor adiacente (1870~1970) și construirea Cercului Militar, Pitești (1939-1940). Loc preferat pentru întruniri politice la 1848, 1859, 1877, 1944-1947, 1965-1968, 2006-2007, cu participarea unor lideri naționali: Ion C. Brătianu (v.), Carol I (v.), Petru Groza, Nicolae Ceaușescu (v.), Charles de Gaulle, Mircea Ionescu Quintus, Radu Câmpeanu. Opere monumentale: Statuia *1907*, de Ilica Veturia, sculptură în piatră (1960-2007), transferată pe un nou postament, în Pitești-Nord. Statuia *Ion C. Brătianu*, de Lucian Irimescu, lucrare în bronz (25 mai 2007), folosind vechiul soclu și amplasament. Numeroase atestări documentare moderne și

contemporane. (P.P.).

GRĂDINA ZOOLOGICĂ DIN PITEȘTI (1975~). Spațiu special amenajat în Pădurea *Trivale*, aflat în gestiunea Administrația Serelor și Parcurilor/Administrația Domeniului Public, Pitești. Anterior, punct zoologic, Parcul *Ștrand*. Proiectanți: Mircea Pungoci (v.), Ion Mazilu. Executarea lucrărilor specifice: unități ale gospodăriei locale din Pitești. În patrimoniul: animale și păsări aduse din diverse zone ale Europei, Africii, Asiei. Ghidaj științific. (C.D.B.).

GRĂDIȘTEANU, Ion (A doua jumătatea secolului XIX - Începutul secolului XX). Înalt funcționar public, militant politic de centru-dreapta. *Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1912-1913, 1914-1916, 1919-1920)*. Gestionarea gospodăririi localității în timpul războaielor balcanice (1912-1913), a neutralității active a țării (1914-1916) din Primul Război Mondial, a desfășurării lucrărilor Conferinței de Pace de la Versailles (1919-1920), confirmarea internațională a făuririi României Mari. Inițiative în favoarea reconstrucției urbane după ocupația armatelor germane și austro-ungare (1916-1918), acordării ajutoarelor pentru refugiați, răniți și decedați pe timpul confruntărilor militare, colaborării cu Societatea Mormintelor Erorilor Căzuți în Război. Diverse demersuri edilitare. Aprecieri publice. (M.B.).

GRECEANU, Olga (Nămăești, Valea Mare Pravăț, Muscel, 4 august 1890 – București, 17 noiembrie 1978). Artist plastic, *pictură*, monumentalist, publicist. Institutul *Skrszewski*, București (1910), Facultatea de Științe, București (1914), Academia de Arte Frumoase, Liège, Belgia (1914~1939). Expoziții de pictură: Franța (1928), România (1916, 1926, 1937), Statele Unite ale Americii (1924). Lucrări monumentale (frescă, mozaic): Institutul de Arhitectură *Ion Mincu* (1938), Institutul de Istorie *Nicolae Iorga*, Biserica *Antim*, Academia de Științe Economice, București, Salonul gării Mogoșoaia, Mausoleul *Mateiaș*. Scrieri importante: *Specificul național în artă* (1925); *Compoziția murală* (1935);

Cula de la Măldărești (1937). Membră: Societatea Femeilor Pictorițe; Tinerimea Artistică; Sindicatul Artelor Frumoase, București. Singura femeie acceptată de Patriarhia Română în grupul ortodox creștin *Rugul aprins*. Numeroase aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

GRECESCU, Grigore G. (Oltenița, Ilfov, 4 aprilie 1870 – Câmpulung, Argeș, 2 martie 1966). Ofițer de carieră, *infanterie*, general, înalt funcționar public și de stat. Voluntar, Regimentul 1 *Geniu*, București (1888-1890). Școala de Subofițeri, Bistrița, Vâlcea (1892), Școala de Topografie, București (1893). Locotenent, Regimentul 32 *Mircea*, Prahova (1893-1904); căpitan, Regimentul 30 *Dorobanți* Muscel (1904-1915); maior, Regimentul 70 *Infanterie* Câmpulung (1915-1925). Combatant, Primul Război Mondial: *Frontul din Dobrogea* (1916), *Frontul Carpatic* (1916), *Frontul din Moldova* (1917-1918). Colonel (1917), general maior în retragere (1947). Participant la rezistența de pe Muntele Mateiaș (octombrie 1916), președinte, Comitetul de inițiativă pentru edificarea mausoleului (1928-1935); membru activ, Societatea *Cultul Eroilor*, Filiala Muscel. Primar al orașului Câmpulung (1939-1940), prefect de Muscel (1940-1941). Gestionarea administrației locale în etapa premergătoare intrării României în cel de Al Doilea Război Mondial. Distins cu importante ordine și medalii militare și civile. Eponimie: stradă în Câmpulung, alte valoroase aprecieri publice antume sau postume. (M.B.).

GRECU, Ion (Bughea de Jos, Argeș, 22 august 1920). Compozitor, folclorist, dirijor și profesor. Conservatorul din Cluj (1949-1950), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București, (1950-1954). Profesor (1954-1983) și director, Școala Populară de Artă, Pitești (1963-1983). Dirijor de cor, inspector metodist cu probleme muzicale, Inspectoratul de Învățământ Regiunea Argeș (1959-1963). Înființează și conduce cenaclul muzical *George Stephănescu*, Pitești, prelucrează și publică culegeri de coruri și folclor: *Cântăm viața nouă* (1966) *Voioasă mine inima* (1967), *Folclor muzical argeșean* (1974), *Cântece pentru două voci egale* (1981);

realizează filmul *Obiceiuri străbune*, publică articole, studii, recenzii, cronici, antologii, muzică corală și lucrări de muzicologie *Game străvechi în structura cântecului argeșean* (1970) în *Tribuna Școlii Argeșene*, Pitești. Compune muzică corală pentru voci egale și mixte. (L.P.).

GRECU, ȘTEFAN M. (n. Chișinău, Republica Moldova, 18 august 1943 – Pitești, Argeș, 22 iunie 2011). Profesor, *limba română*, ziarist. *Stabilit la Pitești din 1944*. Școala *Medie Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Facultatea de Filologie, Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1966). Stagii de perfecționare în domeniul presei, București (1971-1975). Activitate didactică: Școala Broșteni, Costești, Argeș (1967-1969). Redactor *Agerpres*, București, corespondent pentru județul Argeș (1969-1995). Colaborări cu diverse publicații din țară. Numeroase articole, interviuri, analize, comentarii pe teme de interes general. Membru al Uniunii Ziariștilor din România (1969), alte aprecieri publice. (V.G.M.).

GREGORIAN, Alexandru C. (Bârla, Argeș, 5 martie 1909 – Jaca, Spania, 9 iulie 1987). Literat, jurist, publicist. Liceul Teoretic, București (1926), Facultățile de Litere și de Drept, București (1930). Doctorat, *filologie*, Universitatea din București. Adept al mișcării legionare. Redactor, ziarele: *Mișcarea* (1930-1932), *Calendarul* (1932-1933); director, revistele *Sfarmă Piatră* (1933-1939), *Cioclii* (1934-1935); prim redactor, cotidianul *Universul* (1937-1940). Colaborări: *Porunca vremii*, *Fapta*. Consilier de presă și cultură, Legația României din Roma (1940-1944). Domiciliat în Italia (1944-1959). Colaborator: *Giornale d'Italia*, *Observatore Romano*, *Țara* (prima publicație a exilului românesc din Occident). Director, Secția Limba Română, *Radio România liberă*, München, Germania. Emigrant, Statele Unite ale Americii (1959-1975), director, gazeta *Italian-American Herald*, Philadelphia (1963-1975). Activitate didactică universitară, Pennsylvania (1965-1975). Stabilit în Spania (1975). Volume importante: *Țara Demiurgului*, București (1942); *Poeme*

pentru cruciați (București, 1943); *Poeme pentru frații mei* (München, 1953); *Pete de lumină* (Salamanca, 1985). Membru, Uniunea Ziaristilor din București (1935); Societatea Academică Română din Roma (secretar general, 1957-1959). Diverse aprecieri publice. (M.M.O.).

GRIGORE, Gelu-Gabriel I. (n. Pitești, Argeș, 21 ianuarie 1968). Ziarist. Liceul Industrial Nr. 3/Grupul Școlar *Mihai Viteazul*, Pitești (1897), Facultatea de Drept, Universitatea *Spiru Haret*, București (2001), Școala de studii politice și administrative, București (2011). Redactor-șef secție, corespondent, *Evenimentul zilei*, București (1991-2002), Redactor-șef, editor, proprietar fondator, *Jurnal de Argeș* (1944~). Numeroase studii, articole, reportaje, analize, anchete, interviuri, publicate în ziare și reviste din țară. Emisiuni *media*, posturi sau studiouri locale. Documentări externe: Franța, Grecia/Muntele Athos, Irlanda/de Sud, Italia, Letonia, Marea Britanie/Irlanda de Nord, Republica Moldova/Transnistria. Contribuții la evoluția presei libere în România, diversificarea genurilor gazetărești, cunoașterea fenomenelor specifice zonei Argeș-Muscel. Membru: Clubul Român de Presă (2002); Asociația Jurnaliștilor din România (2006). Diverse aprecieri comunitare. (I.I.B.).

GRIGORE, Magda (n. Costești, Argeș, 29 august 1965). Profesoară, *Limba și literatura română*, publicistă. Facultatea de Teologie și Litere, Universitatea din Pitești, licențiată cu lucrarea *Mitosofia în lirica lui Lucian Blaga*. Debutază în revista *Sânziana* a Liceului *Zinca Golescu*, Pitești (1981), în cadrul căreia a fost membru de redacție. Colaborări: *Junimea, Argeș, Scânteia Tineretului, Astra, Catedra, Juventus, Coloana infinitului, Săgetătorul, Cafeneaua literară* (redactor-șef, 2003-2004), *Calende* (redactor, din 2004). Debut editorial: *Flux și reflux* - versuri (Editura *Argesis*, Pitești, 1996). Publică apoi *Șah în trei* (Editura *Pan-Arcadia*, 1998, București), *Identitate de tranzit* (Editura *Paralela 45*, Pitești, 2004). (M.S.).

GRIGORESCU, Andrei Răzvan (Pitești, Argeș, 1944 – Pitești, Argeș, 2010).

Inginer chimist, manager, demnitar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1962), Institutul Politehnic, București (1968). Specializări, Statele Unite ale Americii (1977), Anglia (1979). Inginer, șef instalație, șef secție, director de uzină, director tehnic, director general (1968-1987), Combinatul Petrochimic, Pitești. Ministru adjunct, Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice (1987-1990). Director general, SC *Arpechim SA* Pitești (1990-1993), SC *East Point Internațional*, București (1993-1996), Compania *Lukoil*, România (1998-2000). Consilier, SC *Oltchim SA*, Râmnicu Vâlcea (1996-1998); secretar de stat, Ministerul Economiei și Comerțului (2001-2004). Inventator. Studii și articole publicate în reviste de specialitate, reuniuni științifice naționale și internaționale. Dezvoltarea industriei de rafinare și petrochimie. Negocieri externe. Premiul *Nicolae Teclu* al Academiei Române (1988). Adept al privatizării și trecerii la economia de piață în domeniu. Președinte, Federația Patronală de Petrol și Gaze. Multiple aprecieri publice. (I.D.P.).

GRIGORESCU, C.T. (Secolul XIX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș în Adunarea ad-hoc a Munteniei (1857). Susținător al acțiunilor naționale pentru Unirea Principatelor (1859) și exprimarea europeană a autohtonismului. (C.D.B.).

GRIGORESCU, Constantin Gh. (n. Bughea de Jos, Muscel, 23 martie 1924). Medic militar, *chirurgie-urologie*, general. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1943), Facultatea de Medicină, Institutul Sanitar Militar, București (1949). Intern și extern, clinici din Capitală (1944-1950). Doctorat, *științe medicale*, București. Stagiul de specializare în Franța (1970-1971). Activitate permanentă: Spitalul Militar Central, București (1950-1990), șef secție (1967-1990). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, publicate în reviste din Europa. Reuniuni științifice în țară și în străinătate, aplicarea de noi tehnici chirurgicale, recunoscute ca succese internaționale. Membru marcant, importante asociații profesionale în domeniu. Ordine și medalii militare sau civile, general de brigadă,

alte aprecieri publice. (C.C.).

GRIGORESCU, Constantin Șt. (n. Șerbănești, Argeș, 1 iunie 1918). Preot, dirijor. Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1938). Facultatea de Teologie, București (1942), simultan cursuri de canto, solist în Corul Municipiului București, angajat Corul Radio. Preot II, Șerbănești, Argeș (1942). Bas-bariton la corurile mixte, Gliganu și D.G.Kiriac, Pitești (1956~). Preot II, Biserica *Sfântul Gheoghe*, Pitești (1968), paroh (). Prelucrări folclorice: *Mândra mea, spâncene multe, Hei, luna!, Radu lui Anghel din Greci, Copil printre străini, Mă dusei să trec la Olt* și compoziții proprii *În sat la noi*. Contribuții la viața muzicală argeșeană. (L.P.).

GRIGORESCU, Ioan (Secolul XX). Jurist, militant politic. Membru marcant, Partidul Social Democrat Independent *Constantin / Titel Petrescu*. Președinte, Organizația Argeș (1946-1950): învățători, negustori, funcționari. Opozant față de Blocul Partidelor Democratice din România; candidat, listă proprie, alegerile parlamentare, 19 noiembrie 1946. Insucces electoral. Avocat, Baroul Argeș. Diverse activități publice. (R.R.).

GRIGORESCU, Ion (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mozăceni, plasa Dâmbovic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GRIGORESCU, Ion (Secolul XX). Jurist, militant politic. *Originar din Pitești*, Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Argeș. Adept al **doctrinei** social-democrate. Membru marcant: Blocul Democrat, Filiala Argeș (1936); Partidul Social Democrat Independent *Constantin / Titel Petrescu*, președinte, Organizația Argeș (1946). Insucces în alegerile pentru Parlamentul României (19 noiembrie 1946). Oratorie. Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Pitești. Scrieri tematice, articole de presă,

interviuri. Aprecieri publice. (I.F.B.).

GRIGORESCU, Ion C. (n. Șerbănești, Argeș, 12 august 1950). Interpret operă. Liceul de Muzică, Pitești (1969), Conservatorul București (1978). Profesor, Școala Populară de Artă, Slatina (1978-1979). Angajat, corul Operetei, București (1979); solist, Teatrul Liric Craiova (1979-1982); Opera Română, București (1982-1989). Fugit din țară, se angajează solist la Opera din Mainz, Germania (1989~). Interpretează cu succes roluri clasice, câștigă numeroase premii. Bariton de prestigiu, cultivă muzica românească peste hotare. (L.P.).

GRIGORESCU, Traian Gh. (Ciolcești, Leordeni, Argeș, 1914 - București, 1991). Jurist, funcționar de stat. Facultatea de Drept, București (1937). Doctorat, *științe juridice*, București (1950). Inspector general judecătoresc, Ministerul Justiției (1968-1976). Înmormântat, Cimitirul Parohiei Ciolcești, Argeș. Diverse aprecieri publice. (D.V.).

GRIGORESCU, Valentin (n. Săpata, Argeș, 23 octombrie 1968). Interpret, muzică populară. Școala Populară de Artă, Pitești. Solist la Televiziunea Română (2001). Repertoriul cuprinde cântecele din zonă și creații personale: *Ce e viața pe pământ*. Lansează caseta *Adu-mi vin de Ștefănești*. Cântă alături de Irina Loghin și Nineta Popa. Aprecieri publice. (L.P.).

GRIGORIE (Sfârșitul secolului XVIII - Prima jumătate a secolului XX). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, călugăr, cărturar. Episcop de Argeș (1825). Promovarea ideilor naționale după reinstalarea domniilor pamântene în Principatele Române (1822), traduceri din literatura religioasă elenă, colaborări cu instituțiile eclesiastice din Balcani. Contribuții la consolidarea Episcopiei din Curtea de Argeș. Aprecieri publice. (S.P.).

GRIGORIU, Adrian A. (n. București, 28 august 1934). Actor. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (1952-1956). Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1959-1968), Televiziunea Română, București. Roluri în piesele: *Poarta, Din prea multă dragoste, Un*

milion pentru un sărut, În căutarea extraordinarului, Singur printre dușmani, Vlaicu Vodă, Fata fără zestre, D-ale Carnavalului, O felie de lună, Minciuna are picioare lungi, Noaptea Regilor, Răzvan și Vidra, Ciuta, Visul unei nopți de iarnă, Sf. Mitică Blajinul, Ecaterina Teodoroiu. (I.F.).

GRIGORIU, Tache (Secolul XIX). Funcționar judecătoresc, scriitor al Tribunalului Argeș. Participant direct la evenimentele de la 1848 din Pitești; secretar, Clubul revoluționar. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului, 6 septembrie 1848. Destituit și arestat după înfrângerea revoluției în Țara Românească (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848-20 februarie 1849). Unionist (1857), susținător al sistemului reformator promovat de principele Alexandru Ioan Cuza. Diverse aprecieri publice. (P.P.).

GRIGOROAI, Ilie. (Voicești, Vâlcea, iulie 1927 – București, 1992). Inginer horticol, funcționar de stat, manager, parlamentar. *Domiciliu și activitate în Argeș (1955-1965)*. Liceul de Industrii Horticole / Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic *Kuban*, Krasnodar, Federația Rusă (1955). Șef, Ocolul Agricol, Voicești, Drăgășani (1955-1957). Vicepreședinte, Comitetul Executiv, Sfatul Popular Regional Argeș (1957-1962), prim-vicepreședinte, Consiliul Agricol Regional Argeș (1962-1965). Inginer principal, Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Valorificarea Legumelor și Fructelor, București (1965-1968), șef, Serviciul Viticulturii, Direcția Generală Economică a Horticulturii, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1968-1992). Contribuții la redimensionarea activităților rurale din Argeș-Muscel; modernizarea viticulturii naționale, edificarea depozitelor pentru păstrarea fructelor și legumelor în România. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Drăgășani (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, norme

tehnice, inițiative legislative, interviuri, reuniuni tematice. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GROSMETCHIM /
ÎNTRERINDERE COMERTULUI CU RIDICATA PENTRU PRODUSE METALOCHEMICE PITEȘTI (1959 ~). Unitate comercială tradițională a județului Argeș, specializată în aprovizionarea, depozitarea și desfacerea către terți a mărfurilor din domeniul enunțat, privatizată conform *Legii Nr. 15/1990*. Inițial, filială a Oficiului Întreprinderii din Craiova (1952-1959). Activitate regională: Argeș, Olt, Vâlcea (1959-1990). Sediul administrativ, antrepozite, alte spații funcționale (10000 m), *Pitești-Nord*, schițe și detalii, Lucian Istrătescu, Stelian Anghel, Institutul de Proiectare Argeș (1971); executant, Trustul de Construcții Argeș (1972-1974), șef șantier Dumitru Gherăsoiu (v. Dotări cu mijloace tehnice mecanizate și automatizate, colaborări comunitare, naționale și externe, activități promoționale. Directori cunoscuți: Francisc Valati, Ion Bădescu (v.), Gheorghe Vâlcu (v.). După 1990, reorganizare adaptată economiei de piață. (I.T.B.).

GROSU, Nicolae Simion M. (n. Curtea de Argeș, 5 decembrie 1951). Ofițer de carieră, pompieri, general. Liceul Agricol/Grupul Școlar Agricol *Constantin Dobrescu-Argeș*, Curtea de Argeș (1970), Școala Militară *Ofițeri de Pompieri*, Sibiu (1974), Facultatea de Științe Economice, București (1984), Academia Militară *Nicolae Bălcescu*, Sibiu (2002). Activitate specializată permanentă (1974-2008): locțiitor comandant (1974-1979), comandant (1979-1980). Campania Pompieri Pitești; locțiitor comandant (1980-1987; 1992-1997); Grupul Pompieri Argeș; șef birou (1987-1992), Grupul Pompieri Craiova, Dolj. Comandant, Grupul Pompieri Argeș (1997-2004). Inspector șef fondator, Inspectoratul pentru Situații de Urgență Argeș (2004-2008). Volum important: *File din istoria pompierilor militari argeșeni* (2005, coordonator). General de brigadă (2008). Studii, articole, rapoarte, reuniuni naționale în domeniu. Contribuții distincte la: edificarea sediilor pompierilor militari din Vedea (2004),

Mioveni (2005), Topoloveni (2005), Argeș; stingerea unor incendii de pe platformele industriale Pitești și Câmpulung; reorganizarea instituțională (1997-2008); instruirea, dotarea tehnică, asigurarea logisticii pentru efectivele subordonate. Numeroase recunoașteri publice militare și civile. **(I.T.B.)**.

GRULEN / COMBINATUL DE FIBRE SINTETICE CÂMPULUNG (1980 - 2008). Unitate economică reprezentativă din zona Muscel, specializată în producția de fibre și granule sintetice pentru industria textilă. Noua denumire din 1991. Investiție de stat (1974-1980), platoul *Grui*, Câmpulung. Proiectare, institute ale Ministerului Industriei Chimice, București, ministru Mihail Florescu (v.). Antreprenor general: Trustul de Construcții Industriale Argeș, directori generali Gheorghe Năstase (v.), Ion Fîntîneru (v.). Șefi de șantier: Constantin Augur, Mircea Dinu (v.). Utilaje autohtone și străine, montate de unități din București și Pitești, directori Nicolae Boambeș (v.), Marinel Bărbulescu, Lucian Tudora. Colaborări cu firme din Japonia. Utilități, rețele proprii. Materie primă: *dimetiltereftalat*, produs pe Platforma Petrochimică, Pitești, transport special auto. Forță de muncă provenită din localități apropiate. Beneficiari: fabricile de textile din România. Posibilități pentru export. Capacitate/an: 200 000 to fibre și granule sintetice. Directori: Gheorghe Bogdan, Aurel Damian, Constantin Cotescu. Societate pe acțiuni (1991), privatizare (1996). Încetarea totală a activității (2008). Dezafectarea și vânzarea patrimoniului. **(M.B.)**.

GRUP CORAL CLASIC GRUP. Fondator și dirijor, Ioan Magdalena (1972-1983), Casa Sindicatelor Pitești, în formulă feminină, cu 27 de membre. Se schimbă în cor mixt de cameră **CLASIC**, al Sindicatului Învățăământ Pitești (1983-1989), cu 45 de amatori intelectuali și un repertoriu variat. Între 1990-2007 activează la Centrul Cultural Pitești. Marele premiu la concursurile corale naționale: *Ciprian Poprumbescu*, Suceava (1986); *Ioan Chirescu*, Constanța (1986,1987); *George Dima*, Brașov (1988). Zece premii I și titlul de laureat al Festivalului Național *Cântarea României*.

Numeroase emisiuni radio-tv. Membru, Asociația Corală din România. Turnee: Nancy (1991), Metz (1991,1995), *Les nuits de Longwz* (1995), Normandia (1996), Ecubles, Chartres, Tours (2001), Franța, Ambasada României din Luxemburg (1996), Barcelona, Spania (1997), Sorrento, Italia (1998), Grecia (2004). Elogioase aprecieri publice. **(L.P.)**.

GRUPUL DE POMPIERI ARGEȘ (1953-2004). Unitate militară specializată, sediul în Pitești, subordonată Ministerului de Interne, București. Anterior: *comandă de foc, secție, baterie, companie*, organizate, succesiv, conform reglementărilor, ordinelor, decretelor, legilor din 1832, 1871, 1891, 1912, 1936, 1953. Participare la Războiul pentru Independența României (1877-1878). Locație tradițională în Pitești: *Foișorul de Foc* și *Cazarma Pompierilor* (1887-1978). Actualul sediu edificat în 1978. Denumire personalizată *Căpitani Puică Nicolae* și primirea *Drapelului de luptă*: 17 mai 1997. Subunități la Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Mioveni, Costești, Topoloveni. Integrare în Inspectoratul Județean Argeș pentru Situații de Urgență (2004). Misiuni de excepție: stingerea marilor incendii din Pitești (1974, 1979); diminuarea efectelor cutremurelor din 1977; limitarea urmărilor inundațiilor din 1970, 1975, 1976. Comandanți cunoscuți: Marin Iordache (locotenent); Mihail Hadgicoli (căpitan); Constantin Arbore, Teodor Călinescu, Dumitru Linguraru (maiori); Sever Socaciu, Ștefan Lambe, Ștefan Firescu (colonei); Nicolae Simion Grosu (v.). *Scriere monografică* (2005), alte atestări documentare. **(I.T.B.)**.

GRUPUL INDUSTRIAL COMPONENTE SA / ÎNTREPRINDEREA SUBANSAMBLE AUTO PITEȘTI (1977~). Unitatea industrială reprezentativă pentru economia zonei Argeș-Muscel, specializată, preponderant, în realizarea de repere necesare producției de autoturisme. Anterior: Întreprinderea Locală *Progresul* (1948-1977), înființată prin naționalizarea mai multor tăbăcării și fabrici de talpă din Găvana, Pitești; Întreprinderea *Subansamble Auto*, Pitești (1977-1996), privatizare în 1995. Redimensionarea spațiilor de producție, a tehnologiei, a calificării

angajaților; introducerea în fabricație a pieselor din mase plastice, poliuretan, compozite și alți înlocuitori ai metalului; realizarea de cablaje pentru diverse tipuri de automobile de pe piața mondială; adaptarea proceselor de fabricație la cerințele actuale. Diversificarea activității prin executarea de construcții, prestarea de servicii imobiliare, transport, turism, servicii financiare, bancare. În structura grupului industrial, 24 de agenți economici din județele Argeș, Dolj, Olt. Mai importante: *Subansamble Auto Pitești* și Craiova; *Flexiplast*, *Romantopart*, *Trans European Logistic*, *Valmob Intermedia*, *Complex Turistic Star*, Pitești; *Spumoflex*, Craiova; *Bere*, Scornicești; *Dancom Logistic*, Bascov; Fabrica din Curtea de Argeș. Manager general, acționar majoritar, Gheorghe Badea (v.). Colaborări productive cu fabricanții de autoturisme *Dacia*, *Volkswagen*, *Peugeot*, *Citröen*, *Volvo*, *Iveco*, *Ford* și cu alte structuri investiționale europene pentru dezvoltarea surselor energetice neconvenționale. Multiple implicări comunitare. (I.D.P.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL CONSTANTIN DOBRESCU-ARGEȘ CURTEA DE ARGEȘ (1920~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor și maiștrilor, pentru activitățile agricole de stat, cooperatiste sau particulare din Argeș-Muşcel. Denumirea actuală personalizată: 1990. Anterior: Școală de Gospodărie, Pomicultură și Sericicultură (1920-1932), inițiată de regina Maria a României; Școala de Horticultură (1932-1946); Liceul Tehnic de Industrii Horticole (1946-1948); Școala Medie Tehnică de Horticultură (1948-1955); Centrul/Grupul Școlar Agricol (1955-1990). Clădiri pentru: școală, instruire practică, internat, cantină, sală de sport, dispensar, existente din 1948, reabilitate și mult extinse prin noi edificii ulterior. Terenuri experimentale. Intensă activitate profesională, succese olimpice, științifice, culturale, sportive. Colaborări externe: Italia, Franța, Spania. Participări la proiecte europene în domeniile educației și dotării spațiilor școlare proprii. Publicații periodice: *Miorița*, *Crucea Albastră*. Directori cunoscuți: Ion Hagi-Culev, Grigore Bobletec,

Mihai Cravenco, Constantin Pantor, Teodot Groza, Stelian Popescu, Constantin Săvulescu, Nicolae Ionescu (v.), Ana Oproiu, Corina Voicilă. Multiple conclucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL COSTEȘTI (1962~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru sectorul agricol din sudul județului și zonele apropiate. Anterior: Școala Profesională de Mecanici Agricoli (1962-1974); Liceul Agricol (1974-1984); Liceul Agroindustrial (1984-2000); Grupul Școlar Agricol (2000-~). Locație proprie: școală, ateliere, internat, cantină, terenuri experimentale. Directori cunoscuți: Vitalie Ciornei (1964-1982); Ion Gavrilă (1982-1987); Elisabeta Grigore (1987-1990; 2001-2006); Marian Telev (1990-1999); Maria Anca (2006~). Publicații: *Adolescent XXI*; *Experiențe didactice*. Importante activități metodice, culturale, științifice, derularea unor proiecte educaționale europene (2006-2008), modulele: *Leonardo da Vinci*, *Comenius*, *Formarea continuă*. Diverse colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL MĂRĂCINENI (1983 ~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea medie a resurselor umane pentru unități din domenii convergente. Succesiv: Școala Profesională Industrial-Agricolă, integrată Institutului de Cercetare și Producție pentru Pomicultură Pitești-Mărăcineni, cu clase liceale afiliate (1983-1992); Grupul Școlar Agricol Mărăcineni, Argeș (1992 ~). Prima locație (1992-2004), spații în incinta unității tutelare. Din 2004, complex didactic distinct: săli de clasă, laboratoare (tehnologie, chimie, informatică), bibliotecă, bază sportivă, cabinete; arhitect, Victor Modoran; proiectant și constructor, firme private din Capitală; finanțare, Banca Mondială (2003-2004). Succese ale elevilor și cadrelor didactice la: concursuri școlare; reuniuni demonstrative; aplicarea proiectului european *Leonardo da Vinci*, pe tema *Promovarea produselor ecologice și a serviciilor agroturistice*; derularea unor

parteneriate locale, naționale, internaționale. Reviste proprii: *Juventus*; *Alter ego*. Directori cunoscuți: Nicolae Stanciu, Vasile Matei, Natalia Tasia Tomescu, Maria Enache. Implicări comunitare permanente. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR ASTRA PITEȘTI

(1968 ~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru unitățile industriei extractive de petrol și gaze din Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Actuala denumire: 1996. Anterior: Liceul Industrial Nr. 2 (1968-1972), Grupul Industrial Petrol (1972-1996). Locație proprie (1968), arhitect, Valeriu Manu (v.), executant, Grupul de Șantier Construcții și Instalații Petroliere, Pitești (1967-1974), coordonatori, Ion Mincă (inginer), Liviu Magrini (manager). Clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Directori cunoscuți: Constantin Tudorache, fondator (1968-1975); Constantin Bujdoiu (v.), Alexandru Savu (1983-1987); Constantin Cristescu (1990-1995), Dumitru Diaconu (1999-2003); Emil Popescu (2003 ~). Programe specifice pentru optimizarea activităților didactice și de instruire practică. Organizarea olimpiadelor tehnice liceale naționale (1978, 1982, 1987). Revistă școlară: *Aurul Negru* (1980-1982). Colaborări externe: Algeria, Angola, Polonia (1974-1982). Parteneriat cu universitate particulară din capitală (1992~). Diverse conlucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AUTO CURTEA DE ARGEȘ

(1961 ~). Instituție de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru societățile de transport auto din toată țara. Denumirea actuală: 1996. Succesiv: Școlata Auto de Șoferi Profesioniști (1961-1973); Școala Profesională Auto (1973-1993); Grupul Școlar Transporturi Auto (1993-1996). Locație proprie: săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, internat, cantină, terenuri de sport. Finanțare și execuție, Întreprinderea Județeană Transporturi Auto, Pitești (1972). Anterior: spații oferite de Unitatea Militară Curtea de Argeș (1961-1969); *baracamente*,

Oești, Corbeni, Argeș (1969-1972). Directori cunoscuți: Gheorghe Mereuță (1961-1978); Maria Zdravcu (1978-1982; 1987-1997; 2001-2005); Florea Ilie (1982-1987); Ioan Călinescu (1997-2001; 2005 ~). Revistă școlară: *Universul*. Colaborări externe: Franța (2006-2008). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR CONSTRUCȚII DE MAȘINI COLIBAȘI, MIOVENI

(1969~). Instituție reprezentativă de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru *Platforma Industrială Pitești-Est*, Colibași, Mioveni. Succesiv: Grupul Școlar al Uzinei de Piese Auto, Colibași (1969-1979); Grupul Școlar al Întreprinderii de Autoturisme *Dacia*, Pitești (1979-1990); Grupul Școlar Industrial Construcții de Mașini, Colibași (1990-2002). Locația actuală: săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, sală și terenuri de sport, cămine, cantină (1969-2010). Investiție de stat. Proiectant: Petre Grigor, Institutul de Proiectare pentru Uzine și Instalații din Industria Construcțiilor de Mașini, București, director Ion Fătăceanu; executant, Trustul de Construcții Industriale Pitești, director tehnic, Grigore Popescu (v.). Directori cunoscuți: Dumitru Tărăntiș (v.), Nicolae Ilie, Marin Marcu, Ion Savu, Ionel Handolescu, Aurel Șerban. Succese didactice, olimpiade pe meserii, întreceri sportive, activități tehnico-aplicative. Revistă școlară: *Ani de liceu*. Suport de resurse umane pentru noile capacități productive, *Compania Dacia-Renault*, Mioveni. Importante colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR CONSTRUCȚII DE MAȘINI HENRI COANDĂ / DACIA PITEȘTI

(1967 ~). Instituție reprezentativă de învățământ profesional, specializată, prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru *Platforma Industrială Pitești-Est*. Actuala denumire: 1996. Anterior: Liceul Industrial pentru Construcții de Mașini (1967-1975), Liceul Industrial Nr. 1 *Dacia* (1975-1996). Locație proprie (1973), finanțator, Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, executant, Șantierul 1, Trustul de Construcții Argeș (1972-1973). Clădiri pentru: școală,

laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Parteneriat managerial cu Liceul Industrial Ștefănești (1967-1973). Directori cunoscuți: Nicolae Sălan (v.), Sergiu Cojocar (v.), Iulian Cernea (v.), Daniela Tănase (2006 ~). Amplă activitate didactică și de instruire practică. Participare la *module* județene și naționale, colaborări europene, olimpiade pe meserii, alte reuniuni științifice. Revistă școlară: *Dacia* (2002~). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE CHIMIE INDUSTRIALĂ COSTIN D. NENIȚESCU PITEȘTI (1965 ~). Instituție prestigioasă de învățământ profesional, specializată, prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru Platforma Industrială Pitești-Sud. Actuala denumire: 1990. Anterior: Școala Profesională de Chimie (1965-1969), Liceul de Chimie (1966-1969), Grupul Școlar de Chimie (1969-1979), Liceul Industrial Nr. 4 Pitești (1979-1990). Locație proprie (1976-1978): Finanțator, Combinatul Petrochimic Pitești; proiectare, Gabriel Ștefănescu (v.); executant, Trustul de Construcții Argeș, șef șantier, Gheorghe Măndiță (v.). Clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Directori cunoscuți: Dumitru Oncescu, fondator (v.); Ilie Ionescu (1966-1970); Ion Drăgușin (1970-1975); Niculaie Bărbulescu (v.), Adriana Lacea (1984-1992); Nicolai Negoită (1992-1996; 2000-2005); Ion Nica (1996-2000; 2005 ~). Programe specifice pentru optimizarea activităților didactice și de instruire practică. Organizarea Olimpiadei Naționale de Chimie (1985). Revistă școlară: *Adolescența* (1998 ~). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE CONSTRUCȚII Nr. 2 PITEȘTI (1950~). Instituție tradițională de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru șantierele de construcții din Argeș-Muscel. Actuala denumire din: 1990. Succesiv: Școala Medie Tehnică de Științe Comunale (1950-1955); Școala Profesională de Construcții (1955-1977); Liceul Industrial Nr. 6, Pitești

(1977-1990). Locație inițială, strada 1 mai / Ion C. Brătianu, Nr.47 (1950-1962). Complex propriu de clădiri (1962~), proiectant, Direcția de Sistematizare, Arhitectura, proiectare, Pitești; executant, Trustul de Construcții Argeș: 16 săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, cămine, cantină, sală și terenuri de sport, cabinet medical, bibliotecă. Practică productivă pe șantiere de construcții, în institute de proiectare și ateliere de specialitate. Asumarea executării unor lucrări dinstincte: Tabăra Școlară Nușoara, finisaje și instalații la blocuri de locuit, reparații curente în alte unități de învățământ. Directori cunoscuți: Ion Budan, Alexandru Grigore, Nicolae Teodoreanu (v.), Dumitru Gherăsoiu (v.), Corneliu Nicolescu. Relații externe, Franța (1991,1993). Intensă activitate didactică și de instruire tehnică, olimpiade pe meserii, premii naționale. Ample colaborări și exprimări comunitare. (C.V.).

GRUPUL ȘCOLAR DE INDUSTRIE UȘOARĂ ARMAND CĂLINESCU PITEȘTI (1882~). Instituție reprezentativă de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru industria textilă din România. După 2009, Colegiu Tehnic. Anterior: Școala de Meserii (1882-1932); Școala de Arte și Meserii (1932-1936); Liceul Industrial (1936-1948); Școala Medie Tehnică Profesională (1948-1950); Școala Medie Tehnică Metalurgică (1950-1951); Centrul Școlar Agricol (1951-1957); Școala de Meserii (1957-1962); Grupul Școlar Textile-Confecții (1962-1982); Liceul Industrial *Textila* (1982-2009). Denumire personalizată: 1997. Specializări predominante: fierărie, lăcătușerie, strungărie, tâmplărie, sculptură în lemn, electricitate, cazangerie, mecanică agricolă, croitorie, țesătorie, filatură. Locații succesive: Cazarma Escadronului de Călărași (1882-1900); Liceul de Băieți (1900-1902); imobile închiriate (1902-1937). Actualul complex școlar, zona centrală urbană, edificat în 1937-1938, supraetajare și modernizare corp principal (1971-1972), cămin, cantină, ateliere (1927; 1938; 1961; 1971), alte dotări specifice. Directori cunoscuți: Gheorghe Gheorghiu, Benedict Ionescu Sisești, Alexandru Opran, Filip B. Stănescu (v.), Cornelia Iatan (v.),

Gheorghită Precup, Andreea Demeter. Organizarea Olimpiadei Naționale pe Meserii (1989). Numeroase succese în activitățile școlare sau obștești. Publicații proprii: *Avântul* (1938-1939); *Jurnal de liceu* (2000-2009); *Armonii* (2009 ~). *Monografie centenară*: Filip B. Stănescu (1982). Implicări comunitare permanente. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR FERDINAND I, CURTEA DE ARGEȘ (1975). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor și maiștrilor, prioritar pentru agenții industriali din Argeș-Muscel. Denumire actuală personalizată : 2002. Anterior, Grupul Școlar *Electroargeș* (1975-2002). Locație proprie, clădiri pentru: școală, ateliere, internat, cabinet medical (1975). Directori cunoscuți: Mihail Iordache (1975-1987, fondator); Stelian Chelu (1987-1990; 1991-1998); Ana Răduțu (1998~). Intensă activitate didactică, succese olimpice, culturale, sportive. Colaborări externe: Franța, Grecia, Italia, Portugalia, Spania. Participări la proiecte europene în domeniile modernizării instruirii productive și integrării sociale a absolvenților. Multiple conlucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGEȘ (1948 ~). Instituție de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru: silvicultură, exploatarea forestiere, societăți de prelucrarea lemnului din județul Argeș. Construcții folosite inițial de Seminarul Teologic Curtea de Argeș și Colegiul Militar *Mareșal Antonescu*. Succesiv: Școala Medie Tehnică (1948-1955); Centrul Școlar Forestier (1955-1969); Grupul Școlar Forestier pentru Industrializarea Lemnului (1969-1970); Liceul Industrial Nr. 1, Curtea de Argeș (1970-1990). Locația actuală: clădire pentru școală, existentă din 1936-1940, subscripție imobiliară alcătuită din: ateliere, cantină internat, sală și terenuri de sport, anexe. Directori cunoscuți: Ion Bunăiașu (1971-1978); Maria Dumitrache (1978-1986); Ion Spătaru (1990-1994); Maria Dicu (2001-2006); Gheorghe Popa (2006 ~). Publicații: *Magia Cuvântului* (2008-2009); *Civilizația lemnului* (2007-2008; 2009);

Radical 2007 (2008-2009); *Înainte spre Europa*. Succese la concursurile pe meserii. Multiple colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI PITEȘTI (1977~). Instituție de învățământ profesional, specializată prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru întreprinderile/ agenții economici din industria de exploatarea și prelucrarea lemnului din Argeș. Actuala denumire: 1995. Anterior: Liceul Industrial nr. 8 (1977-1993); Grupul Școlar Forestier (1993-1995). Locații tradiționale, folosite succesiv de: Școala de Ucenici (1939-1948), Comandamentul Sovietic de Ocupație (1944-1945), Școala/Universitatea Politică a Județului Argeș, Școala Profesională/Liceul de Chimie (1948-1977). Locație proprie, clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Parteneriat managerial cu Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești, firme particulare, organizații obștești. Directori cunoscuți: Dumitru Oncescu (v.), Ioan Vereș (1967-1972), Ioan Drăgușin (1972-1977), Nicolae Titică (1977-1986), Ioana Voicu (1986-1990), Dorin Rădulescu (v.), Adriana Muraru (2002 ~). Intensă activitate didactică și de instruire practică. Proiecte europene adjudecate prin Programul *Phare*, fonduri folosite pentru modernizarea bazei materiale (2001-2003). Diverse colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR MIHAI VITEAZUL PITEȘTI. (1946~). Instituție tradițională de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru unitățile căilor ferate din Direcția Regională Craiova. Actuala denumire: 2006. Anterior: Școala Profesională CFR (1946-1962; 1970-1972); Grupul Școlar Industrial de Construcții Căi Ferate (1972-1978; 1993-2006); Liceul Industrial nr. 3, Pitești (1978-1993). Locații succesive: Școala Profesională Gară-Sud (1946-1962); Școala Nr. 8, Pitești (1970-1972). Ansamblu arhitectural propriu (1972): școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Finanțator, Ministerul Transporturilor

și Telecomunicațiilor, București, proiectant și executant, Direcția Regională CFR Craiova. Directori cunoscuți: Ion Sandu (v.), Dumitru Marinescu (1982-1986; 1996-2004, Dorin Mareș (v.), Ligia Surugiu (2004~). Intensă activitate didactică și de instruire practică. Organizarea olimpiadelor naționale în domeniu (1978, 1982). Relații externe: Bulgaria, Federația Rusă, Republica Populară Chineză. Ample colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR ȘTEFĂNEȘTI (1956 ~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru Uzina de Piese Auto, Colibași / Întreprinderea / Compania de Autoturisme *Dacia*, Mioveni. Denumirea actuală: 2004. Anterior: Școala Profesională (1956-2004). Liceul Industrial Ștefănești (1970-2004). Locație proprie, *Cartierul de blocuri*, orașul Ștefănești, Argeș: săli de clasă, laboratoare tehnologice, ateliere, cămin, cantină, sală de sport, cabinet medical, bibliotecă. Activitate didactică, instruire practică, participarea elevilor la olimpiadele pe meserii, succese notabile. Directori cunoscuți: Gheorghe Nițică, Gheorghe Necula, Iulian Cernea (v.), Nicoleta Dinescu. Diverse colaborări comunitare.. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR TEHNOLOGIC CÂMPULUNG (1948~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru unități economice și societăți comerciale din Câmpulung. Denumirea actuală: 2002. Anterior: Școala Medie Tehnică de Cărbune (1948-1955); Grupul Școlar Minier (1955-1959; 1967-1984); Grupul Școlar I.M.S., fuziune cu Școala Profesională (1959-1967); Liceul Industrial Nr. 2 (1984-1997); Grupul Școlar Industrial Minier (1997-2002). Locație proprie, Pescăreasa: clădiri pentru școală, ateliere, internat, cantină, club, bibliotecă, sală de sport. Directori cunoscuți: Ion Stoica (1951-1956); Eugen Moarcăș (1958-1966); Constantin Ivancu (1967-1986); Nicolae Poștoacă (1990-2005); Stelian Anastasie (2005~). Reviste școlare: *Ani de liceu*; *Caietul cu poezii*, autori elevii: Darius Iordache, Andrei

Apreutesei. Volum monografic: Gheorghe Chița(v.). Diverse conexiuni externe și colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL UZINELOR DE AUTOTURISME PITEȘTI (1971-1973). Unitate economică de stat, înființată prin decizia Ministerului Construcțiilor de Mașini din România. Coordonarea realizării producției planificate de autoturisme și a programului investițional, diversificarea cercetării și proiectării în domeniu, îmbunătățirea aprovizionării, desfacerii și prestațiilor service. Activitate *grefată* pe structura Uzinei de Autoturisme Pitești, Colibași/Mioveni, Argeș. În componență: Uzina de Autoturisme Pitești; Uzina Mecanică *Muscelul* Câmpulung; Uzina *Triumf* Cluj-Napoca; Grupul de Asistență Tehnică și Service Pitești; Centrul de Proiectare Autoturisme, Autoutilări și Construcții Instalații Specializate Pitești; Baza de Aprovizionare și Desfacere Pitești; Biroul de Export-Import *Dacia*, sedii la Colibași/Mioveni și București. Director general: Dumitru Mihai (v.); directori tehnici: Octavian Popa, Ioan Giuvelcă (v.), director de producție: Manole Sechi; director comercial: Gheorghe Bușu (v.); director financiar: Dumitru Stănculescu. Restructurare în 1973: dizolvarea Grupului, transformarea Uzinei Colibași în Întreprinderea de Autoturisme Pitești-Colibași, subordonată, până în 1978, Centralei Industriale de Autocamioane și Turisme Brașov. (D.D.I.).

GUIMAN, Gheorghe G. (n. Stoenesti, Argeș, 17 august 1960). Inginer silvic, cercetător, manager. Liceul Silvic, Brănești, Ilfov (1979), Universitatea din Brașov (1985). Doctorat, *silvicultură*, Suceava (2007). Proiectant, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București, Filiala Pitești (1985-1986), inginer tehnolog, șef district, cercetători, Ocolul Silvic, Mihăești, Argeș (1986-2000), șef colectiv de cercetare (2000 ~). Volume de referință: *Arboretul Mihăești* (2003, în colaborare); *Cercetări privind stabilirea indicilor de recoltare ... în arboretele de fag* (2004); *Optimizarea structurii arboretelor ... din bazinul mijlociu și superior al Argeșului* (2007). Norme tehnice privind tratamentele

silvice, amenajarea și conservarea pădurilor la începutul Mileniului III, realizarea unor proiecte de perdele forestiere pentru căile rutiere și feroviare. Participant la reuniuni științifice în domeniu, referate, studii, comunicări, publicate în reviste de specialitate. (I.P.).

GUINĂ, Ion C. (n. Vânători, Mehedinți, 17 octombrie 1925). Medic primar, *obstetrică-ginecologie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul *Constantin Diaconovici Loga*, Timișoara (1949), Facultatea de Medicină, Timișoara (1955). Medic: Circumscripția Cujmir, Mehedinți (1955-1958); spitalele Craiova (1958-1960), Turnu Severin (1960-1964), Medgidia, Constanța (1964-1965), Slatina, Olt (1965-1966). Șef: Secția Sanitară Pitești, Argeș (1966-1967); Secția Maternitate II, Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești / Județean Argeș (1967-1991). Medic primar (1972). Activitate permanentă pentru creșterea natalității și asigurarea stării de sănătate a femeilor. Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Colaborări editoriale, Revista *Obstetrică-Ginecologie*, București. Documentări externe. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GULIE, Nicolae N. (n. Câmpulung, Argeș, 23 ianuarie 1935). Inginer construcții forestiere, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1953), Institutul Politehnic, Brașov (1958). Activitate în domeniu, Grupul de Șantiere Râmnicu Vâlcea (1958-1959), Șantierul Construcții Forestiere, Câmpulung, inginer (1959-1960), șef lot (1960-1961), inginer principal (1961-1963), șef șantier (1963-1990). Director fondator, acționar, SC *Construct-Forest SA*, Câmpulung (1990-1996). Contribuții deosebite la coordonarea lucrărilor pentru construirea Drumului Național Transfăgărășan - Sector Sud (colaborare cu experți militari), extinderea căilor rutiere din bazinele forestiere Argeș-Muscel, redimensionarea Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Pitești, a fabricilor de mobilă din Câmpulung și Stâlpeni, diversificarea tehnologiilor privind corectarea torenților montani în scopul stabilizării vegetației alpine. (I.P.).

GUSSI (Secolul XVIII ~). Familie originară din Macedonia. *Stabilită în județul Muscel spre mijlocul secolului XIX*. Mari proprietari funciari, oameni politici, înalți funcționari de stat, parlamentari, juriști. Valoroase ctitorii civile și ecleziastice, Leordeni, Argeș, donații publice comunitare. Mai cunoscuți **Nicolae/Nae G.** (v.), **Costache G.**, proprietar la Căteasca și Topoloveni; **Alexandru G.** (v.), **Virgiliu G.** (v.), **Traian G.**, **Nicușor G.** (1902-1923). Contribuții la promovarea principiilor modernității în societatea autohtonă a timpului. (S.C.).

GUSSI, Alexandru N. (Leordeni, Muscel, 1864 - Leordeni, Muscel, 1947). Jurist, mare proprietar funciar, parlamentar, înalt funcționar de stat. Fiul lui **Nicolae G.** (v.). Liceul *Sfântu Sava*, București (1882), Facultatea de Drept, Paris, Franța (1886). Magistrat, Parchetul Covurlui/Galați (1888-1895). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Avocat, barourile Covurlui (1895 ~1912) și Muscel (1912-1947). Prefect, Poliția Galați (1901-1905; 1907-1908). Prefect, județul Covurlui (1908-1910). Senator, Colegiul II de Covurlui, reprezentând Partidul Național Liberal (1911-1912). Importante realizări edilitar-gospodărești: construirea de spitale, școli, primării măsuri pentru îmbunătățirea stării de sănătate a locuitorilor; facilitarea stabilirii specialiștilor la țară. Intense suprafețe de teren, case edificate de specialiști italieni, parcuri, Leordeni, Muscel, expropriate, parțial, prin reformele agrare din 1917/1921 și 1945. Donații comunitare. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (A.A.D.).

GUSSI, Nicolae/Nae (Macedonia, 1830 – Leordeni, Argeș, 1901). Mare proprietar funciar. *Stabilit în Muscel din 1860*. Administrator, apoi cumpărător (1880) al moșiilor și caselor de la Leordeni, aparținând familiei **Golescu** (v.). Căsătorit cu Elisabeta Gussi (1848-1912). Membru fondator, Societatea de Cultură Macedo-Română, București (23 septembrie 1879), consilier dirigent (1847), colaborator al istoricului V. A. Urechia. Contribuții importante la dezvoltarea

activităților moderne românești în perioada amintită. (S.C.).

GUSȘI, Virgiliu N. (Leordeni, Muscel, 25 septembrie 1866 - ?). Medic, mare proprietar funciar, parlamentar. Fiul lui **Nicolae G.** (v.), frate cu **Alexandru G.** (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1884), Facultatea de Medicină, Paris, Franța (1890). Întinse suprafețe de teren, Leordeni sau localități apropiate, după 1890. Adept al modernizării României. Preocupări tehnice și specifice activităților rurale. Membru marcant, Partidul Național Liberal, lider Organizația Câmpulung. *Deputat Colegiul de Muscel* (1914). Contribuții la evoluția societății autohtone spre sfârșitul secolului XIX – începutul secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GUȚĂ (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Groși, Băbana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, învățători. Mai cunoscuți: **Ion/Neagu G.** (1881-1956), agricultor, primar, Groși, Băbana (1926-1930); **Gheorghe I.G.** (1908-1978), preot, Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1932), paroh Biserica Valea Caprei, Groși, Băbana (1932-1968); **Ion Valerică Gh.G.** (1931-1984), preot, liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1951), Facultatea de Teologie, București (1955), paroh biserica Sămara, Poiana Lacului, Argeș (1955-1984). Importante aprecieri publice. (F.P.).

GUȚĂ, Florea N. (n. Ciomăgești, Argeș, 29 aprilie 1928). Economist. Liceul Comercial, Pitești (1949), Academia de Studii Economice, București (1962). Controlor șef, Ministerul Finanțelor, Direcția Regională, Argeș (1967). Director adjunct (1967-1971), director (1971-1977), șef catedră (1978-1982), Liceul Economic, Pitești. Coautor, manuale școlare de contabilitate pentru liceele economice. Contribuții la îmbunătățirea învățământului liceal economic în România. (T.C.A.).

GYR, Radu Șt. (Demetrescu) (Câmpulung, Muscel, 15 martie 1905 - București, 29 aprilie 1975). Poet, publicist, traducător, fost deținut politic. Facultatea de Litere și Filosofie, Universitatea din București.

A fost asistentul esteticianului Mihail Dragomirescu, apoi conferențiar la Litere. A scris versuri, cărți pentru copii, abecedare, manuale de franceză, a tradus din Tolstoi, Jack London și Villon. Întemnițat în timpul lui Carol II (1933), împreună cu Mircea Eliade, *pe motive de cămașă verde*. Condamnat din nou (1941), eliberat (1955). Întemnițat din nou, Aiud (1985), pentru poezia *Ridică-te Gheorghe, ridică-te Ioane* și condamnat la moarte. Sentința a fost comutată după un an de detenție în închisoare (1958-1959). Grațiat, 1964. Considerat cel mai popular poet al detenției politice în perioada comunistă: *Înfruntă moartea, se întoarce cu versurile în raniță, salvându-le și pe ele de la moarte...* Volume reprezentative: *Liniști de schituri*, poeme (1924), *Cerbul de lumină* (1928), *Cununi uscate* (1938, culegere retrospectivă), *Poeme de război* (1942, pe frontul de Est, la umbra tancului, scrise cu creionul chimic), *Balade* (1943); *Sângele temniței*. *Stigmat* (2003, versuri de detenție). Studii, analize, reinterpretări ale operei după 1989. (M.O.).

Pimen Petru Georgescu

Dimitrie Gheorghiu

Ion Gheorghe (general)

Ion Ghinescu

Mihai Gheorghe

Ștefan Ghiță

Constantin Gogu

Constantin / Dinicu Golescu

Alexandru C. Golescu / Albu

Dimitrie G. Golescu

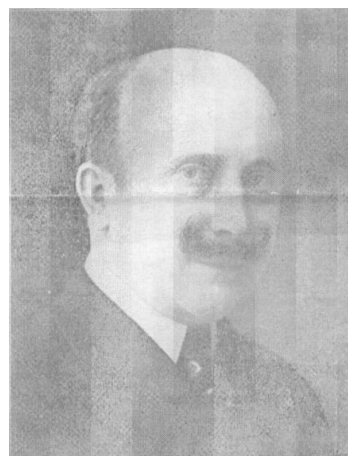
Alexandru G. Golescu / Negru

Gheorghe / Iordache Golescu

Nicolae Golescu / Deli Aga

Alexandru Gussi

Nicolae Golescu (general)

Radu Golescu (epitrop)

H

HAGI NICOLAU, Elena (Secolul XX). Mare proprietar funciar, farmacistă. Întinse suprafețe de teren, case, alte bunuri cu valoare deosebită, donații, inițiative cetățenești, Buzoești, Argeș. Exproprieri conform prevederilor *Legii de reformă agrară*, 23 martie 1945. (R.O.).

HAGIANOFF, Ioan (Secolul XIX). Proprietar funciar, mic întreprinzător. Întinse suprafețe de teren, moară, alte activități în localitatea Stolnici, plasa Teleorman, Argeș. Contracte cu Guvernul României pe timpul Războiului de Independență (1877-1878) pentru: depozitarea cerealelor, prelucrarea a 4 mii oca de grâu pe zi, livrări către cuptoarele de pâine, perceperea unor prețuri modice. Aprecieri comunitare. (P.P.).

HAGIANOFF, Maria Șt. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Hârsești, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

Haiducii Muscelului (februarie 1948 - februarie 1959). Grupare de rezistență armată anticomunistă, organizată în zona Rucăr-Dragoslavele, confruntată, timp de un deceniu, cu trupele de securitate din România. Inițiatori: Gheorghe I. Arsenescu (v.), Toma I. Arnăuțoiu (v.). Extinderea acțiunilor pe valea Râului Doamnei și a Topologului. Membri activi cunoscuți: Nicolae Andreescu (v.), Ion Arnăuțoiu (v.), Laurențiu Arnăuțoiu (v.), Petre Arnăuțoiu (v.), Maria Arsenescu, Gheorghe Buduluca, Petre Cojocar, Ioan Constantinescu (v.), Maria Plop (v.), Elisabeta Rizea (v.). Numeroase confruntări cu trupele de securitate și miliție soldate cu răniți și morți de ambele părți. Arestări, anchete, procese și detenții politice soldate cu: 16 condamnați la moarte și executați; 5 decedați în torturi sau executați în timpul anchetelor; 76 condamnați la diverse pedepse cu închisoarea. Numeroase studii,

analize, comemorări, reuniuni naționale și internaționale după 1989. (I.I.P.).

HAIMOVICI / TRIVALE, Ana (Secolul XX). Artist plastic, *pictură*. *Domiciliu temporar la Pitești, Argeș*. Liceul de Fete, Pitești, Facultatea de Arte Frumoase, București. Lucrări în expozițiile organizate de: *Tinerimea Artistică*, Salonul Oficial de Pictură și Sculptură, Galeria Femeilor Pictorițe, București. Atestări documentare furnizate Bibliotecii Județene *Dinicu Golescu* Argeș de Mircea Pungoci (v.). Aprecieri publice. (S.N.).

HALA ORAȘULUI / MUNICIPIULUI CÂMPULUNG (1896 ~). Edificiu comercial din zona centrală urbană, reprezentativ pentru sfârșitul secolului XIX, primar Istrate Rizeanu. Reabilitare structurală în 1929, arhitect Cristofi Cerchez (București), primar Nicolae V. Constantinescu (v.). Deteriorări în urma cutremurelor din 1940 și 1977. Ample lucrări de reconstrucție în anii 1978-1979, investiție de stat și comunitară, primar Manole Bivol (v.). *Plan de sistematizare ambientală*, Institutul de Proiectare Argeș, director Vladimir Percea (v.), pentru: noua hală, asemănătoare celei anterioare; magazinele de la parterul blocurilor apropiate; piața agroalimentară *deschisă*; parcul cu *tei* și *opere de artă*. Constructori din Pitești și Câmpulung. Alte inițiative privind ridicarea gradului de confort citadin în etapele ulterioare. (V.P.).

HALAGIAN, Krikov Florian (n. București, 7 martie 1939). Profesor, *educație fizică*, sportiv și antrenor de performanță, *fotbal*, manager. Stabilizat în Argeș din 1955. Școala Medie Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1959), Institutul de Cultură Fizică, București (1966). Jucător, diverse localități din țară. Antrenor principal, echipele: *Fotbal Club Argeș*, Pitești, campioană națională (1972, 1979); *Progresul*, *Dinamo*, *Steaua*, București; *Fotbal Club*, Bacău; *Fotbal Club*, Bistrița. Director tehnic, manager, consultant, alte structuri sportive românești. Om de afaceri, *automobile*, București (1995~). Diverse aprecieri publice. (L.V.M.).

HALELE ORAȘULUI PITEȘTI (1922/1924 - 1967). Spații comerciale reprezentative, aflate în zona centrală urbană, edificate după model francez. *Hala mare (de carne)*, piatră fundamentală, 28 decembrie 1913, proiect și execuție, Compania Gherman, din București, primar, Alexandru Dumitrescu (v.). Începerea lucrărilor în 1914, primar, Alexandru Fostropol (v.), inaugurare, 22 mai 1922, primar, Marin V. Popescu (v.), instalații frigorifice, fabrică de gheață. *Hala mică (de pește)*, decizie a Comisiei interimare urbane din 1924, președinte, Marin V. Popescu, licitație câștigată de antreprenorul Guido Rosaazza, 3 februarie 1925; costuri 1 700 000 de lei. Demolate după 1967, primari: Vasile Călinescu (v.), Alexandru Popescu (v.), pentru construirea Sediului politico-administrativ al județului Argeș (*Casa Albă*) și amenajarea Pieței Civice Centrale din municipiul Pitești. (T.M.).

HALEPLIU, Constantin (Secolul XIX). Actor, regizor, animator cultural, militant politic. Participant la Revoluția din 1848. *Fondator, prima trupă permanentă de teatru în Pitești, Argeș (1848)*. Participant direct la evenimentele revoluționare din 1848, București. Arestat, 27 noiembrie 1848, judecat și condamnat, Mănăstirea Văcărești, București (27 noiembrie 1848-11 iunie 1849). Atestări documentare controversate: *Actorii pe scena revoluției în Clepsidra Teatrului cel Mare* (2003), autor, Ionuț Niculescu. Lucrări dramatice: *Comoara închipuită; Cumplitul amăgit*. Subdirector, Teatrul Particular din Pitești (1849-1853), regizor, profesor. Diverse aprecieri publice. (I.F.).

HALIBEI, Olga Daniela C. (n. Găești, Dâmbovița, 16 septembrie 1961). Profesor, *limbile rusă și chineză*, interpret. *Domiciliu tradițional, Ciupa, Rătești, Argeș*. Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1980), Universitatea din București (1984). Specializări, Republica Populară Chineză (1984, 2000, 2010). Activitate didactică: școli din Liveni, Botoșani (1984-1985), Rătești (1985-1990) și Pitești, Argeș (1990~). Colaborări (traducător), Biroul de Turism pentru Tineret, București; Ministerul Tineretului, București; Academia

Română, București; Consiliul Județean Argeș; Primăria Pitești. Delegații oficiale în: Bulgaria, China, Letonia. Vicepreședinte fondator, Asociația de Prietenie România-Republica Populară Chineză, Filiala Argeș (2001). Studii, referate, reuniuni naționale și internaționale pe teme de literatură contemporană. Stimularea învățării limbii chineze în instituții de învățământ și cultură, societăți contemporane, cluburi sportive. Membră, asociații științifice în domeniu, alte aprecieri publice. (M.C.S.).

HAMZA (Sfârșitul secolului XV – Începutul secolului XVI). Demnitar medieval, proprietar funciar în Argeș-Muscel, fiul jupâniței **Mușa** (v.). Membru marcant, comis spătar, Sfatul Domnesc al voievodului **Neagoe Basarab** (v.). Danii pentru Mănăstirea Valea, Țițești. Mare Ban al Olteniei (1530). Contribuții la consolidarea structurilor feudale clasice în Țara Românească. (R.O.).

HANDOCA, Victor (Secolul XX). Actor, regizor, manager cultural. Originar din Pitești, Argeș. Director fondator: Teatrul muncitoresc, Pitești (1947-1949), spectacol inaugural, *Insula Păcii*, de Evgheni Petrov (6 martie 1948); Teatrul de Stat, Pitești (1949-1950). Actor și regizor (1949-1950, 1955-1956). Roluri de referință: *Funcționarul*, din *Serafimi*, de Ionel Țăranu; *Malcom Tarley-Haft*, din *Trenuri de plăcere*, de Radu Miron; *Andrei Mogoș*, din *Șperțarul*, de Ion Lazareanu; *Andrei Bârlea*, din *Iarba rea*, de Aurel Baranga. Valoroase inițiative comunitare, importante aprecieri publice. (I.F.).

HANUL GABROVENI / CUȚITARU PITEȘTI (1877). Clădire tradițională, ridicată pe baza *Autorizației de construcție Nr. 1768*, din 15 aprilie 1877, eliberată negustorului Hagi Hristea Vasiliu, originar din Gabrovo (Bulgaria), prin Serviciul Tehnic al Primăriei Pitești. Proiect adaptat de meșterii locali. Fațadă *clasicizantă*, gang axial, curți interioare și exterioare, edificiu în formă de U, trei nivele pivniță boltită, parter, etaj, coridoare cu geamlâc, anexe, grădină. Suprafață totală a terenului inițial: 7200 m². Din 1908, proprietar Raicu Vasiliu *Cuțitaru*. Activitate specifică permanentă, loc de găzduire

pentru călători, tranzacții, întâlniri ale oficialităților cu personalități ale timpului. Integrat, după 1950, rețelei comerciale de stat. Sediul unor instituții din domeniu. Înscris pe lista monumentelor urbane. Adjudecarea particulară după 1993, folosință parțială, degradare avansată. Atestări de arhivă. (E.I.F.).

HARA, Vasile (n. București, 8 decembrie 1942). Profesor universitar. Liceul din Carei (1961), Facultatea de Transporturi, Institutul Politehnic București (1968), doctorat, *mecanică*, București (1980). Cadru didactic, Universitatea din Pitești (1969~). Șef de Catedră, *Mecanică aplicată* (1992-1996). Volume importante: *Automobile* (1980, în colaborare), *Mecanica fluidelor și mașini hidropneumatice* (1991, în colaborare), *Motoare termice adaptive* (1995, în colaborare), *Mecanica fluidelor și echipamente hidraulice* (1996, în colaborare), *Mecanica fluidelor și mașini hidraulice* (2000, în colaborare), *Adaptive Thermel Engine* (2002, în colaborare). Numeroase studii publicate în reviste de specialitate din țară și Statele Unite ale Americii, finalizarea a 16 contracte de cercetare și a 20 de brevete de invenții cu tema *Motor termic adaptiv*. Contribuții la dezvoltarea învățământului tehnic universitar din județul Argeș. (M.C.S.).

HARET, Spiru C. (Iași, 15 februarie 1851 - București, 17 decembrie 1912). Membru corespondent al Academiei Române (1879), membru titular (1892). Profesor universitar, *matematică*, om politic, demnitar. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin activități educaționale, urbanistice, parlamentare*. Liceul *Sfânta Sava*, București (1867), Facultatea de Științe, București (1874); licențe la Paris: *matematică* (1875); *fizică* (1876). Doctorat, *matematică*, Franța (1878). Activitate didactică: Universitatea din București (1876-1910); Școala de Poduri și Șosele, București (1882-1910). Inspector general (1883-1884), secretar general (1885-1888), ministru (1897-1899; 1901-1904; 1907-1910), Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor. Volume importante: *Trigonometrie* (1873); *Asupra invariabilității axelor mari ale orbitelor planetelor* (1878); *La mécanique*

sociale / Mecanica socială (1910). Numeroase articole, studii, analize, regulamente, inițiative legislative, interpretări. *Deputat de Argeș, Colegiul IV (1907-1909), reprezentând Partidul Național Liberal*. Reformarea învățământului din România (1898), adaptare la criteriile europene ale timpului, implicarea instituțiilor didactice în *cultura de masă și cooperatistă* pentru sate. Numeroase edificii școlare: Distinct: noile localuri pentru: Școala Primară de Băieți Nr. 1 și Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești; Școala Normală, Câmpulung. Susținător al programului Societății Agricole de Viticultură *Sfântul Ștefan*, Pitești. Eponimii: crater pe Lună; statuie în Capitală (1935); străzi în centre urbane; instituții. Alte valoroase recunoașteri comunitare antume și postume. (C.D.B.).

HAȘU, Constantin C. (n. Lisa, Brașov, 6 februarie 1929). Medic, *ortopedie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1962*. Liceul *Radu Negru*, Făgăraș, Brașov (1950), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1956). Medic: Circumscripția Vaideeni, Vâlcea (1956-1958); medic-șef, Secția Sanitară, Horezu, Vâlcea (1958-1962). Inspector, Direcția Sanitară Argeș (1962-1964, 1969-1973); inspector șef, Inspectoratul de Stat pentru Igienă și Sănătate Publică, Pitești, Argeș (1964-1969); Spitalul Județean Argeș (1973-1982, 1984-1994), medic specialist, șef, secția Ortopedie (1990-1992). Activitate externă, Libia (1982-1984). Preocupări științifice în domeniul ortopediei. Contribuții la construirea Policlinicii Horezu (1960), Dispensarului Vaideeni (1962); Inspectoratului de Stat pentru Igienă și Sănătate Publică, Pitești (1966-1968), Policlinicii cu Plată, Pitești (1976-1978), Centrului de Recoltare a Sângelui, Pitești. Consilier municipal (1992-1996), alte aprecieri comunitare. (C.C.).

HAZUL SATELOR (1901 ~ 1916). Publicație periodică, supliment al *Gazetei țăranilor*, editat la Mușătești și Curtea de Argeș, subintitulat *Revistă glumeață*. Titlu schimbat: *Supliment literar la Gazeta țăranilor* (aprilie 1911 - februarie 1912); *Prietenu colibeii* (ianuarie 1914 - iulie 1915). Texte de Theodor Speranția, Ion C. Vissarion, Jules Cazaban,

George Ranetti, Rădulescu-Niger. Snoave, anecdote, cântece și poezii populare, *poznășii* plăcute țăranilor. (I.I.B.).

HĂRĂȚĂU, Waldtraudt Georgiana (n. Pitești, Argeș, 18 iunie 1968). Diplomat de carieră, inginer. Institutul Politehnic, București (1991). Stagiul de specializare, Austria (1993). Referent relații, Ministerul Afacerilor Externe, București (1991-1993), atașat, Ambasada României la Viena (1993-1994), secretar, Misiunea Permanentă a României la Consiliul Europei, Strasbourg, Franța (1994~). Colaborări specifice domeniului de responsabilitate cu instituțiile autohtone și continentale specializate, mijloacele *media*, asociațiile profesionale. Aprecieri publice. (I.M.M.).

HÂRSEȘTI (Secolul XVII ~). Comună din județul Argeș, aparținând, temporar, de Teleorman, pe râul Cotmeana, satele: Ciobani, **Hârsești**, Martalogi. Suprafață: 51,6 km². Locuitori: 4578 (1971); 2532 (2008). Atestare documentară: 1624 (Hârsești), Cruce de piatră (1824). Biserici: Hârsești (1835); Popești (1865); Ciobani (1902). Monument al eroilor (1927). Cea mai veche școală (1839); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1956). Zonă cerealieră, Cooperativa Agricolă de Producție (1952-1990), integrată Consiliului Unic de Stat și Cooperatist Bârla (1976-1990). Căi rutiere spre Pitești și Slatina, turism rural. Firme înregistrate: 17 (2009). Schițe monografice locale. (G.C.).

HÂRTIEȘTI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, aparținând, până în 1950, Muscelului, satele Dealu, **Hârtiești**, Lespezi, Lucieni, pe râul Argeșel. Suprafață: 48,8 km². Locuitori: 4636 (1971); 2092 (2008). Atestare documentară: 1437 (Luciiani). Cruci de piatră: Lucieni (1747); Hârtiești (1842); troițe sculptate în lemn. Biserici: Hârtiești (1842); Lucieni (1872). Monumente ale eroilor: Mârgești (1932); Hârtiești (1940). Cea mai veche școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1956). Zonă pomicolă, zootehnică, forestieră. Cooperativa Agricolă de Producție (1962-1990), integrată Consiliului Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist Boteni /

Stâlpeni (1976-1990). Căi rutiere spre Pitești și Câmpulung, turism rural. Firme înregistrate: 16 (2009). Târguri tradiționale: 6 august; 6 decembrie. *Monografie*, Valeria Pravăț (2005). Valoroase informații tradiționale și contemporane. (G.C.).

HELIAD RĂDULESCU, Ion I. (Târgoviște, Dâmbovița, 6 ianuarie 1802 – București, 27 aprilie 1872). Membru fondator, Societatea Academică Română / Academia Română (1867), președinte (1867-1870). Scriitor, filosof, militant politic. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin activități culturale și parlamentare*. Școala grecească de la Schitu Măgureanu și română de la Sfântul Sava / Colegiul Sfântul Sava, București (1822). Preocupări didactice, Colegiul Sfântul Sava, București (1822-1827). Inițiator: Societatea Literară, Golești, Muscel (1827); Societatea Filarmonică, București (1833). Întemeietorul presei autohtone din Muntenia: *Curierul Românesc* (1829); *Gazeta Teatrului Național* (1835); *Curier de ambe sexe* (1837); *Almanah literar* (1839). Component al forurilor revoluționare de la 1848 (Comitetul de inițiativă, Comisia pentru elaborarea *Proclamației de la Izlaz*, Guvernul provizoriu) și al Locotenenței domnești (1848-1849). Adept al acțiunilor moderate. Volume importante: *Gramatica românească* (1828); *Descrierea Europei după tractatul din Paris* (1856); *Prescurtare de hystoria românilor sau Dacia și România* (1861); *Curs întreg de poezie generală, I- IV* (1868-1870); *Echilibru între antithesi sau Spiritul și materia* (1869). Numeroase articole, studii, analize, comentarii tematice. *Deputat de Muscel* (1864; 1869-1870), reprezentând gruparea conservatorilor. Discursuri, interpelări, propuneri legislative. Eponimii: statuie în Capitală (1879), străzi la Curtea de Argeș, Câmpulung (Muscel) și în mari centre urbane din țară, instituții de învățământ și cultură. Alte valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

HELTIANU, Constantina S. (n. Pitești, Argeș, 27 septembrie, 1941), cercetător științific principal gradul I, chimist. Liceul (),

Universitatea București (1965), doctorat, *tratament celular*. Specializări, Statele Unite ale Americii (1982), Anglia (1993, 1995). Activitate permanentă, Institutul de Endocrinologie (1965-1978), Institutul de Biologie și Patologie Celulară *Nicolae Simionescu*, București. Volume: *Biochimia hormonilor tirodieni* (1972), *Endothelial Transport of Macromolecules* (1991). Articole, simpozioane, congrese în țară și străinătate. Membru, Societatea Națională de Biologie Celulară, corespondent, Academia de Științe Medicale. Distinsă cu Premiul *Gheorghe Macinescu* al Academiei Române pentru Medicină (1974). (R.G.).

HEPITES, Constantin G. (Câmpulung, Muscel, 7 iunie 1863-?). Ofițer de carieră, *artilerie*, general. Școala Politehnică, Paris, Franța (1887), Școala Superioară de Artilerie și Geniu, Fontainebleau, Franța (1889). Specializare, Uzina *Krupp*, Germania (1894), preluarea unor tehnologii aplicate ulterior la Arsenalul Armatei, București. Comandant: Regimentul 5 Artilerie (1909-1910); Regimentul 13 Artilerie (1910-1912); Brigada 1 Artilerie (1915-1916). Director, *Pirotehnica Armatei*, București (1912-1915). Președinte, Comisia de Recepție pentru tunurile produse de Fabrica *Schneider* (Franța). General de brigadă (1914), alte importante aprecieri publice. (G.I.N.).

HERA, Dragoș M. (n. Coșești, Argeș, 16 iulie 1944). Profesor universitar, inginer. Școala Medie *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1962), Institutul de Construcții, București (1967). Doctorat, *sisteme termotehnice*, București (1987). Specializări: Franța (1992, 1994); Olanda (1995); Belgia (1995). Activitate de proiectare, didactică și de cercetare: *IROSIN*, București; Facultatea de Instalații, București (prodecan, 1992). Volume importante: *Instalații frigorifice, I, II, III* (1976, 1979, 1980), *Termotehnica* (1977), *Instalații pentru climatizare* (1993, 1996). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale, *granturi* /contracte, invenții, inovații. Apartenență la importante foruri științifice în domeniu. Contribuții privind evoluția învățământului superior tehnic

românesc. Recunoașteri publice. (I.A.B.).

HERA, Gheorghe Al. (n. Câmpulung, Muscel, 6 august 1927). Economist. Școala Medie Tehnică de Administrație, Câmpulung (1949). Academia de Studii Economice, București (1953). Contabil șef, director adjunct și director al Băncii de Investiții, sucursala Argeș (1954-1963, 1980-1990). Adjunct șef, Comisia Economică, Argeș (1963-1968). Vicepreședinte, Consiliul de Control Muncitoresc, Argeș (1968-1980). Director adjunct, Banca *Țiriac* (1993), Banca Românească (1996). Expert contabil (1967). Contribuții importante la coordonarea activităților economice și de investiții, elaborarea unor strategii de dezvoltare, dezvoltarea sectorului bancar în județul Argeș. (T.C.A.).

HERA, Ion (Berevoiești, Muscel, 1878 - ?). Jurist, profesor, publicist. Liceul *Matei Basarab*, București (1897), Facultatea de Drept, București (1902). Avocat, Baroul Capitalei (1902-1943). Colaborări didactice; Liceul *Matei Basarab*, București. Candidat independent, Colegiul III Muscel, alegerile pentru Camera Deputaților (1911). Scrieri tematice. Oratorie. Apărarea intereselor mai multor familii cunoscute din Câmpulung, Muscel. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (G.F.C.).

HERA-BUCUR, Ion C. (Berevoiești, Muscel, 21 martie 1926-București, 18 februarie 2000). Inginer mecanic, cercetător, publicist. Liceul Industrial de Băieți, Câmpulung, Muscel (1949), Facultatea de Instalații și Construcții, București (1954). Doctorat, *științe tehnice*, București (1968). Activitate specializată în capitală (1954-2000): Uzina *Steaua roșie*; Institutul de Studii și Proiectări Laminoare; Ministerul Construcțiilor de mașini și Metalurgie. Misiuni temporare: tratative tehnice externe; expert Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, Moscova, Federația Rusă. Cadru didactic asociat: Institutul/Universitatea de Construcții, București (1954-2000). Volume importante: *Influența tipizării asupra productivității* (1986); *Monografia comunei*

Berevoiești-Muscel (1996). Articole, reuniuni pe teme istorice, economice, administrative, comunicări traduse în mai multe țări europene, interviuri. Membru, asociații profesionale din domeniu, premii de excelență, alte aprecieri publice antume sau postume. (G.F.C.).

HERIȘANU, Loredana (n. Titești-Perișani, Vâlcea, 13 martie 1973). Solistă, *muzică populară. Stabilită în Argeș 1978*. Liceul Industrial Nr.1, Câmpulung, Argeș (1992), Școala Populară de Artă, Pitești (1993). Solistă, orchestra *Doina Argeșului* a Teatrului *Al. Davila*, Pitești (1993). Repertoriul cuprinde cântece din Argeș și Mărginimea Sibiului. Laureată. Festivalul *Floarea de stâncă*, Argeș (1988), *Toamna buzoiană*. (L.P.).

HERNEA, Sevastian (Brașov, 1837-Pitești, Argeș, 27 septembrie 1895). Institut, publicist. *Stabilit definitiv la Pitești în 1870*. Studii secundare, Brașov (1855). Activitate didactică: școli primare din județele Olt, Vâlcea, Muscel (1857-1870). Director, Școala Primară de Băieți Nr.1, Pitești (1870-1891). Preocupări civice naționaliste, cultivarea sentimentelor patriotice în rândurile elevilor și părinților, militant pentru unirea Transilvaniei cu *Vechiul Regat*. Colaborări, reviste și ziare ale timpului. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

HEROIU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Boțești, Muscel / Argeș, origine transilvăneană. Proprietari rurali, ingineri, medici, cadre didactice, ofițeri superiori, manageri. Mai cunoscuți: **Marin G. H.** (1967-1941), băcan, căsătorit cu **Maria Olteanu** (1874-1925), casnică, nouă copii; **Ionel M.H.** (1900-1977), mic proprietar funciar; **Traian M.H.** (v.); **Spiridon M.H.** (1906-1941), medic militar, doctorat, *științe medicale* (1934), decedat în război; **Culiță M.H.** (1984-1943), învățător; **Ștefan M.H.** (1903-1975), ofițer superior; **Cleofila M.H.** (1892-1957); **Marioara M.H.** (1898-1949); **Eugenia M.H.** (1911-2005), profesor matematică; **Spiridon C.H.** (1921-2007), militar de carieră, Școala Superioară de Ofițeri de Cavalerie (1942), cavaler al Ordinului *Mihai Viteazul*, general de brigadă; **Ileana C.H.** (n. 1924), farmacist;

Dorin Emil S.H. (n. 1935), inginer horticultor, activitate îndelungată, Stațiunea Viti-Vinicolă, Ștefănești, Argeș; **Mihai D.E.H.** (n. 1972), economist, Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1991), Academia de Studii Economice (1996); **Dorin D.E.H.** (n. 1975), economist, Liceul / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1993), Academia de Studii Economice (1998). Diverse recunoașteri publice. (F.P.).

HEROIU, Elena Fl. (n. Golești, Vâlcea, 14 octombrie 1943). Chimist, oenolog, cercetător științific gradul I, *Stabilită în Argeș din 1966*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1961), Facultatea de Chimie, Universitatea București. Doctorat, *chimie organică*, București (1998). Stagii: Austria, Franța, Germania. Activitate specializată permanentă: șef laborator, *chimia și tehnologia vinului*, Stațiunea de Cercetare Hortiviticolă, Ștefănești, Argeș (1966-2006). Contribuții valoroase la: elaborarea și testarea metodelor de analiză a vinurilor și băuturilor alcoolice (20 standarde naționale); acreditarea laboratoarelor pentru stabilirea calității produselor; evaluarea constituenților aromei și perfecționarea metodelor de obținere a vinurilor albe, aromate, roșii. Numeroase studii, cercetări, reuniuni tematice interne și internaționale. îndrumător, practică studentescă. Secretar, Comitetul Național de Standardizare *101 Vin, Alcool și Băuturi alcoolice*. Degustător expert. Membră, organizații profesionale și grupuri de lucru în domeniu. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

HEROIU IONESCU, Traian M. (Boțești, Muscel, 29 septembrie 1895 – București, 1982). Inginer silvic, funcționar de stat, publicist, manager. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1915), Școala Superioară de Silvicultură, București, (1919). Doctorat, *științe economice*, München, Germania (1932). Activitate didactică, Facultatea de Silvicultură (Școala Superioară de Silvicultură), București (1920-1923; 1943-1945). Șef, Ocolul Silvic *Carol I*, Mihăești, Muscel (1923-1928); membru fondator, Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră (1933), șef secție

(1936-1943), director regional (1943-1945). Inspector general, Ministerul Agriculturii și Domeniilor (1945-1946); expert, Compania *Franco-Română* (1946-1948); inginer hotarnic, obști ale moșnenilor din Curtea de Argeș, Sebeș (Alba), Buzău (1948-1951); colaborator, Institutul de Studii și Proiectări Silvice, București. Donator, bisericile: Rădești și Boțești (Muscel), *Sfântul Elefterie*, București. Volume importante: *Educația silvică a satului* (1937), *Le foreste della Romania / Pădurile din România* (1943), *Berücksichtigung der rumänischen staatsforstverwaltung / Raționalizarea în economia forestieră cu considerațiuni asupra pădurilor din România* (1933), *Probleme noi în munca forestieră* (1941). Numeroase studii și comunicări la congrese naționale și internaționale. Membru, asociații profesionale din Germania și România, alte recunoașteri publice. (I.D.P.).

HERȚA, Nicolae (Caslariu, Alba, 13 iulie 1927 – Câmpulung, Argeș, 2 ianuarie 1983). Inginer mecanic, manager, inovator, inventator. *Stabilit la Câmpulung din 1954*. Liceul Industrial *Astra*, Brașov (1947), Institutul Politehnic, Brașov (1954). Activitate productivă permanentă, Întreprinderea *Aro*, Câmpulung: șef serviciu, inginer șef pregătirea fabricației (1954-1983). Proiectarea de repere industriale, elaborarea documentației și organizarea tehnologică a matrișeriei auto, implementarea de soluții tehnice favorabile creșterii productivității muncii. Reuniuni naționale și internaționale în domeniu, aprecieri publice (I.D.P.).

HIDROCONSTRUCȚIA / TRUSTUL DE CONSTRUCȚII HIDROTEHNICE BUCUREȘTI – SUCURSALA / GRUPUL DE ȘANTIERE ARGEȘ (1961 ~). Întreprinderea complexă tradițională, înființată prin *Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 200*, din 25 martie 1961, pentru amenajarea *Argeșului Mare*. Succesiv: Grupul de Șantier Corbeni, Argeș (1961-1974); Antrepriza de Construcții Hidrotehnice, Pitești (1974-1990); Hidroconstrucția Sucursala Argeș (1990 ~). Obiective principale finalizate în zona Argeș-Muscel: Complexul *Vidraru* (lacul de acumulare și barajul de pe râul Argeș; captările secundare

din râurile Topolog, Vâlsan, Doamnei; galeria de aducțiune; puțul forțat; centrala subterană; galeria de fugă; stația de înaltă tensiune Căpățâneni); microcomplexele din amonte și aval de Vidraru, de la Cumpenița, până la Golești; amenajările de pe Dâmbovița Superioară și Râul Târgului; numeroase lucrări montane, rețele urbane, reabilitări de monumente istorice. În total: 23 de baraje din beton sau arocamente (25 - 166 m înălțime); 28 de centrale hidroelectrice (7 - 220 MW putere instalată); 69 de km galerii (2,6 - 6 m diametru); 138 de km diguri; 110 km ecrane de etanșare (6 - 29 m adâncime). Alte repere în județele Dâmbovița, Olt, Prahova, Vâlcea. Directori cunoscuți (ingineri): Nicolae Ștefan, fondator, venit de pe șantierul Hidrocentralei Bicaz, Neamț; Aurel Coca (v.), Nicolae Păunescu (v.), Constantin Preoteasa (v.), Ion Preoteasa (v.). Numeroase atestări documentare, reuniuni specializate, prognoze interne și externe. (M.B.).

HIDROELECTRICA BUCUREȘTI – FILIALA HIDROSERV CURTEA DE ARGEȘ (2002 ~). Societate desprinsă, conform *Hotărârii Guvernului Nr. 857*, adoptată în 2002, din Sucursala *Hidrocentrale* Curtea de Argeș. Atribuții prioritare: elaborarea de proiecte pentru instalații electrice, de automatizare și mecanice; efectuarea reviziilor și reparațiilor la agregate ori instalații energetice; realizarea de confecții și reconstrucții piese de schimb oportune echipamentelor hidromecanice; executarea unor lucrări speciale în interiorul centralelor și stațiilor electrice; finalizarea de construcții civile sau industriale hidrotehnice. Sediul și dotări specifice proprii, 270 de angajați; capital social subscris, 6 591 750 lei. Directori (succesiv): Ghiocel Frunză, Vasile Teodorescu, Ion Stoica, Victor Suhan. Diverse lucrări comunitare. (D.B.).

HIDROELECTRICA BUCUREȘTI – SUCURSALA HIDROCENTRALE CURTEA DE ARGEȘ (1966 ~). Întreprindere specializată în exploatarea amenajărilor hidroenergetice de pe râurile Argeș, Dâmbovița, Târgului, Ialomița, Prahova, Doftana, Teleajen.

Temporar: râul Olt (1979-1985). În 2008, responsabilități pentru: 51 de centrale hidroelectrice, microhidrocentrale și centrale hidroelectrice de mică putere; 113 grupuri energetice; numeroase baraje *arcuite* sau *tip stăvilă*; importante centrale *subterane*, *pe derivație* și *tip baraj*, echipate cu turbine *Francis*, *Kaplan*, *Pelton*, *Eos*. Pe râul Argeș: 417 MW putere instalată; 800 GWh/an producție de energie. Furnizarea serviciilor specifice pentru Sistemul Energetic Național; reducerea impactului lucrărilor de profil asupra mediului; protejarea localităților împotriva inundațiilor. Repere primordiale, ca funcționare, la parametri stabiliți: Complexul *Vidraru*; amenajările din aval pe Argeș (Oești-Golești); hidrocentralele de pe Dâmbovița Superioară și Râul Târgului (Muscel); unitățile specializate din zona Câmpina (Prahova); centrala-muzeu Sinaia (Prahova). Rapoarte, analize, reuniuni științifice, documentări externe. Directori cunoscuți: Pantelimon Cârțiță (v.), Nicolae Badea (v.), Eliade Mihăilescu, Constantin Ivan, Constantin Metehoiu. Implicări comunitare permanente. (G.P.).

HIRIZAN, Nicolae C. (n. Costești, Vâlcea, ???). Economist. Institutul de Științe Economice, București. *Stabilit în Pitești în anul 1956*. A desfășurat o activitate laborioasă în cadrul Băncii Naționale a României (1956-1990). Contribuții deosebite la dezvoltarea sistemului bancar, la finanțarea marilor proiecte de investiții și la dezvoltarea întreprinderilor din județul Argeș. (A.T.C.).

HOCIOTĂ, Dorin D. (Sălătrucu, Argeș, 23 ianuarie 1925 – București, 19 martie 1990). Medic primar, *otorinolaringologie / ORL*, profesor universitar (1971), manager. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1945), Facultatea de Medicină, București (1950). Doctorat, *științe medicale*, București (1970). Stagii în: Franța (1959); Statele Unite ale Americii (1961-1963). Activitate specializată: Institutul de Medicină și Farmacie, București (1953-1957; 1971-1990); Clinica *ORL*, Spitalul Colțea, București, (1962-1972); Centrul/ Institutul de Fono-Audiologie și Chirurgie Funcțională *ORL*, București (1972-1990, director fondator). Volume importante:

Cum tratăm afecțiunile curente în otorinolaringologie (1968); *Reconstituirea transmisiei osiculare în chirurgia surdității* (1970); *Chirurgia surdității* (1974); *Diagnosticul precoce al bolilor de graniță ORL. Neurochirurgie* (1990); *Îndreptar de rinoplastie* (1990). Numeroase studii, cercetări, documentare audiovizuale, reuniuni naționale și internaționale. Invenții brevetate. Inițiator: Școala de Hipoacuzici, Focșani, Vrancea; centrele Service pentru Protezare Auditivă, Iași, Cluj, Târgu Mureș, Craiova, Timișoara; Grădinița pentru Recuperarea Handicapaților Audio-Verbali, București. Președinte: Societatea *ORL* din România, Societatea *ORL* a Țărilor Latine, alte foruri în domeniu. Eponimie: Institutul *Dorin Hociotă*, București. Valoroase recunoașteri publice antume și postume. (C.C.).

HODOROAGĂ, Constantin V. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Sălătruc, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

HODOROAGĂ, Ioan F. (Milcoiu, Vâlcea, 15 iunie 1895 – Sălătrucu, Argeș, 25 ianuarie 1982). Mare proprietar rural, funcționar public, parlamentar. *Stabilit în Argeș din 1920*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1913). Înrolat voluntar în Primul Război Mondial (1916-1918). Întinse suprafețe de teren în localitățile Sălătrucu, Ciofrângeni, Tigveni, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. Primar al comunei (1938-1939; 1944-1947). *Deputat de Argeș* (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, stabilită prin legislația regelui Carol II (v.). Ulterior, adept al politicii național-țărăniște. Ctitor: școală primară, local primărie, baie, biserică, Sălătrucu de Jos, Argeș. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

HODOROAGĂ, Maria C.I. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

HOMORICEANU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, colonel, parlamentar. Membru marcant, Partidul Naționalist Democrat, apoi Partidul Poporului. *Deputat de Argeș* (1926-1927), reprezentând Partidul Poporului. Activitate pentru consolidarea economiei și administrației României interbelice. Aprecieri publice. (C.D.B.).

HORTOPAN, Ion Gh. (Găvănești, Olt, 20 iunie 1914 – Pitești, Argeș, 8 august 2004). Medic primar, *chirurgie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1958*. Liceul *Constantin Diaconovici Loga*, Timișoara (1933), Facultatea de Medicină, București (1939). Stagiari, Spitalul din Arad (1939-1940). Medic militar: *Frontul de Est* (1941-1943); spitale de zonă interioară (1943-1946). Medic civil, *chirurgie*, Spitalul Slatina, Olt (1947-1958). Medic primar (1958), șef secție, director, Spitalul Ștefănești, Argeș (1958-1982). Activitate didactică, Școala Sanitară, Pitești (1960-1968), colaborări, Policlinica cu Plată, Pitești (1968-1975). Colonel, medic în rezervă (1995). Preocupări științifice, studii publicate în reviste de chirurgie. Contribuții distincte la dezvoltarea Spitalului Ștefănești, Argeș. Membru, Uniunea Societăților de Științe Medicale, Filiala Pitești, alte aprecieri comunitare. (C.C.).

HOTĂRAN, Crucian (n. Măderat, Pâncota, Arad, 14 septembrie 1942). Medic primar, *pediatrie*, publicist. *Stabilit la Pitești, Argeș din 1977*. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1960), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1966). Doctorat, *științe medicale*, București (2001). Medic: Dispensarul Voineasa, Vâlcea (1966-1972); Spitalul de Pediatrie, București (1972-1975); Spitalul Spineni, Olt (1975-1977); Spitalul Costești, Argeș (1977-1978); Policlinica Județeană Nr. 1,

Pitești (1978-1980); Spitalul Județean Argeș (1980-1984); Spitalul de Pediatrie, Pitești (1984-2007), șef secție (1993-2007). Primariat din 1993. Colaborator, unități sanitare particulare (2007 ~). Volum important: *Manifestări neuropsihice în infecția la copil* (2001). Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Exprimări muzicale, președinte executiv, Corul *Ars Nova*, Pitești, turnee europene. Diverse aprecieri comunitare. (C.C.).

HOTELUL ARGEȘ PITEȘTI (1962~). Unitate de cazare pentru persoanele aflate în călătorie la Pitești, capacitate medie, primul edificiu de această factură din etapa postbelică a localității. Investiție de stat. Arhitect, Rodica Petre, Institutul de Proiectare Argeș; șef șantier, Alexandru Popescu, Trustul de Construcții Argeș. Începerea lucrărilor, zona centrală urbană: 4 februarie 1961. Primar, Marin Teodorescu (v.). Administrație succesivă: Întreprinderea de Gospodărie Comunală (1962-1970); Oficiul Județean de Turism Argeș (1970-1991), SC *Muntenia SA* (1991-2008). Privatizare pe bază de acțiuni (1994). Din 2009, proprietar, Gheorghe Popescu. Reabilitare (2009-2010), arhitect, Pompiliu Soare (v.). Îmbunătățirea gradului de confort (*trei stele*): spații adecvate, sală de conferințe, restaurant, cofetărie. Reluarea activității: 20 septembrie 2010. Diverse implicări comunitare. (D.I.G.).

HOTELUL CARMEN PITEȘTI (1992~). Unitate de cazare pentru persoanele aflate în călătorie la Pitești, zona centrală urbană, capacitate medie. Investiție privată, acționar majoritar, Ion Stan; director executiv, Mihai Laurențiu. Edificat succesiv. *Etapa I* (1990-1992): proiect, Gheorghe Iliuță (v.); executant, cooperativa *Constructorul*, Pitești; *etapa II* (2001-2003): proiect, Eugeniu Ivănescu (v.); executant, SC *Betarom SA*, Pitești. Primar: Tudor Pendiuc (v.). Spații adecvate, îmbunătățirea gradului de confort (*trei stele*), sală de conferințe, birouri, restaurant, bar, laboratoare. Clădire reprezentativă pentru municipiul Pitești. Servicii speciale acordate unor vizitatori din țară și străinătate. Diverse implicații comunitare. (D.I.G.).

HOTELUL CONCORDIA / BRISTOL PITEȘTI (A doua jumătate a secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Unitate tradițională de cazare, capacitate redusă pentru călătorii și vizitatorii zonei Argeș-Muscel. Clădire în stil *neoromânesc*, strada *Șerban Vodă*, din centrul orașului Pitești. Diverși proprietari. Naționalizat în 1950, alte destinații. Consemnări ale unor personalități interbelice, reproduse parțial prin volume recente de istorie locală. Demolat după 1962. Atestare documentară: Muzeul Județean Argeș, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Arhivele civile din Pitești. (T.C.A.).

HOTELUL MUNTENIA PITEȘTI (1970~). Unitate de cazare pentru persoanele aflate în călătorie la Pitești, zona centrală urbană, capacitate medie. Investiție de stat. *Corpul A* (1969-1970): arhitect, Laurian Mina, Institutul de Proiectare Argeș; șef șantier, Ion Amuzescu (v.), Trustul de Construcții Argeș, primar, Alexandru Popescu (v.). Clădit pe locul unde au existat: Hotelul *Splendid/Victoria*; Tipografia *Ștefan Voiculescu*; Direcția Comercială a județului Argeș. Finalizarea lucrărilor: 20 noiembrie 1970. *Corpul B/Turnul* (1975-1976), formă octogonală, 12 etaje, cea mai înaltă clădire din Pitești, arhitect, Nicolae Ernest (v.); proiect de rezistență Eugeniu Dumitrache (v.), Institutul de Proiectare Argeș; șefi de șantier, Ion Vasiliu (v.), Eugen Mazilu (v.), Trustul de Construcții Argeș, primar Valeriu Nicolescu (v.). Inaugurare: 30 aprilie 1976. Servicii speciale oferite unor șefi de stat din: Bulgaria, Cehoslovacia, Malta, Mongolia, România. Administrație succesivă: Oficiul Județean de Turism Argeș (1970-1991); SC *Muntenia SA* (1991-2009). Privatizare pe bază de acțiuni (1994), președinte, Consiliul de Administrație, Eugeniu Ciubotoiu (v.). Din 2009: acționar majoritar, Nicolae Ivănescu (v.); director executiv, Aura Berechet. Îmbunătățirea gradului de confort (*trei stele*), spații adecvate, săli de conferințe, restaurante, cazino, cofetărie, laboratoare, agenție de turism. Numeroase implicări comunitare. (D.I.G.).

HOTELUL MUSCELUL CÂMPULUNG (1973~). Unitate de cazare

pentru călătorii zonei de nord-est a județului Argeș. Capacitate medie. Proiect elaborat în 1971, arhitect, Jean Marinescu (v.). Executant, Trustul de Construcții Argeș (1971-1973), șef șantier Constantin Dragomir (v.), investiție de stat. Coordonare administrativă: Oficiul de Turism Argeș (1973-1991). Privatizare pe bază de acțiuni (1994), proprietar Iustin Preoteasa. Îmbunătățirea gradului de confort (*două stele*), săli multifuncționale, restaurant, cofetărie, laborator. Clădire reprezentativă a municipiului Câmpulung, Argeș. Servicii speciale acordate unor delegații străine sau grupuri de vizitatori din diferite state ale lumii. Numeroase implicări comunitare. (D.I.G.).

HOTELUL POSADA CURTEA DE ARGEȘ (1970~). Unitate de cazare pentru călătorii zonei de nord a județului Argeș. Capacitate medie. Edificat succesiv, investiție de stat. Etapa I: proiect elaborat de specialiști din București (1967); Executant, Trustul de Construcții Argeș (1968-1970), șef lot, Gheorghe Vasilescu (inginer). Primar: Ion Draghia (v.). Etapa a II-a: arhitect, Ion V. Popescu (v.), proiect elaborat în 1979; executant (1980-1982), Trustul de Construcții Argeș, director, Constantin Olteanu (v.). Coordonare administrativă: Oficiul de Turism Argeș (1970-1991). Privatizare pe bază de acțiuni (1994). Îmbunătățirea gradului de confort (*trei stele*), săli multifuncționale, restaurant, cofetărie, laborator. Clădire reprezentativă pentru municipiul Curtea de Argeș. Servicii speciale, *două stele*, acordate unor delegații străine sau grupuri de vizitatori din diferite state ale lumii. Numeroase implicări comunitare. (D.I.G.).

HOTELUL REGAL CURTEA DE ARGEȘ (1903-1950). Unitate tradițională de cazare pentru călătorii și vizitatorii zonei de nord a județului Argeș. Capacitate redusă. Clădire în stil neoromânesc, strada *Negru Vodă*, din centrul urbei Curtea de Argeș. Proprietar cunoscut: L. Demarad. Naționalizat în 1950, diverse destinații. Atestare documentară: Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș (1936), de Vlad Furtună (v.). Imobil retrocedat conform legislației elaborate după 1992. (N.M.).

HOTELUL SPLENDID / VICTORIA PITEȘTI (1874-1969). Unitate tradițională de cazare, aflată în zona centrală a reședinței Argeșului. Edificiu în stil *neoromânesc*. Proprietari: Dumitru Simion (1874); Mihai Georgescu (1944); Edmond și Gherghina Mück, din Urlueni, Bârla (1945). Găzduirea unor importante personalități ale timpului. Naționalizat în 1950, noua denumire *Victoria*. Temporar, sediul Direcției Comerciale a Regiunii Argeș. Demolat după 1968, pentru construirea Hotelului *Muntenia* (Etapa I). Atestări documentare: Muzeul Județean Argeș; Arhivele Civile din Pitești. **(I.G.B.)**.

HOTELUL VICTORIA PITEȘTI (2003 ~). Unitate de cazare pentru persoanele aflate în călătorie la Pitești, zona centrală urbană, capacitate medie. Investiție privată, acționar majoritar, patron, manager general Emil Enescu. Complex edificat în 1997-2003. Arhitect: Amalia Gugui; constructori, firme din Pitești. Inaugurare oficială: 19 iunie 2003, primar Tudor Pendiuc (v.). Spații adecvate: camere și apartamente (trei/patru stele), sală de conferințe, birouri, restaurante, bar, laboratoare. Clădire reprezentativă pentru municipiul Pitești. Servicii speciale acordate unor importanți vizitatori din țară și din străinătate. Diverse implicații comunitare. **(D.I.G.)**.

HOTELUL YAKI CENTER PITEȘTI (2009 ~). Unitate de cazare pentru persoanele aflate în călătorie la Pitești, locație cu amenajări specifice întâlnirilor de afaceri reuniunilor naționale și internaționale, evenimentelor familiale. Capacitate medie. Investiție privată (2008-2009), zona centrală urbană, primar, Tudor Pendiuc (v.). Spații adecvate: camere însumând 250 de locuri, sală de conferințe, restaurant, bar, laboratoare, terasă pentru relaxare, piscină, saună, echipamente moderne, fitness și de comunicare. Confort: trei stele. Diverse implicații comunitare. **(D.I.G.)**.

HRISTESCU, Ion (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar funciar, parlamentar. Membru marcant, Partidul Conservator. *Deputat de Argeș*

(1901-1902). Inspector, Inspectoratul Regional Agricol, Pitești. Susținător al diversificării parlamentarismului autohton și modernizării economiei rurale. Aprecieri publice. **(C.D.B.)**.

HRISTOPOL, Ioan (Secolul XIX). Proprietar urban, militant politic, administrator/ocârmuitor al județului Argeș (5 iulie - 13 septembrie 1848), decizie a Locotenentei domnești din București. Participant activ la depunerea jurământului pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz), Arderea Regulamentului Organic și Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*. Colaborări cu Episcopia Argeșului pentru strângerea de semnături în vederea trimiterii *Petiției Poporului Român* către Înalta Poartă și Imperiul Rusiei. Gestionarea urmărilor incendiului din 18/19 august 1848, izbucnit în zona centrală a orașului Pitești, și a epidemiei de holeră. Transformarea clădirii Tribunalului de Argeș în *Club revoluționar* (20 august 1848), secretar, Tache/Dumitru Grigoriu. Inițative favorabile rezistenței militare, recrutarea de *volintiri* pentru tabăra de la Râureni, Vâlcea. Destituit după înfrângerea revoluției în Muntenia (13 septembrie 1848), urmărit de trupele țariste dislocate în Pitești, refugiat la Sibiu. Atestări de arhivă. Diverse aprecieri publice. **(P.P.)**.

HUMULESCU, Evghenie Dimitrie/ Evghenie Piteșteanul, (Humulești, Neamț, 14 octombrie 1870 - Curtea de Argeș, 23 februarie 1931). Compozitor și arhiepiscop. În copilărie a fost cântăreț la Mănăstirea *Văratec*. Seminarul Central *Nifon Ploieșteanul*, București (1882-1889), Facultatea de Teologie, București (1894-1898). Psalt și protopsalt, Biserica *Sfântul Spiridon-Nou*, București (1894); arhiepiscop vicar (cu titlul de *Piteșteanul*), Mitropolia București; arhiepiscop slujitor, Biserica *Domnița Bălașa*, București; inspector al Școlii de cântăreți, Mitropolia București; vicar al Arhiepiscopiei Argeșului, membru de onoare, Societatea *Cântăreților Părintele Macarie*, București (1912). Încheie activitatea duhovnicească la Mănăstirea Turnu, Vâlcea și Curtea de Argeș. Compune muzică bisericească vocală și scrie lucrarea *Viața și slujba Sfântului Dimitrie*

Basarabou. (L.P.).

HURDUBEȚIU, Ion I. (Iacobeni, Sibiu, 13 martie 1909-București, 15 mai 1995). Istoric, cercetător, publicist. *Domiciliu permanent la Câmpulung, Muscel/Argeș (1945-1971)*. Liceul *Traian*, Turnu Severin, Mehedinți (1928); Facultatea de Istorie, București (1993). Doctorat, *istorie*, Breslau, Germania (1943); București (1973). Activitate didactică: liceele militare *Regele Ferdinand I*, Chișinău, Basarabia (1934-1935), *Mihai Viteazul*, Târgu Mureș (1935-1938); Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1938-1941, 1945-1971). Lector, Seminarul de Limbi Romanice, Breslau, Germania (1942-1944). Volume importante: *O sfântă aniversare națională 24 ianuarie* (1941); *Câmpulung-Muscel. Ieri și azi - Istoria orașului* (1974, în colaborare); *Die Deutschen über die Herkunft der Romanen* (1977); *Continuitatea daco-romanilor în istoriografia română și străină* (1984, în colaborare); *Istoria Suediei* (1985). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale pe diferite teme. Editor: *Gazeta Hârtibaciului*, Agnita, Sibiu (1933). Preocupări fundamentale privind: autohtonismul românilor în spațiul carpato-danubian; evoluția așezării Câmpulung; realitățile etnice minoritare. Membru, asociații profesionale în domeniu, premii de excelență, alte aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

HURDUBEȚU, Octavian Sorin I. (n. Câmpulung, Argeș, 25 martie 1949). Inginer electroenergetician, cercetător științific, profesor universitar. Fiul lui **Ion H.** (v.). Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1967), Institutul Politehnic, București (1972). Doctorat, *electroenergetică*, București (1987). Activitate didactică și de cercetare, Facultatea de Energetică, București, profesor universitar (1997 ~). Director executiv, Institutul Național Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie (2006 ~). Expert, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, managementul calității. Redactor-șef, revista *Energetica* (2004 ~). Cursuri universitare, volume tehnice, granturi, comunicări, reuniuni continentale, proiecte

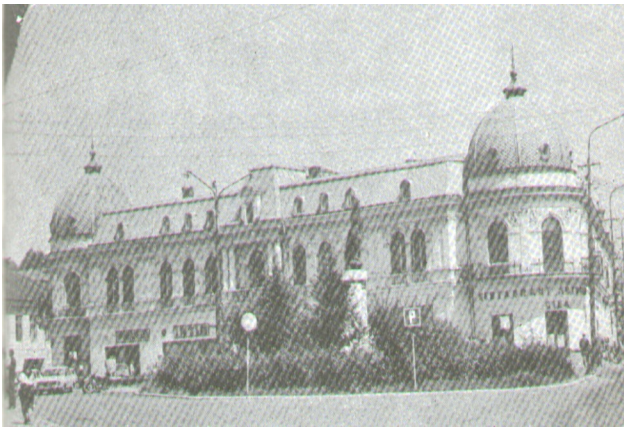
europene. Premiul *Uniunii Latine*, Chișinău (2000). Colaborări cu organizații internaționale neguvernamentale în programe de cercetare științifică. Membru, importante asociații în domeniu, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

Hotelul *Carmen* Pitești

Hotelul *Muscel*

Hotelul *Iezer*

Hotelul *Muscelul* Câmpulung

Hotelul *Muntenia* Pitești

Hotelul *Posada* Curtea de Argeș

I

IACHINT (~ 1300 – Curtea de Argeș, Argeș, 1372). Primul înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române. Atestat documentar ca mitropolit de Vicina, Isaccea, Tulcea (1348). Mitropolit al Ungrovlahiei. Domnitorul Nicolae Alexandru Basarab (v.) îl întronează ca mitropolit al Ungrovlahiei, act recunoscut de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol, în mai 1359. Organizarea noii Mitropolii, construirea de noi biserici. Întemeiază structurile organizatorice bisericești necesare cultului creștin ortodox. Canonizat de Biserica Ortodoxă Română la 26 octombrie 2008. **(S.P.)**

IACOB, Constanța (n. Pitești, Argeș, 2 decembrie 1947). Economist, profesor universitar. Liceul *Tudor Arghezi*, Craiova, Dolj (1965), Universitatea din Craiova (1971). Doctorat, *contabilitate de gestiune*, București (1985). Stagiul, Universitatea din Saint-Etienne, Franța (1992). Activitate didactică, Universitatea din Craiova (1980 ~). Volume importante: *Contabilitatea unităților economice* (1994); *Contabilitatea societăților de grup* (1996); *Controlul de gestiune la nivelul firmei* (1999). Studii, articole, comunicări, reuniuni științifice naționale și europene. Contribuții la evoluția învățământului superior economic autohton. Aprecieri publice. **(I.I.V.)**

IACOB, Florinel V. (n. Pitești, Argeș, 5 iunie 1960). Artist plastic, *sculptură în marmură și piatră*. Liceul / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești, Secția Artă, *Clasa Gheorghe Pantelie, Nicolae Georgescu, Mariana Șenilă-Vasiliu*. Diverse stagii profesionale. Restaurator, lucrări speciale: biserici din Bradu, Argeș și Ilia, Hunedoara (1982-1983); Cooperativa *Muncă și Artă*, Pitești (1983-1985). Atelier propriu, *monumente funerare*, Geamăna, Bradu (1985 ~). Compoziții originale pe teme specifice, cimitire civile sau militare din: Argeș, Dâmbovița, Olt, Teleorman, Vâlcea, Municipiul București. Colaborări în domeniu: Germania și Ungaria. Continuarea tradiției sculptorilor remarcați la Pitești de-a lungul etapelor precedente. Diverse prestații comunitare. Aprecieri publice. **(P.P.)**

IACOB, Radu I. (n. Morteni, Dâmbovița, 7 marie 1937). Colecționar de carte, obiecte istorice și de artă. *Stabilit la Pitești în anul 1976*. Școala Medie Tehnică Zootehnică (1955), Școala Postliceală Veterinară, Craiova (1961). Specialist, Circumscripțiile Sanitar-Veterinare, Lădești, Vâlcea (1955-1957), Mozăceni (1957-1961), Bârla (1961-1965), Teiu (1965-1968), Costești (1968-1977). Volume importante: *Monografia Comunei Morteni*, Dâmbovița (1996), *Monografia orașului Costești, Argeș* (2007), comunicări științifice, sesiuni ale Muzeelor Pitești, Golești. Numeroase obiecte muzeistice în expoziții de bază ale instituțiilor de cultură din Argeș, Olt, Dâmbovița, Dolj, Vâlcea. Contribuții importante la salvarea și valorificarea unor obiecte de Patrimoniu Cultural Național. **(O.M.S.)**

IACOB, Radu I. (n. Morteni, Dâmbovița, 7 martie 1937). Colecționar, publicist. *Stabilit la Pitești în anul 1957*. Școala Medie Tehnică Zootehnică, Găești, Dâmbovița (1955), Școala Postliceală Veterinară, Craiova (1957), Institutul Pedagogic, București (1960). Veterinar, circumscripțiile Lădești, Vâlcea (1955-1957), Mozăceni (1957-1961), Bârla (1961-1965), Teiu (1965-1968), Costești, Argeș (1968-1977). Documente istorice, obiecte de artă, carte veche, piese numismatice regăsite în expozițiile permanente, fondurile speciale, cataloagele muzeelor și bibliotecilor, Craiova, Pitești, Râmnicu Vâlcea, Slatina, Târgoviște. Volume monografice în colaborare: *Orașul Costești. Istorie și actualitate* (2006), *Orașul Costești, Județul Argeș. Pagini de monografie* (2008), *Monografia Comunei Morteni – Județul Dâmbovița* (2008), *Furduiești de Argeș. Pagini de monografie* (2008), *Furduiești de Argeș. Pagini de monografie* (2009, în colaborare). Comunicări științifice privind salvarea și valorificarea unor obiecte din patrimoniul cultural național. Aprecieri comunitare. **(I.E.C.)**

IACOMI, Ion I. (Băneasa, Galați, 22 decembrie 1922 – Pitești, Argeș, 9 aprilie 2003). Economist, înalt funcționar public, militant politic. *Stabilit în Argeș din 1952*. Școala Tehnică Energetică, București (1946), Academia

de Științe Economice, București (1966). Etape productive, electrician: ateliere și fabrici particulare, București (1935-1943); Șantierul Naval, Galați (1946-1948); Întreprinderea Carboniferă Filipeștii de Pădure, Prahova (1951). Combatant, fronturile de Est și de Vest (1944-1945). Activitate publică: organizațiile de tineret Galați, Tecuci, Ploiești, Târgoviște (1948-1952); structurile Partidului Comunist Român din Regiunea/Județul Argeș (1952-1961; 1963-1964; 1976-1979). Lider, comitetele regionale de partid Drăgănești, Olt (1961-1963); Slatina, Olt (1964-1965); Pitești, Argeș (1965-1968). Vicepreședinte, Consiliul Popular Județean Argeș (1968-1976), director, Baza Județeană de Aprovizionare Tehnico-Materială, Pitești (1979-1982). Contribuții directe la realizarea programelor statului pentru: industrializarea intensivă, cooperativizarea agriculturii; dezvoltarea rețelei marilor complexe comerciale, sportive sau de turism din Argeș-Muscel. Studii, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Diverse aprecieri comunitare antume și postume. (I.T.B.).

IALOMIȚEANU, Calist/Constantin (București, 1 octombrie 1860 – București, 18 mai 1917). Episcop, publicist. Seminarul *Central* (1875-1879), Seminarul *Nifon* (1882-1885), Facultatea de Teologie, București (1896). Activitate didactică, gimnaziile din: Călărași (1889–1890), Giurgiu (1890-1896). Preot, Biserica *Delea Nouă*, București, (1891). Ales arhiepiscop de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (24 mai 1899). Episcop de Argeș, 4 februarie 1912 – 18 mai 1917. Activitate comunitară: orfelinat, Curtea de Argeș, filantrop. Reorganizează Societatea Preoțească *Frăția*. Lucrări importante: *Nifon – Mitropolitul Ungrovlahiei. Viața și activitatea sa (1850-1875)* (1896), *Biserica Delea Nouă – Calist*, (1903), *Istoricul Societății Clerului Român Ajutorul* (1908). Aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

IANCOVESCU, Constantin N. (Măldărăști, Vâlcea, 1862 – Șuici, Argeș, 1945). Ofițer stat major de carieră, general, demnitar. *Așezământ și reședință tradițională la Șuici, Argeș*. Secretar general, Ministerul de Război

(august-septembrie 1916). Comandant: Grupul *Apărarea Dunării* (noiembrie 1916); Corpul 3 Armată (decembrie 1916 - iulie 1917); Academia Militară și Cercul Militar, București. Ministru de Război (29 iulie 1917 - 26 ianuarie 1918), colaborator al oamenilor politici Ion I. C. Brătianu (v.), Alexandru Averescu. General de corp de Armată (1918). Contribuții la formarea și consolidarea României Mari. Valoroase recunoașteri publice militare și civile antume și postume. (C.D.B.).

IANCOVESCU, Gheorghe V. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului Petru Groza. (I.I.Ș.).

IANCOVESCU, Kiril (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, general, parlamentar. Membru marcant, Partidul Poporului. *Deputat de Argeș* (1926-1927). Adept al *Programului reformator* expus de mareșalul Alexandru Averescu. Contribuții la consolidarea României interbelice. Aprecieri publice. (C.D.B.).

IANCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Bunești, Mălureni, Argeș. Proprietari funciari, preoți, farmaciști, medici, cadre didactice, funcționari, publiciști. Mai cunoscuți: **Nicolae I.I.** (v.); **Mihai N.I.** (v.); **Mircea N.I.** (v.); **Michaela M.I.** (arheolog, studii la Universitatea *Ann Arbor*, Michigan, Statele Unite ale Americii); **Margareta I.** (medic, circumscripția Lerești, Argeș; Spitalul Județean Argeș); **Mirela Jenela M.I.** (n. Pitești, Argeș, 2 septembrie 1961; Liceul/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești; Institutul de Medicină și Farmacie, București; farmacistă, Spitalul *Caritas*, București). Aprecieri comunitare. (F.P.).

IANCU, Daniela V. (n. Pitești, Argeș, 4 august 1974). Asistent universitar. Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1992), Facultatea de Științe Politice și Administrative, secția științe politice, Universitatea București (1996), Facultatea de

Drept, Universitatea *Constantin Brâncuși*, Târgu-Jiu (2000), doctorat, *istorie*, Universitatea din Craiova (2007). Preparator universitar (2001 - 2004, titular 2002), asistent universitar (2004-prezent). Volume importante: *Finanțe publice, fiscalitate, drept financiar și fiscal* (2004), *Dreptul finanțelor publice* (2004) *Dreptul finanțelor publice- subiecte propuse pentru examenul de licență* (2006), *Statutul internațional al Dunării în perioada 1919-1940* (2007). Articole publicate în reviste de specialitate și participări la conferințe științifice naționale și internaționale. Consemnări în *Medalioane universitare* (2002). (**I.B.g.**).

IANCU, Mihai N. (n. Bunești, Mălureni, Argeș, 2 noiembrie 1927). Preot, funcționar superior eclesial, publicist. Fiul lui **Nicolae I.I.** (v.). Studii teologice în România. Paroh, bisericile *Schitul Maicilor* și *Lucaci*, București. Secretar, Patriarhia Română, București. *Stabilit în Statele Unite ale Americii*, preot, Biserica Ortodoxă Română din Detroit, Michigan. Președinte fondator, Comitetul pentru Apărarea Transilvaniei Românești (1976); organizator, demonstrațiile naționale de la Washington (16 iunie 1976 și 18 iulie 1977). Redactor-șef, publicația *Adevărul* (aprilie 1978 ~ decembrie 1979), apărută în Statele Unite ale Americii. Protopop, iconom, stavrofor, alte aprecieri publice antume și postume. (**N.P.L.**).

IANCU, Mihai N. (n. Priboieni, Muscel, 3 noiembrie 1937). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, manager. Liceul Horticol, Lipova, Arad (1955), Institutul Agronomic București (1961). Doctorat, *științe agricole*, București (1980). Stagii în: Statele Unite ale Americii, Israel. Activitate specializată permanentă: Centrul Regional de Combatere a Eroziunii Solului, Ștefănești, Argeș (1961); Stațiunea de Cercetare Hortivicolă Ștefănești, Argeș (1961-1968); Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni (1968-2005, director științific 1983-1990). Volume importante (autor, colaborări): *Influența irigațiilor asupra creșterii și rodirii mărului* (1980); *Ridicarea potențialului de producție la plantațiile de pomi* (1974); *Culturi nucifere* (2007); *Horticultura României de-a lungul*

timpului III, IV, V (2008). Numeroase studii, proiecte și contracte de cercetare, demonstrații, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat. Preocupări universitare: Pitești (1992-2005); București (1999 ~). Exponent al ameliorațiilor funciare și tehnologiilor pomicole. Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, București (1997), alte aprecieri publice. (**C.D.B.**).

IANCU, Mircea N. (Bunești, Mălureni, Argeș, 13 ianuarie 1939 – Pitești, Argeș, 9 decembrie 1995). Farmacist principal, manager. Fiul lui **Nicolae I.I.** (v.), frate cu **Mihai N.I.** (v.). Liceul de Băieți Nr.1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1948), Institutul Medico-Farmaceutic, București (1953). Farmacist (1953-1957): Mina Câmpeni (Alba); Odorheiu Secuiesc (Harghita); Deda și Reghin (Mureș). Activitate ulterioară, farmaciile: Câmpulung (1957-1962); **Nr. 3**, Pitești (1962-1968); **Nr. 4**, Pitești (1968-1977, diriginte); **Nr. 52**, Pitești (1982-1989). Inspector, șef laborator, Oficiul Farmaceutic Argeș (1977-1982). Studii, analize, rapoarte, reuniuni științifice în domeniu, alte preocupări civice. Aprecieri comunitare antume și postume. (**C.C.**).

IANCU, Nicolae I. (Bunești, Mălureni, Argeș, 4 aprilie 1900 – Bunești, Mălureni, Argeș, 24 octombrie 1970). Preot, publicist, poliglot. Seminarul Central, București (1922). Activitate eclesială permanentă, Parohia Bunești, Argeș (1923-1970). Volum important: *Monografia comunei Bunești, județul Argeș* (1934). Numeroase broșuri cu conținut religios moralizator. Colaborator, revistele: *Păstorul ortodox*, *Lumină pentru toți*, *Buletinul eparhial* (articole, schițe, povestiri, versuri). Transcrieri de documente din limbile: latină, greacă, paleoslavă, franceză, germană. Manuscrise, **16 caiete** (1968-1969). Implicări permanente în viața localității. Diverse aprecieri publice antume și postume. (**N.P.L.**).

IANOVSCHI, Leonte (n. Chișinău, Republica Moldova, 14 martie 1926). Sportiv de performanță, fotbal, antrenor. *Stabilit la Pitești din 1948*. Jucător profesionist: *Fotbal Club*

Craiova, *Dunărea*, Craiova, *Craiovița*, Dolj (1944-1948); *Sportina Club*, Pitești (1948-1953), *Dinamo*, Pitești (1953-1958). Antrenor, Fotbal Club *Argeș*, Pitești (1972-2002). Titluri naționale și internaționale cu echipele de copii și juniori, formarea a numeroase generații de fotbaliști argeșeni, propulsarea jucătorilor Nicolae Dobrin (v.), Adrian Mutu (v.), Ilie Bărbulescu (v.), Marin Radu II (v.). Eponimie (2002), Centrul de Copii și Juniori, Fotbal Club *Argeș*, Pitești. Antrenor emerit (1983), Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (2004), alte recunoașteri publice. (N.M.).

IARCA, Ion (n. Câmpulung, Argeș, 9 ianuarie 1948). Profesor universitar. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1966), Facultatea de Matematică - Mecanică, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1972). Doctorat, *informatică economică* (1999). Analist-programator, Centrul Teritorial de Calcul Economic Ploiești (1972-1976). Activitate didactică și de cercetare, Institutul de Petrol și Gaze din Ploiești / Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești (1976 ~). Prodecan, Facultatea de Litere și Științe (1996-2000), decan Facultatea de Litere și Științe (2000-2002), decan Facultatea de Științe Economice (2002 ~). Volume reprezentative: *Matematici aplicate în economie* (2003); *Sisteme economice – Modelare și clasificare* (2004); *Modelarea sistemelor economice în administrația publică* (2005); *Teste grilă pentru licență* (2004, 2005). Numeroase articole științifice publicate în reviste de specialitate sau volume ale unor manifestări științifice naționale sau internaționale. Contracte și granturi de cercetare. (M.C.S.).

IARIA NICULAE GHEORGHE, Erica Maria (n. Pitești, Argeș, 21 septembrie 1973). Sportiv de performanță, *atletism*. Studii liceale și universitare în Pitești. Locul I și titlul de campion balcanic, *100 metri garduri* (aer liber), seniori, Belgrad, Serbia (1998). Aprecieri publice. (N.M.).

IATAN, Cornelia R. (n. Sălcișoara, Ialomița, 17 mai 1930). Inginer, *industrie textilă*, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. Stabilită

la Pitești, Argeș din 1953. Liceul *Despina Doamna*, Ploiești, Prahova (1949), Institutul de Industrie Ușoară, Iași (1953). Responsabilități productive, Întreprinderea *Textila*, Pitești (1953-1966): proiectant; șef Serviciul Tehnic; șef, Secția Finisaj. Activitate didactică, Liceul Ministerului Industriei Ușoare / Grupul Școlar *Armand Călinescu*, Pitești (1966-1982; director, 1969-1982). Contribuții directe la: re tehnologizarea unităților textile A (Găvana) și B (Gară-Sud); extinderea, în instituția specializată, a spațiilor de învățământ, construirea atelierelor-școală pentru filatură, țesătorie, finisaj, confecții; dotarea laboratoarelor de chimie, fizică, limbi moderne; organizarea olimpiadelor naționale pe meserii. Intense preocupări metodice. Volum important: *Controlul calității produselor în industria ușoară* (1979). Reuniuni științifice pe diferite teme, interviuri, inspecții speciale pentru promovarea inginerilor în grade profesionale superioare. Diverse aprecieri publice. (D.I.G.).

IDEALUL NOSTRU (1927 - 1933). Publicație periodică apărută la Câmpulung, Muscel. Primul număr, 4 septembrie 1927. Subtitlul: *Ziar naționalist-creștin apărător al drepturilor românești*; din 1929: *Ziar pentru trezirea conștiinței naționale a poporului român*. Director-proprietar: Gheorghe Chițulescu; redactor: Nicolae Patraulea. Texte de Ion I. Iancovescu, Duiliu Zamfirescu, Alexandru Ioan Cuza, Dan Simonescu. Corespondenți: Constantin V. Cârstoiu (Curtea de Argeș); Stelian Rădulescu (Câmpulung). Analize, comentarii politice, economice, sociale, culturale, interpelări, informații comunitare pe diverse teme. (I.I.B.).

IEZERU MARE (~). Areal montan din Masivul Iezer-Păpușa, aparținând județului Argeș. Vârful Iezerul Mare, 2462 de metri altitudine, descris frecvent, în lucrări geografice, literare, istorice. Trasee turistice spectaculoase, concursuri de orientare, cabane, alte dotări specifice. (I.S.B.).

ILARION, Argeșiu / Ilarion al Argeșului; Ilarion Gheorghide; Ilie Gheorghide/ (Curtea de Argeș, 1777 - Curtea

de Argeș, 7 ianuarie 1845). Episcop de Argeș, preot, orator, psalt și compozitor. Educația muzicală și cărturărească le-a dobândit în casa Mitropolitului Dionisie Fitinis și la așezământul *Domnița Bălașa*, București. Preot și arhimandrit (1808-1819), egumen, Mănăstirea Dealu; secretarul lui Tudor Vladimirescu (1820-1821), întemnițat la *Belvedere* (1821); monah, Brașov (1821-1823); episcop de Argeș (1819-1823 și 1828-1845). Ca mare orator, a rostit predici și cuvântări oficiale la moartea generalului Constantin Ghica (panegiric, 1822), la primirea generalului Kisseleff la Curtea de Argeș, domnitorului Ghica Vodă (1843). Compune muzică vocală *Epitaf răposatului Iosif al Argeșului* (1820) și tot lui i se atribuie textul doxologiei laice *Mugur, mugurel* (1821), cântec în stil popular. (L.P.).

ILEANA, Nicolae (Fâlfani, Stolnici, Argeș, 13 octombrie 1927 - București, 31 mai 1980). Inginer, *construcții hidrotehnice*, profesor universitar. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1947), Institutul de Construcții, București (1951). Doctorat, *tehnologia și organizarea lucrărilor de construcții*, Leningrad / Sankt Petersburg, Federația Rusă (1954). Activitate didactică permanentă, Institutul de Construcții, București (1955-1980). Colaborator: Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1958-1966); Ministerul Învățământului (1959-1962); Institutul de Cercetări în Construcții și Economia Construcțiilor, București (1958-1959); Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice, București (1963-1968). Profesor universitar (1974). Volume importante (în colaborare): *Tehnologia lucrărilor de construcții* (1959); *Organizarea și planificarea lucrărilor de construcții* (1963); *Principii de organizare și conducere în construcții* (1976). Proiecte finalizate și aplicate: **Organizarea lucrărilor de construcții pentru Hidrocentrala Porțile de Fier I** (1965-1971) și **Hidrocentrala Porțile de Fier II**, Mehedinți (1971-1986). Studii pentru amenajările hidroelectrice, Salcia, Teleorman și Belene, Bulgaria (1986). Articole, reuniuni științifice naționale sau internaționale în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (G.P.).

ILFOVEANU, Ana Ruxandra Gh. (n. Ploiești, Prahova, 5 decembrie 1947). Artist plastic, *pictură*. *Domiciliată în Pitești, Argeș (1970-1980)*. Căsătorită cu Sorin Ilfoveanu (v.). Liceul *Mihai Viteazul*, Ploiești, Prahova (1965). Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1969), *Clasa Corneliu Baba*. Activitate expozițională permanentă: Pitești (1976, 1989), București (1976, 1993, 2000, 2004), Timișoara (1997), Râmnicu Vâlcea (2006), Constanța (2007). Exprimări externe: Cehoslovacia (1980), Federația Rusă (1983), Olanda (1986), Norvegia (1991), Germania (1994), Franța (1995, 2003), Luxemburg (1996), Emiratele Arabe Unite (1997), Spania (2007). Lucrări în colecții din: Cipru, Costa-Rica, Italia, Norvegia, Statele Unite ale Americii. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1977), alte aprecieri publice. (S.N.).

ILFOVEANU, Sorin V. (n. Câmpulung, Muscel, 23 mai 1946). Artist plastic, *pictură*, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1964), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1970), *Clasa Corneliu Baba*. Muzeograf, Muzeul Județean Argeș (1970-?). Preocupări distincte pentru înființarea Galeriei de Artă (1971), Galeriei de Artă Naivă (1971), Galeriei *Metopa* (1975), Filialei Pitești a Uniunii Artiștilor Plastici (1976). Activitate didactică universitară, București (1991-~), decan (1996-2000), rector (2004-2006), Academia / Universitatea Națională de Artă, București. Lucrări importante (în colaborare): frescele de la Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1974); restaurarea Palatului *Ghica*, București (1978-1979). Expoziții personale sau de grup în: România (1968-~); Emiratele Arabe Unite (1977, 1997); Norvegia (1977-1988); Italia (1978, 2009); Chile (1982); Grecia (1982); Franța (1987); Coreea de Sud (1988); Olanda (1989); Austria (1993, 1994); Suedia (1995); Ungaria (1998); Danemarca (2000); Japonia (2001); Statele Unite ale Americii (2002). Tablouri în numeroase colecții particulare. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1971), alte valoroase aprecieri publice. (S.N.).

ILIE (Secolul XIX~). Familie tradițională din Pitești, Coșești, Muscel / Argeș. Proprietari funciari, mici întreprinzători, lucrători comerciali, ofițeri, funcționari, economiști, informaticieni. Mai cunoscuți: **Dumitru Gh.I.** (Coșești, Muscel, 1898 - Coșești, Argeș, 1957), maistru dogar, atelier propriu (20-25 de muncitori și ucenici); **Elena D.I.** (n. Coșești, Muscel, 1930), casieră, Pitești, premiul național, interpretare artistică (1956); **Nicolae D.I.** (Coșești, Muscel, 1938 - Craiova, Dolj, 2004), colonel, *tancuri*; Școala Medie Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1955), Școala Militară, Pitești (1958); ofițer, unități militare din: Caracal, Olt (1958-1963); Craiova, Dolj (1963-1968); Drobeta Turnu Severin, Mehedinți (1980-1984); **Dumitru D.I.** (n. Coșești, Muscel, 1942); Liceul Ștefănești/Liceul Nr. 2, Pitești; activitate permanentă, Platforma Industrială Colibași/Mioveni, Argeș: lăcătuș, Uzina *Vasile Tudose* (1960-1962), controlor tehnic de calitate (1964-1968), specialist, *resurse umane* (inspector principal, șef birou, șef serviciu), Uzina de Piese Auto/Întreprinderea de Autoturisme (1968-1971, 1977-1978, 1990-1991); Institutul de Cercetare și Proiectare Autoturisme (1971-1977); Centrala de Autoturisme (1978-1990); S.C. *Automobile Dacia* S.A. (1991-2003); consilier coordonator (2003-2005); misiuni externe: Serbia (1992), Iran (1994), Franța (2001); **Marius D.I.** (n. Pitești, Argeș, 1970), Liceul Industrial Nr. 1, Pitești (1989); Școala Tehnică Postliceală Nr. 1, Pitești (1992); Academia de Științe Economice, Facultatea de Relații Economice Internaționale (1998), București; Facultatea de Matematică-Informatică, Universitatea din Pitești (2000); Institutul Bancar Român, *Finanțe-Bănci* (2005). Informatician: S.C. *Automobile Dacia* S.A. (1989-1998), băncile *Agricolă* (1998-2000), *Raiffeisen* (2000-2001), *Carpatica* (2001-2005), *Ion Țiriac* (2005-2006), *HVB-Țiriac* (2006-2007), *UniCredit-Țiriac* (2007~), Pitești; **Raluca Simona C.I.** (n. Craiova, Dolj, 1986), Liceul Matei Basarab, Craiova (2005), Facultatea de Economie și Administrația Afacerilor, Universitatea din Craiova, economist. Diverse exprimări comunitare. Aprecieri publice (**F.P.**).

ILIE, Ion I. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (**I.I.Ș.**).

ILIE, Remus (București, 9 martie 1901 - Curtea de Argeș, 1964). Profesor de *istorie*, militant politic, publicist. Studii liceale și universitare în Capitală. Activitate didactică, instituții din Curtea de Argeș și București (1922~1952), inspector școlar pentru județul Argeș (1925-1929). Membru activ, Partidul Național Țărănesc (1926-1947). Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945), apărător al cultului ortodox și al episcopilor greco-catolici. Arestat (februarie 1957), torturat, judecat, condamnat, Tribunalul Militar Cluj, 15 ani muncă silnică. Detenție în penitenciarele Jilava (Ilfov), Gherla (Cluj), Aiud (Alba), Botoșani, Galați. Eliberat în 1964. Decedat în scurt timp, la domiciliu. Importante atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**I.I.P.**).

ILIE, Silviu D. (Găești, Dâmbovița, 29 iulie 1928 – Pitești, Argeș, 23 august 1994). Economist, manager. *Stabilit la Pitești din 1970*. Liceul Agricol, Găești, Dâmbovița (1951), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1958), Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice, București (1970). Doctorat, *științe economice*, București (1981). Activitate profesională: Ferma *Ion Sion*, Brăila (1954-1958); Direcția Agricolă, Brăila (1958-1960). Lector, școlile politice, comitetele județene ale Partidului Comunist Român Brăila (1960-1961), Galați (1961-1966), Argeș (1970-1981). Director, Direcția Județeană pentru Probleme de muncă și Ocrotiri Sociale Argeș (1981-1990). Distinct: realocarea instituției în edificiul tradițional (1981); primele evidențe virtuale. Analize, studii, rapoarte, interviuri pe diverse teme, publicațiile: *Revista economică*, București; revista *Argeș*; cotidiene din Brăila, Galați, Pitești. Reuniuni științifice naționale. Aprecieri publice. (**I.T.B.**).

ILIE RIZEA, Iulian M. (Broșteni, Costești, Argeș, 4 martie 1934 – Broșteni, Costești, Argeș, 28 iulie 1996). Profesor gradul I, *istorie*, publicist, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1958). Activitate didactică, Școala Broșteni, Argeș (1958-1963, director). Referent, Comisia pentru Răspândirea Cunoștințelor Științifice, Pitești (1963). Director: Muzeul Regional Argeș (1963-1967); Complexul Muzeal Golești, Argeș (1967-1969). Inspector, muzee, artă, monumente, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș (1969-1990). Volume importante (în colaborare): *Localitățile Județului Argeș* (1971); *Argeș. Monografie* (1980); *Argeș. Cartea Eroilor* (1984). Documentări externe. Studii, articole, referate, analize, interviuri pe diverse teme. Contribuții distincte la: edificarea Școlii Broșteni; dezvoltarea muzeografiei argeșene; reabilitarea unor însemne memoriale; extinderea și amenajarea Mausoleului de la Mateiaș; organizarea galeriilor plastice din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Aprecieri publice antume și postume. (S.I.C.).

ILIESCU, Andrei A. (n. Pitești, Argeș, 5 iunie, 1951). Dirijor de orchestră simfonică, inginer. Școala Medie de Muzică, Pitești, secția vioară (1958-1965), Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, clasa specială de matematică (1970), Facultatea Automatică și Calculatoare, București (1975), Fondator, conducător, Orchestra de Cameră *Ing*, Institutul Politehnic, București (1971-1976). Instrumentist, Orchestra Simfonică a Inginerilor din România (1972). Urmează cursuri de dirijat, Universitatea Națională de Muzică, București (2000-2004). Dirijor, Orchestra Inginerilor din România, (1998). Peste 50 de concerte în țară și străinătate, înregistrări la Radiodifuziunea Română, multe apariții discografice. Inițiator de proiecte culturale. (L.P.).

ILIESCU, Constantin M. (n. Pătroaia, Dâmbovița, 7 decembrie 1935). Istoric, cercetător, manager, publicist. *Activitate în Argeș (1959-1967; 1990-2005)*. Școala

Normală, Câmpulung, Argeș, (1954), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1959). Muzeograf: Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș, șef secție (1959-1964), director (1964-1967; 1990-2005); Muzeul Național de Istorie a României, București, șef secție (1970-1990), consilier ministerial (1982-1986). Profesor: Școala Niculești, Ilfov (1967-1970); asociat, Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București (1977-1987). Volum important: *Golești* (1966, în colaborare). Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale pe teme de interes general. Contribuții distincte la structurarea și evoluția Complexului Muzeul Golești: organizare instituțională (1964); elaborarea **Planului general** tematicilor cadru (1964-1967); amenajarea expozițiilor preliminare (1959-1967); redimensionarea activității (1990-2005); montarea, în secția *etnografie pavilionară*, a unor gospodării tradiționale de viticultori și pomicultori din Argeș, Muscel, Vaslui, Suceava, Bistrița-Năsăud, Bacău, Arad. Membru, asociații științifice în domeniu, premii de excelență, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

ILIESCU, Ilie (Slatina, Olt, 1871-Sibiu, 1929). Institutur, magistrat. *Activitate didactică și juridică în Pitești, Argeș (1893-1920)*. Școala Normală, București (1893), Facultatea de Drept, București (1918). Institutur: Școala Primară de Băieți Nr. 1, Pitești (1893-1898); Școala Normală de Băieți Nr. 3, Pitești (1898-1918). Inspector-delegat al Ministerului Învățământului pentru județul Argeș. Avocat, Baroul Argeș (1918-1920). Prim-procuror, Curtea de Apel, Sibiu (1920-1929). Scrieri, în domeniu. Aprecieri publice antume și postume. (I.M.D.).

ILIESCU, Lucian M. (n. Poiana Lacului, Argeș, 1 decembrie 1953). Profesor gradul I, *geografie*, manager. Liceul de Băieți Nr. 1/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1953), Institutul Pedagogic de 3 ani, București (1955), Universitatea *Constantin I. Parhon*, București (1959). Activitate didactică permanentă: Școala Generală, Bărăști, Olt (1959-1961); Școala Medie Mixtă, Vede, Argeș (1961-1963, director adjunct); Școala Medie Mixtă Nr. 3/Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1963-1965);

Comisia pentru Învățământ a Regiunii/Județului Argeș (1965-1974); Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1974-1998), director adjunct (1974-1986; 1990-1996), director (1996-1997). Metodist, Inspectoratul Școlar al Județului Argeș (1975-1998). Numeroase studii, articole, comunicări științifice, reuniuni naționale în domeniu. Demersuri pentru acordarea statutului de Colegiu Național și revenirea la denumirea personalizată *Ion C. Brătianu* a instituției. Președinte, Societatea Română de Geografie, Filiala Argeș (1975-1998), alte aprecieri publice. (C.V.).

ILIESCU-CĂLINEȘTI, Gheorghe (Călinești, Muscel, 14 iulie 1932-București, 12 martie 2002). Artist plastic, *sculptură*, desen. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1950), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1959). Documentări externe: Federația Rusă (1966), Italia (1968), Franța (1976). Importante creații de artă monumentală amplasate la: București, Caracal, Constanța, Eforie, Pitești și Miami (Statele Unite ale Americii). Distinct: sculpturile *Oameni ai Pământului*, realizate în tabăra de la Măgura Buzăului (1964-1965), donate municipiului Pitești. Expoziții personale sau de grup în: România (1966-2002); Franța (1967); Finlanda (1968, 1977); Italia (1968-1977); Germania (1972); Serbia (1973); Cehia (1974); Federația Rusă (1977); Ungaria (1978). Lucrări în colecții de stat sau particulare din Europa și America de Nord. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (1962). Sala personalizată, Galeria de Artă, Muzeul Județean Argeș (2000); eponimie, simpozion internațional de sculptură, Pitești (2002~), alte valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

ILINA, Mina (Vâlcele, Argeș, 1941 – Pitești, Argeș, 1963). Sportiv de performanță, *tenis*. Studii liceale la Pitești. Locul I, Campionatul Mondial Universitar (1961). Eponimie, turneu la Pitești, alte aprecieri publice antume și postume. (N.M.).

ILINESCU, Ion (Aninoasa, Muscel, 25 iunie 1925 - Craiova, Dolj, 6 septembrie 2000).

Medic primar, *cardiologie*, profesor universitar, publicist. Liceul/ Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1948), Facultatea de Medicină Generală, București (1955). Doctorat, *științe medicale*, București (1970). Medic: Spitalul Militar Sighișoara, Mureș (1955-1958); Clinica II Medicală, Cluj (1958-1961); Institutul de Medicină și Farmacie, Târgu Mureș (1961-1970); Spitalul Clinic Județean Craiova, Secția Cardiologie (1970-1994). Activitate didactică, unități de profil din: Cluj-Napoca, Târgu Mureș, Craiova (1961-1994). Profesor universitar (1990), conducător de doctorat (1991-1994). Volume importante: *Semiologie generală cardiovasculară* (1973); *Fiziologia digestiei, I-IV* (1974); *Patologia medicală, I-III* (1988); *Medicină internă, I-III* (1990); *Tratat de clinică și patologie medicală, I-III* (1991-1993). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni științifice naționale și internaționale în domeniu. Membru, prestigioase asociații profesionale europene, alte aprecieri publice. (C.C.).

ILIUȚĂ, Gheorghe E. (n. Retevoiești, Pietroșani, Muscel, 12 septembrie 1937). Arhitect. Școala Medie, Curtea de Argeș (1955), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1964). Arhitect: Direcția de Sistematizare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor Argeș, Pitești (1964-1966). Diriginte de șantier, Trustul de Construcții Argeș (1966-1967; 1970-1973). Arhitect-șef (1967-1968; 1973-1976), arhitect-principal (1968-1970; 1976-1977; 1979-1983), șef, Sectorul Gospodărie Comunală (1977-1979; 1983-1986), Sfatul / Cosiliul Popular Orășenesc / Municipiul Pitești. Arhitect principal (1986-1988; 1991-1998), șef, Atelier Proiectare (1988-1991), Întreprinderea Județeană de Gospodărie Comunală și Locativă Argeș. Proiecte finalizate prin Construcții / amenajări în Pitești: sistematizarea intersecțiilor Podul peste Argeș-Gropeni-Podul peste *Râul Doamnei* (1973), Calea *București-Depozitelor-Costache Negri* (1973), Bulevardul *Negru Vodă-Gârlei* (1977), Smeurei Trivale (1979); Hotelul *Carmen* (1992). Trasee/căi rutiere Mioveni/Colibași, Argeș (1986-1988). Birou individual de arhitectură, persoană fizică (1991~). Diverse aprecieri publice. (I.T.B.).

ILOVICI, Mihail T. (Găești, Dâmbovița, 4 octombrie 1910 – Pitești, Argeș, 12 februarie 1983). Profesor, *limba și literatura română*, critic și istoric literar, publicist. *Stabilit la Pitești din 1963*. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1929), Facultatea de Litere și Filosofie, București (1933). Activitate didactică: Liceul comercial *Regele Ferdinand*, București (1931-1938; 1945-1955); Seminarul Teologic Ismail, Basarabia (1938-1939); Liceul Industrial Curtea de Argeș (1939-1945); Grupul Școlar al Uzinei de Piese Auto Colibași/Ștefănești, Argeș (1963-1972). Instructor cultural, Clubul Petrolului, Valea Caselor, Dâmbovița (1955-1958). Volume importante: *Negativismul tinerei generații* (1934); *Noua spiritualitate românească* (1934); *Considerații asupra actului de cultură românesc* (1936); *Claudia Millian Minulescu* (1938); *Tinerețea lui Camil Petrescu* (1971). Colaborări: cenaclurile *Sburătorul* (București), *Liviu Rebreanu* (Pitești); revistele, *România literară*, *Cuvîntul liber*, *Îndrumătorul cultural* (București); *Argeș* (Pitești). Membru, Uniunea Scriitorilor din România (1970), profesor emerit (1971), alte aprecieri publice. (M.S.).

IMPOSIBIL (1991-1992). Publicație periodică apărută la Pitești, subintitulată *ziar independent*. Număr inițial 22-28 mai 1991. Analize, comentarii, interviuri, note, informații pe diverse teme. Activitate integrată SC *Apollo SA*, prima firmă particulară din Argeș pentru difuzarea presei, înființată după decembrie 1989. Patron și director fondator: Dan Ioan Panțoiu (avocat). Diverse conlucrări comunitare. (I.I.B.).

INDEPENDENȚA SFINTEI CRUCI (1933-1935). Revistă ilustrată, apărută la Câmpulung, Muscel. Director-proprietar: Ioan M. Costea. Din program: *Independența sfintei cruci* va fi *ziarul cinstei, moralei și închinăciunii în afara politicii*. Texte semnate de Ioan M. Costea. Versuri, portrete, manifeste; calendar filosofic, alte informații, note, comentarii. (I.I.B.).

INDUSTRIAȘUL DIN PITEȘTI (1906-

1909). Ziar săptămânal, editat la Pitești. Primul număr: 29 octombrie 1906, subtitlul *Organ al meseriașilor*. Director, Mihail Popescu. Buletin al corporațiilor meseriașilor: dispoziții, revendicări, apărarea intereselor lor generale. În dezbateri: problemele corpului didactic rural, starea comerțului. Informații, maxime, cugetări, versuri. (I.I.B.).

INFORMAȚIA PITEȘTENILOR (2007~). Publicație periodică, editată lunar de Centrul Cultural Pitești, 16 pagini. Director: Jean Dumitrașcu (v.); redactor-șef, Ana Tudor. Analize, note, comentarii, interviuri pe teme cetățenești. Prezentarea lucrărilor și hotărârilor Consiliului Local Pitești. Alte detalii de interes public pe teme economice, sociale, culturale, eclesiastice, sportive, urbanistice. Importante sugestii comunitare. (V.G.M.).

INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN ARGEȘ / JANDARMERIA ARGEȘ (1850~). Structură militară specializată în asigurarea pazei și păstrarea ordinii publice, integrată, inițial, Poliției Române. Activitate reglementată prin *legile* din: 1866, 1868, 1869, 1908, 1913, 1929, 1949, 1990. Competențe prioritare în mediul rural, preluate, pe baza *Decretului Nr. 163*, din 23 ianuarie 1949, până în 1990, de *Miliția Populară Argeș*. Distinct: înființarea, conform *Decretului Nr. 749*, din 5 iulie 1990, a Unității Militare *0681 Jandarmi Pitești* (batalion). Înmânarea *Drapelului de luptă*: 25 octombrie 1995. Primul comandant, maior Eugen D. Popescu, din 1990, colonel. Ulterior: Comandamentul de Jandarmi Județean Argeș (*Legea Nr. 116*, din 1998); Inspectoratul de Jandarmi Județean Argeș (*Legea Nr. 550*, din 2004). Numeroase misiuni îndeplinite în zona de responsabilitate. Structură asemănătoare, până în 1949, pentru județul Muscel. Colaborări permanente cu instituțiile administrative și alte foruri abilitate. (I.T.B.).

INSPECTORATUL DE SĂNĂTATE PUBLICĂ ARGEȘ / CENTRUL SANITAR ANTIEPIDEMIC (1951~). Instituție de specialitate, subordonată Sfatului Popular / Consiliului Regional / Județean Argeș și Ministerului Sănătății, București. Atribuții

prioritare privind aplicarea normelor și prevederilor legislative în domeniile: epidemiologie, igiena mediului, medicina muncii, educația pentru sănătate la nivel teritorial. Succesiv (1951-1990): Centrul Sanitar Antiepidemic/*Sanepid*; Inspecția / Inspectoratul Sanitar de Stat; Centrul de Medicină Preventivă; Inspectoratul de Poliție Sanitară și Medicină Preventivă; Inspectoratul de Sănătate Publică Argeș. Directori cunoscuți: Virgil Hârdău, Emilian Ciobotaru, Constantin Hașu (v.), Constantin Petrescu (v.), Marin Vâlceleanu, Marinela Ciopleiași, Maria Păun, Mioara Bucur. Locație proprie (1966), edificiu reprezentativ al Municipiului Pitești, investiție de stat. Proiect tip al Ministerului Sănătății, București, adaptat de Maria Ghițulescu (arhitect); executant, Trustul de Construcții Argeș; șef șantier, Gheorghe Nelepcu. Laboratoare, cabinete, birouri, săli multifuncționale. Numeroase inițiative specifice: monitorizări sistematice, analize, rapoarte, reuniuni științifice pe teme adecvate. Integrat managerial Direcției de Sănătate Publică Argeș. Colaborări comunitare permanente. (C.C.).

INSPECTORATUL JUDEȚEAN ARGEȘ PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ CĂPITAN PUICA NICOLAE (2004~). Unitate specializată a statului, sediul la Pitești, aflată în subordinea Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari din Ministerul de Interne, București, constituită prin fuziunea Grupului de Pompieri cu Inspectoratul Protecției Civile din județul Argeș. Monitorizarea și gestionarea prevenirii sau intervenția în teritoriul arondat, conform Ordonanței Guvernului României Nr. 15, din 2004, privind sistemul național de management al domeniului. Subunități: Pitești (2), Câmpulung, Curtea de Argeș, Mioveni, Costești, Topoloveni, Vedea; puncte de lucru: Rucăr, Bascov, Stolnici. Asigurarea Secretariatului Tehnic al Comitetului Județean Argeș pentru Situații de Urgență, coordonat de prefect. Dotări specifice permanente. Ofițeri, subofițeri, maiștri militari, funcționari. Locație proprie în Pitești: arhitect, Pompiliu Soare (v.); executant (1978), Trustul de Construcții Argeș, Antrepriza II, director, Mircea Georgescu (v.).

Coordonatorul investiției, Aurelian Bădulescu (inginer). Comandanți: Nicolae Simion Grosu (v.), colonel Ion Popa (2009~). Anual peste 3000 de intervenții. Ample colaborări cu structurile administrative din Argeș-Muscel. (I.T.B.).

INSPECTORATUL JUDEȚEAN ÎN CONSTRUCȚII ARGEȘ (1984~). Instituție guvernamentală, asigurarea controlului calității construcțiilor pentru protejarea vieții și a mediului înconjurător. Activitate organizată în urma seismului din 4 martie 1977 (*Legea Nr. 8*, din 1978). După 2009: Serviciul pentru Controlul Calității Lucrărilor în Construcții, Argeș, subordonat Inspectoratului Teritorial în Construcții *Sud-Muntenia*, Ploiești, respectiv, Inspectoratului de Stat în Construcții din România. Sedințe la Pitești, succesiv: Palatul Administrativ (1984-1998); Bulevardul Republicii (1998-2009). Edificiu propriu, Bulevardul *Ion C. Brătianu*, arhitect, Emil Ivănescu, executant, SC *Cornea SRL*, Câmpulung (2007-2008). Inspectori-șefi cunoscuți: Ioan Mircea Moldovan, Eugen Mazilu, Ion Țârdea, Marius Lugescu, Eugeniu Ivănescu, Dumitru Ghica. Diverse colaborări comunitare. (I.T.B.).

INSPECTORATUL REGIONAL AGRICOL PITEȘTI, ARGEȘ (1907-1948). Instituție specializată subordonată ministerului de resort din România, competențe pentru județele Argeș, Dâmbovița, Muscel, Olt, Telerman. Atribuții: îndrumarea serviciilor tehnice teritoriale; controlul activității camerelor agricole, regiilor autonome, școlilor, altor structuri din domeniul enunțat; examinarea contractelor privind învoielile agricole; rezolvarea divergențelor dintre proprietari, arendași, locuitorii satelor. În 1943, subordonarea directă a camerelor, ocoalelor, centrelor, fermelor, școlilor de profil. Încetarea activității după 1948, prin înființarea secțiilor distincte ale sfaturilor populare județene sau regionale. Diverse atestări documentare. (C.D.B.).

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN / SECȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT ARGEȘ (1950 ~). Instituție specializată,

subordonată ministerului de resort și forurilor administrative regionale/județene Argeș. Organizarea rețelei unităților preuniversitare, asigurarea materialului didactic, încadrarea cu personal calificat la toate obiectele de studiu, numirea/eliberarea directorilor, realizarea serviciilor educaționale compatibile cu cerințele europene. Anterior: *comitete de inspecție / revizorate școlare* pentru județul Argeș și județul Muscel (1864-1950). Reglementări legislative majore: 1864, 1924, 1948, 1965, 1995, 2010. Pentru etapa 1950-1968: Secția de Învățământ și Cultură a Regiunii Argeș; șefi de secție cunoscuți: Constantin Arsene (v.), Ion Radu (v.), Vasile Morărescu. Ulterior: Inspectoratul Școlar Județean Argeș (1968 ~), reorganizat după 1990, inspectori generali: Ion M. Dinu (v.), Florian Dițulescu, Stan Florea (v.), Elena Mateescu, Irina Theodora Nicolăescu, Octavian Liviu Drăghici (v.), Ion Lică (v.), Teofil Vultur, Cornel Constantinescu (v.), Gheorghe Lungoci (v.), Gheorghe Popa, Vasile Matei, Florin Gardin, Ion Gabriel Bratu. Contribuții directe la dezvoltarea învățământului preșcolar, primar, gimnazial, profesional, liceal, edificarea de unități rurale și urbane; adaptarea la realitățile naționale și internaționale. Implicații comunitare permanente. (I.T.B.).

INSPECTORATUL REGIONAL / JUDEȚEAN ARGEȘ AL MINISTERULUI DE INTERNE (1831 ~). Instituție cu caracter militar, subordonată forurilor centrale în domeniu și factorilor administrativi locali cu putere de decizie. Prevederi distincte în *Regulamentul Organic*, adoptat de Adunarea Obștească a Țării Românești, aplicabile de la 1/13 iulie 1831. Atribuții speciale privind: respectarea legalității; asigurarea controlului supravegherii ordinii publice și a circulației; evidența locuitorilor; eliberarea actelor de identitate sau a pașapoartelor; apărarea bunurilor statului și cele particulare. Sediul în Pitești. Documente oficiale privind organizarea activității în raport de realitățile perioadei: 1866, 1868, 1869, 1908, 1913, 1929, 1949. Pentru etapa 1908-1949: Comisariatul de Poliție și Siguranță al Județului Argeș (1908-1949); Comisariatul de Poliție și Siguranță al Județului Muscel (1908-1949). Ulterior, *Miliția Populară*

și *Securitatea (Poporului)* din Regiunea / Județul Argeș (1950-1989). Comandanți cunoscuți: Nicolae Nedelcu, Nicolae Briceag, Eugen Visting, Gheorghe Cuteanu, Pavăl Costandache (general), Romeo Câmpeanu, Gheorghe Mincu, Constantin Burtoiu, Gheorghe Diță, Nicolae Pințoiu. În Pitești: *vechiul sediu* (1953), proiectanți: Laurențiu Cora, Sebastian Coțifide, Iosif Grinberg; constructori: Ion Drăgulin, Nicolae Nedeleanu. Reorganizare fundamentală: *Decretul-Lege Nr. 2*, din 27 decembrie 1989; *Legea Nr. 26*, din 18 mai 1994; *Legea Nr. 218*, din 29 aprilie 2002. *Noul sediu*, zona centrală urbană, edificat, în 2006-2007, pentru Inspectoratul de Poliție Argeș; proiectant, Alina Tohan; executanți: SC *Selca SRL*, SC *Alcadibo SRL*. Inaugurat oficial, la 2 septembrie 2008. Comandanți/comisari după 1989: Nicolae Berechet (v.), Gheorghe Ploscă, Dan Valentin Fătuloiu (v.), Ion Stoica, Marian Orjanu, Petre Ionițescu, Ion Mirescu, Dumitru Nicolae. Numeroase misiuni îndeplinite în raza de responsabilitate. Colaborări permanente cu foruri administrative locale, unități specializate din țară și din statele Uniunii Europene. (I.T.B.).

INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCĂ ARGEȘ (2000~). Instituție de specialitate a Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, subordonată Inspecției Muncii din România. Anterior: Inspectoratul de stat pentru Protecția Muncii/ Camera de Muncă, aparținând Direcției Muncii și Protecției Sociale, Argeș. Controlul îndeplinirii obligațiilor legale de către angajatori în relațiile cu angajații: asigurarea condițiilor de muncă, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății acestora, combaterea folosirii minorilor și a altor persoane în munca *la negru*. Inspectori-șefi cunoscuți: Liviu Coman (2000-2001), Cristian Soare (2005~). Diverse colaborări comunitare. (I.T.B.).

INSTITUTUL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU POMICULTURĂ PITEȘTI – MĂRĂCINENI (1967 ~). Instituție specializată, subordonată Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, București (1967-1977; 1980 ~). Pentru etapa 1977-1980: Trustul de Cercetare și Producție Pomicolă, integrat

Direcției Generale Economice a Horticulturii, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București. Patrimoniu funciar inițial 680 ha, format prin comasarea terenurilor de stat din zonă, diminuat la 324 ha în 2011. Edificii reprezentative pentru județul Argeș: pavilion administrativ, amfiteatru, laboratoare, complex pentru multiplicări *in vitro*, depozite, ateliere, arhitecti: Michi Șthaif, Institutul Central de cercetări Agricole, București; Valentin Stratu, Institutul de Proiectări *Carpați*, București; executant, Trustul de Construcții Argeș. Indicatori tehnico-economici proprii, coordonarea programelor stațiunilor de profil din țară, colaboratori externi. Activitate de experimentare, cercetare și extensie privind: îmbunătățirea genetică a sortimentului pomicol; producerea materialului săditor; conservarea și ameliorarea solurilor; perfecționarea tehnologiilor de înființare și exploatare a plantațiilor. Importante contribuții la stimularea, modernizarea, diversificarea și creșterea producției de fructe în România. Fondator, Teodor Bordeianu (v.). Directori cunoscuți: Constantin Ioniță (v.), Ilariu Isac (v.), Pârvan Parnia (v.), Ion Duțu (v.), Mihai Coman (v.). Colaborării comunitare permanente. (C.D.B.).

INSTITUTUL DE CERCETĂRI CHIMICE BUCUREȘTI, FILIALA PITEȘTI (1968-2007). Unitate specializată de pe Platforma Industrială *Pitești-Sud*, integrată, succesiv, Direcției de Dezvoltare a Combinatului Petrochimic, Pitești (1968-1975), Institutului de Cercetări Chimice, București (1975-1995), Combinatului *Arpechim*, Pitești (1995-2007). Studii de proces, investigarea caracteristicilor reperelor chimice; contracte de cercetare; microproducție; investigații pilot, aplicarea rezultatelor de laborator în procesele tehnologice. Priorități: înlocuirea importurilor; consultanță pentru evoluția domeniilor poliolefine, erbicide, polimeri, copolimeri stirenici, composite; tratamentul apelor industriale, obținerea de catalizatori superiori aditivi pentru carburanți. Încetarea activității ca urmare a diminuării capacităților productive tradiționale. Numeroase investiții, studii, articole, reuniuni științifice, documentări externe. Manageri cunoscuți: Vintilă Aslan

(fondator), Bernard Bader, Marina Toader (v.), Gheorghe Boncea (v.), Miltiade Boborodea (v.), Gabriel Dabu. Diverse colaborări comunitare. (E.H.).

INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI AMENAJĂRI SILVICE BUCUREȘTI, FILIALA PITEȘTI (1976 ~). Unitate de profil, specializată în cercetarea științifică și amenajarea silvică a zonei Carpaților și Subcarpaților Meridionali / Sudici. Activitate pentru județele: Argeș, Buzău, Dâmbovița, Gorj, Prahova, Vâlcea. Prioritate de investigare și proiectare: corecția torenților; extinderea speciilor forestiere valoroase; tehnologii în domeniul tratamentelor silvice; înființarea de loturi semincere și pepiniere; plantarea speciilor repede crescătoare pentru industria hârtiei și a celulozei. Invenții și inovații, reuniuni tematice, publicații. Clădire proprie, laboratoare, bază experimentală. Reorganizare instituțională în 1990, limitarea competențelor numai pentru județul Argeș. Directori cunoscuți: Gheorghe Pătrașcu, Gheorghe Popescu (v.). Diverse conclucrări comunitare. (I.D.P.).

INSTITUTUL DE CERCETĂRI ȘI PROIECTĂRI PENTRU PETROL ȘI GAZE CÂMPINA, FILIALA PITEȘTI (1968-2006). Subunitate specializată în domeniu, activitate pentru județele Argeș, Dâmbovița, Olt. Fondatori, inginerii Constantin Soare și Nicolae Lacea. Analize de laborator, prospecțiuni, experimente, asistență profilactică, schele Ciurești, Cobia, Leordeni, Oarja, Poiana Lacului, Potcoava, Vâlcele. Colaborări adiacente în Gorj, Sibiu, Teleorman. Sediul Central, Câmpina, Prahova. La Pitești, spații distincte, Trustul de Petrol Argeș. Reuniuni științifice, expoziții, alte conclucrări comunitare. Atribuții preluate după 2006 de Filiala Ploiești. (I.D.P.).

INSTITUTUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR PITEȘTI (1974-1984; 1990-1991). Unitate specializată cu grad universitar, constituită prin unificarea Institutului Pedagogic de 3 ani și Institutul de Subingineri, Pitești, conform *Decretului Nr. 147* din 5 iunie 1974. În noua structură: Facultatea Pedagogică (zi);

Facultatea Tehnică (zi, seral). Rectori: Gheorghe Poțincu (v); Victor Rădulescu (v); Prorectori: Sofia Sorescu (v). Compartimente: secretariat (Vasile Ghițescu); economic (Ion Călin); bibliotecă (Mariana Sârbu). Rectorat, casă de cultură, alte spații proprii în zona centrală a municipiului Pitești. Baze didactice și de pregătire productivă folosite anterior de institutele amintite, noi cămine studentești. Restrângerea activității: **Adresa Nr. 7782**, a Ministerului Educației și Învățământului, București, 21 iunie 1974. Reînființare pe baza **Ordinului Nr. 7751**, al Ministerului Învățământului, București, 4 mai 1990: Facultatea de Științe (*Filologie, Matematică, Biologie, Chimie, Studenți Străini*); Facultatea de Inginerie (*Tehnologia Construcțiilor de Mașini, Autovehicule Rutiere, Electronică Industrială*). Rector, Ioan Vucu (v). Reuniuni științifice, tehnice, artistice, sportive. Colaborări externe. Valoroase exprimări comunitare (**P.P.**).

INSTITUTUL DE PROIECTARE / DIRECȚIA DE SISTEMATIZARE, ARHITECTURA ȘI PROIECTAREA CONSTRUCȚIILOR / SC PROIECT ARGEȘ SA ARGEȘ (1957 ~). Unitate specializată a Consiliului Popular Regional / Județean Argeș. Actuala denumire din 1991. Locații proprii. *Sediul nou*, edificiu reprezentativ al municipiului Pitești, arhitecți Vladimir Perceac (v.), Maria Muțescu (v.), Alexandru Muțescu (v.); executant, Trustul de Construcții Argeș, director, Constantin Olteanu (v.). Proiecte pentru: zone rezidențiale urbane; sistematizări rurale; instituții de învățământ, știință, cultură sănătate, sport, turism, centre comerciale; reabilitări monumente istorice. Stațiuni balneo-climaterice, artere de circulație; rețele gospodărești; întreprinderi mici și mijlocii; spații verzi. Colective de lucru, studii de fezabilitate, expertize tehnice, responsabili de proiect, recepții finale. Directori cunoscuți: Cezar Niculin, Claudiu Popeșteanu (v.), Emanoil Fotin, Vladimir Penceac (v.), Emil Inoveanu, Valeriu Manu (v.), Eugeniu Dumitrache (v.). Societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1993). Ample colaborări naționale și comunitare. (**I.T.B.**).

INSTITUTUL DE REACTORI NUCLEARI ENERGETICI MIOVENI (1971~). Unitate națională de cercetare pentru obținerea echipamentelor, tehnologiilor și serviciilor în domeniu. Inițial, sediul la București (1971-1976). Denumiri succesive: Institutul pentru Tehnologii Nucleare (1971-1977); Institutul de Reactori Nucleari Energetici (1977-1990); Institutul de Cercetări Nucleare, din cadrul Regiei Naționale pentru Energie Electrică (1990-1998); Sucursala Cercetări Nucleare, integrată Regiei Autonome pentru Activități Nucleare, București (1998~). Implicări în dezvoltarea energiei autohtone, suport tehnic pentru operarea în condiții sigure și eficiente a centralelor nucleare, respectarea normelor și acordurilor internaționale. Prioritate de investigare: fizica reactorilor și securitatea nucleară. Laboratoare performante. Proiectanți din Capitală; executant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești. Dotări prin eforturi proprii, colaborări interne, importuri vest (Franța, Canada). Inaugurarea oficială a actualului complex tehnic și administrativ: 17 septembrie 1976, în prezența șefului statului, Nicolae Ceaușescu (v.). Directori cunoscuți: Nicolae Andreescu (v.), Constantin Antoniu Galeriu. Exprimări științifice permanente: experiențe pilot, transfer productiv, inovații, studii, articole, reuniuni naționale și internaționale, publicații de specialitate, documentări externe. Importante implicări comunitare. (**E.H.**).

INSTITUTUL DE SUBINGINERII DE PE PLATFORMA INDUSTRIALĂ PITEȘTI-NORD (1972-1979). Unitate de învățământ superior, organizată conform **Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr. 1320**, din 7 noiembrie 1972, aparținând Universității din Brașov, Facultatea de Industrializarea Lemnului, decan, Victor Dogaru, coordonatorul proiectului, Alexandru Ștefan. Structură integrată Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Pitești, director, Ion Pietrăreanu (v.). Cursuri serale, patru ani, examen de admitere, licență. Studenți cu activitate productivă (muncitori, maiștri, tehnicieni) în unități economice din Arad, București, Pitești, Suceava, Târgu Jiu, Râmnicu Vâlcea. Specializări în domeniile mecanic și electric.

Obiecte de studiu: *tehnologie, acționări electrice, electronică, mecanică, organe de mașini, rezistența materialelor, matematică, economie, limbi străine*. Cadre didactice din Brașov și Pitești. Peste 200 de absolvenți, implicați direct în responsabilități profesionale și civice. Atestări documentare. (P.P.).

INSTITUTUL DE SUBINGINERII DE PE PLATFORMA INDUSTRIALĂ PITEȘTI-SUD (1972-1978). Unitate de învățământ superior, organizată conform *Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr. 1320*, din 7 noiembrie 1972, aparținând Institutului Politehnic, București, Facultatea de Inginerie Chimică sau Institutului de Petrol și Gaze, Ploiești, Facultatea Tehnologie și Chimizarea Petrolului și Gazelor. Structură integrată Combinatului Petrochimic, Pitești, director, Costache Sava (v.). Cursuri serale, patru ani, examen de admitere, licență. Studenți cu activitate productivă (muncitori, maiștri, tehnicieni) în unități economice din Pitești. Specializări în domeniile: *chimie, mase plastice, tehnologia prelucrării petrolului, petrochimie*. Cadre didactice din București, Ploiești și Pitești. Peste 150 de absolvenți, implicați direct în responsabilități profesionale și civice. Atestări documentare. (P.P.).

INSTITUTUL DE SUBINGINERII ARO CÂMPULUNG (1972-1980). Unitate de învățământ superior, organizată conform *Hotărârii Consiliului de Miniștri nr.1320*, din 7 noiembrie 1972, aparținând Universității din Brașov, Facultatea de Tehnologie Construcțiilor de Mașini, decan Ion Stănescu. Activitate integrată Întreprinderii de Autoturisme de teren ARO, Câmpulung, director general, Victor Naghi (v.). Cursuri serale, patru ani, studenți din rândurile muncitorilor și maiștrilor, cu activitate productivă în Câmpulung, Lerești, Rucăr, Stâlpeni, Albeștii de Muscel, Stoenesti, Cetățeni. În programă: *tehnologie, mecanică, organe de mașini, rezistența materialelor, matematici, desen tehnic, economie*. Cadre didactice din Brașov și Câmpulung. Modalitate eficientă de pregătire a resurselor umane necesare conducerii atelierelor, secțiilor, serviciilor specializate. Atestări documentare.

(M.B.).

INSTITUTUL DE SUBINGINERII PITEȘTI (1969-1974; 1984-1990). Prima unitate de învățământ superior tehnic din Argeș, înființată conform prevederilor *Legii* publicate în *Buletinul Oficial Nr. 62*, București, 13 mai 1968, subordonată Institutului Politehnic din Capitală. Specializări tradiționale: *Tehnologia Prelucrării Metalelor, Întreținere și Reparare Auto*. Locații succesive: Platforma Industrială Dacia, Colibași, Pitești; Complexul Doaga, Nr. 11, Pitești. Decan: Gheorghe Poșincu (v). Șefi de promoție (1972): Ion Gorgan și Constantin Nicolescu (v). Compartimente conduse de: Eugenia Cârstea (secretariat); Mariana Sârbu (bibliotecă). Fuziune cu Institutul Pedagogic de 3 ani, Pitești (*Adresa Nr. 7782* a Ministerului Educației și Învățământului, București, 21 iunie 1974), constituirea Institutului de Învățământ Superior, Pitești (1974-1984): Facultatea Tehnică; Facultatea Pedagogică. Revenirea prin *Decretul Nr. 213*, din 1984, la denumirea inițială, ca facultate a Institutului Politehnic, București. Decan: Ion Ungureanu (v). Diversificarea specializărilor pentru ingineri și subingineri (zi și seral). Cursuri, seminarii, laboratoare, activități productive. Preocupări în domeniile cercetării și inovării, sesiuni științifice, alte valoroase exprimări comunitare. (P.P.).

INSTITUTUL INTERNAȚIONAL DE TRADUCERE LIVIU REBREANU PITEȘTI (2000 ~). Structură specializată a Universității din Pitești, subordonată Senatului, organizată în colaborare cu Universitatea Jean Moulin din Lyon, Franța. Director fondator, Gabriel Pârvan; președinte al Consiliului Științific, Jean-Louis Courriol. Promovarea traducerii ca obiect de cercetare aprofundată, formarea traducătorilor profesioniști, acordarea certificatelor de atestare, difuzarea culturii române în lume, receptarea valorilor universale. *Statut* propriu, consiliu științific, *apostilă* în limbile română și franceză. Activitate publică. (P.P.).

INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE - DEZVOLTARE PENTRU

BIOTEHNOLOGII ÎN HORTICULTURĂ ȘTEFĂNEȘTI (2004~). Instituție specializată subordonată Ministerului Agriculturii, înființată prin reprofilarea activității și preluarea patrimoniului Stațiunii de Cercetare Vitivinicolă Ștefănești, Argeș. For metodologic: Academiei de Științe Agricole și Silvicultură Gheorghe Ionescu-Șișești, București. Activitate de cercetare și extensie în domeniile: biologiei moleculare, geneticii, ameliorării, biochimiei, fiziologiei, multiplicării *in vitro* și producerii materialului săditor, ecologizării tehnologiilor de cultură și de protecție a plantelor horticole. Directori cunoscuți: fondator, Alexandru Teodorescu (v.), Gheorghe Rădulescu. Colaborări comunitare permanente. (C.D.B.).

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI PITEȘTI (1962-1974). Prima unitate de învățământ superior din Argeș, înființată prin **Ordinul Nr. 575**, al ministrului de resort, București, 21 iulie 1962. Trei facultăți: Matematică, Științe Naturale, Filologie, cursuri de zi. Examen de admitere, scris și oral, 600 de candidați (18-22 septembrie 1962). Inițial, 160 de studenți (1962-1963); 145 de absolvenți, iunie 1965. Spații didactice preluate de la Școala Medie Mixtă Nr. 3 Alexandru Odobescu, astăzi Campusul Universitar Gheorghe Doja, Nr. 41 Pitești. Rectori: Marin Z. Mocanu (v.), Ion Todor (v.), Augustin Z.N. Pop (v.); prorector, Sofia Sorescu (v.). Șefi de servicii: Silvia Tufeanu (secretariat); Ion Călin (contabilitate); Ilie Dinu (v.), Veronica Balmuș (bibliotecă). Deschidere oficială: Teatrul Alexandru Davila, Pitești (1 octombrie 1962). Cursuri, seminarii, laboratoare, cabinete, cercetări interdisciplinare, practică în domeniu, asociație sportivă, club, reuniuni tematice. Publicații: **Lucrări Științifice** (1969); **Studii și comunicări** (1972); **Iuventus** (1972-1974). Unificare cu Institutul de Subingineri, Pitești (1974), conform **Adresei Nr. 7782** a Ministerului Educației și Învățământului, București, 21 iunie 1974. Importante exprimări comunitare. (P.P.).

IOAN (Secolul XVIII). Zugrav, Mănăstirea Curtea de Argeș; iconar, restaurator, fondator de școală pentru pictură ecleziastică. Lucrări cunoscute: Icoana Sfânta

Treime, Mănăstirea Ostrov, Vâlcea (1790); icoanele mari din Biserica Mănăstirii Cozia, Vâlcea (1794); icoanele împărătești, Mănăstirea Bistrița, Vâlcea (1794). Repictarea Bisericii Domnești din Târgoviște, Dâmbovița (1794). Înființarea Școlii de Zugrăvie de la Episcopia Râmnicului, Vâlcea (1785). Diverse atestări documentare. (S.N.).

IOAN / ALBULESCU, Magdalena A. (n. Pitești, Argeș, 25 noiembrie 1948). Dirijor cor, profesor pian principal. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești, pian (1968), Conservatorul Ciprian Porumbescu, București, secțiile *Pedagogie muzicală* și *Dirijat cor academic*, Clasa Marin Constantin (1972). Membră: corurile *Freamătul*, *Gaudeamus*, *Madrigal*; Conservatorul, București (1968-1972); Filarmonica, Pitești (2007-2008). Profesor, pian principal, ansamblu coral. Dirijor: cor mixt *Glissando*, Liceul de Artă Dinu Lipatti, Pitești (1972-2007); *Classic*, Sindicatul Învățământului, Pitești (1983-2007). Înregistrări la Radio și Televiziunea Română, participare la simpozioane internaționale, laureată a numeroase premii I, diplome de onoare și excelență. Membră, Asociația Corală Națională a României (1995~), Fundația *Madrigal* (1992~), membru fondator al *Alianței Franceze*, Pitești (1990). Cronicar muzical, Revista **Argeș** (1988-1989). Numeroase turnee în toată Europa. Festivaluri interne, D.G. Kiriac (v.) (1992-2007) și internaționale Nancy (1991). Prezentă în Dicționarul *International Who's Who in Music and Musicians*, Cambridge (1990). Membră a UCIMR (2007~). Premii și diplome la olimpiadele școlare naționale. (L.P.).

IOAN-BURCEA, Raluca, V. (n. Pitești, Argeș, 22 mai 1977). Compozitor, profesor. Liceul de Artă Dinu Lipatti, pian principal, Pitești (1996), Universitatea Națională de Muzică, București, Facultatea de Compoziție, Clasa Liviu Dănceanu (2001). Profesor de pian principal, Liceul Dinu Lipatti, București (2002~). Creații, muzică de scenă: *Alchimistul* de Paulo Coelho, Teatrul Odeon, București (2002); *Mașinăria Cehov* de Matei Vișniec (2003); *Lucreția Borgia* de V. Hugo, Teatrul Național, București (2004); *Peer Gynt* de H.

Ibsen, Teatrul Național *Vasile Alecsandri*, Iași (2005); muzică contemporană: *Alpha helix* (2000), *Două imagini pentru flaut, violoncel și pian* (1999), *Cantata Sombras y aguas pentru tenor și orchestră* (2001), Universitatea Națională de Muzică, București. Recitaluri de jazz cu *The Jazz Quartett*, Muzeul Național de Artă, București (L.P.).

IOAN / IVAN NOROCEA DIN PITEȘTI (?-1600). Mare proprietar urban și rural, demnitar medieval, diplomat. Colaborator apropiat al voievodului Mihai Viteazul (v.), pe care l-a slujit „cu vărsare de sânge”. Distinct: *Județ* de Pitești, mare postelnic și mare logofăt al Țării Românești, mare Vornic al Moldovei de Sus. Primul diplomat oficial, reprezentant al Curții de la București, pentru toate teritoriile autohtone unificate în 1599-1600. Ctitor, Biserica *Buna Vestire-Greci / Sfântul Mina* din Pitești (1564). Numeroase atestări documentare. Valoroase aprecieri antume și postume. (S.I.C.).

IOANA, Nicolae (n. Racovița, Muscel, 17 septembrie 1939). Redactor, scriitor, traducător. Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1957), Facultatea de Filosofie, București (1964). Redactor: *Agerpres*, editurile *Tineretului* și *Albatros*, București (1966-1975). Inspector, Consiliul Culturii și Educației Socialiste, București (1975-1989). Referent, edituri particulare din Capitală (1990 ~). Volume importante (versuri): *Templu sub apă* (1967); *Moartea lui Socrate* (1969); *Monologul alb* (1975); *Amiaza melcilor* (1977); *Pavilionul* (1981, roman). Antologie: *Poezia turcă de la începuturi până astăzi* (1979, în colaborare). Numeroase cronici, revistele: *Contemporanul*, *Lucafărul*, *Viața românească* (București); *Argeșul* (Pitești). Articole, interviuri, studii, cronici literare, reuniuni naționale în domeniu. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, alte aprecieri publice. (M.M.O.).

IOANICESCU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, înalt funcționar de stat, parlamentar. Membru marcant, Partidul Național Liberal: deputat de Argeș (1922-1926);

prefect de Argeș (1927-1928). Gestionarea unor evenimente importante din 1927: Jubileul celor 50 de ani de la înființarea Regimentului Nr. 4 Dorobanți Argeș (24 iunie); serviciul religios în memoria regelui Ferdinand I (24 iulie); decesul liderului liberal, Ion I.C. Brătianu (24 noiembrie). Preocupat de: modernizarea economiei; aplicarea reformelor în România Mare; promovarea doctrinei *Prin noi însine*; dezvoltarea zonei Argeș-Muscel. Importante aprecieri publice. (C.D.B.).

IOANICESCU, Nicolae I. (Drăganu, Argeș, 12 octombrie 1879 – ?). Jurist, proprietar funciar, publicist. Liceul *Matei Basarab*, București (1896), Facultatea de Drept, București (1899). Avocat, Baroul Argeș (1906-1944). Suprafețe arabile și vii în Argeș-Muscel. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Șeful Poliției din Pitești (1908-1911). Volume importante: *Teoria riscurilor* (1900); *Chestiuni sociologice* (1912). Oratorie. Apărarea intereselor mai multor familii cunoscute din Muntenia. Ordine și medalii oferite de statul român. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (I.F.B.).

IOANIU WOLF, Dumitru (Secolul XIX). Farmacist, proprietar urban, înalt funcționar public. Primar al orașului Curtea de Argeș (1896-1897). Preocupări edilitare: finalizarea noului local al spitalului urban (1897), donatori: Constanța și Daniel Sterescu; continuarea lucrărilor la calea ferată Pitești - Curtea de Argeș (38,435 km), realizată în 1895-1898, coordonator inginerul Elie Radu, precum și la clădirea stației feroviare, arhitect, Andre Lecomte de Nouÿ (v.), inaugurare, 27 noiembrie 1898; extinderea perimetrului urban prin includerea satelor adiacente. Patron fondator, prima farmacie din Curtea de Argeș (1896), membru, Consiliul Camerei de Comerț și Industrie, Pitești (1902). Scrieri: *Monografia orașului*; dicționare de farmacologie, chimie, terapie, farmaceutică. Diverse aprecieri publice. (N.M.).

ION, Constantin (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare

proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șerboeni, plasa Teleorman, expropriate parțial prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

ION, Florea (Siliștea, Căteasca, Argeș, 24 august 1928 - București, 24 decembrie 1989). Mic proprietar funciar, tehnician, *Erou Martir*, Revoluția Română din decembrie 1989. Activitate profesională, Întreprinderea de Transport, București. Participant la evenimentele din Capitală, din decembrie 1989. Împușcat mortal Cartierul *Chitila*, decedat, Spitalul *Giulești*, București. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice postume. (R.P.C.)

ION, Ion I. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

ION, Smaranda Ilie (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șuici, plasa Argeș, expropriate prin **Reforma Agrară din 23 martie 1945**, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

IONEL, Ioana (n. Câmpulung, Argeș, 24 iunie 1953). Inginer, profesor universitar. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1971), Institutul Politehnic, București (1977). Doctorat, *mecanică*, Timișoara (1988). Stagii în: Anglia, Austria, Germania, Grecia, Serbia. Etapă productivă: Uzinele *23 August*, București (1977-1985). Activitate didactică și de cercetare: Facultatea de Mecanică, Timișoara (1985 ~). Profesor universitar (1998), conducător de doctorat (2001). Numeroase volume, studii, articole, culegeri de probleme, *granturi* / contracte de cercetare, comunicări, reuniuni naționale și internaționale. Invenții și inovații. Membră, prestigioase asociații științifice interne și externe în domeniu.

Contribuții la evoluția contemporană a învățământului superior tehnic și a cercetării fundamentale românești. Aprecieri publice. (I.I.V.).

IONESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Găvana, Pitești, Argeș. Proprietari funciari, întreprinzători industriali, militanți politici, medici, ofițeri. Mai cunoscuți: **Teodor I.** (secolul XIX), meșteșugar, tăbăcărie; **Ion/Ioniță T.I.** (1875-1943), patron fondator, Fabrica de Tăbăcărie, Găvana, lider liberal și primar, comuna Găvana, Argeș (1920), căsătorit cu Tinca Dumitrescu, nouă copii; **Ion I.I.** (1901-1983), tăbăcar; **Petre I.I.** (1901-1972), tăbăcar; **Marin I.I.** (1908-1941), medic militar (căpitan), ucis în timpul rebeliunii legionare din București, decorații regale *post-mortem*; **Stelian I.I.** (1909-1986), ofițer de carieră (colonel), combatant, *Frontul de Est* (1941-1944) și *Frontul de Vest* (1944-1945), recompense militare; **Valeriu I.I.** (1910-1985), tăbăcar; **Aurel I.I.** (1911-1984), tăbăcar; **Nicolae I.I.** (1913-1983), ofițer de carieră (căpitan). Atestări de arhivă. Capacități productive naționalizate în 1948. Diverse aprecieri publice. (F.P.).

IONESCU, Alexandru (1905-1986). Inginer, *drumuri și poduri*, originar din Argeș. Institutul Politehnic, București (1931). Stagii de perfecționare, Europa de Vest (1934-1935). Coordonarea lucrărilor pentru modernizarea Drumului Național 73, Pitești-Câmpulung-Rucăr (1933) și a Drumului Național 7, Pitești-București (1936). Proiecte asemănătoare în alte zone ale României. Aprecieri publice (G.P.).

IONESCU, Alexandru Th. (Udupu, Tătăreștii de Sus, Teleorman, 9 februarie 1950 - Curtea de Argeș, 28 martie 2009). Profesor gradul I, *limba română*, critic literar, eseist. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1974*. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1969), Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj Napoca (1974). Activitate didactică, Liceul/ Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1974-1990; 1995-2009). Volum important: *Aventura prozei scurte în anii '80* (1995). Colaborări, revistele: *Echinox*, *Tripma*, *Vatra* (Cluj Napoca); *Familia* (Oradea); *Argeș* și *Calende*

(Pitești). Referent, Editura *Paralela 45*, Pitești. Corespondent de presă: *BBC* (Londra), *Argeșul* (Pitești). Numeroase articole, studii, cronici, reuniuni literare. Membru, Uniunea Scriitorilor din România (2004), alte aprecieri publice. (**M.M.O.**).

IONESCU, Aristide (n. Ștefănești, Vâlcea, 7 decembrie 1921). Proprietar funciar, militant politic anticomunist, memorialist. *Stabilit în Pitești, Argeș, din 1955*. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1940). Studii superioare: *Horticultură* (1940-1944); *Științe economice* (1970-1975). Membru marcant, Partidul Național Țărănesc. Colaborator, Grupul de rezistență anticomunistă *Arnota*, Vâlcea. Urmărit de trupele de Securitate, arestat (2 mai 1949), anchetat, judecat, Tribunalul Militar Craiova, Dolj, condamnat patru ani temniță grea, *Sentința Nr. 1562*, din 6 decembrie 1949. Deținut politic la: Craiova (Dolj), Jilava (Ilfov), Pitești (Argeș), Gherla (Cluj), trecut prin *reeducări*, eliberat la 23 iulie 1953. Activitate susținută pentru reînființarea: Organizației Pitești a Partidului Național Țărănesc Creștin-Democrat (4 ianuarie 1990), președinte de onoare); Comitetului Național Țărănesc Creștin-Democrat, București (20 ianuarie 1990). Membru fondator, filialele locale Argeș: Uniunea Mondială a Românilor Liberi (1990); Alianța Civică (1990); Fundația Culturală *Memoria* (17 septembrie 2001), vicepreședinte. Lucrări memorialistice, coorganizator, manifestări tematice naționale și internaționale despre *Experimentul Pitești*. Recunoașteri și aprecieri publice după 1989. (**I.I.P.**).

IONESCU, Belizarie (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Șerboeni, plasa Teleorman, expropriate prin *legiferarea Reformei Agrare din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (**I.I.Ș.**).

IONESCU, Constantin A. (Boțești, Argeș, 23 noiembrie 1912 – București, 8 iunie 1995). Sociolog muzical, psiholog,

etnomuzicolog, profesor. Seminarul Central, București (1932), Conservatorul București (1937), Academia Muzicală Religioasă (1938), Facultatea de Filologie și Litere (1943). Doctorat, *psihologie* (1978). Profesor, Institutul Militar Muzical București (1941-1953); director în Direcția Generală a Muzicii din Ministerul Artelor (1945-1948). Profesor și director de studii, Liceul de Muzică Nr. 1, București (1953-1957), lector (1967-1969), conferențiar (1969-1978), decan, Facultatea Teoretică, Conservatorul, București (1969-1972). Cercetări experimentale de psihologie muzicală și sociologie muzicală, culegeri de folclor, antologii muzicale și nenumărate articole în publicații de specialitate. (**L.P.**).

IONESCU, Cornel (n. Leicești, Dârmănești, Argeș, 31 august 1958). Diplomat de carieră, profesor, *limba și literatura română*. Universitatea din București (1981). Activitate didactică, licee din capitală (1981-1985), funcționar de stat, Ministerul Economiei Naționale (1985-1990). Atașat, Ministerul Afacerilor Externe, București (1990-1991; 1992-1993), director adjunct; Director pentru Republica Moldova (1991-1992), atașat – secretar III, Ambasada României la Moscova (1993~). Colaborări specifice responsabilităților enunțate, analize, rapoarte, tratative internaționale. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (**I.M.M.**).

IONESCU, Corneliu (n. Pitești, Argeș, 20 februarie 1956). Artist plastic, *pictură*, profesor. Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București (1980). Activitatea didactică în Capitală. Expoziții personale sau de grup: Sibiu (1975); București (1977-1986); Iași (1978); Târgoviște, Dâmbovița (1993). Exprimări externe: Roma, Italia (1991); Paris, Franța (1994); Viena, Austria (1994). Lucrări în colecții particulare din America de Nord și de Sud, Asia, Australia, Europa. Aprecieri publice. (**S.N.**).

IONESCU, Costel C. (n. Călinești, Argeș, 3 decembrie 1987). Poet, prozator, pictor, editor. Școala Nr. 1, Topoloveni (2002), Seminarul Teologic Liceal *Neagoe Basarab*,

Curtea de Argeș (2007). Fondator, Cenaclul *Logosul* (Curtea de Argeș, 2005), Mișcarea literară *Centaurul*, Topoloveni (2005). Redactor-șef, revista *Seminarium*. Colaborări, publicațiile: *Argeșul (Săgetătorul)*, *Curierul zilei*, *România Mare*, *Chemarea credinței* (editată de Patriarhia Ortodoxă Română), *Lumină lină* (editată de Episcopia Argeșului și Muscelului), *Vacanța* (editată de Fundația Română Casa Școalelor-Argeș). Membru, Fundația Națională *Henri Coandă* a tinerilor superdotați (2002). Obține numeroase premii, începând cu 1996, oferite de *Curierul zilei*, *Chemarea credinței*, Consiliul Municipal Cluj. În 2006 primește Ordinul *Kukuzelean* (Grecia). Este prezent ca invitat în emisiunile Tv ale posturilor naționale (*O șansă pentru fiecare*, Antena 1). Debutază editorial în volumul colectiv *Ucenicii vrăjitori* (Pitești, 2001). În perioada 2001-2007 a publicat 7 volume de versuri: *Curcubeul din vis* (2001), *Munții cerului* (2002), *Cetini de cuvinte* (2003), *Viu izvor de bunătate* (2003), *Katharsis* (2007). (M.M.O.).

IONESCU, Eftimie R.E. (Secolul XX). Originar din Pitești. Fiul lui **Radu Eftimie I.** (v.). Ziarist, publicist, comentator sportiv. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Facultatea de Litere, București. Colaborator permanent, posturile naționale de radio și televiziune. Poliglot. Transmisii de la olimpiade, concursuri și campionate mondiale, europene, balcanice. Diversificarea tematică a emisiunilor cotidiene, stimularea performanțelor în domeniu, îmbogățirea statisticii și a istoriei sportului autohton sau continental. Diverse aprecieri publice. (L.V.M.).

IONESCU, Emanuel H. (n. București, 16 septembrie 1950). Medic primar *chirurgie și ortopedie*, manager. *Stabilit în Pitești din 1985*. Liceul *Iulia Hasdeu*, București (1969), Facultatea de Pediatrie, București (1977). Stagii de documentare: Belgia, Elveția, Germania, Statele Unite ale Americii. Activitate profesională: Dispensarele Sadova, Dolj (1977-1978); Băilești, Dolj (1978-1980); Măgura, Teleorman (1980-1982); Spitalul *Grigore Alexandrescu*, București (1982-1985); Spitalul

de Pediatrie, Pitești (1985 ~). Director, Direcția de Sănătate Publică Argeș (2001-2005). Colaborări didactice, Universitatea din Pitești (2003 ~). Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale cu tematică adecvată. Membru, Uniunea Societăților de Științe Medicale, Filiala Argeș, alte organizații în domeniul pediatriei. Diverse aprecieri comunitare. (C.C.).

IONESCU, Florian S. (Mozăceni, Argeș, 22 decembrie 1940 – Pitești, Argeș, 31 ianuarie 2007). Medic primar, *boli interne*, manager. Liceul *Sfântul Sava*, București (1957), Facultatea de Medicină, București (1964). Doctorat, *științe medicale*, București (2006). Activitate profesională: Dispensarul Jugur, Poenarii de Muscel (1965-1973); cursuri de profil, unități sanitare din Capitală (1973-1977); Policlinica Pitești (1977-1982); Spitalul Județean Argeș, Secția *Medicală II Interne* (1982-2007), specializarea *diabet zaharat*. Director, Spitalul Județean Argeș (1990-1998). Noi *scheme* de tratament în domeniul amintit. Studii, analize, rapoarte, comunicări, interviuri, reuniuni tematice naționale. Aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

IONESCU, Gheorghe I. (n. Oarja, Argeș, 5 august 1930). Artist plastic, *pictură naivă*, profesor gradul I, *limba română*, publicist. Liceul Comercial, Pitești (1950); Facultatea de Filologie, București (1954); Școala Populară de Arte Plastice, București (1958). Activitate didactică în instituții școlare din București (1954-1992). Expoziții de grup: București, Buzău, Focșani (Vrancea), Pitești (Argeș), Lyon, Strasbourg (Franța). Lucrări în colecții particulare din Europa. Preocupări literare, *proză*, colaborări cu edituri de profil. Membru, Asociația Artiștilor Plastici, București (1974), premii naționale, comentarii critice favorabile în *media*, alte aprecieri publice. (S.N.).

IONESCU, Haralambie (Curtea de Argeș, 30 iunie 1913 - București, 1971). Artist plastic, *sculptură, grafică, gravură*. Școala de Arte și Meserii, Curtea de Argeș (1930), Școala Superioară de Arte și Meserii, București (1934),

Academia de Arte Frumoase, Praga, Cehia (1938). Colaborări, atelierile de sculptură Victor Koller (Pitești) și Ion Jalea (București). Gravor, Monetăria Statului, București (1934-1966), machete finale pentru *moneda de 250 lei* (1939), ulterior, alte 70 de machete transpuse în monede și plachete de aur, argint, cupru, nichel, zinc, aluminiu, bătute în țară sau străinătate. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte importante aprecieri publice. (N.M.).

IONESCU, Haralambie (Curtea de Argeș, 30 iunie 1913 - București, 30 decembrie 1977). Artist plastic, *sculptură mică*, numismat. Școala Superioară de Arte București (1935). Documentări externe: Cehoslovacia (1938), Italia (1939). Expert, șeful Secției Creație, Monetăria Statului, București (1936-1977). Drept de autor pentru conceperea celor mai importante monede și maladii naționale emise în etapa amintită. Reuniuni științifice de specialitate. Membru de Onoare, Societatea Numismatică din România, premii, emisiuni personalizate, alte valoroase recunoașteri publice antume și postume. (S.N.).

IONESCU, Ioan S.-I. (n. Băbana, Argeș, 21 noiembrie 1915). Preot, istoric, editor documente chirilice. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș, Seminarul *Central*, București (1936). Facultatea de Teologie (1940), Seminarul Pedagogic Universitar, București (1941). Activitate didactică, Liceul *Cantemir-Vodă*, București (1942), Colegiul Militar, Curtea de Argeș. Consilier cultural, Arhiepiscopia Craiovei (1956-1961), director, Seminarul Teologic, Craiova (1961-1973). Inspector general bisericesc, Administrația Patriarhală (1973-1975), director, Seminarul Teologic, București (1975-1977). Preot, Bisericile *Dorobănița*, *Hagi Enuși*, Craiova. Congrese internaționale, Austria, Germania, Grecia. Volume importante: *Începuturile creștinismului românesc daco-roman (sec. II – VI, VII)* (1998), *Permanențe autohtone și creștine românești* (2001), *Pagini de cultură veche creștină românească* (2002), *Icoane de sfinți slăviți ai Bisericii Țării Românești* (2007). Numeroase studii istorice, lingvistice, folclorice în publicații teologice. Importante aprecieri

publice. (S.P.).

IONESCU, Ion (n. Drăgănești, Vâlcea, 18 august 1944). Instrumentist. Angajat solist în Orchestra *Doina Argeșului* (1965-1995). Cântă la: fluier, clarinet, ocarină, caval, cimpoi, tilincă, saxofon și taragot. Absolvent al Școlii Populare de Artă Pitești, clasa prof. Romulus Ispas. Importante concerte în țară și străinătate alături de maeștri ai genului: Florea Netcu, Dumitru Fărcaș, Gheorghe Zamfir. Numeroase înregistrări radiofonice, concerte dirijate de: Florian Economu, George Moreanu, Emil Tănase, Dorel Manea, George Vancu, alături de Irina Loghin, Sofia Vicoveanca, Gică Petrescu, Ion Dolănescu, Benone Sinulescu. În prezent, este prim-violonist în formația profesionistă a Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești. (L.P.).

IONESCU, Ion C. (Dobrești, Argeș, 6 aprilie 1922 – Topoloveni, Argeș, 17 iulie 2004). Dirijor, om de cultură, preot. Seminarul Teologic Central, București (1942). Facultatea de Teologie, Cernăuți (1947). Preot: Chișinău (1943-1944), Topoloveni, Călinești, Muscel (1946-1956), Topoloveni, Argeș (1956-2001). Metodist, Casa de Cultură, Topoloveni, Argeș (1956-1959). Dirijor: Corul Mixt Topoloveni (1947-2004), formații corale din Dobrești, Beleți-Negrești, Priboieni, Călinești, Țigănești, Leordeni, Ștefănești, Petrești și Găești, Dâmbovița. Valoroase piese prezentate în premieră absolută, oferite de mari compozitori: Gheorghe Dumitrescu, Ion Dumitrescu, Alexandru Pașcanu, Dumitru Capoianu. Prelucrări, adaptări, improvizații pentru coruri, grupuri corale și vocale, soliști. Interpret la pian. Titluri naționale de laureat, turnee artistice externe. Importante inițiative parohiale, Goleștii-Badii, Topoloveni, Dobrești. Prelucrarea și valorificarea cântărilor bisericești. Eponimie, Casa de Cultură Topoloveni, alte recunoașteri publice. (L.P.).

IONESCU, Ion D. (n. Pitești, Argeș, 6 aprilie 1979). Compozitor și pianist. Liceul de Muzică, Pitești (1995), Școala de Muzică, Manhattan (1999), Universitatea de Muzică *Mannes College of Music* (2007), cu profesor de compoziție Rudy Palmer. Laureat, locul II,

concursul național *Ciprian Porumbescu*, Suceava. Între 1984 și 1999 a susținut peste 100 de concerte în țară și străinătate. Debutază cu propriile piese la New York: *Steinway Hall* (2000), *Cami Hall*, (2001); la *Carnegie Hall* (2002-2004) participă cu piesa proprie *Why?*, dedicată dezastrului de la 11 septembrie 2001, unde a fost singurul participant voluntar român în operațiunile de salvare; *Markin Concert Hall* (2005), *The National Arts Club* (2006), *DiCapo Opera Theater* (2007). Compoziții proprii: *Hell and Paradise*, *Variațiuni în Re minor*, *Summer in Romania*, *Confusion*, *Rain*. Muzică de film și teatru muzical: *Long Story Short*; *Time Being*. Prezentarea pe muzică a *Luceafărului* de M. Eminescu, în Manhattn (New York). Albume: *Atmosphere*, *October Requiem*, *Last in Reality*, *Time Being*. Premii: *Bertelsmann's World of Expression Schlarship Program* (compoziție), locul II, (1998); *Omega Psi Phi Fraternity Inc.*, locul I (1999). Stabilît în Statele Unite ale Americii. (L.P.).

IONESCU, Ion I. (Corbeni, Argeș, 12 noiembrie 1920 – Pitești, Argeș, 15 octombrie 1998). Inginer constructor, funcționar de stat, manager. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1940), Institutul Politehnic, București (1945). Activitate productivă: șef birou, Secția Drumuri și Poduri, Râmnicu Vâlcea (1945-1947); șef, Secția Drumuri și Poduri, Pitești (1947-1950); inginer-șef, Trustul de Construcții Argeș (1950-1966). Vicepreședinte: Sfatul Popular Regional Argeș (1966-1968); Consiliul Popular Județean Argeș (1968-1978). Director, Administrația Publică Locală Argeș (1978-1979). Coordonarea realizării unor importante investiții în Argeș-Muscel: trasee rutiere; rețele de apă, canalizare, gaze, electricitate; cartiere de locuințe; școli, spitale, dispensare, creșe, grădinițe; complexe balneo-climaterice, turistice, comerciale, sportive. Distinct: zonele rezidențiale *Craiovei* (1964-1969), *Nord* (1966-1974), *Războieni I* (1970-1973), *Trivale I* (1970-1974) din Pitești; Spitalul Județean Argeș (1973); Complexul Comercial *Fortuna*, Pitești (1973); Hotelul *Muntenia II* (1976), Pitești. Studii, rapoarte, interviuri, reuniuni tematice naționale. Membru, diverse foruri profesionale în domeniu. Aprecieri publice antume și

postume. (I.T.B.).

IONESCU, Ion I. (n. Pitești, Argeș, 1 ianuarie 1948). Arhitect. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1966), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1972). Specializare în Germania. Arhitect, Institutul Județean de Proiectare Argeș, Pitești (1972 - 1980), Baden Wurthenberg (1980 - 2005), SC *IONESCU ARCHITECTURE & DESIGN* (2005 ~). Importante edificii în domeniul public și privat. *Arhitect al anului în 1984*, Baden Wurthenberg. Membru, Uniunea Arhitecților din România (1972), Ordinului Arhitecților din România (2005), Verband Deutscher Architekten, Stuttgart. Contribuții la evoluția arhitecturii posbelice funcționale. (A.M.).

IONESCU, Marin (Deagurile, Recea, Argeș, 10 august 1891 – București, 27 iunie 1965). Preot, profesor, publicist, militant politic. Seminarul Central (), București, Facultatea de Teologie (), București. Doctorat, *teologie* (1925). Activitate didactică: Școala Normală de Fete *Ion Oteteleşanu*, Liceul *Gheorghe Lazăr*, Seminarul Pedagogic Universitar, București. Preot, Biserica *Sfântul Ștefan – Cuibu cu Barză*, București. Președinte, Asociația Profesorilor de Religie din România (1948). Detenție temporară în închisori comuniste. Volume: *Îndrumări privitoare la învățământul religios în școlile secundare* (1922); *Preotul și armonizarea claselor sociale* (1925); *Chemări de departe. Predici la radio* (1929); *Fenomenul creștin și undele lui sociale* (1940). Numeroase studii, predici, articole în presa eclesastică și în periodice laice. Recunoașteri publice. (S.P.).

IONESCU, Marin (Marinache). (Teiu, Argeș, 9 martie 1909 - București, 19 octombrie 1992). Psalt, bizantinolog, teolog. Seminarul Central, București (1921-1928), Facultatea de Teologie, București (1928-1929), Conservatorul, București (1928-1929), Institutul Teologic Catolic, Paris (1929-1930), *Schola Cantorum*, Paris (1929-1939). Cântăreț, Biserica *Izvor*, București (1928-1929), Capela Ortodoxă, Paris (1929-1934). Funcționar superior, Ministerul Agriculturii, București

(1934-1941), bizantolog-cercetător în colectivul de editare a manuscriselor muzicale de la Putna, pe lângă Biblioteca Centrală de Stat (1975-1990). Distins cu premiile Uniunii Compozitorilor din România (1980, 1983). **Școala muzicală de la Putna. Manuscrisul nr. 56544576 de la Mănăstirea Putna: Antologhion** ș.a. în colaborare (1980). Studii și articole în reviste de specialitate din țară și străinătate. Menționat de Bucur-Barbu, Sebastian în *Izvoare ale muzicii românești*, volumul III. (L.P.).

IONESCU, Marin S. (Oarja, Argeș, 30 mai 1897 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Școala Superioară de Război, București. Combatant: Primul Război Mondial (sublocotenent, 1917); al Doilea Război Mondial, *Frontul din Est* (colonel, 1944). Activitate de comandă: Șef de Stat Major, Divizia 3 Română (1940-1944); Școala de Ofițeri de Rezervă *Infanterie*, Câmpulung, Muscel; Șef de Stat Major Corpul 4 Armată (1944-1946). General (1971), importante ordine și medalii autohtone, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

IONESCU, Nicolae (n. Albeștii de Argeș, 10 iunie 1944). Profesor gradul I, *istorie*, manager, lider politic local. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1962), Facultatea de Istorie-Filozofie, Iași (1967). Profesor, Grupul Școlar Agricol, Curtea de Argeș (1968-2006), director, (1995-1996). Membru fondator, Filiala Argeș, Uniunea *Vatra Românească* (1990); președinte, Partidul Unității Naționale Românești, Filiala Argeș (1992-2000), vicepreședinte național al partidului (1997-2000). *Deputat de Argeș (1996-2000)*, reprezentând Partidul Unității Naționale Românești, ulterior Alianța Națională. Secretar, Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor, petiții. Inițiative legislative, interpelări, declarații politice. Volume importante (în colaborare): ***Triunghiul de foc. Mărăști-Mărășești-Oituz*** (1997); ***O flacără străbate veacurile*** (1998); ***Lirica războiului pentru neatârnare*** (1998); ***Lirica războiului de reîntregire a neamului*** (1999); ***Repere cronologice. 2000 de ani de statalitate, culturală și creștinism*** (2000).

Studii, articole, reuniuni științifice, interviuri, emisiuni media. Diverse recunoașteri publice (C.D.B.).

IONESCU, Nicolae (n. Albeștii de Argeș, 10 iunie 1944). Profesor gradul I, *istorie*, publicist, parlamentar. Școala Medie/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1962), Facultatea de Istorie-Filozofie, Iași (1967). Activitate didactică permanentă: Grupul Școlar Agricol Curtea de Argeș (1968-2006, director, 1995-1996). Membru fondator Filiala Argeș, Uniunea *Vatra Românească* (1990); președinte, Filiala Argeș, Partidul Unității Naționale Românești (1992-2000), vicepreședinte pe țară al partidului (1997-2000). *Deputat de Argeș* (1996-2000), reprezentând Partidul Unității Naționale Românești, ulterior Alianța Națională. Secretar, Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor și Petiții. Volume importante (în colaborare): ***Triunghiul de foc. Mărăști-Mărășești-Oituz*** (1997); ***O flacără străbate veacurile*** (1998); ***Lirica războiului pentru neatârnare*** (1998); ***Lirica războiului de reîntregire a neamului*** (1999); ***Repere cronologice. 2000 de ani de statalitate, culturală și creștinism*** (2000). Studii, articole, declarații politice, interpelări, reuniuni tematice, emisiuni media. Diverse recunoașteri publice. (C.D.B.).

IONESCU, Nicolae C. (Câmpulung, Muscel, 18 februarie 1884 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Studii militare în România. Combatant: Campania balcanică din 1913 (locotenent); Primul Război Mondial (căpitan). Prizonier de război, bătălia de la Turtucaia (1-6 septembrie 1916), capturat de trupele germano-bulgaro-turce. Activitate de comandă: Regimentul 4 Grăniceri. Voluntar, al Doilea Război Mondial, reprezentant al Marelui Stat Major pentru monitorizarea producției de armament în fabrici specializate din România. General în rezervă (1948), importante ordine și medalii autohtone, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

IONESCU, Nicolae I. (n. Poenarii de Argeș, Argeș, 30 mai 1940). Economist, diplomat de carieră, demnitar. Școala Medie Tehnică de Comerț, Craiova (1958), Academia

de Studii Economice, București (1963). Stagiul de specializare, Elveția (1971). Doctorat, *științe economice*, București (1986). Asistent universitar, Facultatea de Comerț, București (1963-1965). Ministerul Afacerilor Externe al României: atașat, secretar III (1967-1972); funcționar internațional, Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială, Viena, Austria (1972-1987); consilier diplomatic, Direcția America de Nord și America Latină (1987-1989); însărcinat cu afaceri *ad-interim* în Brazilia (1990); director general, relațiile României cu Comunitățile Europene și Uniunea Europeană (1992-1994); ambasador în Suedia (1994-1998); ministru consilier, direcțiile Analiză și Sinteză, Cooperare Regională și Politici Economice, coordonator național, Relațiile la Marea Neagră și Inițiativa Central-Europeană (1998-2001). Director general, Camera Deputaților, Departamentul Relații Externe și Protocol (2001-2004). Colaborări didactice, Universitatea Româno-Americană, București (1999-2000). Volume importante: *Sărăcia lumii sărace, Organizații și instituții internaționale* (1999). Studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și continentale cu tematică economică. Negocieri pentru asocierea României la instituțiile financiare europene și mondiale, Uniunea Europeană, Asociația Liberului Schimb. Importante aprecieri publice. (I.M.M.).

IONESCU, Petre D. (n. Lisa, Brașov, 13 iunie 1921). Medic *neurologie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1928*. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1941), Facultatea de Medicină, București (1947). Doctorat *științe medicale*, București (1973). Voluntar Spitalul Militar *Zonă Interioară, Nr. 307* (1941-1945). Medic: Circumscripția Buzoiești, Argeș (1949-1950); unitate sanitară din Sibiu (1950-1959); Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1959-1983), fondator Secția Neurologie-Psihiatrie (1959). Numeroase studii, articole și comunicări, reuniuni naționale în domeniu. Colaborări științifice externe. Activitate didactică: Liceul Sanitar, Pitești; Școala Tehnică Postliceală Sanitară, Pitești. Diverse preocupări comunitare. Membru Academia Oamenilor de Știință din România (1983). Societatea Medico-Psihologică

din Franța (1984). Importante recunoașteri publice. (C.C.).

IONESCU, Radu (București, 1834 – București, 1872). Ziarist, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin reuniuni electorale, inițiative civice, consemnări memoriale*. Facultatea de Litere și Filosofie, Paris, Franța. Editor, publicații din Capitală (1854-1872). Atașat grupării tinerilor intelectuali influențați de estetica modernă germană. Șeful Agenției Diplomatice a României la Belgrad, Serbia (1867-1870). *Deputat de Argeș* (1866), reprezentând gruparea liberală. Volume importante: *Cânturi intime* (1854); *Principiile critice* (1974, postum). Studii, articole, cronici, interviuri, comentarii. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

IONESCU, Radu (? – Pitești, Argeș, 1939). Proprietar urban, lucrător industrial, *căi ferate*, militant politic. Activitate productivă: unități feroviare din Argeș. Membru marcant, Partidul Social-Democrat din România, fondator, Secțiunea Pitești (1911), președinte. Delegat la congrese ale partidului și sindicatelor din perioada 1912-1918, desfășurate la București sau în alte orașe din țară, participant la dezbateri, propuneri preluate în **rezoluțiile** adoptate. Înființarea clubului și a bibliotecii în sediul Secțiunii din Pitești, strada Brăduleț, Nr. 122 (clădire demolată). Difuzarea publicațiilor: *Lumea nouă, România muncitoare, Omul liber*. Inițierea de proteste împotriva zilei de lucru prelungite, diminuării salariilor, concedierilor, pregătirilor pentru participarea României la conflagrațiile mondiale. Reținut de Siguranță, cercetat, judecat, condamnat la închisoare pe diferite termene. Aprecieri publice antume și postume. (S.T.).

IONESCU, Radu Ef. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Negustor, întreprinzător, manager. Depozit En-gros de Vinuri și Țuică (Strada *Șerban Vodă*), Pitești, intermediar, Fabrica de Bere *Azuga*, Prahova. Relații comerciale externe. Președinte (1934-1945), Camera de Comerț și Industrie Argeș (v.). Numeroase inițiative comunitare. (T.C.A.).

IONESCU, Radu Eftimie (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Negustor, înalt funcționar public. Președinte, Camera de Comerț și Industrie Argeș (1888-1889; 1894). Primar al orașului Pitești (1898-1899; 1901-1902), președinte, Consiliul Comunal Urban. Importante demersuri pentru stimularea preocupărilor economice de factură modernă, susținerea sistemului creditelor bancare, încurajarea colaborării externe. Gestionarea activităților gospodărești la interferența de veacuri. Importante aprecieri comunitare. **(T.M.)**.

IONESCU, Roxana Ioana M. (n. Călinești, Argeș, 28 iunie 1978). Artist plastic, pictură, profesor. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1997), Universitatea Națională de Arte, București (2002), *clasa Florin Mitroi*. Activitate didactică: Universitatea Națională de Arte, București (2004 ~). Călătorii documentare: Grecia (2003), Marea Britanie (2006, 2008), Italia (2009). Expoziții personale sau de grup: Pitești (1995, 1997), București (2000-2007, 2010), Târgu Jiu (2000), Buzău (2004), Bacău (2010). Exprimări externe: Grecia (2003), Marea Britanie (2006), Republica Moldova (2010). Lucrări în colecții particulare din: Marea Britanie, Olanda, România. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala București (2004). Diverse aprecieri publice. **(S.N.)**.

IONESCU, Ștefan C. (Smei, Costești, Argeș, 14 martie 1929). Jurist, funcționar de stat. Școala Tehnică *Grivița Roșie*, București (1948), Școala Juridică, București (1956), Facultatea de Drept, București (1962). Activitate productivă: Uzinele *Grivița Roșie*, București (1948-1951); Regionala de Navigație Civilă Orșova, Mehedinți (1951-1952). Procuror (1956-1968), raioanele: Moldova Nouă (Caraș Severin); Brănești (Ilfov); Lehliu (Ialomița); Turnu Măgurele (Teleorman), Oltenița (Ilfov), Sector I (București). Consilier juridic principal: Direcția Comercială a Capitalei (1968-1978); *Tarom*, București (1978-1989). Studii, articole, reuniuni naționale în domeniul dreptului civil și comercial. Aprecieri publice. **(D.V.)**.

IONESCU, Traian T. (n. Albeștii de Argeș, Argeș, 10 august 1950). Arhitect. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1968), Institutul de Arhitectura *Ion Mincu*, București (1974). Arhitect, Institutul Județean de Proiectare Argeș (S.C. *PROIECT ARGEȘ S.A.*), Pitești (1974 - 1990), D.T.A.C.C., Paris (1990 ≈). Importante edificii de utilitate publică și privată, zone rezidențiale România, Franța, Africa de Sud. Șef de proiect, *Centrul istoric Curtea de Argeș*, Curtea de Argeș, colaborator *Hotelul Mariot, Paris*. Membru, Uniunea Arhitecților din România (1974), Ordinului Arhitecților din România (2005), Societatea de Arhitectură Paris, Franța. Contribuții la diversificarea stilului funcțional în contemporaneitate. **(A.M.)**.

IONESCU, Valentin Gh. (Corbeni, Argeș, 28 martie 1967). Inginer, publicist, om de afaceri. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1985), Institutul de Marină *Mircea cel Batrân*, Constanța (1990). Redactor șef adjunct, revista *Cațavencu*, București (1991-1992); șef departament, ziarul *Evenimentul zilei*, București (1992-1995). Acționar, unic fondator, SC *Milenium Global Development SA*, București, coproprietar, Compania Internațională *Jacobs, Hendrix et Partners*. Membru: Asociația Oamenilor de Afaceri Canadieni din România; Asociația pentru Promovarea Produselor și Serviciilor în România; *Rotary* Internațional; Press Club *Florida*, Statele Unite ale Americii. Diverse colaborări comunitare. **(T.C.A.)**.

IONESCU-BERECHET, Constantin N. (Câmpulung, Muscel, 10 februarie 1885-Brăila, 1972). Proprietar urban, farmacist, parlamentar. Gimnaziul de Băieți / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1902), Institutul Medico-Militar, Facultatea de Farmacie, București (1908). Specialist: Spitalul Militar Central, București (1908); Garnizoana Tulcea (1908-1909); Spitalul Militar al Diviziei 6 (1909-1916; 1918-1921); Spitalul Militar de Evacuare Nr. 3 și Nr. 13/Comandamentul Etapei I (1916-1918). Combatant: Campania din Bulgaria (1913); Primul Război Mondial (1916-1918). Maior în rezervă (1921). Proprietar,

Farmacia *Ionescu-Berechet*, Brăila (1918-1949). Colaborare în domeniu cu *Farmacia Gabriel Dimitriu* (v.), Câmpulung. Activitate comunitară permanentă: director-proprietar revista **Farmacia-Română**; secretar de Brăila în Parlamentul Țării; președinte, Cercul Farmaciștilor din Brăila. Alte aprecieri publice antume și postume. (C.C.).

IONESCU-BERECHET, Dumitru N. (n. Câmpulung, Muscel, 10 februarie 1896 - București, 1 iulie 1969). Arhitect, antreprenor. Frate cu **Constantin I.-B.N.** (v.). Liceul *Unirea*, Focșani (1915), Școala Superioară de Arhitectură, București (1922). Specializări, Austria, Egipt, Franța, Italia, Grecia, Palestina, Siria. Adept al stilului neoclasic românesc. Arhitect șef, Patriarhia Ortodoxă Română, București (1928-1969). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: **Prefectura de Muscel** (1934), **Mausoleul Mateiaș** (1935); **Biserica Mănăstirii Cașin**, București, **Catedrala Ortodoxă Timișoara**, **Biserica Română de la Ierusalim** (1938); **Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena**, Hunedoara (1939). Contribuții deosebite la evoluția arhitecturii naționale în perioada interbelică, exprimarea ortodoxismului românesc în domeniu, mobilarea orașului Câmpulung cu edificii publice. Valoroase recunoașteri antume și postume. (A.M.).

IONESCU-BOTENI, Ion (CROITORU, Ion N.). (n. Boteni, Argeș, 1881 – 1946). Profesor de franceză și director la Liceul *Sfântul Sava*, București. A înființat la Câmpulung revista literară *Muscelul*. Prozator, cadru didactic, editor. Volume reprezentative: **Casa din Muscel**, nuvele și schițe (1907); **Din satul nostru**, nuvele și schițe (1908); **În zile de vacanță** (Biblioteca *Minerva*, numărul 76), **Drumuri** (nuvele, Biblioteca *Minerva*, numărul 96), lucrări apreciate de Nicolae Iorga și Eugen Lovinescu (*Istoria literaturii române contemporane*, vol.III, Editura *Minerva*, București, 1981, p.127) etc. (M.S.).

IONESCU-BOTENI, Ion N. / **CROITORU, Ion N.** (Boteni, Muscel, 12 iulie 1881 - ? 15 iulie 1949). Profesor, *limba*

franceză, scriitor, editor. Activitate didactică, Liceul *Sfântul Sava*, București, director. Volume importante: **Casa din Muscel** (1907); **Din satul nostru** (1908). Fondator, revista literară *Muscelul*, Câmpulung. Colaborator: Biblioteca *Minerva*, București. Valoroase referiri critice: Eugen Lovinescu, Nicolae Iorga, Titu Maiorescu, Ilarie Clendi. Studii, articole, reuniuni didactice și literare. Diverse aprecieri publice. (M.S.).

IONESCU BRATU, Rozalia Daniela V. (n. Ștefănești, Argeș 9 mai 1975). Artist plastic, *pictură*, profesor. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1994), Universitatea de Artă, București (1999), *Clasa Mihai Mănescu*. Activitate didactică, Școala Nr. 5, Pitești (2000~). Expoziții personale sau de grup: Pitești (1994~); București (1999, 2004, 2006); Râmnicu Vâlcea (2004-2006); Câmpulung, Argeș (2005); Curtea de Argeș (2006). Lucrări în colecții din America de Nord și Europa. Tabere de creație / simpozioane specializate în Argeș-Muscel (2005~). Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2006), alte aprecieri publice. (S.N.).

IONESCU GHERGHINOIU, Sidonia Gh. (n. Pitești, Argeș, 9 noiembrie 1977). Artist plastic, *pictură*, profesor. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1996), Universitatea de Artă, București (2001), *Clasa Tedor Moraru*. Activitate didactică, școlile Nr. 3, *Ion Pillat* și Nr. 11, *Mihai Eminescu*, Pitești (2006~). Expoziții personale sau de grup: Pitești (1992~); București (1992, 2001, 2006); Sinaia, Prahova (1996); Câmpulung, Argeș (2004, 2005, 2008); Râmnicu Vâlcea (2004~); Curtea de Argeș (2006); Hunedoara (2008). Exprimări externe: Belgia (2005). Lucrări în colecții din Europa. Tabere de creație / simpozioane specializate în: Argeș-Muscel, Constanța, Vâlcea (2005~). Membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2003), alte aprecieri publice. (S.N.).

IONESCU-GION, Gheorghe/George I. (Pitești, Argeș, 14 octombrie 1857 – București, 29 iunie 1904). Membru corespondent al Academiei Române, (1 aprilie

1889). Istoric, publicist, editor. Fiul lui Ivancea Pârvanovici (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1876), Universitatea din București (1879), Facultatea de Litere și Filosofie, Paris (1880). Doctorat, *istorie*, Bruxelles (1885). Profesor, licee din Capitală, Secretar general (1891), Inspector general pentru învățământul secundar (1899), Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice, București. Colaborator, ziarele *Telegraful*, *România liberă*, *Românul* (redactor, 1884-1891), *Revista Nouă*, *Familia*, *România literară*. Volume importante: *Ludovic XIV și Constantin Brâncoveanu* (1884), *Din istoria Fanarioților* (1891), *Portrete istorice* (1894), *Istoria Bucureștilor* (1899), *Din istoria Basarabilor* (1903). Vicepreședinte, Ateneul Român (1890-1904). Multiple omagii postume ale *Cetății natale*: busturi (1911, 2007), *eponimie*, Fond de carte, Ateneu Popular (1935), Sală de conferințe, Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu*, Argeș (2003), stradă (2004). Recunoașteri naționale și europene. Contribuții importante la dezvoltarea științei istorice românești, diversificarea activităților din presa timpului, integrarea orașului Pitești în cultura națională. (S.D.V.).

IONESCU-LIȚĂ, Dumitru (Secolul XX). Proprietar urban, parlamentar. *Deputat de Argeș* (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii liberale și al evoluției economiei locale interbelice. Aprecieri publice. (C.D.B.).

IONESCU-MUSCEL, Iosif (Domnești, Muscel, 24 decembrie 1904 - București, 11 iunie 1992). Inginer, *chimie industrială*, profesor universitar, publicist. Frate cu **Petre I.-M.N.** (v.). Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1925), Școala Superioară de Inginerie Minieră Saint Etienne, Franța (1927), Institutul Politehnic, București (1930). Doctorat, *chimie industrială*, București (1934). Activitate didactică permanentă, Facultatea de Chimie Industrială, București (1934-1976), șef, Catedra Industrie Textilă. Volume importante: *Tehnica înobilării textilelor* (1942); *Tratat de țesătorie*

(1942); *Tratat de tehnologie mecanică textilă* (1947); *Textile neaprinzibile în industria hotelieră* (1982). Coordonator științific: *Lexiconul tehnic român, I-XVII* (1953); *Dicționarul cronologic al științei și tehnicii universale* (1979). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Conducător de doctorat. Membru, prestigioase asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (M.B.).

IONESCU-MUSCEL, Petre N. (Domnești, Muscel, 6 iunie 1901 - București, 18 decembrie 1972). Jurist, profesor universitar, militant politic, donator comunitar. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1920), Facultatea de Drept, București (1924). Doctorat, *științe juridice*, Roma, Italia (1928). Avocat, membru marcant, Baroul București. Activitate didactică: Facultatea de Drept, București (1924~1949); colaborări cu academii din Franța și Italia. Prefect de Muscel (1937), reprezentând Partidul Național Liberal. Jurisconsult, unități economice de stat din Capitală, reconversie profesională (1949). Volume importante: *Doctrina pozitivă penală* (1928); *Antropologia criminală și pozitivismul penal* (1929); *Sur le droit penale en Roumanie / Asupra dreptului penal în România* (1929); *Dreptul penal în România* (1930); *Istoria dreptului penal român* (1931). Realizări comunitare: edificarea spitalului, băncii agricole, băii populare, pieței comerciale din Domnești; fondator, *Revista istorică a comunei Domnești* (1940-1943). Organizator, Congresul Național Studentesc, Câmpulung, Muscel (1924). Președinte, Comitetul Central pentru Răspândirea Culturii la Sate (1925-1926). Inițiative legislative: *Colegiile avocaților* (1930); *Codul penal* (1935). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni interne și internaționale. Bust și fundație eponime la Domnești, Argeș (2007), alte valoroase aprecieri publice. (M.B.).

IONIȚĂ, Constantin G. (Merei, Buzău, 27 noiembrie 1914 – București, 30 iulie 2001). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, manager. *Integrat zonei Argeș-Muscel prin succese științifice, preocupări productive, conlucrări comunitare*. Liceul *Bogdan*

Perticeicu Hasdeu, Buzău (1933), Facultatea de Științe Agricole, Chișinău, Basarabia (1938). Doctorat, *științe agricole*, București (1966), docență, Iași (1974). Activitate specializată: șef, Ocolul Agricol, Cărpiniștea, Buzău (1941-1947); subdirector, Camera de Agricultură, Sibiu (1947-1949); șef laborator, Institutul Central de Cercetări Agronomice al României (1949-1957), Institutul de Cercetări Horti-Viticole, București (1957-1962). Distinct în Argeș: director științific, Stațiunea Experimentală Complexă Ștefănești, Argeș (1962-1967); director adjunct (1967), director general (1968-1977), colaborator (1978-1999), Institutul de Cercetări pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș. Volume importante (coautor): *Manualul inginerului agronom* (1952); *Cireșul* (1953); *Piersicul* (1961); *Pomologia României, I – IV* (1963-1966); *Economia pomiculturii* (1984). Numeroase studii și cercetări, articole, reuniuni naționale și internaționale. *Exponent al modernizării pomiculturii în România*. Membru titular (1994), Academia de Științe Agricole și Silvici, alte recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

IONIȚĂ, Constantin Gh. (Merei, Buzău, 27 noiembrie 1914 – București, 30 iulie 2001). Inginer agronom, cercetător științific gradul I, manager. Activitate științifică în Argeș 1962-1977. Liceul Bogdan Perticeicu Hașdeu, Buzău (1933), Facultatea de Științe Agricole, Chișinău (1938). Doctorat, științe agricole, București (1966), docent, Iași (1974). Șef, Ocolul Agricol, Cărpiniștea, Buzău (1941-1947), subdirector, Camera de Agricultură, Sibiu (1947-1949), cercetător, șef de laborator, Institutul Central de Cercetări Agronomice al României (1949-1957), șef laborator, Institutul de Cercetări Horti-Viticole, București (1957-1962), șef de secție (1962-1965), director științific (1965-1967), Stațiunea de Cercetări Agro-Horti-Viticole Ștefănești, Argeș, director adjunct (1967), director general (1968-1977), Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș. Volume importante (coautor): *Manualul inginerului agronom* (1952); *Cireșul* (1953); *Piersicul* (1961); *Pomologia României, vol. I, II, III, IV*;

Economia Pomiculturii (1984). Numeroase studii și cercetări, reuniuni științifice interne și internaționale. Membru titular, Academia de Științe Agricole și Silvici. Membru, Consiliul științific al Societății Internaționale de Horticultură, alte organizații profesionale. Valoroase recunoașteri publice. (C.D.B.).

IONIȚĂ, Gheorghe (n. Poenari de Argeș, 12 iulie 1956). Fizician. Institutul Politehnic, Iași (1981). *Doctor în energetică nucleară*. Cercetător științific principal, gradul I. Cercetător colaborator, Institutul Politehnic, Tokyo, Laboratorul de Cercetare pentru Reactori Nucleari (1999-2001), Președinte Agenția Națională pentru Deșeuri Radioactive (2005 ~). Numeroase articole, studii și comunicări în țară și străinătate. Conducător de proiecte și teme de cercetare din cadrul programului național în domeniul mediului, chimiei și fizicii. Director de proiecte internaționale și naționale. Brevete de invenție, produse și tehnologii omologate. Membru al Societății Europene de Fizică, al Societății Japoneze de Energie Atomică, al Societății Române de Fizică, al Societății Române de Cataliză. (A.T.C.).

IONIȚĂ, Gheorghe (n. Poenarii de Argeș, 12 iulie 1956). Fizician, cercetător științific principal gradul I. Institutul Politehnic, Iași (1981). Doctorat, *energetică nucleară*, București. Colaborator, Centrul pentru Reactori Nucleari, Institutul Politehnic, Tokyo (1999-2001). Președinte, Agenția Națională a Deșeurilor Radioactive, București (2005 ~). Numeroase studii, reuniuni de specialitate, invenții, rapoarte, comentarii. Membru, prestigioase foruri autohtone și continentale. Contribuții privind aplicarea **Programului Național** în domeniile mediului, chimiei, fizicii. Aprecieri publice. (E.H.).

IONIȚĂ, Gheorghe I. (n. Poenarii de Argeș, 12 iulie 1956). Fizician, cercetător științific principal gradul I. Liceul *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1976), Institutul Politehnic, Iași (1981). Doctorat, *energetică nucleară*, București (1997). Cercetător, șef laborator,

Uzina de Apă Grea / Institutul de Criogenie și Separări Izotopice, Râmnicu Vâlcea, (1981-1999; 2001-2005), cercetător colaborator, Centrul pentru Reactori Nucleari, Institutul Politehnic, Tokyo, Japonia (1999-2001). Președinte, Agenția Națională a Deșeurilor Radioactive, Mioveni, Argeș (2005 ~). Numeroase studii, reuniuni de specialitate, invenții, rapoarte, comentarii. Membru, prestigioase foruri autohtone și continentale. Contribuții privind aplicarea **Programului Național** în domeniile mediului, chimiei, fizicii. Aprecieri publice. (E.H.).

IONIȚĂ, Ion M. (n. Arefu, Argeș, 31 iulie 1963). Profesor, *biologie*, ziarist, realizator media. Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1982), Facultatea de Biologie, București (1987). Fiul lui **Marin Ioniță** (v.). Activitate didactică, Școala Chetrosu, Vaslui (1987-1989), biolog, Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Mioveni (1989-1990). Jurnalist, ziarul *Adevărul*, București (1990 ~). Comentator, emisiuni speciale Radio România, Televiziunile Națională, *ProTV*, *Realitatea*, *Antena 1*, *Antena 3*, *B 1*. Numeroase articole, interviuri, studii, seriale de presă. Diverse recunoașteri publice. (P.P.).

IONIȚĂ, Marin (n. Mânăstirea, Jugureni, Uliești, Dâmbovița, 7 iulie 1929). Absolvă șapte clase în comuna natală, apoi o școală profesională de agricultură, Liceul din Găești, Școala de Ofițeri (M.F.A.), Facultatea de Filologie a Universității din București, Școala de Literatură și Critică Literară, București și unele cursuri din diverse domenii (minerit, regie-teatru, ziaristică). Agent agricol comunal, fermier G.A.S., ofițer de artilerie, cadru didactic la Liceele *Ion C. Brătianu* și *Zinca Golescu*, Pitești, cadru didactic la Facultatea de Ziaristică a Universității *Pygmalion* și la Universitatea de Stat, Pitești, ziarist, scriitor, membru al Uniunii Scriitorilor din România. Debut literar: în revista *Contemporanul*, editorial: în 1954. Opera: literatură pentru copii, proză scurtă, romane, piese de teatru, în total peste 20 de volume. Câteva titluri: *Povestiri din țara de cremene*, *Pasărea cu clonțul de oțel*, *Hotel Boccaccio*, *Kisseleff 10 - Fabrica de scriitori*,

Nu trageți în dinozauri (vol.I, *Pricaciu*, Editura *Paralela 45*, 2006, Pitești). (M.S.).

IONIȚĂ, Silviu (n. București, 20 iulie 1964). Profesor universitar. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza (1982), Facultatea de Armament, Rachete și Muniții, Specialitatea, Armament de Aviație, Academia Tehnică Militară, București (1988), cursuri postuniversitare, București (1991), doctorat, sisteme automate, București (1997). Ofițer, inginer de aviație (1988-1990), cercetător și cadru didactic asociat, Academia Tehnică Militară București (1990-1997), cercetător științific, Agenția de Cercetare pentru Tehnică și Tehnologii Militare București (1997-1998), cadru didactic, Universitatea din Pitești (1998~), cercetător științific asociat la University of Calgary, Canada (2000-2001), Secretar Științific, Facultatea de Electronică, Comunicații și Calculatoare (2004-2008), decan (2008~). Volume reprezentative: *Sisteme fuzzi. Modelare și proiectare asistată de calculator* (1998, în colaborare), *Ghid de programare a calculatoarelor. Limbaajul Pascal* (2001), *Elemente de ingineria cunoștințelor: Cu aplicații în sistemele expert* (2004), *Sisteme Fuzzy* (2004), *Calcul numeric ingineresc. Mediul Matlab* (2007, în colaborare). Numeroase articole științifice apărute în publicații din Europa, Statele Unite ale Americii, Canada, India, Japonia, participări la conferințe internaționale de prestigiu, coordonarea unor proiecte de cercetare științifică naționale și internaționale. Membru în comisia de experți evaluatori pentru programe de cercetare naționale, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior. Membru, asociații profesionale naționale și internaționale. (M.C.S.).

IORDACHE (Secolul XIX~). Familie, tradițională din Teiu, Argeș. Proprietari rurali, funcționari, cadre didactice, scriitori. Mai cunoscuți: **Drăgan I.** (1818-1898); **Șerban D. I.** (v.); **Anton S.I.** (1899-1983); **Maria S.I.** / Bichiu (1904-1996), învățătoare, directoarea Școlii de Menaj, Teiu Deal; **Nicolae S.I.** / Vladimir Streinu (v.); **Ileana N.I.**, actriță Teatrul Național, București, memorialistă. Atestări

documentare Expoziția documentară permanentă *Vladimir Streinu*, Teiu Vale, Argeș. Diverse aprecieri publice. (F.P.).

IODACHE, Mihai Gh. (n. Lunca Corbului, Argeș, 1944). Inginer, profesor universitar. Școala Medie *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1962), Institutul Politehnic București (1967). Doctorat, *științe tehnice* (1977). Activitate didactică și de cercetare, Facultatea de Electrotehnică, Universitatea Politehnică, București. Volume importante: *Bazele electrotehnicii* (1983, 1989); *Electrotehnică, electronică și mașini electrice* (1987, 1995), *Analiza asistată de calculator a circuitelor electrice și electronice neliniare. Algoritmi și tehnici de calcul* (1995). Numeroase articole în reviste de specialitate din țară și străinătate. Membru, diverse foruri profesionale și științifice în domeniu. Contribuții la dezvoltarea contemporană a învățământului superior tehnic. Aprecieri publice. (I.I.V.).

IODACHE, Șerban D. (Teiu, Argeș, 1864 - Pitești, Argeș, 18 martie 1950). Mare proprietar funciar, militant politic anticomunist. Întinse suprafețe de teren, moară, case, Teiu Vale, plasa Dâmbovnic, Argeș. Primar al localității (1895-1903). Combatant, Primul Război Mondial, *Frontul din Moldova* (1917). Ctitor, Biserica *Sfântul Ilie*, Teiu Vale (1928). Expropriat parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, adoptată de Guvernul condus de Petru Groza. Opozant față de colectivizarea agriculturii. Arestat, torturat, întemnițat (1949-1950), Securitatea din Pitești. Decedat, Spitalul *Ion C. Brătianu*, Pitești. Atestări documentare: Expoziția permanentă *Vladimir Streinu* / *Nicolae S. Iordache*, Teiu Vale, Argeș. Diverse aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

IODACHE-STREINU, Ileana N. (n. Găești, Dâmbovița, 1 iulie 1930). Actriță de teatru și film. *Origine, ca familie tradițională, din Teiu, Argeș. Fiica lui Nicolae Iordache-Vladimir Streinu* (v.). Domiciliu temporar la Pitești (1933-1939). Studii liceale în Capitală (1948), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *Ion Luca Caragiale*, București,

Clasa Gheorghe Timică (1953). Activitate scenică permanentă, Teatrul Național, București (1953-2000). Roluri de referință: *Ann Page (Nevestele vesele din Windsor)*, William Shakespeare); *Miza (Titanic vals)*, Tudor Mușatescu); *Eva (Adam și Eva)*, Aurel Baranga); *Margot (Mașina de scris)*, Jean Cocteau); *Ana (Azilul de noapte)*, Maxim Gorki). Partituri în filmele: *Pe răspunderea mea* (1956); *Mofturi* (1965). Colaborări media: *Revista Culturală Radio*; publicațiile: *Caiete critice*; *Manuscriptum*; *Secolul 21*; *Jurnalul literar*; *Argeș*. Societar de Onoare, Teatrul Național din București (2002), alte aprecieri publice. (I.F.).

IODĂCHESCU, Mariana Carmen A. (n. Ghirdoveni, Dâmbovița, 24 ianuarie 1956). Profesor, *limba română*, publicist, manager. *Stabilită la Pitești din 1983*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Bușteni, Prahova (1974), Facultatea de Limbi romanice, Universitatea București (1978), Facultatea de Management, Academia de Studii Economice, București (1988). Activitate didactică, instituții școlare din Brăila (1978-1983) și Pitești (1986-2006). Director fondator, Editura *Carminis*, Pitești (2006~). Volume importante: *Literatura română în admiterea în liceu* (1991), *Limba română. Fonetica* (1994), *Pour le joie d'apprendre le français* (1999, în colaborare), *Limba română. Teste pentru studiu la clasă și examenul de capacitate* (2001), *Seria Să dezlegăm tainele textelor literare, clasa I-VIII* (1998-2008). Prezențe constante la Târguri editoriale naționale și internaționale, premii speciale, Iași (2001), Sibiu (2007), alte aprecieri comunitare. (I.E.C.).

IODĂCHIOAIE, Daniel (n. Ștefănești, Argeș, 9 iulie 1968), interpret muzică ușoară, compozitor. Liceul *Constantin Burcă*, Pașcani (1986), Școala Populară de Artă (1973-1980). Debutul, *Festivalul Național Mamaia* (1987). Angajatul teatrelor *Alexandru Davila*, Pitești (1987), *Toma Caragiu*, Ploiești (1994). Prezentator de emisiuni TVR pentru copii, membru în juriul Festivalului de interpretare *Mamaia copiilor* (2003-2005) și președintele juriului, Bistrița (1996). Numeroase

premier la concursuri și festivaluri muzicale, teatru de revistă și umor, în țară și străinătate. Patru albume muzicale (1987, 1989, 1991, 1996). *Cetățean de Onoare*, Pașcani (2003). Turnee în Germania, Norvegia, Suedia, Coreea. (L.P.).

IORGACHE (Secolul al XVIII-lea). Proprietar urban și rural, demnitar medieval. Paharnic al Curții de la București, spravnic de Argeș (1792-1793). Amintit în notificările călătorului englez William Hunter (19 iunie 1792), publicate la Londra (1796): “*La Pitești ..., un oraș mic, frumos, situat pe partea apuseană a râului Argeș, am făcut o vizită guvernatorului (Iorgache – n.n.) care ne-a oferit, după obiceiul țării, cafea și zaharicale ...*”. Transcris, uneori, *Iordache*. Confruntat cu mai multe conflicte sociale, cauze reglementate de măsurile domnului Munteniei, Alexandru Moruzi. Acceptarea înființării, la Pitești, a Episcopiei Argeșului (17 noiembrie 1793). Atestări documentare de arhivă. (S.I.C.).

IORGA-SIMĂN, Ion (n. Giurgiu, 10 octombrie 1951). Profesor universitar. Liceul *Ion Măiorescu*, Giurgiu (1970), Facultatea de Fizică, Universitatea din București (1974), doctorat, fizică, București (1985). Cadru didactic, Liceul Construcții Căi Ferate Pitești (1974-1979), Universitatea din Pitești (1979~), secretar științific, Facultatea de Științe (1990-1996), decan (1996-2004). Director Departamentul Strategia de Marketing (2004~), expert evaluator de mediu (1996~). Volume importante: *Taxonomia obiectivelor învățării fizicii* (1984), *Metodica predării fizicii* (1995, în colaborare), *Biofizică cu aplicații în sport* (2002), *Mecanică* (2002), *Principiile generale ale similitudinii fizicii și aplicații* (2000, în colaborare). Numeroase studii și articole apărute în publicații de specialitate, în țară, Europa și Statele Unite ale Americii. Contribuții deosebite, după 1990, la diversificarea profilului Facultății de Științe, dimensionarea specializărilor: Științe Economice și Administrative (1996), Colegiului universitar de institutori (1996), Departamentului pentru Pregătire Didactică și Pedagogică (1996), Istorie-Muzeologie (1997), Educație fizică și

sport (2000), Pedagogie muzicală (2001), cursurilor postuniversitare Educație tehnologică (2000), asigurarea resurselor umane și logistice oportune desfășurării cursurilor, seminariilor, laboratoarelor, practicii pedagogice, amenajarea și dotarea Campusului Universitar Târgu din Vale, Pitești. (M.C.S.).

IORGULESCU, Nicolae (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar, parlamentar, Membru marcant, Partidul Conservator. Deputat de Muscel (1901~1909). Contribuții la evoluția orașului Câmpulung și a vieții parlamentare autohtone. Aprecieri publice. (C.D.B.).

IORGULESCU, Oprea D. (1857 - 1937). Mare proprietar urban, adept al doctrinei liberale, filantrop. Case, terenuri, diverse bunuri cu valoare deosebită, Câmpulung, Muscel. Președinte, comitetul de inițiativă pentru ridicarea unui nou edificiu necesar Școlii Naționale (1926), contribuție personală, 3 200 000 lei. Demers constructiv finalizat (1929), arhitect Dumitru Ionescu-Berechet (v.). Clauză testamentară (5 martie 1934): donația averii (după moarte), către instituția amintită. Bust de bronz, operă a sculptorului Constantin Baraschi (v.), denumire eponimă a fostei Școli Naționale, alte aprecieri publice antume și postume. (M.B.).

IOSIF / IOAN (Malaia, Vâlcea, 1750 – București, 27 octombrie 1820). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, cărturar. *Activitate ecleziastică în Argeș: 13 decembrie 1793 – 27 octombrie 1820*. Ierodiacon, ieromonah, protosinghel, Episcopia Râmnicului; egumen, Mănăstirea *Sfântul Dumitru*, Craiova. Onorific, episcop titular de Sevasta, Armenia (1792). *Primul episcop al noii eparhii de Argeș*. Inițiator, școală pentru pregătirea preoților, Mănăstirea *Antim*, București și tipografie, Curtea de Argeș (1803). Organizator al tipografiilor de la Râmnic și București. Ample lucrări de restaurare, Biserica Mănăstirii Argeșului. Noi ctitorii: Valea Danului, Galeș, Săliște, județul Argeș; Brezoi, Malaia, județul Vâlcea. Bogată activitate editorială: *Evanghelie* (1784), *Penticostar* (1785), *Liturghier* (1787),

12 Mineie de la Buda (1804 – 1805), *Slujba Sfântului Nifon* (1806), *Octoiul* (1811, Buda, Râmnic). Traduceri din limba greacă: *Apologia* (1819), *Șase cuvinte pentru preoție de Sfântul Ioan Gură de Aur* (1820). Valorifică numeroase scrieri și lucrări de artă bisericească. Importante aprecieri publice antume și postume. (S.P.).

IOSIFESCU, Marius Gh. (n. Hârtiești, Argeș, 7 iulie 1967). Medic primar, pediatrie. Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1985), Institutul de Medicină și Farmacie *Carol Davila*, București (1992). Doctorat, *științe medicale*, București (2005). Medic: Spitalul de Pediatrie, Pitești (1992-1993; 1998 ~); Clinica de Pediatrie, Fundeni, București (1993-1998). Medic primar (2007). Studii, articole, comentarii publicate în reviste de specialitate. Membru, Uniunea Societăților de Științe Medicale, Filiala Argeș. Aprecieri comunitare. (C.C.).

IOSIFESCU, Marius Vicențiu Viorel V. (n. Pitești, Argeș, 12 august 1936). Membru corespondent al Academiei Române (9 martie 1991), membru titular (24 noiembrie 2000). Matematician, statistician, manager, profesor universitar. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1954), Universitatea din București (1959). Doctorat, *matematici*, București (1963), docent (1969). Activitate didactică, Institutul Politehnic, București (1961-1963), de cercetare, Direcția de Statistică, București (1959-1961), Institutul de Matematică și Centrul de Statistică Matematică ale Academiei Române (1963-1976), director, Institutul de Statistică Matematică și Matematică Aplicată, București (1976~). Volume importante: *Teoria jocurilor* (1965), *Mică enciclopedie de statistică* (1975), *Elemente de modelare stocastică* (1984). Numeroase studii în reviste de specialitate, editor, periodice românești sau internaționale pentru domeniul matematicilor. *Invitat*, renumite universități din Europa și Australia, titlul *Chevalier dans l'Ordre des Palmes Académiques*, Franța (1993). Conducător de doctorat. Premiul *Gheorghe Lazăr* al Academiei Române (1965, 1972), alte recunoașteri naționale și europene. Membru, prestigioase societăți științifice din România și Statele Unite

ale Americii. Contribuții deosebite la evoluția matematicilor superioare, contemporane, implementarea calculului probabilităților în economie, stimularea conlucrării cu instituții de specialitate din Argeș-Muscel. (S.D.V.).

IOTTA, Ion I. (? - Pitești, Argeș, 1946). Editor, tipograf, mic întreprinzător. Patron (1924-1948), Tipografia *Liga Poporului*, Pitești, asociat (1919-1948), Maria Iotta. Reînnoire, **Aviz de funcționare**, 18 ianuarie 1927. Colaboratori: Dimitrie Dima (v.), Vlad Furtună (v.). Realizări speciale, **Anuarul orașului Pitești** (1925, 1936). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș, Pitești. Contribuții la evoluția presei locale în perioada interbelică. (C.S.).

IOV, Gheorghe (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mic întreprinzător, ofițer de carieră, inventator, patron fondator, Atelierul de brâie *tămăduitoare*, Pitești, Argeș, confecționate în mașini realizate de proprietar, export în diverse state ale lumii. Brevete acordate de guvernul de la București și de alte foruri europene. Notificat prin sintagma *Edisonul României* (**Anuarul orașului Pitești**, 1925). Diverse aprecieri publice. (S.P.).

IOVESCU, Ion Marin (Spineni, Olt, 6 august 1912 - Bughea de Jos, Argeș, 9 august 1977). Debutază în 1934, la *România literară*, condusă de L. Rebreanu. Remarcat de E. Lovinescu și G. Călinescu în *Cenaclul Sburătorul*. Lovinescu îl considera *un fel de Creangă al Munteniei*. Volume reprezentative: *Nuntă cu bucluc* (1936), *O daravelă de proces* (1940), *Oameni degeaba* (1943) - inspirate din viața rurală. Nuvelele postbelice, *conflicte violente, rezolvate spectaculos prin răsturnări de farsă* (M. Popa, Dicționar de literatură română contemporană, Editura Albatros, Buc., 1977, p. 276-277) - *Lacrimi pe pâine* (1967) și *Soare cu dinți* (1974). (M.S.).

IOVESCU, Ion Marin (Spineni, Olt, 6 august 1912 – Bughea de Jos, Argeș, 9 august 1977). Scriitor, militant politic, funcționar. *Stabilit definitiv în Muscel din 1940*. Studii liceale în Constanța, Dobrogea, Facultatea de

Litere și Filosofie, București. *Opozant față de regimul comunist din România, detenție politică*. Funcționar, Întreprinderea de Industrializarea Cărnii, Câmpulung, Argeș. Activitate literară, Cenaclul *Sburătorul*, București (1935), condus de Eugen Lovinescu. Volume importante: *Nuntă cu bucluc* (1936); *O daravelă de proces* (1941); *Oameni degeaba* (1943); *Lacrimi pe pâine* (1967); *Soare cu dinți* (1974); *Marea vâlvătaie* (1977). Colaborări: ziare, reviste, anuare, culegeri din România. Referiri critice favorabile, comparat, **uneori**, cu Ion Creangă. Membru al Uniunii Scriitorilor din România, alte alte aprecieri publice. (G.F.C.).

IPATE, Florentin Eugen (n. Constanța, 4 decembrie, 1967). Profesor universitar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, București (1986), Facultatea de Automatizări și Calculatoare, Institutul Politehnic București (1991), masterat, calculatoare, Universitatea din Sheffield, Anglia (1993, cu Distincție). Doctorat, *calculatoare*, Anglia (1995). Cadru didactic, Universitatea Româno-Americană București (1996-2001), Universitatea din Pitești (2001~). Conducător de doctorat (2005 ~). Volume importante: *Correct Systems. Building a Business Process Solution* (1998, în colaborare), *Principiile sistemelor expert* (1998), *Dezvoltarea aplicațiilor de baze de date în Oracle 8 și Form 56* (2000), *Modelare orientată pe obiecte cu UML* (2001). Numeroase studii și articole publicate în reviste de specialitate din țară, Europa și Statele Unite ale Americii. Contribuții..... (M.C.S.).

IRIMIA, Tiberiu Gabriel G. (n. Pitești, Argeș, 10 aprilie 1974). Medic, *stomatologie*, publicist, manager. Liceul Economic, Pitești (1992), Universitatea de Medicină și Farmacie *Grigore T. Popa*, Iași (1999). Doctorat, *medicină dentară* (2006). Activitate în domeniu: Spitalul Județean Argeș (1999-2001); Policlinica *Dr. Coman Margareta* (2001-2004); cabinet particular personal (2004-2005); director general, Centrul Medical *Self Control dr. Irimia* (2005 ~). Lucrări științifice apărute în revista *Medicina stomatologică* din România. Importante reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Diverse activități comunitare. (C.C.).

IRIMIA, VICTORIA V. (n. Pitești, Argeș, 12 octombrie 1945). Medic primar *psihiatrie*, publicist, manager. Liceul *George Coșbuc*, Cluj (1963), Facultatea de Medicină, Cluj Napoca (1969). Doctorat, *științe medicale*, Craiova (2005). Activitate în domeniu: Institutul de Medicină și Farmacie, Cluj Napoca (1969-1974); Spitalul Clinic de Psihiatrie, București (1974-1975); șef, Centrul de Sănătate Mintală, Spitalul Județean Argeș, Pitești (1976 ~). Director fondator, Centrul Medical *Self Control dr. Irimia*, Pitești (1991~). Volum important: *Studiul privind echilibrul lipoproteinelor serice la bolnavi de schizofrenie aflați sub tratamentul antipsihiatric* (2007). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale (Europa; Statele Unite ale Americii, Australia). Brevete de inventator (1984). Colaborări didactice, Universitatea din Pitești (1991 ~). Membră, importante foruri științifice cu profil psihiatric. Intensă activitate civică, diverse aprecieri comunitare. (C.C.).

IRIMINOIU, Gheorghe I. (Topoloveni, Muscel, 17 iunie 1893 - Aiud, Alba, 14 mai 1954). Medic, *microbiologie*, manager, militant politic, publicist. Academia Militară, București (1915), facultățile de Medicină Veterinară (1920) și Medicină Umană (1924), Cluj. Director fondator, Institutul de Microbiologie și Serobiologie, Cluj (1926~1947). Lucrări de specialitate, reuniuni științifice în domeniu. Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1941-1944). Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945). Arestat (30 octombrie 1950), torturat, judecat, condamnat, cinci ani privare de libertate, penitenciarele Jilava, Ilfov și Aiud, Alba. Decedat în detenție. Importante atestări documentare. Aprecieri antume și postume. (I.I.P.).

ISAC, Grigore I. (n. Pojogeni, Gorj, 4 februarie 1929). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, manager. *Stabilit în Argeș din 1953*. Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1949), Institutul Agronomic, București (1953). Doctorat, *științe agricole*, București (1965). Activitate specializată în

Argeș: Secția Agricolă Regională (1953-1955); șef, Secția Agricolă a Raionului Muscel (1955-1957); cercetător, Stațiunea Pomicolă Bilcești, Valea Mare-Pravăț (1957-1962); inginer șef, Gospodăria Agricolă Colectivă, Mihăești, (1962-1963); vicepreședinte, Consiliul Agricol Raional Muscel (1963-1965); cercetător, șef laborator, secretar științific, Stațiunea de Cercetare Hortivicolă Ștefănești (1965-1995). Contribuții deosebite la: elaborarea sistemelor de protecție integrată a pomilor și viței de vie; realizarea în premieră a tehnologiilor înmulțirii și utilizării entomofagilor pentru combaterea biologică a viermelui merelor și moliilor strugurilor. Numeroase studii, lucrări științifice, reuniuni tematice naționale și internaționale. Preocupări universitare, Pitești (1965-1975; 1995-1997). Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

ISAC, Ilariu I. (n. Pojogeni, Gorj, 3 ianuarie 1933). Inginer horticol, cercetător științific gradul I, manager, parlamentar. *Stabilit în Argeș din 1977*. Frate cu Grigore I. I. Școala Medie Tehnică Horticolă, Geoagiu, Hunedoara (1951), Institutul Agronomic, București (1957). Doctorat, *științe agricole*, București (1970). Stagiul în Franța. Activitate specializată : Secția Pomicolă Bilcești, Valea Mare-Pravăț, Argeș (1957) ; cercetător (1957-1970), director (1970-1976), Stațiunea Experimentală Pomicolă Voinești, Dâmbovița ; director adjunct, Centrala de Legume și Fructe, București (1976-1977) ; director general, fondator, Trustul de Cercetare și Producție Pomicolă, Pitești-Mărăcineni, Argeș (1977-1980), cercetător (1980-1986;1990-2001), director general (1986-1990), Institutul de Cercetare pentru Pomicultură, Pitești-Mărăcineni, Argeș. Coordonator, înființarea a 16 stațiuni de cercetare în județele țării. Volume importante (autor, coautor): *Pomologia, II* (Caisul, Piersicul, 1964); *Pomicultura* (1982); *Agricultura României. Trecut, prezent și viitor* (1999); *Pomicultura României* (2001); *Managementul tehnico-economic al exploatației pomicele* (2002). Numeroase studii, articole, dezbateri legislative, emisiuni *media*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Inițiator, *Simfonia Lalelelor*, Expoziție floricolă, devenită tradițională, Pitești

(1978). Președinte fondator, Societatea Națională a Pomicultorilor din România (1993). Preocupări universitare, Pitești, 1993-1995. *Reprezentant de seamă al dezvoltării pomiculturii moderne autohtone. Deputat de Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Stâlpeni (1980-1985), reprezentând Frontul Democrației Populare. Membru, prestigioase foruri profesionale în domeniu, alte valoroase recunoașteri publice. (C.D.B.).*

ISAC, Maria (n. Pietrari, Dâmbovița, 9 octombrie 1946). Inginer horticol, cercetător științific gradul I. *Stabilit în Argeș din 1977*. Liceul *Grigore Alexandrescu*, Târgoviște, Dâmbovița (1964), Institutul Agronomic, Craiova, Dolj (1970). Doctorat, *științe agricole*, București (1996). Activitate specializată permanentă: Stațiunea de Cercetare pentru Pomicultură, Voinești, Dâmbovița (1970- 1977); Institutul de Cercetare pentru Pomicultură Pitești-Mărăcineni, Argeș (1977-2009). Volume importante (autor, coautor): *Virusologie pomicolă* (2002); *Virusologia și producerea materialului săditor în agricultura ecologică* (2003). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale Distinct: omologarea în colaborare a șapte noi soiuri și portaltoi de cireș și prun. delurarea unor proiecte și contracte de cercetare/grantului în domeniul virusologiei plantelor pomicele. Membru, diverse organizații profesionale în domeniu, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

ISAILĂ, Dan (n. Pitești, Argeș 15 decembrie 1980). Artist plastic, *pictură, artă monumentală*. Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1999), Facultatea de Teologie, București (2006), *Clasa Dumitru Sorica* (Artă bisericească). Expoziții personale sau de grup: București (2002~); Pitești (2008, 2009). Pictură sau restaurare, biserici din: București, Dolj, Giurgiu, Olt, Timiș. Lucrări în colecții din America de Nord și Europa. Membru, asociații profesionale specializate, alte aprecieri publice. (S.N.).

ISĂROIU, Ion-Gheorghe I. (n. Priboieni, Argeș, 26 iunie 1956). Dirijor, dr.

teolog, bizantinolog, cadru didactic universitar. Seminarul Teologic, București (1978), Institutul Teologic de grad universitar, București (1983). Doctor în *muzică* (2004). Preot (1983-1989) și dirijorul corului cadrelor didactice din Priboieni (1989-1990). Asistent univ.(1996-1997), lector (1996-2006), conferențiar universitar titular (2007~) catedra de muzică bisericească și ritual, Facultatea de Teologie, Universitatea din Pitești. Dirijor, corul Facultății de Teologie, Pitești (1997~), Corul *Preot Ion Ionescu*, Topoloveni, Argeș (2004~). Publicații: *Cultura românească de tradiție bizantină în Argeș secolele XIX-XX* (2004); în colaborare, *Ghelasie Basarabeanu, Doxastar, Triod și Penticostar* (2007); *Ghelasie Basarabeanu - personalitate marcantă a muzicii bizantine* (2008), comunicări, articole, cercetări în reviste de specialitate. Distincții: Crucea Patriarhală și funcția de Iconom Stavrofor (1996). Membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (2007). Menționat în dicționarele: *Muzicieni din România* de Viorel Cosma vol.4 (2001) și *Muzica bizantină în România* de Gheorghe C. Ionescu, 2003.(L.P.).

ISBĂȘESCU, Dobre (Secolul XX). Proprietar funciar, parlamentar. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Costești (1952-1956), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, întâlniri cu alegătorii, inițiative comunitare. Preocupat de aplicarea noilor reforme administrative și economice în zonele de câmpie ale țării. Aprecieri publice. (C.D.B.).

ISBĂȘOIU, Gheorghe Gh. (Secolul XX). Înalt funcționar public. Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1933-1937). Preocupări privind ridicarea gradului de urbanizare al localității și dezvoltarea sistemului instituțiilor școlare de stat. Asfaltarea, în premieră, a unei străzi, respectiv, de la gară la primărie; inaugurarea clădirii Liceului de Fete (1934), director Virginia Dinescu, unitate existentă din 1922; alte inițiative comunitare. Aprecieri publice. (M.B.).

ISTRĂTESCU, Steluța / ISTRATE,

Lucia (n. Pitești, Argeș, 7 ianuarie 1940). Profesor gradul I, *limba engleză*, publicist, traducător. Liceul de Fete, Pitești (1958), Facultatea de Limbi Germanice, București (1968). Activitate didactică permanentă, Liceul *Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1968-1997), Asociat, Universitatea din Pitești. Volume importante, literatură pentru copii: *Red Riding Hood; Puss-in-boots; Animal Dictionary; Dicționar român-englez; Bogdănel merge la bunici*. Proză: *Pașii amanților* (1944); *Floarea Reginei* (2003). Membră fondatoare, Liga Scriitorilor din România, președintă, Filiala Argeș. Colaborări: cluburi și reviste din Marea Britanie. Studii, articole, reuniuni naționale în domenii didactice și literare. Aprecieri publice. (M.M.O.).

IUNEȘ, Günther/Grigore (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Proprietar urban, mic întreprinzător, donator comunitar. Patron, fondator, Fabrica de Butoaie, Câmpulung, Muscel (1883), activitate transferată la Pitești (1896), asociat Ianos Andrassy. Relansarea producției (1909), extinderi (1912), aprovizionare și desfacere profitabile pe piața internă. Demersuri agreeate de Camera de Comerț și Industrie Argeș. Atestări documentare: Muzeul Județean Argeș; Arhivele Civile din Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (P.P.).

IVAN (Sfârșitul secolului XVI – Începutul secolului XVII). Demnitar medieval, dregător domnesc. Conducător al Sfatului Orașenesc din Pitești, având 12 pângari, atestat documentar, 22 ianuarie 1596. Ctitorii civile și ecleziastice. (R.O.).

IVAN, Dumitru M. (29 aprilie 1927 – Ungheni, Argeș, 8 iulie 1980). Actor. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești. Teatrul *Alexandru Davila* (1951 – 1974). Roluri în piesele: *Oameni de azi (Ciobanul)*, *Michel turbat (Spiridon Biserică)*, *Ochiul Babei (Constantin)*, *Nota zero la purtare (Pleșoianu)*, *Vlaicu Vodă (Costea Mușat)*, *Titanic Vals (Petre Dinu)*, *Simple coincidențe (Moș Florică)*, *Să nu-ți faci prăvălie ce scară, Casa cu două fete, Io Mircea Voievod, Bălcescu*. Regizori: Val Mugur, Nelu

Bucevschi, C. Dinischiotu. (I.F.).

IVAN, Florian (n. Răchitele, Argeș, 2 decembrie 1952). Profesor universitar. Liceul Industrial Construcții de Mașini, Pitești (1972), Facultatea de Transporturi, Institutul Politehnic București (1977), Cursuri postuniversitare, mecanică, București (1986), doctorat, mecanică, București (1991). Inginer, Întreprinderea de Autoturisme, Pitești (1977-1991), cadru didactic, Universitatea din Pitești (1991~). Volume importante: *Calculul și construcția instalațiilor auxiliare ale automobilelor* (1993, în colaborare), *Economicitate și depoluare* (1995), *Termotehnică și mașini termice, I, II*, (1996, în colaborare), *Bazele termodinamicii tehnice* (1999), *Termotehnică și mașini termice. Probleme* (2002), *Termodinamica tehnică* (2005), *Termodinamica tehnică. Teorie. Aplicații. Teste grilă* (2005, în colaborare). Numeroase studii publicate în reviste de specialitate din țară și din Europa, contracte de cercetare științifică (peste 150), brevetarea a peste 20 de invenții, participant la diverse foruri științifice naționale și europene. Expert tehnic judiciar în specialitatea Autovehicule (1993~), expert evaluator al Agenției Naționale pentru Privatizare (1995~), membru fondator al Societății Inginerilor de Automobile din România, membru al Societății Termotehnicienilor din România și al Society of Automotive Engineers din Statele Unite ale Americii. Contribuții importante la evoluția centrului universitar Pitești cu deosebire privind specializările din domeniul autovehiculelor rutiere. (M.C.S.).

IVAN, Gheorghe (n. Stolnici, Argeș, 1947). Profesor universitar, *matematică*, analist științific. Școala Medie / Liceul Costești, Argeș (1965), Universitatea din Timișoara (1970). Stagiul în Franța (1990). Activitate didactică permanentă: Facultatea de Matematică, Timișoara (1970-1980; 1984-); instituții de învățământ din Algeria (1980-1984); Universitatea Milenium, Timișoara (2001-2011, rector). Domeniul prevalent de cercetare: *aplicații ale ecuațiilor diferențiale*. Volume importante: *Algebra liniară; Concepte algebrice în teoria limbajelor formale;*

Matematică exotică. Numeroase articole, studii, contracte/*granturi*, reuniuni tematice naționale și internaționale. Membru, diferite foruri profesionale în domeniu. Alte aprecieri publice. (I.I.V.).

IVANOF, Eugen (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Inginer-arhitect, proprietar urban, funcționar public. Șeful Serviciului Tehnic și de Arhitectură a Primăriei orașului Pitești (1930 ~). Atelier, proiectare și lucrări ingineresti, Pitești, Argeș. Atestări documentare de arhivă. Diverse aprecieri publice. (A.M.).

IVANOVICI, Marius Viorel. V. (n. Pitești, Argeș, 15 august 1975). Artist plastic, *sculptură*, profesor, publicist. Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1994), Universitatea de Artă, București (1999); *Clasa Paul Marinescu*. Documentări în mai multe țări occidentale. Activitate didactică, Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1999~), inspector, Inspectoratul Școlar Județean Argeș (2008~). Expoziții personale sau de grup: București (1994~2008); Pitești (1996~); Satu Mare (1996); Reșița, Caraș Severin (1997); Topoloveni, Argeș (2000); Deva, Hunedoara (2001); Galați (2003, 2005); Râmnicu Vâlcea (2004); Câmpulung, Argeș (2005); Bistrița, Bistrița-Năsăud (2007); Mioveni, Argeș (2007). Exprimări externe: Belgia (2005); Malta, Italia, Spania (2007). Piese în colecții din America de Nord și Europa. Lucrări de for public: *Germinare, Povara Lumii* (Pitești); *Sfinx* (Bistrița); *Scara spre Paradis* (Galați). Steme: *Municipiul Pitești; Județul Argeș*. Serie de busturi: *100 de personalități*. Tabere de creație / simpozioane specializate, centre urbane din țară (1996~). Scrieri tematice. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (2001), alte aprecieri comunitare. (S.N.).

IVAȘCU, Ion S. (Brădet, Argeș, 10 august 1899 - Brădet, Argeș, 21 iulie 1977). Lutier autodidact. Tâmplar de lux. În 1923 construiește prima vioară după caietul cu tehnici al lui Macarie Remus (v.), realizează 80 de vioari și câteva țambațe numerotate și datate după modelul lui Macarie. Prezente în emisiuni

TV, în presa locală și centrală. (L.P.).

IVAȘCU, Valeriu I. (n. Brăduleț, Argeș, 23 aprilie 1936). Lutier autodidact. Liceul Teoretic de băieți, Pitești (1954), Școala Tehnică Construcții Drumuri și Poduri, Curtea de Argeș (1962). Tehnician constructor, Valea Jiului (1962-1965), Drumuri Naționale Pitești (1965-1977) Direcția Apelor Argeș-Vedea (1977-1995). Ca lutier, aplică tehnici proprii în confecționarea a 18 viori. Confecționează prima vioară în 1977. Donează vioara nr.6 Muzeului județean Argeș (1983). Prezențe în presa locală și centrală. Repară peste 500 de viori ale interpreților argeșeni. (L.P.).

IVĂNCEANU, Grigore (Secolul XX). Parlamentar, jurist. Deputat de Argeș (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Ocupațiuni Intelectuale*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II. Participant la evoluția societății interbelice. (C.D.B.).

IVĂNESEI, Dan (n. Ploiești, 12 februarie 1952). Actor. Liceul la Timișoara. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București (1972-1976). Teatrul de Stat, Reșița, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1981 -). Roluri: *Andrei, Ducele, Henrik, Octavian, Florindo, George, Octave, Treplev, Egist, Cedo*. Turnee în țară și străinătate. (L.F.).

IVĂNESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Curtea de Argeș. Proprietari urbani și rurali, funcționari, artiști plastici, cadre didactice, militari. Mai cunoscuți: **Gheorghe I.** (zugrav de biserici); **Emil Gh.I.** (v.); **Vasile Gh.I.** (v.); **Eugeniu E.Gh.I.** (pictor, lucrări cu conținut eclesastic); **Mircea E.Gh.I.** (pictor, artă monumentală religioasă). Colaborări naționale și internaționale. Scrieri tematice. Atestări documentare. Diverse aprecieri publice. (F.P.).

IVĂNESCU, Emil Gh. (Curtea de Argeș, 15 februarie 1910 - Curtea de Argeș, 22 decembrie 1972). Artist plastic, *pictură, scenografie, grafică*. Școala de arte și meserii,

Curtea de Argeș (1930), Academia de Arte Frumoase, București (1941), *Clasa Camil Ressu, Eustațiu Stoenescu, Costin Petrescu* (v.). Scenograf, Teatrul de Stat, Pitești (1949-1953). Lucrări reprezentative în colaborare: *Icoanele împărătești pentru iconostasele Bisericii Ortodoxe din Ierusalim Israel; Marea frescă a neamului de la Ateneul Român, București; Icoane inspirate după originalele aflate în Biserica Domnească de la Curtea de Argeș pentru Muzeul de Artă Religioasă din Berlin* (Germania). Pictură sau restaurare, numeroase biserici din: București, Arad, Argeș, Bacău, Dolj, Gorj, Iași, Ilfov, Mehedinți, Mureș, Olt, Prahova, Sibiu, Vâlcea (1933-1972). Distinct: capela Ortodoxă Regală, Balcic (Dobrogea de Sud, *Cadrilater*); Catedrala Ortodoxă, Chișinău, Basarabia; pridvorul Bisericii Domnești, Curtea de Argeș (parțial); biserica-monument Pătroaia, Dâmbovița. Ilustrații, cărți și reviste bisericești; desene / gravuri, ziarul *Curentul*, București (1941-1944). Expoziții personale, București (1938~1946). Picturi în Muzeul Curtea de Argeș. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte importante aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

IVĂNESCU, Eugeniu E. (n. Curtea de Argeș, 7 octombrie 1947). Arhitect, funcționar de stat, lucrări picturale eclesiastice. Fiul lui **Emil I.** (v.). Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1965), Institutul de Arhitectură *Ion Mincu*, București (1972). Inspector, șef atelier proiectare, Consiliul Județean Olt (1972-1977); arhitect: Institutul de Proiectare Argeș (1977-1982), Institutul de Cercetări pentru Pomicultură, Mărăcineni, Pitești (1982-1984); expert, Inspecția de Stat în Construcții Argeș (1984-1997, 2001~), Compania Drumuri Naționale, Districtul Argeș (1997-1999). Acționar unic SC *Ivănescu Proiect SRL* (1999~). Proiecte reprezentative finalizate prin construcții: zonele rezidențiale *Ion C. Brătianu, Craiovei, Nord, Smârdan*, Pitești (în colaborare); *Marina, Curtea de Argeș, Mioveni III, sedii de ferme pomicole* (Bacău, Constanța, Dolj, Suceava, Olt); *Cabana Piscu Negru*, Argeș. Premiul Uniunii Arhitecților (1982). Activitate temporară, Cenaclul de artă plastică *Plaiuri argeșene*, Pitești. Membru: Uniunea

Arhitecților din România (1975); Ordinul Arhitecților din România (2001); Registrul Urbaniștilor din România (2005). Studii, articole, interviuri, reuniuni de specialitate. Aprecieri publice. (A.M.).

IVĂNESCU, Mircea (n. Larga, Republica Moldova, 3 mai 1943). Profesor universitar, inginer energetician, manager, publicist. *Familie stabilită, tradițional, în Pitești*. Școala medie *Nicolae Bălcescu* Pitești (1960), Facultatea de energetică, Institutul Politehnic București (1965), doctorat, *Științe tehnice*, București (1975). Inginer proiectant (1965-1967). Activitate didactică și de cercetare: Universitatea din Craiova (1967 ~); Director Centrul de Calcul, Universitatea din Craiova (1981-1990), Rector al Universității din Craiova (1990-2004). Volume importante: *Parametri distribuți în sisteme complexe* (1972, în colaborare), *Automate industriale* (1984, în colaborare), *Roboți industriali. Algoritmi și sisteme de conducere* (1994), *Introducere în mecatronică* (2002), *From Classical to Modern Mechanical Engineering. Fundamentals* (2007). Numeroase articole, studii aparute în țară și străinătate în prestigioase publicații de specialitate. Contribuții în realizarea unor sisteme interdisciplinare de învățământ combinând domeniile de mecanică cu cele de electronică, automată și calculatoare și în direcția dezvoltării unor discipline noi, cu impact asupra noilor sisteme tehnologice: fabricația flexibilă și roboții industriali. O laborioasă activitate de cercetare concretizată în aplicații industriale în domeniul automatizării și a unor structuri robotice de mare flexibilitate și prin propunerea a noi sisteme de control și acționare. Conducător de doctorat în domenii de mare actualitate: inteligență artificială, conducerea roboților, automate celulare, roboți mobili, vedere artificială, sisteme neconvenționale de conducere. (M.C.S.).

IVĂNESCU, Vasile Gh. (Curtea de Argeș, 1 august 1914 – Curtea de Argeș, 9 martie 2010). Artist plastic, *pictură monumentală*. Autodidact Frate cu **Emil Gh.I.** (v.), colaborări în domeniul amintit.

Restaurări iconografice, biserici din: Argeș (*Botusari* și *Sfinții Îngeri*, Curtea de Argeș; *Maica Precista* și *Sfântul Mina*, Pitești); Constanța (Murfatlar, Topraisar); Dâmbovița (Băleni); Dolj (Catedrala urbană Craiova); Gorj (Catedrala *Sfinții Împărați*, Târgu Jiu); Maramureș (Libotin); Mehedinți (Ostrovul Corbului); Neamț (Grumăzești); Timiș (Igrăș). Distinct: decorarea Catedralei din Bălți, Basarabia (1936), *Echipa Dumitru Noroce* (v.). Colaborator permanent al Patriarhiei Române. Membru, diverse asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (S.N.).

IVĂNESCU, Virgiliu N. (Mănești, Dâmbovița, 3 octombrie 1922 - Topoloveni, Argeș, 28 iulie 2004). Medic *pneumofiziologie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1956*. Școala Medie Târgoviște, Dâmbovița (1950), Facultatea de Medicină, București (1956). Activitate profesională: dispensare din Vâlcea și Argeș (1956-1957); șef Secția Sanitară a Raionului Topoloveni, Argeș (1957-1958); director fondator, Spitalul *TBC*, Topoloveni (1958-1973); șef Secția Pneumologie, spitalele Călinești și Leordeni, Argeș (1973-1984). Membru activ, Uniunea Societăților de Științe Medicale, Filiala Argeș. Studii, articole, referate, analize pe teme de medicină, muzică, arte plastice. Documentări externe. Interferențe cetățenești, diverse aprecieri comunitare. (C.C.).

IVĂNOIU, Grigore (Secolul XX). Proprietar funciar, parlamentar. Membru marcant, Frontul Plugarilor. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională (1948-1952), reprezentând Frontul Democrației Populare. Dezbateri legislative, întâlniri cu alegătorii, inițiative comunitare. Preocupat de aplicarea noilor reforme administrative și economice în etapa imediat postbelică. Aprecieri publice. (C.D.B.).

IVĂNUȘ, Constantin (Magherești, Gorj, 1886 - 1928). Maestru fotograf, lider al mișcării sindicale naționale. *Activitate în Argeș (1912-1925)*. Autodidact. Lucrător, Fabrica de Butoaie, Pitești, studio foto, Pitești, Curtea de Argeș. Membru marcant, Partidul Socialist din

România, *candidat, la Pitești*, pentru alegerile parlamentare din 25-27 mai 1920, insucces electoral. Diverse aprecieri publice. (**I.E.C.**).

IVĂNUȘ, Gheorghe (n. Mârghia, Lunca Corbului, Argeș, 26 iulie 1931). Chimist, inginer petrol și gaze, cercetător, publicist. Școala Medie Nr. 1, Pitești (1950), Institutul Petrol și Gaze, București (1956). Doctorat, *petrochimie*, București (1979). Inginer operator, Rafinăria Brazi, Ploiești (1956-1960); cercetător, Institutul de Proiectare Chimică, București (1960-1994). Acționar unic, SC *Global Partner Com S.R.L.* (1994 ~). Volume importante: *Piroliza hidrocarburilor* (1980); *Monomeri de sinteză, I* (1989), *II* (1990); *Introducere în ingineria schemelor* (1999); *Ingineria fluidizării* (1996). Premiul *Gheorghe Spacu* al Academiei Române (1980). Membru, Academia de Științe Tehnice din România (2000 ~). Expert, Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltarea Industrială, Viena, Austria (1970 ~). Invenții brevetate în țară și străinătate. Studii, publicate în reviste de specialitate reuniuni interne și internaționale. Valoroase recunșteri publice. (**E.H.**).

IVĂNUȘ, Nifon Gh. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Pădureți, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (**I.I.Ș.**).

IZBĂȘESCU, Gheorghe Gh. (n. Lăicăi, Cetățeni, Muscel, 8 septembrie 1935). Profesor gradul I, *limba română*, scriitor, manager. Liceul *Ienăchiță Văcărescu*, Târgoviște (1953), Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași (1958). Activitate didactică permanentă: Casa Pionierilor / Clubul elevilor, Onești (1990). Colaborator, edituri și publicații locale (1990 ~). Volume importante (versuri): *Viața în tablouri* (1984); *Garsoniera 49* (1985); *Ansamblul de manevre* (1995); *Coborârea din tablouri* (1995); *Melodrama realului* (1995); *Ulise al orașului* (1998). Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Bacău (1990). Fondator: Cenaclul *Zburătorul I* (1977),

Zburătorul II (1983); revista *Zburătorul* (1990), Onești, Bacău. Diverse aprecieri publice. (**V.P.**).

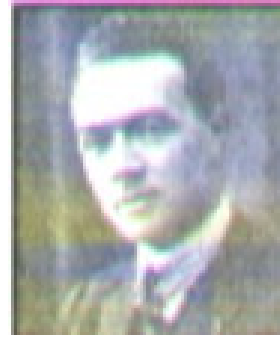
IZBĂȘESCU, Marin (n. Satu Nou, Ungheni, Argeș, 21 iulie 1946). Solist muzică populară. Liceul Codlea, Brașov (-), Școala Populară de Artă, Pitești (-), secția canto popular. Are ca mentor pe solista la fluier și caval, Sevastița Tănăsescu. Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București, clasa prof. Maria Dohatcu. (**L.P.**).

IZVORANU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Ștefănești, Argeș, mari proprietari funciari, demnitari medievali și ai modernității naționale, intelectuali, oameni politici și de stat. (**R.O.**).

IZVORU (Secolul XVI ~). Comună din județul Argeș, pe râul Teleorman. Suprafață: 61,2 km². Locuitori: 3623 (1971); 2536 (2008). Atestare documentară: Priboiu (1519); Izvoru (1558). Monument istoric: Biserica Izvoru de Sus (1701). Biserica Izvoru de Jos (1879). Monumente ale eroilor: Izvoru de Jos (1926); Izvoru de Sus (1937). Cea mai veche școală (1838); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1931), spital. Monument de arhitectură, Conacul *Perticari-Davila* (1924-1927), edificat pe fundațiile clădirii din 1877-1878, distruse de un incendiu (1910). Extracție de petrol. Zonă cerealieră. Cooperativă Agricolă de Producție (1959-1990), Complex zootehnic (bovine), sediul Consiliului Unic Agronomestrial de Stat și Cooperatist (1976-1990), Întreprindere Agricolă de Stat (1950-1990), Stațiune de Mașini Agricole (1962 ~). Trasee rutiere spre Pitești, Slatina, Alexandria. Turism rural. Firme înregistrate: 20 (2009). Numeroase informații tradiționale și contemporane. (**G.C.**).

Aristide Ionescu

Dumitru Ionescu-Berechet

Gheorghe/George Ionescu-Gion

Șerban D. Iordache

Radu Eftimie Ionescu

Ion Iriminoiu

Î

ÎNDRUMAREA (1919-1926).

Publicație săptămânală, editată la Pitești. Primul număr: 3 februarie 1919, *Organ al Ligei Poporului de sub președenția generalului Averescu, Secția Argeș*. În 1922, proprietar Dimitrie Dima (v.). Suspendată în 1923 (înlocuită cu **Steaua**, *Organ al Partidului Poporului*), reapariție sporadică până în 1926. Din program: *să îndrumăm poporul pe calea cea bună; răspunderea pentru abuzuri și greșeli în conducerea țării; reforma agrară; intrarea de fapt în viața constituțională*. Colaboratori: Mihail Lungianu (v.), Ioan Drăghescu, Dumitru M. Rizescu, Ștefan Martinescu (v.). Rubrici: Răsboiul nostru, Asistența publică, Maxime și cugetări. Leacuri populare. Teme de dezbatere: adevărul, dreptatea, prosperitatea, progresul României Mari. (I.I.B.).

ÎNTRERINDEREA AGRICOLĂ DE STAT CÂMPULUNG (1949-1991). Unitate

specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, aflate pe valea superioară a râurilor Argeșel, Bratia, Dâmbovița, Târgului, din nord-estul județului Argeș. Inițial, structuri distincte la Câmpulung și Lăicăi, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 500 ha culturi agricole, 2 000 ha plantații pomicele, 1 500 ha pășuni, 500 taurine, 5 000 porcine, 15 000 ovine (1990). Ferme: Câmpulung, Lăicăi, Lucieni, Mihăești, Suslănești (pomicultură, zootehnie, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Gheorghe Gheorghiuțoiu, Dan Simionescu, Mihai Rizea (v.), Nicolae Lungu, Gheorghe Copăescu. Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (C.D.B.).

ÎNTRERINDEREA AGRICOLĂ DE STAT COSTEȘTI (1949-1991). Unitate

specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, aflate în sud-estul Câmpiei Pitești din județul Argeș. Inițial, structuri distincte la Costești și Stolnici, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 5 300 ha teren arabil, 600 ha plantații viticole, 6 200 taurine, 10 000 ovine (1990). Ferme: Codru, Costești, Ionești, Pădureți, Stârci, Stolnici, Zorile (cereale, plante tehnice, viticultură, zootehnie, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Ion Stoica, Matei Georgescu, Florea Roșu, Gheorghe Eftimie, Gheorghe Vlădău. Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (C.D.B.).

ÎNTRERINDEREA AGRICOLĂ DE STAT CURTEA DE ARGEȘ (1949-1991). Unitate

specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, aflate pe valea superioară a râurilor Argeș, Topolog, Vâlsan, din nord-vestul județului Argeș. Inițial, structuri distincte la Merișani, Tigveni, Domnești, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 850 ha plantații pomicele, 350 ha teren arabil, 900 ha pășuni și fânețe colinare, 3 000 ha pășuni alpine, 4 000 taurine, 20 000 ovine (1990). Ferme: Cepari, Corbeni, Curtea de Argeș, Dobrogostea, Domnești, Merișani, Nușoara, Șuici, Tigveni (pomicultură, zootehnie, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Gheorghe

Ghiorghițoiu, Petre Ianac, Constantin Nițescu, Mircea Budan, Nicolae Burnei. Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (**I.D.P.**).

ÎNTREPRINDEREA AGRICOLĂ DE STAT IZVORU (1949-1991). Unitate specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, aflate în sud-vestul județului Argeș. Inițial, structuri distincte la Izvoru, Vulpești, Miroși, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 8 000 ha teren agricol, 1 950 taurine, 7 000 porcine, 50 000 ovine (1990). Ferme: Bârlogu, Burdea, Buzoești, Clănița/Izvoru, Cornățel, Izvoru de Jos, Izvoru de Sus, Miroși, Vulpești (cereale, plante tehnice, zootehnie, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Nicolae Stamate, Ion Proca (v.), Teodor Preoteasa. Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (**C.D.B.**).

ÎNTREPRINDEREA AGRICOLĂ DE STAT LEORDENI (1949-1991). Unitate specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, aflate în estul județului Argeș, bazinul mijlociu al râului Argeș. Inițial, structuri distincte la Leordeni, Topoloveni, Rătești, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 2 000 ha teren arabil, 200 ha plantații viticole, 150 ha plantații pomicole, 7 000 porcine, 3 400 taurine (1990). Ferme: Topoloveni, Leordeni, Suseni, Bogați, Rătești, Ciupa, Siliștea (cereale, plante tehnice, viticultură, pomicultură, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea

terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Dumitru Leanca, Petre Uță (v.), Gheorghe Ștefănescu, Ion Murărescu, Gheorghe Stroe. Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (**C.D.B.**).

ÎNTREPRINDEREA AGRICOLĂ DE STAT PITEȘTI (1949-1991). Unitate specializată, constituită pentru administrarea terenurilor expropriate în 1949 și a celor preluate de stat de-a lungul timpului, adiacentă reședinței județului Argeș, sediul în Ștefănești. Inițial, structuri distincte la Căteasca, Oarja, Clucereasa, Vedea, Ștefănești, unificate în 1967. Sistematizarea teritoriului, program investițional, dotări mecanice, ingineri și tehnicieni pe domenii productive, preocupări privind eficientizarea activității generale. Patrimoniu: 6 450 ha teren arabil și pășuni, 550 ha plantații pomicole, 5 400 taurine, 7 000 porcine (1990). Ferme: Bălilești, Clucereasa, Micești, Vedea, Bradu, Căteasca, Dutina/Căteasca, Oarja, Ștefănești (cereale, plante furajere, zootehnie, pomicultură, mică industrie). Contracte economice interne și externe. Societate comercială (1990), retrocedarea terenurilor către foștii proprietari, conform *Legii Fondului Funciar Nr.18*, din 1991. Directori cunoscuți: Mircea Ceaușescu (v.), Adelina Popescu (v.), Nicolae Stamate, Marcel Calangiu (v.), Sevastian Picui (v.). Diverse atestări documentare. Colaborări comunitare pentru dezvoltarea localităților apropiate. (**C.D.B.**).

ÎNTREPRINDEREA ARO CÂMPULUNG (1885 ~). Unitate reprezentativă a economiei românești. Succesiv: Fabrica de hârtie și celuloză (1885 ~ 1943), Fabrica de elice pentru avionul *IAR 23* (1943-1945); Fabrica de lacăte și bunuri gospodărești (1945-1948); Întreprinderea Metalurgică de Stat / *IMS* (1948-1960), specializată în producția de utilaje pentru industria textilă, motociclete, motoare pe benzină, piese de schimb auto. Fabricarea, după 1957, a primelor autoturisme de teren din România (*IMS 57, 58, 59*); Întreprinderea Mecanică Muscel / *IMM* (1960-

1972), creșterea producției de autoturisme (*M 461*), export în țări din Europa, Africa, Asia; Întreprinderea *ARO* (1972-1993), fabricarea noilor modele de automobile *ARO 240-244, 320, 324, 10*. Cale ferată uzinală racordată la rețeaua feroviară națională, spații și dotări tehnice investiționale, matrițerie proprie (1976), reperi pentru Uzinele *Dacia* (Mioveni), *Oltcit* (Craiova), *Autocamioane* (Brașov), *Avioane* (Craiova). Târguri și saloane internaționale, raliuri continentale, prezență pe piața mondială. Centenar în 1985. Peste 12 000 de salariați; SC *ARO Câmpulung SA* (1993 ~), privatizare pe bază de acțiuni, diminuarea producției, dezafectarea liniilor de fabricație, transformarea în *Parc industrial*. Directori cunoscuți: Adalbert Maizer, Gheorghe Mara, Ion Grosaru, Victor Naghi (v.), Ion Giuvelcă (v.), Aurel Nicolescu. Ample colaborări comunitare. (M.B.).

ÎNTRERINDEREA

CINEMATOGRAFICĂ ARGEȘ (1950-2000). Unitate specializată a regiunii / județului Argeș: coordonarea activității cinematografelor urbane, înființarea, dotarea și îndrumarea unităților rurale, amenajarea ori construirea de noi **localități**, difuzarea peliculelor din producția internă sau externă. Săli reprezentative: *București* și *Lumina* (1958), *Dacia* (1968), *Modern*, renovat în 1972 (Pitești); *Muscelul, Balada* (Câmpulung); *Unirea, Argeșul* (Curtea de Argeș). Cicluri de filme tematice, festivaluri, întâlniri cu actori, regizori, scenografi, premiere naționale, conlucrări culturale internaționale, cercuri și cluburi proprii, preocupări editoriale. Directori cunoscuți: Ion Ionescu, Jean Poștoacă, Victor Petrescu, Vasile Negescu, Corneliu Necula, Ionel Constantin, Constantin Cârstoiu (v.), ... Stăncioiu, Constantin Curelea. Importante colaborări comunitare. (A.L.).

ÎNTRERINDERE COMERCIALĂ CU RIDICATA PENTRU TEXTILE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE PITEȘTI (1952-1996). Unitate de profil, subordonată Ministerului Comerțului Interior, aprovizionarea rețelei cu amănuntul din Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Anterior: Baza de Desfacere a Ministerului Industriei Ușoare. Sediul central din Pitești: pavilion administrativ, antrepozite (10000 m),

arhitect, Lucian Istrătescu, executant, trustul de Construcții, Argeș (1968-1970). Spații adecvate: Câmpulung, Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Slatina, Târgoviște. Directori cunoscuți: Filip Lazarovici (1952-1965), Boris Culiceanu (1965-1990), Dumitru Postolache (1990-1996), Gheorghe Beznă (1996). Expoziții promoționale, colaborări interne și internaționale, alte exprimări comunitare. Privatizare pe bază de acțiuni, redimensionare adaptată economiei de piață. (I.T.B.).

ÎNTRERINDEREA DE AUTOTURISME DACIA COLIBAȘI / MIOVENI (1968-1999). Unitate industrială de renume european, noutate absolută în România pentru domeniul enunțat. Licență franceză *Renault 12 / Dacia 1300*. Decizie guvernamentală privind realizarea investiției de stat (1966). Capacitate inițială: 44 mii autoturisme/an. Proiectant: Institutul I.P.C.M. București, arhitect Alexandru C. Șerbănescu. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șefi de șantier, dotări autohtone și import, *relația Vest*. Inaugurare: 20 august 1968. Ample dezvoltări ulterioare. Unificare administrativă cu Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose Colibași* (1969): cinci fabrici (.....), 20 de secții, institut de cercetare, bază de aprovizionare, grup școlar, cartier distinct (Mioveni), linii speciale pentru transport rutier și feroviar. Numeroase colaborări productive în toată țara. Peste 25 000 de salariați pe *platforma Pitești-Est* (1988). Tipuri principale de automobile: *Dacia 1100, Dacia 1300, Dacia break, Liberta, Dacia Nova, Solenza*. Momente de referință pe banda de montaj, autoturismele (de la începutul fabricației) 300 000 (1976); 600 000 (1981); 1 300 000 (1988). Asimilare și integrare totală după 1978, autoturismul *Dacia Nova*. Export internațional. Societatea comercială *Automobile Dacia* (1990), *holding* (1990-1999). Directori generali cunoscuți: Mihai Dumitru (v.), Gheorghe Paleru (v.), Nicolae Andreev (v.), Nicolae Matea (v.), Viorel Aciobăniței, Constantin Stroe (v.). Privatizare (1999), capital majoritar francez, Compania *Dacia-Renault*. Activitate profitabilă. Implicări comunitare permanente. (?).

ÎNTRERINDEREA DE BIOPROTEINE RONIPROT CURTEA DE ARGEȘ (1982 ~). Unitate economică reprezentativă pentru industria contemporană a României. Investiție guvernamentală. Proiect realizat de institute specializate din Capitală. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești; șef de șantier: Gheorghe Ciocoiu. Colaborare cu firme din Japonia. Primele capacități de producție: 1980. Directori generali cunoscuți: Marian Nistor (v.), Emilian Drăgoi. Societatea comercială *Romproteine SA* (1991), privatizare pe bază de acțiuni. Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA DE CONFECȚII CURTEA DE ARGEȘ (1949 ~). Unitate economică tradițională pentru industria județului Argeș. Inițial: ateliere meșteșugărești, naționalizate în 1948; Fabrica de Confecții 6 martie. Producție civilă și militară. Extinderi, noi dotări tehnologice în perioada 1971-1975, investiții guvernamentale. Diversificarea sortimentelor, export internațional, îmbunătățirea standardelor de calitate. Societatea comercială *Confarg SA* (1991), privatizare pe bază de acțiuni, recapitalizare. Director tehnic cunoscut: Paula Breazu (v.). Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA DE INDUSTRIE LOCALĂ COSTEȘTI (1972-2001). Structură distinctă, înființată pentru administrarea unităților economice mici și mijlocii, active după naționalizarea principalelor mijloace de producție (11 iunie 1948). Inițial, în Costești, Argeș: atelier de tâmplărie, fabrică de cărămidă, mori comunale, aparținând, *statistic*, unității din Topoloveni, Argeș. Conducere proprie după 1972. Diversificarea profilului: croitorie de serie; atelier pentru prefabricate din beton; obiecte din răchită (export); secție metalurgică (reper solicitate de uzine din Pitești, Brașov, Făgăraș, București). Reorganizare în 1977: transferarea unor preocupări spre industria republicană; înființarea de noi ateliere

(ambalaje, reparații auto, confecții metalice, produse chimice, dărăcit melanj); primirea unor importante sume bugetare ca investiții (hale, utilaje, automatizări). Bilanțuri pozitive. Peste 300 de angajați. Directori cunoscuți: Ion Nicolescu, Gheorghe Badea (v.), Alexandru Telescu. Privatizare în 2001: mai multe societăți comerciale; scăderea producției și a numărului de salariați; schimbarea destinației spațiilor; înstrăinarea patrimoniului; diminuarea contribuției la potențialul general al orașului Costești. Diverse implicații sociale. (M.T.D.).

ÎNTRERINDEREA DE MECANIZARE, TRANSPORTURI ȘI CONSTRUCȚII FORESTIERE PITEȘTI (1950-1994). Unitate economică specializată, cu activitate în Argeș, Vâlcea, Dâmbovița, Olt. Sectoare de transport, ateliere de reparații și întreținere la: Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Drăgășani, Brezoi, Băbeni, Horezu, Târgoviște, Fieni, Slatina, Caracal, Corabia, Balș. În 1985: peste 1500 de utilaje și 1800 de salariați. Executarea și întreținerea drumurilor forestiere, construcții colinare și montane, pregătirea mecanizată a solului pentru extinderea plantațiilor, realizarea de utilaje necesare defrișării, prelucrării primare, încărcării și descărcării în rampă a masei lemnoase, transportul spre capacitățile de industrializare. Prestații distincte la edificarea combinatelor de lianți Câmpulung, Argeș și Fieni, Dâmbovița. Din 1994, SC *Elar SA* Pitești. Directori cunoscuți: Iosif Chiru, Gheorghe Popescu (v.), Vasile Vâlcă (v.), Dumitru Costea, Gheorghe Bratu (v.). Numeroase colaborări comunitare. (I.D.P.).

ÎNTRERINDEREA DE PORȚELAN-MENAJ CURTEA DE ARGEȘ (1971 ~). Unitate economică reprezentativă pentru industria contemporană a României. Investiție guvernamentală. Proiect realizat de institute specializate din Capitală. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1970-1971); șefi de șantier: Gheorghe Năstase (v.), Florin Chiță (v.), Ștefan Teodoru (v.). Primele capacități de producție: 14 decembrie 1971. Primar: Vasile Mohan (v.). Extinderi și dotări ulterioare. Directori cunoscuți: Dumitru

Ciubotaru, Ana Bălșeanu. Societatea comercială *Arpo SA* (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1994). Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA DE PRODUCERE A LEGUMELOR BASCOV/PITEȘTI (1979-1995). Unitate economică de profil, singura din județul Argeș, trei hectare sere, tip industrial. Investiție de stat, patrimoniu funciar cooperatist. Proiectant, Institutul *Carpați*, București; executant, Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șefi de șantier/lot: Nicolai Miloiu (v.), Florian Chiță (v.), Aurel Dumitru. Priorități: producție intensivă de legume, flori, răsaduri. Capacitate: 6 000 to legume/an din care 4 000 to export (Austria, Federația Rusă, Franța, Germania, Suedia). Dezvoltări (1985-1986): ciupercărie (360 to/an) și stație de *miceliu*, repartizat cultivatorilor din zonele apropiate. Peste 600 de lucrători permanenți (1989). Privatizare pe bază de acțiuni. Deteriorare structurală în martie 1993 (prăbușirea acoperișului). Încetarea activității (1995). Vânzarea profilelor metalice, retrocedarea terenului proprietarilor inițiali. Directori cunoscuți: Radu Vitau (v.), Ion Ilina. Diverse conclucrări comunitare. (I.D.P.).

ÎNTRERINDEREA DE PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ ȘI PRESTĂRI SERVICII ARGEȘ (1977-1990). Unitate economică de interes regional/județean, tangentă marilor capacități productive ale statului și cooperăției. Anterior: secție a Sfatului Popular Regional / Consiliului Popular Județean (1950-1971), având în subordine unități teritoriale; Întreprinderea Județeană a Industriei Locale (1971-1977). Preocupări diversificate: exploatarea și prelucrarea zăcămintelor de argilă, calcar, marmură, lignit, agregatelor de balastieră, executarea unor reperi de uz casnic și gospodăresc din răchită, lemn, tablă, mase plastice, textile, piei. Secții specializate: morărit-panificație, service auto, reparații electronice și electrotehnice, artizanat. Valorificarea deșeurilor de: sticlă, hârtie, metal. Unități reprezentative în: Pitești, Câmpulung,

Curtea de Argeș, Costești, Topoloveni, Albeștii de Muscel, Boteni, Budeasa, Vedea. Desfacerea pe piața internă, contracte la export. Contribuții pentru edificarea: Palatului Parlamentului/ *Casa Poporului*, București, Memorialul Mateiaș, Valea Mare Pravăț; monumentelor eroilor; sediilor unor instituții publice. Importanță modalitate pentru ocuparea forței de muncă: peste 4500 de salariați în 1989. directori cunoscuți: Ștefan Uruc (v.), Constantin Duiu (v.), Gheorghe Preda, David Moculescu (v.), Mihai Nicolaescu (v.). Spații și dotări, privatizate pe bază de acțiuni sau vândute la licitație. (I.T.B.).

ÎNTRERINDEREA DE PRODUSE ELECTRICE ȘI ELECTROTEHNICE PASIVE CURTEA DE ARGEȘ (1974 ~). Unitate economică reprezentativă pentru industria contemporană a României. Instituție guvernamentală. Proiect realizat de institute specializate din Capitală. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1972-1974); șefi de șantier: Gheorghe Năstase (v.), Florian Chiță (v.), Ștefan Teodoran (v.). Primele capacități de producție: 30 martie 1974. Primar: Vasile Mohan (v.). Extindere și dotări ulterioare. Realizarea de piese radio și televiziune. Director cunoscut: Dumitru Laită. Societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni. Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA DE STOFE ARGEȘANA PITEȘTI (1969 – 1998). Unitate economică reprezentativă pentru industria ușoară din România. Capacități productive: filatură, țesătorie, finisaj. Stofe fine și foarte fine din lână sau înlocuitori. Investiție de stat (1967-1969), dotări autohtone sau din import. Șef de proiect: Gheorghe Lupșe, Institutul de Proiectări pentru Industria Ușoară, București. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești, șef de șantier, Gheorghe Năstase (v.). Prima secție: filatura (26 iunie 1969). Succese concludente: 13 to fire/zi; 13 000 000 mp/om; peste 5 000 de salariați; export devize convertibile (1975-1988). Directori cunoscuți: Ștefan Danciu (v.), Matilde Gündich, Maria

Constantinescu (v.), Constantin Grumei, Iosif Ștefu. Societatea comercială *Argeșana SA* (1990-1998). Diminuarea drastică a producției, pierderea pieței externe, reducerea personalului. Vânzare de spații (40 000 mp) firmei *Lisa Dräxlmaier* (1998), schimbarea profilului, realizarea de cablaje și alte componente auto. Privatizare totală (2001), extinderi, re tehnologizări (2002-2004), export (95% din producție) în state europene și asiatice. Acționar majoritar (2007): Fondul Austriac de Investiții *Real. For You*, prin *SC Magam SRL*. Diverse exprimări comunitare. (I.D.P.).

ÎNTRERINDEREA DE SUPAPE ȘI BOLȚURI TOPOLOVENI (1979 ~). Unitate economică reprezentativă pentru industria Argeșului contemporan. Investiție guvernamentală. Proiect realizat de institute specializate din Capitală. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești; șefi de șantier: Neculai Miloiu (v.), Florian Chiță (v.), Ștefan Teodoru (v.). Turnătorie, secții de prelucrare, laboratoare tehnologice. Repere livrate, prioritar, Întreprinderii de Autoturisme Colibași/Mioveni, Argeș. Directori cunoscuți: Constantin Grigoriu, Victor Popescu. Societatea comercială *Componenete Auto SA* (1991), privatizare pe bază de acțiuni. Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA ELECTRO-ARGEȘ CURTEA DE ARGEȘ (1973 ~). Unitate economică reprezentativă pentru industria contemporană a României. Investiție guvernamentală. Proiect realizat de institute specializate din Capitală. Executant: Trustul de Construcții Industriale, Pitești (1972-1973); șefi de șantier: Gheorghe Năstase (v.), Florin Chiță (v.), Ștefan Teodoru (v.). Primele capacități de producție: 27 februarie 1973. Primar: Vasile Mohan (v.). Unificare cu Mohan (v.). Extinderi și dotări ulterioare. Realizarea de mașini electrocasnice, unele de mână electromotrice, motoare electrice, bunuri de larg consum. Societate comercială (1991), privatizare pe bază de acțiuni (1995). Redimensionare și adaptare la concurența de piață. Diverse atestări

documentare. Implicări comunitare permanente. (D.B.).

ÎNTRERINDEREA ÎNTRERINERE REPARAȚII UTILAJE CALCUL SUCURSALA 22 ARGEȘ (1969~). Unitate teritorială specializată, sediul central în București (1968), director, Cornel Moldovan. Inițial, la Pitești, filială (1969~), fondator, Teodor Popescu, secțiile 12, 15, 18, 20 (sisteme de calcul, minisisteme, mașini unelte cu program, radio-telefonie). Prestații pentru Centrul Teritorial de Calcul Pitești, unitățile industriale, agenții economici, instituțiile publice din Argeș, având în dotare aparatură specifică domeniilor enunțate. Documentare externă. (I.A.B.).

ÎNTRERINDEREA JUDEȚEANĂ DE TRANSPORTURI AUTO (1947-1991). Unitate economică de stat, reprezentativă pentru Argeș-Muscel. Succesiv: Autobaza Pitești; Exploatarea regională Argeș; Întreprinderea Județeană Argeș. Transport specializat: persoane, materiale de construcții, repere fabricate, produse agricole, containere comerciale. Prestații interne și internaționale. Autobuze, camioane, autotrenuri; ateliere de întreținere, reparații și recondiționări; școli de șoferi, testări psihologice profesionale. Structuri distincte pentru: platformele industriale; bazinele carbonifere; șantierele hidroenergetice *Argeșul Mare, Dâmbovița Superioară, Râul Târgului; Canalul Dunăre - Marea Neagră, Casa Poporului / Palatul Parlamentului, București*. Sărbătorirea unui sfert de veac de la înființare (1972), director Constantin Popa (v.). Consemnări monografice: Ioan Butnicu (v.), Constantin Florea (v.). Patrimoniul privatizat după 1991. Astăzi mai multe societăți comerciale particulare în domeniu. (G.P.).

ÎNTRERINDEREA PENTRU ÎMBUNĂȚĂȚIREA ȘI EXPLOATAREA PAJIȘTILOR ARGEȘ (1970-1990). Unitatea agricolă specializată, subordonată Consiliului Popular Județean Argeș. Domenii prioritare: conservarea și extinderea suprafețelor cultivate cu furaje; înființarea și fertilizarea pajiștilor temporare din zonele de șes, deal, munte;

asigurarea bazei furajere în sectoarele zootehnice de stat și cooperative. Rezervații speciale montane: Marginea, Iezer-Păpușa, Portăreasa, Făgăraș-Sud, Piatra Craiului. Stație pilot, Dealu Sasului. Loturi semincere, cantoane, tehnologii industriale pentru prepararea furajelor, irigații, utilaje specifice, introducerea pășunatului rațional. Directori cunoscuți: Deceniu Marinică, Ion Pârvulescu, Sava Costache (v.). Constantin Belu. După 1990; retrocedarea terenurilor administrate proprietarilor, vânzarea patrimoniului, încetarea treptată a activității. Diverse atestări documentare. (C.D.B.).

ÎNTRERINDERE PENTRU LEGUME ȘI FRUCTE PITEȘTI (1951-1990). Unitate de stat, specializată în valorificarea produselor horticoale din Argeș-Muscel, denumită, tradițional, *Aprozar*, subordonată inițial forurilor regionale (1951-1966). Restructurare prin comasarea unităților *Agevacoop*, *Aprozar*, *Fructexport* (1966), sub autoritatea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, București (1966-1971) și a Ministerului Agriculturii (1971-1990). Priorități: contractarea, achiziționarea, conservarea, prelucrarea, desfacerea legumelor și a fructelor pe piața internă sau la export. Capacități importante de depozitare și industrializare: Băiculești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Leordeni, Pitești, Ștefănești, Topoloveni. Dotări tehnice, programe investiționale, ferme proprii, laboratoare, centru de calcul. Participări la târguri, expoziții, reuniuni naționale și internaționale. Societatea comercială *Incostar SA* Pitești (1990). Privatizare pe bază de acțiuni, vânzarea și schimbarea destinației patrimoniului (1999). Directori cunoscuți: Constantin Iordache, Ioan Coman (v.), Mihai Gheorghe (v.), Ion Victor Fianu (v.). Diverse atestări documentare. Multiple conlucrări comunitare. (C.D.B.).

ÎNTRERINDERE PENTRU PRELUCRAREA ȘI INDUSTRIALIZAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR BĂICULEȘTI (1948-1991). Unitate de stat, dezvoltată prin preluarea și diversificarea activității vechilor fabrici de profil, Curtea de

Argeș, Băiculești, funcționale până în 1948. Contractarea și achiziționarea, de la toate categoriile de proprietari agricoli, a fructelor și legumelor destinate prelucrării industriale și desfacerii produselor obținute pe piețe interne și continentale. Utilaje moderne, de mare productivitate: Olanda, Germania, Elveția, Japonia. Sortiment: conserve din fructe, dulcețuri, gemuri, jeleuri, nectar din fructe, fructe deshidratate, sucuri concentrate. Export: Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Germania, Elveția. Societate comercială (1990). Privatizare pe bază de acțiuni, schimbarea destinației, vânzarea patrimoniului la licitație. Activitate diminuată până la desființare, consecință a redimensionării capacității furnizorilor de servicii și a lichidării, conform *Legii Fondului Funciar Nr. 18*, din 1991, a marilor unități producătoare de materii prime. Directori cunoscuți: Emil Teodorescu (v.), Nicolae Ciucă. Diverse atestări documentare. Multiple conlucrări comunitare. (C.D.B.).

ÎNTRERINDERE PENTRU PRELUCRAREA ȘI INDUSTRIALIZAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR TOPOLOVENI (1958 – 1991). Unitate de stat, dezvoltată prin comasarea vechilor fabrici din Muscel: Topoloveni (1914-1948), Goleștii-Badii (1934), Dobrești (1934). Inițial, secție de profil, aparținând Întreprinderii Băiculești. Reorganizare distinctă (1981). Contractarea și achiziționarea fructelor și a legumelor, destinate prelucrării industriale și desfacerii produselor obținute pe piețe interne și europene. Utilaje moderne, de mare capacitate: Germania, Elveția, Austria. Sortiment speciale: conserve, suc și pastă de roșii, legume și fructe deshidratate, marmeladă, magiun, siropuri, sucuri, răcoritoare. Export: Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Germania, Austria. Societate comercială (1990), privatizare pe bază de acțiuni (1991). Activitate diminuată ca urmare a modificării contractelor privind aprovizionarea cu materii prime și a prevederilor *Legii Fondului Funciar Nr. 18*, din 1991. Directori cunoscuți: Viorel Petculescu, Mihai Gheorghe (v), Dan Ion Cristian, Ion Popovici. Diverse atestări documentare. Conlucrări comunitare

permanente. (C.D.B.).

ÎNTREPRINDEREA POLIGRAFICĂ ARGEȘ (1948-1991). Unitate economică înființată prin comasarea celor cinci tipografii existente, la Pitești, în perioada interbelică, naționalizate (11 iunie 1948) sau donate statului de proprietari. Locații succesive: zona centrală a orașului, strada Victoriei, Pitești (1948-1962); Găvana / *Pitești Nord* (1962-1991), spații de producție și administrație instalate în clădirile din 1938 ale industriașului Constantin Petrescu (v.). Extinderi și dotări ulterioare: mașini plane, rotativă, zincografie, legătorie. Secții la Câmpulung și Curtea de Argeș. Editarea ziarelor: *Secera și ciocanul* (1951-1989), *Argeșul liber* (1989-1996); revistei *Argeș* (1966-1991), a publicațiilor oficiale regionale/județene, altor tipărituri ale timpului. Volum special: *Argeș. Cartea Eroilor* (1984). Pentru etapa 1950-1968, activități specifice la: Râmnicu Vâlcea și Slatina, Olt. Directori cunoscuți: Gheorghe Dumitrașcu, Constantin Siman (v.). Societate comercială (1990). Privatizare pe bază de acțiuni (1991). Noua denumire SC *Tiparg SA*, Pitești, spații moderne, *Șoseaua ocolitoare spre Slatina*. Colaborări comunitare permanente. (I.I.B.).

ÎNTREPRINDEREA TEXTILA PITEȘTI (1948~). Mare unitate industrială de profil, reprezentativă pentru economia postbelică a României, specializată în realizarea de țesături de bumbac. Constituită, administrativ, la 6 martie 1949, prin unificarea fabricilor naționalizate (11 iunie 1948): *Textila Românească* (A); *Țesătoria Română* (B): 383 de războaie mecanice; 3 000 000 m²/an țesături capacitate maximă; 4,1% din totalul mijloacelor fixe *pe ramură*; peste 2 000 de salariați. Extinderi și dotări considerabile, investiții de stat (1960-1978): noi spații tehnologice (țesătorie, filatură, vopsitorie, finisaj); războaie automate linii complexe de fabricație, laboratoare, grupuri sociale, școli profesionale, liceu. Import de materii prime din mai multe zone geografice. În 1983: *unitate etalon pe țară*; cea mai mare capacitate integrată din România pentru *sectorul bumbac*; 7 000 de salariați; 72 000 to fire; 122 000 000 m² țesături; 40 de

articole noi; 250 poziții coloristice; 70% din producție la export, în 41 de state ale lumii. După 1990, două societăți comerciale privatizate pe bază de acțiuni *Novatex / Nova Textila* (A), activitate continuă, capital majoritar autohton *Diverta* (B), reprofilită total, capital occidental. Diminuarea drastică a potențialului productiv, pierderea piețelor externe. Directori cunoscuți: Nicolae Bădescu (v.), Ion Mircea (v.), Ion Hențiu, Traian Țârlea, Mircea Sfetcovici (v.), Marin Stan. Ample implicări comunitare. (I.D.P.).

ÎNVĂȚĂMÂNTUL MESERIILOR (1925-1926). Publicație editată la *Curtea de Argeș* de Asociațiunea Generală a Corpului Didactic al Școalelor de Arte și Meserii din România, subtitlul: *Revistă pentru răspândirea cunoștințelor și a gustului în artele industriale și meserii*. Administrația la București. Conținut adecvat. (I.I.B.).

ÎNVĂȚĂTORUL (1911-1913). Revistă lunară editată la *Pitești* (1 mai- octombrie 1913), *Organ al Societății Corpului Didactic Primar Argeșean*, redacția la Il. I. Iliescu-Pitești (secretar al Ligii Culturale). Program: în slujba copiilor, pentru *luminarea neamului*, fără politică de partid, contra abaterilor de la datorie și de la cinste; lauda faptelor bune, prezentarea monumentelor, a locurilor istorice și pitorești, a biografiilor și portretelor de învățători. Știri, însemnări, medalioane, versuri, cronici, foileton memorialistic. Colaboratori: Alexandru Marinescu-Prundu, Ion N. Pârvulescu, Marin I. Marinescu (Costești), Nicolae T. Penescu (v.). Rubrici: Despre foștii dascăli, Poșta redacției, Pentru bustul lui Constantin Dobrescu-Argeș. (I.I.B.).

ÎNVĂȚĂTORUL SATELOR (1908-1911). Ziar editat în comunele Prundu și Zărnești, Argeș, (1 august 1908-februarie 1911), *Organ al Asociației Învățătorilor din Județul Argeș*. Girant-responsabil: An. Marinescu. Redactori: Ion T. Deaconescu, Petre Rădulescu, Ghică Popescu, Gheorghe Marinescu-Trubaduru. Alte subtitluri: *Organ al Societății „Solidaritatea”* (1910), *Organ al Societății Corpului Didactic Argeșean* (1911). Din

program: promovarea păcii sociale, arătarea năzuințelor și păsurilor sătenilor, întemeierea unei civilizații rurale. Știri, recenzii, cronici, analize, versuri. Rubrici: De prin reviste și ziare; Forța ziarului; Din istoria orașului Pitești. În atenția redacției: școala, biserica, administrația, asociațiile țărănești, teatrul sătesc, cercurile culturale. **(I.I.B.)**.

ÎNVÂRTITA. Lac carstic în formații de gips, unicat pentru România, aflat pe teritoriul comunei Nucșoara, Argeș. Principale caracteristici: 780 m altitudine; 2,2 ha suprafață; 5 m adâncime maximă. Zonă turistică de performanță sau de agrement. Descrieri geografice, istorice, literare. **(I.S.B.)**.

J

JALOBEANU, Anca Felicia Mihaela

R. (n. Câmpulung, Argeș, 1 august 1944). Muzicolog, psiholog, profesor. Liceul (1962), Conservatorul, București (1968). Facultatea de Psihologie, Nisa, Franța (1985-1989). Profesor de muzică (1967-1968), documentarist științific (1968-1973), istoric de artă (cercetător), Institutul de Istoria Artei al Academiei Române (1973-1983). În prezent psiholog, Spitalul Municipal, Nisa, Franța. Susține și publică numeroase comunicări științifice, referate, conferințe, simpozioane de muzicologie și estetică, emisiuni radiofonice, discursuri, eseuri și cronici. (**L.P.**).

JANDARMERIA JUDEȚULUI

MUSCEL (1850-1949). Structură militară, specializată în asigurarea pazei și păstrarea ordinii publice, integrată, inițial, Poliției Române. Activitate reglementată prin legile din: 1866, 1868, 1869, 1908, 1913, 1929, 1949. Competențe proprietare în mediul rural, preluate, pe baza *Decretului Nr. 163*, din 23 ianuarie 1949, de *Miliția Populară* Muscel. Subordonări successive: Ministerul de Război; Ministerul de Interne. Tradițional, în Câmpulung, o campanie de jandarmi, la dispoziția prefectului, aparținând eșaloanelor superioare de la Râmnicu Vâlcea sau Pitești. Misiuni specifice, adaptate evenimentelor naționale și cerințelor proprii arealului Muscel. Patrimoniu transferat în 1949, Miliției Populare a Județului Muscel, devenită apoi, instituție raională (1950-1968). Atestări documentare. Implicări permanente în activitatea comunitară. (**M.B.**).

JIANU, Marin M. (Secolul XX).

Parlamentar. Deputat al regiunii Argeș în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Costești (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. (**C.D.B.**).

JIANU, Mihai N. (n. Pitești, Argeș, 23 septembrie 1943). Medic primar *ortopedie. Traumatologie pediatrică*, publicist, manager. Școala Medie *Nicolae Bălcesu*, Pitești (1961); Facultatea de Medicină Veterinară, București

(1967), Institutul de Medicină și Farmacie *Carol Davila*, București (1977). Doctorat, *Științe Medicale*, București, 1996. Activitate profesională: circumscripții veterinare din Argeș (1967-1971); intern Facultatea de Pediatrie, București (1977-1980); Spitalul *Grigore Alexandrescu*, București (1980 ~), șef Clinica de Ortopedie Pediatrică, respectiv, Secția Ortopedie-Traumatologie Pediatrică (1985 ~). Volum important: *Chirurgie viscerală, urologie și ortopedie pediatrică* (1996, în colaborare), studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale în domeniu. Tehnici originale, brevete. Membru importante societăți medicale din România și alte state ale lumii. Colaborări externe: Franța, Olanda, Serbia, Statele Unite ale Americii. Director revista *Ortopedia pediatrică*, București. Multiple aprecieri comunitare. (**C.C.**).

JIGA, Ion (Secolul XX). Proprietar urban, înalt funcționar public. *Primar al orașului Pitești, Argeș (1954-1956)*. Insistențe pentru dezvoltarea urbană și exprimarea administrației cotidiene. Rezultate ale etapei: desființarea aprovizionării pe bază de *cartele* prin *economate*, folosite din 1942 (începând cu 28 decembrie 1954); includerea teritorială, în Pitești, a comunei Prundu (10 ianuarie 1955), astăzi, Cartierul *Petrochimiștilor / Pitești-Sud*; evidența *recenzată* a populației localității: 38 333 de cetățeni, din care, 15 % lucrau în industrie, reprezentând 35 % din totalul *activilor* (21 februarie 1955); înființarea Palatului Culturii (2 octombrie 1955), prin acordarea clădirii Tribunalului de Argeș (1914); inaugurarea sălii de spectacole și a scenei Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești (24 noiembrie 1955); gestionarea sumei de 3,2 miliarde de lei, fonduri guvernamentale, pentru consolidare economică și edilitară (1956-1960). Atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (**T.M.**).

JINGA, Ion I. (n. Dăneasa, Olt, 1 septembrie 1961). Fizician, diplomat de carieră, publicist. *Domiciliu și activitate în Argeș (1971-1992)*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1980), facultățile de Fizică (1986) și Drept (1992), București. Stagii de specialitate: Belgia (1992), Marea Britanie (1993). Doctor, *științe*

juridice, București (1999). Fizician, Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Pitești (1986-1991), șef, Biroul Relații Externe, Prefectura Argeș (1991-1992). Secretar III, consilier, secretar I, șef-adjunct de misiune, Ministerul Afacerilor Externe, București (1992-2002), director general pentru Uniunea Europeană (2002-2003). Ambasador al României în: Belgia (2003-2008), Regatul Unit (2008 ~). Volume importante (autor, coautor): *Uniunea Europeană. Realități și perspective* (1999); *Dicționar de termeni comunitari* (2000); *Organizații europene și euroatlantice* (2001, 2005); *Uniunea Europeană în căutarea viitorului* (2008). Numeroase studii, articole, comentarii, analize, interviuri publicate în țară și străinătate. Reuniuni interne și internaționale pe diverse teme. Valoroase aprecieri publice. (I.M.M.).

JOIȚA, Marin Dumitru P. (Smei, Costești, Argeș, 16 ianuarie 1928 – New Jersey, Statele Unite ale Americii, 11 februarie 2000). Economist, parlamentar, demnitar. Liceul Comercial, Pitești (1947). Academia de Studii Economice, București (1953). *Deputat de București* în Marea Adunare Națională (1970-1974), reprezentând Frontul Democrației Populare. Activitate didactică, Academia de Studii Economice, București. Vicepreședinte și prim-vicepreședinte, Primăria Generală a Capitalei; prim-vicepreședinte, Consiliul Popular al Județului Olt. Expert, Centrul pentru Perfecționarea Cadrelor din Comerț, București. Întâlniri și misiuni în importante țări ale lumii. Colecționar de artă. Contribuții la dezvoltarea Municipiului București și a Județului Olt. Scrieri pe diverse teme, interviuri, inițiative legislative. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (N.N.).

JUBLEANU, Maria (Marioara) (Nucșoara, Muscel, ? – Dobronegru, Muscel, 9 august 1950), țărancă din comuna Nucșoara, fostul județ Mușcel, soția lui Titu Jubleanu, a luat parte activă la luptele din munții Făgăraș în cadrul grupării „*Haiducii Muscelului*”. La 9 august 1950, în zona muntelui Dobronegru, ea a acoperit cu foc de armă retragerea partizanilor încercuți de trupele de securitate. O rafală de

gloanțe a doborât-o. A încercat să se refugieze în pădure și a decedat având o parte din intestine susținute cu mâna. Recunoașteri postume. (I.I.P.).

JUBLEANU, Maria (Nucșoara, Muscel ? - Dobronegru, Muscel, 7 august 1950). Proprietar funciar, militant politic anticomunist. Soția lui **Titu I.J.** (v.), mama lui **Vasile T.J.** (v.). Componentă a grupării armate *Haiducii Muscelului*, condusă de Toma Arnăuțoiu (v.). Implicată direct în confruntările cu trupele Securității, rănită grav pe timpul acoperirii retragerii *partizanilor*, decedată. Îngropată în prundișul unui pârâu (9 august 1950). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice postume. (I.I.P.).

JUBLEANU, Titu I. (Nucșoara, Muscel, 14 octombrie 1902 - Jilava, Ilfov, 18/19 iulie 1959). Proprietar funciar, militant politic. Membru activ, mișcarea legionară din Muscel. Opozant al regimului comunist instaurat în România (1945). Apartenență la grupare armată *Haiducii Muscelului*, condusă de Toma Arnăuțoiu (v.) Arestat de Securitatea (9 august 1950), torturat, penitenciarele Pitești (Argeș), Gherla (Cluj), Jilava (Ilfov). Eliberat. Reîncarcerat (1958), anchetat, judecat, condamnat la moarte (19 mai 1959), Tribunalul Regiunii II Militară. Executat împreună cu alți 15 *partizani*. Numeroase atestări documentare. Diverse aprecieri publice postume. (I.I.P.).

JUBLEANU, Vasile / Tică T. (Nucșoara, Muscel, 1931 - Poenărei, Corbi, Argeș, 20 mai 1958). Proprietar funciar, militant politic anticomunist. Fiul lui **Titu I. J.** (v.) și al **Mariiei J.** (v.). Membru activ, gruparea armată *Haiducii Muscelului*, condusă de Toma Arnăuțoiu (v.). Implicat direct în confruntările cu trupele Securității, rănit (10 iulie 1950). Asigurarea protecției pentru Maria Plop (v.) și fiica acesteia, Ioana, născută în grotă de la Râpa Galbenă, Poenărei Corbi. Dorind să evite capturarea, a preferat să se sinucidă. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice postume. (I.I.P.).

JUDECĂTORIA CÂMPULUNG

(1831 ~). Instituție teritorială specializată, competentă să soluționeze, în *primă instanță*, cauze civile, penale și comerciale de mai mică valoare sau gravitate. Succesiv: **Judecătoria județului Muscel** (1831-1865), înființată prin **Regulamentul Organic** (1 iulie 1831); la sate, *Judecătorii comunale/de pace*, existente în localitățile aferente: Beleți, Colibași, Hârsești, Leordeni, Mihăești, Nucșoara, Racovița, Râncăcirov, Țițești, Valea Mare, Văleni, Vulturești; **Judecătoria de plasă/ocol** (1865-1924), împreună cu *judecătoriile de ocol*: Boteni, Domnești, Stâlpeni, Ștefănești, Topoloveni, organizate pe baza *legilor* din 9 iulie 1865, 1879, 30 decembrie 1907; **Judecătoria urbană** (1924-1949), existentă concomitent cu *judecătoriile rurale* Boteni, Domnești, Goleștii Badii, Stâlpeni, Ștefănești și *mixtă* Câmpulung, prevăzute de *legea* din 26 iunie 1924, republicată (22 iunie 1945); **Judecătoria populară** (1949-1952), funcțională conform **Decretului 132**, din 2 aprilie 1949; **Tribunal popular raional** (1952-1968), denumit astfel de **Legea Nr. 5**, din 19 iunie 1952; **Judecătoria** (1968-), activitate reglementată prin **Legea Nr. 58**, din 19 iunie 1952; **Judecătoria** (1968-), activitate reglementată prin **Legea Nr. 58**, din 20 decembrie 1968, și **Legea Nr. 92**, din 13 august 1992. După 2004: **instanță fără personalitate juridică**, având competență materială, prevăzută în **codurile** de procedură civilă și de procedură penală, pentru *circumscripția teritorială*, stabilită conform **Hotărârii Guvernului**, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Clădire proprie, stil neoclasic, zona centrală municipală. Numeroase atestări documentare. Implicare permanentă în viața *Cetății*. (A.A.D.).

JUDECĂTORIA PITEȘTI (1831 ~). Instituție teritorială specializată, competentă să soluționeze, în *primă instanță*, cauze civile, penale și comerciale de mai mică valoare sau gravitate. Succesiv: **Judecătoria județului Argeș** (1831-1865), înființată prin **Regulamentul Organic** (1 iulie 1831); la sate, *judecătorii comunale / de pace*, existente în localitățile aferente: Cepari, Cochinești, Cotmeana, Deagurile, Izvoru de Sus, Mârghia,

Miroși, Mușătești, Negrași, Sălătruc, Slobozia, Stolnici, valea Danului; **Judecătoria de plasă/ocol** (1865-1924), împreună cu *judecătoriile de ocol*: Curtea de Argeș, Budești, Costești, Lunca Corbului, Richițele, Rociu, Stroești, Șuici, organizate pe baza *legilor* din 9 iulie 1865; 1879, 30 decembrie 1907; **Judecătoria urbană** (1924-1949), existentă concomitent cu *judecătoriile rurale* Costești, Țiblea, Lunca Corbului, Pitești, Stoiceni, Stroești și *mixte* Curtea de Argeș, Pitești, prevăzute în **Legea** din 26 iunie 1924, republicată (22 iunie 1945). **Judecătoria populară** (1949-1952), funcțională conform **Decretului Nr. 132**, din 2 aprilie 1949; **Tribunalul popular raional** (1952-1968), denumit astfel de **Legea Nr. 5**, din 19 iunie 1952; **Judecătoria** (1968-), activitate reglementată de **Legea Nr. 58**, din 20 decembrie 1968, și **Legea Nr. 92**, din 13 august 1992. După 2004: **instanță fără personalitate juridică**, având competență materială, prevăzută în **codurile** de procedură civilă și procedură penală, pentru *circumscripția teritorială*, stabilită conform **Hotărârii Guvernului**, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii. Clădiri proprii, clasice sau moderne, zona centrală municipală. Numeroase atestări documentare. Implicare permanentă în viața *Cetății*. (A.A.D.).

JUGRAVU, Alexandru Răzvan (n. Ștefănești, Argeș, 2 octombrie 1973). Matematician, informatician. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1992), Universitatea din București, Facultatea de Matematică (1997), specializare, Austria (2000). Doctorat, *informatică*, Universitatea Tehnică, Viena (2005), Activitate didactică: Facultatea de Matematică, București (1997-2000); cercetător, Institutul de Știința Computerelor, Viena (2001 ~). Lucrări publicate în reviste de specialitate. Contribuții la amplificarea preocupărilor românești pentru domeniul informatic. Aprecieri publice. (E.H.).

JUGRAVU, Marian (n. Râca, Argeș, 10 aprilie 1955). Inginer mecanic, manager, parlamentar. Institutul Politehnic, București (1981). Activitate productivă: Întreprinderea de

Scule, Dispozitive și Verificatoare Auto, Costești, Argeș (1981-1983); Întreprinderea de Motoare Electrice, Pitești (1983-1990). Director general, SC *Cara SA*, Pitești (1990~). Membru fondator, Filiala Argeș, Frontul Salvării Naționale (1990). *Deputat de Argeș* (1992-1996), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România. Inițiative parlamentare, conlucrări externe, susținător al adoptării legislației referitoare la privatizarea structurilor economice, emisiuni *media*. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

JUGUREANU, NICOLAE N. (Câmpulung, Muscel, 1845 - Câmpulung, Muscel, 1919). Medic *chirurgie*, manager, parlamentar. Școala de Medicină, București (1868), Facultatea de Medicină, Montpellier, Franța (1872). Doctorat *științe medicale*, Paris (1872). Voluntar, războiul franco-prusian (1870-1871), ambulanță internațională. Director fondator Spitalul din Câmpulung, Muscel (1872-1901), inițial, *Casa Ghermănescu*. Activitate specifică, Războiului de Independență a României (1877-1878). Edificarea, dotarea, inaugurarea Spitalului Județului Muscel (1892-1894). Senator de Muscel în Parlamentul României. Preocupări științifice. Președinte, Societatea Națională de Chirurgie, București, membru diverse foruri europene în domeniu. Gradul de general (rezervă) și Crucea *Legiunea de Onoare*, acordată de statul francez, alte recompense morale, civile sau militare. Valoroase aprecieri publice contemporane. (C.C.).

JUNIMEA (1908 ~). Revistă școlară apărută la Pitești. Patru serii: **1.** Revistă lunară a Societății *Junimea* din cursul superior al Liceului *Ion C. Brătianu* Pitești, (15 ianuarie 1908-mai 1908). Director de onoare: profesor Dumitru Cosmoc; director de acțiune: profesor Virgil Tâmpeanu. În comitetul de redacție: Ion Ghinescu (v.), Istrate Micescu (v.). Profil literar. Proză, versuri, critică, poezii populare, traduceri din literatura universală, bibliografii. **2.** Revista elevilor de pretutindeni (decembrie 1913-iunie 1914), Pitești, îngrijită de comitetul cercului *Junimea*, Liceul *Ion C. Brătianu*. Redactor: Nicolae Penescu (v.). Idealul revistei: să devină

una din pietrele ce vor clădi temelia de mâine și să-i adune pe tinerii din toate provinciile românești sub cutele aceluiași steag. Comentarii literare, cronici, eseuri, versuri, recenzii. Rubrici: Ieri și azi (istorie și politică); Reflecții și îndemnuri; Revista revistelor. **3.** Revista Societății de lectură a elevilor de la Liceul *Ion C. Brătianu* Pitești, pentru literatură, artă, știință (martie 1924). Director: profesor Nicolae D. Chiriac; redactor: elev Ion C. Dumitrescu. Din cuprins: proză, versuri, eseuri, cronici, evocări. Texte de Mihail Lungianu (v.). Colaboratori: Ion Popescu-Albota, Dimitrie A. Nanu, Nicolae Gogoncea. Rubrici: Cronica literară; Memento; Cronica piteșteană. **4.** Revista Liceului *Nicolae Bălcescu* Pitești, 1994. (I.I.B.).

JURNAL DE ARGEȘ (1994~). Publicație săptămânală de informații diverse. Apare la Pitești. Primul număr: 21-27 februarie 1994, tiraj 2 000 de exemplare, 12 pagini, două culori. Editori și proprietari fondatori: Cristian Vasile (v.), Gabriel Grigore (v.). Apartenență la rețeaua de săptămânale *Intact*, București, împreună cu *Jurnalul Național* și Televiziunea *Antena 1* (1994-2002). Tipografiere inițială în Capitală. Entitate de sine stătătoare pe *piața media* din Argeș (februarie 2002 ~), Tiraj: 4 000 de exemplare, 16 pagini, din care patru color. Tematică prioritară: dezvăluiri și analize. Imprimare după 2009: SC *Graficprint Industries SRL*. Diverse colaborări comunitare. (I.I.B.).

JURNAL PULS (1995-2000). Publicație săptămânală apărută la Pitești. Alternativ: *Pulsul; Pulsul Argeșului și Muscelului*. Proprietar fondator: Nicolae Gache; director: Nicolae Badiu; redactor-șef: Virgiliu Martinescu (v.). Analize, reportaje, informații, medalioane, cronici, memorii, interviuri, recenzii, note de interes general. Colaborări cu importanți oameni de artă și cultură, lideri locali și naționali, specialiști în diferite domenii. Editare la tipografii din Argeș. Implicări comunitare permanente. (C.S.).

JURIAN, MARIANA E. (n. Ploiești, 9 iulie 1939). Profesor universitar. Liceul *Ana Ipătescu*, Constanța (1956), Facultatea de

Electronică și Telecomunicații, specializarea *Electronică și Radiocomunicații*, Institutul Politehnic București (1961), doctorat *electronică*, București (1980). Inginer, Stația de Radiodifuziune Constanța (1961-1968), cercetător științific, Institutul de Cercetări și Proiectări în Telecomunicații, București (1968-1974), activitate didactică, Institutul Politehnic București (1971-1974), Institutul de Marină *Mircea cel Batrân*, Universitatea Maritimă Constanța (1974-2004), Universitatea din Pitești (2004 ~). Șef catedră (1990-1993), Secretar Științific, Universitatea Maritimă Constanța (1993-2004), Conducător de doctorat la Universitatea din Pitești (2000 ~). Volume importante: *Telecomunicații spațiale* (1971), *Dispozitive și circuite pasive pentru microunde* (1995), *Tehnica microundelor* (1998), *Rețele de distribuție a programelor audiovizuale prin cablu* (1999), *Tehnici și echipamente de comunicații* (2003), *Radiolocația* (2006). Numeroase studii științifice publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, contribuții la elaborarea și armonizarea legislației românești în domeniul audiovizualului, elaborarea strategiei CAN privind utilizarea în România a spectrului de frecvențe pentru radiodifuziune sonoră și televiziune (2003). (M.C.S.).

JUVENTUS (1970-1974; 1989-1990; 2003 ~). Publicație periodică editată în Centrul Universitar Pitești. Apărută, inițial, sub egida Consiliului Asociației Studenților de la Institutul Pedagogic, Pitești (1970-1974). În colegiul director (1972): redactor-șef Petru Mihai Gorcea (v.); redactor-șef adjunct Victor Marina; secretar de redacție Mihai Muscalu. Reeditare (1989-1990), pe timpul participării studenților la evenimentele antitotalitare din Pitești, redactor responsabil Ovidiu Semenescu. **Serie nouă** (februarie 2003), relansată la Universitatea din Pitești, Facultatea de Istorie, Filosofie, Jurnalism, decan Petre Popa (v.). Conducerea revistei (opt pagini): Adrian Sămărescu (director); Alina Hoge (redactor-șef). Suport metodic pentru studenții de la specializarea *jurnalism*, coordonator Sergiu Nicolăescu (v.). Analize, reportaje, interviuri, informații, alte rubrici permanente de interes general. (I.I.B.).

Dumitru P. Joța

Vasile/Tică T. Jubleanu

Maria (Marioara) Jubleanu

Titu Jubleanu

K

KAGHEORGHIS, Ioan / Iani (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Artist plastic, *sculptură*, donator comunitar. *Activitate îndelungată la Pitești, Argeș*. Parteneriat lucrativ cu **Nicola C. Kagheorghis** (v.). Ateliere specializate, străzile *Târgu din Vale, Banu Mărăcine, Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Monumente consacrate eroilor din anii participării României la Primul Război Mondial (1916-1918), realizate în etapa 1920-1929 pentru localități din județele Argeș și Muscel: Bunești (Mălureni); Buzoești; Cerșani (Suseni); Corbeni; Dobrești; Drăghici (Mihăești); Găvana (Pitești); Hârșești; Mozăceni Vale (Bârla); Șerbănești (Rociu); Țigănești (Topoloveni); Țuțulești (Suseni). Preocupări agreate de *Societatea Națională a Mormintelor Eroilor Căzuți în Război* (1919-1927). Obelisuri funerare, Cimitirul *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Decorări interioare și exterioare, diverse clădiri particulare. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

KAGHEORGHIS, Nicola C. (Grecia, 7 februarie 1881 - Pitești, Argeș, 26 august 1944). Artist plastic, *sculptură*, donator comunitar. Parteneriat lucrativ cu **Ioan / Iani Kagheorghis** (v.). Ateliere specializate, străzile *Târgu din Vale, Banu Mărăcine, Constantin Brâncoveanu*, Pitești. Numeroase monumente consacrate eroilor din anii participării României la Primul Război Mondial (1916-1918), realizate în etapa 1921-1942 pentru localități din județele Argeș și Muscel: Albești-Pământeni (Albeștii de Argeș); Boțești; Bradu de Jos și Bradu de Sus (Bradu); Cocu; Colibași; Corbi; Dealu Bradului (Săpata); Dobrești; Drăganu; Furești (Dobrești); Găinușa (Săpata); Humele (Ungheni); Mălureni; Morărești; Pădureți (Lunca Corbului); Păduroi (Poiana Lacului); Prundu (Pitești); Răchițele de Jos (Cocu); Râjlețu-Govora și Săliștea (Uda); Ungheni; Vitichești (Călinești); Zărnești (Mălureni). Preocupări agreate de *Societatea Națională a Mormintelor Eroilor Căzuți în Război* (1919-1927) și *Asociația Națională Cultul Eroilor* (1927-1940). Obelisuri funerare, Cimitirul *Sfântul Gheorghe*, Pitești. Decorări interioare și exterioare, diverse clădiri

particulare. Aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

KALENDE / CALENDE (1928-1929; 1991-2001). Publicație periodică apărută la Pitești. Inițial *Kalende*, editată de Vladimir Streinu / Nicolae Iordache (v.), Pompiliu Constantinescu, Șerban Cioculescu, Tudor Șoimaru. Cinci numere: noiembrie 1928-martie 1929. Ulterior *Calende* (ianuarie 1991 – septembrie 2001), director Nicolae Oprea (v.), responsabil de redacție Călin Vlasie (v.). Din octombrie 1991, suplimentul cultural *Argeș*. Rubrici permanente: proză, poezie, critică și istorie literară, cronică dramatică și plastică, evocări, traduceri din creația universală. (I.I.B.).

KALINDERU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din București, integrată evoluției zonei argășene prin proprietăți, domiciliu, donații comunitare. Intelectuali, demnitari de stat, colecționari de artă. Întinse suprafețe de pământ, imobile, ctitorii civile și ecleziastice, Ciulnița, Leordeni. Mai cunoscuți: **Ioan** (1840-1913), jurist, publicist, membru corespondent al Academiei (1877), membru titular (1893), președinte (1904-1907); **Nicolae** (v.) Kalinderu. Diverse eponimii. Contribuții la dezvoltarea societății moderne românești. (F.P.).

KALINDERU, Nicolae (București, 6 decembrie 1835 - Ciulnița, Leordeni, Argeș, 16 aprilie 1902). Membru corespondent al Academiei Române (20 martie 1890). Medic, boli infecțioase, profesor universitar, manager. *Integrat zonei Argeș-Muscel ca mare proprietar funciar și ctitor de parohie ortodoxă*. Liceul, București și Paris (1851-1855), Facultatea de Medicină, Franța (1858). Doctorat, *chirurgie*, Paris (1870). Activitate de investigare, Spitalele *Colentina* și *Brâncovenesc* din Capitală (1874-1902), prestații didactice, Facultatea de Medicină, București (1887-1902). Participant, *Războiul de Neatârnare a României* (1877-1878), director general al ambulanțelor. Fondator, laboratoarele permanente clinice de specialitate, Azilul pentru Leproși, Răchitoasa, Serviciul Militar de Urgență. Volume importante: *Despre pleurezia purulentă* (1874), *Despre meningita tuberculoasă la adulți*

(1884), *Lepra anestezică* (1898). Studii, analize, comentarii în revistele editate: *Archives des sciences médicales*, *România medicală*. Membru, Academia Română de Medicină, Societățile de Dermatologie și Antropologie, Paris. Colectionar de artă, galerie *eponimă*, București. Diverse recunoașteri naționale și europene. Contribuții la dezvoltarea medicinei românești, cucerirea independenței de stat, realizarea unor proiecte ale oficialităților argeșene și muscelene din secolul XIX. (S.D.V.).

KALMUSKI, Doru (Pitești, Argeș, 13 aprilie 1944). Scriitor, muzeograf. Liceul *Vasile Alecsandri*, Bacău (1962), cursuri libere, Universitatea *Alexandru Ioan Cuza*, Iași; Facultatea de Medicină, București. Conservator, Muzeul de Artă, Bacău, redactor, redactor-șef adjunct, redactor-șef, publicațiile: *Deșteptarea*, *Opinia băcăuană*, *Pur și simplu*, Bacău. Volume importante: *Epilog pentru alții* (1974), *Fiul* (1993), *Iisus la București* (2000), *Religia minciunii* (2002), *Gara Milano* (2003). Colaborări la revistele: *Ateneu*, *Convorbiri literare*, *Cronica*, *Luceafărul*, *Vatra*. Premiul Filialei Bacău a Uniunii Scriitorilor din România (2003), alte aprecieri publice. (S.P.).

KELLER, Adolf Fr. (1820 - Pitești, Argeș, 1892). Proprietar urban, mic întreprinzător, donator comunitar. Patron fondator, fabrică de săpun și lumânări, Pitești (1860). Preocupări agreate de Primăria Pitești, Prefectura Argeșului, Camera de Comerț și Industrie Pitești; acceptat *corespondent* al instituției (1890), recomandare pentru contractarea de credite bancare (10 000 lei). Producție distribuită în localități apropiate și în Capitală. Membru activ, Societatea Corală *Liedertafel*, Pitești (1866). Diverse consemnări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (T.C.A.).

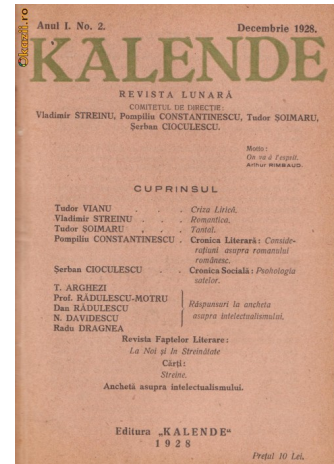
KIRIȚESCU, Alexandru Gh. (Pitești, Argeș, 28 martie 1888 - București, 9 aprilie 1961). Scriitor, *dramaturgie*, funcționar de stat, gazetar, traducător. Liceul *Gheorghe Lazăr*, București (1906), facultatea de Drept și Litere, București (1911). Administrator: Teatrul

Național, București (1911-1916); Rubrici permanente (1916-1927), publicațiile: *Adevărul*, *Cuvântul*, *Rampa*, *Lupta*, București. Editor, cotidianul de seară *Gazeta*, București; Consilier de presă, Ambasada României în Italia. Piese importante de teatru prezentate, în premieră, pe scene din Capitală: *Marcel et Marcel, rochii și mantouri* (1927); *Intermezzo spaniol* (1928); *Florentina* (1930); *Lăcustele* (1930); *Cuib de viespi / Gaițele* (1932). Distinct *Trilogia Renașterii: Borgia* (1935); *Nunta din Perugia*; *Michelangelo*. Aprecieri critice deosebit de favorabile. Valoroase *tălmăciri* din operele unor mari autori: Molière, Victor Hugo, Nikolai Vasilievici Gogol, Lev Nikolaevici Tolstoi. Președinte, Societatea Autorilor Dramatici, București (1944-1949). Înscriș frecvent în repertoriul Teatrului *Alexandru Davila* din Pitești, interpretări de excepție. Diverse atestări documentare. Eponimii: stradă și placă memorială în Pitești. Alte recunoașteri publice antume și postume. (M.S.).

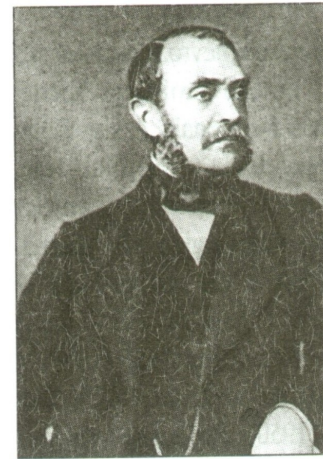
KRETZULESCU / CREȚULESCU (Secolul XVII-). Familie renumită din Muntenia: mari proprietari funciari, militanți politici, demnitari, lideri liberali, oameni de știință, academicieni, militari, parlamentari, donatori comunitari. Legături tradiționale cu Muscelul. *Îtinse suprafețe de teren, imobile, ctitorii civile și eclesiastice, alte bunuri cu valoare deosebită în Leordeni*. Mai cunoscuți (filiațiune): **Iordache K.** (1680-1746), mare vornic și mare logofăt, Curtea Domnească de la București. Ctitor, biserică eponimă în Capitală; **Alexandru I.K.** (1779-?); **Constantin A.K.** (1809-1884), adept al Unirii Principatelor (1859), prim-ministru (1859; 1867), Membru de Onoare al Academiei Române; **Nicolae A.K.** (v.); **Dimitrie A.K.** (1824-1874), general, participant la acțiunea de înlăturare a lui Alexandru Ioan Cuza din domnie (10/22-11/23 februarie 1866). Conexiuni cu familiile Goleșcu (v.) și Davila (v.). Numeroase atestări documentare, consemnări, scrieri monografice. (F.P.).

KRETZULESCU/CREȚULESCU, Nicolae A. (București, 1 martie 1812 - Leordeni, Argeș, 26 iunie 1900). Membru

titular, Societatea Academică Română / Academia Română (9 septembrie 1871), președinte (18 august 1872 – 16 august 1873); președinte, Academia Română (29 martie 1895 - 1 aprilie 1898). Medic, *chirurgie*, om politic și de stat. *Aparține spațialității argeșene și muscelene ca mare proprietar funciar, domiciliu, ctitor de spital și de parohie ortodoxă.* Colegiul *Sfântul Sava*, București (1830), Facultatea de Medicină, Paris, (1836). Doctorat, *chirurgie*, Franța (1839). Activitate de specialitate, Serviciul Sanitar, Sectorul *Negru*, Spitalele *Pantelimon*, București (1839-1848), Militar *Kuleli*, Istanbul (1848-1851), Civil *Colțea*, București (1851-1855), Sanatoriul Balnear, Câmpulung (1855). Diplomat al Guvernului Țării Românești, pentru relațiile cu liderii maghiari (1848), component, *Comisia Constituțională* (1848); efor, spitalele din București (1855-1887). Ministru (1857~1880), prim-ministru (1859; 1862-1863; 1865-1866), ambasador (1880~1893): Roma (Italia), Sankt Petersburg (Imperiul Țarist), Berlin (Germania), Paris (Franța). Președinte, *Ateneul Român*, București (1890-1900). Fondator: învățământul medical din Capitală, Școala de Mică Chirurgie *Colțea*, București (1841); Arhivele Statului; Societatea Academică Română (1867); Spitalul Leordeni (1877). Deputat de Muscel (1867), reprezentând Partidul Național Liberal. Volume importante: *Manualul de anatomie descriptivă* (1843); *Către alegătorii mei din județul Muscel* (1867); *Tratatul român de anatomie descriptivistă, I, II* (1878, 1887); *Cugetări asupra situațiunii actuale a țării* (1891); *Amintiri istorice* (1894-1895). Adept al concepțiilor liberale europene. Numeroase recunoașteri naționale și internaționale. Contribuții deosebit de importante la realizarea dezideratelor modernizării României, evoluția chirurgiei autohtone, receptarea sugestiilor administrațiilor argeșene și muscelene ale timpului. Diverse eponimii. Scrieri dedicate: Alexandru D. Xenopol (1912, 1915); Gabriel Barbu (1964). Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.D.V.).

Revista Kalende

Nicolae Kretzulescu/Cretulescu

BIBLIOGRAFIE SPECIALĂ

- *** Arhive. Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești;
- *** Arhive. Direcția Județeană Argeș a Arhivelor Naționale, Pitești;
- *** Colecția revistei *Argeș*. Pitești (1966 ~), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș;
- *** Colecția ziarului *Presa*. Pitești (- 1948), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș, Pitești;
- *** Colecția ziarului *Secera și Ciocanul*. Pitești (1951-1989), Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș;
- *** *Roumanie. Esquisse encyclopédique*. Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980;
- *** *Who's who în România*. Ediție Princeps, Editura *Pegasus-Press*, București, 2002.
- Alessandru, C.. *Dicționar geografic al județului Muscel*, Editura *Socec*, București, 1893;
- Alexandrescu, Constantin; Anton, Ion; Băcanu, Ion; Bădălan, Ilie; Ciobanu, Ion; Costache, Gheorghe; Diaconu, Gheorghe; Dicu, Ion; Florea, Stan; Ilie, Silviu; Ionescu, Alexandrina; Iosifescu, Gheorghe; Manu, Valeriu; Mavrodin, Teodor; Novac, Vasile; Postolache, Ion; Rizea, Iulian; Stancu, Radu. *Argeș. Monografie*, Editura Sport-Turism, București, 1980;
- Alexandrescu, Ion; Bulei, Ion; Mamina, Ion; Scurtu, Ioan. *Enciclopedia partidelor politice din România (1862 – 1994)*, Editura Mediaprint, București, 1995
- Anghel, Ion C.; Tudor, Valeriu; Petrescu, Lucian. *Diplomați ai României*, Asociația Ambasadorilor și Diplomaților de Carieră din România, Ediția a II-a, revăzută și adăugită, București, 2008;
- *Arc peste timp*. Editura *Paralela 45*, Pitești, 2006;
- Aricescu, Constantin D.. *Memoriile mele*, Editura *Profile*, București, 2002;
- Athanasiu, Ioan Gh.; Vasilescu, Ioan A.. *Anuarul orașului Pitești, Curtea de Argeș și al județului Argeș*, Tipografia *Liga Poporului*, Pitești, 1925;
- Baci, Dumitru. *Lumini muscelene*, Editura *Sport-Turism*, București, 1980;
- Baranga, Ilie. *Dicționarul presei argeșene*, Editura *Tritonic*, București, 2003; Ediția a II-a, București, Editura *Domina*®, 2005;
- Barbosa, Octavian. *Dicționarul artiștilor români contemporani*, Editura *Meridiane*, București, 1976;

- Boalcă, Ion. *File din istoria orașului Topoloveni Argeș*, Editura Argeș-Press, Pitești, 1996;
- Căpitanu, Dumitru. *Teatrul „Alexandru Davila”. Douăzeci de ani de activitate*, Intreprinderea Poligrafică 13 Decembrie 1918, București, 1969;
- Chiroșca, Mihaela ș.a.. *Dicționarul specialiștilor. Un „Who's who” în știință și tehnică*, Editura Tehnică, București, *I*, 1996; *II*, 1998;
- Chița, Gheorghe. *Monografia ilustrată a Câmpulungului și județului Muscel*, București, 1980
- Ciochină, Nadia. *Născuți pentru onoare*, Editura Smeoreanu, Pitești, 2006;
- Constantinescu, Grigore. *Argeș. Dicționar etnocultural*, Editura Alean, Pitești, 2006;
- Cristocea, Spiridon I. *Argeș. Dicționar de istorici*, Muzeul Județean Argeș, Editura Tiparg, Pitești, 2003;
- Cruceană, Ion. *Momente și figuri argeșene, I*, Palatul Culturii Pitești, Intreprinderea Poligrafică Filaret, București, 1980;
- Deac, Mircea. *250 de pictori români (1890-1945)*, Editura Medro, București, 2003;
- Diaconovici, Cornel. *Enciclopedia română, I*, 1898; *II*, 1900; *III*, 1904, Editura și tiparul lui W. Krafft, Sibiu;
- *** *Dicționar enciclopedic: I*, 1993; *II*, 1996; *III*, 1999; *IV*, 2001; *V*, 2004; *VI*, 2006. Editura Enciclopedică, București;
- Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeșului de ieri și de azi*, Editura Tiparg, Pitești, 2004;
- Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeșeni, I*, Complexul Muzeal Golești, Tipografia Argeș SA Pitești, 1991; *II*, Editura Paralela 45, Pitești, 2001;
- Doagă, Alexandru; Mihalache, Dumitru; Anton, Ion; Bădălan, Ilie. *Localitățile județului Argeș*, Tipografia Argeș, Pitești, 1971;
- Drăguț, Vasile. *Dicționar enciclopedic de artă medievală românească*, Editura Vremea, București, 2000;
- Dumitrașcu, Jean. *Parlamentarii de Argeș. Trecut și prezent*, Editura Tiparg, Pitești, 2000;
- *** *Enciclopedia artiștilor români contemporani*. Editura Arc, București, 2000;
- *** *Enciclopedia marilor personalități: I*, 1999; *II*, 2000; *III*, 2001; *IV*, 2003; *V*, 2003; *VI*, 2004. Editura Geneze, București;
- Firoiu, Vili. *Biografii în bronz și marmură. Argeșeni, oameni de seamă ai patriei*, Comitetul Județean pentru Cultură și Educație Socialistă Argeș, Tipografia Argeș, Pitești, 1972;

- Franțescu, Gh.M. *Câteva pagini din trecutul Școalei Primare Domnești azi Școala Primară de Băieți No.1 „Nicolae Simonide” din Pitești cu ocazia împlinirii a 103 ani de la înființare 1833-1936*, Tipografia Artistica P. Mitu, Pitești, 1936;
- Furtună, Vlad. *Anuarul general al orașului Pitești și județului Argeș*, Editura ziarului *Presa*, Pitești, 1936;
- Greceanu, Eugenia. *Ansamblul urban medieval Pitești*, Editura Paralela 45, Pitești, 2007;
- Gusti, Dimitrie (coord.). *Enciclopedia României, I, 1938, II, 1938, III, 1938, IV, 1943*, Imprimeria Națională, București;
- Ionescu, Zicu; Cîrstea, Remus Petre. *Martiri argeșeni și musceleni 1939-1989*, Editura *Tiparg*, Pitești, 2006;
- Lahovari, George Ioan. *Dicționarul geografic al județului Argeș*, București, 1888;
- Lahovari, George Ioan; Brătianu, C.I.; Tocilescu, Grigore G.. *Marele dicționar geografic al României. Alcătuit și prelucrat după dicționarele parțiale pe județe: I, 1898; II, 1899; III, 1900; IV, 1901; V, 1902*. Editura *Socec*, București;
- Leonăchescu, Nicolae. *Deputații de Argeș - O istorie politică: I, II, III, IV, V. Argeșul*, Pitești, 23 septembrie - 4/5 octombrie 1997;
- Leonăchescu, Nicolae. *Premise istorice ale tehnicii moderne românești*, Editura AGIR, București, 2007
- Manolescu, Florin. *Enciclopedia exilului literar românesc. 1945-1989*, Compania, București, 2003
- Marinescu, Valeriu. *Monografia așezării orașului Curtea de Argeș de la începuturi până în 1989*, Editura Tipografiei *Europroduct*, Pitești, 1999;
- Mavrodin, Teodor. *Episcopia Argeșului 1793-1949*, Editura *Europroduct*, Pitești, 2005;
- Mavrodin, Teodor. *Istoria Primăriei Pitești*, Editura *Pământul*, Smeura, Pitești, 1996;
- Mavrodin, Teodor; Căpățână, Ion; Vișinescu, Sorin. *Camera de Comerț și Industrie în istoria economiei argeșene 1864 - 1948, 1990 - 2000*, Editura *Tiparg*, Pitești, 2000;
- Mitulescu, Moise. *Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti”*, Editura *Tiparg*, Pitești, 2007;
- Năndrașu, Nicolae. *Promoția de aur*, Editura *Semne*, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești, 1997.
- Novac, Vasile. *Generali argeșeni, I, II*, Editura *Nova Internațional*, Pitești, 2006;
- Oprescu, George. *Istoria artelor plastice din România*, Editura *Meridiane*, București, 1968;
- Oprescu, George. *Pictura română în secolul al XIX-lea*, Editura *Meridiane*, București,

1984;

- Pârâianu, Barbu. *Istoricul Regimentului Argeș No. 4 scris cu ocazia jubileului de 50 de ani 1877-1927*, Pitești, 1927;
- Pârnuță, Gheorghe (coord.). *Câmpulung-Muscel. Ieri și azi. Istoria orașului*, Tipografia Universității din București, 1974
- Pârnuță, Gheorghe, ș.a. *Oameni din Cetatea de Scaun. Personalități și figuri muscelene*, București, 1995;
- Pârnuță, Gheorghe; Radu, Ion T.; Lupu, Ion. *Învățământul din Muscel în secolele XVII-XIX*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968;
- Pop, Augustin Z. N. *Din istoria culturii argeșene*, Tipografia Argeș, Pitești, 1965;
- Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru. *Istoria municipiului Pitești*, Editura Academiei Române, București, 1988;
- Popa, Petre (coord.). *Medalioane universitare*, Editura Universității din Pitești, Pitești, 2002;
- Popescu, Hristache. *Personalități românești în construcții*, Editura HP, București, 2008;
- Popescu-Argeșel, Ion. *Mănăstiri și biserici din Muscel la cumpăna dintre milenii*, Editura Fundația România de mâine, București, 2000;
- Popescu, Silvia. *Tărâmul tăcerii. Cimitirul Sfântul Gheorghe din Pitești*, Editura Dosoftei, Iași, 2008;
- Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea: Material românesc, oameni și înfăptuiri*, Editura Cugetarea Georgescu-Delafras, București, 1940; Editura Saeculum, București, 1999;
- Prut, Constantin. *Dicționar de artă modernă și contemporană*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2002;
- Rusu, Dorina N. *Membrii Academiei Române. Dicționar*, Editura Enciclopedică, Editura Academiei Române, București, 2003;
- Sasu, Aurel. *Dicționarul biografic al literaturii române, I-II*, Editura Paralela 45, Pitești, 2006;
- Simion, Eugen (coord.). *Dicționarul general al literaturii române, II: C-D*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2004
- Stoicescu, Nicolae. *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova secolele XIV-XVII*, Editura Enciclopedică Română, București, 1971;
- Tucă, Florian; Gheorghe, Cristache; Leonăchescu, Nicolae; Ionescu, Nicolae; Popescu, Vasilica; Tudor, Sebastian; Voinescu, Silvestru. *Județul Argeș. Mileniul III, Anul 1*,

- Mică Enciclopedie*, Editura Sylvi, București, 2001;
- Tudor, Dumitru N.. *Contribuții la studiul tradițiilor mișcării muncitorești și democratice din zona Argeșului*, Intreprinderea Poligrafică Argeș, Pitești, 1971;
 - Tudor, Octavian. *Pictori români uitați*, Editura Noi Media Print, București, 2003;
 - Tudor, Sebastian. *Personalități politice și culturale din Argeș*, Editura Paralela 45, Pitești, 1995;
 - Tudose, Petre. *Medici argeșeni în cel de Al Doilea Război Balcanic și în Războiul pentru Întregirea Neamului*, Editura Tiparg, Pitești, 2007;
 - Udrescu, Dumitru. *Glosar regional Argeș*, Editura Academiei Române, București, 1967;
 - Ursea, Nicolae. *Enciclopedia medicală românească: secolul XX*, Fundația Română a Rinichiului, București, 2001;
 - Vlad, Nicolae; Popescu, Tudor. *Monografia Liceului „Nicolae Bălcescu” din Pitești 1866 - 1966*, Tipografia Argeș, Pitești, 1966; reeditare, Constantin Fulgeanu, Pitești, 1991;
 - Voinescu, Silvestru. *70 de personalități argeșene*, Editura Bibliotecii Municipale, Pitești, 1970;
 - Voinescu, Silvestru. *Argeșeni și musceleni în Academia Română*, Editura Calende, Pitești, 1995;
 - Voinescu, Silvestru; Rizescu, Nicolae; Sachelarie, Octavian. *Argeșeni în spiritualitatea românească*, Biblioteca Județeană Argeș, Pitești, *I*, 1980; *II*, 1988;
 - Zăciu, Mircea (coord.). *Scriitori români. Dicționar*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1978

WEBGRAFIE

- www.bjarges.ro, Popa, Petre; Dicu, Paul; Voinescu, Silvestru. *Pitești: Tradiție și contemporaneitate*, Biblioteca Județeană Dinicu Golescu Argeș, Editura Tiparg, Pitești, 2008.